This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Digitized by Google

F-ll
8183

Digitized by Google

Digitized by Google

ΕΥ'ΧΟΛΟ'ΓΙΟΝ.

BIBLIOTECA

Digitized by Google

ΕΥ'ΧΟΛΟ'ΓΙΟΝ.

BIBLIOTECA

Digitized by Google

Digitized by Google

ΕΥ'ΧΟΛΟ'ΓΙΟΝ

ΣΥ'Ν ΘΕΩ͂ Α'ΓΙ'Ω͂

ΝΕΩΣΤΙ' ΜΕΤΑΤΥΠΩΘΕ'Ν,

ΚΑΙ' ΜΕΤΑ' ΠΑ'ΣΗΣ Ε'ΠΙΜΕΛΕΙ'ΑΣ

ΔΙΟΡΘΩΘΕ'Ν.

2

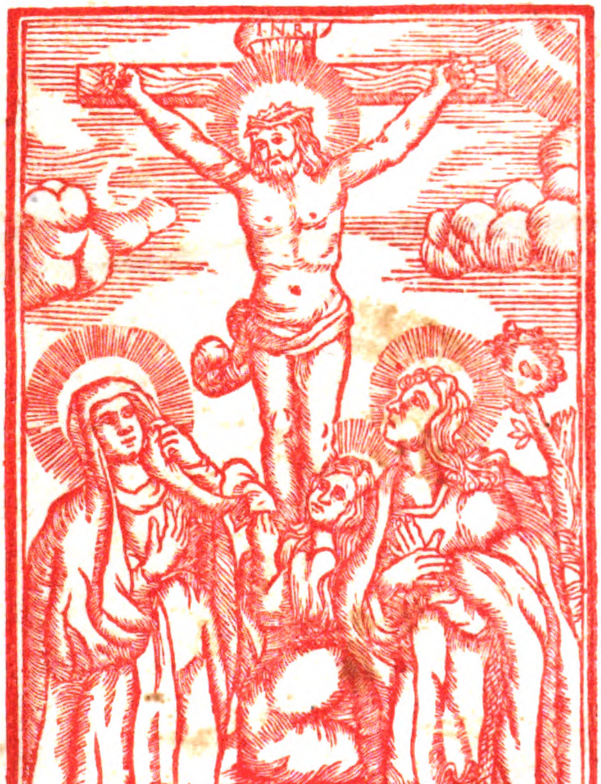

8183

Ε'Ν Ρ'Ω'ΜΗ. ᾷψνδ'. 1754.

BIBLIOTECA

Digitized by Google

Digitized by Google

Ἰστέον ὅτι τοῖς ἱερεῦσι χρῆσθαι μέλλουσι τῷ Εὐχολογίῳ, ἀναγκαῖόν ἐστι τοὺς τῶν ἁγίων πατέρων ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας εἰδέναι τὰς διατάξεις, ἵνα οἱ τὰ θεῖα διακονοῦντες μυστήρια, καὶ ἑτέρας ἐπιτελοῦντες ἀκολουθίας μήποτε ἂν διημαρτηκότες φανῶσιν. Ἐπεὶ οὖν ἐν τῇ ἱερᾷ λειτουργίᾳ αἱ ἀναμνήσεις ποιεῖσθαι εἰώθασι, τοῦ τῆς Ῥώμης Ἀρχιερέως πρώτως δεῖ μνημονεύειν· εἶτα καὶ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, καὶ Πατριάρχου, ἐάνπερ καθολικοὶ ὦσιν· εἰ δὲ αὐτῶν ἕτεροι, ἢ ἑκάτεροι σχισματικοὶ εἴτε αἱρετικοί, μηδεμία αὐτῶν γένοιτο ἀνάμνησις. πρὸς δὲ τούτοις ἐν αὐτῇ τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ λειτουργίᾳ ὁ ἱερεὺς τὸν Θεὸν δοξολογήσας ἔρχεται ἐπὶ τὰ δῶρα, καὶ ἀνελὼν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μάλα κοσμίως καὶ εὐλαβῶς εἰς τὸ θυσιαστήριον εἰσάγει περιάγων, καὶ περιερχόμενος τὸν ναόν, καὶ ὁ λαὸς πάσῃ τῇ αἰδοῖ καὶ εὐλαβείᾳ κλίνει τὴν κεφαλὴν καὶ προσπίπτει δεόμενος μνήμης τυχεῖν ἐν τῇ τῶν δώρων προσαγωγῇ. Ἀλλ' ἐπειδήπερ τινες τῶν προσπιπτόντων πιστῶν τὰ προσκομιζόμενα δῶρα, ὡς σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ προσκυνοῦσι καὶ διαλέγονται, ἀπὸ τῆς εἰσόδου ἴσως τῶν προηγιασμένων ἀπατηθέντες, καθ' ἣν προηγιασμένος ἤδη ὁ ἄρτος εἰσάγεται, ἀγνοήσαντες τὴν διαφορὰν ταύτης κἀκείνης ἀναφορᾶς. Προσήκει οὖν τῷ ἱερεῖ ἐπιμελεῖσθαι ἅπαντας τοὺς πιστοὺς διδάξαι, καὶ νουθετῆσαι τὴν ἑκατέρων τῶν δώρων ὑπάρχουσαν διαφοράν. Τὰ μὲν γὰρ ἄθυτα καὶ οὔπω τετελεσμένα, τὰ δὲ τῷ θείῳ λόγῳ τέλεια καὶ ἡγιασμένα ἐστί, καὶ ταῦτα πανευσεβῶς σέβεσθαι καὶ λατρεύειν προσήκει, ἐπειδήπερ ἐπὶ τοῖς τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου σχήμασι, καὶ συμβόλοις τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ καταλαμβάνεται· οὐ μέντοι πρὶν τοῦ ἁγιασθῆναι καὶ ἐπιτελεσθῆναι. Προσέτι ἀναμνῆσαι προσήκει τοῖς ἱερεῦσιν τὸ μυστήριον τοῦ ἁγίου ἐλαίου ἤγουν τὸ εὐχέλαιον παρὰ Χριστοῦ ἐπιτεταγμένον ὥστε οὐράνιον θεραπείαν, οὐ πρὸς τὴν ψυχῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, καὶ μόνοις μὲν τοῖς χαλεπῶς ἀσθενοῦσι χορηγούμενον, καὶ οὐ τοῖς εὐρώστοις, καὶ τοῦτό γε τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρίστανται, καὶ εὖ νοοῦσιν· ὅπως ἂν μείζονα τοῦ μυστηρίου χάριν ἀπολάβοιεν, ἐὰν τῇ πίστει καὶ τῷ φιλευσεβεῖ προσιόντες θελήματι, τῷ ἱερῷ ἐλαίῳ χρίωνται. Ἔτι γε γνῶναι δεῖ, ὅτι κἂν οἱ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας Ἀρχιερεῖς κατὰ τὸ συνήθες πρὸς τὴν τοῦ ἁγίου χρίσματος ἀπεργασίαν πλείοσι χρῶνται ἀρώμασιν, ὅμως ἡ τοῦ μυστηρίου ἀναγκαία ὕλη ἔλαιον καὶ βάλσαμον εἰσίν· οἵαπερ ὀρθῶς κατὰ τὸ παλαιὸν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἔθος ἕτερα ἀρωμάτων εἴδη ἀναμιγνύονται, εἰ πάρεισι κατὰ τὴν ἐπι-

ἐπίταξιν, ἀλλ' εἴ τινα αὐτῶν ἐλείπει, (ἐλαίου καὶ βαλσάμου παρόντων) ὡς μὴ ἀναγκαῖα ὄντα τῇ χρίσματος οὐσίᾳ, πάνυ ὀρθῶς τὸ ἱερὸν μύρον ἐπιτελεῖται. Τὸ ἔσχατον ἰστέον, ὅτι εἰ συμβαίη μιαρόν τι ἢ ἀκάθαρτον ἐμπεσεῖν εἰς φρέαρ ἢ ἄλλο σκεῦος ὑγροῦ τινός, ἢ τὶς ἀκαθάρτου τινὸς ἅψας καὶ φαγὼν πέφυκεν, εἴτε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ζῶον μιαρὸν τίκτει ἤτε ἀποκτείνεται, οἱ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας Ἱερεῖς ταῖς εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις ἐν τῷ εὐχολογίῳ περιεχομέναις κατὰ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἔθος χρῶνται, ὅμως οὐδαμῶς ἐννοοῦσι διατηρῆσαι καὶ φυλάξαι τὰ παραγγέλματα τοῦ παλαιοῦ νόμου μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν ἀναιρεθέντα, ὡς ἅπασι φανερόν ἐστι.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝ ΘΕΩ͂ ΑΓΙΩ͂ ΤΩ͂Ν ΕΝ ΤΩ͂, Εὐχολογίῳ περιεχομένων.

Ἀποσημειωθέντων ἐν αὐτῷ καὶ τῶν φύλλων κατὰ τάξιν διὰ ἀριθμοῦ τῶν, κδʹ. Γραμμάτων Κεφαλαιωδῶς.

Διάταξις τῆς Ἱεροδιακονίας, ἤγουν, πῶς ὑπηρετεῖ ὁ Διάκονος μετὰ τοῦ Ἱερέως, ἔν τε τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ τε, καὶ Λειτουργίᾳ. εἰς φύλλα 1
Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ, ἤτοι τοῦ Ἑσπερινοῦ. 9
Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου. 16
Διάταξις τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου. 23
Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 34
Διάταξις τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου. 64
Ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. 92
Ἑρμηνεία τῆς θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων. 97
Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. 100
Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ Ἀναγνώστου, καὶ Ψάλτου. 113
Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ Ὑποδιακόνου. ibid.
Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ Διακόνου. 114
Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ Πρεσβυτέρου. 116
Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ Ἐπισκόπου. 118
Εὐχαὶ εἰς γυναῖκα λεχώ, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου αὐτῆς. 121
Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. 122
Εὐχὴ εἰς γυναῖκα λεχώ, μετὰ μʹ. ἡμέρας, καὶ εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι παιδίον. 123
Εὐχὴ εἰς γυναῖκα, ὅταν ἀποβάλληται. 125
Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηχούμενον. 126
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. 130
Εὐχὴ εἰς Τριχοκουρίαν. 137
Ἀκολουθία γινομένη ἐπὶ Μνήστροις, ἤγουν τοῦ Ἀρραβῶνος. 138
Ἀκολουθία τοῦ Στεφανώματος. 141
Εὐχὴ ἐπὶ λύσιν στεφάνων, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ. 148

Κ ι-

Digitized by Google

ἐπίταξιν, ἀλλ᾽ εἴ τινα αὐτῶν ἐλλείπει, (ἐλαίου καὶ βαλσάμου παρόντων) ὡς μὴ ἀναγκαῖα ὄντα τῇ χρίσματος οὐσίᾳ, πάνυ ὀρθῶς τὸ ἱερὸν μύρον ἐπιτελεῖται. Τὸ ἔσχατον ἰστέον, ὅτι εἰ συμβαίη μιαρόν τι ἢ ἀκάθαρτον ἐμπεσεῖν εἰς φρέαρ ἢ ἄλλο σκεῦος ὑγροῦ τινὸς, ἢ τὶς ἀκαθάρτου τινὸς ἅψας καὶ φαγὼν πέφυκεν, εἴτε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ζῶον μιαρὸν τίκτει ἤτε ἀποκτείνεται, οἱ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας Ἱερεῖς ταῖς εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις ἐν τῷ εὐχολογίῳ περιεχομέναις κατὰ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἔθος χρῶνται, ὅμως οὐδαμῶς ἐννοοῦσι παρατηρῆσαι καὶ φυλάξαι τὰ παραγγέλματα τοῦ παλαιοῦ νόμου μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν ἀναιρεθέντα, ὡς ἅπασι φανερόν ἐστί.

ΠΙ'-

Digitized by Google

ΠΙ'ΝΑΞ ΣΥ'Ν ΘΕῼ͂ ΑΓΙ'ῼ ΤΩ͂Ν ΕΝ Τῼ͂ Εὐχολογίῳ περιεχομένων.

Ἀποσημειωθέντων ἐν αὐτῷ καὶ τῶν φύλλων κατὰ τάξιν διὰ ἀριθμοῦ τῶν, καὶ Γραμμάτων Κεφαλαιωδῶν.

Διάταξις τῆς Ἱεροδιακονίας, ἤγουν, πῶς ὑπηρετεῖ ὁ Διάκονος μετὰ τοῦ Ἱερέως, ἔν τε τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ τε, καὶ Λειτουργίᾳ. εἰς φύλλα 1

Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ, ἤτοι τοῦ Ἑσπερινοῦ. 9

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου. 16

Διάταξις τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου. 23

Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 34

Διάταξις τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου. 64

Ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. 92

Ἑρμηνεία τῆς θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων. 97

Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. 100

Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ Ἀναγνώστου, καὶ Ψάλτου. 113

Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ Ὑποδιακόνου. ibid.

Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ Διακόνου. 114

Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ Πρεσβυτέρου. 116

Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ Ἐπισκόπου. 118

Εὐχαὶ εἰς γυναῖκα λεχὼ, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου αὐτῆς. 121

Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. 122

Εὐχὴ εἰς γυναῖκα λεχὼ, μετὰ, μ'. ἡμέρας, καὶ εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι παιδίον. 123

Εὐχὴ εἰς γυναῖκα, ὅταν ἀποβάλληται. 125

Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηχούμενον. 126

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. 130

Εὐχὴ εἰς Τριχοκουρίαν. 137

Ἀκολουθία γινομένη ἐπὶ Μνήστροις, ἤγουν τοῦ Ἀῤῥαβῶνος. 138

Ἀκολουθία τοῦ Στεφανώματος. 141

Εὐχὴ ἐπὶ λύσιν στεφάνων, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ. 148

K ι-

Κεφάλαιον Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ, περὶ Διγάμων. 148
Ἀκολουθία εἰς Δίγαμον. 149
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐλαίου, ψαλλομένη ὑπὸ ἑπτὰ Ἱερέων συναχθέντων ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ, ἤγουν, τὸ Εὐχέλαιον. 153
Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ Ἁγιασμοῦ. 171
Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ τῶν ἁγίων Θεοφανείων. 177
Ἀκολουθία γινομένη, εἰς τὸ φορέσαι τινὰ Ῥάσον μόνον, καὶ Καμιλαύχιον. 184
Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ Σχήματος, ἤτοι τοῦ Μανδύου. 185
Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου, καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος. 191
Εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκουκουλίσαι. 204
Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων, περὶ τοῦ, πῶς δεῖ θάπτειν τοὺς νεκρούς. ibid.
Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς Κοσμικούς. 205
Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν Μοναχῶν. 220
Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς Ἱερέα τελευτήσαντα. 231
Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς Κοσμικοὺς Ἄνδρας. 244
Τάξις γινομένη, εἰ συμβῇ τι μιαρὸν, οἷον δήποτε, ἐμπεσεῖν εἰς φρέαρ ὕδατος. 249
Τάξις γινομένη, εἰ συμβῇ τι μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον Οἴνου, ἢ ἐλαίου, ἢ ἄλλου τινός. 250
Εὐχὴ ἐπὶ σκεύους μιανθέντος. 251
Εὐχὴ ἐπὶ σίτου μιανθέντος, ἢ ἀλεύρου, ἢ εἴδους τινός. ibid.
Εὐχὴ ἐπὶ θεμελίου Οἴκου. 252
Εὐχὴ, ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον νέον. ibid.
Τάξις γινομένη ἐπὶ θεμελίῳ Ἐκκλησίας. ibid.
Εὐχὴ ἐπὶ Σταυροπηγίου. 253
Τάξις γινομένη ἐπὶ σαλευθείσης ἁγίας Τραπέζης. 254
Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ἐκκλησίας ὑπὸ αἱρετικῶν βεβηλωθείσης. 256
Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, βεβηλωθέντος ὑπὸ Ἐθνῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ Αἱρετικῶν. ibid.
Εὐχὴ λεγομένη ἐν τῇ εἰσόδῳ πρὸ τῆς συνήθους, ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ συνέβη θανεῖν ἄνθρωπον βιαίως. 257
Τάξις γινομένη τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἐν τῇ ἐκπλύσει τῆς ἁγίας Τραπέζης. 258
Τάξις περὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἧς τὰ ἄμφια διεφθάρηνται. 260
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μύρου. ibid.
Τάξις γινομένη ἐπὶ καθιερώσει Ἀντιμινσίων. 262
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προσφερόντων ἀπαρχὰς Ὀπώρας. 264
Εὐχὴ ἐπὶ Ἅλωνος. 265
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν Κολύβων. ibid.
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐν ἐπιτιμίοις ὄντων, καὶ ἑαυτοὺς ὅρκῳ δεσμένων. ibid.

Εὐχὴ

Digitized by Google

Εὐχὴ λεγομένη περὶ τοῦ ὑπνῶσαι, καὶ εἰς ἐνυπνιαζόμενον. 266
Εὐχὴ εἰς πόλεμον πορνείας. ibid.
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμίων λυομένων. 267
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προπετῶς ὀμνύντων. 268
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν μιαροφαγησάντων. ibid.
Εὐχὴ ἐπὶ αἰσχρῶν λογισμῶν. 269
Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων. ibid.
Εὐχὴ μετὰ θάνατον Συγχωρητική. 270
Εὐχαὶ συγχωρητικαὶ εἰς πᾶσαν ἀρὰν καὶ ἀφορισμὸν, εἰς τεθνεῶτα. ibid.
Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν ἀῤῥωστίαν. 272
Εὐχὴ ἐπὶ ὀρύξει Φρέατος. ibid.
Εὐχὴ εἰς φύτευμα Ἀμπελῶνος. 273
Εὐχὴ ἐπὶ τρυγῆς Ἀμπέλου. ibid.
Εὐχὴ ἐπὶ εὐλόγησιν Οἴνου. 274
Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον, ἢ εἰς Ἀμπελῶνα, ἢ εἰς Κῆπον, εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν. ibid.
Εὐχὴ ἐπὶ σπόρου. 275
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα. 276
Εὐχὴ εἰς τὸ κατασκευάσαι Πλοῖον. ibid.
Εὐχὴ τῶν ἁγίων ἑπτὰ Παίδων εἰς ἀσθενῆ, καὶ μὴ ὑπνῶντα. 277
Εὐχὴ ἐπὶ Ἅλατος. 278
Ἀκολουθία εἰς Υἱοθεσίαν. ibid.
Τοῦ Χρυσοστόμου λόγος παραινετικὸς τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ. 279
Τοῦ Χρυσοστόμου λόγος παραινετικὸς τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. 280
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα κρεῶν, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. 281
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τυρὸν, καὶ ᾠά. ibid.
Εὐχὴ ἐπὶ οἰκίας παρενοχλουμένης ὑπὸ κακῶν πνευμάτων. 282
Ἀκολουθία εἰς κάμινον. 283
Εὐχὴ, ὅταν ἄρχεται παιδίον, μανθάνειν τὰ ἱερὰ γράμματα. 2c4
Ἀκολουθία εἰς παῖδας κακοσκόπους. 285
Ἀκολουθία εἰς παράκλησιν ἀσθενῶν χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐπηρεαζόντων. 286
Εὐχαὶ, ἤτοι Ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ Δαιμονίων, καὶ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν. 290
Ἀκολουθία εἰς ψυχοῤῥαγοῦντα. 295
Εὐχὴ εἰς ψυχὴν κρινομένην. 302
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ποίμνην. ibid.

Ἀκο-

Ἀκολουθία τοῦ θείου, καὶ ἱεροῦ Νιπτῆρος. 303
Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς. 307
Ἀκολουθία εἰς διαφόρους λιτὰς, καὶ ἀγρυπνίας Παρακλήσεων. 316
Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Ἀνομβρίαν. 319
Ἔτι καὶ Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν φιλάνθρωπον Κύριον, εἰς Ἀνομβρίαν. 320
Ἀκολουθία ἐπὶ αὐχμοῦ ἀνομβρίας. 323
Εὐχαὶ ἐπὶ ἀνομβρίας. 324
Κανὼν εἰς φόβον σεισμοῦ. 330
Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, εἰς λοιμικὴν νόσον. 337
Καὶ εὐχαὶ εἰς τὴν αὐτὴν πληγὴν τοῦ θανάτου. 340
Εὐχὴ ἐπὶ ἀπειλὴν βροντῶν, καὶ ἀστραπῶν. 347
Εὐχὴ ἐπὶ δυσκρασίας ἀνέμων, καὶ κλύδωνα Θαλάσσης. 348
Εὐχὴ Παρακλητικὴ εἰς πᾶσαν Λιτήν. 349
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ Βάϊα, τῇ κυριακῇ τῶν Βαΐων. 351
Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς τῇ, ϛʹ. τοῦ Αὐγούστου. ibid.
Κανὼν ἀναπαύσιμος εἰς νήπια τελευτήσαντα, μετὰ τῆς εὐχῆς. 352
Ἀκολουθία εἰς ἐπέλευσιν βαρβάρων, καὶ ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν. 356
Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἐπὶ προσδοκίᾳ Πολέμου. 357
Εὐχὴ ἐπὶ ἐπιδρομαῖς Ἐθνῶν. 360
Εὐχὴ ἐπὶ συμφορᾷ λαοῦ. 364
Εὐχὴ ἑτέρα ὑπὲρ τοῦ χριστωνύμου λαοῦ. 366
Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Βασιλέα, καὶ εἰς τὸν στρατὸν αὐτοῦ. 367
Εὐχὴ εἰς τὰ Ἐγκαίνια τοῦ θείου Ναοῦ. 368
Ἀκολουθία τῆς κοινῆς Παρακλήσεως. 370
Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας, ὅταν μέλλῃ ἀποδημῆσαι τὶς ἐν ταξειδίῳ. 375
Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἐν ἐξομολογήσει ἁμαρτωλοῦ. 377
Ἀκολουθία περὶ τῶν ἀπ' ἀρνήσεως διαφόρων προσώπων καὶ ἡλικιῶν πρὸς τὴν ὀρθόδοξον καὶ ἀληθῆ πίστιν ἐπιστρεφόντων. 381
Ἀκολουθία εἰς Ἱερέα ἐνυπνιασθέντα. 385
Εὐχὴ ἐπὶ ἔχθρας εἰρηνευούσης. 388
Ἀκολουθία εἰς Ἀδελφοποιΐαν πνευματικήν. ibid.
Ὅταν σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς ἁγίας Λόγχης. 390
Ἀποστολοευαγγέλια τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ, ἤγουν τῶν Ἑορτῶν τῶν Δεσποτικῶν, καὶ Θεομητορικῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων. Ἔτι δὲ καὶ Ἀποστολοευαγγέλια εἰς Μάρτυρας γυναῖκας, εἰς Ὁσίας γυναῖκας, καὶ εἰς Ὁσιομάρτυρας γυναῖκας, ὁπόταν βούληται ἑορτάσαι. Ἔτι δὲ καὶ τὰ, ια. ἑωθινὰ Εὐαγγέλια, τὰ ἀναστάσιμα. 391

Digitized by Google

Μὴν Σεπτέμβριος, εἰς τὰς, η. τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. 391
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιδ΄. τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. 392
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κϛ΄. ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. 396
Μὴν Ὀκτώβριος, εἰς τὰς, κϛ΄. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. 397
Μὴν Νοέμβριος, εἰς τὴν, α. τῶν ἁγίων Ἀναργύρων. 398
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, η. ἡ Σύναξις τῶν Ταξιαρχῶν. 399
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιγ΄. τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 400
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κα΄. ἡ ἐν τῷ ναῷ Εἴσοδος τῆς Θεοτόκου. 401
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, λ΄. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου. 402
Μὴν Δεκέμβριος, ε. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα. 403
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ϛ΄. τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ Θαυματουργοῦ. ibid.
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κδ΄. εἰς τὴν Παραμονὴν τῶν Χριστοῦ Γέννων. ibid.
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κε. ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ. 405
Μὴν Ἰαννουάριος, εἰς τὴν α. ἡ κατὰ Σάρκα περιτομὴ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ. 407
Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ϛ΄. τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ. 408
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιζ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. 409
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, λ΄. τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν. 410
Μὴν Φεβρουάριος, εἰς τὰς, β΄. ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ. ibid.
Μὴν Μάρτιος, εἰς τὰς, θ΄. τῶν ἁγίων μεγάλων, μ΄. Μαρτύρων. 412
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κε. ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. 413
Μὴν Ἀπρίλλιος, κγ΄. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. 415
Μὴν Μάϊος, εἰς τὰς η. τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. 416
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κα. τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Θεοστέπτων Βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης. ibid.
Μὴν Ἰούνιος, εἰς τὰς, κδ΄. τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. 417
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κθ΄. τῶν ἁγίων πρωτοκορυφαίων Πέτρου, καὶ Παύλου. 419
Μὴν Ἰούλιος, εἰς τὰς κ΄. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοῦ. 420
Μὴν Αὔγουστος, εἰς τὰς, ϛ΄. ἡ ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ. 422
Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιε. ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ. 423

Τῷ

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, κθ΄. ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ. 423
Ἀποστολο-Εὐαγγέλια εἰς Γυναῖκας Μάρτυρας. 425
Καὶ εἰς ὁσίας Γυναῖκας. 426
Καὶ εἰς ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας. 428
Καὶ τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ Εὐαγγέλια τὰ ἀναστάσιμα. ibid.
Αἱ ἀπολύσεις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, λεγόμεναι εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, κατὰ τάξιν. 434
Ἑρμηνεία τῶν Ὀφφικίων τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἃ διηρμηνεύθησαν κατὰ τάξιν. 436
Τάξις γινομένη εἰς τὸ γενέσθαι Ἀρχιδιάκονον. 441
Τάξις ἐπὶ προχειρίσεως μεγάλου Οἰκονόμου. 442
Τάξις ἀκολουθίας εἰς τὸ ποιῆσαι Πρωτοπρεσβύτερον. 443
Τάξις γινομένη ἐπὶ προχειρίσει Ἡγουμένου. 444
Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ἐπισκόπου, μετά τινος πλατυτέρας ἐκθέσεως τῶν γινομένων. 445
Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίας, εἴτ' οὖν προχειρίσεως Ἐκκλησιάρχου, ἢ Οἰκονόμου Μονῆς, ἢ Κελλαρείτου. 450
Εὐχὴ εἰς τὸν εἰσερχόμενον εἰς Διακονίαν. 451
Ἀκολουθία τῶν Ἐξομολογουμένων. 452
Ἀκολουθία εἰς ἐγκαίνια Δίσκου, καὶ Ποτηρίου καινοῦ. 454
Εὐχὴ, ἣν λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπὶ ἱστορηθεῖσαν καινὴν εἰκόνα. 455
Συστατικόν. ibid.
Ἐνταλτήριον γράμμα διδόμενον παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εἰς τὸν Πνευματικὸν τὸν ἐξομολογοῦντα. 456
Ἑτέρα ἀκολουθία εἰς ἐγκαίνια δίσκου καὶ ποτηρίου, καινῶν καὶ ἀθίκτων. ibid.
Ἔκθεσις περὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων προσερχομένων τῇ τῶν Χριστιανῶν Πίστει. 457

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

ΔΙΑ'ΤΑΞΙΣ

ΤΗ͂Σ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙ'ΑΣ.

Ἤγουν, πῶς ὑπηρετεῖ ὁ Διάκονος μετὰ τοῦ Ἱερέως, ἐντὸς τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ τε, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, Α'.

Ἰστέον, ὅτι ὁ Διάκονος, οὐδέποτε ἄλλοτε ἐνδύεται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, εἰμὴ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Σαββάτων, καὶ τοῖς Ὄρθροις τῶν Κυριακῶν τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ. Ὁμοίως ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, καὶ τοῖς Ὄρθροις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ Θεομητορικῶν. Ὡσαύτως ἐνδύεται καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, καὶ ταῖς Προηγιασμέναις τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ τῶν ἁγίων Παθῶν, καὶ ἁπαξαπλῶς εἰς πάντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοὺς ἔχοντας Εἴσοδον. Ὁμοίως καὶ τοὺς Ὄρθρους, καθ' οὓς ψάλλεται μεγάλη Δοξολογία. Καὶ εἰς πάσας τὰς Λειτουργίας τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ, εἴπερ βούληται λειτουργεῖν.

Διάταξις τῆς Ἀγρυπνίας.

Τοῦ καιροῦ ἐπιστάντος, τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ, δηλονότι. Ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ ποιοῦσι μετανοίας, γ'. εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, πάντων τῶν Ἀδελφῶν καθημένων. Ὁμοίως ποιοῦσι καὶ εἰς τὴν τῆς Θεοτόκου Εἰκόνα, μετανοίας, γ'. Εἰς τὴν μέσην μίαν, καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς πρὸς μίαν. Εἶτα εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερατεῖον. Καὶ λαβὼν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ ὁ Διάκονος, καὶ τὸ Ὠράριον, καὶ προσκυνήσας κατὰ ἀνατολὰς, γ'. προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησίν. Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἶτα ἐνδύεται ἕκαστος τὰς οἰκείας στολάς. Τοῦτο νῦν, οὐχ οὕτω γίνεται, ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς μόνος προσκυνεῖ, καὶ μόνος ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελώνιον, καὶ ἄρχεται θυμιᾷν, Ἀναγνώστου,

Digitized by Google

ἡ Εὐταξίου τὴν λαμπάδα κατέχοντος, καὶ τὸ Κελεύσατε ἐκφωνήσαντος. Καὶ προπορευομένης αὐτῷ μετὰ λαμπάδος, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ὡς σύνηθες, ἐκ τῶν θυρῶν ἐξερχόμενος, καὶ ἐκφωνήσαντος τοῦ Εὐταξίου ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν τό, Κελεύσατε, πάντες ἀνίστανται. Θυμιάσας δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξέρχεται καὶ εἰς τὸν Νάρθηκα, καὶ θυμιάσας κἀκεῖσε, εἰσέρχεται διὰ τῶν ὡραίων πυλῶν, καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ μέλους τό, Κύριε εὐλόγησον, καὶ θυμιάσας πάλιν τὰς ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται διὰ τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, ὁ Προεστώς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς ψάλλει τὸν Προοιμιακόν. ὁ δὲ Ἱερεὺς κλείσας τὰ ἅγια θύρια, ἵσταται ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος. Ὅταν δὲ ἄρξωνται ψάλλειν τό, Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα. ἐξέρχεται μετὰ τοῦ Κανονάρχου, καὶ ποιοῦσι μετάνοιαν εἰς τὴν μέσην μίαν, καὶ οὕτως ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸν ἴδιον τόπον. ὁ δὲ Κανονάρχης λέγει τοὺς στίχους, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Ὅταν δὲ ψάλλωσι τό, Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. ἀπέρχεται ὁ Ἱερεύς, καὶ λέγει τὰς εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ, ἱστάμενος ἀσκεπὴς ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν. ὁ δὲ Διάκονος ἐνδύεται ψαλλομένου τοῦ, γ'. Ἀντιφώνου τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτήν. εἰ δ' οὐκ ἔστι σχολαστεία, ἐνδύεται, τοῦ Προοιμιακοῦ λεγομένου, καὶ λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν. Ταῦτα μὲν οὕτω γίνεται. Ἀγρυπνίας οὔσης. εἰ δὲ μή ἐστιν Ἀγρυπνία, οὐδὲν τοιοῦτο γίνεται· οὔτε μετανοίας ποιοῦσιν, οὔτε θυμιᾷ πρῶτον ὁ Ἱερεύς, οὔτε τὰ ἅγια θύρια ἀνοίγονται· ἀλλ' ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν ἀσκεπής, ἐνδεδυμένος ἐπιτραχήλιον, ἐκφωνεῖ τό, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ὁ Προεστώς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχός, λέγει τὸν Προοιμιακὸν ψαλμόν, χῦμα. καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεύς, ἢ ὁ Διάκονος, ἱστάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, τὴν μεγάλην Συναπτήν, τό, Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. καὶ τὰ λοιπά. Ἰστέον, ὅτι τὰ ἅγια θύρια οὐδέποτε ἀνοίγονται, εἰ μὴ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ὅτε θυμιᾷ μόνον ὁ Ἱερεύς, εἰς τὰς εἰσόδους πάσας, ἤγουν τῶν Ἑσπερινῶν, καὶ τῆς Λειτουργίας, τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὡσαύτως ἀνοίγεται καὶ ἀπὸ τοῦ, Προσέλθετε, μέχρι συμπληρώσεως τῆς θείας Λειτουργίας. Ἰστέον, ὅτι, εἰ μὴ φθάσῃ ὁ Διάκονος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐνδύεται ψαλλομένου τοῦ, γ'. Ἀντιφώνου τοῦ Ψαλτηρίου, εἰ ἔστι σχολαστεία, εἰ δὲ μή, τοῦ Προοιμιακοῦ ψαλλομένου, ὡς εἴρηται· ἐνδύεται δὲ οὕτω. ποιεῖ μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, καὶ εἰσέρχεται διὰ τῆς πλαγίας εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, ἔνθα εὑρίσκει τὸν Ἱερέα ἱστάμενον. προσέρχεται γὰρ οὕτως, καὶ λαβὼν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ ὁ Διάκονος, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησίν. Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ. ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτό, λέγων. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ οὕτως ἐνδυόμενος αὐτὰ ὁ Διάκονος, πληρωθείσης τῆς σχολαστείας, ἐξέρχεται, καὶ ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, καὶ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτήν, τό, Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ τὰ λοιπά. καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ

σοῦ

σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ἔπειτα ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. οὗ ψαλλομένου, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ Θυμιατὸν, καὶ θυμίαμα βαλὼν, προσ[illegible] τῷ Ἱερεῖ, ἐντὸς ὄντι καὶ αὐτῷ τοῦ ἁγίου Βήματος, καί φησιν. Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ θυμίαμα. καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὸ, λέγων. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ θυμιᾷ ὁ Διάκονος, τό τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ἅπαντα, καὶ ὑποστρέψας, τίθησι τὸ Θυμιατὸν, καὶ περιμένει ἐκεῖσε. ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ, Δόξα, καὶ νῦν. εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελώνιον, καὶ γίνεται εἴσοδος. λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ Θυμιατὸν, καὶ θυμίαμα βαλὼν, καὶ αἰτήσας εὐλογίαν, ὡς εἴπομεν, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεῖ διὰ τοῦ βορείου κλίτους, καὶ ἀνοιγομένων τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ προπορευομένων Ἀναγνωστῶν δύο μετὰ λαμπάδων, καὶ μετ' αὐτοὺς, τοῦ Διακόνου μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ, ἐξέρχεται ὄπισθεν καὶ ὁ Ἱερεὺς, κεχαλασμένον ἔχων τὸ Φελώνιον, καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον, ἔνθα οἱ μὲν Ἀναγνῶσται τιθέασι τὰ Μανουάλια εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη, ὁ δὲ Ἱερεὺς ἵσταται κατάντικρυ τῶν ἁγίων Θυρῶν. ἵσταται δὲ καὶ ὁ Διάκονος ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως μικρὸν ἐκ πλαγίου, καὶ κύψας μικρὸν, κρατῶν καὶ τὸ Ὠράριον αὐτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει μυστικῶς, ὅσον μόνον ἀκούειν τὸν Ἱερέα, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην. Ἑσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας. καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἀνίστανται, καὶ λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα, δεικνύων ἅμα καὶ πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τοῦ Ὠραρίου, κρατῶν αὐτὸ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός. Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἁγίαν εἴσοδον. καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ κατὰ ἀνατολὰς, λέγων. Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν Ἁγίων σου Κύριε. εἶτα ὁ Διάκονος ἀπέρχεται, καὶ θυμιᾷ τὴν ἁγίαν εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ στασίδιον τοῦ Προεστῶτος, καὶ αὐτὸν τὸν Προεστῶτα, καὶ πάλιν ἵσταται, ἐν ᾧ τόπῳ πρότερον ἵστατο, περιμένων τὴν τοῦ στίχου ἐκπλήρωσιν. πληρωθέντος δὲ, εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ χαράξας Σταυρὸν μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ, ἐκφωνεῖ. Σοφία, ὀρθοί. καὶ εὐθὺς ὁ μὲν Προεστὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς ψάλλει τὸ, Φῶς ἱλαρόν. οἱ δὲ Ἀναγνῶσται αἴροντες πάλιν τὰς λαμπάδας, προπορεύονται μέχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν. ὁ δὲ Διάκονος εἰσελθὼν ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ ἀσπασάμενος αὐτὰς, εἰσέρχεται. καὶ κλείονται τὰ ἅγια Θύρα. μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ, Φῶς ἱλαρόν. λέγει ὁ Διάκονος, Πρόσχωμεν. καὶ ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. καὶ πάλιν ὁ Διάκονος, Σοφία πρόσχωμεν. καὶ ψάλλεται τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, οὗ πληρωθέντος, ὁ Διάκονος ἐξελθὼν, καὶ σταθεὶς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει. Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. καὶ τὰ λοιπά· καὶ κατὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι. ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. καὶ λέγει τὴν εὐχήν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας Οὐρανούς. Καὶ ἐκφωνεῖ. Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τῆς Λιτῆς, ὧν ψαλλομένων, εἰσελθὼν ὁ Διάκονος, καὶ λαβὼν τὸ Θυμιατὸν, καὶ θυ-

Digitized by Google

μίαμα βαλών, καὶ αἰτήσας εὐλογίαν συνήθως, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεῖ διὰ τοῦ Βορείου μέρους, κεκλεισμένων οὐσῶν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ προπορευομένων τῶν λαμπάδων, καὶ διελθόντες διὰ τῶν ὡραίων πυλῶν, καὶ μετ' αὐτῶν πάντες οἱ Ἀδελφοί, ἵστανται ἐν τῷ Νάρθηκι. ψαλλόντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ὁ Διάκονος θυμιᾷ πάντας συνήθως. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν στιχηρῶν, στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. ἄχρι τέλους, καὶ ψάλλεται τό, Κύριε ἐλέησον, γʹ. εἶτα πάλιν λέγει. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων. καὶ ψάλλεται τό, Κύριε ἐλέησον, γʹ. καὶ πάλιν λέγει. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) Ἱερομονάχου, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος. καὶ τὰς λοιπὰς δύο αἰτήσεις, τήν, Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Μονὴν ταύτην. καὶ τήν, Ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων. εἶθ' οὕτω λέγει ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. ὁ Διάκ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. καὶ ὁ Ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς δυσμάς, ἱσταμένου τοῦ Διακόνου ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, κρατοῦντος τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ, λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως. Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ ψαλλομένων τῶν ἀπὸ στίχου στιχηρῶν, προπορευομένων τῶν λαμπάδων, εἰσέρχονται πάντες ἐν τῷ Ναῷ, καὶ τὰ μὲν μανουάλια τίθενται παρ' ἑκάτερα τοῦ προσετοιμασθέντος τετραποδίου, ἐν ᾧ κεῖται μετὰ σίτου καὶ πέντε ἄρτων, δίσκος, ὧν ἔχομεν ἔθος προσφέρειν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. παρ' ἑκάτερα δὲ τοῦ δίσκου, ἀγγεῖα δύο μεστά, τὸ μέν, οἴνου, τὸ δέ, ἐλαίου. κεῖται δέ, ὁ μὲν οἶνος, ἐξ ἀριστερῶν, τὸ δὲ ἔλαιον, ἐκ δεξιῶν. ὁ δὲ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἵσταται ἔσωθεν τῶν ὡραίων πυλῶν. πληρωθέντων οὖν τῶν ἀπὸ στίχου στιχηρῶν λέγονται τό, Νῦν ἀπολύεις. καὶ τὸ Τρισάγιον. καὶ μετὰ τό, Πάτερ ἡμῶν. ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Εἰ μὲν ἐστι Κυριακή, τό, Θεοτόκε Παρθένε. ἐκ τρίτου. εἰ δὲ Ἁγίου μνήμη μεγάλη, τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγίου ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε. ἅπαξ. εἰ δὲ Δεσποτικὴ ἑορτή, ἢ Θεομητορική, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Ψαλλομένου οὖν τοῦ τελευταίου Ἀπολυτικίου μεγαλοφώνως, καὶ ἀργῶς, ὁ Διάκονος πρότερον εὐλογίαν αἰτήσας ἐπὶ τῷ θυμιάματι παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ λαβών, θυμιᾷ κύκλωθεν τοὺς Ἄρτους σταυροειδῶς, εἶτα τὸν Ἡγούμενον, καὶ πάλιν τοὺς Ἄρτους ἔμπροσθεν μόνον. πλησιάσαντος δὲ τοῦ Ἱερέως ἵσταται παρὰ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ μέρος ὁ Διάκονος, κρατῶν τῇ μὲν ἀριστερᾷ χειρὶ τὸ θυμιατόν, τοῖς δὲ τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς τὸ Ὡράριον, καὶ πληρωθέντος τοῦ τροπαρίου, δεικνύων μετὰ τοῦ Ὡραρίου τοὺς πέντε Ἄρτους, λέγει. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχήν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε Ἄρτους. καὶ λεγομένου παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τό, Εὐλογήσω τὸν Κύριον. εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. λέγουσι δὲ τὸν Ψαλμὸν οἱ Ἀδελφοί, μέχρι τοῦ, Οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. ὁ δὲ Ἱερεὺς ἔνδοθεν τοῦ ἁγίου Βήματος ἐκφωνεῖ. Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ οὕτως ἐκδύονται τὰς ἱερατικὰς στολάς, καὶ ἐξέρχονται. καὶ τιθεμένης Ἀναγνώσεως, λέγει ὁ Ἱερεὺς στίχον. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέ-

Digitized by Google

Πατέρων ἡμῶν. Εἰ μέντοι οὐκ ἔχει Ἀγρυπνίαν, μετὰ τὴν τῶν ἀποστίχων στιχηρῶν συμπλήρωσιν ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, ἐκφωνεῖ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα. Καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον. Ὁ δὲ Διάκονος ἔξωθεν ἱστάμενος μετὰ τὸ τροπάριον ἐκφωνεῖ. Εὐλόγησον. καὶ ὁ Ἱερεὺς ἔνδοθεν. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ψάλλουσι τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τοὺς Βασιλεῖς. καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἡσύχῳ φωνῇ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. οἱ Ἀδελφοί. Τὴν τιμιωτέραν. καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς ἡσύχως. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. καὶ λέγουσιν οἱ Ἀδελφοί. Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε εὐλόγησον. ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀνοίξας τὰ ἅγια θύρια, χαλάσας τε τὸ Φελώνιον, ἱσταμένου τοῦ Διακόνου ἔξωθεν ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸ Ὠράριον κρατοῦντος συνήθως, λέγει τὴν Ἀπόλυσιν ταύτην. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Εἰ δὲ Δεσποτικὴ ἡ Ἑορτή ἐστι, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν καταλλήλως τῇ Ἑορτῇ. εἰ δὲ μεγάλου τινὸς Ἁγίου μνήμη, ἐκφωνεῖ ἐν τῇ Ἀπολύσει καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα. Εἰ μέντοι ἐστὶ Λιτὴ, μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ Θυμιατὸν, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεῖ, καὶ λαμπάδων προπορευομένων, καὶ γίνεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς προεγράφη ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰ μὲν Ἀγρυπνία ἐστὶ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἀναγνώσεως, εὐθὺς ὁ Πρεσβύτερος, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς λέγει τὸν Ἑξάψαλμον. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν Ἀγρυπνία, ἔνι δὲ Κυριακὴ, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Ἰστέον, ὅτι ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, ἔξω τῶν ἁγίων θυρῶν γίνεται ἡ μεγάλη Ἐκτενή. καὶ ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, ποιεῖ Ἐκτενὴν μεγάλην, Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν ταύτην. καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον. μʹ. καὶ γίνεται Ἀπόλυσις, καὶ τίθεται Ἀνάγνωσις. Ὁ δὲ Ἱερεὺς εἰσελθὼν ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, ἀνοίξας τὸ Βημόθυρον μόνον, ἐκφωνεῖ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, καὶ οἱ συνήθεις ψαλμοὶ, καὶ πάλιν τὸ Τρισάγιον. ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ, τούτων ψαλλομένων, τό τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξερχόμενος ἀπὸ τοῦ βορείου κλίτους, καὶ τοὺς Ἀδελφοὺς, καὶ τὸν Νάρθηκα· ἐκφωνεῖ τε καὶ εἰς τὰ δύο Τρισάγια, μετὰ τὸ, Πάτερ ἡμῶν. τὸ, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις. Ὀφείλουσι δὲ ἔχειν ἀκρίβειαν οἱ ψάλλοντες, καὶ ὁ θυμιῶν, ἵνα ὅταν λέγει τὰς Ἐκφωνήσεις, εὑρίσκωνται ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ. μετὰ δὲ τὸ θυμιᾶσαι ἅπαντα τὸν Ναὸν, πληρωθῆναί τε καὶ τὰ συνήθως ψαλλόμενα τροπάρια, ἔνδοθεν τοῦ ἁγίου Βήματος ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τὸ, Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι. καὶ εὐθὺς ὁ Πρεσβύτερος, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, λέγει τὸν Ἑξάψαλμον. Ὅταν δὲ ἄρξηται τοῦ, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπής, καὶ λέγει μυστικῶς τὰς ἑωθινὰς Εὐχάς. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἑξαψάλμου, λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν, καὶ οὕτω ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες. εἰς ἕνα δὲ ἑκά-

Digitized by Google

ἑκάστου συμπληρωθέντος Καθίσματος, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν, καὶ ἐκφωνεῖ εἰς μὲν τὸ πρῶτον Κάθισμα. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις. εἰς δὲ τὸ, β'. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, ἢ τὸν Ἄμωμον. Ὅτι ηὐλόγηταί, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου. Τῶν δὲ Ἀναβαθμῶν ψαλλομένων, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Στιχάριον, ἐνδύεται τοῦτο ὁ Διάκονος συνήθως. ὁμοίως καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελώνιον, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀντιφώνων, ψάλλεται τὸ Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς, ἢ τῆς Κυριακῆς, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ὁ Διάκονος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Καὶ ψάλλεται τὸ, Πᾶσα πνοή. καὶ ὁ Διάκονος. Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ δὲ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ εὐθὺς ἐπιφέρει Ἐκ τοῦ κατὰ (τόνδε) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. καὶ ὁ Λαός. Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοί. ὁ Διάκονος, Πρόσχωμεν. καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Οὗ πληρωθέντος, ψάλλουσιν οἱ Ἀδελφοί, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. εἰ ἔστι Κυριακὴ δηλονότι, καὶ τὴν Πεντηκοστὴν μετὰ μέλους. Ὁ δὲ Ἱερεὺς χαλάσας τὸ Φελώνιον, καὶ βαστάζων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἔμπροσθεν τοῦ στήθους, ἐξέρχεται, καὶ ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, καὶ ὁ Ἀναγνώστης, ἢ ὁ Εὐταξίας ἵσταται δεξιόθεν αὐτοῦ, κατέχων Μανουάλιον μετὰ λαμπάδος ἡμμένης, καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου παρὰ τῶν Ἀδελφῶν συνήθως. Ἐν ἄλλῃ δὲ Ἑορτῇ οὐ γίνεται ὁ Ἀσπασμός, εἰμὴ μόνον ἐν Κυριακῇ· οὗ πληρωθέντος, ψάλλεται τὰ συνήθη τροπάρια. Καὶ ἐξερχόμενος ὁ Διάκονος ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει μεγαλοφώνως. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς. Ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον. ιβ'. καὶ οὕτως ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς. Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ. Τῶν δὲ Κανόνων ψαλλομένων, ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐξέρχεται, καὶ ἵσταται ἐν τῷ δεξιῷ Χορῷ εἰς τὸν συνήθη τόπον· ὁ δὲ Διάκονος λαβὼν πρότερον εὐλογίαν ἐπὶ τῷ θυμιάματι, θυμιᾷ πρῶτον τὸ Ἱερατεῖον ἅπαν. Εἶτα ἐξέρχεται διὰ τοῦ βορείου κλίτους, καὶ χαράττει σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ θυμιᾷ πρῶτον τὰς Εἰκόνας τὰς ἐν τῷ δεξιῷ μέρει ἱσταμένας πάσας, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν Ἅγιον τῆς Μονῆς, καὶ χαράξας ἐν αὐτῷ σταυρόν, στρέφεται πρὸς δυσμάς. Καὶ στὰς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, χαράττει σταυρόν, καὶ ἀπέρχεται, καὶ θυμιᾷ πρῶτον τὴν Εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ στασίδιον τοῦ Προεστῶτος ἱσταμένην, εἶτα τὸν Προεστῶτα, καὶ καθεξῆς τοὺς Ἀδελφοὺς τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ. μετὰ δὲ τὸ θυμιᾶσαι πάντας τοὺς χορούς, ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Χοροῦ, καὶ βλέπων πρὸς νότον, ποιεῖ σταυρόν· θυμιῶν δέ, προσκυνεῖται παρ' ὧν θυμιᾷ, καὶ ἀντιπροσκυνεῖ μικρόν. μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι τὸν σταυρόν, ἀπέρχεται εἰς τὸν δεξιὸν Χορόν, καὶ θυμιάσας ἐκεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας, θυμιᾷ καὶ τοὺς Ἀδελφούς, ἄνωθεν ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν Εἰκόνων, καὶ ἀπό-

χι

Digitized by Google

χόμενος ὡς πρὸς τὰς ὡραίας πύλας, προσκυνούμενος ὁμοίως, καὶ ἀντιπροσκυνῶν μικρόν. πληρώσας δὲ κἀκεῖνον τὸν Χορὸν, πάλιν ἵσταται εἰς τὸ μέσον, βλέπων πρὸς ἀνατολήν, καὶ ποιῶν σταυρὸν, ἐξέρχεται εἰς τὸν Νάρθηκα. Καὶ θυμιάσας κἀκεῖ ὡσεὶ πάντας, εἰσέρχεται διὰ τῶν ὡραίων πυλῶν, καὶ χαράξας σταυρὸν κατ' ἀνατολὰς, θυμιᾷ τὸν Προεστῶτα. Καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον χαράττει σταυρὸν, καὶ θυμιάσας τὰς ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται, καὶ ἀποτίθησι τὸ θυμιατὸν, καὶ ἐξερχόμενος προσκυνεῖ μικρὸν τὸν Προεστῶτα μακρόθεν, καὶ ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον. μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς, γ'. ᾠδῆς, λέγει ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης. Καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἐκτενῆ μικρὰν, ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν ἀσκεπής, καὶ ἐκφωνεῖ. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. εἰς δὲ τὴν ἑβδόμην, ποιεῖ μετάνοιαν ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ, τῷ Προεστῶτι, καὶ εἰσέρχονται ἐντὸς τοῦ Βήματος, καὶ ἐνδύεται συνήθως. τῆς δὲ ὀγδόης πληρωθείσης, ψάλλει ὁ Διάκονος μεγαλοφώνως. Τὴν Θεοτόκον, καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν. Καὶ προλογίζεται ἡ Τιμιωτέρα. εἰ δὲ μὴ, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ εἱρμοῦ τῆς, θ'. τῆς ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἐξερχόμενος ὁ Ἱερεὺς, ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ πάντα συνήθως, καὶ ὑποστρέψας ἵσταται ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ. μετὰ δὲ τὴν, θ'. λέγει ὁ Διάκονος μικρὰν συναπτήν. καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι. τῆς δὲ Δοξολογίας ἀρχομένης, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος. ὁ δὲ Διάκονος, ταύτης πληρωθείσης, λέγει. Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. καὶ τὰ λοιπά. καὶ ἐφεξῆς λέγει ὁ Ἱερεύς, Εἰρήνη πᾶσι. ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς. Κύριε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν. καὶ ἐκφωνεῖ. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ὁ Διάκονος. Σοφία. Ὁ Ἱερεύς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε. καὶ ψάλλεται τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τοὺς Βασιλεῖς. ὁ Ἱερεύς. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. καὶ ψάλλεται ἡ Τιμιωτέρα. εἶτα πάλιν λέγει. Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακή. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ μεγάλου Ἁγίου μνήμη, δίδοται καὶ τὸ ἅγιον ἔλαιον οὕτως. Πάντων συναγομένων πλησίον τῆς Εἰκόνος τοῦ προσκυνήματος, καὶ ψαλλόντων· ὁ μὲν Διάκονος θυμιᾷ κύκλῳ, ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος ἀρξάμενος, πρῶτον θυμιάσας τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου. Ὁ δὲ Ἱερεύς, ἱστάμενος πλαγίως τῆς Εἰκόνος, κατέχων ἀλειπτρον, χρίει τοὺς προσιόντας ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ εὐλογεῖ. Ὅταν δὲ χρισθῶσι πάντες, ἐκφωνεῖ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, καὶ

ἵλεως,

Digitized by Google

ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἐκφωνεῖ. Ἐλεήμων γὰρ, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἰρήνη πᾶσι. ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. καὶ κρατοῦντος τοῦ Διακόνου τὸ Ὡράριον, ὡς ἔθος, λέγει ὁ Ἱερεὺς, χαλάσας τὸ Φελώνιον, τὴν εὐχὴν ταύτην. Ζήτει ταῦτα εἰς τὴν Λιτήν. Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν τῆς πανυπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Κατὰ δὲ τὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῶν Βαΐων, καὶ τῆς λαμπρᾶς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, γίνονται ἔξω τῆς Μονῆς, καὶ γίνεται ἐν αὐταῖς ὁμοίως τῇ προγεγραφείσῃ Λιτῇ. γίνονται καὶ ἁγιασμοὶ τῶν Φώτων, καὶ ἀφ' ἑσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου, ἔνθα ὁ Διάκονος βαστάζων τὸν Σταυρὸν ἐξέρχεται, τοῦ Ἱερέως ἑπομένου, καὶ θυμιᾷ ὁ Διάκονος. λέγει δὲ μόνον ἐν ταῖς εὐχαῖς, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ πάντα, καθὼς ἐστιν ἔθος, καὶ ἐν τοῖς Τυπικοῖς εἰσὶ γεγραμμένα.

Τέλος τῆς Διατάξεως τῆς Ἱεροδιακονίας.

Digitized by Google

ΕΥ̓ΧΑῚ ΤΟΥ͂ ΛΥΧΝΙΚΟΥ͂

Εὐχὴ πρώτη.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, Β'.

Κύριε οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὔφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. διότι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια: σὺ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ· εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ, β'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ, καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, εἰρηνικὸν, καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ, γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν Κύριε πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾷν, καὶ φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου. Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ, δ'.

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις, καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ

ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ· καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα, καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ, ε'.

Κύριε Κύριε, ὁ τῇ ἀχράντῳ σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τοῦ ἐλέους σου. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῇ σῇ χάριτι, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, τῇ χάριτι τοῦ παναγίου σου Πνεύματος. Ἐλέει, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ, ς'.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνῃ, καὶ πλουσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὰ σύμπαντα, ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην Βασιλείαν διὰ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ὁδοποιήσας ἡμῖν, καὶ τῆς ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι κακοῦ· δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, ὑμνεῖν σε τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εὐχὴ, ζ'.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ, καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός. Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινήν σοι δοξολογίαν προσαγαγεῖν. Αὐτὸς φιλάνθρωπε κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, εἰρηνικήν. Ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός. Ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, καὶ δὸς τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἀγαθῶν χορηγέ, ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστώμεθα πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος· δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι. Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ

τῷ

Digitized by Google

τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρουμένου δὲ τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, λέγει αὐτὸς, ἢ ὁ Διάκονος, εἰ ἔστιν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὁ Χορ. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. ὁ Χορ. Σοὶ Κύριε.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ Χορός. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κάθισμα. τὸ Μακάριος ἀνήρ. Καὶ μετὰ τὸ Κάθισμα.

λέγει τὴν μικρὰν Συναπτήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὁ Χορ. Κύριε ἐλέησον. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. ὁ Χορός. Σοὶ Κύριε.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ

Digitized by Google

Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ Χορός. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Εἶτα τὰ στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

Ἑσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα τῶν ἁπάντων, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εὐλογεῖ τὴν Εἴσοδον, καὶ λέγει ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί. τὸ, Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης. μετὰ δὲ τὴν εἴσοδον βαλὼν τὴν συνήθη μετάνοιαν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον δίστιχον. Εἰ δὲ ἔστι Σάββατον ἑσπέρας, λέγει τὸ, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος. στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἱερεὺς πρὸς δυσμὰς, διδυμένας ἔχων τὰς χεῖρας, ἵσταται περιμένων τὴν πλήρωσιν τοῦ Προκειμένου. εἶτα βάλλει μετάνοιαν, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον, λέγει ὁ Διάκονος, εἰ ἔστιν.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Κύριε Παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀειμνήστων Κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος. ὁ Λαός. Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ Χορός. Ἀμήν.

Digitized by Google

Καὶ ὁ Λαὸς, τὸ, Καταξίωσον Κύριε. Ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν. ὁ Χορός. Παράσχου Κύριε. Ἄγγελον εἰρήνης.

Συγγνώμην. Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος, τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. ὁ Χορός. Σοὶ Κύριε. καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς.

Εἰρήνη πᾶσι. ὁ Χορός. Καὶ τῷ Πνεύματί σου. Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. ὁ Χορός. Σοὶ Κύριε.

Εὐχὴ τῆς Κεφαλοκλισίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας Οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ, καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας· οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν. Εἶτα λέγει ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶθ' οὕτω ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι, τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Διακόνου προπορευομένων μετὰ λαμπάδων, καὶ Θυμιατοῦ. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ μετὰ ταῦτα, λέγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχῃ, ταῦτα. εἰδ' οὐ τύχῃ, ὁ Ἱερεύς.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου

Προ-

Digitized by Google

Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης, τοῦ Ἁγίου (τῆς Μονῆς), καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἱκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ, α'. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων, κράτους, νίκης, διαμονῆς ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεῖον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον.

Εἶτα πάλιν ὁ, β'. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ἢ Ἐπισκόπου (τοῦ δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος, καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θλιβομένης τε, καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης. σκέπης τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ. εἰρήνης, καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, σωτηρίας, καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων, καὶ διακονούντων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν. Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων, Ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων. Ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶς Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων. Ὑπὲρ ἀναῤῥύσεως τῶν αἰχμαλώτων, καὶ ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων, καὶ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ, εἴπωμεν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Μονὴν ταύτην, καὶ πᾶσαν Πόλιν, καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου. Ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Εἶτα μνημονεύει ὧν θέλει ζώντων, καὶ τεθνεώτων. ἔπειτα.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, καὶ ἵλεως ἵλεως γενοῦ Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέη-

Digitized by Google

ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ πάντων κλινόντων τὰς κεφαλὰς, καὶ ἐπὶ γῆς κεκυφώτων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως·

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ὁσίων, καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ. Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν Κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶτα ἀρχόμεθα τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχου, καὶ ψάλλοντες, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, ἐπάδοντες καὶ τοὺς τυχόντας στίχους αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Εἶτα τὸ, Νῦν ἀπολύεις. τὸ, Τρισάγιον. μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν. ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε. λέγοντες αὐτὸ ἐκ, γ΄.

Ὁ δὲ Κελλαρίτης προσίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ Ἄρτους, ε΄. ἐξ ὧν ἐσθίομεν ἐν τῇ τραπέζῃ. Ὡσαύτως καὶ σῖτον, μεστὴν οἴνου τοῦ καλλίστου.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν Ἄρτον ἕνα ἐπὶ χεῖρας, καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ Σταυρὸν, ἐπεύχεται τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε Ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πεντακισχιλίους χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς Ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ, καὶ εἰς τὸν Κόσμον σου ἅπαντα, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγομεν.

Digitized by Google

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, ἕως τοῦ, **Οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.**

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπελθὼν, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, βλέπων πρὸς δυσμάς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων.

Εὐλογία Κυρίου ἔλθη ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ εὐλογηθεὶς Ἄρτος ἐστὶν ἀλεξιτήριος παντοίων κακῶν, εἰ μετὰ πίστεως λαμβάνοιτο.

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΤΟΥ͂ ὌΡΘΡΟΥ.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, Γ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ **Τρισαγίου**, τοῦ, **Παναγία Τριάς**, τοῦ, **Πάτερ ἡμῶν.** **Ὅτι σοῦ ἐστιν.** Εἶτα τὰ τροπάρια. **Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου.** Δόξα. **Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.** Καὶ νῦν. **Προστασία φοβερά.**

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἑξάψαλμον μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ φόβου Θεοῦ, ὡς αὐτῷ λαλοῦντες ἀοράτως, καὶ δυσωποῦντες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς Ψαλμοὺς, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχὰς τοῦ Ὄρθρου, ἱστάμενος ἀσκεπὴς ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. Εὐχὴ, α.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβαλόντι εἰς τὸ στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τοῦ προσκυνεῖν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ δεόμεθά σου· τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωὴν, καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἑστῶτας περὶ προσώπου τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος, καὶ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης, πάντοτέ σοι λατρεύοντας, αἰνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

Εὐχὴ, β'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμὸν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σου, συνέτισον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν. κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι Κύριε τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου. εὐλόγησον τὸν Λαόν σου, καὶ ἁγίασον τὴν κληρονομίαν σου, εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου. Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ, γ'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου. δίδαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου. φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον. ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον ἐν τῇ σφραγίδι τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος. κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. δὸς ἡμῖν ἰδεῖν τὸν ὄρθρον, καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοὶ τὰς ἑωθινὰς ἀναπέμπωμεν εὐχάς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ, δ'.

Δέσποτα ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν, ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, καὶ διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν, καὶ ἱκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνοῦντάς σοι, καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι. καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ κληρονόμους τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν. μνήσθητι Κύριε ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου, τῶν συμπαρόντων, καὶ συνευχομένων ἡμῖν, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῇ, τῶν ἐν θαλάσσῃ, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος, ἵνα σεσωσμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ παῤῥησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστὸν, καὶ εὐλογημένον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ, ε'.

Ἀγαθῶν θησαυρὲ, πηγὴ ἀέναος, Πάτερ ἅγιε, θαυματοποιὲ, παντοδύναμε, καὶ παντοκράτορ, πάντες σὲ προσκυνοῦμεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἐλέη καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν, καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι Κύριε τῶν σῶν ἱκετῶν, πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἑωθινὰς δεήσεις ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσῃς, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἀγρυπνούντων,

Digitized by Google

καὶ ψαλλόντων εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· Γενοῦ αὐτῶν βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἱκεσίας, εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ, ϛ'.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διαπαντὸς πρὸς σὲ ἀποβλέπωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ὅτι διανέπαυσας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, καὶ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἔστησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου ὀνόματός σου. Διὸ δεόμεθά σου Κύριε, δὸς ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, καὶ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου. Μνήσθητι Κύριε καὶ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σὲ βοώντων, ἐπάκουσον αὐτῶν, καὶ ἐλέησον, καὶ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ, ζ'.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου, ὅτι προσεύξασθαι καθὸ δεῖ οὐκ οἴδαμεν, ἐὰν μὴ σὺ Κύριε τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ ὁδηγήσῃς ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴ τι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται, ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοηθὸς κραταιὸς ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐν σοὶ ἡ ὕμνησις ἡμῶν διαπαντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ, η'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ῥαθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἁγίᾳ, τοῦ καὶ ἐν νυκτὶ ἐπαίρειν τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λατρείας, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους, καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις, καὶ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀφράστου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι ηὐλόγηται τὸ πανάγιόν σου ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ,

Digitized by Google

Εὐχὴ, θ′.

Λάμψον Δέσποτα φιλάνθρωπε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας φῶς ἀκήρατον, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς, καὶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ, ι′.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἁμαρτημάτων, καὶ ἐξομολογήσεως, τὴν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς Δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις περιπεπτωκότας πλημμελήμασιν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν. ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἄδηλα, καὶ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας· καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στηρίξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς προσφέρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ, ια′.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοερὰς καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ σῷ θελήματι, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων, τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς. ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν· μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ, ιβ′.

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιὰν τῆς νυκτὸς, καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα· ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν, τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν· λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης σου· φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν

Digitized by Google

ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὅτι παρὰ σοὶ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.
Τῆς παναγίας ἀχράντου.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί.

Ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος. Εἶτα τὸ τροπάριον τῆς Κυριακῆς, εἴπερ τύχῃ, ἐκ δευτέρου. ἔπειτα τὸ τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, εἴπερ ἐστὶν ἑορτάσιμος. Εἶδ᾽ οὖν. τὸ, ά, τοῦ ἤχου.

Μετὰ δὲ τοῦτο, ἡ συνήθης στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στιχολογίας, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος. Μετὰ τὴν, β΄. στιχολογίαν. Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἐκφώνως.
Ὅτι ἀγαθὸς. Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια. Ἐκφωνεῖ.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἡ Ὑπακοή. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον ἀναστάσιμον.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ. τό: Πᾶσα πνοὴ. καὶ μετὰ τοῦτο.

Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι. Καὶ λέγει τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, εἴπερ τύχῃ Κυριακή. Εἶθ᾽ οὕτως. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Καὶ ὁ, Ν΄. Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει ὁ Διάκονος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ᾽ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων.

Καὶ

Καὶ τὰ λοιπὰ τούτων, ὡς ἐν τῇ Λιτῇ γέγραπται.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων. Τοῦ ἀναστασίμου. Σταυροαναστασίμου. Τῆς Θεοτόκου. Καὶ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ, γ'. ᾠδῆς ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν. Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας. Ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς. Τὸ Κοντάκιον, καὶ ὁ Οἶκος. Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Συναξάριον. Ἀπὸ, θ'. ᾠδῆς, Συναπτή. Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας. Ἐκφώνως.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν. Εἶτα τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς. Τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον. Καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰ ἑορτάζεται.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχηρὰ ἀναστάσιμα, δ'. Καὶ ἀνατολικὰ, γ'. Λέγομεν καὶ στίχους δύο. Στίχος, ά. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. Στίχος, β'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε. Δόξα. τὸ ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Λέγομεν τὸ παρὸν τροπάριον εἰς ἦχον, β'. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος· καὶ τὰ δεσμὰ διαῤῥήξας τοῦ ᾅδου· ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε· πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας δὲ ἑαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου· ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα· καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου· παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ· μόνε πολυέλεε.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ παρὸν τροπάριον λέγεται εἰς τὸν, α. ἦχον, εἰς τὸν, γ'. εἰς τὸν πλ. α. καὶ εἰς ἦχ. βαρ. εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς, τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον τροπάριον, τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν· ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου· καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχῃ, τὴν ἐκτενήν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων κτιτόρων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης. Ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν, ὁδηγὸν, φύλακα.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν

Digitized by Google

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης. Ἐκφώνως.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους οἰκτιρμῶν. Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κύριε ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν· σοὶ ἐκκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου· Ἅγιε ἁγίων ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια, καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Ἐκφώνως.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Καὶ ἡ πρώτη Ὥρα. καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΙΑ-

ΔΙΑ΄ΤΑΞΙΣ

ΤΗ͂Σ ΘΕΙ΄ΑΣ

ΚΑΙ῾ ΙἹΕΡΑ͂Σ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙ΄ΑΣ.

Μέλλων ὁ Ἱερεὺς τὴν θείαν ἐπιτελεῖν Μυσταγωγίαν, ὀφείλει προηγουμένως ἐξωμολογημένος, καὶ κατηλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων, καὶ μὴ ἔχειν τι κατά τινος, καὶ τὴν καρδίαν δὲ ὅση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τηρῆσαι λογισμῶν, ἐγκρατεύεσθαί τε ἀφ' ἑσπέρας, καὶ ἐγρηγορηκὼς μέχρι τοῦ τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάντος, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν συνήθη τῷ Προεστῶτι μετάνοιαν, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ, καὶ ἑνωθεὶς τῷ Διακόνῳ, ποιοῦσιν ὁμοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν προσκυνήματα τρία, εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα. καὶ ποιήσαντος τοῦ Ἱερέως Εὐλογητὸν, ἄρχεται λέγειν ὁ Διάκονος, τὸ,

Βασιλεῦ οὐράνιε. τὸ Τρισάγιον. μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν: ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. εἶτα λέγουσι τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Ἔπειτα ἀπέρχονται εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ. ὅλον τὸ τροπάριον.

Εἶτα

Εἶτα ἀσπάζονται καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου λέγοντες τὸ Ζωπάϊον. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή: ὅλον. εἶτα κλίνοντες τὴν κεφαλὴν, λέγουσι ταύτην τὴν εὐχήν.

Κύριε ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀκατακρίτως παραστὰς τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναίμακτον ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ποιοῦσι καὶ εἰς τοὺς χοροὺς προσκυνήματα, ἀνὰ ἓν. Καὶ οὕτως ἀπέρχονται εἰς τὸ θυσιαστήριον, λέγοντες, τὸ, Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ τὰ λοιπά.

Ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ ἱερατεῖον, ποιοῦσι προσκυνήματα, γ΄. ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ ἀσπάζονται τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἁγίαν τράπεζαν. εἶτα λαμβάνουσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἕκαστος, τὸ στοιχάριον αὐτοῦ. καὶ ποιοῦσι προσκυνήματα, γ΄. πρὸς ἀνατολὰς, λέγοντες καθ᾽ ἑαυτὸν ἕκαστος, τό.

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Εἶτα προσέρχεται τῷ ἱερεῖ ὁ διάκονος, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὠραρίῳ, καὶ ὑποκλίνας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν. λέγει.

Εὐλόγησον δέσποτα τὸ στοιχάριον, σὺν τῷ ὠραρίῳ.

Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὑποχωρεῖ καθ᾽ ἑαυτὸν ὁ διάκονος, εἰς ἓν μέρος τοῦ ἱερατείου, καὶ ἐνδύεται τὸ στοιχάριον, εὐχόμενος οὕτως.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ

Καὶ τὸ μὲν ὠράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ. Τὰ δὲ ἐπιμανίκια ἐπιθέμενος ταῖς χερσὶν, ἐν μὲν τῷ δεξιῷ, λέγει.

Η'Δεξιά σου χεὶρ Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου Κύριε ἔθραυσεν ἐχθροὺς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ, λέγει.

ΑΙ' χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα ἀπελθὼν ἐν τῇ προθέσει, εὐτρεπίζει τὰ ἱερά. Τὸν μὲν ἅγιον δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ μέρει τῷ ἀριστερῷ· τὸ δὲ ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Καὶ ὁ ἱερεὺς δὲ οὕτως ἐνδύεται. Λαβὼν τὸ στιχάριον ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ προσκυνήσας τρίτον κατὰ ἀνατολὰς, ὡς εἴρηται, σφραγίζων αὐτὸ, λέγει.

ΕΥ'λογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α'μήν.

Εἶτα ἐνδύεται αὐτὸ, λέγων.

Αγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου. ἕως τέλους.

Εἶτα λαβὼν τὸ ἐπιτραχήλιον, καὶ σφραγίσας, περιτίθεταί αὐτὸ, λέγων.

ΕΥ'λογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Α'αρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Εἶτα λαβὼν τὴν ζώνην, λέγει περιζωννύμενος.

ΕΥ'λογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

Τὰ δὲ ἐπιμανίκια, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Εἶτα λαβὼν τὸ ὑπογονάτιον, εἰ ἔστι Πρωτοσύγγελος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος

τις

τις ἔχων ἀξιότητά τινα, καὶ εὐλογήσας αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος, λέγει.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατὲ, τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ φελώνιον, καὶ εὐλογήσας ἀσπάζεται, λέγων οὕτως.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὴν Πρόθεσιν, νίπτουσι τὰς χεῖρας, λέγοντες.

Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου, ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι. ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων· ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Καὶ οὕτως ἀπέρχονται ἐν τῇ Προθέσει. εἶτα προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς Προθέσεως ποιήσαντες, λέγουσιν ἕκαστος τὸ,

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. καὶ τὸ,

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Εἶτα

Digitized by Google

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον δέσποτα. Καὶ ποιεῖ ὁ ἱερεὺς Εὐλογητόν.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν προσφοράν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν ἁγίαν λόγχην. καὶ σφραγίζων μετ' αὐτῆς τρίτον ἐπάνω τῆς σφραγίδος τῆς προσφορᾶς, λέγει.

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐκ τρίτου. Καὶ εὐθὺς πήγνυσι τὴν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγίδος, καὶ λέγει, ἀνατέμνων.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ.

Καὶ ὡς ἀμνὸς ἄμωμος, ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος.

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη. ἐν δὲ τῷ κάτω.

Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;

Ὁ δὲ Διάκονος ἐνορῶν εὐλαβῶς τῇ τοιαύτῃ τελετῇ, λέγει καθ' μίαν ἑκάστην ἀνατομήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον ἐν τῇ χειρί. Μετὰ ταῦτα λέγει.

Ἔπαρον δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐμβαλὼν τὴν ἁγίαν λόγχην ἐκ πλαγίου τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς προσφορᾶς, ἐπαίρει τὸν ἅγιον ἄρτον, λέγων οὕτως.

Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. Καὶ θεὶς αὐτὸν ὕπτιον ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, εἰπόντος τοῦ Διακόνου. Θῦσον δέσποτα. θύει αὐτὸν σταυροειδῶς οὕτω λέγων.

Θύεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, καὶ σωτηρίας.

Καὶ στρέφει τὸ ἕτερον μέρος ἐπάνω, τὸ ἔχον τὸν σταυρόν. Νύττων

των δὲ αὐτὸν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς λόγχης ἐπιλέγει.

Εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα, καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐγχέει τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ ἐκ τοῦ νάματος ὁμοῦ· καὶ τοῦ ὕδατος, εἰπὼν πρότερον πρὸς τὸν ἱερέα.

Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἁγίαν ἕνωσιν. καὶ εὐλογεῖ αὐτά.

Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν πρώτην σφραγῖδα, λέγει.

Εἰς τιμὴν, καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι Κύριε τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου θυσιαστήριον.

Καὶ αἴρων μερίδα, τίθησιν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ ἁγίου ἄρτου, πλησίον τῆς μέσης αὐτοῦ, λέγων.

Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ, περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Εἶτα λαβὼν δευτέραν σφραγῖδα, λέγει.

Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Καὶ αἴρων, α. μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ ἁγίου ἄρτου, πλησίον τῆς σφραγῖδος τῆς Θεοτόκου, ποιῶν ἀρχὴν τῆς πρώτης τάξεως. ἔπειτα λέγει.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων προφητῶν, Μωσέως, καὶ Ἀαρὼν, Ἡλιοῦ, καὶ Ἐλισσαίου, Δαβὶδ τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων προφητῶν.

Καὶ τίθησι δευτέραν μερίδα ὑποκάτω τῆς, α. εὐτάκτως. εἶτ' αὖθις λέγει.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων Πέτρου, καὶ Παύλου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ οὕτω τίθησι τὴν τρίτην μερίδα ὑποκάτω τῆς δευτέρας, πληρῶν τὴν πρώτην τάξιν. εἶτα λέγει.

Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἱεραρχῶν.

Καὶ αἴρων, δ'. μερίδα, τίθησιν αὐτὴν πλησίον τῆς πρώτης μερίδος, ποιῶν δευτέραν ἀρχήν. εἶτα πάλιν λέγει.

Τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος, καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων μεγάλων μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων μαρτύρων.

Καὶ αἴρων πέμπτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς, α'. τῆς οὔσης ἀρχῆς τῆς δευτέρας τάξεως. ἔπειτα λέγει.

Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ὁσίων.

Καὶ οὕτω αἴρων ἕκτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς, β'. μερίδος εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς, β'. τάξεως. μετὰ δὲ ταῦτα λέγει.

Τῶν ἁγίων, καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου, καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος, καὶ Ἑρμολάου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

Καὶ αἴρων ἑβδόμην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἄνω, ποιῶν, γ'. ἀρχὴν κατὰ τάξιν. εἶτ' αὖθις λέγει.

Τῶν ἁγίων, καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τίθησιν ὀγδόην μερίδα ὑποκάτω τῆς, α. εὐτάκτως. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις λέγει.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-

νουπό-

Digitized by Google

νουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου. (εἴπερ λέγεται ἡ λειτουργία αὐτοῦ)

Εἰ δὲ λέγεται **τοῦ μεγάλου Βασιλείου**, τούτου μνημονεύει. Καὶ οὕτως αἴρων καὶ τὴν ἐννάτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἀναπλήρωσιν.

Εἶτα λαβὼν τρίτην σφραγῖδα, λέγει,

Μνήσθητι Δέσποτα φιλάνθρωπε, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος)**, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος,** (τοῦ δεῖνος) **καθηγουμένου, καὶ τῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν, πρεσβυτέρων, διακόνων, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν, διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, πανάγαθε Δέσποτα.**

Καὶ αἴρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ἁγίου ἄρτου.

Εἶτα μνημονεύει καὶ ὧν ἔχει ζώντων κατ' ὄνομα, καὶ οὕτως αἴρων τὰς μερίδας, τίθησιν αὐτὰς ὑποκάτω. ἔπειτα λαβὼν ἑτέραν σφραγῖδα, λέγει.

Ὑπὲρ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτητόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Εἶτα μνημονεύει τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν ἀρχιερέως, καὶ ἑτέρων ὧν θέλει κεκοιμημένων κατ' ὄνομα, καὶ τελευταῖον ἐπιλέγει οὕτω.

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, καὶ τῇ σῇ κοινωνίᾳ κεκοιμημένων ὀρθοδόξων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ αἴρει μερίδα. ὁ δὲ διάκονος λαβὼν καὶ αὐτὸς σφραγῖδα, καὶ τὴν ἁγίαν λόγχην, μνημονεύει ὧν βούλεται τεθνεώτων. καὶ τελευταῖον, λέγει οὕτω.

Μνήσθητι Κύριε καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον.

Εἶτα μνημονεύει καὶ ὧν βούλεται ζώντων ἐν ἑτέρᾳ σφραγῖδι ὡσαύτως,

Digitized by Google

τως, καὶ τίθησι τὰς μερίδας ἐν τῷ κάτωθεν μέρει τοῦ ἁγίου ἄρτου, ὥσπερ καὶ ὁ ἱερεὺς, καὶ λαβὼν τὴν μοῦσαν, συστέλλει τὰς ἐν τῷ δίσκῳ μερίδας ὑποκάτω τοῦ ἁγίου ἄρτου, ὥστε εἶναι ἐν ἀσφαλεῖ, καὶ μὴ ἐκπεσεῖν τι. Εἶτα ὁ διάκονος λαβὼν τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμίαμα βαλὼν ἐν αὐτῷ, λέγει πρὸς τὸν ἱερέα.

Εὐλόγησον δέσποτα τὸ θυμίαμα. καὶ εὐθὺς ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τοῦ θυμιάματος.

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

Ὁ διάκονος. **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.** Καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιάσας τὸν ἀστερίσκον, τίθησιν ἐπάνω τοῦ ἁγίου ἄρτου, λέγων.

Καὶ ἐλθὼν **ὁ ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ Παιδίον.**

Ὁ διάκονος. **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.** Ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸ πρῶτον κάλυμμα, σκεπάζει τὸν ἅγιον ἄρτον σὺν τῷ δίσκῳ, λέγων.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ὁ ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κ**άλυψον δέσποτα.**

Καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸ δεύτερον κάλυμμα, σκεπάζει τὸ ἅγιον ποτήριον, λέγων.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστὲ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ. Ὁ ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Σκέπασον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸ κάλυμμα, ἤτοι τὸν ἀέρα, σκεπάζει καὶ ἀμφότερα, λέγων.

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάν-

Digitized by Google

πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶτα λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ θυμιατὸν, θυμιᾶ τὴν Πρόθεσιν, λέγων ἐκ τρίτου. τό.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ο' δὲ διάκονος ἐν ἑκάστη λέγει. Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α'μήν.

Καὶ προσκυνοῦσιν εὐλαβῶς ἀμφότεροι ἐκ, γ'. Ε'πειτα λαβὼν ὁ διάκονος τὸ θυμιατὸν, λέγει.

Ε'πὶ τῇ προθέσει τῶν τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς Προθέσεως.

Ο' Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ζήτει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λειτουργίας.

Καὶ μετὰ τοῦτο ποιεῖ ἀπόλυσιν ἐκεῖσε. λέγων οὕτω

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι.

Ο' διάκονος. Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, δέσποτα εὐλόγησον.

Καὶ ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν ὁ ἱερεύς. οὕτω λέγων, εἰ μὲν ἔστι κυριακή.

Ο' ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. εἰ δ' οὖν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ι'ωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου.

Εἰ δὲ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου, λέγει.

Βασιλείου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. ὁ χορός. Α'μήν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾶ ὁ διάκονος τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν. εἶτα ἀπέρχεται, καὶ θυμιᾶ τὴν ἁγίαν τράπεζαν κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτόν. Ε'ν τάφῳ σωματικῶς· ἐν ᾅδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεὸς· ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ λῃστοῦ· καὶ ἐν θρόνῳ

ὑπῆρ-

ὑπῆρχες Χριστὲ· μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος· πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. καὶ τὸν, Ν. ἐν ᾧ καὶ θυμιάσας, τό τε ἱερατεῖον, καὶ τὸν ναὸν ὅλον, εἰσέρχεται αὖθις εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, καὶ θυμιάσας τὴν ἁγίαν τράπεζαν αὖθις, καὶ τὸν ἱερέα, τὸ μὲν θυμιατήριον ἀποτίθησιν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ· αὐτὸς δὲ προσέρχεται τῷ ἱερεῖ, καὶ στάντες ὁμοῦ πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης, προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου, καθ᾽ ἑαυτοὺς εὐχόμενοι, καὶ λέγοντες.

Βασιλεῦ οὐράνιε. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. δίς. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. ἅπαξ.

Εἶτα ἀσπάζονται, ὁ μὲν ἱερεὺς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον· ὁ δὲ διάκονος τὴν ἁγίαν τράπεζαν. Καὶ μετὰ τοῦτο ὑποκλίνας ὁ διάκονος τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν τῷ ἱερεῖ, κρατῶν καὶ τὸ ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, δέσποτα εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἶτα ὁ διάκονος.

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ δέσποτα. Ὁ δὲ ἱερεύς. Κατευθύναι Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος. Μνήσθητί μου δέσποτα ἅγιε. Ὁ ἱερεύς.

Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ διάκονος εἰπὼν ἀμὴν, καὶ προσκυνήσας ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κατέναντι τῶν ἁγίων θυρῶν προσκυνεῖ μετ᾽ εὐλαβείας τρίτον, λέγων καθ᾽ ἑαυτὸν, τό. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἄρχεται, λέγειν. Εὐλόγησον δέσποτα.

Καὶ ἄρχεται ὁ ἱερεύς.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός.

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξαποστείλας Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα, καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς, αὐτὸς εὐλόγησον τὴν πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου θυσιαστήριον. μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων.

Ὅτι ἡγίασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Εὐλόγησον Δέσποτα. Ὁ ἱερεύς.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ΔΙΑ-

Digitized by Google

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον ἀντίφωνον παρὰ τῶν ψαλτῶν, καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν τοῦ ἀντιφώνου· ὁ δὲ διάκονος προσκυνήσας μεθίσταται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, βλέπων πρὸς δυσμὰς, κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός.

Εὐχὴ ἀντιφώνου, α΄.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀντιφώνου, ἐλθὼν ὁ διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ προσκυνήσας, λέγει.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ψάλλεται ὁμοίως παρὰ τῶν ψαλτῶν τὸ, β΄. ἀντίφωνον· ὁ δὲ διάκονος ὁμοίως ποιεῖ, ὡς καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ εὐχῇ.

Εὐχὴ

Digitized by Google

Εὐχὴ ἀντιφώνου, β'.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

ΟΙ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἀντιφώνου, γ'.

ΟΤὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δύο, καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ τρίτου ἀντιφώνου παρὰ τῶν ψαλτῶν, ἢ τῶν μακαρισμῶν, ἐὰν ἔστι κυριακή. ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ, Δόξα. ὁ ἱερεὺς, καὶ ὁ διάκονος στάντες ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, ποιοῦσι προσκυνήματα τρία. Εἶτα λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ διακόνῳ. Καὶ οὕτως ἐξελθόντες διὰ τοῦ βορείου μέρους, προπορευομένων αὐτῶν λαμπάδων, ποιοῦσι τὴν μικρὰν εἴσοδον.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ στάντες ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κλίνουσιν ἀμφότεροι τὰς κεφαλάς.

Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος ἠρέμα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου μυστικῶς.

Εὐχὴ τῆς εἰσόδου.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιὰς ἀγγέλων, καὶ ἀρχαγγέλων, πρὸς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῆς εὐχῆς δὲ τελεσθείσης, λέγει ὁ διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα, δεικνύων πρὸς ἀνατολὰς τῇ δεξιᾷ, κρατῶν ἅμα καὶ τὸ ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις.

Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἁγίαν εἴσοδον. Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει,

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶθ' οὕτως ἀπέρχεται πρὸς τὸν Ἡγούμενον ὁ διάκονος, καὶ ἀσπάζεται τὸ εὐαγγέλιον, εἰ πάρεστι· εἰ δ' οὖν ἀσπάζεται τοῦτο ὁ ἱερεύς.

Πληρωθέντος δὲ τοῦ τελευταίου τροπαρίου, εἰσέρχεται ὁ διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ στὰς ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως, ἀνυψοῖ μικρὸν τὰς χεῖρας, καὶ δεικνύων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, λέγει μεγαλοφώνως. Σοφία, ὀρθοί.

Εἶτα προσκυνήσας αὐτός τε, καὶ ὁ ἱερεὺς κατόπισθεν αὐτοῦ, εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, καὶ ὁ μὲν διάκονος ἀποτίθησι τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ, οἱ δὲ ψάλται λέγουσι τὰ συνήθη τροπάρια· καὶ ὅτε ἔλθωσιν εἰς τὸ ὕστερον, λέγει ὁ διάκο-

νος

Digitized by Google

νος πρὸς τὸν ἱερέα, κλίνων ἅμα τὴν κεφαλὴν, κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον ἐν τῇ χειρὶ τοῖς τρισὶ δακτύλοις.

Εὐλόγησον δέσποτα τὸν καιρὸν τοῦ τρισαγίου.

Καὶ ὁ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, καὶ νῦν, καὶ ἀεί.

Καὶ πληρωθέντος τοῦ τροπαρίου, ἔρχεται ὁ διάκονος ἐγγὺς τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ δεικνύων τὸ ὠράριον πρῶτον μὲν πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγει.

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Εἶτα ἐπάγει, λέγων πρὸς τοὺς ἐκτὸς μεγαλοφώνως.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ψαλλομένου δὲ τοῦ τρισαγίου, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Εὐχὴ τοῦ τρισαγίου ὕμνου μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ᾽ εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσ-

Digitized by Google

βείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἐκφώνησις. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, ψάλλουσι καὶ αὐτοὶ, ὅ τε ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος, τὸ τρισάγιον, ποιοῦντες ὁμοῦ καὶ προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης. Εὐχὴ τῆς ἄνω καθέδρας.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων σῶσον τὸν λαόν σου. καὶ εἰρήνευσον αὐτὸν τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, διὰ τοῦ τύπου τοῦ τιμίου σου σταυροῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἶτα λέγει ὁ διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα.

Κέλευσον Δέσποτα. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ καθέδρᾳ. Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει ἀπερχόμενος. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ δὲ διάκονος. Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἄνω καθέδραν. Καὶ ὁ ἱερεύς.

Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τρισαγίου, ὁ διάκονος ἐλθὼν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, λέγει.

Πρόσχωμεν. Καὶ ὁ ἀναγνώστης. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Καὶ ὁ διάκονος αὖθις. Σοφία. Καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου. Καὶ αὖθις ὁ διάκονος. Πρόσχωμεν. Καὶ τοῦ ἀποστόλου πληρωθέντος, λέγει ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη σοι. Καὶ ὁ ἀναγνώστης, Ἀλληλούϊα, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Τοῦ δὲ Ἀλληλούϊα ψαλλομένου, λαβὼν ὁ διάκονος τὸ θυμιατήριον, καὶ τὸ θυμίαμα πρόσεισι τῷ ἱερεῖ, καὶ λαβὼν εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν γύρωθεν, καὶ τὸ ἱερατεῖον ὅλον, καὶ τὸν ἱερέα. Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Digitized by Google

Εὐχὴ πρὸ τοῦ εὐαγγελίου.

Ἔλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς, εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα πρὸς εὐαρέστησίν σου φρονοῦντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ διάκονος τὸ θυμιατήριον ἀποθέμενος, ἔρχεται πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, κρατῶν καὶ τὸ ὡράριον σὺν τῷ ἁγίῳ εὐαγγελίῳ ἄκροις τοῖς δακτύλοις, δηλονότι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῆς ἁγίας τραπέζης, λέγει.

Εὐλόγησον δέσποτα τὸν εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ (τοῦδε.) Ὁ δὲ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ (τοῦδε) δώῃ σοι ῥῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ, δυνάμει πολλῇ, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ διάκονος εἰπὼν τὸ, ἀμὴν, καὶ προσκυνήσας τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, αἴρει αὐτό. Καὶ ἐξελθὼν διὰ τῶν ἁγίων θυρῶν προπορευομένων αὐτῷ λαμπάδων, ἔρχεται καὶ ἵσταται ἐν τῷ ἄμβωνι, ἢ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς ἐκφωνεῖ. Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.

Καὶ ὁ διάκονος. Ἐκ τοῦ κατὰ (τόνδε) ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ὁ ἱερεὺς, Πρόσχωμεν.

Καὶ πληρωθέντος τοῦ εὐαγγελίου, λέγει ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ. Καὶ ἀπελθὼν ὁ Διάκονος ἕως τῶν ἁγίων θυρῶν, ἀποδίδωσι τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον τῷ ἱερεῖ. Καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ ἄρχεται οὕτως.

Ο' ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ο' χορός. Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ

ὑπὲρ

ὑπὲρ τοῦ παρεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ, καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ κατηχουμένων, πρὸ τοῦ ἁπλωθῆναι τὸ εἰλητόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου [illegible], καὶ Θεὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἕνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ σου καθολικῇ, καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκατάριθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Digitized by Google

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητὸν ὁ ἱερεύς.

ΚΑΙ Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε, ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε. μήτις τῶν κατηχουμένων. ὅσοι πιστοὶ, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν πρώτη, μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ εἰλητόν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· καὶ ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις, καὶ ἱκεσίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ.

Εὐχὴ πιστῶν, β΄.

Πάλιν, καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ, καὶ φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος, καὶ δῴης ἡμῖν ἀνένοχον, καὶ ἀ-

καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δὲ ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης λατρεύουσί σοι, ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Σοφία.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ, ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ χερουβικοῦ ᾀδομένου.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα, καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραν-

χραντόν σου σῶμα, καὶ τὸ τίμιον αἷμα. Σοὶ γὰρ προσεύχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΠΛηρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, λέγουσι καὶ αὐτοὶ τὸν χερουβικὸν ὕμνον· εἶτα λαβὼν ὁ διάκονος τὸ θυμιατὸν, καὶ θυμίαμα βαλὼν, προσάγει τῷ ἱερεῖ. Καὶ λαβὼν εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν κύκλωθεν, καὶ τὸ ἱερατεῖον ὅλον, καὶ τὸν ἱερέα. Λέγει δὲ καὶ τὸν Πεντηκοστὸν, καὶ τροπάρια κατανυκτικὰ, ὅσα καὶ βούλεται, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἱερέως. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ προθέσει, προπορευομένου τοῦ διακόνου. Καὶ θυμιάσας τὰ ἅγια, καθ' ἑαυτὸν εὐχόμενος τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, λέγει πρὸς τὸν ἱερέα, Ἔπαρον δέσποτα. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἄρας τὸν ἀέρα, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ αὐτοῦ λέγων.

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εἶτα τὸν ἅγιον δίσκον λαβὼν, ἐπιβάλλει τῇ τοῦ διακόνου κεφαλῇ, μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ εὐλαβείας, ἔχων ἅμα ὁ διάκονος καὶ τὸ θυμιατὸν ἐν ἑνὶ τῶν δακτύλων. Αὐτὸς δὲ τὸ ἅγιον ποτήριον ἀνὰ χεῖρας λαβὼν, ἐξέρχονται διὰ τοῦ βορείου μέρους, προπορευομένων αὐτῶν λαμπάδων. Καὶ περιέρχονται τὸν ναὸν, εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς, καὶ λέγοντες.

Πάντων ἡμῶν μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ διάκονος ἔνδον τῶν ἁγίων θυρῶν, ἵσταται ἐν τοῖς δεξιοῖς.

Καὶ

Καὶ μέλλοντος τοῦ ἱερέως εἰσελθεῖν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ διάκονος.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς ἱερωσύνης σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἱερεὺς πρὸς αὐτόν.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς ἀποτίθησι τὸ ἅγιον ποτήριον ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ· τὸν δὲ ἅγιον δίσκον λαβὼν ἀπὸ τῆς τοῦ διακόνου κεφαλῆς, ἀποτίθησι καὶ αὐτὸν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ, λέγων.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ· ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών. ἕως τέλους. Ἐν τάφῳ σωματικῶς. Ὡς ζωηφόρος· ὡς παραδείσου ὡραιότερος.

Εἶτα τὰ μὲν καλύμματα αρας ἀπό τε τοῦ ἱεροῦ δίσκου, καὶ τοῦ ἁγίου ποτηρίου, τίθησιν ἐν ἑνὶ μέρει τῆς ἁγίας τραπέζης· τὸν δὲ ἀέρα ἀπὸ τῶν τοῦ διακόνου ὤμων λαβὼν, καὶ θυμιάσας σκεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ ἅγια, λέγων.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ· ἕως τοῦ, κηδεύσας ἀπέθετο. Καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν ἐκ τῆς τοῦ διακόνου χειρὸς, θυμιᾷ τὰ ἅγια τρὶς, λέγων. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἀποδοὺς τὸ θυμιατὸν, καὶ χαλάσας τὸ φελώνιον, κλίνας τε τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν διάκονον.

Μνήσθητί μου ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ διάκονος πρὸς αὐτόν.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς ἱερωσύνης σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Καὶ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν διάκονον.

Εὔξαι ὑπὲρ ἐμοῦ Συλλειτουργέ μου. Καὶ ὁ διάκονος.

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Καὶ ὁ ἱερεύς. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἶτα καὶ ὁ διάκονος ὑποκλίνας καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν, κρατῶν

τῶν ἅμα καὶ τὸ ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς λέγει πρὸς τὸν ἱερέα. Μνήσθητί μου δέσποτα ἅγιε. Καὶ ὁ ἱερεύς. Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπειπὼν τὸ Ἀμήν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν τοῦ ἱερέως δεξιάν, ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ προσκομιδῆς μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ τῶν θείων δώρων ἀπόθεσιν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς, προσενεχθῆναί σοι δῶρά τε, καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

Ὁ ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Digitized by Google

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς προσκυνήσας τρὶς, ἀσπάζεται τὰ ἅγια οὕτως ὡς εἰσὶ κεκαλυμμένα· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ διάκονος συμπροσκυνεῖ, ἐν ᾧ ἵσταται τόπῳ, καὶ ἀσπάζεται τὸ ὠράριον αὐτοῦ, ἔνθα ἐστὶ σταυροῦ τύπος, καὶ οὕτως ἐκφωνεῖ.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ λαὸς λέγει, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς ἐπάρας τὸν ἀέρα ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἀποτίθησιν ἐν ἑνὶ τόπῳ, λέγων. Η' χάρις τοῦ Κυρίου. Ο' δὲ Διάκονος προσκυνήσας, εἰσέρχεται ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, καὶ λαβὼν ῥιπίδιον, ῥιπίζει τὰ ἅγια εὐλαβῶς.

Ε'ΚΦΩ'ΝΗΣΙΣ.

Η' Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Α'νω σχῶμεν τὰς καρδίας. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ο' ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Α'Ξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὤν, ὡσαύτως ὤν, σύ, καὶ ὁ μονογενής σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες· καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν· καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Υ'πὲρ τούτων ἁπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων, ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας· καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες Α'ρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Α'γγέλων, τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

Ε'ΚΦΩ'ΝΗΣΙΣ.

ΤΟ'ν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ε'νταῦθα πάλιν λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν ἀστερίσκον ἐκ τοῦ ἁγίου δίσκου,

Digitized by Google

δίσκου, ποιεῖ σταυροῦ τύπον ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν ἀποτίθησιν. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΕτὰ τούτων, καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλάνθρωπε, βοῶμεν καὶ λέγομεν· ἅγιος εἶ, καὶ πανάγιος, σύ, καὶ ὁ μονογενής σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· ἅγιος εἶ, καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου, ὃς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. ὃς ἐλθών, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας τῇ νυκτί, ᾗ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ, καὶ ἀχράντοις, καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας, καὶ εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, καὶ ἀποστόλοις εἰπών.

Ἐκφώνησις.

ΛΑΒΕΤΕ, ΦΑΓΕΤΕ, ΤΟΥΤΟ ΜΟΥ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΩΜΑ, ΤΟ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΛΩΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΑΦΕΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ. Ὁ χορ. Ἀμήν.

Τούτου δὲ λεγομένου, δεικνύει τῷ ἱερεῖ ὁ διάκονος τὸν ἅγιον δίσκον, κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς. Ὁμοίως καὶ ὅταν λέγῃ ὁ ἱερεὺς τό, Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες.

Συνδεικνύει καὶ αὐτὸς τὸ ἅγιον ποτήριον.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων.

Ἐκφώνησις.

ΠΙΕΤΕ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤΕΣ, ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΜΟΥ, ΤΟ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ, ΤΟ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΕΚΧΥΝΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΑΦΕΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ. Ὁ χορός. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΕμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριημέρου

Digitized by Google

μέρου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα.

Καὶ ὁ μὲν διάκονος ἀποτίθησι τὸ ῥιπίδιον, καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσκυνοῦσιν ἀμφότεροι τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς, καὶ λέγοντες τὸ, Κύριε, ὁ τὸ παναγιόν σου Πνεῦμα. στίχ. Καρδίαν καθαρὰν. Πάλιν τὸ αὐτό. στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου. Καὶ αὖθις τὸ αὐτό. Εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ διάκονος, καὶ δεικνύων σὺν τῷ ὠραρίῳ τὸν ἅγιον ἄρτον, λέγει μυστικῶς. Εὐλόγησον δέσποτα τὸν ἅγιον ἄρτον. καὶ ὁ ἱερεὺς ἀνιστάμενος, σφραγίζει τρεῖς τὰ ἅγια δῶρα, λέγων,

Καὶ ποίησον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον, τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ὁ διάκονος. Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ αὐτός. Εὐλόγησον δέσποτα τὸ ἅγιον ποτήριον. καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν λέγει.

Τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ, τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ὁ διάκονος. Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ διάκονος δεικνύων μετὰ τοῦ ὠραρίου ἀμφότερα τὰ ἅγια, λέγει. Εὐλόγησον δέσποτα τὰ ἀμφότερα. Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφότερα τὰ ἅγια, λέγει.

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, Ὁ διάκονος. Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ διάκονος τῷ ἱερεῖ. καὶ εἰπὼν τὸ, Μνήσθητί μου ἅγιε δέσποτα τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἵσταται ἐν ᾧ πρό-

Digitized by Google

τερον ἵσατο τόπῳ, καὶ λαβὼν τὸ ῥιπίδιον, ῥιπίζει τὰ ἅγια, ὡς καὶ τὸ πρότερον. Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῖμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύματος ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ὁ δὲ διάκονος θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν γύρωθεν, καὶ μνημονεύει ὧν βούλεται ζώντων, καὶ τεθνεώτων. Ὁ ἱερεύς.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ διάκονος μνημονεύει τὰ δίπτυχα τῶν κεκοιμημένων.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προφήτου προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ᾽ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου. Ἐνταῦθα ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὧν θέλει ζώντων, καὶ τεθνεώτων. ὑπὲρ ζώντων λέγει. Ὑπὲρ σωτηρίας, ἐπισκέψεως, ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος). ὑπὲρ τεθνεώτων λέγει. Ὑπὲρ ἀναπαύσεως, καὶ ἀφέσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἔνθα ἀπέδρα λύπη, καὶ στεναγμός· ἀνάπαυσον αὐτὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτόν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι παρακαλοῦμέν

σε.

Digitized by Google

σε· μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξου, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Κυρίῳ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἁγίας καθολικῆς, καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἁγνείᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων, ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν· δὸς αὐτοῖς Κύριε εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον, καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν πάσῃ ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ σεμνότητι.

ἘΚΦΩ'ΝΩΣ.

ἘΝ πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς τῇ θύρᾳ στὰς, λέγει. τοῦ δεῖνος τοῦ Πατριάρχου, Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου, ὅς τις ἂν ᾖ, *καὶ τὰ λοιπά. Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ δίπτυχα τῶν ζώντων.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΝήσθητι Κύριε τῆς πόλεως, ἐν ᾗ παροικοῦμεν, καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας, καὶ τῶν ἐν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς· μνήσθητι Κύριε πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν· μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων· καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

ἘΚΦΩ'-

* Ἐὰν ἐν κοινωνίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς παλαιᾶς Ῥώμης. Σημείωσαι τὸ εἰρημένον ἐν τῇ ἀρχῇ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος λαβὼν καιρὸν παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐξελθὼν, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν, καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν· καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ φρικτῶν μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς, καὶ πνευματικῆς τραπέζης, μετὰ καθαροῦ συνειδότος εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρῖμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ὁ ΔΙΑ-

Digitized by Google

Ὁ ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ἘΚΦΩ'ΝΩΣ.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ λαὸς, τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὁ ἱερεύς. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. εἶτα, Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ ἱε-

Digitized by Google

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα. Αὐτὸς Δέσποτα οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ, καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν Δέσποτα τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον κατὰ τὴν ἑκάστου ἰδίαν χρείαν, τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον, τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ Ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων.

ἘΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Εἶτα προσκυνεῖ ὁ ἱερεὺς, ὁμοίως καὶ ὁ διάκονος ἐν ᾧ ἐστὶ τόπῳ, λέγοντες μυστικῶς τρίς. Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Ὅταν δὲ ἴδῃ ὁ διάκονος τὸν ἱερέα ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, καὶ ἁπτόμενον τοῦ ἁγίου ἄρτου, πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν ἁγίαν ὕψωσιν, ἐκφωνεῖ.

Πρόσχωμεν. Καὶ ὁ ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον ἄρτον, ἐκφωνεῖ.

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις. Εἶτα ζώννυται ὁ διάκονος τὸ ὠράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς, καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως κρατοῦντος τὸν ἅγιον ἄρτον, λέγει.

Μέλισον δέσποτα τὸν ἅγιον ἄρτον. Ὁ δὲ ἱερεὺς μελίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα, μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας, λέγει.

Μελίζεται, καὶ διαμερίζεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος· ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζει.

Καὶ ὁ διάκονος δεικνύων σὺν τῷ ὠραρίῳ τὸ ἅγιον ποτήριον, λέγει.

Πλήρωσον δέσποτα τὸ ἅγιον ποτήριον. Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν τὴν ἄνω κειμένην μερίδα, ποιεῖ σὺν αὐτῇ σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἁγίου ποτηρίου, λέγων· Πλήρωμα πίστεως Πνεύματος ἁγίου. Καὶ οὕτως ἐμβάλλει εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον. Ὁ διάκονος. Ἀμήν.

Καὶ δεχόμενος τὸ ζέον, λέγει πρὸς τὸν ἱερέα.

Εὐλόγησον δέσποτα τὸ ζέον. Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογεῖ, λέγων.

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ὁ διάκονος ἐκχέει τὸ ἀρκοῦν σταυροειδῶς ἔνδον τοῦ ἁγίου ποτηρίου λέγων. Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀμήν. Καὶ ἀποτιθέμενος τὸ ζέον, ἵσταται μικρὸν ἄποθεν. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. Ὁ διάκονος πρόσελθε. καὶ προσελθὼν ὁ διάκονος, ποιεῖ μετάνοιαν εὐλαβῶς αἰτῶν συγχώρησιν. ὁ δὲ ἱερεὺς κρατῶν τὸν ἅγιον ἄρτον, δίδωσι τῷ διακόνῳ. καὶ ἀσπασάμενος ὁ διάκονος τὴν μεταδιδοῦσαν αὐτῷ χεῖρα, λαμβάνει τὸν ἅγιον ἄρτον, λέγων. Μετάδος μοι δέσποτα τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. (τῷ δεῖνι) ἱεροδιακόνῳ μεταδίδοται τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον, καὶ ἄχραντον σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἀπέρχεται ὄπιθεν τῆς ἱερᾶς τραπέζης, κλίνας τὴν κεφαλήν, καὶ προσεύχεται ὡς ὁ ἱερεύς. Ὁμοίως δὲ ὁ ἱερεὺς λαβὼν μίαν μερίδα τοῦ ἁγίου ἄρτου, λέγει. Τὸ τίμιον πανά-

γιον

γιον σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδοταί μοι, (τῷ δεῖνι) ἱερεῖ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ κλίνας κάτω τὴν κεφαλὴν, προσεύχεται λέγων.

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτος εἰμὶ ἐγώ. Καὶ,

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι· μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ,

Κύριε οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα ὑπὸ τὴν ῥυπαρὰν στέγην τῆς ψυχῆς μου εἰσέλθῃς· ἀλλ' ὡς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, καὶ τὴν ὁμοίαν μου πόρνην τὴν ἁμαρτωλὸν προσερχομένην σοι καταδεξάμενος· αὐτὸς καταξίωσον καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν τοῦ νεκροῦ, καὶ λεπροῦ. καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ στόμα τὸ ῥυπαρὸν τῆς πόρνης καταφιλούσης τοὺς ἀχράντους σου πόδας, οὕτω Δέσποτα Θεέ μου, μὴ βδελύξῃ καὶ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλόν· ἀλλ' ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος ἀξίωσόν με κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ παναγίου σώματος, καὶ αἵματός σου.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἄνες, ἄφες, συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἥμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ ἔπραξα· πάντα μοι συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος· ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου, καὶ ἀειπαρθένου Μητρὸς ἀκατακρίτως ἀξίωσόν με δέξασθαι τὸ τίμιον, καὶ ἄχραντον σῶμά σου, εἰς ἴασιν ψυχῆς, καὶ σώματος. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

 Καὶ

Digitized by Google

Καὶ τελευταῖον τό, Μή μοι εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἁγίων σου μυστηρίων Κύριε, ἀλλ᾽ εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος. Καὶ οὕτω μεταλαμβάνουσι τοῦ ἐν χερσὶ μετὰ φόβου καὶ πάσης ἀσφαλείας. Εἶτα ἀναστάς, λαμβάνει ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις μετὰ καλύμματος τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ μεταλαμβάνει τρίτον ἐξ αὐτοῦ· καὶ οὕτω τά τε ἴδια χείλη, καὶ τοῦ ἱεροῦ ποτηρίου, τῷ ἐν χερσὶ καλύμματι ἀποσπογγίσας, καλεῖ τὸν διάκονον, λέγων. Διάκονε πρόσελθε. Καὶ ὁ διάκονος ἔρχεται, καὶ προσκυνεῖ ἅπαξ, λέγων. Ἰδοὺ προσέρχομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ. Καὶ τὸ Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ. ὅλον. καὶ λέγει ὁ ἱερεύς. Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ διάκονος, (ὁ δεῖνα) τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταλαβόντος δὲ τοῦ διακόνου, λέγει ὁ ἱερεύς.

Τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

Τότε λαβὼν τὸν ἅγιον δίσκον ὁ διάκονος, ἐπάνω τοῦ ἁγίου ποτηρίου, ἀποσπογγίζει τῷ ἁγίῳ σπόγγῳ πάνυ καλῶς, καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας σκεπάζει τὸ ἅγιον ποτήριον τῷ καλύμματι, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον δίσκον ἀνατίθησι τὸν ἀστέρα, καὶ τὰ καλύμματα. Εἶτα ἐπιλέγει τὴν τῆς εὐχαριστίας εὐχὴν ὁ ἱερεύς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Δέσποτα φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ ἀθανάτων μυστηρίων· ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου τοὺς πάντας· φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωήν· ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα, εὐχαῖς, καὶ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Digitized by Google

Καὶ οὕτως ἀνοίγουσι τὴν θύραν τοῦ ἁγίου βήματος, καὶ ὁ διάκονος προσκυνήσας ἅπαξ, λαμβάνει τὸ ποτήριον μετ' εὐλαβείας, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν θύραν, καὶ ὑψῶν τὸ ἅγιον ποτήριον, δείκνυσιν αὐτὸ τῷ λαῷ, λέγων.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαόν, ἐπιλέγων ἐκφώνως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ἐπιστρέφουσιν ὅ τε διάκονος, καὶ ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς τρεῖς, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἶτα λαβὼν τὸν ἅγιον δίσκον, τίθησιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ διακόνου· καὶ ὁ διάκονος λαβὼν αὐτὸν μετ' εὐλαβείας, θεωρῶν ἔξω πρὸς τὴν θύραν, οὐδὲν λέγων, ἀπέρχεται εἰς τὴν πρόθεσιν, καὶ ἀποτίθησιν αὐτόν· ὁ δὲ ἱερεὺς προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ ἐπιστραφεὶς πρὸς τὴν θύραν, ὁρᾷ τὸν λαόν, λέγων μυστικῶς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκφώνως, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Ὀρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων ἁγίων ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΕΚ-

Digitized by Google

ἘΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ Διάκονος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ ὀπισθάμβωνος, ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ ἱερέως ἔξω τοῦ βήματος.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, ὁ μὲν ἱερεὺς εἰσέρχεται διὰ τῶν ἁγίων θυρῶν· καὶ ἀπελθὼν ἐν τῇ προθέσει, λέγει τὴν παροῦσαν εὐχήν.

Εὐχὴ λεγομένη ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ Ἅγια.

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου, καὶ τῶν προφητῶν αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ Διάκονος εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ βορείου μέρους, συστέλλει τὰ Ἅγια μετὰ φόβου καὶ πάσης ἀσφαλείας, ὥστε μηδέν

τι

Digitized by Google

τὶ τῶν ἄγαν λεπτωτάτων ἐκπεσεῖν, ἢ καταλειφθῆναι. Καὶ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας ἐν τῷ συνήθει τόπῳ.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐξελθὼν, δίδωσι τῷ λαῷ τὸ ἀντίδωρον. Ὁ λαός. Δόξα, Καὶ νῦν. ὁ ἱερεύς. Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, ἀποδύεται τὴν ἱερατικὴν στολὴν, λέγων.

Νῦν ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον. Καὶ τὰ λοιπά. Ἀπολυτίκιον, καὶ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. ἔπειτα τὸ τροπάριον τοῦ Χρυσοστόμου. Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα... τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δόξα, Καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν. Καὶ προσκυνήσας, καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, ἐξέρχεται.

Τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου.

Digitized by Google

Σημείωσαι, ὅτι αὕτη ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου, οὐ λέγεται πάντοτε, ἀλλ' ἐν καιροῖς τεταγμένοις, ἤγουν ἐν ταῖς κυριακαῖς τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, πλὴν τῆς κυριακῆς τῶν βαΐων. Ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ, ἐν τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ, ἐν τῇ παραμονῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν γεννήσεως, καὶ τῶν φώτων, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑορτασίμῳ τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

Ἡ ἑρμηνεία δὲ, καὶ ἡ διάταξις ταύτης τῆς ἱερουργίας, ἡ αὐτή ἐστι τῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Η῾ ΘΕΙ´Α ΛΕΙΤΟΥΡΓΙ´Α

ΤΟΥ῀ Ε᾽Ν Α῾ΓΙ´ΟΙΣ ΠΑΤΡΟ´Σ Η῾ΜΩ῀Ν

ΒΑΣΙΛΕΙ´ΟΥ ΤΟΥ῀ ΜΕΓΑ´ΛΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξαποστείλας Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα, καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς, αὐτὸς εὐλόγησον τὴν πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου θυσιαστήριον. μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων.

Ὅτι

Digitized by Google

Ο῞τι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α᾽μήν.

Ο῾ ΔΙΑ΄ΚΟΝΟΣ.

Εὐλόγησον Δέσποτα. Ο῾ ἱερεύς.

Ε᾽ΚΦΩ΄ΝΩΣ.

Ε Υ᾽λογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τὰ εἰρηνικὰ, καὶ αἱ ἀποκρίσεις, ὡς καὶ ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου.

Ο῾ ΔΙΑ΄ΚΟΝΟΣ.

Ε᾽ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον.

Υ῾πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾πὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾πὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾πὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾πὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾πὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Digitized by Google

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἀντιφώνου πρώτου μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

ΟΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἀντιφώνου δευτέρου μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου ἐν εἰρήνῃ διαφύ-

Digitized by Google

φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν.

ΕΚΦΩ'ΝΩΣ.

Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἀντιφώνου τρίτου μυστικῶς.

Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δύο, καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Κἀνταῦθα, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου λειτουργίᾳ, ὁ χορὸς τὰ αὐτὰ ψάλλει· ὅ τε ἱερεὺς, καὶ ὁ διάκονος τὰ αὐτὰ καὶ λέγουσι, καὶ ποιοῦσιν.

Εὐχὴ τῆς εἰσόδου τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιὰς ἀγγέλων, καὶ ἀρχαγγέλων, πρὸς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Digitized by Google

Ε'ΚΦΩ'ΝΩΣ.

Ο'Τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὴν εὐχὴν ὅ, τε ἱερεὺς, καὶ ὁ διάκονος, καὶ ὁ χορὸς. τὰ αὐτὰ καὶ ποιοῦσι, καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου ἱερουργίᾳ.

Εὐχὴ τοῦ τρισαγίου, ἣν ὁ ἱερεὺς μυστικῶς λέγει.

Ο' Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ε'ΚΦΩ'ΝΩΣ.

Ο'Τι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύ-

Digitized by Google

Ταύτης τῆς εὐχῆς τελεσθείσης, καὶ τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ, Δόξα, καὶ νῦν. ὅ, τε ἱερεὺς, καὶ ὁ διάκονος ψάλλουσι τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ποιοῦσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου λειτουργίᾳ.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ εὐαγγελίου.

Ἔλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς, εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθες ἡμῖν τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα πρὸς εὐαρέστησίν σου φρονοῦντες, καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κἀνταῦθα, ὡς ἐν τῇ λειτ. τοῦ Χρυσοστ. Μετὰ δὲ τὸ εὐαγγέλιον.

ὉΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου.

Ἔτι

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος. Ε'ΚΦΩΝΩ'Σ.

Ο'Τι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Διάκονος.

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ι'να ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

Α'ποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ε'νώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ, καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων πρὸ τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς, ἣν ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς

Digitized by Google

τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν· ποίησον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς ἁγίας σου ἐκκλησίας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ὁ ἱερεὺς ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητὸν κατὰ τὸ συνήθες.

ΟΙ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε, ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε. μήτις τῶν κατηχουμένων. ὅσοι πιστοὶ, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν πρώτη, μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ εἰλητὸν, ἣν ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Σὺ Κύριε κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον, σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. σὺ ἱκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἵνα ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως. σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. δὸς Κύριε καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Σοφία. Ὁ ἱερεύς.

Digitized by Google

Ε'ΚΦΩ'ΝΩΣ.

Ο῞Τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο' ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Ε῎τι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν δευτέρα, ἣν ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Ο῾ Θεὸς, ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν. ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην. καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι δώρων.

Α'ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Σοφία. Ο῾ ἱερεύς.

Ε'ΚΦΩ'ΝΩΣ.

Ο῞Πως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ, ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ χερουβικοῦ ᾀδομένου.

Ο'Υ᾿δεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα, καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις δυνάμεσιν. Α'λλ᾿ ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ

μόνος

μόνος Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου σῶμα, καὶ τὸ τίμιον αἷμα. Σοὶ γὰρ προσεύχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κἀνταῦθα ὅ, τε ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος τὰ αὐτὰ καὶ ποιοῦσι, καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου ἱερουργίᾳ, καὶ τελειωθέντων τῶν εὐχῶν, καὶ τῆς μεγάλης εἰσόδου, ὁ Διάκονος ἔρχεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγων.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ τῆς προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ τῶν θείων δώρων ἀπόθεσιν, ἣν ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, καὶ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, εὐδόκησον δὴ Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου μυστηρίων· πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· ἐπίβλεψον ἐφʼ ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὁλοκαρπώσεις, Μωσέως, καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς· ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου Κύριε, ἵνα καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν, καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας. Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἀγγε-

Digitized by Google

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ὁ ἱερεύς.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν. ὁ χορός.

Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον. Ὁ ἱερεὺς προσκυνεῖ τρὶς, λέγων μυστικῶς.

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου· Κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου. τρὶς.

Καὶ ὁ διάκονος περιπτύσσεται τὸ ὠράριον αὐτοῦ, καὶ προσκυνεῖ τρὶς, καὶ ἐπιφωνεῖ ἐκφώνως.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ λαὸς τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Digitized by Google

Ο΄ ΔΙΑ΄ΚΟΝΟΣ.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν. Ο΄ χορός. Ε΄λεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως. Ο΄ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Η΄ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. ὁ χορός. Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Ο΄ ἱερεύς. Α΄νω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ο΄ χορός. Ε΄χομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ο΄ ἱερεύς. Ευχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ο΄ χορός. Α΄ξιον καὶ δίκαιον ἐστὶ προσκυνεῖν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ο΄ ἱερεὺς κλινόμενος, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ο΄ Ω΄ν, Δέσποτα, Κύριε, Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ, προσκυνητὲ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεὸν, καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν. ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναστείας σου, ἀκουστὰς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἁπάντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ πάσης κτίσεως ὁρωμένης τε, καὶ οὐχ ὁρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνὺς σὲ τὸν Πατέρα,

Λόγος

Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινὸς, ἡ πρὸ αἰώνων σοφία, ζωὴ, ἁγιασμὸς, δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· παρ' οὗ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς υἱοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀῤῥαβὼν τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, παρ' οὗ πᾶσα κτίσις λογική τε, καὶ νοερὰ δυναμουμένη σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν ἀΐδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν· ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ· σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφὶμ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον ἀκαταπαύστοις στόμασι, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

ὁ χορός.

Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Κἀνταῦθα ὁ διάκονος τὰ αὐτὰ ποιεῖ τῇ τοῦ Χρυσοστόμου λειτουργίᾳ.

Ἐπεύχεται μυστικῶς ὁ ἱερεύς.

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, καὶ λέγομεν· ἅγιος εἶ, ὡς ἀληθῶς καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν. Πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῇ ὁ Θεὸς τιμήσας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυ-

Digitized by Google

τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ· ἀλλὰ παρακούσαντά σου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτὸν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ σου ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὃ ἐποίησας ἀγαθὲ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, Προφήτας ἐξαπέστειλας· ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν ἁγίων σου τῶν καθ' ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστησάντων σοι· ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν· νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν· ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ, καὶ Πατρί· ἀλλὰ Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, καὶ ἐκ Παρθένου ἁγίας σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, εὐδόκησεν ὁ μονογενής σου Υἱὸς, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σου τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικὸς τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ

ἀπο-

ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου· καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δοὺς προστάγματα σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς, κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον· καὶ καθαρίσας ἐν ὕδατι, καὶ ἁγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ σταυροῦ εἰς τὸν ᾅδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου· καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ᾖ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς, ὃς καὶ ἥξει ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάθους ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς· μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἑκούσιον, καὶ ἀοίδιμον, καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, καὶ ἀχράντων χειρῶν, καὶ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ, καὶ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας.

Ὁ ἱερεὺς κλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ αἴρων τὴν δεξιὰν αὐτοῦ μετ' εὐλαβείας, εὐλογεῖ τὸν ἅγιον ἄρτον, ἐκφώνως λέγων.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·

ΛΑΒΕΤΕ, ΦΑΓΕΤΕ, ΤΟΥΤΟ ΜΟΥ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΩΜΑ, ΤΟ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΛΩΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΑΦΕΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ.

Ὁ χορὸς ψάλλει, Ἀμήν.

Digitized by Google

Τότε ὁ ἱερεὺς, καὶ ὁ διάκονος τὰ αὐτὰ κἀνταῦθα, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου. Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν, κεράσας, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας.

Ἐκφώνως ὁ ἱερεὺς τὴν χεῖρα ἔχων ἄνωθεν μετ' εὐλαβείας, καὶ εὐλογῶν, λέγει.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·

ΠΙΕΤΕ ἘΞ ΑΥ'ΤΟΥ͂ ΠΑ'ΝΤΕΣ, ΤΟΥ͂ΤΟ ἘΣΤΙ' ΤΟ' ΑἿΜΑ' ΜΟΥ, ΤΟ' ΤΗ͂Σ ΚΑΙΝΗ͂Σ ΔΙΑΘΗ'ΚΗΣ, ΤΟ' ΥΠΕ'Ρ ΥΜΩ͂Ν, ΚΑΙ' ΠΟΛΛΩ͂Ν ἘΚΧΥΝΟ'ΜΕΝΟΝ ΕἸΣ ἌΦΕΣΙΝ ἉΜΑΡΤΙΩ͂Ν.

Ὁ χορὸς ψάλλει, ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν Δέσποτα καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων σου παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τῆς τριημέρου ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς αὐτοῦ παρουσίας.

Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέροντες, κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα. Ὁ χορὸς ψάλλει τὸ,

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, εὔχεται μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο Δέσποτα πανάγιε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν, οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρ-

Digitized by Google

οἰκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαῤῥοῦντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου σώματος, καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Ἅγιε ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὰ, καὶ ἁγιάσαι, καὶ ἀναδεῖξαι.

Ὁ Διάκονος ἀποτίθησι τὸ ῥιπίδιον, ὅπερ ἐκράτει, ἢ κάλυμμα, καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσκυνοῦσιν ἀμφότεροι τρὶς, ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. λέγουσι μυστικῶς τρεῖς. Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν. Καὶ τὸ, Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος, δείκνυσι τῷ ὠραρίῳ τὸν ἅγιον ἄρτον, καὶ λέγει μυστικῶς. Εὐλόγησον δέσποτα τὸν ἅγιον ἄρτον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀνιστάμενος σφραγίζει, γ'. τὰ ἅγια δῶρα, λέγων μυστικῶς. Τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος. Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ διάκονος. Εὐλόγησον δέσποτα τὸ ἅγιον ποτήριον. Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν λέγει.

Τὸ δὲ ποτήριον τοῦτο, αὐτὸ τὸ τίμιον αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ διάκονος. Ἀμήν. Ὁ ἱερεύς.

Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Ὁ διάκονος. Ἀμήν.

Καὶ αὖθις ὁ διάκονος δεικνύων μετὰ τοῦ ὠραρίου τὰ ἅγια ἄμφω, λέγει. Εὐλόγησον δέσποτα τὰ ἀμφότερα. Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν μετὰ τῆς χειρὸς ἀμφότερα τὰ ἅγια, λέγει.

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ. Ὁ διάκονος. Ἀμὴν, γ΄. καὶ τὴν κεφαλὴν ὁ διάκονος ὑποκλίνας τῷ ἱερεῖ· καὶ εἰπὼν τὸ, Μνήσθητί μου ἅγιε δέσποτα τοῦ ἁμαρτωλοῦ. μεθίσταται ἐν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, λαβὼν καὶ τὸ ῥιπίδιον αὖθις ὡς πρότερον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ἡμᾶς δὲ πάντας τοὺς ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου, καὶ τοῦ ποτηρίου μετέχοντας, ἑνώσαις ἀλλήλοις εἰς ἑνὸς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα, ποιήσαις μετασχεῖν τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ἀλλ' ἵνα εὕρωμεν ἔλεον, καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντὸς Πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

ΕʹΚΦΩʹΝΩΣ.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς ψάλλει. Ἐπὶ σοὶ χαίρει.

Εἰδέ ἐστιν ἡ μεγάλη πέμπτη, ψάλλει. ἦχος, πλ΄. β΄.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ· σήμερον Υἱὲ Θεοῦ· κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου· τὸ μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω· καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι· μνήσθητί μου Κύριε· ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εἰδέ ἐστιν τὸ μέγα σάββατον, ψάλλει τοῦτο τὸ παρὸν τροπάριον. ἦχος, πλ. ά.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία· καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου· καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων· καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων· προσέρχεται σφαγιασθῆναι· καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται δὲ

τούτου·

τούτου· οἱ χοροὶ τῶν Ἀρχαγγέλων· μετὰ πάσης ἀρχῆς· καὶ ἐξουσίας· τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ· καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ· τὰς ὄψεις καλύπτοντα· καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα.

Ὁ διάκονος θυμιᾷ γύρωθεν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὰ δίπτυχα· τῶν τε ζώντων καὶ κεκοιμημένων, ὧν βούλεται, μνημονεύει.

Ὁ δὲ ἱερεὺς εὔχεται μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προφήτου προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου.

Ἐνταῦθα ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὧν θέλει ζώντων, καὶ τεθνεώτων καὶ ὑπὲρ μὲν ζώντων λέγει.

Ὑπὲρ σωτηρίας, ἐπισκέψεως, ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ. (τοῦ δεῖνος.)

Ὑπὲρ δὲ τεθνεώτων, λέγει.

Ὑπὲρ ἀναπαύσεως, καὶ ἀφέσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἔνθα ἀπέδρα λύπη, στεναγμός, ἀνάπαυσον αὐτὴν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυστικῶς τὴν εὐχήν.

Καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι σου δεόμεθα, μνήσθητι Κύριε τῆς ἁγίας σου καθολικῆς, καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτὴν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Μνήσθητι Κύριε τῶν τὰ δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρπο-

φορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων· ἄμειψαι αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις σου, καὶ ἐπουρανίοις χαρίσμασι· χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ ἐπουράνια· ἀντὶ τῶν προσκαίρων, τὰ αἰώνια· ἀντὶ τῶν φθαρτῶν, τὰ ἄφθαρτα. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν παρθενίᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι Κύριε τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ πιστοτάτων ἡμῶν βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς· ὅπλῳ ἀληθείας, ὅπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτούς· ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα· ὕψωσον αὐτῶν τὴν δεξιάν· κράτυνον αὐτῶν τὴν βασιλείαν· ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα· χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν, καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην· λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας σου, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον, καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι Κύριε πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ στρατοπέδου· τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον· τοὺς πονηρούς, ἀγαθοὺς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι Κύριε τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτούς, καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ, τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον· τὰ νήπια ἔκθρεψον· τὴν νεότητα παιδαγώγησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ σύναψον τῇ ἁγίᾳ σου καθολικῇ, καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ· τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐλευθέρωσον· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνό-

δευ-

δευσον· χηρῶν προΐστηθι· ὀρφανῶν ὑπεράσπισον· αἰχμαλώτους ῥῦσαι· νοσοῦντας ἴασαι· τῶν ἐν βήμασι καὶ μετάλλοις, καὶ ἐξορίαις, καὶ πικραῖς δουλείαις, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ, καὶ περιστάσει ὄντων, μνημόνευσον ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σου εὐσπλαγχνίας, καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς, καὶ τῶν μισούντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλούσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον ὁ Θεός, ὁ εἰδὼς ἑκάστου τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ· σὺ γὰρ εἶ, Κύριε, ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων Σωτήρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμήν, ὁ τῶν νοσούντων ἰατρός· αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ, ὁ εἰδὼς ἕκαστον, καὶ τὰ αἰτήματα αὐτοῦ, οἶκον, καὶ τὴν χρείαν αὐτοῦ· ῥῦσαι Κύριε τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου.

Ὁ μὲν διάκονος ἐπιστρέφει πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἁγίου βήματος, κρατῶν τὸ ὠράριον ἄκροις τοῖς δακτύλοις, καὶ λέγει.

Καὶ πάντων, καὶ πασῶν. Ὁ δὲ χορὸς ψάλλει.

Καὶ πάντων, καὶ πασῶν. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ διάκονος λέγει πρὸς τῇ θύρᾳ στάς·

Τοῦ δεῖνος πανιερωτάτου Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου, ὅς τις ἂν ᾖ.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ ἅγια δῶρα ταῦτα εὐλαβεστάτου ἱερέως (τοῦδε), καὶ ὑπὲρ σωτηρίας τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, καὶ πάντων, καὶ πασῶν.

Καὶ ὁ χορὸς ψάλλει. Καὶ πάντων, καὶ πασῶν.

Ο' δὲ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μνήσθητι Κύριε πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος. Συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων δώρων. Μνήσθητι Κύριε τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος· καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου θυσιαστήριον. Ε'πίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου Κύριε· ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς. Εὐκράτους, καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρους τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου· παῦσον τὰ σχίσματα τῶν ἐκκλησιῶν· σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν· τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· πάντας ἡμᾶς προσδέξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτὸς καὶ υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας· τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Ε'κφώνως ὁ ἱερεύς.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Digitized by Google

Ὁ ἱερεὺς ἐπιστρέφει πρὸς τὴν θύραν, καὶ εὐλογῶν λέγει ἐκφώνως.

Καὶ ἔσαι τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Καὶ ὁ διάκονος ἐξέρχεται εἰ ἔστιν· εἰ δὲ οὖν, ὁ ἱερεύς· καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ προσδεξάμενος τὰ δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον ἁγιωσύνην ἐπιτελεῖν ἐν φόβῳ σου· ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, ἑνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ σώματι, καὶ αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος. Ναὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως

τούτων

τούτων μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε Κύριε.

Ο' ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Α'ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Α'γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. ΕΚΦΩΝΩΣ

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ο' λαὸς,

Digitized by Google

Ὁ λαός, τό. Πάτερ ἡμῶν. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἁγίασον, φρούρησον, ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον· καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀχράντων σου τούτων, καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Πρόσχωμεν. Ὁ ἱερεύς. Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἶτα τῆς μεταλήψεως τελειωθείσης, καὶ τῶν ἁγίων λειψάνων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ἀρθέντων τραπέζης, ἐπεύχεται ὁ ἱερεύς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου μυ-

Digitized by Google

στηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ, καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου σώματος, καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς, καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου.

Ο' ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Ο'Ρθοὶ, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Α'ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τ'ὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ε'ΚΦΩ'ΝΩΣ.

Ο'Τι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ε'ν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ο' Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ ὀπισθάμβωνος ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ ἱερέως.

Ο' Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦ-

Digitized by Google

ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἅγια.

Ἤνυσται καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας μυστήριον. Ἔχομεν γὰρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην· εἴδομεν τῆς ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον· ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς· ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς, ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον, χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ ἐν ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Digitized by Google

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ, Μ.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, καὶ τοῦ προοιμιακοῦ στιχολογηθέντος, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τό, Πρὸς Κύριον.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι, καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην, ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου· ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος φυλάξοι σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ Ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ Σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ. φυλάξοι τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξοι τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τοῦ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθη-

Digitized by Google

εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν· ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς· ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων, ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. Δόξα.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐμεγάλυνε Κύριος, τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος, τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν· ἐγεννήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ· οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν· ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον· ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, Υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ Υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Digitized by Google

νων. Μακάριος, ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί· ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες, εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. Δόξα.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται, ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ,

Digitized by Google

θα, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη κατάπαυσίς μου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν, εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ· ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών· τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμὼν, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'. εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχ. ι', καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ μαρτυρικὸν, καὶ τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Μηναίου τὰ τρία, εἰς στίχ. δ'. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον. ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ὥραν οὐχ εὑρεθείη Τριῴδιον, λέγε τὸ παρὸν ἰδιόμελον, καὶ τὰ λοιπά.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. ἦχος, α'.

Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοὶ ἀναλαβόντες νηστείαν· τῇ γλώσσῃ μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια· μηδὲ τίθεσθε πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον· ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες· τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα τοῖς δάκρυσι· βοήσωμεν τῷ Χριστῷ· ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς· οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν· ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν· Παραδείσου πύλαι· καὶ ἐντὸς γενόμενοι· τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε· Χριστῷ πρεσβεύσατε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· τὴν εἰρήνην· καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπ-

Digitized by Google

Ἕτερα στιχ. ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστείαν ποθήσωμεν ψυχῆς· πάθη χαλεπώτατα· τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος· καταμαραίνουσαν· καὶ ἐνθέους πράξεις· πράττειν ἐνισχύουσαν· καὶ νοῦν πρὸς Οὐρανὸν ἀναπέμπουσαν· καὶ τὴν συγχώρησιν· προξενοῦσαν τῶν ἡμαρτημάτων· δωρουμένην· ἐκ Θεοῦ οἰκτίρμονος. Ὅμοιον.

Ἅπαντα τὸν βίον μου αἰσχρῶς· δαπανήσας Κύριε· μετὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος· ὥσπερ ὁ Ἄσωτος· κατανύξει κράζω· Πάτερ ἐπουράνιε· ἡμάρτηκα ἱλάσθητι σῶσόν με· καὶ μὴ ἀπώσῃ με· ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ μακρύναντα· καὶ ἐνθέοις· ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Ἕτερα στιχ. προσόμοια. ἦχος, δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν·

Δίδου μοι κατάνυξιν· καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν· καὶ τοῦ βίου διόρθωσιν· εἰς πάθη τοῦ σώματος· νῦν βεβυθισμένῳ· καὶ μεμακρυσμένῳ· ἐκ σοῦ Θεοῦ Παμβασιλεῦ· καὶ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι· καὶ σῶσόν με τὸν ἄσωτον· διὰ πολλὴν ἀγαθότητα· Ἰησοῦ παντοδύναμε· ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοιον.

Μωσῆς ὁ θεσπέσιος· διὰ νηστείας τεθέαται· καθαρθεὶς τὸν ποθούμενον· τοῦτον οὖν ζηλώσασα· ταπεινὴ ψυχή μου· σπεῦσον ἐν ἡμέρᾳ· τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν· ἐκκαθαρθῆναι ὅπως τὸν Κύριον· διδόντα σοι τὴν ἄφεσιν· καὶ ἱλασμὸν καὶ τὴν λύτρωσιν· νῦν θεωρήσῃς ὑπάρχοντα· ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος. Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

στίχ. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Νῶε ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσῆλθε δὲ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Κιβωτόν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν Κιβωτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὼς ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε.

Προκείμενον, ἦχος, πλ. α΄.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Λαοῦ αὐτοῦ.

στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Υἱέ, ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον σου· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἀναντλήσεις τὰ κακά. Υἱὸς πεπαιδευμένος, σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι, διακόνῳ χρήσεται. ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα. ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται· διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου,

καὶ γῆν

Digitized by Google

καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ δὲ ἄφρων καὶ θρασεῖα, ἐνδεὴς ἄρτου γίνεται, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην· ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου ἐπὶ δίφρου, ἐμφανῶς ἐν ταῖς πλατείαις, προσκαλουμένη τοὺς παριόντας ὁδόν, καὶ τοὺς κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός με, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι, λέγουσα· ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ πίετε· ὁ δὲ οὐκ οἶδεν, ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ. Ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ ἐγχρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν· οὕτω γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον. Ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἶτα τὸ, **Κατευθυνθήτω.** καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΕΡΜΗΝΕΙ'Α

ΤΗ͂Σ ΘΕΙ'ΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙ'ΑΣ

τῶν προηγιασμένων.

ΤΗ͂ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, ὅτε μέλλει ὁ ἱερεὺς ποιῆσαι προηγιασμένην, ἐν τῇ προσκομιδῇ τῆς Κυριακῆς, ποιεῖ ὡς σύνηθες, καὶ μετὰ τὸ περικόψαι τὸν πρῶτον ἄρτον, καὶ θῦσαι καὶ κεντῆσαι περικόπτει καὶ τοὺς ἑτέρους ἄρτους, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον τό, **Εἰς ἀνάμνησιν. Ὡς πρόβατον.** καὶ τὸ, **Θύεται.** καὶ τὸ, **Εἷς τῶν στρατιωτῶν.** Εἶθ' οὕτως ἐγχέει ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ οἶνον, καὶ ὕδωρ, λέγων τὰ συνήθη, καὶ συγκαλύπτει αὐτὰ μετὰ τῶν ἱερῶν καλυμμάτων, καὶ θυμιᾷ, λέγων τὴν εὐχὴν τῆς προθέσεως· καὶ οὕτως ἄρχεται τῆς θείας λειτουργίας, καὶ ἐκπληροῖ αὐτὴν ὡς ἔθος.

Ὅτι δὲ μέλλει σφραγίσαι τοὺς ἄρτους, λέγει· **ποίησον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον.** ἑνικῶς, ὡς εἷς ἐστιν ὁ Χριστός· οὐχ ὡς τινὲς δὲ ἀμαθῶς λέγουσι, τοὺς ἄρτους τούτους. καὶ ὅτε μέλλει ὑψῶσαι, ὑψοῖ ὅλους ὁμοῦ· καὶ μελίζει τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον ἄρτον, καὶ τίθησι τὴν μερίδα ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ, καὶ ἐκχέει καὶ τὸ ζέον, ὡς ἔθος· εἶτα λαβὼν τὴν ἁγίαν λαβίδα μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, βάλλει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ αἵματι· τῇ δὲ ἀριστερᾷ χειρὶ, λαμβάνει ἕκαστον ἄρτον, καὶ εἰσφέρει τὴν ἁγίαν λαβίδα μετὰ τοῦ ἁγίου αἵματος βεβαμμένην, καὶ ἐγγίζει αὐτὴν ἐν τῷ

Digitized by Google

ἁγίῳ ἄρτῳ σταυροειδῶς ἐν τῷ μέρει, ἐν ᾧ ἐχαράχθη ὁ σταυρὸς ὑπὸ τὴν ψύχαν, καὶ ἀποτίθησι τοῦτον ἐν τῷ ἀρτοφορείῳ. εἶτα λαμβάνει καὶ τοὺς ἑτέρους, καὶ ποιεῖ ὡσαύτως εἰς ἕνα ἕκαστον· καὶ συστέλλει αὐτοὺς πάντας ἐν τῷ ἀρτοφορείῳ. ἔπειτα ὁ ἱερεὺς εὔχεται ὡς σύνηθες, καὶ μεταδίδοται ὡς σύνηθες, καὶ ἐκπληροῖ τὴν θείαν μυσταγωγίαν κατὰ τὸ διατεταγμένον.

Ὅτε δὲ μέλλει ἱερουργῆσαι προηγιασμένην, εἰσελθὼν ἐν τῷ ἱερατείῳ, ἐνδύεται τὴν ἱερατικὴν στολήν, σφραγίζων καὶ ἀσπαζόμενος μόνον, μηδὲν ἐπιλέγων, εἰ μή, **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.** εἰς ἓν ἕκαστον τῶν ἐνδυμάτων. καὶ λαβὼν ὁ διάκονος καιρόν, ἐξέρχεται· ὁ δὲ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός. καὶ εὐθὺς ὁ ἐκκλησιάρχης τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γʹ. καὶ λέγεται ὁ προοιμιακὸς ψαλμός· ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει τὰς εὐχὰς τοῦ λυχνικοῦ. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ψαλμοῦ, λέγεται ἡ συναπτὴ παρὰ τοῦ διακόνου. καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, στιχολογεῖται τὰ Πρὸς Κύριον. γινομένων καὶ μετανοιῶν εἰς τὸ ἀλληλούϊα. ἐν ἑκάστῳ δὲ ἀντιφώνῳ, γίνεται συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ διακόνου, καὶ ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ ἱερέως. ἀρξαμένης δὲ τῆς στιχολογίας, ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ ἁγίᾳ προθέσει, καὶ λαβὼν τὸν προηγιασμένον ἄρτον ἐκ τοῦ ἀρτοφορείου, τίθησιν αὐτὸν μετ' εὐλαβείας πολλῆς ἐν τῷ ἁγίῳ δίσκῳ, βαλὼν καὶ εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον οἶνον καὶ ὕδωρ συνήθως, σιωπῶν, καὶ μηδὲν λέγων· καὶ λαβὼν θυμίαμα, θυμιᾷ τὸν ἀστερίσκον καὶ τὰ καλύμματα, καὶ περικαλύψας αὐτά, μηδὲν ὅλως λαλῶν, μήτε εὐχὴν τῆς προθέσεως, κἂν καὶ ἔντισιν εὕρηται, ἀλλ' ἢ μόνον τό, Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων. προηγιασμένη γὰρ ἐστὶ καὶ τετελειωμένη αὕτη ἡ θυσία· μετὰ δὲ τὸ κάθισμα τό, Κύριε ἐκέκραξα. εἰς τὸν ἦχον τοῦ ἰδιομέλου τῆς ἡμέρας, καὶ ἱστῶμεν στίχ. ιʹ. καὶ δευτεροῦμεν τὸ ἰδιόμ. εἶτα τὸ μαρτυρικόν, τὰ τρία προσόμοια τοῦ τριῳδίου, καὶ τά, γʹ. τοῦ μηναίου, δευτεροῦντες τὸ ἕν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος ἄνευ εὐαγγελίου. Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν εὐαγγέλιον, ἤγουν, εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων, τοῦ εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι, τότε εἰσοδεύει μετὰ τοῦ εὐαγγελίου.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Σοφία, ὀρθοί. τό, **Φῶς ἱλαρόν.** Ὁ διάκονος. **Πρόσχωμεν.** Ὁ ἱερεύς. **Εἰρήνη πᾶσι.** Ὁ διάκονος. **Σοφία.** Ὁ ἀναγνώστης. τὸ προκείμενον, καὶ ἡ γένεσις, τὸ δεύτερον προκείμενον, καὶ μετὰ τοῦτο ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος. **Κελεύσατε.** Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν τῇ δεξιᾷ χειρὶ θυμιατὸν καὶ μανουάλιον μετὰ κηροῦ, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ σφραγίζων σταυρόν, λέγει.

Σοφία, ὀρθοί, φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι. Ὁ ἀναγνώστης. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγν. καὶ ἡ παροιμία. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ ἱερεύς, **Εἰρήνη σοι.** Ὁ διάκονος. **Σοφία.** Ὁ ψάλτης τό, **Κατευθυνθήτω.** στίχ. αʹ. **Κύριε ἐκέκραξα.** στίχ. βʹ. **Θοῦ Κύριε φυλακήν.** στίχ. γʹ. **Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου.** Καὶ μετὰ τὴν συμ-

Digitized by Google

συμπληρώσωσιν, ποιοῦμεν μετανοίας, γ΄. Εἶτα ὁ διάκονος τὴν ἐκτενὴν, καὶ τὰ λοιπά. Εἰς δὲ τὴν μεγάλην εἴσοδον τὸ, Νῦν αἱ δυνάμεις. ἡ δ᾽ ᾠδὴ τοῦ χερουβικοῦ οὐ λέγεται, ἀλλὰ θυμιῶν ὁ ἱερεὺς λέγει τὸν, Ν΄. καὶ μετὰ τὴν περίοδον τῶν ἁγίων δώρων, πληρουμένου τοῦ, Νῦν αἱ δυνάμεις. βάλλομεν μετανοίας, γ΄. ἀσκεπεῖς ὄντες. αἴρει δὲ ὁ ἱερεὺς τὰ καλύμματα ἐκ τῶν ἁγίων δώρων, καὶ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τοῦ ἀέρος. Ὅταν δὲ μέλλῃ ὑψῶσαι τὸν ἅγιον ἄρτον, οὐ μέντοι ἀνακαλύπτει τὰ ἅγια, ἀλλ᾽ ἐπὶ κεκαλυμμένων τῶν θείων ὄντων δώρων, εἰσάγει ὁ ἱερεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ δίχα πολλῶν, καὶ ἅπτεται τοῦ θείου ἄρτου μετ᾽ εὐλαβείας καὶ φόβου, λέγοντος τοῦ διακόνου, Πρόσχωμεν. ἐκφωνεῖ.

Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος.

Digitized by Google

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ὁ Διάκονος λέγει, Εὐλόγησον Δέσποτα. καὶ ὁ ἱερεύς.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ προοιμιακὸς παρὰ τοῦ ταχθέντος μοναχοῦ, καὶ μετὰ τὸ προοιμιακὸν, λέγει.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορός Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ

Digitized by Google

Υ῾ πὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾ πὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾ πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾ πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾ πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Α᾽ ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

ΤΗ͂ς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ο῞Τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εὐχὴ ἀντιφώνου πρώτου.

ΚΥ´ριε οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ᾽ ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὔφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, διότι μέγας εἶ, καὶ ποιῶν θαυμάσια. Σὺ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

Ὁ Διά-

Digitized by Google

Ὁ Διάκονος μετὰ τό, Δόξα Πατρί.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἀντιφώνου δευτέρου.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ, καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Ὁ Διάκονος μετὰ τό, Δόξα Πατρί.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἀντιφώνου τρίτου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον, καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆ

προσ

Digitized by Google

προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾷν, καὶ φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὸ, Δόξα Πατρί.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν. Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. καὶ τῶν στιχηρῶν ψαλλομένων, μετὰ τὸ, Δόξα, Καὶ νῦν. ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς μετὰ θυμιατοῦ, καὶ ποιεῖ εἴσοδον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ἑσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα τῶν ἁπάντων, φιλάνθρωπε Κύριε· κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ΕʹΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ τὸ ἑσπέριον, λέγει ὁ Διάκονος, ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως. Σοφία, ὀρθοί.

Καὶ

Καὶ ὁ ἀναγνώστης λέγει τὸ προκείμενον, καὶ τὸν στίχον, καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν ταύτης, κρατῶν ὁ ἱερεὺς τὴν λαμπάδα μετὰ τοῦ θυμιατηρίου ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει ἐκφώνως.

Σοφία, ὀρθοὶ, φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ ὁ ἀναγνώστης λέγει καὶ τὴν παροιμίαν,

Μετὰ δὲ τὸ Κατευθυνθήτω. λέγει ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως. Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

ἘΚΦΩ´ΝΩΣ.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ΔΙΑ´ΚΟΝΟΣ.

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ, καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον,

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίστης, καὶ Δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης, καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ΔΙΑ΄ΚΟΝΟΣ.

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε, ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε. μήτις τῶν κατηχουμένων. ὅσοι πιστοὶ, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ταῦτα μόνα λέγονται μέχρι τῆς τρίτης, καὶ τετάρτης ἑβδομάδος. ἀπὸ δὲ τῆς, δ'. τῆς μεσονηστίμου, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ, Ἵνα καὶ αὐτοί. λέγονται καὶ ταῦτα τὰ διακονικά.

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε, ὅσοι πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε, εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς, καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Digitized by Google

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως, καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φώτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένων, λεγομένη ἀπὸ τῆς, δ'. τῆς μεσονηστίμου.

Ἐ'Πίφανον Δέσποτα τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἅγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένους, καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει· στήριξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

ΕʹΚΦΩʹΝΩΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ΔΙΑʹΚΟΝΟΣ.

Ὅσοι πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε, οἱ πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε. μή τις τῶν κατηχουμένων. ὅσοι πιστοὶ, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἕως

Ἕως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς τετάρτης τῆς μεσονησίμου.

Εὐχὴ πιστῶν, α΄. μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ αἰνετὸς, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν· ἅγνισον ἡμῶν τὰ χείλη τὰ αἰνοῦντά σε Κύριε· τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ο' ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Σοφία.

ΕΚΦΩ'ΝΩΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν δευτέρα.

Δέσποτα ἅγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης· ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν αἷμα κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει τραπέζῃ ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα δι' αὐτῆς τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς, καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Digitized by Google

Ο' ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Α'ντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον, κὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

ΕʼΚΦΩ'ΝΩΣ.

ΚΑτὰ τὴν δωρεὰν τȣ̃ Χριςȣ̃ σȣ, μεθ' ȣ̃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, κὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ψάλλεται τό. Νῦν αἱ δυνάμεις.

Καὶ γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων. μετὰ δὲ τὴν εἴσοδον λέγει

Ο' ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Υ'πὲρ τῶν προτεθέντων, κὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ο'πως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερȣράνιον, καὶ νοερὸν αὐτȣ̃ θυσιαςήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, κὶ τὴν δωρεὰν τȣ̃ ἁγίȣ Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνȣ, καὶ ἀνάγκης, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Εὐχὴ μετὰ τὴν ἀπόθεσιν τῶν ἁγίων δώρων.

Ο' Τῶν ἀῤῥήτων καὶ ἀθεάτων μυςηρίων Θεὸς, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας, κὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς λειτȣργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, καὶ θέμενος ἡμᾶς τȣ̀ς ἁμαρτωλȣ̀ς διὰ πολλὴν σȣ φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε, κὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τȣ̃ λαȣ̃ ἀγνοημάτων· αὐτὸς ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα, καὶ ἀνεξιχνίαςα, ἔνδοξά τε, καὶ ἐξαίσια, ὧν ȣ̓κ ἔςιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τȣ̀ς ἀναξίȣς δȣ́λȣς σȣ, τȣ̀ς τῷ ἁγίῳ τȣ́τῳ θυσιαςηρίῳ, ὡς τῷ χερȣβικῷ σȣ παριςαμένȣς

μένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου Υἱός, καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται μυστηρίων, καὶ πάσης ἡμᾶς, καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχάς, καὶ τὰ σώματα ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες ἁγιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἑνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ· ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν, καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Ὁ ΔΙΆΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλά, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνι-

Digitized by Google

ριανικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ἘΚΦΩΝΩΣ.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ λαὸς, τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὁ ἱερεύς.

ἘΚΦΩΝΩΣ

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ ΔΙΆΚΟΝΟΣ.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται.

Ὁ Θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν· καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μεταχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων μυστηρίων· σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

ἘΚΦΩΝΩΣ

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἱε-

Digitized by Google

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρί, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Πρόσχωμεν. Ὁ ἱερεύς. Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Μετὰ τὴν μετάληψιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεύς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου σώματος, καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα φιλάνθρωπε· φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου· καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Ὀρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν. Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. ἘΚΦΩ'ΝΩΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν

Digitized by Google

Ε'ν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ο' Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ ὀπισθάμβωνος ἐκφωνουμένη.

Δέσποτα παντοκράτωρ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν.

Ο'τι εὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α'μήν.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἅγια.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α'μήν.

Ο' δὲ χορὸς λέγει τοὺς ψαλμοὺς, τό.

Ε'υλογήσω τὸν Κύριον. καὶ τό.

Υ'ψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ Βασιλεύς μου.

Ο' δὲ ἱερεὺς ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, δίδωσι τὸ ἀντίδωρον. εἶτα ποιεῖ ἀπόλυσιν, ὡς σύνηθες.

Τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

ΤΑ'-

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙᾼ

Ἀναγνώστου, καὶ Ψάλτου.

Προσαγόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτος, εἰ μὲν κοσμικός ἐστι, μετὰ ἱματίου, ἀσκεπής, εἰ δὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύου. Καὶ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως. Καὶ κείρεται παρ' αὐτοῦ σταυροειδῶς, λέγοντος. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἐπιφωνούντων καθ' ἑκάστην ἐπίκλησιν τῶν συμπαρόντων, τὸ, Ἀμήν. Εἶτα τέλειον ὑπό τινος, εἰς Κληρικοῦ κείρεται σχῆμα. Καὶ οὕτω πάλιν τῷ Ἀρχιερεῖ προσάγεται. Καὶ αὐτὸς λαμβάνων Φελώνιον, ἐνδιδύσκει. Καὶ τρίτον τὴν τούτου κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα, καὶ εὔχεται οὕτως.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἔκλεξαι τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, καὶ ἁγίασον αὐτὸν, καὶ δὸς αὐτῷ μετὰ πάσης σοφίας καὶ συνέσεως, τῶν θείων σου λογίων τὴν μελέτην καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, διαφυλάττων αὐτὸν ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς.

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, δίδοται τῷ Ἀναγνώστῃ Βιβλίον Ἀποστολικόν. Καὶ ὀλίγον ἀναγινώσκων, λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εἰρήνην. Εἰ δὲ Ψάλτης ἐστὶ, λέγει ἀπὸ τοῦ Ψαλτηρίου Προκείμενον. Εἰ δὲ εἰσὶ καὶ πλείονες οἱ χειροτονούμενοι Ἀναγνῶσται, χειροτονοῦνται ὁμοῦ, καὶ λέγεται ἡ Εὐχὴ πληθυντικῶς.

Ἰστέον δὲ, ὅτι, ὅτε οὐκ ἔστι Λειτουργία, ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸν, καὶ ψάλλεται τὸ, Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. καὶ λεγόμενον τροπάριον τῆς ἡμέρας. εἶτα γίνεται ἡ Ἀκολουθία, ὡς προγέγραπται.

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ὑποδιακόνου.

Τοῦ Ἀρχιερέως καθεζομένου ἐπὶ τῆς ὡραίας Πύλης, πρὸ τοῦ ἄρξασθαι τῆς Λειτουργίας, προσάγεται τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι ὑποδιάκονος, εἰ μὲν κοσμικός ἐστι, μετὰ Φελωνίου, εἰ δὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύου. Κελεύει δὲ ὁ Ἀρ-

Digitized by Google

χειρὸς, ἀποδύεσθαι τοῦτον τὸ Φελώνιον, ἢ τὸ Μανδύον, καὶ ἐνδύεσθαι Στιχάριον, καὶ ζώννυσθαι, κρατεῖν δὲ Χερνιβόξεστον, καὶ μανδύλιον. Εἶτα σφραγίζων τρὶς τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν, καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῦ τὴν χεῖρα, τοῦ διακόνου λέγοντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, διαιρῶν ἑκάστῳ, οὓς ἐξελέξω τὰ χαρίσματα, ὁ τάγματα διάφορα τῇ Ἐκκλησίᾳ σου δωρησάμενος, καὶ βαθμοὺς Λειτουργίας καταστησάμενος ἐν αὐτῇ, πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἁγίων σου, καὶ ἀχράντων Μυστηρίων· ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ προγνώσει ὁρίσας καὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, ἄξιον εἶναι τοῦ ὑπηρετεῖν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· αὐτὸς Δέσποτα ἀκατάγνωστον αὐτὸν ἐν πᾶσι διαφύλαξον, καὶ δὸς αὐτῷ ἀγαπᾷν εὐπρέπειαν Οἴκου σου, παρεστάναι ταῖς θύραις τοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου σου, ἀνάπτειν λύχνον σκηνώματος δόξης σου, καὶ φύτευσον αὐτὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἐλαίαν κατάκαρπον, καρποφοροῦντα καρπὸν δικαιοσύνης, καὶ τέλειον ἀνάδειξον δοῦλόν σου ἐν καιρῷ τῆς παρουσίας σου, τῆς τῶν εὐαρεστησάντων σοι ἀπολαῦσαι ἀμοιβῆς.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, δεξάμενος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ μανδύλιον, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ Χειροτονουμένου. Ὁ [illegible] δίδωσιν αὐτῷ καὶ τὸ Χερνιβόξεστον. Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ νίπτεται, λέγων καὶ τὸ, **Ὅσοι πιστοί.** τρίς. Καὶ οὕτω λαμβάνων εὐλογίαν, ἀπερχόμενος, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ λέγει, τὸ, **Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.** τὸ, **Κύριε ἐλέησον. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τάς.** καὶ ἔτι ἄλλα δοξεῖ αὐτῷ εἰπεῖν μυστικῶς. Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, ὅταν θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, πάλιν νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ Λεκανίδιον, ὅπερ φέρει ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι. Εἰσέρχεται δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην Εἴσοδον, πάντων ἐξόπισθεν, κρατῶν καὶ τὸ Χερνιβόξεστον, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, εἰσέρχονται ὅλοι εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον· πλὴν αὐτὸς μένει ἔξω, ἑστὼς εἰς τὸν συνήθη τόπον. Οὕτω γίνεται, καὶ εἴπερ εἰσὶν οἱ Χειροτονούμενοι πολλοί. Τῆς Εὐχῆς ὑπαλλαττομένης πρὸς τοὺς πολλούς.

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Διακόνου.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα τὴν ἐκφώνησιν, τὸ, **Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.** Ἐξελθόντες δύο διάκονοι ἐκ τοῦ ἁγίου Βήματος, λαμβάνουσι τὸν μέλλοντα χειροτονεῖσθαι διάκονον,

νον,

νον, ἔσωθε ἐν τῇ Σολέᾳ. Καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, κυκλοῦντες τὴν ἁγίαν Τράπεζαν τρίς. Ψάλλοντες καὶ τό, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες. εἶτα προσερχόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ, σφραγίζεται γ΄. τὴν κεφαλήν. Καὶ κελεύει ἀποζώσασθαι τοῦτον, καὶ ἀρθῆναι τὸ μανδύλιον. εἶτα ἐρείδει ὁ χειροτονούμενος τὸ μέτωπον αὐτοῦ τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, καὶ κλίνει τὸ γόνυ τὸ δεξιόν. Καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου ἐκφωνήσαντος τό, Πρόσχωμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ἐπικειμένην τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ τοῦ χειροτονουμένου, ἐκφωνεῖ. Ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Ὑποδιάκονον, εἰς Διάκονον, εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος. Καὶ εὐθὺς τό, Κύριε ἐλέησον ἐκ, γ΄. ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Βήματι, καὶ παρὰ τῶν ἐκτός, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει, γ΄. τὴν αὐτοῦ κεφαλήν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται οὕτως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ προγνώσει τῇ σῇ τὴν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος χορηγίαν καταπέμπων ἐπὶ τοὺς ὡρισμένους ὑπὸ τῆς σῆς ἀνεξιχνιάστου δυνάμεως, λειτουργοὺς γενέσθαι, καὶ ἐξυπηρετεῖσθαι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις· αὐτὸς Δέσποτα, καὶ τοῦτον ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν τῆς Διακονίας λειτουργίαν, ἐν πάσῃ σεμνότητι διατήρησον, ἔχοντα τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· δώρησαι δὲ αὐτῷ τὴν χάριν, ἣν ἐδωρήσω Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρί σου, ὃν καὶ ἐκάλεσας πρῶτον εἰς τὸ ἔργον τῆς Διακονίας σου, καὶ καταξίωσον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, οἰκονομῆσαι τὸν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος δεδωρημένον αὐτῷ βαθμόν· οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ τέλειον ἀνάδειξον δοῦλόν σου.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας Διακόνους, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Διακόνου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν διακονίαν χαρίσηται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, καὶ. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως. Ἀντιλαβοῦ σῶσον. Καὶ τούτων ῥηθέντων.

Digitized by Google

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται οὕτως.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τῇ ἀφθάρτῳ σου φωνῇ τοῖς Ἀποστόλοις σου διαπίσας τὸν τῆς Διακονίας νόμον, καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον τοιοῦτον ἀναδείξας, καὶ πρῶτον αὐτὸν κηρύξας τὸ τοῦ Διακόνου πληροῦντα ἔργον, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ σου, ὅστις θέλει ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν διάκονος. Σὺ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν κατηξίωσας τὴν τοῦ Διακόνου ὑπεισελθεῖν λειτουργίαν, πλήρωσον πάσης πίστεως, καὶ ἀγάπης, καὶ δυνάμεως, καὶ ἁγιασμοῦ, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐπιθέσει τῶν ἐμῶν χειρῶν, ἀλλ᾽ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν, δίδοται χάρις τοῖς ἀξίοις σου, ἵνα καὶ οὗτος, πάσης ἁμαρτίας ἐκτὸς γενόμενος, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεώς σου, ἀμέμπτως σοι παραστῇ, καὶ τὸν μισθὸν τὸν ἀδιάψευστον τῆς σῆς ἐπαγγελίας κομίσηται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, περιτίθησι τὸ Ὠράριον τῷ χειροτονηθέντι, κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων Ἄξιος· καὶ ψάλλεται συνήθως τρίτον, τὸ, Ἄξιος, παρὰ τῶν τοῦ Βήματος, καὶ τρίτον παρὰ τῶν Ψαλτῶν. Εἶτα ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ἅγιον ῥιπίδιον, λέγων ὁμοίως. Ἄξιος, καὶ ἀσπάζονται αὐτὸν πάντες οἱ Διάκονοι. Ὁ δὲ τὸ ῥιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐκ πλαγίου τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν Ἁγίων. Καὶ ὁ ἕτερος Διάκονος, ἵσταται ἔξω τοῦ Βήματος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει. Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ τὰ λοιπά. Εἰς δὲ τὸν τῆς μεταλήψεως καιρὸν, πρῶτος τῶν ἄλλων ὁ χειροτονηθεὶς μετέχει τῶν θείων Μυστηρίων, καὶ λέγει τὰ Διακονικὰ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ἤγουν, τὸ, Ὀρθοὶ μεταλαβόντες. Ταῦτα δὲ γίνονται, ὅταν γίνεται Λειτουργία τελεία. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς Προηγιασμέναις γίνεται, ἰστέον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποτεθῆναι τὰ Προηγιασμένα ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, πρὶν εἰπεῖν τὸν Διάκονον. Πληρώσωμεν τὴν δέησιν. προσάγεται ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι, καὶ γίνεται ἡ τάξις τῆς Χειροτονίας, ὡς ἔφημεν.

ΤΑ'ΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕ'ΝΗ

ἐπὶ Χειροτονίᾳ Πρεσβυτέρου.

ΜΕτὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν Χερουβικὸν ὕμνον, ἵσταται ἐν τῇ Σολέᾳ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Πρεσβύτερος. Καὶ ἐξερχόμενοι δύο Διάκονοι, λαμβάνου-

σιν

σιν αὐτὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ φέρουσιν αὐτὸν, ἄχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν· ἐκεῖ δὲ ἀπολύουσιν αὐτὸν οἱ Διάκονοι, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος, καὶ ὁ δεύτερος, καὶ κυκλοῦσι τρὶς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ψάλλοντες καὶ τό, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες. Ἰστέον δὲ, ὅτι ὅταν ψάλλωσι τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, κάθηται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς θρόνιον, καὶ ἐκεῖ, ὅπου κυκλοῦσι γύρωθεν, ὅταν ἔρχωνται ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, ποιοῦσι μετάνοιαν, καὶ ὁ χειροτονούμενος ἀσπάζεται τὸ γόνυ τοῦ Ἀρχιερέως ἐπάνω τοῦ Ὠμοφορίου.

Εἶτα ἀνιστάμενος ὁ Ἀρχιερεὺς, προσέρχεται αὐτῷ ὁ χειροτονούμενος, καὶ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρ' αὐτοῦ. Καὶ ἐρείσας τὸ μέτωπον τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, κλίνει καὶ ἄμφω τὰ γόνατα. Καὶ ἐκφωνοῦντος τοῦ Διακόνου, Πρόσχωμεν, εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔχων καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπικειμένην αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ.

Ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Διάκονον εἰς Πρεσβύτερον. Εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγουσι τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ. οἱ ἐντὸς τοῦ Βήματος, ὁμοίως καὶ οἱ ψάλται. Πάλιν οὖν σφραγίσας αὐτὸν, καὶ τὴν χεῖρα ἔχων ἐπικειμένην, τοῦ Διακόνου εἰπόντος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος, ὁ πάσης Κτίσεως πρεσβύτατος ὑπάρχων, ὁ τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πρεσβυτέρου τιμήσας, τοὺς ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἀξιωθέντας ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ τοῦτον ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι, ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ἀκλινεῖ τῇ πίστει εὐδόκησον ὑποδέξασθαι τὴν μεγάλην ταύτην χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τέλειον ἀνάδειξον δοῦλόν σου, ἐν πᾶσιν εὐαρεστοῦντά σοι, καὶ ἀξίως πολιτευόμενον, τῆς δωρηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς προγνωστικῆς δυνάμεως, μεγάλης ταύτης Ἱερατικῆς τιμῆς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Πρωτοπαπᾶς λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας, καὶ ἀποκρίνεσθαι τὰ διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην χαρίσηται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), τοῦ νῦν προχειριζομένου Πρεσβυτέρου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ὁ δὲ

Digitized by Google

Ο' δὲ Α'ρχιερεὺς ἔχων τὴ χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται οὕτως.

Ο' Θεὸς ὁ μέγας ἐν δυνάμει, καὶ ἀνεξιχνίαστος ἐν συνέσει, ὁ θαυμαστὸς ἐν βουλαῖς, ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· αὐτὸς Κύριε καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας τὸν τοῦ Πρεσβυτέρου ὑπεισελθεῖν βαθμὸν, πλήρωσον τῆς τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος δωρεᾶς, ἵνα γένηται ἄξιος παρεστάναι ἀμέμπτως τῷ Θυσιαστηρίῳ σου, κηρύσσειν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας σου, ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σου, προσφέρειν σοι δῶρα, καὶ θυσίας πνευματικὰς, ἀνακαινίζειν τὸν Λαόν σου διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας, ὅπως καὶ αὐτὸς ὑπαντήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, δέξηται τὸν μισθὸν τῆς ἀγαθῆς οἰκονομίας τοῦ οἰκείου τάγματος ἐν τῷ πλήθει τῆς ἀγαθότητός σου. Ο'τι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου.

Καὶ μετὰ τὸ, Α'μὴν, ἀνίστησιν αὐτὸν, καὶ φέρει τὸ ὄπισθεν τοῦ Ω'ραρίου αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ μέρους, λέγων· Α'ξιος.

Εἶτα ἐνδύων αὐτὸν τὸ Φελώνιον, ἐκφωνεῖ καὶ αὖθις τὸ, Α'ξιος. Καὶ ψάλλουσιν αὐτὸ οἱ τοῦ Βήματος, καὶ οἱ Ψάλται. Καὶ οὕτως ἀσπάζεται τὸν Α'ρχιερέα, καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους. Καὶ ἀπερχόμενος, ἵσταται μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, ἀναγινώσκων τὸ Κοντάκιον.

Καὶ ὁ Διάκονος ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, λέγων τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ο'τε δὲ πληρωθῶσι τὰ Α'για, καὶ μέλλει εἰπεῖν, Ω'στε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσι. προσερχόμενος ὁ χειροτονηθεὶς, ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Α'ρχιερεὺς τὸν ἅγιον Α'ρτον, λέγων οὕτως.

Λάβε τὴν παρακαταθήκην ταύτην, καὶ φύλαξον αὐτὴν, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε παρ' αὐτοῦ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι αὐτήν. Ο' δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ Α'ρχιερέως, καὶ μεθίσταται, ἐν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ· τὰς μὲν χεῖρας θεὶς ἐπάνω τῆς ἁγίας Τραπέζης· καθ' ἑαυτὸν δὲ λέγων τὸ, Κύριε ἐλέησον, καὶ τὸ, Ε'λέησόν με ὁ Θεός. Ο'τε δὲ μέλλει εἰπεῖν. Τὰ Α'για τοῖς ἁγίοις, τότε ὁ χειροτονηθεὶς, ἀποδίδωσι τὸν ἅγιον Α'ρτον, καὶ παρὰ τοῦ Α'ρχιερέως μεταλαμβάνει πρῶτος τῶν ἄλλων, καὶ λέγει καὶ τὴν Ο'πισθάμβωνον Εὐχήν.

ΤΑ'ΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕ'ΝΗ

ἐπὶ Χειροτονίᾳ ἐπισκόπου.

Μετὰ τὴν τοῦ Τρισαγίου συμπλήρωσιν, ἄνεισιν ὁ Α'ρχιερεὺς εἰς τὴν κρηπῖδα τὴν περὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, καὶ προσάγεται τούτῳ παρὰ τῶν συμπαρόντων τριῶν Α'ρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων, ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, ὁ δὲ Χαρτοφύλαξ

λαξ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ, δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται, εἰ μὲν Πατριάρχης ἐστὶν ὁ χειροτονῶν, ταῦτα.

Καὶ ἀναγινώσκει, ἀκηκοότων πάντων, ἔχων τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ χειροτονουμένου.

Ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ Ἐπισκόπων.

Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα.

Ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, καὶ τῶν ὁσιωτάτων Πρεσβυτέρων.

Ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν θεοφιλέστατον Πρεσβύτερον, Ἐπίσκοπον τῆς θεοσώστου Πόλεως (τῆσδε) εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος. Καὶ οἱ τοῦ Βήματος, καὶ οἱ ἐκτὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ΄. Ἐπιδιδομένου τοίνυν τοῦ τοιούτου χάρτου τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ τοῦ Χαρτοφύλακος, ἢ τοῦ Ἀρχιδιακόνου λέγοντος, τὸ, Πρόσχωμεν. ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰ γεγραμμένα, εἰς ἐπήκοον τῶν περιεστώτων. καὶ πάντων φωνούντων τὸ, Κύριε ἐλέησον, ὡς προδεδήλωται, ἀναπτύσσει τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ, καὶ τῷ τραχήλῳ τοῦ χειροτονουμένου, συνεφαπτομένων καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. Εἶτα ποιῶν σταυροὺς τρεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα, εὔχεται οὕτως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν διὰ τοῦ πανευφήμου σου Ἀποστόλου Παύλου, βαθμῶν, καὶ ταγμάτων τάξιν εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν τοῖς σεπτοῖς καὶ ἀχράντοις σου Μυστηρίοις, ἐν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ τοῦτον τὸν ψηφισθέντα, καὶ ἀξιωθέντα ὑπεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγὸν, καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Λειτουργῶν, καὶ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ χάριτι τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας, ὡς ἔχρισας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀνεπίληπτον αὐτὸν τῇ Ἀρχιερωσύνῃ ἀπόδειξον, καὶ πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν, ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἄξιον γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ Λαοῦ, καὶ ὑπακούειν σε αὐτοῦ. Ὅτι ἡγίασαί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασαί σου ἡ Βασιλεία.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, λέγει τῶν συγχειροτονούντων Ἀρχιερέων εἷς, λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συνόντας Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Ἐπισκόπου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσηται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας, καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καί.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καί.

Καὶ τούτων λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῇ τοῦ χειροτονουμένου κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται οὕτως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπου φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν οὐσίαν, τῇ σῇ οἰκονομίᾳ ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκάλους καταστήσας, τὸν σὸν ἐπέχοντας θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοι θυσίαν καὶ προσφορὰν ὑπὲρ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· σὺ Κύριε, καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποίησον γενέσθαι μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου· ὁδηγὸν τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστῆρα ἐν Κόσμῳ· ἵνα καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρούσης ζωῆς, παραστῇ τῷ Βήματί σου ἀκαταισχύντως, καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λήψηται, ὃν ἡτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ὁ Θεός.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, αἴρει τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τίθησιν εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Καὶ οὕτως ἐπιτίθησι τῷ χειροτονηθέντι τὸ Ὠμοφόριον, λέγων, Ἄξιος. ὁμοίως καὶ ὁ Κλῆρος τὸ αὐτό. Εἶτα τὸν χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ χειροτονήσας, καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι. Καὶ τῆς συνήθους εὐφημίας τελουμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Σύνθρονον. Καὶ καθεζόμενος πρῶτος ὁ χειροτονηθεὶς, εἰρηνεύει εἰς τὸν Ἀπόστολον. Καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων τοῦ τιμίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μεταλαμβάνει. Αὐτὸς καὶ τῷ χειροτονήσαντι, καὶ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

Digitized by Google

ΕΥ᾿ΧΑΙ᾿ ΕΙ᾿Σ ΓΥΝΑΙ͂ΚΑ ΛΕΧΩ͂

Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου αὐτῆς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε παντοκράτορ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν· αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν δούλην σου (τήνδε) ἴασαι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται· ὅτι κατὰ τὸν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ λόγον, ἐν ἀνομίαις συνελήφθημεν, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου· φύλαξον ταύτην, καὶ τὸ παρὸν νήπιον, ὃ ἔτεκε· σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, ἀπὸ τῆς σήμερον, μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ὡς νήπιον ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, καὶ ὡς βρέφος ἀναδεχθεὶς· αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν δούλην σου, τὴν σήμερον τέξασαν τὸ παρὸν παιδίον, ἐλέησον, καὶ συγχώρησον τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῆς πταίσματα, καὶ διαφύλαξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τῆς διαβόλου τυραννίδος· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν νήπιον διατήρησον ἀπὸ πάσης φαρμακίας, ἀπὸ πάσης χαλεπότητος, ἀπὸ πάσης ζάλης τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, ἡμερινῶν τε, καὶ νυκτερινῶν· ταύτην δὲ διατήρησον ὑπὸ τὴν κραταιάν χεῖρά σου, καὶ δὸς αὐτῇ ταχινὴν ἐξανάστασιν, καὶ τοῦ ῥύπου κάθαρον, καὶ τοὺς πόνους θεράπευσον, καὶ ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν ψυχῇ τε καὶ σώματι δώρησαι, καὶ δι' Ἀγγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν, ταύτην περίθαλψον, καὶ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων πνευμάτων. Ναὶ Κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, ἀπὸ ζήλου καὶ φθόνου, καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίας, καὶ ἐλέησον αὐτὴν, καὶ τὸ βρέφος, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων σπλαγχνικῶν ἐνοχλήσεων, καὶ ἔξαξον αὐτὴν διὰ τῆς ταχινῆς σου ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν, καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν νήπιον ἀξίωσον προσκυνῆσαι τὸν ἐπίγειον Ναὸν, ὃν ἡτοίμασας δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας κατελθεῖν ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, συγχώρησον τῇ δού-

Digitized by Google

λῃ σου (τῇ δεῖνα), τῇ τεκούσῃ σήμερον, καὶ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε, αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου δεόμεθα, καὶ θαρροῦντες διὰ τῆς ἀνεξικάκου σου φιλανθρωπίας φόβῳ βοῶμεν πρὸς τὸ τῆς βασιλείας σου ἅγιον ὄνομα. Ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν κατακρίτων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ δεῖνα), καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐγεννήθη τὸ παιδίον, καὶ τοῖς ἁψαμένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐνθάδε εὑρισκομένοις πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

ΕΥ'ΧΗ' ΕΙ'Σ ΤΟ' ΚΑΤΑΣΦΡΑΓΙ'ΣΑΙ ΠΑΙΔΙ'ΟΝ,

Λαμβάνον ὄνομα τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ.

Ἴστέον δὲ, ὅτι τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν Γέννησιν προσάγεται ἐν τῷ Ναῷ τὸ βρέφος παρὰ τῆς μαίας, καὶ ἵσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητόν. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς, σὺν τῷ Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον, τὸ στόμα, καὶ τὸ στῆθος, καὶ λέγει τὴν Εὐχήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· σημειωθήτω τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα), καὶ σημειωθήτω ὁ Σταυρὸς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ, εἰς τὸ φυγεῖν τὴν ματαιότητα τοῦ Κόσμου, καὶ πᾶσαν τὴν πονηρὰν ἐπιβουλὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἀκολουθεῖν δὲ τοῖς προστάγμασί σου· καὶ δὸς, Κύριε ἀνεξάρνητον μεῖναι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτὸν, συναπτόμενον ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, καὶ τελειούμενον διὰ τῶν φρικτῶν Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ σου, ἵνα κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας τὴν σφραγῖδα ἄθραυστον, τύχῃ τῆς μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εἶτα ἀνὰ χεῖρας λαβὼν τὸ παιδίον, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ἢ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ποιεῖ σταυροῦ τύπον, λέγων.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ.

Καὶ

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ γεννηθὲν βρέφος, ἐὰν ἄρα καὶ ἀσθενὲς μὴ θηλάζῃ, ἀλλὰ πρὸς θάνατον ἀφορᾷ, οὐ χρὴ περιμένειν, ὡς τινὲς κακῶς φασὶ τὴν ἕκτην, ἢ τὴν ὀγδόην ἡμέραν, καὶ οὕτω βαπτίζειν αὐτὸ, ἀλλὰ τῇ ὥρᾳ ᾗ ἐγεννήθη, μόνον ἀποπλυθῆναι, καὶ εὐθὺς βαπτισθῆναι, ἵνα μὴ τελευτήσῃ ἀφώτιστον. Αἱ γὰρ πέντε μῆνας ἐγκυμονοῦσαι, εἰ τύχῃ ἀπό τινος πληγῆς τὸ ἔμβρυον ἐκβάσαι, φόνου δίκην κατὰ τοὺς Νόμους, καὶ τοὺς Κανόνας ὑπέχονται· πολλῷ μᾶλλον, τὸ κρῖμα δεῖ ἐκφεύγειν τῶν γινομένων, ἵνα μὴ ἀφώτιστα τελευτῶσιν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ, μετὰ, μ΄. ἡμέρας.

Τῇ δὲ, μ΄. ἡμέρᾳ πάλιν προσάγεται τῷ Ναῷ ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι, ἤγουν, ἀρχὴν λαβεῖν, τοῦ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Προσάγεται δὲ παρὰ τῆς μητρὸς, ἤδη κεκαθαρμένης, καὶ λελουμένης οὔσης, παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τοῦτο κατὰ τὸ Βάπτισμα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητόν. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριὰς, σὺν τῷ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον, ἢ τῆς ἡμέρας τὸ τυχὸν, ἢ τοῦ λαχόντος Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων. Καὶ κλινούσης αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ἅμα τῷ βρέφει, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τοῦ σταυροῦ σφραγῖδα ἐπ᾽ αὐτῷ. Καὶ ἁπτόμενος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, λέγει τὴν Εὐχήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πᾶσαν φύσιν λογικήν τε καὶ ἄλογον, διὰ τοῦ λόγου σου δημιουργήσας, ὁ πάντα ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· ἣν τῷ σῷ θελήματι διέσωσας δούλην σου (τήνδε) καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ παντὸς ῥύπου, προσερχομένην τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἵνα ἀκατακρίτως ἀξιωθῇ μετασχεῖν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων.

Ἰστέον, ὅτι εἰ οὐχ εὑρίσκεται ἐν τοῖς ζῶσι τὸ βρέφος, ἀναγινώσκεται ἕως ὧδε ἡ Εὐχὴ, εἶτα ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός.

Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθὲν παιδίον εὐλόγησον, αὔξησον, ἁγίασον, συνέτισον, σωφρόνισον, καλοφρόνισον· ὅτι σὺ παρήγαγες αὐτὸ, καὶ ἔδειξας αὐτῷ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ἵνα καὶ τοῦ νοητοῦ καταξιωθῇ φωτὸς ἐν καιρῷ, ᾧ ὥρισας, καὶ συγκαταριθμη-

Digitized by Google

ριθμηθῇ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ εἰς τὴν Μητέρα τοῦ παιδίου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, παραγενοῦ καὶ ἐπὶ τὴν δούλην σου (τήνδε), καὶ καταξίωσον αὐτὴν διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου καταφυγεῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ σου καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ τῆς δόξης σου, καὶ ἀξίωσον αὐτὴν μεταλαβεῖν τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπίλον τῆς ψυχῆς ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν· ὅπως ἀξιωθεῖσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ Ναῷ σου, δοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸ Παιδίον, ὅπερ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων, ἐπεύχεται.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις, βρέφος τῷ νομικῷ Ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμου, καὶ ἁγίας σου Μητρὸς, καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, αὐτὸς Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὸ προσαχθὲν τοῦτο βρέφος, ἐμφανισθῆναί σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, εὐλόγησον, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον αὔξησον, ἀποσοβῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν δύναμιν, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ σταυροῦ σου. σὺ γὰρ εἶ ὁ φυλάσσων τὰ νήπια Κύριε, * ἵνα καταξιωθὲν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τύχῃ τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς βασιλείας σου, φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν τῇ χάριτι τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, καὶ εὐχαριστία, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰστέον, ὅτι εἰ τὸ παιδίον ἐβαπτίσθη, οὕτω λέγει ὁ Ἱερεύς, * ἵνα διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, οὗ κατηξιώθη, τύχῃ....

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ, ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν Προφητῶν Ἡσαΐου προκαταγγείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὃς ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, εὐδοκίᾳ σῇ, καὶ συνεργίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διὰ τὴν ἡμῶν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ἀμέτρῳ εὐσπλαγχνίᾳ ἐξ αὐτῆς νηπιάσαι καταδεξάμενος, καὶ κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν Νόμῳ ἁγίῳ σου, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, τῷ Ἱερῷ προσαχθῆναι ἠνέχετο, ἀληθὴς νομοθέτης ὑπάρχων, καὶ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι κατεδέξατο· οὗπερ μυστηρίου τὴν προτύπωσιν ἐν τῷ προλεχθέντι Προφήτῃ διὰ τῆς λαβίδος τοῦ ἄνθρακος δηλωθεῖσαν ἐπιγνωσάμενοι, οὗ καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν·

Digitized by Google

μῶν· αὐτὸς καὶ νῦν ὁ φυλάσσων τὰ νήπια Κύριε, εὐλόγησον τὸ παιδίον τοῦτο, ἅμα τοῖς γονεῦσι, καὶ ἀναδόχοις αὐτοῦ· καὶ καταξίωσον αὐτὸ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ καὶ τῆς διὰ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγεννήσεως· συγκαταρίθμησον αὐτὸ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ἐπικεκλημένων τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι σὺ εἶ, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ἰστέον, ὅτι εἰ τὸ Παιδίον ἐβαπτίσθη, οὐ λέγομεν τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς.. ἀλλὰ καταλιμπάνομεν ταῦτα. καὶ καταξίωσον αὐτὸ ἐν καιρῷ... μέχρι τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ σου.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ παιδίον, σχηματίζει σταυρὸν μετ' αὐτοῦ πρὸ τῆς πύλης τοῦ Ναοῦ, λέγων.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ ἐν τῷ Ναῷ, λέγων.

Εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσει πρὸς Ναὸν ἅγιόν σου.

Καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, λέγων.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ. Εἶτα λέγει. Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Εἶτα εἰσάγει πρὸς τὴν πύλην τοῦ Θυσιαστηρίου, λέγων.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἰσάγει αὐτὸ εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, εἰ μὲν ἦν ἄρσεν· εἰ δὲ θῆλυ, ἕως τῶν ὡραίων πυλῶν, λέγων τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Καὶ μετὰ ταῦτα τίθησιν αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ οὕτως ὁ Ἀνάδοχος προσκυνήσας, γ'. λαμβάνει αὐτὸ, καὶ ἐξέρχεται.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ ὡς ἔθος Ἀπόλυσιν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ,

Ὅταν ἀποβάλλεται.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Εἶτα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἐν φάτνῃ ὡς βρέφος ἀνακλιθεὶς· αὐτὸς τὴν παροῦσαν δούλην σου (τήνδε) σήμερον τὴν ἐν ἁμαρτίαις εἰς φόνον περιπεσοῦσαν ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλλομένην, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ συγχώρησον αὐτῆς τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματα, καὶ διαφύλαξον ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου μηχανουργίας, καὶ τὸν ῥύπον κάθαρον, τοὺς πόνους θεράπευσον, τὴν ῥῶσιν καὶ εὐρω-

στίαν

σίαν τῷ σώματι σὺν τῇ ψυχῇ αὐτῆς φιλανθρώπως δώρησαι, καὶ δι' Ἀγγέλου φωτεινοῦ ταύτην περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων δαιμόνων. Ναὶ Κύριε ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων ὀχλήσεων σπλαγχνικῶν, καὶ ἔξαξον αὐτὴν διὰ τῆς πολλῆς σου ἐλεημοσύνης ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς πρόκειται, ὅτι ἐν ἁμαρτίαις συνελήφθημεν, καὶ ἐν ἀνομίαις, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ μετὰ φόβου βοῶμεν, καὶ λέγομεν. Ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου ταύτῃ, τῇ ἐν ἁμαρτίαις φόνῳ περιπεσούσῃ ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλλομένῃ, καὶ πάντας τοὺς εὑρισκομένους, καὶ ἁψαμένους αὐτῆς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ἐλέησον, καὶ συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας, καὶ ἀνομίας, πρεσβείαις τῆς παναγίου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΕΥ'ΧΗ' ΕΙ'Σ ΤΟ' ΠΟΙΗ'ΣΑΙ Κατηχούμενον.

Λύει ὁ Ἱερεὺς τὴν ζώνην τοῦ μέλλοντος φωτισθῆναι, καὶ ἀποδύει, καὶ ὑπολύει αὐτόν. Καὶ ἵστησιν αὐτὸν κατὰ ἀνατολὰς, Μονοχίτωνα, Λυσίζωνον, Ἀσκεπῆ, καὶ ἀνυπόδετον, ἔχοντα τὰς χεῖρας κάτω. Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, γ'. Καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον, καὶ τὸ στῆθος, ἐκ τρίτου.

Καὶ ἐπιτίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγων.

Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν καταξιωθέντα φυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου διαφυλαχθῆναι· ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ τὴν παλαιὰν ἐκείνην πλάνην, καὶ ἔμπλησον αὐτὸν τῆς εἰς σὲ πίστεως, καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης, ἵνα γνῷ, ὅτι σὺ μόνος Θεὸς ἀληθινὸς, καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δὸς αὐτῷ ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι, καὶ τὰ ἀρεστά σοι φυλάξαι. ὅτι ἐὰν ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς· γράψον αὐτὸν ἐν βίβλῳ ζωῆς σου· ἕνωσον αὐτὸν τῇ ποίμνῃ τῆς κληρονομίας σου· δοξασθήτω τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

καὶ τοῦ

Digitized by Google

καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτὸν, ἐν ἐλέει διαπαντὸς, καὶ τὰ ὦτά σου τοῦ ἀκούειν τῆς δεήσεως αὐτοῦ· εὔφρανον αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ γένει αὐτοῦ, ἵνα ἐξομολογήσηταί σοι, προσκυνῶν καὶ δοξάζων τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα, καὶ ὕψιστον, καὶ αἰνέσῃ σε διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς, α'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ παραγενόμενος εἰς τὸν Κόσμον, καὶ κατασκηνώσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν καθέλῃ τυραννίδα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξέληται· ὃς ἐπὶ ξύλου τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσεν, Ἡλίου σκοτισθέντος, καὶ γῆς σαλευομένης, καὶ μνημάτων ἀνοιγομένων, καὶ σωμάτων Ἁγίων ἀνισταμένων, ὃς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον, καὶ κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι σὲ τὸν Διάβολον. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δείξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τάξαντος τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φρουρεῖν αὐτό. ἐπιτιμήθητι. Κατ' ἐκείνου γοῦν σε ὁρκίζω, τοῦ περιπατήσαντος ὡς ἐπὶ ξηρᾶς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, καὶ ἐπιτιμήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· οὗ τὸ βλέμμα ξηραίνει ἀβύσσους, καὶ ἡ ἀπειλὴ τήκει ὄρη. Αὐτὸς γὰρ καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν· φοβήθητι, ἔξελθε, καὶ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου, καὶ μὴ ὑποστρέψῃς, μηδὲ ὑποκρυβῇς εἰς αὐτὸ, μηδὲ συναντήσῃς τούτῳ, ἢ ἐνεργήσῃς, μὴ ἐν νυκτὶ, μὴ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὥρᾳ, ἢ ἐν μεσημβρίᾳ, ἀλλὰ ἄπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς Κρίσεως· φοβήθητι τὸν Θεὸν, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐπιβλέποντα ἀβύσσους· ὃν τρέμουσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ· ὃν τρέμει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἔξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κατ' ἐκείνου γάρ σε ὁρκίζω, τοῦ περιπατοῦντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, τοῦ ποιοῦντος τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πῦρ φλέγον· ἔξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει, καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου. Ὅτι δεδόξασται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς, β'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ φοβερὸς καὶ ἔνδοξος, ὁ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις, καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἀκατάληπτος, καὶ ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων· αὐτὸς ὁ προορίσας σοι Διάβολε, τῆς αἰωνίου κολάσεως τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων αὐτοῦ δούλων κελεύει σοι, καὶ πάσῃ τῇ συνεργῷ σου δυνάμει ἀποστῆναι ἀπὸ τοῦ νεωστὶ σφραγισθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁρκίζω οὖν σε παμπόνηρον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ μιαρὸν, καὶ ἐβδελυγμένον, καὶ ἀλ-

λότριον

λόγιον πνεῦμα, καὶ τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ γῆς, τοῦ εἰπόντος τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι, ἔξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον γνώρισον τὴν σὴν ματαίαν δύναμιν, τὴν μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήσθητι τοῦ ἐπιτάξαντός σοι κατὰ τὴν σὴν αἴτησιν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων εἰσελθεῖν.. Φοβήθητι τὸν Θεὸν, οὗ τῷ προστάγματι ἡ γῆ καθ' ὑδάτων ἐστήρικται, τὸν κτίσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ στήσαντα τὰ ὄρη σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, καὶ θέντα ἄμμον θαλάσσῃ ὅριον, καὶ ἐν ὕδατι σφοδρῷ τρίβον ἀσφαλῆ· τὸν ἁπτόμενον τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται, τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον, τὸν ἐκτείναντα τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, τὸν θεμελιοῦντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τὸν προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέοντα αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· ἔξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἅγιον φώτισμα ἑτοιμαζομένου. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σώματος, καὶ Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς φοβερᾶς· ἥξει γὰρ καὶ οὐ χρονιεῖ, κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σὲ, καὶ τὴν συνεργόν σου δύναμιν κολάσει εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς, παραδοὺς εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς, γ'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε Σαβαὼθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτοῦ πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ διαβόλου. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ δίωξον αὐτὰ, καὶ καθάρισον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ τῇ ὀξείᾳ σου χρησάμενος ἐνεργείᾳ, σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τάχει, καὶ δὸς αὐτῷ νίκας κατ' αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευμάτων, ὅπως τοῦ παρὰ σοῦ ἐλέους τυγχάνων, καταξιωθῇ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου μυστηρίων, καὶ δόξαν σοι ἀναπέμψῃ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο'Ὢν Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δοὺς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου· εἶτα ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἁμαρτίας μὴ παριδὼν, ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ Κόσμου· αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον· διάνοιξον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας, εἰς τὸ αὐγάσαι ἐν αὐτῷ τὸν φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου σου· σύζευξον τῇ ζωῇ αὐτοῦ Ἄγγελον φωτεινὸν, ῥυόμενον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ

Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτῷ τρίτον ὁ Ἱερεὺς, καὶ σφραγίζει, τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ στόμα, καὶ τὸ στῆθος, λέγων.

Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα, κεκρυμμένον, καὶ ἐμφωλεῦον αὐτοῦ τῇ καρδίᾳ. Καὶ λέγει τοῦτο ἐκ, γ'.

Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρείας, καὶ πάσης πλεονεξίας, πνεῦμα ψεύδους, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας, τῆς ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ διαβόλου· καὶ ποίησον αὐτὸν πρόβατον λογικὸν τῆς ἁγίας ποίμνης τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας σου, σκεῦος ἡγιασμένον, Υἱὸν φωτὸς, καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας σου· ἵνα κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας τὴν σφραγίδα ἄθραυστον, καὶ διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμόλυντον, τύχῃ τῆς μακαριότητος τῶν Ἁγίων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀπολυομένου, καὶ ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου, ἀποστρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ δυσμὰς, ἄνω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει, γ'.

Ἀποτάσσῃ τῷ Σατανᾷ; καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ; καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ λέγεται ἐκ, γ'. Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἕκαστον ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ, εἰ ἔστιν ὁ βαπτιζόμενος βάρβαρος, ἢ παιδίον, καὶ λέγει.

Ἀποτάσσομαι. Καὶ ὅτε εἴπῃ, γ'. ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον.

Ἀπετάξω τῷ Σατανᾷ; καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος.

Ἀπεταξάμην. Καὶ ὅτε εἴπῃ, γ'. λέγει ὁ Ἱερεύς.

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἔμπτυσον αὐτῷ. Καὶ τοῦτο ποιήσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ ἀνατολὰς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς, γ'.

Συντάσσῃ τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος, λέγων.

Συντάσσομαι. ἐκ, γ'. εἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεύς.

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται. Συνεταξάμην. καὶ πάλιν λέγει.

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ; καὶ λέγει. Πιστεύω αὐτῷ ὡς Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ. καὶ λέγει τό,

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Καὶ ὅτι πληρώσει τὸ ἅγιον Σύμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ, γ'. τό, Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ τὰ ἑπέρα. Ἀποκρινομένου καθ' ἕκαστον τοῦ Κατηχουμένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου, ὡς εἴρηται.

Ἐρωτηθέντος δὲ τρεῖς, καὶ ἐκ τρίτου εἰπόντος τὸ ἅγιον Σύμβολον, ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐκ τρίτου.

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται. Συνεταξάμην. καὶ λέγει ὁ Ἱερεύς,

Καὶ προσκύνησον αὐτῷ. καὶ προσκυνεῖ, λέγων.

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Digitized by Google

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) πρὸς τὸ ἅγιόν σου φώτισμα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος· ἀπόδυσον αὐτοῦ τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ πλήρωσον αὐτὸν τῆς τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος δυνάμεως εἰς ἕνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου, ἵνα μηκέτι τέκνον σώματος ᾖ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς βασιλείας. Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.

Εἰσέρχεται ὁ Ἱερεύς, καὶ ἀλλάσσων τὴν Ἱερατικὴν στολὴν λευκήν, καὶ ἐπιμανίκια, καὶ ἁπτομένων πάντων τῶν κηρῶν, λαβὼν θυμιατὸν ἀπέρχεται ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, καὶ θυμιᾷ κύκλῳ. Καὶ ἀποδοὺς τὸ θυμιατόν, προσκυνεῖ.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ

Digitized by Google

Γ' περ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ' περ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ' περ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ' περ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ' περ τοῦ ἄξιον γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου βασιλείας τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ' περ τοῦ νυνὶ προσερχομένου τῷ ἁγίῳ φωτίσματι, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ' περ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν Υἱὸν φωτὸς, καὶ κληρονόμον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ' περ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν σύμφυτον, καὶ κοινωνὸν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ' περ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολὴν τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ' περ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο, λουτρὸν παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ' περ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ' περ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ὁ Εὔσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεὸς· ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενος μόνος· οὐ γάρ ἐστι πρᾶγμα ἀφανὲς ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ πάντα γυμνὰ, καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμὲ, μὴ βδελύξῃ με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ πάριδέ μου τὰ παραπτώματα καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα εἰς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπίλον τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλον με ἁγίασον ὁλοτελεῖ τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ, καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μὴ ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελλόμενος, καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ ἠρτημένῃ τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, αὐτὸς ὡς δοῦλος ἁμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι. Μὴ Δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, μὴ ἀποστραφείην τεταπεινωμένος, κατῃσχυμμένος, ἀλλ' ἐξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς

τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σου μυστηρίου, τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανίου, καὶ μόρφωσον σου τὸν Χριστὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγεννᾶσθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος, καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν σου, καὶ μὴ καθέλης, ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν φύτευμα ἀληθείας, ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Καθολικῇ, καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἐκτίλης, ὅπως προκόπτοντος αὐτοῦ ἐν εὐσεβείᾳ, δοξάζηται καὶ δι' αὐτοῦ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ, ἀλλὰ τὸ, Ἀμὴν, καθ' ἑαυτὸν λέγει.

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. (τρίς) Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν Κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτρασι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας· σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ Ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ, σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἑστῶτα, καὶ περιιπτάμενα φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε, καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπου γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ Κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Βασιλεῦ πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. (τρίς.) Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῷ πλάσματί σου, ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐπεκαλεσάμην τὸ θαυμαστὸν, καὶ ἔνδοξον, καὶ φοβερὸν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ σφραγίζει, ἐμφυσῶν τὸ ὕδωρ, τρίτον, καὶ ἐπεύχεται, λέγων.

ΣΥντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. (γ΄.) Ὑποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἐναέρια καὶ ἀφανῆ εἴδωλα, καὶ μὴ ὑποκρυβήτω τῷ ὕδατι τούτῳ δαιμόνιον σκοτεινὸν, μηδὲ συγκαταβήτω τῷ βαπτιζομένῳ, δεόμεθά σου Κύριε, πνεῦμα πονηρὸν, σκότωσιν λογισμοῦ, καὶ ταραχὴν διανοίας ἐπάγον. Ἀλλὰ σὺ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἀνάδειξον τὸ ὕδωρ τοῦτο, ὕδωρ ἀναπαύσεως, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἁγιασμοῦ, καθαρισμὸν μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἄνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμάτων, φωτισμὸν ψυχῶν, λουτρὸν παλιγγενεσίας, ἀνακαινισμὸν πνεύματος, υἱοθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, πηγὴν ζωῆς. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε, λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε· Ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Σὺ ἐχαρίσω ἡμῖν τὴν ἄνωθεν ἀναγέννησιν, δι᾽ ὕδατος, καὶ Πνεύματος. Ἐπιφάνηθι Κύριε τῷ ὕδατι τούτῳ, καὶ δὸς μεταποιηθῆναι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, εἰς τὸ ἀποθέσθαι μὲν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον, κατ᾽ εἰκόνα σου τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα γενόμενος σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, κοινωνὸς καὶ τῆς ἀναστάσεως γένηται· καὶ φυλάξας τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ αὐξήσας τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξηται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ συγκαταριθμηθῇ τοῖς πρωτοτόκοις, τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν Οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, δόξα, κράτος, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ τοῦ ἐλαίου ἀγγεῖον, γ΄. Καὶ σφραγίζει τρίτον τοῦτο, ἤτοι τὸ ἔλαιον, βασταζόμενον ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ εἰπόντος τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

ΔΕσποτα Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ τοῦ Νῶε περιστερὰν ἀποστείλας, κάρφος ἐλαίας ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ στόματος, καταλλαγῆς σύμβολον, σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ τὸ τῆς χάριτος μυστήριον, δι᾽ ἐκείνων προτυπώσας, ὁ καὶ τῆς ἐλαίας τὸν καρπὸν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων χορηγήσας· ὁ δι᾽ αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐν τῷ νόμῳ Πνεύματος ἁγίου πληρώσας, καὶ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸ χρίσμα ἀφθαρσίας, ὅπλον δικαιοσύνης, ἀνακαινισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν πάντων τοῖς χριομένοις πίστει, ἢ καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ Χορ. Ἀμήν.

Ὁ Διάκ. Πρόσχωμεν. Ὁ Ἱερεὺς ψάλλων τὸ Ἀλληλούϊα τρὶς σὺν τῷ Λαῷ, ποιεῖ σταυροὺς γ΄. μετὰ τοῦ ἐλαίου ἐν τῷ ὕδατι.

Εἶτα

Εἶτα ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ Χορ. Ἀμήν.

Καὶ προσφέρεται ὁ Βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐλαίου, καὶ ποιεῖ σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων λέγων.

Χρίεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ στῆθος, καὶ τὰ μετάφρενα· εἰς μὲν τὸ στῆθος, λέγει.

Εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος. Εἰς τὰς ἀκοάς.

Εἰς ἀκοὴν πίστεως. Εἰς τοὺς πόδας. Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά σου. Εἰς τὰς χεῖρας.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με.

Καὶ ὅτε χρισθῇ ὅλον τὸ σῶμα, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, ὄρθιον αὐτὸν κατέχων, καὶ βλέποντα κατὰ ἀνατολὰς, καὶ λέγων.

Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἑκάστῃ προσρήσει, κατάγων αὐτὸν, καὶ ἀνάγων. Καὶ μετὰ τὴν Βάπτισιν νίπτεται ὁ Ἱερεὺς, ψάλλων σὺν τῷ Λαῷ.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνήρ. Καὶ τὸν λοιπὸν Ψαλμὸν, λα'.

Τοῦτο δὲ λέγεται, γ'. Καὶ ἐνδύων αὐτὸν τὰ ἄμφια, λέγει.

Ἐνδύεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τροπάριον, εἰς ἦχον, πλ. δ'.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς, ὡς ἱμάτιον πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ μετὰ τὸ ἐνδῦσαι αὐτὸν,

Ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῷ ἁγίῳ ὕδατι, καὶ τὸν θεῖον ἁγιασμὸν ἐν τῷ ζωοποιῷ χρίσματι, ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν δοῦλόν σου τὸν νεοφώτιστον δι' ὕδατος, καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρησάμενος· αὐτὸς οὖν Δέσποτα παμβασιλεῦ πολυεύσπλαγχνε, χάρισαι αὐτῷ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ ἁγίου, καὶ παντοδυνάμου, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μετάληψιν τοῦ

ἁγίου

Digitized by Google

ἁγίου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, βεβαίωσον ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, ῥῦσαι ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ, καὶ τῷ σωτηρίῳ σου φόβῳ, ἐν ἁγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διατήρησον, ἵνα ἐν παντὶ ἔργῳ, καὶ λόγῳ εὐαρεστῶν σοι, Υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γένηται βασιλείας. Ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, χρίει τὸν Βαπτισθέντα τῷ ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τοῦ στόματος, καὶ τῶν δύο ὤτων, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, λέγων.

Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Εἶτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Ἀναδόχου καὶ τοῦ βρέφους, σχῆμα κύκλου, καὶ ψάλλομεν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα, ἐκ γ΄.

Εἶτα τὸ Προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου. στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν· συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ᾽ ἅπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν· καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς, τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενὴ, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ μεθ' ἡμέρας, ζ'. πάλιν φέρουσιν αὐτὸ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τὸ ἀπολοῦσαι. Καὶ λύει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ σάβανον, καὶ τὴν ζώνην, λέγων τὰς Εὐχὰς ταύτας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος τῷ δούλῳ σου δωρησάμενος, καὶ ζωὴν ἀναγεννήσεως αὐτῷ χαρισάμενος· αὐτὸς Δέσποτα Κύριε, τὸν φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐναυγάζειν διαπαντὸς εὐδόκησον· τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἀνεπιβούλευτον ἐχθροῖς διατήρησον· τὸ τῆς ἀφθαρσίας ἔνδυμα, ὅπερ ἐβάλετο, ἀρρύπωτον ἐν αὐτῷ καὶ ἀμόλυντον διαφύλαξον· ἄθραυστον ἐν αὐτῷ τὴν πνευματικὴν σφραγῖδα τῇ χάριτί σου διατηρῶν, ἵλεως αὐτῷ τε καὶ ἡμῖν γενόμενος, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου.

Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας τὴν οὐράνιον ἔλλαμψιν τοῖς βαπτιζομένοις παρέχων· ὁ ἀναγεννήσας τὸν δοῦλόν σου τὸν νεοφώτιστον, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρησάμενος, ἐπίθες αὐτῷ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιὰν, καὶ φύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἄσυλον τὸν ἀρραβῶνα διαφύλαξον, καὶ ἀξίωσον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ εἰς τὴν σὴν εὐαρεστίαν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ ἐνδυσάμενος σὲ τὸν Χριστὸν καὶ Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, σοὶ ὑπέκλινε σὺν ἡμῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, ὃν διαφύλαξον ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμένειν κατὰ τῶν μάτην ἔχθραν φερομένων κατ' αὐτοῦ καὶ ἡμῶν· τῷ δὲ σῷ ἀφθάρτῳ στεφάνῳ μέχρι τέλους νικητὰς πάντας ἀνάδειξον.

Ὅτι σόν ἐστιν τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λύει τὸ ζωνάριον τοῦ παιδίου, καὶ τὸ σάβανον. Καὶ ἑνώσας τὰς ἄκρας αὐτῶν, βρέχει μεθ' ὕδατος καθαροῦ αὐτὰς, καὶ ῥαίνει τὸ παιδίον, λέγων.

Ἐδικαιώθης. Ἐφωτίσθης, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ λαβὼν σπόγγον καινὸν μεθ' ὕδατος, ἀποσπογγίζει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸ στῆθος, καὶ τὰ λοιπὰ, λέγων.

Ἐβα-

Ἐβαπτίσθης, ἐφωτίσθης, ἐμυρώθης, ἡγιάσθης, ἐπλύθης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ᾿ΧΗ᾿ ΕἸΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙ΄ΑΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος εὐπρεπῶς κατασκευάσας αὐτὸν, ὡς ἂν τὸ σῶμα ἐξυπηρετῆται τῇ λογικῇ ψυχῇ. Κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θεὶς, καὶ ἐν αὐτῇ τὰς πλείστας τῶν αἰσθήσεων καθιδρύσας, μὴ παρεμποδιζούσας ἀλλήλαις· ταῖς δὲ θριξὶ τὴν κεφαλὴν ὀροφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, καὶ πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ χρησίμως ἐμφυτεύσας, ἵνα διὰ πάντων εὐχαριστῇ σοὶ τῷ ἀριστοτέχνῃ· αὐτὸς Δέσποτα, ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐντειλάμενος ἡμῖν, πάντα εἰς δόξαν σὴν ποιεῖν, τὸν προσελθόντα δοῦλόν σου (τόνδε) ἀπαρχὴν ποιήσασθαι, κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εὐλόγησον ἅμα τῷ αὐτοῦ Ἀναδόχῳ, καὶ δὸς αὐτοῖς πάντοτε μελετᾷν ἐν τῷ νόμῳ σου, καὶ τὰ εὐάρεστά σοι πράττειν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς κολυμβήθρας διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος ἁγιάσας τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, εὐλόγησον τὸ παρὸν νήπιον, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἡ εὐλογία σου καταβήτω, καὶ ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ προφήτου Σαμουὴλ Δαβὶδ τὸν Βασιλέα, εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦδε) διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ· ὅπως προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ πολιᾷ γήρους, δόξαν σοι ἀναπέμψῃ, καὶ ἴδῃ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων.

Κείρεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα μνημονεύει τοῦ Ἀναδόχου.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ γίνεται, ὡς ἔθος, Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ἈΚΟΛΟΥΘΊΑ

ΓΙΝΟΜΈΝΗ

ἘΠῚ ΜΝΗΣΤΡΟΙΣ,

Ἤγουν τοῦ Ἀῤῥαβῶνος. Κεφάλαιον.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν, τοῦ Ἱερέως ἑστῶτος ἐν τῷ Ἱερατείῳ, παρίστανται οἱ μέλλοντες ζεύγνυσθαι πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν. Ὁ μὲν Ἀνὴρ ἐκ δεξιῶν, ἡ δὲ γυνὴ ἐξ εὐωνύμων. Ἀπόκεινται δὲ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἁγίας Τραπέζης δακτύλιοι αὐτῶν δύο, χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς. Ὁ μὲν ἀργυροῦς ἀπονεύων πρὸς τὰ δεξιὰ· ὁ δὲ χρυσοῦς πρὸς τὰ ἀριστερὰ, σύνεγγυς ἀλλήλων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐρωτᾷ αὐτοὺς, εἰ ἐκ θελήματος αὐτῶν βούλονται συναφθῆναι; Καὶ μετὰ τὸ ἐρωτῆσαι, καὶ συνταγῆναι, σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν αὐτῶν νεονύμφων ἐκ, γ΄. Καὶ δίδωσιν αὐτοῖς κηροὺς ἁπτομένους, καὶ εἰσάξας αὐτοὺς ἔνδον τοῦ Ναοῦ, θυμιᾷ σταυροειδῶς, καὶ λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου, Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός. Ἀμήν. Ὁ ΔΙΆΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖ), καὶ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ (τῆς δεῖ), τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένους, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ

Digitized by Google

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικήν, καὶ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσηται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός. Σοὶ Κύριε. Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν μεγαλοφώνως.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διῃρημένα συναγαγὼν εἰς ἑνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἄρρηκτον, ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος ἑαυτῷ Ἐκκλησίαν παρθένον ἁγνήν, εὐλόγησον τὰ μνῆστρα ταῦτα, καὶ ἕνωσον, καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ Χορός. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς δακτυλίους, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ Ἀνδρὶ τὸν χρυσοῦν.

Εἶτα τὸν ἀργυροῦν τῇ Γυναικί. Καὶ λέγει τῷ Ἀνδρί.

Ἀρραβωνίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τήνδε) εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα καὶ τῇ Γυναικὶ λέγει.

Ἀρραβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τόνδε) εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς.

Digitized by Google

Καὶ ὅταν εἴπῃ εἰς ἕκαστον, τρεῖς, ποιεῖ σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησιν αὐτὰ ἐν τοῖς δεξιοῖς αὐτῶν δακτύλοις. εἶτα ἀλλάσσει τὰ δακτυλίδια τῶν νεονύμφων ὁ Συντέκνος.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ παιδὶ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραὰμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, στελλομένῳ νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ Ἰσαὰκ γυναῖκα, καὶ διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀρραβωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκαν ἀποκαλύψας· αὐτὸς εὐλόγησον τὸν Ἀρραβῶνα τῶν δούλων σου (τοῦδε) καὶ (τῆσδε), καὶ στήριξον τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθέντα λόγον· βεβαίωσον αὐτοὺς τῇ παρὰ σοῦ ἁγίᾳ ἑνότητι. Σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιούργησας ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ παρὰ σοῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή, εἰς βοήθειαν καὶ διαδοχὴν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· αὐτὸς οὖν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαποστείλας τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τοὺς πατέρας ἡμῶν εἰς καθ' ἑκάστην γενεὰν καὶ γενεὰν τοὺς ἐκλεκτούς σου· ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) καὶ τὴν δούλην σου (τήνδε), καὶ στήριξον τὸν Ἀρραβῶνα αὐτῶν ἐν πίστει, καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγάπῃ· σὺ γὰρ Κύριε ὑπέδειξας δίδοσθαι τὸν Ἀρραβῶνα, καὶ στηρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίου ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ, διὰ δακτυλιδίου ἐδοξάσθη Δανιὴλ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος, διὰ δακτυλιδίου ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Θάμαρ, διὰ δακτυλιδίου ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, οἰκτίρμων γέγονεν ἐπὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ· δότε γάρ, φησί, δακτυλίδιον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ θύσαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, φαγόντες εὐφρανθῶμεν. Αὕτη ἡ δεξιά σου Κύριε τὸν Μωϋσῆν ἐστρατοπέδευσεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· διὰ γὰρ τοῦ λόγου σου τοῦ ἀληθινοῦ οἱ Οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη, καὶ ἡ δεξιὰ τῶν δούλων σου εὐλογηθήσεται τῷ λόγῳ σου τῷ κραταιῷ, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ· αὐτὸς οὖν καὶ νῦν Δέσποτα εὐλόγησον τὸ δακτυλοθέσιον τοῦτο, εὐλογίαν οὐράνιον, καὶ Ἄγγελος Κυρίου προπορευέσθω ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ἈΚΟ-

Digitized by Google

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α

ΤΟΥ͂ ΣΤΕΦΑΝΩ'ΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ.

Εἰ μὲν βέλονται ἐντ' αὐτῷ στεφανωθῆναι, εἰσέρχονται ἐν τῷ Ναῷ μετὰ κηρῶν ἁπτομένων, προπορευομένε τῦ Ἱερέως μετὰ Θυμιατῦ, καὶ ψάλλοντες τὸν Ψαλμὸν ρκζ. ὅτως. Ὁ δὲ Λαὸς ἐν ἑκάςῳ ςίχῳ λέγει, τό.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῦ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὲς πόνες τῶν καρπῶν συ φάγεσαι. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔςαι. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ γυνή συ ὡς ἄμπελος εὐθηνῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας συ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ Υἱοί συ ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης συ. Δόξα σοι.

Ἰδὲ ὅτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβέμενος τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερυσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς συ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ἴδοις Υἱὲς τῶν Υἱῶν συ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει τὴν Συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίε δεηθῶμεν. ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος Κόσμε, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τῦ Θεῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ἁγίε Οἴκε τύτε, καὶ τῶν μετὰ πίςεως, εὐλαβείας, καὶ φόβε Θεῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τῦ δε), τῦ τιμίε Πρεσβυτερίε, τῆς ἐν Χριςῷ Διακονίας, παντὸς τῦ Κλήρε καὶ τῦ Λαῦ, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν δέλων τῦ Θεῦ (τῦ δε) καὶ (τῆς δε) τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις

εἰς

εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τοῦτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δοθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, καὶ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐφρανθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁράσει υἱῶν καὶ θυγατέρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγήν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. ὁ Χορός. Σοὶ Κύριε,

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄχραντος, καὶ πάσης Κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τὴν πλευρὰν τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς, καὶ εἰπών· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ κατακυριεύσατε τῆς γῆς, καὶ ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἓν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας· ἕνεκεν γὰρ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Ὁ τὸν θεράποντά σου Ἀβραὰμ εὐλογήσας, καὶ διανοίξας τὴν μήτραν Σάρρας, καὶ πατέρα πλήθους ἐθνῶν ποιήσας, ὁ τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ῥεβέκκᾳ χαρισάμενος, καὶ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας, ὁ τὸν Ἰακὼβ τῇ Ῥαχὴλ συνάψας, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας, ὁ τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὴν Ἀσυνὲθ συζεύξας, καρπὸν παιδοποιΐας αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ, καὶ τὸν Μανασσῆν χαρισάμενος, ὁ τὸν Ζαχαρίαν, καὶ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, καὶ Πρόδρομον τὸν τόκον αὐτοῖς ἀναδείξας, ὁ ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἀειπάρθενον, καὶ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς, καὶ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὁ διὰ τὴν ἄφραστόν σου δωρεὰν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, ἵνα φανερώσῃς, ὅτι σὸν θέλημά ἐστιν ἡ ἔννομος συζυγία, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα. Αὐτὸς Δέσποτα πανάγιε, πρόσδεξαι τὴν δέησιν

δέησιν ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου, ὡς ἐκεῖσε καὶ ἐνταῦθα παραγινόμενος τῇ ἀοράτῳ σου ἐπιστασίᾳ· εὐλόγησον τὸν γάμον τοῦτον, καὶ παράσχου τοῖς δούλοις σου τούτοις (τῷ δεῖνι) καὶ (τῇ δεῖνι) ζωὴν εἰρηνικήν, μακροημέρευσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμάραντον τῆς δόξης στέφανον. Ἀξίωσον αὐτοὺς ἰδεῖν τέκνα τέκνων, τὴν κοίτην αὐτῶν ἀνεπιβούλευτον διατήρησον· καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ Οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς· ἔμπλησον τοὺς οἴκους αὐτῶν σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ πάσης ἀγαθωσύνης, ἵνα μεταδιδῶσι καὶ τοῖς χρείαν ἔχουσι, δωρούμενος ἅμα καὶ τοῖς συμπαροῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ μυστικοῦ καὶ ἀχράντου γάμου ἱερουργός, καὶ τοῦ σωματικοῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, καὶ τῶν βιωτικῶν ἀγαθὸς οἰκονόμος· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θέμενος αὐτὸν ὡς βασιλέα τῆς Κτίσεως, καὶ εἰπών, οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν, καὶ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἀδὰμ εἶπε· τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν Πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν Μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν, καὶ οὓς ὁ Θεὸς ἔζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν καταπέμψον τὴν χάριν σου τὴν ἐπουράνιον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα)· καὶ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ ἐν πᾶσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρί, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικός, ὅπως βιώσωσι κατὰ τὸ θέλημά σου. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὴν Σάῤῥαν· εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὴν Ῥεβέκκαν· εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακώβ, καὶ πάντας τοὺς Πατριάρχας· εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὴν Ἀσυνέθ· εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσέα, καὶ Σεπφόραν· εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ἰωακείμ, καὶ τὴν Ἄνναν· εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ζαχαρίαν, καὶ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ κιβωτῷ· διαφύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους· διαφύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τοὺς ἁγίους τρεῖς Παῖδας ἐκ τοῦ πυρός, καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον οὐρανόθεν, καὶ ἔλθοι ἐπ' αὐτοὺς ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχεν ἡ μακαρία

καρία Ἑλένη, ὅτε εὗρε τὸν τίμιον Σταυρόν. Μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἐνὼχ, τοῦ Σὴμ, τοῦ Ἡλία· μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῶν ἁγίων σου τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς οὐρανόθεν τοὺς στεφάνους· μνημόνευσον ὁ Θεὸς καὶ τῶν ἀναθρεψάντων αὐτοὺς γονέων, ὅτι εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἴκων· μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῶν δούλων σου τῶν Παρανύμφων τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην· μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ δούλου σου (τοῦδε) καὶ τῆς δούλης σου (τῆσδε) καὶ εὐλόγησον αὐτούς. Δὸς αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, καλλιτεκνίαν, ὁμόνοιαν ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὕψωσον αὐτοὺς ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, ὡς ἄμπελον εὐκληματοῦσαν· δώρησαι αὐτοῖς σπέρμα στάχυος, ἵνα πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, καὶ σοὶ εὐάρεστον, καὶ ἴδωσιν υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης αὐτῶν· καὶ εὐαρεστήσαντες ἐνώπιόν σου, λάμψωσιν ὡς φωστῆρες ἐν Οὐρανῷ ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ δόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ἐκφώνως.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἅρμοσον τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) καὶ τὴν δούλην σου (τήνδε), ὅτι παρὰ σοῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ· ἕνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας αὐτῶν, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγήν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς Στεφάνους, στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων.

Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τήνδε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἶτα στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων.

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τόνδε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἶτα εὐλογεῖ αὐτοὺς, γ'. λέγων ἐκ, γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ καὶ τιμῇ στεφάνωσον αὐτούς.

Εἶτα τὸ προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ. δ'.

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στεφάνους ἐκ λίθων τιμίων.

Ζωὴν ᾐτήσαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ὁ ἀνήρ κεφαλή ἐστι τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· ἀλλ' ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, καὶ παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιούτων· ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος, οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνή, ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. δ. Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον, καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ Μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, ὅ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε· ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι, κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ· καὶ ἤνεγκαν. ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγενημένον, καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ· φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ δὲ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι; ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως.

Digitized by Google

Καὶ μνημονεύει ὧν θέλει. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ καταξιώσας ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, τίμιον ἀναδεῖξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας, αὐτὸς Δέσποτα καὶ νῦν τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), οὓς εὐδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν γήρει πίονι καταντῆσαι ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν.
Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν, ὁδηγόν. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς. Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Καὶ ὁ Λαὸς τό, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἱερεύς,

Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ στερεώσας τὴν Οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο, τὸ παρεχόμενον τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογίᾳ πνευματικῇ. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα

Digitized by Google

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς ἐκ, γ΄. Πρῶτον τῷ ἀνδρὶ, καὶ αὖθις τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοὺς ὁ Ἱερεὺς, τοῦ Συντέκνου κρατοῦντος ὄπισθεν τοὺς Στεφάνους, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου.

Καὶ ψάλλει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ παρόντα τροπάρια, ἦχος πλ. δ΄.

Ἡσαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί· καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ· Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες· τὴν Παρθένον μακαρίζομεν. Ἕτερα, ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες· οἱ καλῶς ἀθλήσαντες· καὶ στεφανωθέντες· πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός· Ἀποστόλων καύχημα· Μαρτύρων ἀγαλλίαμα· ὧν τὸ κήρυγμα· Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους, καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει.

Μεγαλύνθητι Νυμφίε ὡς ὁ Ἀβραὰμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακὼβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἐν τῷ τῆς Νύμφης, λέγει.

Καὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ῥεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ῥαχὴλ, εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας· εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν· ἀνάλαβε τοὺς Στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Καὶ εὔχεται ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριὰς, ἡ μία Θεότης, καὶ βασιλεία, εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, ἀξιώσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται, καὶ εὔχονται αὐτοῖς. Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία Ἀπόλυσις.

Ὁ διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων

Digitized by Google

καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς.

ΕΥ'ΧΗ' ΕΠΙ' ΛΥ'ΣΙΝ ΣΤΕΦΑ'ΝΩΝ.

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν στέφανον εὐλογήσας, καὶ τοὺς παρόντας Στεφάνους ἐπιτίθεσθαι παραδοὺς, τοῖς νόμῳ γάμου συναπτομένοις ἀλλήλοις, καὶ μισθὸν ὥσπερ ἀπονέμων αὐτοῖς τοῦτον τῆς σωφροσύνης, ὅτι ἁγνοὶ πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ νομοθετηθέντα γάμον συνήφθησαν· αὐτὸς καὶ ἐν τῇ λύσει τῶν παρόντων Στεφάνων τοὺς συναφθέντας ἀλλήλοις εὐλόγησον, καὶ τὴν συνάφειαν αὐτῶν ἀδιάσπαστον διατήρησον, ἵνα εὐχαριστῶσι διαπαντὸς τῷ παναγίῳ ὀνόματί σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σύμφωνα καταντήσαντες οἱ δοῦλοί σου Κύριε, καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἐκπληρώσαντες τοῦ ἐν Κανᾷ γάμου τῆς Γαλιλαίας, καὶ συστέλλοντες τὰ κατ᾽ αὐτὸν σύμβολα, δόξαν σοὶ ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΑ ΠΕΡΙ' ΔΙΓΑ'ΜΩΝ.

Κεφάλαιον Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ Δίγαμος οὐ στεφανοῦται, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾶται μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἔτη δύο· ὁ δὲ Τρίγαμος, ε.

Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων τοῦ Μακαρίου Νικήτα Μητροπολίτου Ἡρακλείας, ἐξ ὧν ἠρωτήθη παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου.

Ἡ μὲν ἀκρίβεια τοὺς Διγάμους οὐκ εἴωθε στεφανοῦν· ἡ δὲ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας συνήθεια, τὸ τοιοῦτο οὐ παρατηρεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῖς Διγάμοις τοὺς νυμφι-

κοὺς

Digitized by Google

κὺς Στεφάνες ἐπιτίθησι, καὶ ὐδεὶς ὐδέποτε παρὰ τῦτο ἐνεκλήθη, πλὴν ἕνα ἢ δεύτερον χρόνον τῆς θείας εἴργονται Κοινωνίας· ἀλλὰ καὶ τὸν Ἱερολογήσαντα τύτυς Πρεσβύτερον, συνδειπνεῖν αὐτοῖς ὐ νενόμισαι, κατὰ τὸν ζ. Κανόνα τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδε.

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΕἸΣ ΔΙΓΑΜΟΝ.

Εὐλογητὸς κατὰ τὸ ἔθος. τὸ, Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα Συναπτή.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῦ ἁγίυ Οἴκυ τύτυ, καὶ τῶν.

Ὑπὲρ τῶν δέλων τῦ Θεῦ (τῦ δεῖνος) καὶ (τῆς δεῖνος), καὶ τῆς ἐν Θεῷ σκέπης, καὶ συμβιώσεως αὐτῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ συζῆσαι αὐτὺς καλῶς ἐν ὁμονοίᾳ, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξυ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις. Εἶτα.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διῃρημένα συναγαγὼν εἰς ἑνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς αὐτοῖς ἄρρηκτον, ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμυς αὐτὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὺς δέλυς συ τύτυς (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα) ὁδηγῶν αὐτὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον ἁγνὴν, εὐλόγησον τὰ μνῆστρα ταῦτα, καὶ ἕνωσον καὶ διαφύλαξον τὺς δέλυς συ τύτυς, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὺς δακτυλίυς, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ Ἀνδρὶ τὸν χρυσῦν, τῇ δὲ Γυναικὶ τὸν ἀργυρῦν, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρί.

Ἀρραβωνίζεται ὁ δέλος τῦ Θεῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δέλην τῦ Θεῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ ἁγίυ Πνεύματος.

Ὁμοίως καὶ τῇ Γυναικί.

Ἀρραβωνίζεται ἡ δέλη τῦ Θεῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δέλον τῦ Θεῦ (τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς.

Digitized by Google

Καὶ ποιεῖ σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησιν αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει ὁ Σύντεκνος τὰ δακτυλίδια.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντων φειδόμενος, καὶ πάντων προνοούμενος, ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντων τὴν γνῶσιν ἔχων, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας συγχώρησον τῶν σῶν ἱκετῶν, καλῶν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, παρέχων αὐτοῖς συγγνώμην παραπτωμάτων, ἁμαρτιῶν ἱλασμὸν, συγχώρησιν ἀνομιῶν ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων, ὁ εἰδὼς τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ πλάστης καὶ δημιουργὸς, ὁ Ῥαὰβ τῇ πόρνῃ συγχωρήσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, μὴ μνησθῇς ἁμαρτημάτων ἡμῶν ἀγνοίας ἐκ νεότητος· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεταί σοι; ἢ ποία σὰρξ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου; σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις δίκαιος, ἀναμάρτητος, ἅγιος, πολυέλεος, πολυεύσπλαγχνος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ Δέσποτα οἰκειωσάμενος τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), ἕνωσον τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ, δώρησαι αὐτοῖς τοῦ Τελώνου τὴν ἐπιστροφὴν, τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, τοῦ Λῃστοῦ τὴν ἐξομολόγησιν, ἵνα διὰ μετανοίας ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ τὰς ἐντολάς σου ἐργαζόμενοι, καταξιωθῶσι καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας. Ὅτι σὺ εἶ ὁ οἰκονόμος πάντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑψωθεὶς ἐπὶ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τὸ καθ' ἡμᾶς διαρρήξας χειρόγραφον, καὶ τῆς δυναστείας τοῦ διαβόλου ῥυσάμενος ἡμᾶς, ἱλάσθητι ταῖς ἀνομίαις τῶν δούλων σου, ὅτι τὸν καύσωνα καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν πύρωσιν μὴ ἰσχύοντες βαστάζειν, εἰς γάμου δευτέραν κοινωνίαν συνέρχονται, καθὼς ἐνομοθέτησας διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, εἰπὼν δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, τὸ, Κρεῖσσον ἐν Κυρίῳ γαμεῖν, ἢ πυροῦσθαι. Αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος ἐλέησον, καὶ συγχώρησον, ἱλάσθητι, ἄνες, ἄφες τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων αἰρόμενος· οὐδεὶς γὰρ ἐστιν ἀναμάρτητος, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐστιν, ἢ χωρὶς ῥύπου, εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σάρκα φορέσας ἀναμαρτήτως, καὶ τὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρησάμενος ἀπάθειαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσπο-

Δέσποτα ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἅρμοσον τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) καὶ τὴν δούλην σου (τήνδε), ὅτι παρὰ σοῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ, στεφάνωσον αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ· ἕνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν, χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας αὐτῶν, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγήν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν τοὺς Στεφάνους, στέφει τὸν Νυμφίον, λέγων.

Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ὁμοίως στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων.

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἶτα εὐλογεῖ αὐτοὺς, λέγων ἐκ, γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ καὶ τιμῇ στεφάνωσον αὐτούς.

Εἶτα τὸν προγραφέντα Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. εἶτα ταῦτα.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας.

Καὶ μνημονεύει ὧν θέλει.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα τὴν εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, τίμιον ἀναδεῖξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· αὐτὸς Δέσποτα καὶ νῦν τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), οὓς ηὐδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν γήρει πίονι καταντῆσαι ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεύς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν.

Ἄγγελον εἰρήνης. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς. Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως.

Ὁ Ἱε-

Digitized by Google

Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας. ὁ Χορὸς, τό.
Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία.
Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἱερεὺς, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ στερεώσας τὴν Οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο, τὸ παρεχόμενον τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογίᾳ πνευματικῇ. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς ἐκ, γ΄. Πρῶτον τῷ Ἀνδρὶ, καὶ αὖθις τῇ Γυναικί.

Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοὺς ὁ Ἱερεὺς, τοῦ Συντέκνου κρατοῦντος ὄπισθεν τοὺς Στεφάνους, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου, καὶ ψάλλει εἰς ἦχ. πλ. ά. Ἠσαΐα χόρευε.
Καὶ ἕτερα τροπάρια, ἦχος βαρύς. Ἅγιοι Μάρτυρες. Δόξα σοι Χριστέ.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει.

Μεγαλύνθητι Νυμφίε ὡς ὁ Ἀβραὰμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακὼβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον της Νύμφης, λέγει.

Καὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάῤῥα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ῥεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ῥαχὴλ, εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας· εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους, καὶ ἐξόδους· πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν· ἀνάλαβε τοὺς Στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὔχεται ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριὰς, ἡ μία Θεότης, καὶ βασιλεία, εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, ἀξιώσαι ὑμᾶς καὶ τῆς ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα

Εἶτα εἰσέρχονται, καὶ εὔχονται αὐτοῖς, καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία Ἀπόλυσις.

Ὁ διὰ τῆς ἐν Κανᾶ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς.

ἈΚΟΛΟΥΘΊΑ ΤΟΥ͂ ἉΓΊΟΥ ἘΛΑΊΟΥ,

Ψαλλομένη ὑπὸ, ζ. Ἱερέων, συναχθέντων ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ.

Εὐλογοῦντος τοῦ πρώτου τῶν Ἱερέων, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. τὸ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα Συναπτὴ μικρά. τὸ, Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. β΄.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. Εἶτα τὰ τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. ὁ, Ν΄.

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Εὐχῆς ἐλαίου ψαλμὸς ἐξ Ἀρσενίου.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα· ὁ ἱλαρύνων ἀεί· ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν· καὶ φρουρῶν ἐν ἐλαίῳ πιστούς· αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον· τοὺς δι᾽ ἐλαίου προσιόντας σοι.

Ὑπάρχει σοῦ τοῦ ἐλέους Δέσποτα· πλήρης ἡ σύμπασα γῆ· ὅθεν ἐλαίῳ θείῳ σου σεπτῷ· οἱ χριόμενοι σήμερον· τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον· πιστῶς αἰτούμενοι δοθῆναι ἡμῖν.

Χρισμόν σου τὸν ἱερὸν φιλάνθρωπε· ὁ Ἀποστόλοις τοῖς σοῖς· ἐπ᾽ ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν· συμπαθῶς ἐντειλάμενος· ταῖς δι᾽ αὐτῶν ἐντεύξεσι· πάντας σφραγῖδί σου ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τοῦ τῆς εἰρήνης πέλαγος· ἁγνὴ πλουτήσασα· ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου ἀεί· νοσημάτων καὶ θλίψεων· τοὺς σοὺς οἰκέτας λύτρωσαι· ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνωσί σε.

Digitized by Google

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί·

ΣΥ' μόνος ὢν θαυμαστὸς· καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἵλεως· τῷ ἀσθενοῦντι δοῦναι· δὸς Χριστὲ τὴν χάριν σου ἄνωθεν.

ΕΛαίας καρπὸς ποτὲ· πρὸς ἀνοχὰς κατακλυσμοῦ θεία σου· δείξας ῥοπῇ Κύριε· σῶσον ἐν ἐλαίῳ τὸν κάμνοντα.

ΛΑμπάδι θεία φωτὸς· ἐν τῷ ἐλαίῳ σου Χριστὲ φαιδρυνον· τὸν ἐν τῇ χρίσει καὶ νῦν· πίστει τοῦ ἐλέους σου προσιόντα.

Θεοτοκίον.

ΕἘπίβλεψον εὐμενῶς· Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν· καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν· λῦσον τοῦ νοσοῦντος πρεσβείαις σου.

Καθ. ἦχος, πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν·

ΩΣ θεῖος ποταμὸς· τοῦ ἐλέους ὑπάρχων· ὡς ἄβυσσος πολλῆς· συμπαθείας οἰκτίρμον· δεῖξον τὰ σοῦ ἐλέους· τὰ θεῖα ῥεῖθρα καὶ πάντας ἴασαι· βλῦσον τὰς τῶν θαυμάτων· πηγὰς ἀφθόνως καὶ πλῦνον ἅπαντας· σοὶ γὰρ ἀεὶ προστρέχοντες θερμῶς· τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ἕτερον, ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως·

ΟἸατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις· ὁ λυτρωτής τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις· αὐτὸς τῶν ὅλων Δέσποτα καὶ Κύριε· δώρησαι τὴν ἴασιν· τῷ νοσοῦντί σου δούλῳ· οἰκτείρησον ἐλέησον· τὸν πολλὰ ἐπταικότα· καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι Χριστέ: ὅπως δοξάζῃ τὴν θείαν σου δύναμιν.

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

ΑΔιάφθορον ὡς μύρον Σωτὴρ ὑπάρχων· τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι καὶ Κόσμον καθαῖρον· οἰκτείρον ἐλέησον· τὸν τῇ θείᾳ πίστει σου· μώλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

ΙΛαρότητι σφραγῖδος τοῦ σοῦ ἐλέους· νῦν τὰς αἰσθήσεις Δέσποτα σφραγίσας σῶν δούλων· ἄβατον ἀπρόσιτον· τὴν εἴσοδον ποίησον· πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

ΟΠροσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας· ἱερουργοὺς ἐνθέους σου καὶ τούτων ἐντεύξει· καὶ χρίσει ἐλέους σου· φιλάνθρωπε σώζεσθαι· σῶσον σῷ ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Θεοτοκίον.

ΘΕοτόκε ἀειπάρθενε παναγία· σκέπη στεῤῥὰ καὶ φύλαξ λιμήν τε καὶ τεῖχος· κλίμαξ καὶ προπύργιον· ἐλέησον οἰκτείρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην καταφεύγω.

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς·

ΥὙπάρχων ἀγαθὲ· τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· ἐλέησον ἐλεῆμον· σοῦ τῷ θείῳ ἐλέει· τὸν κάμνοντα ὡς εὔσπλαγχνος.

ΨΥχὰς ἡμῶν Χριστὲ· καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν· σφραγῖδος σου θείῳ τύπῳ· ἁγιάσας ἀφράστως· χειρί σου πάντας ἴασαι.

ἈΦάτῳ σου στοργῇ· ὑπεράγαθε Κύριε· δεξάμενος τὰς τοῦ μύρου· διὰ Πόρνης ἀλείψεις· οἰκτείρησον τὸν δοῦλόν σου.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε ἁγνὴ· ὑπεράγαθε Δέσποινα· ἐλέησον τοὺς τῷ θείῳ· χριομένους ἐλαίῳ· καὶ σῶσον τὸν οἰκέτην σου.

Ὠδὴ, ς΄. Θύσω σοι· μετὰ φωνῆς.

Λόγοις σου· ὁ δι᾽ ἐλαίου δείξας φιλάνθρωπε· ἐν Βασιλεῦσι τὴν χρῖσιν· καὶ Ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας· σφραγισμῷ σου· καὶ τὸν πάσχοντα σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Μέθεξις· μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο· τοῦ ἐπ᾽ ἀλείψει ἐνθέῳ· σεσημειωμένου Σῶτερ αἰσθήσει· ἀλλ᾽ ἐν σκέπῃ· περιτείχισον τοῦτον τῆς δόξης σου.

Ὄρεξον· χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους φιλάνθρωπε· καὶ σὺ τὸ Ἔλαιον Σῶτερ· ἁγιάσας δίδου τῷ σῷ οἰκέτῃ· εἰς ὑγείαν· καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Πέφηνας· ἐν τῷ Θεοῦ σου οἴκῳ κατάκαρπος· Μήτηρ τοῦ Κτίστου ἐλαία· δι᾽ ἧς πλήρης ὤφθη Κόσμος ἐλέους· ὅθεν σῶζε· πρεσβειῶν ἐπαφῇ σου τὸν κάμνοντα.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν·

Ἐλέους πηγὴ· ὑπάρχων ὑπεράγαθε· τοὺς σὺν πίστει θερμῇ· ἐλαίῳ τῷ ἀφάτῳ σου· προσιόντας εὔσπλαγχνε· ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως· καὶ τὰς ἑαυτῶν νόσους ἀριθμούμενος: παράσχου τὴν θείαν χάριν ἄνωθεν.

Ὠδὴ, ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ· Ἀβραμιαῖοι.

Σὺ ἐν ἐλέει· καὶ οἰκτιρμοῖς σου Σῶτερ μόνος Θεὸς· πάντων· ἰώμενος πάθη τε τῶν ψυχῶν· καὶ σωμάτων τὰ συντρίμματα· καὶ τὸν ἐν νόσοις πάσχοντα· αὐτὸς θεραπεύων ἴασαι.

Ἐν τῷ λιπαίνειν· ἐλαίου χρίσει πάντων τὰς κεφαλὰς· δίδου· εὐφροσύνης τούτῳ τὴν χαρμονὴν· τῷ τὸ ἔλεον ζητοῦντί σου· τῆς ἀπολυτρώσεως· Χριστὲ τῷ πλουσίῳ ἐλέει σου Κύριε.

Ξίφος ὑπάρχει· κατὰ δαιμόνων Σῶτερ σοῦ ἡ σφραγὶς· πῦρ δὲ· ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν· Ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν· ὅθεν πιστῶς ὑμνοῦμέν σε· οἱ δεδεγμένοι τὴν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν κρατοῦντα· ἐν τῇ δρακὶ τὰ πάντα Μήτηρ Θεοῦ· ἔνδον· ἐν κοιλίᾳ χωρήσασα· θεοπρεπῶς· καὶ ἀφράστως σωματώσασα· ὑπὲρ τοῦ κάμνοντος ἐξιλέωσαι· τοῦτον δεόμεθα.

Ὠδὴ, η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἅπαντας ἐλέησον Σωτὴρ· κατὰ τὸ μέγα σου· καὶ θεῖον ἔλεος· διὸ συνήχθημεν ἅπαντες· μυστικῶς διατυπούμενοι· τῶν οἰκτιρμῶν σου τὴν ῥοπὴν· χρῖσμα προσάγοντες· δι᾽ ἐλαίου· πίστει σῷ δούλῳ ὃν καὶ ἐπίσκεψαι.

Ῥείθροις τοῦ ἐλέους σου Χριστὲ· καὶ ἐπαλείμμασι· τῶν Ἱερέων σου· πλῦνον ὡς εὔσπλαγχνος Κύριε· τὰς ὀδύνας καὶ τὴν κάκωσιν· καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφορὰς· τοῦ ἐν ἀνάγκαις παθῶν· τρυχομένου· ὅπως δοξάζῃ σε σωθεὶς εὐχαρίστως.

Σ Ύμβολον τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς· καὶ ἱλαρότητος· ἔλαιον θεῖον ἡμῖν· τοῖς διαγράφουσι Δέσποτα· μὴ μακρυνῇς σου τὸ ἔλεος· μηδὲ παρίδῃς τοὺς πιστῶς· ἀεὶ κραυγάζοντα· εὐλογεῖτε· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἔ Νδοξον ὡς στέφανον ἁγνὴ· ἡ φύσις εἴληφε· τὸν θεῖον τόκον σου· ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας· καὶ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτῶν· διὸ χαίρειν σοι φαιδραῖς· κατεστεφόμενοι· ἀγλαΐαις· σὲ ἀνυμνοῦμεν πανύμνητε Δέσποινα.

Ὠδὴ, θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ν Εῦσον οὐρανόθεν οἰκτίρμον· δεῖξόν σου τὸ ἔλεος πᾶσι· δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν· καὶ τὴν ἰσχύν σου· τῷ προσιόντι σοι· διὰ τοῦ θείου χρίσματος· τῶν Ἱερέων σου φιλάνθρωπε.

Ἴ Δομεν πανάγαθε Σῶτερ· ἀγαλλιώμενοι τὸ θεῖον· ἔλαιον ῥοπῇ σου ἐνθέῳ· ὑπὲρ μετοχῆς· ὅπερ προσείληφας· καὶ τυπικῶς μετέδωκας· λύτρου τοῦ θείου τοῖς μετέχουσιν.

Ο Ἴκτειρον ἐλέησον Σῶτερ· ῥῦσαι δεινῶν καὶ ἀλγηδόνων· λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηροῦ· τοὺς σοὺς οἰκέτας· ψυχὰς καὶ σώματα· ὡς ἐλεήμων Κύριος· χάριτι θείᾳ ἀξιούμενος. Θεοτοκίον.

Ὕ Μνους καὶ δεήσεις Παρθένε· προσδεχομένη τῶν σῶν δούλων· ῥῦσαι χαλεπῶν παθημάτων· καὶ ἀλγηδόνων· ταῖς ἱκεσίαις σου· τὸν δι' ἡμᾶς πανάχραντε· τῇ θείᾳ σκέπῃ σου προστρέχοντα.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ· καὶ.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς·

Ε Ν ἐλέῳ ἀγαθὲ· ἐπίβλεψον σῷ ὄμματι· ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν· τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῷ· σου τῷ ἁγίῳ σήμερον· χρίσαι θείῳ ἐλαίῳ· νοσοῦντας τοὺς δούλους σου.

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχ. προσόμοια, ἦχος, δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν·

Ἔ Δωκας τὴν χάριν σου· διὰ τῶν σῶν εὐδιάλλακτε· Ἀποστόλων φιλάνθρωπε· ἐλαίῳ ἁγίῳ σου· θεραπεύειν πάντων· πληγάς τε καὶ νόσους· διὸ ἐλαίῳ σου πιστῶς· τοὺς προσιόντα καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος· ἁγίασον ἐλέησον· παντοίας νόσου καθάρισον· καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου· καταξίωσον Κύριε.

Β Λέψον ἀκατάληπτε· ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὔσπλαγχνος· ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σου· σφραγίσαι φιλάνθρωπε· τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις· ἐλέῳ σου θείῳ· τὸν προσδραμόντα σοι πιστῶς· καὶ ἐξαιτοῦντα πταισμάτων ἄφεσιν· καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν· τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· ἵνα πόθῳ δοξάζῃ σε· μεγαλύνων τὸ κράτος σου.

Χ Ρίσει τοῦ ἐλαίου σου· καὶ Ἱερέων φιλάνθρωπε· ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας σου· ἁγίασον ἄνωθεν· νοσημάτων ῥῦσαι· ψυχῆς τε τὸν ῥύπον· κάθαιρον ἔκπλυνον Σωτὴρ· καὶ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι· τοὺς πόνους παραμύθησον· τὰς περιστάσεις ἐκδίωξον· καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον· ὡς οἰκτίρμων καὶ εὔσπλαγχνος.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον τοῦ Βασιλέως παλάτιον· δυσωπῶ πολυύμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον· τὸν ἐσπιλωμένον· πάσαις ἁμαρτίαις· καὶ καταγώγιον τερπνὸν· τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου· καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος· μεγαλύνω σωζόμενος· ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σοῦ ἐστιν. τροπάριον, ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν· μόνος ὑπάρχων Χριστὲ· ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν· δεῖξον ἐπίσκεψιν· τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων· καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε· καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ εὐθὺς τὴν Συναπτὴν ὁ Διάκονος· ἢ ὁ, αʹ. τῶν Ἱερέων.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ ἔλαιον τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (δεῖνος) καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτὸν, καὶ ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Εἶτα λέγει ὁ, αʹ. τῶν Ἱερέων τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἐλαίου, ἀπέναντι τῆς Κανδήλας.

Ἰστέον, ὅτι ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀντὶ ὕδατος, οἶνον εἰς τὴν Κανδήλαν τοῦ Εὐχελαίου βάλλουσιν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· αὐτὸς Δέσποτα ἁγίασον τὸ Ἔλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριομένοις ἐξ αὐτοῦ, εἰς θεραπείαν, εἰς ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, νόσου σωματικοῦ, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ παρὰ τῶν Ἱερέων, ψάλλονται τὰ τροπάρια ταῦτα. ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν· μόνος ὑπάρχων Χριστὲ· ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν· δεῖξον ἐπίσκεψιν· τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων· καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε· καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· μόνε φιλάνθρωπε. ἦχος δʹ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος· σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι· ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς· ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· ἱλάσθητι μόνε· ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

ἦχος γʹ. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τὴν

ΤἩν ψυχήν μου Κύριε· ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις· καὶ ἀτόποις πράξεσι· δεινῶς παραλελυμένην· ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ· ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον· ἤγειρας πάλαι· ἵνα κράζω σεσωσμένος: οἰκτίρμον δός μοι Χριστὲ τὴν ἴασιν. ἦχ. δ'.

ὨΣ τοῦ Κυρίου Μαθητὴς· ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραπτον· τὴν παῤῥησίαν ὡς Ἀδελφόθεος· τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης· ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἦχ. δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

ὉΤοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος· ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων· τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε· πρῶτόν σε ἀνέδειξε· τῶν Ἱεροσολύμων· ποιμένα καὶ διδάσκαλον· καὶ πιστὸν οἰκονόμον· τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν: ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε. Ἦχος, γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

ἘΝ τοῖς Μύροις Ἅγιε· ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε· τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας· ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ Λαοῦ σου· ἔσωσας τοὺς ἀθώους· ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης: ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος. ἦχ. γ'. Θείας πίστεως.

ΜΈγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις· σὲ ὑπέρμαχον ἡ Οἰκουμένη· Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον· ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν· καὶ ἐν σταδίῳ θαῤῥύνας τὸν Νέστορα· οὕτως ἅγιε· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε· δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος, γ'.

ἈΘλοφόρε ἅγιε καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον· πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ· ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν· παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ἦχος, πλ. δ'.

ἍΓιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοὶ· ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε· δωρεὰν δότε ἡμῖν. Ἦχος, β'.

ΤἈ μεγαλεῖά σου· παρθένε τίς διηγήσεται· βρύεις γὰρ θαύματα· καὶ πηγάζεις ἰάματα· καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν: ὡς Θεολόγος καὶ φίλος τοῦ Χριστοῦ. Ἦχος, β'.

ΠΡεσβεία θερμὴ· καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον· ἐλέους πηγή· τοῦ Κόσμου καταφύγιον· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα προφθάσον· καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς· ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Προκείμενον, ἦχος, δ. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. Ὁ Ἀπόστολος.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἈΔελφοὶ, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς Προφήτας, οἳ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου· ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου οἴδατε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστι καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν Οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν, τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὔ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. κακοπαθεῖ τίς ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω. εὐθυμεῖ τίς; ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τίς ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνό-

ματι

Digitized by Google

ματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. δ΄. Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ Νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ. ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν, οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες αὐτὸν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. κατὰ συγκυρίαν δὲ Ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε· Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη· καὶ προσελθὼν, κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον, καὶ οἶνον. ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι· τίς οὖν τῶν τριῶν τούτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας.

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα. Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Καὶ ἡ Εὐχή. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄναρχε, ἀΐδιε, Ἅγιε Ἁγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἁγίασον τὸ Ἔλαιον τοῦτο, καὶ ποίησον αὐτὸ χριομένῳ τῷ σῷ δούλῳ (τῷδε), εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ἰστέον, ὅτι τινὲς μὲν τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὧδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς Ἐκφωνήσεως· Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν. Τινὲς δὲ ἕως τέλους.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε, ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου παιδὸς

Digitized by Google

δὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας, ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατεῤῥαγμένους, ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε. Ἔλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς γνώσεως τοῦ προσώπου σου, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης· τοῖς δεξαμένοις σε ἔδωκας ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἱοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, καὶ ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησας ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησας ἐν αἵματι καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκας τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ σου, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποίμνιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καθαρίσας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἁγιάσας ἐν τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι· αὐτὸς Δέσποτα Κύριε δὸς χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἑκάστην γενεὰν καὶ γενεὰν εὐαρεστήσασί σοι· οὕτω ποίησον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, ἐπὶ τὸ Ἔλαιον τοῦτο, ὃ περιεποιήσω τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, ἵνα ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος Ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο Κύριε τὸ Ἔλαιον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, ἔλαιον ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα βασιλικὸν, θώραξ δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χριόμενοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὦσι τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ λάμψωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, μὴ ἔχοντες σπίλον ἢ ῥυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου Ἐλαίου, καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΠΆτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν ἐν ἀγαθοεργίᾳ ἀποπληροῦντα· πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου, καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος, καὶ Ἑρμολάου, Σαμψὼν, καὶ Διομήδους,

μήδους, Μωκίου, καὶ Ἀνικήτου, Θαλλελαίου, καὶ Τρύφωνος, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αὕτη ὁ Εὐχὴ λέγεται παρ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ Ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ Διακόνου λέγεται.

Προκείμενον, ἦχος, β΄.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ· ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως, δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. α΄. στίχ. Τὰ ἐλέη σου Κύριε. Εὐαγγέλιον, β΄. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης· καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. καὶ προσδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομοῤῥέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτὸν, ὅτι δι' ἐκείνης ἔμελλε διέρχεσθαι. καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Ζακχαῖε, σπεύσας, κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. καὶ σπεύσας, κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων· καὶ ἰδόντες πάντες, διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. σταθεὶς δὲ ὁ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἰδοὺ, τὰ ἡμίσυ τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ζητῆσαι, καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας.

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ. Ὅτι ἐλεήμων.

Digitized by Google

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης Κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγή, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπεριόριστον πέλαγος· αὐτὸς φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν αἰωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐννοεῖν ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου, καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ τὸ Ἔλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Ναὶ Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας Θεὸς ὤν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου. Σὺ εἶ ὁ εἰπών· οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ ὁ τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας, καὶ εὑρών. Σὺ εἶ ὁ εἰπών· ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν μὴ βδελυξάμενος. Σὺ εἶ ὁ εἰπών· ὁσάκις ἂν πέσῃς, ἔγειραι, καὶ σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι χαρὰ γίνεται ἐν Οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· αὐτὸς ἔπιδε εὔσπλαγχνε Δέσποτα ἐξ ὕψους ἁγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε), τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα, καὶ προσιόντα σοι πίστει, καὶ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σου φιλανθρωπίᾳ, εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ καὶ διανοίᾳ, συγχωρήσας ἐξάλειψον, καὶ καθαρὸν αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ ἀεὶ συμπαρὼν αὐτῷ, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτὸν τῷ διαβόλῳ, ἵνα καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει ὁ γʹ. Ἱερεύς. Προκείμενον, ἦχος, γʹ.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους, αʹ. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα Δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν· μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι;

λοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα, καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν. καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται. ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούια ἦχος β'. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων. εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες. ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας.

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα. Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Δέσποτα παντοκράτωρ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων, καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους. ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ Ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χριομένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς καθαρισμὸν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας, καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναὶ Κύριε, τὴν ἰατρικήν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον, ἅψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν, πράϋνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον. Γενοῦ ἰατρὸς τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος). ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως. σῶον, καὶ ὁλόκληρον χάρισαι αὐτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντα καὶ ποιοῦντα τὸ θέλημά σου.

ἘΚΦΩ΄ΝΩΣ.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ Ἱερεύς. Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.

Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους, β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεὸς, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι Λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς, καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν τὰς ἐπαγγελίας ἔχοντες, ἀγαπητοὶ, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος, β΄. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν, καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλοὺς, καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν· καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίναι. Ἕτερος δὲ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. ὉΔΙΆΚΟΝΟΣ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας.

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα. Ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, εὔσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει, καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως,

Digitized by Google

τεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύειν· αὐτὸς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν. Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δεόμεθά σου παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρὸς ἁγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτὸν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἀρρωστίαν καὶ ἀσθένειαν, ἵνα ἐξαναστὰς τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμέν σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστὰ, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Σὺ γὰρ εἶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς.

στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους, β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρύνθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείραντι τοὺς νεκροὺς, ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν, ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται· συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα, διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. δ. Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου· πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί· αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον ἔλαιον μεθ' ἑαυτῶν· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν· χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον· μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν· αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν, καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε

δὲ

Digitized by Google

δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ᾽ αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε ἄνοιξον ἡμῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς· γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔρχεται. ὉΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας.

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα. Ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα, ὁ τῶν ὀρφανῶν Πατὴρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ τῶν νοσούντων ἰατρὸς, ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων, ὁ ἐν ἱλαρότητι ἐλεῶν, ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας καὶ ἐξαίρων ἀδικίας, ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ βραδὺς εἰς ὀργὴν, ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς, καὶ εἰπών· λάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς. ὁ δεχόμενος τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς, καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν, ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν, καὶ ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεσι ἡδονῶν συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸ ἅγιον ὑπέρμεγιστον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς Εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοψεὶ τὸ πρόσωπον τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνιά σου Μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς. Αὐτὸς ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου ἐν ταύτῃ ὥρᾳ τε καὶ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦδε) τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος τὴν ἴασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων, ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων, θεράπευσον αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἁψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει σοι. Αὐτὸς Δέσποτα καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷδε) παράσχου ἰατρείαν, καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος, καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ

τὰ πο-

Digitized by Google

τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὑρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς. Σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν, καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὑρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τι ἀπολογήσασθαι, ὅτι ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου. διὰ τοῦτο ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῇς Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ϛʹ. Ἱερεύς. Προκείμενον, ἦχος, δʹ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια. κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος· οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις· εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν· μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοὶ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. βʹ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· ἐλέησόν με Κύριε Υἱὲ Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ ἠρώτουν αὐτὸν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· ναὶ Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις, γενηθήτω σοι ὡς θέλεις· καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας.

Ὑπὲρ

Digitized by Google

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, οὗ τῷ μώλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου, ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδοὺς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἱμορροούσης, δωδεκαετῆ οὖσαν ἰασάμενος, ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθερώσας, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δούς, ὁ τὴν ἴασιν τῷ Παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, ὁ τὸν Τελώνην τῷ λόγῳ δικαιώσας, καὶ τὸν Λῃστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος, ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας. Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ἀγαθότητί σου· αὐτὸς ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ δούλου σου (τοῦδε), τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει, καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτί, καὶ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως, ἢ πατρός, ἢ μητρὸς ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰσίασεν, ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυνεν, ἢ ἀφῇ κατεμαλακίσθη, ἢ γεύσει κατεπόρνευσεν, ἢ ἐν οἱᾳδήποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθη θελήματος, καὶ τῆς σῆς ἁγιότητος· εἴτι ἥμαρτεν αὐτός τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος, συγχώρησον, μὴ ἐῶν αὐτὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ῥερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποφέρειν. Ναὶ Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τοῦ δούλου σου (τοῦδε)· πάριδε ὡς ἀμνησίκακος Θεὸς τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτοῦ τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χείλη αὐτοῦ ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου σου κατεύθυνον· πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. καὶ πάλιν· Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται· καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρεῖδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω κἀμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Σὺ γὰρ εἶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις κελεύσας, τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ,

γίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ, ζ'. Ἱερεύς. Προκείμ. ἦχος, δ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ.

Στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς, α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας· ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε διώκετε τὸ ἀγαθὸν, καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ἡμᾶς· τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάντα δὲ δοκιμάζοντες, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.

Ἀλληλούϊα, ἦχος, β'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· πορευθέντες δὲ μάθετε, τί ἐστιν, ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας.

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα. Ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύσας, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Σὺ γὰρ Κύριε ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαβὶδ, καὶ Νινευΐταις, καὶ τοῖς πρὶν, μετὰ τούτους, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Λῃστὴν, καὶ βλάσφημον διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον διὰ μετανοίας προσδεξά-

μένος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τὸν καὶ Ἀπόστολόν σου ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου, καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς, καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν· διόπερ καὶ ἡμεῖς ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαῤῥοῦντες, δεόμεθά σου, καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ προσδέξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε), καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἢ ἐν νυκτὶ, ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν, ἢ ὅρκῳ παρεπίκρανε καὶ ὠρκομότησε, παρακαλοῦμέν σε, καὶ δεόμεθά σου· ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτῷ ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γενόμενα παρ' αὐτοῦ· καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σου παρέβη, ἢ ἐπλημμέλησεν, ὡς σάρκα φορῶν, καὶ τὸν Κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ Διαβόλου, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσει. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος, ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον· καὶ λαβὼν ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς. ὁ δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν Εὐχὴν μεγαλοφώνως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὔσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ, καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις, καὶ αἰτουμένου παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν, καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦδε), καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην, καὶ ἀμνησίκακόν σου φιλανθρωπίαν· ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς πεπτωκόσιν ἐν ἁμαρτίαις, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ ἀσπάζεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ μνημονεύει αὐτῶν. εἶτα ψάλλουσι, Δόξα. ἰδιόμελον. Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες. Καὶ νῦν. Νεῦσον παρακλήσεσι. Δόξα, καὶ νῦν. καὶ Ἀπόλυσις. καὶ βάλλει μετάνοιαν ὁ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον, λέγων· Εὐλογεῖτε Πατέρες, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. τρίς, καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν, ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ἉΓΙΑΣΜΟΥ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος. εἰς ἦχον, δ'. καὶ τὰ παρόντα τροπάρια, ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ.

ΤΗ͂ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν· ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν· ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον· ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα· ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Δίς. Θεοτ. ὅμοιον.

ΟΥ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε· τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα· τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο· ἐκ τοσούτων κινδύνων· τίς δὲ διεφύλαξεν· ἕως νῦν ἐλευθέρους· οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν, Ν. εἶτα ψάλλομεν τὰ τροπάρια ταῦτα, κατ' Ἀλφάβητον, ἦχος, πλ. β'.

Ὁ Εἱρμός. Δίς.

Η τὸ χαῖρε· διὰ Ἀγγέλου δεξαμένη καὶ τεκοῦσα· τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον· Παρθένε σῶζε· τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

ΑΝυμνοῦμεν· τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε καὶ βοῶμεν· πανάχραντε Δέσποινα· ἐκ παντὸς κινδύνου· ῥῦσαι τοὺς οἰκέτας σου.

Βασιλέων· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων· ὑπάρχεις τὸ καύχημα· καὶ προστασία· τοῦ Κόσμου πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα· εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει καὶ δοξάζει· τὸν ἄχραντόν τόκον σου· τῶν ὀρθοδόξων· Μαρία Θεόνυμφε.

Digitized by Google

Δὸς Χριστέ μου· καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ ὀφλημάτων· τὴν ἄφεσιν δέομαι· τῆς σὲ τεκούσης· πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐπὶ σέ μου· τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην Θεοτόκε· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου· καὶ δώρησαί μοι· πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με· ἡ τεκοῦσα Ζωοδότην καὶ Σωτῆρα· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου· εὐλογημένη· ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίστην· τῶν ἁπάντων ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα· Παρθένε παναμώμε· ταῖς σαῖς πρεσβείαις· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε· ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον· τὸν Λόγον πανύμνητε· αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἵλεών μοι· τὸν Κριτήν τε καὶ Υἱόν σου ἐπαικόπι· ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον· ταῖς σαῖς πρεσβείαις· ἀπέργασαι Δέσποινα.

Καταχρέως· ἐκβοώμενοί σοι τὸ χαῖρε Θεοτόκε· ἁγνὴ Ἀειπάρθενε· ἐκδυσωποῦντες· πρεσβείαις σου σώζεσθαι.

Λύτρωσαί με· τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου καὶ βασάνων· τῶν ἀποκειμένων μοι· Θεογεννῆτορ· ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς· τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων δυσωπούμενοι· Δέσποινα πανύμνητε· ἵνα ῥυσθῶμεν· πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων· καὶ παντοίων ἀλγηδόνων καὶ κινδύνων· ἡμᾶς ἐλευθέρωσον· τῇ ἱερᾷ σου σκέπῃ καταφεύγοντας.

Ξένον θαῦμα· τὸ ἐν σοὶ Θεοκυῆτορ δι' ἡμᾶς γάρ· καθ' ἡμᾶς γεγένηται· ὁ πάντων Κτίστης· ἐκ σοῦ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ναός σου· Θεοτόκε ἀνεδείχθη ἰατρεῖον· νοσημάτων ἄμισθον· καὶ θλιβομένων· ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία· Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα· κινδύνων διάσωσον· καὶ πάσης ἄλλης· ἀνάγκης τοὺς δούλους σου.

Ῥῦσαι πάσης· ἀπειλῆς ἐπερχομένης τοὺς σοὺς δούλους· παναγία Δέσποινα· καὶ πάσης βλάβης· ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας· ταῖς πρεσβείαις σου Παρθένε Θεοτόκε· τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας· καὶ ῥῦσαι πάσης· ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίς προστρέχων· τῷ Ναῷ σου Θεοτόκε οὐ λαμβάνει· ταχέως τὴν ἴασιν· ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος ἄχραντε.

Ὑπὸ πάντων· δυσωπούμενος οἰκτίρμων τῶν Ἁγίων· καὶ τῶν ἄνω τάξεων· ἱλάσθητί μοι· διὰ τῆς τεκούσης σε.

Φεῖσαι Σῶτερ· τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων ἐπ' ἐλπίδι· ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν· καὶ ἄνες ἄφες· αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε Κόσμου· ἱλαστήριον Παρθένε χαῖρε στάμνε· καὶ λυχνία πάγχρυσε· τοῦ θείου μάννα· καὶ Φωτὸς Θεόνυμφε. Δόξα.

Ψαλ-

Ψάλλομέν σοι· τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι ἐκβοῶντες· φωνὴν τὸ τρισάγιον· ἐκδυσωποῦντες· σωτηρίας τυχεῖν. Καὶ νῦν.

Ω Παρθένε· ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα καὶ Δεσπότην· τοῦ Κόσμου καὶ Κύριον· αὐτὸν δυσώπει· σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ὄρος· χαῖρε βάτε χαῖρε πύλη χαῖρε κλίμαξ· χαῖρε θεία τράπεζα· ἡ πάντων χαῖρε· βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις· ἐλεῆμον τῆς Μητρός σου τῆς ἀχράντου· καὶ πάντων Ἁγίων σου· τὰ σὰ ἐλέη· τῷ Λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ· τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων· καὶ τῶν ἄνω τάξεων· σοὺς δούλους Σῶτερ· καλῶς διαφύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Βαπτιστοῦ σου· Προφήτου Προδρόμου τε· Χριστέ μου Σῶτερ· τοὺς δούλους σου φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ· τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων· καὶ πάντων Ἁγίων σου· τὰ σὰ ἐλέη· τῷ Λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ· τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων Θεοτόκε· τοὺς δούλους σου φύλαττε· ὡς προστασία· τοῦ Κόσμου καὶ στήριγμα. Τριαδικόν.

Τὸν Πατέρα· καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν καὶ τὸ Πνεῦμα· τὸ ἅγιον λέγοντες· Τριὰς ἁγία· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀρρήτως· ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα· τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον· Παρθένε σῶζε· τοὺς σὲ μεγαλύνοντας. ἦχ. ὁ αὐτός.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην· ἄνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός.
Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια. ἦχ. ὁ αὐτός.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρός· ὁ πάντας ἁγιάζων· καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς· ἀναμένει Κριτής· ἀλλ' ἐπίστρεψον ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν· ὡς ἡ Πόρνη κράζουσα σὺν δάκρυσι· Κύριε ἐλέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρήσας Χριστὲ· πηγὴν τῶν ἰάσεων· ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ· τῆς Παρθένου σήμερον· καὶ τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ· φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενούντων· Ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτικες ἀπειρόγαμε· καὶ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε· Θεοτόκε Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε· τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον· καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι· ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον· Ἅγιος ὁ Θεὸς Ἅγιος ἰσχυρός· Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον.

Προ-

Προκείμενον, ἦχος δ'. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.
Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν, ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουϊάριον. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ. Ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καί.
Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἰαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικόν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πάντων τῶν χρῃζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ

Digitized by Google

Υ῾πὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, καὶ εὐσεβείας διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο῞πως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξηται ἡμᾶς Υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε, καὶ ῥαντισμοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ῾πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Α᾿ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης. Ο῾ Ι῾ερεύς.

Ο῞τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α᾿μήν.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βουλῇ καὶ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης Κτίσεως Δημιουργὸς, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τηροῦσι τὰ σὰ προστάγματα, ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα· διὰ γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματούμενος, ἀλλ᾿ ὑγείαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέγων· Ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε. Α᾿λλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς εἰργάσω, καὶ νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρασκευάσας λόγῳ· ὁ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν ἀντλάδας ταράττων, καὶ τὴν τοῦ βίου τούτου ἁλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας, καὶ τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα. Αὐτὸς φιλάνθρωπε Βασιλεῦ δοὺς ἡμῖν χιονοφεγγόφωτον φορέσαι στολὴν ἐξ ὕδατός τε καὶ Πνεύματος, καὶ διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ῥύπον τῶν παθῶν ἀποσμήχουσαν. Ναὶ δεόμεθα, ἐπίσκεψαι ἡμῶν ἀγαθὲ τὴν ἀσθένειαν, καὶ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος τῷ ἐλέει σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ι᾿ωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Α᾿ποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν Α῾γίοις μεγάλων Ι῾εραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ι᾿ωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Α᾿θανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Α᾿λεξανδρείας, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ε᾿πισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, τῶν ἁγίων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ι᾿ωακεὶμ, καὶ Α῎ννης, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Α᾿ναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ι᾿ωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ε᾿ρμολάου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Α᾿νικήτου, Θαλαλαίου καὶ Τρύφωνος, τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων, καὶ φύλαττε Κύριε τοὺς δούλους σου

τοὺς

Digitized by Google

σὺν πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, (γ΄.) χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς καὶ σώματος τὴν ὑγείαν, καὶ τῇ δυλικῇ σου ταύτῃ τῶν Χριστιανῶν πολιτείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπιεικεῖς. Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς, τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν παρεστώτων, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως, καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρὸν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ, γ΄. κατάγων, καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων τὸ παρὸν τροπάριον, ἐκ, γ΄. ἦχος, β΄.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους· ἡμᾶς ποίησον Θεοτόκε Παρθένε· παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν· καὶ παρέχουσα ἰάματα· τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου ἄχραντε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρόν. Ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ Λαός.

Εἶθ' οὕτω ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν, καὶ τὸν Μονὴν μετὰ τοῦ Ἁγιάσματος.

Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες· ἅγιοι Ἀνάργυροι· τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις· ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες· παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος· ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν· κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων· ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν καὶ θεραπεύειν· πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν· διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι· δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν παρέχετε· ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν· καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Digitized by Google

Νεῦσον παρακλήσεσι. Δέσποινα πρόσδεξαι. Ε'λέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.
Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας.
Ε'πάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός. Ο' Ι'ερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.
Ο' Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ι'ησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ Α'πόλυσις.

Α'ΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΤΟΥ ΜΕΓΑ'ΛΟΥ Α'ΓΙΑΣΜΟΥ

Τῶν ἁγίων Θεοφανείων.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ι'ερέα τὴν Ο'πισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῇ Λιτῇ, προπορευομένου τοῦ Ι'ερέως μετὰ λαμπάδων καὶ Θυμιατοῦ· ἡμῶν δὲ ψαλλόντων τὸ παρὸν Τροπ. ἐκ τρίτου. Ἦχος, πλ. δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· δεῦτε λάβετε πάντες· Πνεῦμα σοφίας· Πνεῦμα συνέσεως· Πνεῦμα φόβου Θεοῦ· τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Εἶτα τὰ παρὸν Τροπάρια, δίς. ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ι'ορδάνης· καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα· Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον. δίς.

Ω'ς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ· ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα· λαβεῖν σπεύδεις ἀγαθέ· ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν· διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ'.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ἦλθες Κύριε μορφὴν δούλου λαβών· Βάπτισμα αἰτῶν· ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος· καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς· πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην· ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτὴρ· ὁ αἴρων τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ο' Διάκονος. Σοφία. Πρόσχωμεν. Προφητείας Η'σαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· καὶ ἐξανθήσει, καὶ εὐλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσονται τὰ ἔρημα τοῦ Ι'ορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ι'σχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν

Digitized by Google

πηγὴ ὕδατος ἔσται, καὶ ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἔπαυλις στρουθῶν, καὶ κάλαμοι, καὶ ἕλη. Καὶ ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται δι' αὐτῆς, καὶ οὐδ' οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου, καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης, καὶ ἀγαλλιάματος, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. αἴνεσις, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος· οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε, ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ. Ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά. Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσι δέδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἰδοὺ ἔθνη, ἃ οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ἐν τῷ ὑμᾶς εὑρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε. ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστραφήτω πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κεκράξεσθε πρὸς τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν· οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδὲ αἱ ὁδοί μου, ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος· ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἐκεῖθεν, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ βλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενόν, ἕως ἂν συντελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ εὐφρανθήσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις, καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη. καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος· ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ· μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ

τῇ

Digitized by Google

τῇ γῇ· ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Προκείμενον, ἦχος, γ΄. Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους, α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον· καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλουιάριον. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς Οὐρανούς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ᾽ αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν Οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ηὐδόκησα.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι. Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, χώρας, καὶ.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὰ ὕδατα ταῦτα τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ συντριβῆναι τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν ἐν τάχει, καὶ διασκεδασθῆναι πᾶσαν βουλὴν πονηρὰν κινουμένην καθ᾽ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξέληται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ ἀξίους ἀπεργάσηται τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι Κύριον τὸν Θεὸν τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα ταῦτα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Digitized by Google

Ὑπὲρ τοῦ γενηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτό, ὕδωρ ἁλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτό, ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυομένων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει τε, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος.

Τούτων λεγομένων, ὁ Ἱερεὺς εὔχεται, λέγων μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην καθ' ἑαυτόν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ προσδέξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην, καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ, ἐν ᾗ τὸ ἡμῶν ἀσθενὲς καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκαταβὰς ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεύς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπέμεινας, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν· οὗ τινος θείου μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σου Δέσποτα φιλάνθρωπε· ῥᾶνον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἀπάρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχὴν ταύτην. Ἰστέον, ὅτι ἡ παροῦσα Εὐχή, ἤγουν τό, Τριὰς ὑπερούσιε, ἀναγινώσκεται μόνον τοῖς Φώτισιν. Ἐν δὲ τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει οὐ λέγεται. Σὺ δέ, εἰ βούλει ταύτην εἰπεῖν

μὴ

μετὰ τὴν Συναπτὴν, καὶ τὴν ἄνωθεν εὐχὴν, λέγε ἐκφώνως.

Ποίημα Σοφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριὰς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, Δημιουργὲ τῶν νοερῶν οὐσιῶν, καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, λάμψον κἀμοὶ τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου, φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν· εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα Λαὸν, ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾷν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν ὑπεράγαθε. Δοξάζομέν σε Δέσποτα φιλάνθρωπε, παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. δοξάζομέν σε τὸν ἀπάτορα ἐκ μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ πατρός· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νήπιόν σε εἴδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετ' ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν εἴδει Περιστερᾶς τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ Κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι τῷ Κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς Ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν Οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότῃ προσέρχεται· ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ῥείθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ Κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέῳκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ Λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνους ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ Κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότου ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ μεγαλόφωνος τῶν ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν Οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ Κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο,

Digitized by Google

καὶ ὁ Κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ᾽ αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἴδει Περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιϊπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὁραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγινόμενον, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, Δεσποτικήν τε πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶσαι, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ ᾅδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθισθέντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ Κόσμῳ δωρηθέντα. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ ἀνάξιος δοῦλός σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι.

Καὶ εὐθὺς γεγονωτέρᾳ ἐκφωνεῖ φωνῇ.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου (γʹ.). Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν Κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτρασι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις, σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ Ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ, σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἱστάμενα, καὶ περιϊπτάμενα φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπου γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ᾽ ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν, τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ὑμνεῖ σε ἐπιφανέντα· σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (γʹ.). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου· ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναν-

ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον· ἵνα, πάντες οἱ ἀρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες, ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας, ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ διὰ Μωϋσέως τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς διὰ τοῦ Ἠλία ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ (γ΄.). Δὸς πᾶσι τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τοῖς τε χριομένοις τὸν ἁγιασμὸν, τὴν ὑγείαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν εὐλογίαν. Καὶ σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν (γ΄.). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ δι' ἀνθρώπων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ε. Ἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε, καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐ Κ Φ Ώ Ν Ω Σ.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν τροπάριον, εἰς ἦχον, α.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε· ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι· ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς· ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές· ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς· καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Καὶ ῥαντίζει τὸν Ναὸν, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Καὶ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλοντες Ἰδιόμ. ἦχος, πλ. β΄.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ· τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τοῖς ἡμῶν παραπτώμασι· γενόμενος ἄνθρωπος· τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται

ρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος· ἁγιάζων ἡμᾶς καὶ τὰ ὕδατα· καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος· ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν ἀοράτως ἐπιδίδοται· παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΕἸ'Σ ἈΡΧΑ'ΡΙΟΝ

Ῥασοφοροῦντα.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς, Εὐλογητὸν. τὸ Τρισάγιον. τὸ Παναγία Τριάς. τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τροπάριον, ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου ῥυσάμενος τὸν δοῦλόν σου ἐκ τῆς ματαίας τοῦ Κόσμου ζωῆς, καὶ καλέσας αὐτὸν εἰς τὸ σεμνὸν τοῦτο τὸ ἐπάγγελμα· ἀξίωσον οὖν αὐτὸν ζῆσαι ἀξίως ἐν τῇ Ἀγγελικῇ ταύτῃ πολιτείᾳ, καὶ φύλαξον αὐτὸν ἐκ τῶν παγίδων τοῦ διαβόλου· καθαρὰν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα· διατήρησον αὐτοῦ ἕως θανάτου, καὶ ναὸν ἅγιόν σου γενέσθαι καταξίωσον· συνέτισον αὐτὸν μνημονεύειν σου διαπαντὸς καὶ τῶν σῶν προσταγμάτων· ταπείνωσιν, καὶ ἀγάπην, καὶ πραότητα αὐτῷ διαπαντὸς χαριζόμενος· πρεσβείαις τῆς Παναγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἰς τὸν ζυγόν σου Δέσποτα τὸν σωτήριον πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα), καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἐν τῇ ποίμνῃ συνταγῆναι τῶν ἐκλεκτῶν σου· ἔνδυσον αὐτὸν ἁγιασμοῦ στολὴν· σωφροσύνῃ περίζωσον τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· πάσης αὐτὸν ἐγκρατείας ἀνάδειξον ἀγωνιστὴν· ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ἡμῖν τῆς τῶν πνευματικῶν σου χαρισμάτων τελείας δωρεᾶς ἐναπομένειν ἀξίωσον· πρεσβείαις τῆς Παναγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα κείρει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ. Λέγων ἐκ τρίτου τὸ, Ἀμήν. Καὶ ἐνδύει αὐτὸν χιτῶνα, καὶ Καμηλαύχιον, μηδὲν ἐπιλέγων. Καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ἈΚΟΛΟΥΘΊΑ ΤΟΥ͂ ΜΙΚΡΟΥ͂ ΣΧΉΜΑΤΟΣ,

Ἤτοι τοῦ Μανδύου.

Μετὰ τὸ κρουσθῆναι τὸ μικρὸν, καὶ ἀθροισθῆναι τοὺς Ἀδελφοὺς τῶν Ἱερῶν, εἰσφέρει ὁ Ἐκκλησιάρχης τὸν μέλλοντα ἀποκαρῆναι, καὶ ποιεῖ γονυκλισίας ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς ἀνὰ μίαν, εἶτα τῷ Ἡγουμένῳ.

Καὶ τότε ἐξελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι, ἀποτίθεται τὰ συνήθη ἱμάτια.

Καὶ ἀρξαμένων τῆς θείας Λειτουργίας, ἵσταται ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν πυλῶν ἄζωστος, ἀνυπόδετος, καὶ ἀσκεπής.

Ψαλλομένων δὲ τῶν Ἀντιφώνων, μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ Δόξα. Εἰς τὸ, Καὶ νῦν. ψάλλεται τροπάριον, ἦχος, δ.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ·

Ἀγκάλας πατρικὰς· διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν· κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον· ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτὴρ· νῦν πτωχεύουσαν· μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε· ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἥμαρτον σοι, σῶσόν με.

Τούτου δὲ ψαλλομένου, γ'. εἰσάγεται παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου ὁ Ἀδελφὸς

Ποιῶν κατὰ τρεῖς τόπους γονυκλισίας τρεῖς, μέχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν.

Καὶ ἀναστάντα κατηχίζει αὐτὸν ὁ Ἡγούμενος, οὕτως.

Ἄνοιξον τὰ τῆς καρδίας σου ὦτα, Ἀδελφὲ, καὶ ἄκουσον τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου λεγούσης· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι ταῖς ἁμαρτίαις, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾷός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Νῦν οὖν τὴν προσήκουσαν ἀπόκρισιν πρὸς ἑκάστην τῶν Ἐρωτήσεων, μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς ἀπόδος τῷ Θεῷ. Ἀσφαλῶς οὖν γίνωσκε, ὅτι αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ τῆς πανυμνήτου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων αὐτοῦ ἐνταῦθα πάρεισιν, ἐνωτιζόμενος τὰ παρὰ σοῦ ἐκπορευόμενα λόγια· ἵνα ὅταν ἔλθῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, ἀποδώσῃ σοι, οὐ καθ' ὃ μέλλεις συνταγῆναι καὶ καθομολογῆσαι, ἀλλὰ καθ' ὃ ἂν φυλάξαις ἃ ὁμολογήσεις. Νῦν οὖν, εἰ ἐν ἀληθείᾳ προσέρχῃ τῷ Θεῷ, μετὰ προσοχῆς ἀποκρίνου ἡμῖν πρὸς ἃ μέλλεις ἐπερωτᾶσθαι.

Ἐρώτησις.

Τί προσῆλθες Ἀδελφὲ, προσπίπτων τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῇ ἁγίᾳ συνοδίᾳ ταύτῃ; Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ. Ἐρώτησις.

Ποθεῖς, ἀξιωθῆναι τοῦ Ἀγγελικοῦ σχήματος, καὶ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν

Digitized by Google

Μναζόντων; Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὄντως καλὸν ἔργον καὶ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ᾽ ἐὰν καὶ τελειώσῃς· τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται, καὶ πόνῳ κατορθοῦνται. Ἐρώτησις.

Ἑκουσίᾳ σου τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ; Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ. Ἐρώτησις.

Μὴ ἐκ τινος ἀνάγκης, ἢ βίας; Ἀπόκρισις. Οὐχί, τίμιε Πάτερ. Ἐρώτησις.

Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ καὶ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς; Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ. Ἐρώτησις.

Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, καὶ σωφροσύνῃ, καὶ εὐλαβείᾳ; Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ. Ἐρώτησις.

Σώζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπακοὴν τῷ Προεστῶτι, καὶ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι; Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ. Ἐρώτησις.

Ὑπομένεις πᾶσαν θλῖψιν, καὶ στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου, διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν; Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Κατήχησιν.

Βλέπε Τέκνον, οἵας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. Ἄγγελοι γὰρ πάρεισιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν καὶ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑφηγοῦμαι οὖν σοι τὴν τελεωτάτην ζωήν, ἐν ᾗ κατὰ μίμησιν ἡ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδείκνυται· διαμαρτυρούμενος, ἅπερ χρὴ ἀσπάσασθαί σε, καὶ ὧνπερ δέον ἐκφυγεῖν. Ἰδοὺ γὰρ προέθου ἑκὼν, τὸ προσελθεῖν, καὶ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ· εἰ οὖν βούλει Μοναχὸς γενέσθαι, πρὸ πάντων καθάρισον σεαυτὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος, ἐπιτελῶν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. Κτῆσαι ταπεινοφροσύνην, δι᾽ ἧς κληρονόμος γένῃ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Ἀπόθου τῆς βιωτικῆς συνηθείας τὸ θράσος. Ὑπακοὴν ἔχε πρὸς πάντας. Ἀγόγγυστος ἔσο ἐν ταῖς ἐπιταττομέναις σοι διακονίαις· ἐν τῇ εὐχῇ καρτερικός· ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις μὴ κατόκνει· ἐν πειρασμοῖς μὴ ἀθύμει· ἐν τῇ νηστείᾳ μὴ ἐκλύου. Γίνωσκε δὲ, ὅτι διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας δεῖ ἐξιλεοῦσθαί σε τὸν Θεόν· ἐν ταῖς ἀσθενείαις μὴ ὀλιγώρει, ἐπιτήρει δὲ τοὺς πονηροὺς λογισμούς· οὐ γὰρ μέλλει παύσασθαι ὁ ἐχθρὸς, ὑποβάλλων σοι μνήμην τοῦ προτέρου βίου, καὶ μῖσος πρὸς τὴν ἐνάρετον πολιτείαν. Χρὴ οὖν σε ἀρξάμενον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπαγούσης ἐπὶ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, μὴ στραφῆναι εἰς τὰ ὀπίσω· οὐ γὰρ εὔθετος ἔσῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Μὴ οὖν προτιμήσῃς τι τοῦ Θεοῦ· μὴ ἀγαπήσῃς μήτε πατέρα, μήτε μητέρα, μήτε ἀδελφούς, μήτε τινὰ τῶν ἰδίων, μήτε σεαυτὸν ἀγαπήσῃς ὑπὲρ τὸν Θεόν. Μὴ τὰς Βασιλείας τοῦ Κόσμου, ἢ ἀνάπαυσιν οἵαν δήποτε καὶ τιμήν. Μὴ πτωχείαν ἀποστραφῇς, μὴ κακουχίαν, μὴ ἐξουδένωσιν ἀνθρώπων, μήτε ἄλλο, ὃ νομίζεις εἶναι δυσχερὲς, καὶ κωλυθῇς τρέχειν ὀπίσω τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ᾽ ἀεὶ ἐνστερνιζόμενος τὰ ἐν ἐλπίσι τῶν κατὰ Θεὸν ζώντων ἀγαθὰ, καὶ τὸν ἀπ᾽ αἰῶνος λογιζόμενος

νος Μάρτυρας καὶ Ὁσίους, οἱ πολλοῖς ἱδρῶσι, καὶ πόνοις, καὶ μυρίοις αἵμασι, καὶ θανάτοις ταῦτα ἐκτήσαντο. Νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ· ὃς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, γινόμενος καθ' ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς πλουτήσωμεν τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ. Καὶ δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς μιμητὰς γενέσθαι αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ πάντα ὑπομεῖναι, προκόπτοντας ἐν ταῖς αὐτοῦ ἐντολαῖς, ἡμέρας καὶ νυκτός. Αὐτὸς γὰρ ὁ Κύριος εἶπεν· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὅπερ ἐστὶ, παρεσκευασμένον ἀεὶ εἶναι μέχρι θανάτου πρὸς πᾶσαν ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν. Καὶ γὰρ πεινᾶσαι ἔχεις, καὶ διψῆσαι, καὶ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναί τε, καὶ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναι, καὶ διωχθῆναι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται. Καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, χαῖρε φησὶν, ὅτι ὁ μισθός σου πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐρώτησις.

ΤΑῦτα πάντα οὕτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσῃ μέχρι τέλους ζωῆς χάριτι Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐπεύχεται ὁ Ἱερεύς.

ὉΠανοικτίρμων οὖν Θεὸς καὶ πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνιάστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ καὶ ἀγάπῃ θερμῇ· ὁ εἰπὼν, ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐπιλήσομαί σου· ὁ καὶ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, καὶ τῇ προθέσει σου ἐπιβαλὼν τὴν παρ' αὐτοῦ δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐπιλάβοιτο, καὶ ἐναγκαλίσαιτο, καὶ ὑπερασπίσαι, καὶ γένοιτό σοι τεῖχος ὀχυρὸν ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμὴ, εὐτονίας χορηγὸς, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρίας συναγωνιστὴς συγκοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων, καὶ εὐφραίνων σου τὴν καρδίαν τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος, ἀξιῶν σε καὶ τῆς μερίδος τῶν ἁγίων, καὶ ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἐπὶ δὲ Γυναικῶν.

ΤΗς ἁγίας Πρωτομάρτυρος Θέκλης, Εὐπραξίας, Ὀλυμπιάδος, καὶ τῶν σὺν αὐταῖς, μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα κλίναντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Τίθησιν ὁ Ἱερεὺς ἐπάνω αὐτοῦ τὸ χηματολόγιον.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην εἰς ἐπήκοον πάντων.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀξίως σου εἶναι νομοθετήσας τοὺς τὰ βιοτικὰ πάντα καταλιπόντας, καὶ συγγένειαν, καὶ φίλους, καὶ ἀκολουθήσαντάς σοι, προσδέξαι καὶ

Digitized by Google

τὸν δοῦλόν σου (   ) τὸν ἀποταξάμενον πᾶσι τούτοις, μετὰ τὰς ἁγίας ἐντολάς σου, καὶ ὁδήγησον αὐτὸν ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, προσπίπτοντά σοι ἀμετεωρίστως· τείχισον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τὸ μὴ δύνασθαι ἐνεργεῖν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν μηχανήν, ὑπομονὴν αὐτῷ δωρούμενος, πρὸς τὸ εὐαρεστεῖν σοι διαπαντός· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς.

Εἰρήνη πᾶσι. ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς καὶ καταφυγὴ πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, ὁ διαφόρους ὁδοὺς σωτηρίας ἡμῖν ὑποδείξας, διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου, πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν ἀπολιπόντα τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ ἑαυτὸν προσενέγκαντά σοι τῷ Δεσπότῃ, θυσίαν ζῶσαν εὐάρεστον· ἄφελε ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὰς ἀλόγους προσλήψεις, ἵνα τῇ ἀφαιρέσει τῶν ἀναισθήτων τριχῶν, συναποβάληται καὶ τὰς ἀλόγους ἐνθυμήσεις τε καὶ πράξεις, καὶ ἀξιωθῇ ἀναλαβεῖν τὸν ζυγόν σου τὸν χρηστὸν, καὶ τὸ ἐλαφρόν σου φορτίον, καὶ ἆραι τὸν Σταυρὸν, ἀκολουθῆσαί σοι τῷ Δεσπότῃ· διατήρησον αὐτὸν εἰς τὸν σὸν ἁγιασμὸν, καὶ δώρησαι αὐτῷ πρόθεσιν ἀγαθὴν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἁγίων σου ἐντολῶν· συγκαταριθμῶν αὐτὸν ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς.

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει.

Ἰδοὺ ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι. Βλέπε, ὅτι οὐδείς σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος. Ἀπόκρισις.

Ναὶ, τίμιε Πάτερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Λάβε τὸ ψαλλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό. Τε.

Καὶ ἐπιδόντος αὐτοῦ τὸ ψαλλίδιον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Ἰδοὺ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι συντάσσῃ, τίνι προσέρχῃ, καὶ τίνι ἀποτάσσῃ.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλλίδιον ἐκ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα κουρεύει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς σταυροειδῶς, λέγων.

Ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. εἰπόντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ

καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα ἐνδύει αὐτὸν τὸν χιτῶνα, λέγων.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, εἰς νέκρωσιν σώματος, καὶ ἀνακαίνισιν πνεύματος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) καλύπτεται περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον, τὸν ἀρραβῶνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος, εἰς στολὴν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδύεται τὰ σανδάλια εἰς ἑτοιμασίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάγαγε τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) εἰς τὴν πνευματικήν σου αὐλήν, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτὸν τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ· καθαρὸν αὐτοῦ τὸ φρόνημα ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ τῆς κενῆς ἀπάτης τοῦ βίου τούτου, καὶ δὸς αὐτῷ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ σταυρώσασιν ἑαυτοὺς τῷ βίῳ, διὰ τὴν βασιλείαν σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιμὴν καὶ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔστι Λειτουργία, λέγονται τὰ Εἰρηνικὰ ταῦτα, καὶ τὸ Ἀποστολευάγγελον.

Καὶ δίδοται τῷ ἀποκαρέντι κηρὸς, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ Σταυρός.

Καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμός.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας.

Ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δε) καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀνεμποδίστως διανύσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διάγειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ

Digitized by Google

Ὑπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτὸν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα. Προκείμενον. ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου.

Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου· πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν, περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν, ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι, καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁ φιλῶν πατέρα, ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος, καὶ ὁ φιλῶν υἱόν, ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος, καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾷός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Ὁ ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε).

ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρόν, λέγων.

Εἶπεν ὁ Κύριος· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Digitized by Google

Καὶ τὸ κηρίον ἁπτόμενον, λέγων.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμός, ψάλλοντες τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος, α΄.

Ἐπιγνῶμεν ἀδελφοί· τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας· πρὸς τὴν πατρικὴν ἑστίαν ἀναδραμόντα ἄσωτον υἱόν· ὁ πανάγαθος Πατήρ· προϋπαντήσας ἀσπάζεται· καὶ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται τὰ γνωρίσματα· καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην· θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα· τῷ θύσαντι φιλανθρώπῳ Πατρί· καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι τῷ Θεῷ· τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἰστέον, ὅτι ὁ τοιοῦτος Μοναχὸς ὀφείλει προσκαρτερεῖν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμέρας πέντε, σχολάζων ἀπὸ παντὸς ἔργου ἄνευ ἀναγνώσεως, εἰ ἐπίσταται.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ,

Καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος.

Ἀφ' ἑσπέρας εἰσφέρονται τὰ ἱμάτια τοῦ μέλλοντος λαβεῖν τὸ ἅγιον Σχῆμα ἐν τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ ἀποτίθενται ἐν τῷ θαλασσιδίῳ τῆς ἁγίας Τραπέζης. Καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον ψάλλεται ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Εὐδόκιμον πίλον· εὐδοκίμῳ μοι Χριστὲ παράσχου.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, β΄. Δεῦτε λαοί.

Ἐπὶ τὴν σὴν· φιλανθρωπίαν δραμόντα Χριστέ· τὸν τῷ ἁγίῳ σχήματι· νῦν προσερχόμενον· ψυχικῇ διαθέσει· καὶ γνώμῃ φιλαρέτῳ· Σῶτερ ὑπόδεξαι.

Ὑπεισελθεῖν· τὸν σὸν χρηστόν μου ζυγὸν ἀγαθέ· καὶ τὸ φορτίον Δέσποτα αἴρειν ἀξίωσον· τῶν πολλῶν μου πταισμάτων· τὸν φόρτον ἀφανίζων· ὡς πολυέλεος.

Διαφυγεῖν· τῆς ἁμαρτίας τὸν ὄλισθον· ἀπὸ τοῦ νῦν εὐδόκησον· τῶν πεπραγμένων μοι· ἀμετρήτων πταισμάτων· τοὺς ῥύπους ἐξαλείφων· δρόσῳ τῆς χάριτος.

Ὁ δι' ἡμᾶς· σάρκα φορέσας καὶ θάνατον· ὑπὲρ ἡμῶν ὡς εὔσπλαγχνος· καταδεξάμενος· σαρκικῶν μολυσμάτων· καθάρισον οἰκτίρμον· τὸν προσιόντα σοι.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴν· καὶ προστασίαν καὶ σκέπην σε· περιφανῆ πλουτήσαντες· οἱ Θεοτόκον σε· Παναγία φρονοῦντες· τῆς θείας ἐποπτείας· καταξιούμεθα.

Ὠδὴ, γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἰλάσθητι Χριστὲ τῷ σοὶ προστρέχοντι· οἰκέτῃ· καὶ τοῦτον τὴν πολιτείαν· τῶν ὁσίων καταξίωσον· εὐσεβῶς καὶ δικαίως πολιτεύεσθαι.

Digitized by Google

Μετάθεσιν ζωῆς καὶ μεταποίησιν· τὸ σχῆμα· τὸ θεῖον τοῦτο παρέχει· καὶ πταισμάτων καθαρτήριον· τῷ σοὶ προσερχομένῳ πιστῶς δούλῳ σου.

Μόνος ἀγαθὸς ὁ μὴ βουλόμενος· ἀνθρώπων τὸν θάνατον ἐλεῆμον· τὸν σὸν δοῦλον σοὶ προσπίπτοντα· τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων συναρίθμησον.

Τὸν θέλοντα τὴν στενὴν ὁδὸν πορεύεσθαι· καὶ βίον· ἑλέσθαι τὸν σταυροφόρον· προσδεξάμενος καθάρισον· τῶν προτέρων πταισμάτων με φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὔας τὴν ἀρὰν ἁγνὴ διέλυσας· τεκοῦσα· τοῖς πᾶσι τὴν εὐλογίαν· ἀδαπάνητον πηγάσαντα· τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου Μητροπάρθενε.

Κάθισμα, ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε·

Οἱ θέλοντες ἔρχεσθαι· φησὶν ὀπίσω μου· προθύμως ἀρνήσασθε· τὰς κοσμικὰς ἀφορμάς· γονεῖς τοὺς γεννήσαντας· τέκνα τε καὶ γυναῖκας· ἀδελφούς τε καὶ φίλους· χρήματα καὶ οἰκίας· συγγενεῖς τε καὶ δούλους· καὶ δέξασθε ἀξίωμα· τῶν Ἀποστόλων μου.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε·

Ἐπιστρέφοντα δέξαι με· Λόγε Θεοῦ· τὸν Ἄσωτον ὡς πάλαι· καὶ ὡς τὸν Τελώνην μόνε φιλάνθρωπε.

Λυτρωτὴς ἡμῶν γέγονας· διὰ Σταυροῦ· τὸν Κόσμον ἀγοράσας· διό σοι προσπίπτω ῥῦσαί με Δέσποτα.

Ὁ ἐγείρας τὸν Λάζαρον· ἐκ τῶν νεκρῶν· κἀμὲ τὸν νεκρωθέντα· ἁμαρτίας κέντρῳ ζώωσον Δέσποτα.

Σημειωθέντα χάριτι· καὶ φωτισμῷ· τῆς σῆς θεογνωσίας· λογικῆς σου ποίμνης δεῖξόν με πρόβατον.

Θεοτοκίον.

Ἐφλογισμένην πάναγνε· Μῆτερ Θεοῦ· τῇ σῇ με προστασίᾳ· καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ φρούρησον Δέσποινα.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός·

Ὑπακοῇ σου Χριστὲ· τὴν ἡμετέραν ὡς Θεὸς ἔλυσας· παρακοήν· καὶ τῆς Βασιλείας· τὴν εἴσοδον ἡμῖν· διὰ μετανοίας· καὶ πίστεως ἔδειξας.

Διατελέσαντα· ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν βλέπων με· τῇ προσοχῇ· τῆς ἐπιμελείας· ἐπίστησον Χριστὲ· τῆς δικαιοσύνης· ἐνδύσας με θώρακα.

Ὁ διὰ πίστεως· παλιγγενεσίας τε λουτροῦ πλύνας με· προγονικῆς· ἀρᾶς νῦν δακρύων· ἀπόπλυνον πηγαῖς· καταρυπωθέντα· δεινοῖς παραπτώμασι.

Κατακαμπτόμενον· καὶ νενευκότα με πρὸς γῆν Δέσποτα· τῷ ἐπαχθεῖ· καὶ θανατηφόρῳ· πταισμάτων φορτίῳ· τῇ σῇ ζωηφόρῳ· χειρὶ ἐπανόρθωσον.

Θεοτοκίον.

Ἴσος ὑπάρχων Πατρὶ· κατὰ τὴν ἄναρχον μορφὴν γέγονας· ἴσος ἡμῖν· ἐξ ἀπειρογάμου· γενόμενος Μητρὸς· ἧς ταῖς ἱκεσίαις· Θεάνθρωπε σῶσόν με.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴ παρίδῃς τὸ πλάσμα σου Δέσποτα· ἀλλὰ τοῦ Σταυροῦ σου τῇ χάριτι σῶσόν με· καὶ τῷ τιμίῳ Αἵματι· ὃ ἐκ θείας Πλευρᾶς σου ἐκένωσας.

Digitized by Google

Ὡς μὴ ὄντα τὸ πρότερον ἔπλασας· οὕτως ἀπολλύμενον ταῖς ἁμαρτίαις μου· ἀναζητήσας σῶσόν με· ὡς ποιμὴν ἀγαθός τε καὶ εὔσπλαγχνος.

Μακαρίων ἐλπίδων μεθέξειν με· τῶν ἀποκειμένων πᾶσι τοῖς ἀξίοις σου· ὧν τὴν ζωὴν μιμήσασθαι· καταξίωσον μόνε φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ὁ χερσὶν ἀκηράτοις μορφώσας με· πάλιν ἀνεμόρφωσεν ἀχρειωθέντα δεινῶς· ἐκ τῆς γαστρός σου Δέσποινα· προσλαβών με τελείως ὡς εὔσπλαγχνος.

Κοντάκιον. Ἀγκάλας πατρικάς. Ὠδὴ, ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἴθυνας πρὸς σὲ· τὰς ὁδούς μου ἀγαθὲ· καὶ τὴν καρδίαν μου· ἀνακαινώσει θείου Πνεύματος· παλαιωθέντα ἀνάπλασον· τῆς ἀγιωσύνης τῷ κάλλει· καλλωπίσας βοῶντά σοι. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χειρὸς δεξιᾶς· τῆς ἐμῆς ὡς ἀγαθὸς· ἐπιλαβόμενος· πρὸς πολιτείαν σοι εὐάρεστον· εὐθυποροῦντα ἀνάδειξον· καὶ πρὸς τελειότητα βίου· ἀναβαίνειν βοῶντά σοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥᾳθύμως τὸ πρὶν· διεξάγων τὸν ἐμὸν· βίον ὁ δείλαιος· σοὶ τῷ Δεσπότῃ νῦν προσέρχομαι· σῇ πεποιθὼς ἀγαθότητι· καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου μόνῃ· προσπίπτω κραυγάζων σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱστίῳ Σταυροῦ· καὶ ταῖς αὔραις τοῦ σεπτοῦ· καὶ θείου Πνεύματος· πρὸς τὸν λιμένα κατευθύνησον· τοῦ σοῦ ἐνδόξου θελήματος· καὶ πρὸς Οὐρανῶν κληρουχίαν· καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Θεὸν· καὶ τοῦ Κόσμου Λυτρωτὴν· πάναγνε τέτοκας· ὃν νῦν δυσώπει τὴν εὐπρέπειαν· τῶν ἀρετῶν καὶ φαιδρότητα· καὶ τὴν τῆς ἀσκήσεως χάριν· ἀμφιέσαι τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν· σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ, η΄. Κάμινος ποτέ.

Τρόπαιον ἡμῖν· κατὰ τοῦ διαβόλου· τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον δέδωκας· ἐν ᾧ καταβαλλόμεθα· τὰ ἐκείνου μηχανήματα· καὶ πονηρὰ φρυάγματα· κράζοντες εὐλογεῖτε· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔδωκας ἡμῖν· τὸ δύνασθαι τὴν χάριν· ἀνανεοῦσθαι τοῦ Βαπτίσματος· δι' ἐξαγορεύσεως· διὰ βίου καθαρότητος· διὰ δακρύων χύσεως· καὶ διὰ μετανοίας· γνησιωτάτης φιλάνθρωπε.

Πάθη τῆς σαρκὸς· τῷ νῷ καθυποτάξαι· δι' ἐγκρατείας καὶ ἀσκήσεως· παράσχου τοῖς δούλοις σου· διὰ τρόπων βελτιώσεως· δι' ἀποχῆς τοῦ χείρονος· καὶ τῆς ἀδιαλείπτου· τῶν ἐντολῶν σου τηρήσεως.

Ἄνωθεν ἡμῖν· τῆς σῆς υἱοθεσίας· τοὺς χαρακτῆρας ἀνακαίνισον· τοῦ θείου σου Πνεύματος· ἐνεργείᾳ τε καὶ χάριτι· ὡς μόνος ἀπαράλλακτος· τέχνῃ φιλανθρωπίας· καὶ ἀνεικάστου χρηστότητος. Θεοτοκίον.

Ῥῆξον τὰς σειρὰς· τὰς τῶν ἁμαρτημάτων· καὶ ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον· τῷ θείῳ σχήματι· προσιόντος ἱλαρότητι· καὶ εὐλαβείᾳ πάναγνε πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ· ἐρηρεισμένον φυλάττουσα.

Ὠδὴ, θʹ. Ἀνάρχου Γεννήτορος·

Ἀξίως τῆς κλήσεως· καὶ τοῦ ἁγίου σχήματος· πολιτεύσασθαι Λόγε· Θεοῦ παράσχου μοι· τὸν τῆς ἁμαρτίας μου ῥύπον· καὶ τὰς βουλὰς· τῶν παραπτωμάτων· τῇ σῇ θείᾳ χάριτι· ἐξαλείψας πολυέλεε.

Σωτὴρ ὡς καλούμενος· διάσωσόν με δέομαι· καθαρᾷ σοι καρδίᾳ· νῦν προσερχόμενον· καὶ τὸ τῆς κακίας μου βάρος· ἀφελῶν· ὡς μόνος οἰκτίρμων· συμπαθῶς ἀνάπαυσον· ὡς ὑπάρχων παντοδύναμε.

Χριστὸς νῦν χαρίζεται· χρηστὸς γὰρ ὢν καὶ εὔσπλαγχνος· τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι· θεῖα χαρίσματα· τοῖς προσερχομένοις τῷ θείῳ· πανευλαβῶς· τῆς χάριτος θερνῷ· δωρεὰν χρηστότητος· ἀκηράτου παρεχόμενος.

Ὁ ἔχων συνέχουσαν· τῇ σῇ βουλῇ τὴν δύναμιν· ὑπηρέτας ἀξίους· ἡμᾶς ἀνάδειξον· τοῦ Εὐαγγελίου σου Λόγε· καὶ τὰς πρὸς σὲ· συνθήκας πληρῶσαι· εὐχαῖς τῶν Ἁγίων σου· Ζωοδότα καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Υἱόν σου τὸν εὔσπλαγχνον· παναμώμε δυσώπησον· τὸν πιστῶς προσιόντα· τῷ θείῳ σχήματι· πρὸς τὸ τῆς ἀσκήσεως φθάσαι· πανευλαβῶς· πολύδακρυ τέλος· σὲ γὰρ τὴν πανάχραντον· ἀντιλήπτορα κεκτήμεθα.

Στιχ. Προσόμοια, ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε· ἐκ τοῦ ξύλου.

Πίστει· προσερχόμενον πρὸς σὲ· Δέσποτα τῆς σῆς ἐπὶ τρίβους· δικαιοσύνης με· στήσας καθοδήγησον· ὡς μόνος εὔσπλαγχνος· καὶ δεινῶς πεπτωκότα με· καὶ κατερραγμένον· πλήθει τῶν πταισμάτων μου Σῶτερ ἀνόρθωσον· σῇ γὰρ· πεποιθὼς συνεργείᾳ· τὴν Ἀγγελικὴν πολιτείαν· ταύτην ἐπεισέρχομαι φιλάνθρωπε.

Ἔχων· τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν· τῶν ἁμαρτωλῶν ὁ μὴ θέλων· Χριστὲ τὸν θάνατον· δι᾽ ἄφατον ἔλεος· ἀλλὰ μετάνοιαν· τοῖς πιστοῖς χαρισάμενος· τοῖς ἐπεγνωκόσι· τὴν ὑπὲρ κατάληψιν οἰκονομίαν σου· δέξαι· προσιόντα προθύμως· σχήματι τῷ θείῳ καὶ σῶσον· τῇ φιλανθρωπίᾳ σου προσπίπτοντα.

Τεῖχος· ὑπερβήσομαι ἐν σοὶ· τὸ τῆς ἁμαρτίας μου Σῶτερ· καὶ λυτρωθήσομαι· σὺ γὰρ ἀνταπέδωκας· τὸ ἐμὸν ὄφλημα· καὶ τιμῆς με ἠγόρασας· αἰχμαλωτισθέντα· τὸν τῆς ἀγαθότητος ἐπιδεικνύμενος· πλοῦτον· καὶ τὴν τῆς εὐσπλαγχνίας· ἄβυσσον πηγάσαι θελήσας· πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον. Πάντων· προστατεύεις ἀγαθή·

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τῆς Εἰσόδου γινομένης τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποβάλλει ὁ μέλλων λαμβάνειν τὸ ἅγιον Σχῆμα, τὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κάλυμμα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ποσὶ καλίγια. Καὶ ποιήσας μετανοίας, γʹ. ἵσταται. Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, λεγομένου τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τὰ παρόντα Ἀντίφωνα. Ἦχος, δʹ.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι· τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον· καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου· διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· ἀλλ᾽ ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με· καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου· Κύριε· πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι· σῶσόν με.

Digitized by Google

Τί ς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων· τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται· ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων· τῷ ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται· Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων· καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων· Κύριε πρὶν...

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποίμνης· καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω· τὸν ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸ πλανηθέντα· ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων. Ἀντίφωνον, β΄. ἦχ. δ΄.

Ἐν τῇ πηγῇ τῇ μυστικῇ τῆς ἀναγεννήσεως· υἱοθεσίαν λαβὼν καὶ ἀπολύτρωσιν· ἐν ἀμελείᾳ τῆς ζωῆς· καὶ ἐν παραπτώμασιν ἐκδαπανήσας ἀγαθά· νῦν κραυγάζω σοι· δακρύων μετανοίας πηγὴν μοι δώρησαι· καὶ ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον· τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων· παντοδύναμε Σωτὴρ καὶ πολυέλεε.

Ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με Σωτήρ· καὶ μηκέτι φέρων τὸν κλύδωνα· σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερνήτῃ· ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χεῖρά μοι ἔκτεινον· διὰ φιλανθρωπίας σου καὶ σῶσόν με. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν· Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν· ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀντίφωνον, γ΄. ἦχος, δ΄.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια· ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία· οὐκ ἰδοὺ ταῦτα βλέπομεν γῆν καὶ σποδόν· τί οὖν κοπιῶμεν εἰς μάτην· τί δὲ οὐκ ἀρνούμεθα Κόσμον· καὶ ἀκολουθοῦμεν τῷ κράζοντι· ὁ θέλων πορευθῆναι ὀπίσω μου· ἀναλαβέτω τὸν σταυρόν μου· καὶ ζωὴν κληρονομήσει τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου.

Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι· κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶς· καὶ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ· ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Στίχ. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον.

Πρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς σου ποίμνης·

Ζήτει αὐτὸ ὄπισθεν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν· καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου· τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Κύριε Κύριε· ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ καὶ ἴδε· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην· καὶ κατάρτισαι αὐτήν· ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος· καὶ τό, Ἀγκάλας πατρικάς·

Εἶτα ἐπερωτᾷ αὐτὸν ὁ Ἱερεύς, λέγων.

Τί προσῆλθες Ἀδελφέ, προσπίπτων τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῇ ἁγίᾳ συνοδίᾳ ταύτῃ; Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις.

Ποθεῖς, ἀξιωθῆναι τοῦ Ἀγγελικοῦ σχήματος, καὶ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων; Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς.

ΟΝτως καλὸν ἔργον καὶ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' ἐὰν καὶ τελειώσῃς· τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται, καὶ πόνῳ κατορθοῦνται. Ἐρώτησις.

Ἑκουσίᾳ σου τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ; Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ. Ἐρώτησις.

Μὴ ἐκ τινος ἀνάγκης, ἢ βίας; Ἀπόκρισις. Οὐχὶ, τίμιε Πάτερ.

Ἀποτάσσῃ τῷ Κόσμῳ, καὶ τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου; Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ. Ἐρώτησις.

Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς; Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ. Ἐρώτησις.

Σώζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπακοὴν τῷ Προεστῶτι, καὶ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι; Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ. Ἐρώτησις.

Ὑπομένεις πᾶσαν θλῖψιν, καὶ στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου, διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν; Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ. Ἐρώτησις.

Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, καὶ σωφροσύνῃ, καὶ εὐλαβείᾳ; Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἡ Κατήχησις.

ΒΛέπε Τέκνον, οἵας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ· Ἄγγελοι γὰρ πάρεισιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν καὶ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑφηγοῦμαι οὖν σοι τὴν τελεωτάτην ζωὴν, ἐν ᾗ κατὰ μίμησιν ἡ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδείκνυται· διαμαρτυρούμενος, ἅπερ χρὴ ἀσπάσασθαί σε, καὶ ὧνπερ δέον ἐκφυγεῖν. Ἡ ἀποταγὴ τοίνυν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ κατὰ τὸν εἰπόντα, εἰ μὴ σταυροῦ, καὶ θανάτου ἐπαγγελία. Γίνωσκε οὖν ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας σταυροῦσθαι καὶ νεκροῦσθαι τῷ Κόσμῳ, διὰ τῆς τελειοτάτης ἀποταγῆς· Ἀποτάσσῃ γὰρ γονεῦσιν, ἀδελφοῖς, γυναικὶ, τέκνοις, πατράσι, συγγενείαις, ἑταιρείαις, φίλοις, συνήθεσι τοῖς Κόσμου θορύβοις, φροντίσι, κτήσεσι, ὑπάρξεσι, τῇ κενῇ καὶ ματαίᾳ ἡδονῇ τε καὶ δόξῃ· καὶ ἀπαρνεῖσαι, οὐ μόνον τὰ προειρημένα, ἀλλ' ἔτι καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου τὴν λέγουσαν· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Εἰ οὖν ἀληθῶς ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἡρετίσω, καὶ εἰ ἀψευδῶς κληθῆναι αὐτοῦ μαθητὴς ἐπιποθεῖς, ἑτοιμάσθητι ἀπὸ τοῦ παρόντος, μὴ πρὸς ἀμεριμνίαν, μὴ πρὸς τροφὰς, μὴ πρὸς ἄλλο τι τῶν ἐπὶ γῆς τερπνῶν τε καὶ ἀπολαυστικῶν· ἀλλὰ πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς, πρὸς ἐγκράτειαν σαρκὸς, πρὸς κάθαρσιν ψυχῆς, πρὸς πτωχείαν εὐτελῆ, πρὸς πένθος ἀγαθὸν, πρὸς πάντα τὰ λυπηρὰ καὶ ἐπίπονα τῆς χαροποιοῦ κατὰ Θεὸν ζωῆς. Καὶ γὰρ πεινάσαι ἔχεις, καὶ διψῆσαι, καὶ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναί τε, καὶ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναί τε, καὶ διωχθῆναι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις περισχεθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται. Καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, χαῖρε φησὶν, ὅτι πολὺς ὁ μισθός σου ἐν τοῖς Οὐ-

ρανοῖς

οὐρανοῖς ὑπάρχει. Χαρᾷ οὖν χαῖρε, καὶ ἀγαλλιάσει ἀγαλλιῶ, ὅτι σήμερον ἐξελέξατό σε, καὶ διεχώρισε Κύριος ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἐν Κόσμῳ ζωῆς, καὶ ἔθετο ὡς ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν τῇ παραστάσει τῆς μοναδικῆς τάξεως, ἐν τῇ στρατείᾳ τῆς ἀγγελοειδοῦς ζωῆς, ἐν τῷ ὕψει τῆς οὐρανομιμήτου πολιτείας, αὐτῷ ἀγγελικῶς λατρεύειν, αὐτῷ ὁλοκλήρως δουλεύειν, τὰ ἄνω φρονεῖν, τὰ ἄνω ζητεῖν. Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχει. Ὢ τῆς καινῆς κλήσεως· ὢ τῆς δωρεᾶς τοῦ μυστηρίου· δεύτερον Βάπτισμα λαμβάνεις σήμερον ἀδελφὲ, τῇ περιουσίᾳ τῆς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ δωρεᾶς, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν σου καθαίρῃ, καὶ υἱὸς φωτὸς γίνῃ, καὶ αὐτὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν συγχαίρει μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Ἀγγέλων ἐπὶ τῇ σῇ μετανοίᾳ, θύων σοι τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ἀξίως λοιπὸν τῆς κλήσεως περιπάτησον, ἀπαλλάγηθι τῆς τῶν ματαίων προσπαθείας, μίσησον τὴν πρὸς τὰ κάτω ἕλκουσάν σε ἐπιθυμίαν, ὅλον σεαυτοῦ τὸν πόθον μετάθες πρὸς τὰ οὐράνια· μηδόλως στραφῇς εἰς τὰ ὀπίσω, ἵνα μὴ γένῃ στήλη ἁλὸς, ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Λώτ, ἢ ὥσπερ κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἐμετὸν ἐπιστρέφων, καὶ πληρωθῇ ἐπὶ σὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου· ὅτι οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ στραφεὶς εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Καὶ γὰρ οὐκ ἔστι σοι μικρὸς ὁ κίνδυνος, ἐπαγγελλόμενος νῦν πάντα τὰ προειρημένα φυλάττειν, ἔπειτα καταλιγωρῆσαι τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἢ πρὸς τὸν πρότερον βίον ἐπαναδραμεῖν, ἢ τοῦ πατρὸς χωρισθῆναι, καὶ τῶν συνασκουμένων ἀδελφῶν, ἢ μένοντα καὶ καταφρονητικῶς ζῆσαι τὰς ἡμέρας σου. Ἐπεὶ βαρυτέρας ἕξεις τὰς εὐθύνας παρὰ τὸ πρὶν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ ἀπαραλογίστου Βήματος τοῦ Χριστοῦ, ὅσῳ πλείονος χάριτος ἀπολαύῃς ἄρτι. Καὶ καλόν σοι κατὰ τὸ λόγιον, μὴ εὔξασθαι, ἢ εὔξασθαι καὶ μὴ ἀποδοῦναι. Μηδὲ πάλιν νομίσῃς, ὡς διὰ τοῦ προλαβόντος χρόνου τῆς ἐνταῦθά σου διατριβῆς, ἱκανῶς ἠγωνίσω πρὸς τὰς ἀοράτους δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ δεῦρο διαδέξονταί σε μείζονες ἀγῶνες τῆς πρὸς αὐτὸν πάλης. Ἰσχύει δὲ κατὰ σοῦ οὐδαμῶς, πεφραγμένον σε εὑρίσκων, τῇ τε πρὸς τὸν ὁδηγοῦντά σε κραταιᾷ πίστει καὶ ἀγάπῃ, καὶ τῇ πρὸς πᾶσαν ὑπακοῇ καὶ ταπείνωσιν εὐθύτητι. Διὰ τοῦτο ἀπέστω ἀπὸ σοῦ ἀνηκοΐα, ἀντιλογία, ὑπερηφανία, ἔρις, ζῆλος, φθόνος, θυμὸς, κραυγὴ, βλασφημία, λαθροφαγία, παῤῥησία, μερικὴ φιλία, περπερεία, φιλονεικία, γογγυσμὸς, ψιθυρισμὸς, ἐπίκτησις ἰδιάζουσα οἰκείου πράγματος, καὶ τὰ ἄλλα πάντα τῆς κακίας εἴδη, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ῥιζοῦν ἄρχεται ἐν ἑαυτοῖς ὁ τῶν ψυχῶν φθορεύς. Μᾶλλον δὲ ἀντ' αὐτῶν, κτῆσαι τὰ πρέποντα Ἁγίοις, φιλαδελφίαν, ἡσυχίαν, ἐπιείκειαν, εὐλάβειαν, μελέτην τῶν θείων λογίων, ἀνάγνωσιν, τήρησιν καρδίας ἐκ ῥυπαρῶν λογισμῶν, ἐργασίαν τὴν κατὰ δύναμιν, ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν μέχρι θανάτου, ἐφ' ᾧ περὶ τὰς συνθήκας σου ἔδωκας πρῶτον καὶ τελευταῖον ἐξαγγελίαν τῶν τῆς καρδίας σου κρυπτῶν, καθὼς αἱ θεῖαι ὑποθῆκαι διαγορεύουσιν· Ἐβαπτίζοντο γάρ φησιν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Ἐρώ-

Ἐρώτησις.

Ταῦτα πάντα οὕτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσῃ μέχρι τέλους ζωῆς, χάριτι Χριστοῦ;
Ἀποκ. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Πανοικτίρμων ὢν Θεὸς καὶ πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνιάστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ θερμῇ· ὁ εἰπὼν, ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔγγονα αὐτῆς, ἢ ἐγὼ ἐπιλήσομαί σου· ὁ καὶ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, καὶ τῇ προθέσει σου ἐπιβαλὼν τὴν παρ' αὐτοῦ δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν· ἐπιλάβοιτο, καὶ ἐπαγκαλίσαιτο, καὶ ὑπερασπίσει, καὶ γένοιτό σοι τεῖχος ὀχυρὸν ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμὴ, εὐτονίας χορηγὸς, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρείας συναγωνιστὴς, συγκοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων, καὶ εὐφραίνων σου τὴν καρδίαν τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος, ἀξιῶν σε καὶ τῆς μερίδος τῶν Ἁγίων καὶ ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἶτα σφραγίζει ὁ Ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Κατηχουμένου, γ'. καὶ μετὰ τὸ κατασφραγίσαι, λέγει. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ στραφεὶς πρὸς ἀνατολὰς, λέγει.

Ὁ Ὢν Δέσποτα παντοκράτορ, ὕψιστε Βασιλεῦ τῆς δόξης, ὁ μετὰ τοῦ ζῶντος καὶ ἐνυποστάτου σου Λόγου, καὶ τοῦ παρὰ σοῦ ἐκπορευομένου τῆς ἀληθείας Πνεύματος, κυριεύων πάσης Κτίσεως ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου. ὁ Θεὸς ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ τῇ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος ἀκαταπαύστως, ᾧ παρεστήκασι χίλιαι χιλιάδες, καὶ μύριαι μυριάδες ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων στρατιαί. Σὺ εἶ τὸ φῶς, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον· δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάσης ἐπουρανίου σου Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπίβλεψον ἱλέῳ ὄμματι ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ δούλου σου, ὅστις συνέθετο, καὶ καθωμολόγησεν ἐνώπιον πολλῶν Μαρτύρων· σύναψον τῷ δωρηθέντι αὐτῷ ἐκ προγόνων χαρίσματι τῆς υἱοθεσίας σου, καὶ τῆς Βασιλείας σου διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τὸ μοναδικὸν τοῦτο καὶ Ἀγγελοειδὲς ἐπάγγελμα, ἀκατασείστως θεμελιούμενον ἐπὶ τὴν ἀκρότομον καὶ πνευματικὴν πέτραν τῆς εἰς σὲ πίστεως· ἐνδυνάμωσον αὐτὸν ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἔνδυσον αὐτὸν τὴν πανοπλίαν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας. Περίζωσον τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, καὶ ἔνδυσον αὐτὸν θώρακα δι-

καιο-

καιοσύνης καὶ ἀγαλλιάσεώς σου, καὶ ὑπόδησον τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Σόφισον αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεται πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι, καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμά σου, ἀντιλαμβανόμενος τοῖς ἀλαλήτοις τῆς καρδίας αὐτοῦ στεναγμοῖς. Συναρίθμησον αὐτὸν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, ἵνα γένηται σκεῦος ἐκλογῆς σου, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας σου, υἱὸς φωτὸς, καὶ ἡμέρας, σοφίας, δικαιοσύνης, ἁγιασμοῦ, ἀπολυτρώσεως· κατασκεύασον αὐτὸν ὄργανον ἐναρμόνιον, ψαλτήριον τερπνὸν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ὅπως ἐντεῦθεν μετὰ προκοπῆς ἀπεκδυσάμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὴν φιλήδονον ἀπάτην τοῦ πολυμόρφου ὄφεως, ἐνδύσηται τὸν νέον Ἀδὰμ τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ σου. Στερέωσον αὐτὸν τοῦ πάντοτε τὰ στίγματά σου, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ βαστάζειν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ, δι' ὧν αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐσταύρωται, καὶ αὐτὸς τῷ Κόσμῳ. Μόρφωσον ἐν αὐτῷ ἀρετὴν ἀληθινὴν ἄγειν, καὶ μὴ ἀρέσκειαν ἀνθρώπων, ἢ αὐταρέσκειαν, ἐν τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν καὶ τὴν ὑπακοήν. Χαρίτωσον αὐτὸν ἀγρυπνοῦντα, ἐργαζόμενον, καθεύδοντα, ἀνιστάμενον, ἐν ψαλμοῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀγγελικῶς ἐνοπτρίζεσθαί σε ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ προσκυνεῖν σε τὸν μόνον ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Θεὸν, εἰς χαρὰν αὐτοῦ ἀνεκλάλητον. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἅγιε Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐλόγησον τὸν δοῦλόν σου, ὃν προσεκαλέσατο ἡ δεξιά σου εἰς τὸν πνευματικόν σου νυμφῶνα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν εἶναί σου ὅσιον δοῦλον· σόφισον αὐτὸν, καὶ ἐπίχεε αὐτῷ τὴν παρὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ σου Πνεύματος χάριν καὶ σύνεσιν· ἐνίσχυσον αὐτὸν εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ πόλεμον, τὰς ἐκ τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς ἐπαναστάσεις τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου κατάβαλε. Δὸς αὐτῷ εὐαρεστεῖν σοι εἰς αἴνεσιν καὶ δοξολογίαν ἀδιάλειπτον, εἰς ὕμνους εὐκαίρους, εἰς εὐχὰς εὐπροσδέκτους, εἰς βουλὴν ὀρθὴν, εἰς καρδίαν ταπεινὴν, εἰς πρᾶξιν ζωῆς καὶ πραότητος, καὶ ἀληθείας. Καταξίωσον αὐτὸν εὐαρεστεῖν σοι ἐν πραότητι, ἐν ἀγάπῃ, ἐν τελειότητι, ἐν ἐπιστήμῃ, ἐν ἀνδρίᾳ, καὶ προσφέρειν σοι ὕμνους, καὶ δοξολογίας, καὶ εὐχὰς, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Τελείωσον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἵνα δι' ἀδιάστατον, καὶ ἀκλόνητον τὴν εἰς σὲ ἕνωσιν καταξιωθῇ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει·

Ἰδοὺ ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι. Βλέπε, ὅτι οὐδεὶς σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προαιρέσεως θέλεις τὸν ἀρραβῶνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος. Ἀπόκρισις.

Ναὶ, τίμιε Πάτερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Λάβε τὸ ψαλλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό.

Καὶ ἐπιδόντος αὐτοῦ τὸ ψαλλίδιον τῷ Ἡγουμένῳ, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Ἰδοὺ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι συντάσσῃ, τίνι προσέρχῃ, καὶ τίνι ἀποτάσσῃ.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλλίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡγουμένου, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων οὕτως.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα δικαιοσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος, εἰς στολὴν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται τὸ Κουκούλιον τῆς ἀκακίας εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸν ἀνάλαβον, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀναλαμβάνων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ ἀκολουθῶν τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδύεται τὰ σανδάλια εἰς ἑτοιμασίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸ μέγα καὶ Ἀγγελικὸν σχῆμα, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ἐνδυ-

Digitized by Google

Ἐνδυομένου δὲ αὐτοῦ, ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος δʹ.

ΕΝδύσασθε χιτῶνα τῆς σωτηρίας· ζώσασθε τὴν ζώνην τῆς σωφροσύνης, δέξασθε τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ· τοὺς πόδας τοὺς κονδοὺς ὁπλίσατε τῆς ἐγκρατείας τοῖς ὅπλοις, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

ΑΓαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν· καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Αἱ δὲ Εὐχαί, ἃς λέγει ὁ ἱερεύς, εἰσὶν αὗται. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις σου, καὶ ἀμεταμέλητος ἐν τοῖς χαρίσμασί σου, καὶ ἄφατος ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σου κλήσει ἁγίᾳ, καὶ συναγαγὼν τὸν δοῦλόν σου εἰς τὴν πνευματικήν σου ζωήν. Δὸς αὐτῷ βίον εὐσχήμονα, πολιτείαν ἐνάρετον, καὶ ἀκατάγνωστον, ἵνα ἐν ἁγιασμῷ πολιτευσάμενος, ἄσπιλον διατηρήσῃ ὅπερ τῇ δυνάμει σου ἐνδύεται σχῆμα· τῷ μὲν χιτῶνι, τὴν δικαιοσύνην ἀμπεχόμενος· τῇ δὲ ζώνῃ, τὴν νέκρωσιν τοῦ σώματος, καὶ τὴν σωφροσύνην ἐν ἑαυτῷ περιφέρων· τῷ δὲ κουκουλίῳ, τὴν ταπεινοφροσύνην περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου περιθέμενος· τῷ δὲ ἀναλάβῳ, τῷ Σταυρῷ, καὶ τῇ πίστει κατακοσμούμενος· τῷ δὲ περιβολαίῳ, στολὴν ἀφθαρσίας θωρακιζόμενος· τοῖς δὲ σανδαλίοις, ἵνα ἐπιβῇ τῇ ὁδῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας· ὅπως γένηται φοβερὸς τοῖς ὑπεναντίοις, ἀνάλωτος τοῖς πολεμίοις, πάσης ἡδονῆς καὶ αἰσχίστης ἐπιθυμίας ἀλλότριος. Ὑπακοὴν παιδευόμενος, ἐγκράτειαν μετερχόμενος, τῷ τῆς ἀσκήσεως στοιχῶν κανόνι, ἵνα ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς γεραίρῃ τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῖς ἴχνεσι κατακολουθῶν τοῦ μεγάλου Προφήτου Ἠλιοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, ἵνα φθάσας τὸ μέτρον τῆς τελειότητος, τὸν δρόμον τελέσῃ, τὴν πίστιν τηρήσῃ, καὶ ἐνδύσηται τὴν τῶν Ἀγγέλων ἀφθαρσίαν, καὶ συναριθμηθῇ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ, καὶ τύχῃ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, καὶ ἀκούσῃ τῆς μακαρίας ἐκείνης φωνῆς· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου, ἧς καὶ ἡμᾶς κληρονόμους γενέσθαι ἀξίωσον ὁ Θεός, τῇ σῇ ἀγαθότητι. Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάγαγε τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) εἰς τὴν πνευματικήν σου αὐλήν, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτὸν τῷ λογικῷ σου ποιμνίῳ· κάθαρον αὐτοῦ τὸ φρόνημα ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ τῆς κενῆς ἀπάτης τοῦ βίου τούτου, καὶ δὸς αὐτῷ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ σταυρώσασιν ἑαυτοὺς βίῳ, διὰ τὴν Βασιλείαν σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Ποιμὴν καὶ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-

Digitized by Google

τρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰ δὲ οὐκ ἔστι Λειτουργία, λέγονται τὰ παρόντα Εἰρηνικά, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦδε) καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, καὶ ἀνεμποδίστως διανύσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ ἀσκήσει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν πάσης κοσμικῆς ἐπιθυμίας, καὶ τῆς πρὸς τὴν κατὰ σάρκα συγγενείας προσπαθείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ, καὶ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν ὑψηλότερον τῶν τοῦ Κόσμου φρονημάτων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διάγειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτὸν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Προκείμενον. Ἦχος γ′.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος

τούτου,

Digitized by Google

τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. στῆτε οὖν, περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι, καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν· ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ δεχόμενος Προφήτην εἰς ὄνομα Προφήτου, μισθὸν Προφήτου λήψεται, καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται, καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος).

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἶτα δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρόν, λέγων.

Εἶπεν ὁ Κύριος· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Καὶ τὸ κηρίον ἁπτόμενον, καὶ λέγει.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Καὶ εὐθὺς ἀσπάζεται ὁ ἀποκαρεὶς τὸν Σταυρόν. Οἱ δὲ Ἀδελφοὶ ψάλλουσι τὸ Ἰδιόμελον. ἦχος, α'.

Ἐπιγνῶμεν Ἀδελφοὶ τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας πρὸς τὴν πατρικὴν ἑστίαν· ἀναδραμόντα ἄσωτον υἱόν· ὁ πανάγαθος Πατὴρ προϋπαντήσας ἀσπάζεται· καὶ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται τὰ γνωρίσματα· καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην· θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα· τῷ τε θύσαντι φιλανθρώπῳ Πατρί· καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι· τῷ τε Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς γίνεται ὁ Ἀσπασμός, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΕΥ'ΧΗ' ΕΙ'Σ ΤΟ' Α'ΠΟΚΟΥΚΟΥΛΙ'ΣΑΙ.

Πολυέλεε Κύριε, ὁ δωρησάμενος τῷ δούλῳ σου διὰ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Ἀγγελικοῦ σχήματος τὸ Κουκούλιον, εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίου, ἀναφαίρετον ἐκ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς τὴν τοιαύτην χάριν συντήρησον, συνέχων καὶ συνθάλπων τὸ τῆς διανοίας αὐτοῦ ἡγεμονικὸν ἐξ ἐναντίων προσβολῶν ἀπαρασάλευτον, ὅπως τὴν τοῦ πονηροτάτου ὄφεως, τοῦ τηρεῖν αὐτοῦ τὴν πτέρναν συγχωρηθέντος, καταπατῶν κάραν, πρὸς σὲ τὴν φοβερὰν καὶ μόνην κεφαλὴν τῶν ἁπάντων τοὺς νοητοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς αἴρῃ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Τὸν τῇ πυξίνῃ κεφαλῇ τὴν ἰδίαν κεφαλὴν σοὶ τῷ ἀοράτῳ, καὶ μόνῳ σοφῷ Θεῷ ὑποκλίναντα Δέσποτα, εὐλόγησον, καθαγίασον, ὑπερφρούρησον ἐκ πάσης ἐπιβλαβοῦς ἐπηρείας ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου.

ἘΚΦΩ'ΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἘΡΩ'ΤΗΣΙΣ.

Ἀπὸ ἀρχαίας ἐγχωρίου συνηθείας, θάπτονται λείψανα ὀρθοδόξων εἰς τὰς κατὰ χώραν Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ζητῶ οὖν μαθεῖν, εἰ ἔστι τοῦτο ἀποκριμάτισον.

Ἀπόκρισις.

Διαφορὰ μεγάλη ἐστὶν Ἐκκλησιῶν καθιερωθεισῶν διὰ ἐγκαινίων, ἀνοιξίων, καὶ ἐνθρονιασμοῦ, χρίσματί τε Μύρου ἁγίου, καὶ ἀποθέσει ἁγίων λειψάνων Μαρτυρικῶν, καὶ τῶν μὴ οὕτως ἁγιασθεισῶν, καὶ εὐκτηρίων τόπον ἐπεχουσῶν· διὸ ἐν ἐκείναις μὲν, ἐν αἷς δηλονότι Μαρτυρικὰ λείψανα τεθησαύρισται, καὶ ἁγίου μύρου ἐμεσόλαβε χρίσμα, ἀνθρώπινον λείψανον οἷον δήποτ' οὖν οὐ ταφήσεται, κατὰ τὸ, β' Κεφάλαιον τοῦ α. Τίτλου, τοῦ βιβλίου Βασιλικῶν, τὸ λέγον· Μηδεὶς ἐν Ἐκκλησίᾳ θαπτέτω νεκρὸν, καὶ κατὰ τὸν ἔξωθεν αὐτοῦ κείμενον νόμον παλαιὸν, τὸν λέγοντα· Οὐκ ἔξεστι θάπτειν τινὰ ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἐὰν δηλονότι Μάρτυρος ἐκεῖσε σῶμα ἀπόκειται.

Εἰς

Digitized by Google

Εἰς δὲ τοὺς μὴ οὕτω καθιερωθέντας ἁγίους Οἴκους εὐκτηρίους κατονομαζομένους, ἀκινδύνως ἐνταφιασθήσονται λείψανα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΥ.

Τελευτήσαντός τινος τῶν Ὀρθοδόξων, εὐθὺς προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ Ἱερεύς. Καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ ἐπὶ τὸ Θυμιατὸν θυμίαμα, εὐλογεῖ συνήθως τὸν εὐλογητὸν Θεόν, καὶ ἄρχονται οἱ συμπαρόντες τό, Ἅγιος ὁ Θεός. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα, ἦχος δʹ.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων· τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου Σῶτερ ἀνάπαυσον· φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν τὴν παρὰ σοῦ φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε· ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται· ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου· ὅτι μόνος ὑπάρχεις φιλάνθρωπος. Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ καταβὰς εἰς ᾅδην· καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος· ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου. Ὁ Ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ Κόσμῳ σου δωρησάμενος· αὐτὸς Κύριε ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε), ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός. πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθὲν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει. σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε) Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ

τὴν

Digitized by Google

τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ εἰ μὲν ἔντιμα εἰσὶν ἅπαντα τὰ τοῦ Ἐξοδίου, Εὐλογεῖ αὖθις ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸ, Ἅγιος ὁ Θεός. μετὰ φόβου, καὶ πάσης κατανύξεως. Καὶ ἄραντες τὸ λείψανον ἀπερχόμεθα εἰς τὸν Ναὸν, προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ λαμπάδων, καὶ τοῦ Διακόνου μετὰ Θυμιατοῦ. Ὅταν δὲ εἰσέλθωσιν ἐν τῷ Ναῷ, τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ Νάρθηκι, καὶ ἄρχονται, Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ μετὰ τοῦτο, γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Ἀλληλούϊα.

Καὶ ψάλλεται ἡ πρώτη στάσις τοῦ Ἀμώμου, εἰς ἦχον, πλ. β'.

Ἐν δὲ τῷ τέλει ἑκάστου στίχου λέγομεν, Ἀλληλούϊα.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Ἀλληλούϊα.
Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.
Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.
Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.
Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.
Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.
Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολ-

Digitized by Google

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.
Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε, μή με καταισχύνῃς.
Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.
Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.
Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.
Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.
Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.
Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.
Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.
Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.
Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα.
Καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με.
Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.
Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.
Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
Ψαλτὰ ἦσαν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.
Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
Μερίς μου εἶ Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
Ἡτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Digitized by Google

Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας στάσεως, εἰς ἦχον, πλ. α'.

Ἐν ἑκάστῳ δὲ τέλει τοῦ στίχου, λέγομεν. Ἐλέησον τὸν δοῦλόν σου.

Τὰς ἐντολάς σου, ἐλέησον τὸν δοῦλόν σου. Στάσις, β'.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἔγνων Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου, τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με.

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν.

Διηγή-

Digitized by Google

Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια, ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου. Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει τῇ διατάξει σου. Διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστί.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου, εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντὸς, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι᾽ ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ᾽ ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Digitized by Google

Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθὸν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγὼ συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατευθυνόμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις.

Καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῆς τρίτης στάσεως, εἰς ἦχον, γ΄.

Τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλούϊα. Στάσις, γ΄.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Digitized by Google

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον μου Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθὺς εἰς ἦχον πλ. α. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου· εὕροιμι κἀγὼ τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσόν με Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὁ πάλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με· καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας· παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας· εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην· εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε· τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Εἰκὼν εἰμὶ τῆς ἀρρήτου δόξης σου· εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα καὶ καθάρισον· τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ· καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι· Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες· καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες· καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω ἅγιοι καὶ ἀΐδιον· μεταστάντες· τοῦτον ἐκτενῶς Μάρτυρες αἰτήσασθε· ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου· καὶ κατάταξον αὐτὸν ἐν Παραδείσῳ· ὅπου χοροὶ τῶν Ἁγίων Κύριε· καὶ οἱ δίκαιοι· ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες· τὸν κεκοιμημένον δοῦλόν σου ἀνάπαυσον· παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ ἐγκλήματα. Δόξα.

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος· εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος ὁ συνάναρχος· Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας· καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνὴ ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα· εἰς πάντων σωτηρίαν· τὸ γὰρ γένος· τῶν ἀνθρώπων εὕρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ εὕροιμεν Παράδεισον· Θεοτόκε ἁγνὴ εὐλογημένη. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Δόξα σοι ὁ Θεός. ἐκ, γ΄.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ παρόντα τροπ. ἦχος, πλ. α΄.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν· μετὰ Δικαίων τὸν δοῦλόν σου· καὶ τοῦτον κατασκήνωσον· ἐν ταῖς αὐλαῖς σου καθὼς γέγραπται· παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα· αὐτοῦ τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια· καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει· φιλάνθρωπε. Δόξα.

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας· τῷ Κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεός· υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας· ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα τὸν, Ν΄.

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχ. Ἕκτον προσαυδῶ· τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος. Θεοφάνους.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας·

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις· διηνεκῶς· οἱ γενναῖοι Μάρτυρες· δυσωποῦσί σε Χριστέ· ὃν ἐκ γῆς μετέστησας πιστὸν· αἰωνίων ἀγαθῶν· τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα· ζῶον μικτὸν· μέσον με τὸν ἄνθρωπον· ταπεινότητος ὁμοῦ· καὶ μεγέθους ἔπλασας διὸ· τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν· Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην· καὶ γεωργὸν· κατ' ἀρχὰς με ἔταξας· παραβάντα δὲ τὴν σὴν· ἐντολὴν ἐξώρισας διὸ· τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν· Σῶτερ ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας· Εὔαν τὸ πρὶν· τὴν ἡμῶν προμήτορα· ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς· σάρκα περιβάλλεται δι' ἧς· τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν· ἁγνὴ διέλυσεν.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ·

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοὶ· Μάρτυρες Ζωοδότα· καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης· κοσμηθέντες ἐκτενῶς· τῷ μεταστάντι πιστῶς· αἰωνίαν· λύτρωσιν βραβεύουσι.

Πα-

Digitized by Google

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα ἐπ' ἐσχάτων σταυρὸν κενώσας ὡς συμπαθὴς, καὶ ζητήσας εὗρες καὶ διέσωσας.

Ῥεόντων ἄστατον φθορὰν, τὸν πρὸς σὲ διαβάντα, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατοικεῖν χαρμονικῶς ἀξίωσον ἀγαθὲ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν. Κάθισμα. ἦχος, πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα· ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν Κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς τὸν μεταστάντα δοῦλόν σου ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, ἐλέησόν με.

Ὠδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφίας μείζονος δεικνύων γνώρισμα, καὶ τὸ περὶ τὰ δῶρα πολυτελὲς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Ἀχράντου δόξης σου τυχεῖν ἀξίωσον, τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα, ἔνθα Χριστὲ τῶν εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία καὶ φωνὴ καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Ὑμνοῦντα πρόσδεξαι τὸ θεῖον κράτος σου, ὃν ἐκ γῆς προσελάβου τέκνον φωτὸς, τοῦτον ἐργαζόμενον, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, Ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικὸν τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ὡς ὁλοκάρπωσις ἱερὰ καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν ἀεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διαμονῆς τῶν χαρισμάτων ἀξίωσον Κύριε τὸν προκοιμηθέντα πιστὸν οἰκέτην σου, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιὸς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τὸν τελειωθέντα τῆς Βασιλείας τῆς σῆς ἀξίωσον οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου γεννηθεὶς καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολλυμένοις ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου πυλῶν, ῥυόμενος σὺν πίστει σὲ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ.

Ὠδὴ, ς´. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν·

Σταυρὸν περιελόμενος· τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς· πρὸς ἑαυτὸν συνήγαγες· μιμουμένους τὸ πάθος σου ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας· νῦν ἀνάπαυσον.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου· ὅταν ἔλθῃς φοβερῶς· κρῖναι τὸν Κόσμον ἅπαντα· ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτά· φαιδροὺς ὑπαντῆσαί σοι· οὓς ἐκ γῆς προσελάβου· πιστοὺς δούλους σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας· ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ· πεπεδημένους Δέσποτα· ὁ ἐξάγων τοὺς δούλους σου τοὺς πρὸς σὲ· πιστῶς ἐκδημήσαντας· ἐν τρυφῇ Παραδείσου· κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν· παραβάντες τοῦ Θεοῦ· τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς Οὐρανὸν· ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν· τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν. Καὶ τὰ ἑξῆς.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν. Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ´.

Μετὰ τῶν Ἁγίων· ἀνάπαυσον Χριστὲ ὁ Θεὸς· τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου· ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος· οὐ λύπη οὐ στεναγμὸς· ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος: τὸ Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος· ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν· καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα· καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με· καὶ εἰπών μοι· ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα· ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδήν: τὸ Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ, Μετὰ τῶν Ἁγίων· ἀνάπαυσον Χριστὲ ὁ Θεὸς·

Ὠδὴ, ζ´. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Λυτρωθέντες τῷ σῷ αἵματι οἱ Μάρτυρες· τῆς προτέρας παραβάσεως· ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι τὴν σὴν· σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγήν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας· Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας· πρόσδεξαι τῇ σῇ· ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας Χριστέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ψυχώσας τὸν ἄνθρωπον φυσήματι· θείῳ θεαρχικώτατε· τοὺς μεταστάντας Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς· ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε· γέγονας συλλαβοῦσα Θεόν· τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας καὶ μοχλοὺς· συνθλάσαντα ὅθεν σε ἁγνή· ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοὶ· ὡς Θεομήτορα.

Ὠδὴ, η´. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις·

Σταθηρῶς τοὺς ἀγῶνας· ἐπιδειξάμενοι· τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ· κατεκοσμήθητε· Μάρτυρες Χριστοῦ· ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· σὲ ὑπερυψοῦμεν· Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱερῶς

Digitized by Google

Ἱερεῖς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους, Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε πάντες, σὲ παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως, ὄντως μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα κυήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐλπὶς μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην, ὄντως ἀνάπαυσιν· ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ πιστοὺς ἀξίωσον.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστὲ, τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὔσπλαγχνος, καὶ θελητὴς ἐλέους, εὐσπλαγχνίας ἡ ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου, Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταξον. Θεοτοκίον.

Σκηνὴν ἁγίαν ἁγνὴ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν, καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις, διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε. Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν,

Ἀρχόμεθα τῶν ἰδιομέλων. Ἰωάννου Μοναχοῦ, ἦχος, α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος· ποία δόξα ἕστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος· πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα· πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπὴ, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται· ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος. Ἦχος, β'.

Οἴμοι οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος· οἴμοι πόσα τότε δακρύει, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν· πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέμβουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος, γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος· οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ἦχος,

Digitized by Google

Ἦχος δ΄.

Ποῦ ἐστιν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια· ποῦ ἐστιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία· ποῦ ἐστιν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος· ποῦ ἐστι τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος· πάντα κόνις· πάντα τέφρα· πάντα σκιά· ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν· τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν· ἀξίωσον τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν· ἀναπαύων αὐτὸν· ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητί σου.

Ἦχος πλ. α΄.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδὸς· καὶ πάλιν κατενόησα· ἐν τοῖς μνήμασι καὶ εἶδον· τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα· καὶ εἶπον ἄρα τίς ἐστι Βασιλεὺς ἢ στρατιώτης· ἢ πλούσιος ἢ πένης· ἢ δίκαιος ἢ ἁμαρτωλὸς· ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε· μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου· ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις· τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε· καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως· γῆθεν μου τὸ σῶμα διέπλασας· δέδωκας δέ μοι ψυχὴν· τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει· διὸ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου· ἐν χώρᾳ ζώντων· ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἦχος βαρύς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν· πλαστουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον· ἐν Παραδείσῳ τέθεικας· κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς· τῆς βρώσεως μετέσχε· τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν αὐτὸν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη· κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε· καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι· ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον· καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην· τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ· πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα· ἄμορφον ἄδοξον· μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὢ τοῦ θαύματος· τί τὸ περὶ ἡμᾶς· τοῦτο γέγονε μυστήριον· πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ· καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ· ὄντως Θεοῦ προστάξει ὡς γέγραπται· τοῦ παρέχοντος· τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ Πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι.

Ἦχος πλ. β΄. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Λῃστὴν τοῦ Παραδείσου Χριστὲ πολίτην· ἐπὶ Σταυροῦ σοι βοήσαντι· τὸ μνήσθητί μου προαπειργάσω· αὐτῆς μετανοίας· ἀξίωσον κἀμὲ τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαροί.

Ὁ Ζωῆς κυριεύων καὶ τοῦ θανάτου· ἐν ταῖς αὐλαῖς Ἁγίων ἀνάπαυσον· ὃν προσελάβου ἐκ τῶν προσκαίρων· καὶ μνήσθητί μου ὅταν· ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ὁ Τῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῶν σωμάτων· οὗ ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ ἡμῶν· τῶν θλιβομένων παραμυθία· ἀνάπαυσον ἐν χώρᾳ· δικαίων ὃν μετέστησας δοῦλόν σου.

Χριστός

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Χριστός σε ἀναπαύσοι ἐν χώρᾳ ζώντων· καὶ πύλας Παραδείσου ἀνοίξοι σοι· καὶ Βασιλείας δείξοι πολίτην· καὶ ἄφεσίν σοι δῴη· ὧν ἥμαρτες ἐν βίῳ φιλόχριστε.

Μακάριοι ἐστέ.

Ἐξέλθωμεν καὶ ἴδωμεν ἐν τοῖς τάφοις· ὅτι γυμνὰ ὀστέα ὁ ἄνθρωπος· σκωλήκων βρῶμα καὶ δυσωδία· καὶ γνῶμεν τίς ὁ πλοῦτος· τὸ κάλλος ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ εὐπρέπεια.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀκούσωμεν τί κράζει ὁ Παντοκράτωρ· οὐαὶ οἱ ἐκζητοῦντες θεάσασθαι· τὴν φοβερὰν ἡμέραν Κυρίου· αὕτη γάρ ἐστι σκότος· πυρὶ γὰρ δοκιμάσει τὰ σύμπαντα.

Δόξα.

Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ· Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα· Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα· ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον· Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐκ μαζῶν σου γάλα βρύεις Παρθένε· πῶς τρέφεις τὸν Τροφέα τῆς Κτίσεως· ὡς οἶδεν ὁ πηγάσας ὕδωρ ἐκ πέτρας· τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων· διψῶντι τῷ λαῷ καθὼς γέγραπται.

Προκείμενον, ἦχος, πλ. β΄.

Μακαρία ἡ ὁδὸς ἣ πορεύῃ σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι.   Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα· εἰ γὰρ πιστεύομεν, ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτῷ. τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ᾽ Οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον. Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. ὥσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς Ἀνθρώπου ἐστί. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ

Digitized by Google

ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ὁ ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτου, λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων, ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς τυχὼν, τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός. Μεγαλοφώνως, πλησίον τοῦ λειψάνου ἀπελθὼν, ὡσαύτως καὶ οἱ συμπαρόντες Ἱερεῖς ἅπαντες.

Ἰστέον δὲ, ὅτι λεγομένης ἑκάστης Αἰτήσεως παρὰ τοῦ Διακόνου, ἐν ὅσῳ λέγεται ἡ Αἴτησις παρ' αὐτοῦ, λέγει τὴν ἄνωθεν εὐχὴν ἕκαστος τῶν Ἱερέων κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ μυστικῶς πλησίον τοῦ λειψάνου. Καὶ ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις. Νῦν δὲ παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ τοῦ Ἀρχιερέως λέγεται μεγαλοφώνως, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμός.

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχ. προσόμοια, ἦχος β'. Ὅτε· ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν·

Δεῦτε· τελευταῖον ἀσπασμὸν· δῶμεν ἀδελφοὶ τῷ θανόντι· εὐχαριστοῦντες Θεῷ· οὗτος μὲν ἐξέλιπε· τῆς συγγενείας αὐτοῦ· καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται· οὐκ ἔτι φροντίζων· τὰ τῆς ματαιότητος καὶ πολυμόχθου σαρκός· ποῦ νῦν· συγγενεῖς τε καὶ φίλοι· ἄρτι χωριζόμεθα ὅνπερ· ἀναπαῦσαι Κύριον εὐξώμεθα.

Ποῖος· χωρισμὸς ὦ ἀδελφοί· ποῖος κοπετὸς ποῖος θρῆνος· ἐν τῇ παρούσῃ ῥοπῇ· δεῦτε οὖν ἀσπάσασθε· τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· παραδίδοται τάφῳ γάρ· καλύπτεται λίθῳ· σκότει κατοικίζεται νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες· συγγενεῖς τε καὶ φίλοι· ἄρτι χωριζόμεθα ὅνπερ· ἀναπαῦσαι Κύριον εὐξώμεθα.

Ἄρτι· ἡ τοῦ βίου πονηρὰ· λύεται πανήγυρις πᾶσα· τῆς ματαιότητος· πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν· ἀπὸ σκηνώματος· ὁ πηλὸς μεμελάνωται· τὸ σκεῦος ἐρράγη· ἄφωνον ἀναίσθητον νεκρὸν ἀκίνητον· ὅπερ· παραπέμποντες τάφῳ· Κύριον εὐξώμεθα δοῦναι· εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Οἷα· ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστίν· ἄνθος καὶ ἀτμὶς τε καὶ δρόσος· ἑωθινὴ ἀληθῶς· δεῦτε οὖν κατίδωμεν· ἐπὶ τῶν τάφων τρανῶς· ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος· καὶ ποῦ ἡ νεότης· ποῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα καὶ ἡ μορφὴ τῆς σαρκός· πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος· πάντα ἠφανίσθησαν· δεῦτε· τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσι.

Μέγας· ὁ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμός· μέγας στεναγμὸς καὶ ἀνάγκη· ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς· ᾅδης καὶ ἀπώλεια· ἡ τῶν προσκαίρων ζωή· ἡ σκιὰ ἡ ἀνύπαρκτος· ὁ ὕπνος τῆς πλάνης· ὁ ἀκαιροφάνταστος μόχθος τοῦ βίου τῆς γῆς· πόρρω· ἐκφυξώμεθα Κόσμου· ἅπαν τὸ ἁμάρτημα ἵνα· τὰ οὐράνια κληρονομήσωμεν.

Βλέποντες προκείμενον νεκρόν· λόγον ἀναλάβωμεν πάντες· τῆς τελευταίας ῥοπῆς· οὗτος γὰρ παράγεται· ὥσπερ καπνὸς ἀπὸ γῆς· ὡσεὶ ἄνθος ἐξωλώθησεν·

ὡς

ὡς χόρτος ἐτμήθη· ῥάκει σπαργανούμενος γῇ καλυπτόμενος· ὅνπερ· ἀφανῆ τε λιπόντες· τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δοῦναι· εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

ΔΕῦτε· οἱ ἀπόγονοι Ἀδάμ· ἴδωμεν εἰς γῆν βεβλημένον· τὸν κατ' εἰκόνα ἡμῶν· ὅλην τὴν εὐπρέπειαν· ἀποβαλλόμενον· λελυμμένον ἐν μνήματι· σαπρεία σκωλήκων· σκότει δαπανώμενον γῇ καλυπτόμενον· ὅνπερ· ἀφανῆ λελοιπότες· τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δοῦναι· εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

ὍΤε· ἐκ τοῦ σώματος ψυχὴ· μέλλει μετὰ βίας ἁρπαγῆναι· ὑπὸ Ἀγγέλων φρικτῶν· πάντων ἐπιλάθεται· τῶν συγγενῶν καὶ γνωστῶν· καὶ φροντίζει τὰ μέλλοντα· κριτήρια στῆναι· τὰ τῆς ματαιότητος καὶ πολυμόχθου σαρκός· τότε· τὸν Κριτὴν δυσωποῦντες· πάντες ἐκδεξώμεθα ἵνα· συγχωρήσῃ Κύριος ὃ ἔπραξεν.

ΔΕῦτε· ἐν τῷ τάφῳ ἀδελφοὶ· βλέψωμεν τὴν τέφραν καὶ κόνιν· ἐξ ἧς ἐπλάσθημεν· ποῦ νῦν πορευόμεθα· τί δ' ἐγεγόναμεν· ποῖος πένης ἢ πλούσιος· ἢ ποῖος δεσπότης· ποῖος δὲ ἐλεύθερος καὶ οὐχὶ πάντες σποδός· κάλλος· τοῦ προσώπου ἐσάπη· καὶ τὸ τῆς νεότητος ἅπαν· ἄνθος κατεμάρανεν ὁ θάνατος.

ὌΝτως· ματαιότης καὶ φθορὰ· πάντα τὰ τοῦ βίου ἡδέα· καὶ τὰ περίδοξα· πάντες γὰρ ἐκλείπομεν· πάντες θνηξόμεθα· Βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες· κριταὶ καὶ δυνάσται· πλούσιοι καὶ πένητες καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν· νῦν γὰρ· οἱ ποτὲ ἐν τῷ βίῳ· τάφοις καταβέβληνται οὕσπερ· ἀναπαῦσαι Κύριον εὐξώμεθα.

ΠΆντα· τὰ τοῦ σώματος νυνὶ· ὄργανα ἀργὰ θεωροῦνται· τὰ πρὸ μικροῦ κινητὰ· πάντα ἀνενέργητα· νεκρὰ ἀναίσθητα· ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέδυσαν· ἐδέθησαν πόδες· χεῖρες ἡσυχάζουσι καὶ ἀκοὴ σὺν αὐτοῖς· γλῶσσα· τῇ σιγῇ συνεκλείσθη· τάφῳ παραδίδοται ὄντως· ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα.

Θεοτοκίον.

ΣΏζε· τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ· Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου· Θεογεννήτρια· αἰτησαμένη πρεσβείαις σου· τὸν ὑπεράγαθον· ἀναπαῦσαι δεόμεθα· τὸν νῦν μεταστάντα· ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαὶ· θείων· ἀγαθῶν κληρονόμον· δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων· εἰς μνημόσυνον πανάμωμε αἰώνιον.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

ὉΡῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνουν προκείμενον· κλαύσατε πάντες ἐπ' ἐμοὶ ἀδελφοὶ· καὶ φίλοι συγγενεῖς καὶ γνωστοὶ· τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ὑμῶν ἐλάλουν· καὶ ἄφνω ἐπῆλθέ μοι ἡ φοβερὰ ὥρα τοῦ θανάτου· ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθοῦμενοί με· καὶ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· οὐκ ἔτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι· ἢ συλλαλήσω τοῦ λοιποῦ· εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι· ἔνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι· δοῦλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ παρίστανται· βασιλεὺς καὶ στρατιώτης· πλούσιος καὶ πένης ἐν ἀξιώματι ἴσῳ· ἕκαστος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων· ἢ δοξασθήσεται ἢ αἰσχυνθήσεται· ἀλλ' αἰτῶ πάντας καὶ δυσωπῶ· ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμοῦ προσεύξασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ· ἵνα μὴ κατατάξω κατὰ τὰς ἁμαρτίας μου εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου· ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ ὅπου τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε· Χριστὲ καὶ τοῦ Προδρόμου σου· Ἀποστόλων Προφητῶν· Ἱεραρχῶν Ὁσίων καὶ Δικαίων· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου ἀνάπαυσον.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων. καὶ τὰ ἕτερα. ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου.

Καὶ ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. καὶ Ἀπόλυσις.

Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀναπαῦσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμῆσαι, καὶ ἡμᾶς ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφὲ ἡμῶν, γʹ. Καὶ οὕτως αἴροντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν τάφον, ψάλλοντες τό, Ἅγιος ὁ Θεός. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ λοιπά. Καὶ τίθεται τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἄρας χοῦν μετὰ τοῦ πτύου, σταυροειδῶς ἐπιρρίπτει ἐπάνω τοῦ λειψάνου, λέγων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιχέει ἐπὶ τῷ λειψάνῳ κανδήλαιον, ἢ τὴν τέφραν τοῦ Θυμιατηρίου. Καὶ οὕτω καλύπτουσιν ὡς σύνηθες τὸν τάφον, ἐπιλεγομένων τῶν τροπαρίων, ἤγουν.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων. καὶ τὰ ἕτερα, καὶ Ἀπόλυσις. Δόξα τῷ Θεῷ τῷ οὕτως οἰκονομήσαντι.

Αὕτη οὖν ἡ Ἀκολουθία, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, ψάλλεται καὶ εἰς γυναῖκας, καὶ εἰς παῖδας τῶν ὀρθοδόξων, ἐναλλαττομένου μόνου τοῦ ὀνόματος, ἀπό τε ἀρσενικοῦ, εἰς θηλικὸ, καὶ ἑκάτερον.

Τέλος τοῦ Ἐξοδιαστικοῦ τῶν Κοσμικῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΥ

Τῶν Μοναχῶν.

Ἐπειδὰν τις τῶν Μοναχῶν πρὸς Κύριον ἐκδημήσῃ, ἐπεὶ οὐ δεῖ λούεσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἀλλ᾽ οὐδὲ ὁρᾶσθαι ὅλως γυμνόν, ὁ εἰς τοῦτο τεταγμένος Μοναχὸς ἀποσπογγίζει τὸ λείψανον μετὰ χλιαροῦ ὕδατος ἐν σπόγγῳ, ποιῶν πρῶτον μετὰ τοῦ σπό-

γγου

γου σταυρὸν ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ τελευτήσαντος, ἐν τῷ στήθει, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ ἐν τοῖς ποσὶ, καὶ τοῖς γόνασι, καὶ πλέον οὐδέν. εἶθ' οὕτω, φέρει καθαρὸν ἱμάτιον, καὶ ἐνδύει αὐτὸν, πρότερον ἐκβληθέντος τοῦ παλαιοῦ, μηδαμῶς τὴν γύμνωσιν αὐτοῦ θεασάμενος. μετὰ δὲ τὸ ἐνδύσασθαι, περιβάλλει αὐτῷ τὸ Κουκούλιον, εἰ μεγαλόσχημός ἐστι, περιθεὶς τὴν περικεφαλαίαν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς, καὶ καταβιβάσας αὐτὴν μέχρι τοῦ πώγωνος, ὥστε μὴ ὁρᾶσθαι τὸ πρόσωπον τοῦ λειψάνου. Εἶτα περιτίθησιν αὐτῷ τὸν Ἀνάλαβον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, καὶ τὸ Παλλίον, καὶ περιζώννυσι λῶρον καὶ ὑποδύει αὐτῷ Σανδάλια καινά· εἶτα ἁπλοῦται ὁ Μανδίας αὐτοῦ πλαγίως, καὶ ἀνακουφίσαντες τὸ λείψανον ἐκ τοῦ ψιαθίου, ἁπλοῦσιν αὐτὸ ὑποκάτω τοῦ λειψάνου, ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς, καὶ οὕτως ὁ ἐπὶ τῷ κηδεύειν τεταγμένος Μοναχὸς μετὰ μαχαίρας ἀποτεμὼν τὰ ἄκρα τοῦ Μανδίου, τὰ ἐν τοῖς δυσὶ πλαγίοις, εἶτα διχῆ τὸ πᾶν διελὼν, καὶ διαζώσας τὴν Μανδίαν μετὰ τὰ πλάγια ἄκρα, καὶ τὸ τοῦ εὐωνύμου μέρους, καὶ τὸ τοῦ δεξιοῦ λωρίον εἰς ἄλληλα διαβιβάζων, καὶ συνδέων ἀμοιβαδὸν, ἀποτελεῖ σταυροὺς τρεῖς· ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τὰ στήθη, καὶ ἕτερον πρὸς τοῖς γόνασι, καὶ τῷ ὑπολειφθέντι μέρει τῶν δύο λωρίων δεσμεῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ ταῦτα, προσκαλεῖται ὁ Ἐφημέριος, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ θυμίαμα ἐπὶ τὸν Θυμιατὸν, εὐλογεῖ συνήθως, καὶ ἀρχόμεθα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. καὶ τὰ συνήθη τροπάρια, ἤγουν τὸ, Μετὰ πνευμάτων δικαίων. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, καθὼς προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἤγουν ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου. Ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἄραντες οἱ Ἀδελφοὶ τὸ λείψανον, ἀποκομίζουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ εἰ μὲν Ἱερεύς ἐστιν ὁ ἐκδημήσας ἀδελφὸς, τίθεται τὸ τούτου λείψανον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἰ δὲ ἰδιώτης, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ ᾆσαι τὸν ἐξόδιον ὕμνον ἐπὶ τὸν κείμενον, ἀπέρχεται ὁ κανδηλάπτης, καὶ κρούει τὰς βαρέας ἐπὶ τὸν σιδηροῦν, ποιῶν στάσεις τρεῖς, καὶ οὕτω συνάγονται πάντες οἱ Ἀδελφοί. Καὶ διανέμει τούτοις κηρία ὁ σκευοφύλαξ, καὶ ἅψαντες, καὶ τοῦ Διακόνου τὸ, Εὐλόγησον Δέσποτα, ἐκφωνήσαντος, εὐλογεῖ ὁ Ἱερεύς. Καὶ ἀρχόμεθα τὸ, Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'. Στίχ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Τροπάρια, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ βάθει σοφίας. Δόξα. τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν· καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον· πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν· Θεοτόκε ἀνύμφευτε· τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία. Καὶ εὐθύς.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε. Καὶ στιχολογεῖται ἡ πρώτη στάσις τοῦ Ἀμώμου, ἕως τοῦ, Σός εἰμι. Εἰς δύο γὰρ στάσεις ποιοῦμεν τοῦτον ἐνταῦθα· ἐν ἑκάστῳ δὲ τέλει στίχου τῆς πρώτης στάσεως, ἐπιλέγομεν τὸ, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὅταν

Ὅταν δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τελευταῖον στίχον, ἤγουν τό. **Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου.** ψάλλουσιν αὐτὸν ἐκ, γʹ.

Καὶ οὕτως ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἡ Εὐχὴ μυστικῶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας στάσεως, οὕτω. Τὰ **δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με.** καὶ ἐν ἑκάστῳ τέλει στίχου. **Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με.**

Ὅταν δὲ ἀρξάμεθα τό, Ἐ**πίβλεψον ἐπ' ἐμέ**, ψάλλομεν τὸν Ψαλμὸν τοῦτον εἰς ἦχον, γʹ. εἰς δὲ τὸ τέλος ἑκάστου στίχου, ἐπιλέγομεν. Ἐν τῇ **Βασιλείᾳ σου Κύριε, μνήσθητι τῶν δούλων σου.** Καὶ τὸν τελευταῖον στίχον, ἤγουν τό, Ζ**ήσεται ἡ ψυχή μου, ἐκ τρίτου.** Καὶ εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ἡ Αἴτησις ὡσαύτως παρὰ τοῦ Διακ. καὶ ἡ Εὐχή, ὡς ἄνωθεν εἴρηται παρὰ τοῦ Ἱερέως. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Τροπάρ. ἦχος, πλ. αʹ.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν. Δόξα, τὸ αὐτό, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας. Ταῦτα πάντα ἀκριβῶς εὑρήσεις, ἐν τῇ τῶν Κοσμικῶν Ἐξοδιαστικῇ. μετὰ δὲ τὸ Θεοτοκίον, τόν, Νʹ. καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῶν Ἀντιφώνων. Ἀντίφωνον, αʹ. ἦχος, αʹ.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με· εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν· Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς· ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται· Κόσμου οὖσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι· τιμὴ καὶ δόξα· ὥσπερ Πατρὶ· πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ᾄσωμεν· τῇ Τριαδικῇ μοναρχίᾳ.

Εἶτα στιχ. προσόμοια, τοῦ ἁγίου Θεοφάνους, ὧν ἡ ἀκροστιχίς. **Σοῖς Χερσὶ δούλους· γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.** ἦχος, αʹ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς· γλυκείας μεθέξεως· τὸν μεταστάντα ἀξίωσον· καὶ κατασκήνωσον· ἐν σκηναῖς Δικαίων· ἐν μοναῖς Ἁγίων σου· ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι· τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· παρορῶν αὐτοῦ τὰ πταίσματα· καὶ παρέχων· αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν. Ὅμοιον.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδεὶς· τῶν ἀνθρώπων γέγονεν· εἰ μὴ σὺ μόνε ἀθάνατε· διὸ τὸν δοῦλόν σου· ὡς Θεὸς οἰκτίρμων· ἐν φωτὶ κατάταξον· σὺν ταῖς χορεστασίαις Ἀγγέλων σου· τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· ὑπερβαίνων ἀνομήματα· καὶ παρέχων· αὐτῷ τὴν ἀνάστασιν· Ὅμοιον.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὰ σὰ· Σῶτερ ἐπαγγέλματα· ἃ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται· καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε· καὶ ἐπὶ καρδίαν· οὐκ ἀνέβη Δέσποτα· ὧν τῆς προσηνεστάτης μεθέξεως· τυχεῖν εὐδόκησον· τὸν πρὸς σὲ μεταχωρήσαντα· καὶ παράσχου· ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σταυρῷ σου γηθόμενος σαφῶς. Ζήτει εἰς φύλ. ξζ. τῆς Παρακλητικῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σὸν· τόκον Μητροπάρθενε· τὸν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν· δοῦναι τῷ δούλῳ σου· τῷ δὲ Θεοτόκον· εὐσεβῶς κηρύξαντι· καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσαντι· καὶ τῆς λαμπρότητος· τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος· ἀξιῶσαι· ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ἀντί-

Ἀντίφωνον, β'. ἦχος, β'.

ΕΝ τῷ Οὐρανῷ· τὰ ὄμματα ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας· πρὸς σὲ Σωτὴρ· σῶσόν με σῇ ἐλλάμψει.

ΕΛέησον ἡμᾶς· τοὺς πταίοντας σοι πολλά· καθ' ἑκάστην ὥραν ὦ Χριστέ μου· καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους· τοῦ μετανοεῖν σοι. Δόξα, καὶ νῦν.

ΑΓίῳ Πνεύματι· τὸ βασιλεύειν πρέπει· τὸ ἁγιάζειν· τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν· Θεὸς γάρ ἐστιν· ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β'. Ὅτε· ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν·

ΡΥμὴν· τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν· σὺ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ· καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας· ζωὴν αἰώνιον· καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν· Σωτὴρ ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα καὶ νῦν ἀνάπαυσον· πίστει· τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα· καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους· τοῦτον καταξίωσον φιλάνθρωπε. Ὅμοιον.

ΙΝα· τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς· θείας βασιλείας ἐργάσῃ· Σταυρὸν ὑπέμεινας· θάνατον ἑκούσιον· καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα· τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας· μέτοχον ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου· πίστει· τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα· καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους· τοῦτον καταξίωσον φιλάνθρωπε.

Σῶσον· τὸ σὸν πλάσμα. Ζήτει εἰς φύλ. ρκή. τῆς Παρακλητικῆς. ἦχ. β'. Ὅμοιον.

ΤΡόμῳ· τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ· βήματι τῷ σῷ παρεστῶτες· οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ· ψῆφον ἀναμένουσι· τὴν σὴν δικαίαν Σωτὴρ· καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται· δικαιοκρισίαν· τότε φεῖσαι Δέσποτα Σωτὴρ τοῦ δούλου σου· πίστει· τοῦ πρὸς σὲ μεταστάντος· καὶ τῆς ἀϊδίου τρυφῆς σου· καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

ΕΥας· τῆς προμήτορος ἁγνὴ· σὺ τὴν ὀφειλὴν, συλλαβοῦσα· Θεὸν, ἀπήτησας· τὴν τὴν ἀφθαρσίαν τε· καὶ τὴν ἀνάστασιν· τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον· καὶ τῇ ἀθανάτῳ· δόξῃ στεφανοῦντα τοὺς σὲ μεγαλύνοντας· ὃν νῦν· δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· τοῦτον ἐν φωτὶ κατατάξαι· τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος Θεόνυμφε.

Ἀντίφωνον, γ'. Ἦχος, γ'.

ΤΗν αἰχμαλωσίαν Σιὼν· σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· κἀμὲ ἐκ τῶν παθῶν· πρὸς ζωὴν ἕλκυσον Λόγε.

ΕΝ τῷ νότῳ οἱ σπείροντες δάκρυσιν ἐνθέοις· θερίζουσι στάχυας· ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας. Δόξα, καὶ νῦν.

ΑΓίῳ Πνεύματι· πᾶσα ἀγαθοδωρεία· ὡς Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ καὶ κινεῖται.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, γ'. Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ.

ΔΟξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον· δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται· καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις· τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ· σὲ ὑμνοῦσι μόνε πολυέλεε· διὸ βοῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον· ἔνθα πάντων ἐστὶν· εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ· δοξάζειν σου τὴν Θεότητα. Ὅμοιον.

Ὁ μό-

Digitized by Google

Ο Μόνος ἐλεήμων καὶ εὔσπλαγχνος· ὁ ἔχων ἀκατάληπτον· ἀγαθότητος πέλαγος· καὶ γινώσκων τὴν φύσιν· τῶν ἀνθρώπων ἣν ἐδημιούργησας· σὲ ἱκετεύομεν Χριστὲ ὁ Θεός· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον· ἔνθα πάντων ἐστὶν· εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί· δοξάζειν σου τὴν Θεότητα. Ὅμοιον.

Υ Πνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος· δυνάμει ἀπείρῳ σου· ὡς Θεὸς ἐξανέστησας· τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας· ἀσιγήτως ὕμνόν σοι προσφέροντας· διὸ βοῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεός· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον· ἔνθα πάντων ἐστὶν· εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί· δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λ Αμπάδα νοητὴν σὲ βαστάζουσαν· τὸ φέγγος τῆς Θεότητος· ὁμιλοῦσαν παχύτητι· τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεοτόκε πάντες ἐπιστάμεθα· διὸ τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεόν· τὸν μεταστάντα ἐν τρυφῇ ἀναπαῦσαι· ἔνθα πάντων ἐστὶν· εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἁγνή· δοξάζειν σε τὴν πανάμωμον. Ἀντίφωνον, δ΄. ἦχος, δ΄.

Ε Κ νεότητός μου· πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ· καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Ο Ἱ μισοῦντες Σιών· αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ· ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δόξα, καὶ νῦν.

Α Γίῳ Πνεύματι· πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται· καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται· τῇ τριαδικῇ μονάδι· ἱεροκρυφίως.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν·

Ο Ντως φοβερώτατον· τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον· πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος· βιαίως χωρίζεται· ἐκ τῆς ἁρμονίας· καὶ τῆς συμφυΐας· ὁ φυσικώτατος δεσμός· θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται· διό σε ἱκετεύομεν· τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον· ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου· Ζωοδότα φιλάνθρωπε. Ὅμοιον.

Υ Πνος ἀναδέδεικται· τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος· σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι· τοῦ πάντων διασώζοντος· καὶ τὸ τοῦ θανάτου· κράτος λελυκότος· καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ· τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον· διό σε ἱκετεύομεν· τὸν μεταστάντα κατάταξον· ἐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου· ἐν Δικαίων λαμπρότησιν. Ὅμοιον.

Σ Ὺ δικαιοσύνη τε· ἁγιασμὸς ἡμῖν γέγονας· καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσήγαγες· δεδικαιωμένους· καὶ λελυτρωμένους· ἀναδεξάμενος ἡμῶν· τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον· καὶ νῦν ἐκδυσωπούμενός σε· τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον· ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι· Εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον· Ζήτει εἰς φύλ. σνς΄. τῆς Παρακλητικῆς. ἦχ. δ΄.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρ Ἥσσειν ἐπόμενοι· τῶν θεηγόρων πανάμωμε· Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας· σεσωματωμένον· ἀπερινοήτως· τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς· τοὺς αἰχμαλώτους τοῖς παραπτώμασι· διὸ νῦν δυσωποῦμέν σε· τὸν μεταστάντα οἰκέτην σου· ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι· καταυγάσαι Πανάχραντε.

Ἀντι-

Digitized by Google

Ἀντίφωνον, ε΄. ἦχος, πλ. α΄.

ἘΝ τῷ θλίβεσθαί με· δαβιτικῶς ᾄδω σοι Σωτήρ μου· ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν· ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς· ζωὴ μακαρία ἐστὶ· θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις. Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι· περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν· τῆς Τριάδος ἕν ἐστιν ἀψευδῶς.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς·

ἈΓγλῃ τοῦ σοῦ προσώπου Χριστὲ· τὸν μεταστάντα ὡς οἰκτίρμων καταύγασον· σκηνώσας εἰς τόπον χλόης· ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς· ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀναπαύσεως· ἐν τοῖς ὀρεκτοῖς κόλποις· Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος· ἔνθα τὸ φῶς σου· καθαρῶς ἐποπτεύεται· καὶ προχέονται· αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· ἔνθα περιχορεύουσι· τρανῶς ἀγαλλόμεναι· αἱ τῶν δικαίων χορεῖαι· περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ' ὧν κατατάξαι· τὸν οἰκέτην σου παράσχου· καὶ μέγα ἔλεος.

ΨΆλλειν παναρμονίῳ φωνῇ· δοξολογοῦντι τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον· οἰκτίρμον τὸν μεταστάντα· ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σὲ· τὸν Δεσπότην πάντων καὶ φιλάνθρωπον· διδοὺς ὡραιότητι· τοῦ σοῦ κάλλους ἐκλάμπεσθαι· καὶ τῆς γλυκείας· καὶ τερπνῆς μετουσίας σου· ἀπολαύειν τε· καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου· χορεύουσιν Ἄγγελοι· καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι· χαρμονικῶς περιέπουσι· μεθ' ὧν τῷ σῷ δούλῳ· τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου· καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

ὍΠου τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς· τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα· καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος· δικαιωθέντων τῷ σῷ· σωτηρίῳ πάθει καὶ τῷ αἵματι· δι' οὗ ἐξηγόρασας· τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τὸν πίστει· κοιμηθέντα ἀνάπαυσον· ὡς φιλάνθρωπος· συγχωρῶν καὶ τὰ πταίσματα· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος· ἐν γῇ πεπολίτευσαι· Ἅγιος μόνος καὶ μόνος· ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος· διὸ τῷ σῷ δούλῳ· τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου· καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΝΌμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς· δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας Δέσποινα· ἐν μήτρᾳ τὸν Νομοθέτην· καὶ Βασιλέα Χριστὸν· συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιούμεθα· δωρεᾷ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει· τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε· Θεομήτορα· κατατάξαι ἐν βίβλῳ ζωῆς· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου· σωθέντες παναμώμε· τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐσπλαγχνίας· ἀπολυτρώσεως τύχωμεν· αὐτὸν προσκυνοῦντες· τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ· τὸ μέγα ἔλεος. Ἀντίφωνον, ς΄. Ἦχος, πλ. β΄.

ἘΝ τῷ Οὐρανῷ· σοῦ ὀφθαλμούς μου αἴρω· πρὸς σὲ Λόγε οἴκτειρόν με ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς· σοῦ ἐξουθενημένους· καταρτίζων εὔχρηστα σκεύη σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι· πανσωστικὴ αἰτία· εἴ τινι τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει τάχει· ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς· πτεροῖ αὔξει τάττει ἄνω.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι·

Ἔχων ἀκατάληπτον· τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν· καὶ πηγὴν ἀκένωτον· θεϊκῆς χρηστότητος· πολυέλεε· τὸν πρὸς σὲ Δέσποτα· μεταβεβηκότα· ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον· εἰς τὰ σκηνώματα· τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα· καὶ τάχεσιν οὐρανίων· τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων· ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου Χριστὲ· καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι· Κόσμον ἠλευθέρωσας. Ὅμοιον.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας· ζωοποιὸν ἑκουσίως· καὶ ζωὴν ἐπήγασας· καὶ τρυφὴν ἀΐδιον· πιστοῖς δέδωκας· ἐν ᾗ κατάταξον· τὸν κεκοιμημένον· ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως· τὰ τούτου πταίσματα· πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι· ὡς μόνος ἀναμάρτητος· μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· ἵνα διὰ πάντων· ὑμνῆταί σου τὸ ὄνομα Χριστὲ· καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν· τὴν φιλανθρωπίαν σου. Ὅμοιον.

Ζώντων κυριεύοντα· θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ· καὶ νεκρῶν διασώζοντα· σὲ Χριστὲ γινώσκοντες· ἱκετεύομεν· τὸν πιστὸν δοῦλόν σου· τὸν πρὸς σὲ τὸν μόνον· εὐεργέτην ἐκδημήσαντα· αὐτὸν ἀνάπαυσον· σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε· ἐν τόπῳ ἀναψύξεως· ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι· θελητὴς ἐλέους· ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεὸς· οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας· μόνε πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐνδιαίτημα· θεοπρεπὲς παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας· καὶ Θεὸν ἐγέννησας· ἀπειρογάμως· βροτὸν ὁρώμενον· ἐν δυσὶν οὐσίαις· ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· αὐτὸν δυσώπησον· τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον· τὴν σὲ Παρθένον ἄμωμον· καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα· ψυχὴν ἀναπαῦσαι· τοῦ πίστει κοιμηθέντος ἐν φωτί· ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι· καὶ μακαριότητι.

Ἀντίφωνον, ζ'. ἦχος βαρύς.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν· ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας· κἀμὲ Σωτὴρ ζώωσον· ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις· νηστείας μετὰ δακρύων· οὗτος χαρᾶς δρέψεται· δράγματα ἀειζωοτροφίας. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι· πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων· ἐξ οὗ σοφία σύνεσις φόβος· αὐτῷ αἴνεσις δόξα τιμὴ καὶ κράτος.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος βαρύς. Καταφρονήσαντες πάντων·

Νενεκρωμένος ὡράθης· ἐπὶ Σταυροῦ μόνε ἀθάνατε· καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς· ἐτέθης νεκρώσεως· καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου· τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος· ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας· ὑπάρχων ἀκένωτον· καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· τὴν ψυχὴν τοῦ σοῦ δούλου· τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος ἀνάπαυσον. Ὅμοιον.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει· καὶ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος· καὶ ταῖς τοῦ θείου σου φωτὸς· ἀκτῖσιν ἐλλάμπεσθαι· τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα· ἀγαθὲ καταξίωσον· ἐν ἀΰλῳ φωτοχυσίᾳ· τῆς φωτοφανείας σου· σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα· περὶ σὲ τὸν Δεσπότην· καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Ὅμοιον

Digitized by Google

Ὅμοιον.

Ὡς ἀδαπάνητον ἔχων· τὴν δωρεὰν τῆς μεγαλοπρεπείας· ὡς θησαυρὸν ἀνελλιπῆ· πλουσίας χρηστότητος· τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα· ὡς Θεὸς κατασκήνωσον· ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου· ἐν τόπῳ αἰνέσεως· ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου· ἐν τρυφῇ Παραδείσου· ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τέτοκας· τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γενόμενον· οὐ γὰρ ἰσχύετο τοῖς πρὶν· ἐν νόμῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς· νῦν σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν· ὡς οὖν ἔχουσα παῤῥησίαν· ὡς Μήτηρ ἱκέτευε· τὸν Υἱόν σου τὸν εὔσπλαγχνον· τὴν ψυχὴν ἀναπαῦσαι· τοῦ εὐσεβῶς μεταστάντος πανύμνητε.

Ἀντίφωνον, η. ἦχος. πλ. δ'.

Ἐκ νεότητός μου· ὁ ἐχθρός με πειράζει· ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ Κύριε· τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν· γενηθήτωσαν δὴ· πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς αὐχένας αὐτῶν· τομῇ βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι· τὸ ζῆν τὰ πάντα· φῶς ἐκ φωτὸς Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας· ἐλευθερίαν βαφαῖς· ἐρυθραῖς τῶν δακτύλων σου· αἱματώσας Δέσποτα· καὶ φοινίξας σῷ αἵματι· καὶ νῦν σε πίστει· καθικετεύομεν· τοῖς πρωτοτόκοις· σου συναρίθμησον· καὶ τῶν δικαίων σου· τῆς χαρᾶς ἀξίωσον· ἐπιτυχεῖν· τὸν μεταφοιτήσαντα· πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον. Ὅμοιον.

Ἱεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος· σφαγιασθεὶς σεαυτὸν· προσφορὰν προσενήνοχας· τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον· τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος· τὸν μεταστάντα· οὖν ὡς φιλάνθρωπος· ἐν τῇ τῶν ζώντων· χώρᾳ κατάταξον· ἔνθα οἱ χείμαρροι· τῆς τρυφῆς προχέονται· ἔνθα αἱ πηγαί· τῆς ἀϊδιότητος· ἀναβλυστάνουσιν. Ὅμοιον.

Βάθει σοφίας ἀῤῥήτου σου· ὁροθετεῖς τὴν ζωὴν· καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον· καὶ πρὸς βίον ἕτερον· μετοικίζεις τὸν ἄνθρωπον· ὃν προσελάβου· τοῦτον κατάταξον· ἐπὶ ὑδάτων· τῆς ἀναπαύσεως· ἐν τῇ λαμπρότητι· τῶν ἁγίων φώτων σου· ἔνθα φωνή· τῆς ἀγαλλιάσεως· καὶ τῆς αἰνέσεως.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος· Ζήτει εἰς φύλ. φθ'. τῆς Παρακλητικῆς, ἦχ. πλ. δ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον· Λόγον Θεοῦ καὶ Θεὸν· μητρικῇ παῤῥησίᾳ σου· ἐκτενῶς ἱκέτευε· κατατάξαι τὸν δοῦλόν σου· ἔνθα χορεία· ἡ ἀκατάλυτος· εὐφραινομένων· καὶ εὐφημούντων σε· ἔνθα λαμπρότητες· αἱ διαιωνίζουσαι· καὶ ὁ γλυκὺς· ἦχος ἑορταζόντων· Θεογεννήτρια.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ.

Μετὰ τῶν Ἁγίων· ἀνάπαυσον Χριστὲ ὁ Θεὸς· τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος· ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν· καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα· καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με· καὶ εἰπών μοι ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα· ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδήν: τὸ Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν, τό. Μετὰ τῶν Ἁγίων·

Καὶ εὐθὺς οἱ Μακαρισμοὶ, ἦχος, β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Μνήσθητι ὡς ἐσπλαγχνίσθης καὶ ἡμῶν· καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ λῃστοῦ· ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν· ἐκεῖ εὐφρανθήσονται ἐν αὐτῷ· ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ἀσκήσει δουλεύσαντά σοι Χριστὲ· καὶ ὀρθοδοξίᾳ ἐπὶ τῆς γῆς· δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν.

Ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι θεοπρεπῶς· καὶ ἀγάπῃ ζήσαντα ἐπὶ γῆς· δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν.

Ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεὸς· μετὰ τῶν Ἁγίων ὡς ἀγαθὸς· ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Τὸν Κόσμον λιπόντα καὶ ἐν σεμνῇ· πολιτείᾳ ζήσαντα εὐσεβῶς· δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Δόξα.

Μίαν Θεαρχίαν οἱ εὐσεβεῖς· ἐχόμενοι πίστεως ἐν τρισὶ· προσώποις δοξάζομεν εὐλαβῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντες μακαρίζομέν σε ἁγνὴ· ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες ἐν σαρκὶ· Θεὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Προκείμενον. ἦχ. πλ. β'.

Μακαρία ἡ ὁδὸς, ἣν πορεύῃ σήμερον, ἀδελφὲ, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως.

Στίχ. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν τῷ τῶν Κοσμικῶν Ἐξοδιαστικῷ.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ἡ Εὐχὴ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Ἱερέως, ἤγουν. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα προσόμοια, ἦχος, β'. Ὅτε· ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν·

Δεῦτε· τελευταῖον ἀσπασμὸν· δῶμεν ἀδελφοὶ τῷ θανόντι· εὐχαριστοῦντες Θεῷ· οὗτος γὰρ ἐξέλιπε· τῆς συγγενείας αὐτοῦ· καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται· οὐκ ἔτι φροντίζων·

τίζων· τὰ τῆς ματαιότητος καὶ πολυμόχθου σαρκός· ποῦ νῦν· συγγενεῖς τε καὶ φίλοι· ἄρτι χωριζόμεθα ὅνπερ· ἀναπαῦσαι Κύριον δεξώμεθα.

Π Α'ντα· τὰ τοῦ σώματος νυνὶ· ὄργανα ἀργὰ θεωροῦνται· τὰ πρὸ μικροῦ κινητὰ· πάντα ἀνενέργητα· νεκρὰ ἀναίσθητα· ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέδυσαν· ἐδέθησαν πόδες· χεῖρες ἡσυχάζουσι καὶ ἀκοὴ σὺν αὐτοῖς· γλῶσσα· τῇ σιγῇ συνεκλείσθη· τάφῳ παραδίδοται ὄντως· ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα.

Π Οῖος· χωρισμὸς ὦ ἀδελφοὶ· ποῖος κοπετὸς ποῖος θρῆνος· ἐν τῇ παρούσῃ ῥοπῇ· δεῦτε οὖν ἀσπάσασθε· τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· παραδίδοται τάφῳ γὰρ· καλύπτεται λίθῳ· σκότει κατοικίζεται· νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες· συγγενεῖς τε καὶ φίλοι· ἄρτι χωριζόμεθα ὅνπερ· ἀναπαῦσαι Κύριον δεξώμεθα.

Ο Ἷα· ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστὶν· ἄνθος καὶ ἀτμίς τε καὶ δρόσος· ἑωθινὴ ἀληθῶς· δεῦτε οὖν κατίδωμεν· ἐπὶ τῶν τάφους τρανῶς· ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος· καὶ ποῦ ἡ νεότης· ποῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα καὶ ἡ μορφὴ τῆς σαρκός· πάντα· ἐξηράνθη ὡς χόρτος· πάντα ἠφανίσθησαν δεῦτε· τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσι.

Α Ἄ'ρτι· ἡ τοῦ βίου πονηρὰ· λύεται πανήγυρις πᾶσα· τῆς ματαιότητος· πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν· ἀπὸ σκηνώματος· ὁ πηλὸς μεμελάνωται· τὸ σκεῦος ἐρράγη· ἄφωνον ἀναίσθητον νεκρὸν ἀκίνητον· ὅπερ· παραπέμποντες τάφῳ· Κύριον δεξώμεθα δοῦναι· εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Σ Ω῀ζε· τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ· Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου· Θεογεννήτρια· αἴτησαι· πρεσβείαις σου· τὸν ὑπεράγαθον· ἀναπαῦσαι δεόμεθα· τὸν νῦν μεταστάντα· ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαὶ· θείων· ἀγαθῶν κληρονόμον· δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων· εἰς μνημόσυνον πανάμωμε αἰώνιον.

Ἦχος, πλ. δ'.

Τ Η'ν ἀπείραχον θάλασσαν· τοῦ βίου διαδραμὼν· τοῖς σοῖς λιμέσι προσέδραμε· τῇ πίστει ὁ μεταστάς· ἀλλ' ἐν τῇ σῇ γαλήνῃ καὶ ἀκζώῳ τρυφῇ· μετὰ τῶν Ἁγίων καθοδηγῶν αὐτὸν· ἀνάπαυσον Χριστὲ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ἰδιόμελα, ἦχος, δ'.

Η Ἀ'οίδιμος φωνὴ τοῦ θείου Δαβὶδ· σήμερον πληροῦται· ἄνθρωπος λέγουσα· ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ· οὕτως ἐξανθήσει· ὃν γὰρ πρὸ μικροῦ ἐβλέπομεν ζῶντα καὶ λαλοῦντα· ἰδοὺ πρόκειται νεκρὸς ἀκίνητος· ἄπνους ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τῶν ἐνθένδε· ἐκεῖ ὅπου ὁ μισθὸς τῶν ἔργων ὑπάρχει· ἐκεῖ ὅπου ἡ χαρὰ πάντων τῶν Ἁγίων· μεθ' ὧν ἀνάπαυσον τὸν κεκοιμημένον ὁ Θεὸς· ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος. Ἦχος, πλ. δ'.

Π Αντοκράτορ Κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου· ἀνάπαυσον ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων· ὅπου τὸ φῶς σου καταλάμπει πᾶσι τοῖς ἀξίοις· μόνε πολυέλεε.

Ἦχος, πλ. δ'.

Ε Ξέλιπον ἀπὸ τῆς συγγενείας μου· κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου· καὶ πρὸς σὲ κατέφυγα Κύριε· σῶσόν με.

Εἰρή-

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι· Ζωοδότα δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν Ἀσπασμὸν, λέγομεν τὰ τροπάρια ταῦτα.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ καταβὰς εἰς ᾅδην. Ἡ μόνη ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος.

Ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς. Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Ἐκφώνως· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωή. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἶτα ἄραντες τὴν κλίνην μετὰ τοῦ λειψάνου, ἀπερχόμεθα εἰς τὸ Κοιμητήριον, ψάλλοντες τὰ ἰδιόμελα, ἅπερ προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἤγουν. Ποία τοῦ βίου τρυφή. Καὶ τὰ ἕτερα πάντα.

Ἀποτίθεται δὲ τὸ λείψανον, ἕως ἂν ἀπέλθωμεν εἰς τὸ Κοιμητήριον τρίς. Καὶ γίνεται Αἴτησις, καὶ ἡ Εὐχή. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τάφον, ἀποτίθεται μὲν τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι. Ὁ δὲ Ἱερεὺς χοῦν λαβὼν μετὰ τοῦ πτύου, ἐπιρρίπτει τῷ λειψάνῳ σταυροειδῶς, λέγων. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ. καὶ ἐπιχέει καὶ κανδήλαν, λέγων τὸ παρὸν τροπάριον.

Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε· ὁ θάνατος νενέκρωται· καὶ ὁ ᾅδης ἐσκύλευται· καὶ οἱ πάλαι θανέντες· ἀναστάντες ὕμνον σοι προσέφερον· διὸ βοῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεός· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον· ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων· ἡ κατοικία ἐν σοί· δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Καὶ οὕτω καλύπτουσιν ὡς σύνηθες τὸν τάφον, λέγοντες τὰ τροπάρια ταῦτα.

Γῆ χανοῦσα ὑπόδεξαι τὸν ἀπὸ σοῦ πλασθέντα· χειρὶ Θεοῦ τὸ πρότερον· πάλιν δὲ ὑποστρέφοντα· πρὸς σὲ τὴν τεκοῦσαν· τὸ γὰρ κατ' εἰκόνα ὁ Κτίστης προσελάβετο· σὺ δὲ ὑπόδεξαι τὸ σῶμα τὸ ἴδιον.

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις· ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας· ἐξ ᾅδου καλέσας τὸν Λάζαρον· οὕτω καὶ τὸν δοῦλόν σου· ἐκ τοῦ ᾅδου ἔγειρον φιλάνθρωπε.

Πνευματικοί μου ἀδελφοὶ καὶ συνασκηταί· μή μου ἐπιλάθησθε ὅταν προσεύχησθε πρὸς Κύριον· ἀλλ' ὁρῶντές μου τὸν τάφον· μέμνησθέ μου τῆς ἀγάπης· καὶ ἱκετεύσατε Χριστόν· ἵνα κατατάξῃ τὸ πνεῦμά μου μετὰ τῶν Δικαίων.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. καὶ τὰ λοιπὰ καθεξῆς. Ὁ Ἱερεύς.
Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων, καὶ πάσης σαρκός.

Μετὰ

Μετὰ δὲ τὴ Ἐκφώνησιν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀ Ἀπόλυσις.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, ιβ΄. ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος Ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅσοι ὑπάρχομεν ἐν τῷ μνήματι, λέγοντες.

Ἀνάπαυσον Κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Καὶ οὕτως ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΝΕΚΡΩ΄ΣΙΜΟΣ.

Εἰς Ἱερέα τελευτήσαντα.

Ἐπειδὰν τις τῶν Ἱερέων ἐκδημήσῃ πρὸς Κύριον, ἀπέρχονται τρεῖς Ἱερεῖς, ἃ καταβιβάζουσιν αὐτὸν τῆς κλίνης, καὶ τιθέασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ψιαθίῳ, καὶ ἐπεὶ οὐ δεῖ λούεσθαι, γυμνούμενος παρὰ τῶν Ἱερέων, ἀποσπογγίζουσιν αὐτὸν μετ᾽ ἐλαίου καθαροῦ, εἶτα ἐνδύουσιν αὐτὸν τὰ ἐξ ἔθους ἱμάτια, εἶτα τὴν Ἱερατικὴν στολὴν ἅπασαν, καὶ σκεπάζουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀέρος, καὶ τιθέασι τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ. εἶτα ἀπέρχονται οἱ Ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι τὰς Ἱερατικὰς στολάς· ὁ δὲ Προεστὼς ποιεῖ Εὐλογητόν.

Τὸ τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων. Στίχ. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καί. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε. Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἃ νῦν. Ἡ μόνη ἁγνὴ ἃ ἄχραντος. Εἶτα ὁ Διάκονος μνημονεύει, καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων, καί. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις. καὶ εὐθὺς αἴρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸ λείψανον, ἃ φέρουσιν αὐτὸ ἐν τῷ Νάρθηκι τοῦ Ναοῦ, καὶ τιθέασι τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ, ὡς προείρηται, ἃ τὰ μανουάλια σταυροειδῶς μετὰ λαμπάδων, καὶ ἄρχεται ὁ Ψάλτης τοῦ Ἀμώμου. εἶτα μνημονεύει ὁ Διάκονος, καὶ ἡ Εὐχή, καὶ ἡ Ἐκφώνησις.

Εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἦχος, πλ. α.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορός. Ὁ πάλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντων. Εἰκὼν εἰμὶ τῆς. Οἱ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ. Οἱ τὴν ὁδὸν τῆς στενῆς. Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου. Δόξα. Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα. Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις.

Εἶτα τὸ τροπάριον. Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας.

Εἶτα

Εἶτα τοὺς Ἀναβαθμοὺς τοῦ πλ. β'. ἤχου.

Ἐν τῷ Οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Εἶτα Προκείμενον, ἦχος, πλ. β'.

Μακαρία ἡ ὁδὸς, ᾗ πορεύεται. Στίχ. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν.

Ὁ Ἀπόστολος. Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

Ζήτει τῇ, ε. τῆς, β'. Ἑβδομάδος.

Τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην· εἶτα ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ ἀποκτένων καὶ ζωοποιῶν, ὁ κατάγων εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγων· σὺ τῇ σοφίᾳ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάλιν εἰς γῆν αὐτὸν ὑποστρέφεις, τὸ τῆς ψυχῆς χρέος ἀπαιτῶν· σὲ ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, καὶ ἀνάπαυσον αὐτὸν εἰς τοὺς κόλπους Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ δὸς αὐτῷ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης σου, τὴν μερίδα τῶν σωζομένων, εἰς τὴν δόξαν τῶν ἐκλεκτῶν σου· ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐκοπίασεν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ διὰ τὸ ὄνομά σου, λάβῃ πλουσίαν τὴν ἀνταπόδοσιν ἐν ταῖς μοναῖς τῶν Ἁγίων σου. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ.

Κάθισμα, ἦχος, β'.

Σήμερον χωρίζομαι ἀπὸ τῆς συγγενείας· καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν μόνον ἀναμάρτητον· ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων· μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Εἶτα λέγομεν τὸν, κβ'. Ψαλμόν.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, ἐκ, β'.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ψαλμοῦ, καὶ καθ' ἕκαστον στίχον τὸ, Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὸ παρὸν τροπάριον, ἦχος, β'.

Ἐπειδὴ πάντες πρὸς τὴν αὐτὴν κατεπειγόμεθα μονήν· καὶ τὸν αὐτὸν ὑπελευσόμεθα λίθον· καὶ αὐτοὶ κόνις μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα· τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα· τοιοῦτος γὰρ ἡμῶν ὁ βίος ἀδελφοί· τοῦτο ἐπὶ γῆς παίγνιον· οὐκ ὄντας γενέσθαι· καὶ γενομένους ἀναιρεθῆναι· ὄναρ ἐσμὲν οὐχ ἱστάμενον· φυσήματι μὴ κρατούμενον· πτῆσις ὀρνέου παρερχομένου· καὶ ἐπὶ θαλάσσης ἴχνος οὐκ ἔχουσα· διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῆς ἀπολαύσεως σου μακαριότητος καταξίωσον αὐτόν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτία εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον· ἄχρι γὰρ νόμου ἡ ἁμαρτία οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ, μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος· ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ

ἑνὸς

Digitized by Google

ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε, καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι, διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς· ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί· νόμος δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται. Ζήτει τῇ, δ'. τῆς, β'. ἑβδ'.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεός, ὅτι σὺ μόνον ἔχεις τὸ ζῆν ἀθάνατον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος, καὶ ἡ βασιλεία ἀδιάδοχος, καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία παρὰ σοί· πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις τὸ κοινὸν τὸν θάνατον ἔταξας, τοῦ ὅρου τοῦ βίου πληρωθέντος. διὸ ἱκετεύομέν σε Δέσποτα Κύριε, τὸν δοῦλόν σου ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ συλλειτουργὸν γενόμενον (τὸν δεῖνα) τὸν εἰς σὲ πίστιν, καὶ ὁμολογίαν ὀρθὴν ἐσχηκότα καὶ ἀδιάβλητον, καὶ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κοιμηθέντα, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακὼβ ἀνάπαυσον· καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ λειτουργὸν αὐτὸν κατέστησας, οὕτω καὶ ἐν τῷ οὐρανίῳ σου Θυσιαστηρίῳ ἀνάδειξον Κύριε· ἐπὶ ἀνθρώπων πνευματικῇ ἀξίᾳ κατακοσμήσας, ἐπὶ Ἀγγέλων τῷ τῆς δόξης ἀκατάκριτον προσδέξαι. αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐδόξασας, αὐτὸς δὲ καὶ τὴν ἔξοδον τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν ἁγίων σου δικαίωσον, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων συναρίθμησον.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωή. Ἀντίφωνον, β'.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Ἀλληλούϊα, ἐκ, β'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ψαλμοῦ. Δόξα. Ἀλληλούϊα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον, ἦχος, β.

Ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἐλπίδι· καὶ πραότητι· καὶ ἁγνείᾳ· καὶ ἐν τῷ Ἱερατικῷ ἀξιώματι· εὐσεβῶς διέπρεψας ἀείμνηστε· διό σε ὁ προαιώνιος Θεός· ᾧ καὶ ἐδούλευσας· αὐτὸς κατατάξει τὸ πνεῦμά σου· ἐν τόπῳ φωτεινῷ καὶ τερπνῷ· ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· ἐντεύξει τε καὶ παρὰ Χριστοῦ τῇ κρίσει τὴν ἄφεσιν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ.

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι ἐν ἁμαρτίαις ἐγενόμεθα· διό σε ἱκετεύομεν· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον· παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα· ἃ ὡς

ἄνθρωπος καὶ θνητὸς ἐν βίῳ ἔπραξε· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Προκείμενον. Μακάριος ὃν ἐξελέξω. Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον.

Πρὸς Κορινθίους, α΄. Ἐπιστολῆς.

ἈΔελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε· τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε· παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς Ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κἀμοί· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι Ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμί, ὅ εἰμι. καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη· ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκείνη, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Ζήτει τῇ, δ΄. τῆς, γ΄. Ἑβδομάδος.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΚΎριε τῶν Δυνάμεων, ἡ τῶν θλιβομένων παραμυθία, καὶ τῶν πενθούντων παράκλησις, καὶ πάντων τῶν ἐν ὀλιγοψυχίᾳ ἀντίληψις ὑπάρχων, τοὺς τῷ πένθει τοῦ κοιμηθέντος συνεχομένους, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ παραμυθήσας, πᾶν ἄλγος ἐγκείμενον ἐν καρδίᾳ αὐτῶν θεράπευσον, καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένον ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσον.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις. Ἀντίφωνον, γ΄.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν Δυνάμεων, Ἀλληλούϊα.

Δὶς, καὶ καθεξῆς τὰ λοιπὰ τοῦ Ψαλμοῦ.

Εἶτα τὰ τροπάρια, ἦχος, πλ. β΄.

ἈΔελφοί μου ἀγαπητοί· μή μου ἐπιλάθησθε· ὅταν ὑμνῆτε τὸν Κύριον· ἀλλὰ μνήσθητέ μου τοῦ πόθου καὶ τῆς ἀγάπης· μνήσθητε καὶ τῆς ἀδελφότητος· καὶ ἱκετεύσατε τὸν Θεόν· ἵνα με ἀναπαύσῃ μετὰ τῶν Δικαίων ὁ Κύριος.

ἈΙφνίδιος ἐπέστη ἐπ' ἐμὲ ὁ θάνατος· καὶ ἐχώρισέ με τῶν ἰδίων μου σήμερον· ἀλλὰ μεταστήσας με Χριστὲ· ἐν τόποις ἀναψύξεως ἀνάπαυσον.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Προκείμενον. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν. Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι. ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοί, Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος ἀνήρ.

Εὐαγ-

Digitized by Google

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· τοῦτό ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός. Ζήτει τῇ, ε. τῆς, γ. Ἑβδομάδος.

Εἶθ' οὕτως οἱ Μακαρισμοὶ, εἰς ἦχον, β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Πάλαι μὲν ὁ Ἀδὰμ γευσάμενος· τοῦ ξύλου τῆς βρώσεως· τοῦ Παραδείσου ἐξωρίσθη· ὁ δὲ λῃστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ κρεμάμενος· Θεόν σε ὁμολογῶν· ἐν Παραδείσῳ ἀσφκίσθη· καὶ ἡμεῖς οἱ πιστεύσαντες τῷ πάθει σου Δέσποτα· τὸν λῃστὴν ἐκμιμούμενοι· ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν· ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροί.

Χοῦν λαβὼν ἀπὸ γῆς ὁ πλάσας με· τὸ ἐμὸν σῶμα διέπλασε· βουλήματι τῷ θείῳ· τὴν δὲ ψυχὴν ζωηφόρῳ φυσήματι· ἐμπνεύσας ἐνέθηκε· προστάγματι τῷ ἁγίῳ· ὅθεν τῇ φθορᾷ τῆς ἁμαρτίας κακῶς ὑπαχθέντα με· ἀνεκαλέσω φιλανθρωπίᾳ· διὰ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς· ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ὅταν ψυχὴ καὶ σῶμα χωρίζεται· φρικτὸν τὸ μυστήριον· καὶ φοβερὸν τοῖς πᾶσιν· ἡ μὲν ψυχὴ θρηνωδῶς πορεύεται· τὸ δὲ σῶμα καλύπτεται· τῇ γῇ παραδοθὲν· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐπιγνόντες τοῦ τέλους τὴν ἔξοδον· τῷ Σωτῆρι προσφθάσωμεν· ἐν δάκρυσι βοῶντες· μνήσθητι καὶ ἡμῶν· ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Τί με θρηνεῖτε δεινῶς ὦ ἄνθρωποι· τί με δακρύετε· τί μάτην θορυβεῖσθε· ὁ μεταστὰς ἅπασι προσφθέγγεται· ὁ θάνατος γέγονεν· ἀνάπαυσις τοῖς πᾶσιν· ὅθεν τῆς φωνῆς τοῦ Ἰὼβ ἀκούσωμεν· λέγοντος θάνατος· ἀνδρὶ ἀνάπαυσις ὑπάρχει· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς· ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν.

Ὁ πάνσοφος Παῦλος προηγόρευε· σαφῶς τὴν μετάστασιν· τοὺς πάντας διδάσκων· ὅτι νεκροὶ ἄφθαρτοι ἐγείρονται· ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα· κελεύσματι τῷ θείῳ· ὅθεν φοβερῶς ἡ σάλπιγξ ἐκείνη ἠχήσει· τοὺς ἀπ' αἰῶνος καθεύδοντας· ἐξ ὕπνου ἀναστήσει· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς· ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ὁ μεταστὰς καὶ ἐν τάφῳ κείμενος· νεκρὸς ἀπαράλλακτος· τοῖς πᾶσιν ἀνακράζει· δεῦτε πρός με γηγενεῖς θεάσασθε· τὸ κάλλος τοῦ σώματος· μαυρωμένον· ὅθεν ἐξ αὐτοῦ ἐπιγνόντες ἀδελφοὶ τὴν ἔξοδον· τῷ Σωτῆρι προσφθάσωμεν· ἐν δάκρυσι βοῶντες· ἀνάπαυσον αὐτὸν ὁ Θεὸς· ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υ'Περφυῶς ἐν γαστρί σου Δέσποινα· ἀσπόρως συνέλαβες· Θεὸν τὸν προαιώνιον· καὶ ἐν σαρκὶ τοῦτον ἀπεκύησας· Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον· ἀτρέπτως ἀσυγχύτως· ὅθεν καὶ ἡμεῖς Θεοτόκον ἀεί σε γινώσκοντες· τῷ τεχθέντι ἐκ σοῦ Θεῷ· ἐν πίστει βοῶμεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν· Χριστὲ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω. Στίχ. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς.

Πρὸς Ῥωμαίους. Ἀδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω. Εὐαγγ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Ζήτει τῇ, δ'. τῆς, γ'. Ἑβδομάδος.

Εἶτα τὸν, Ν'. καὶ ὁ Κανών. Ὠδὴ, α'. ἦχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης·

Σοὶ τῷ Εὐεργέτῃ· καὶ πάντων Δεσπότῃ· Χριστῷ προσπίπτομεν· μετὰ δακρύων θερμῶν· τὸν ἐπιτάφιον ταύτην· ἐν κλαυθμῷ ἀναβοῶντες ᾠδήν· τὸν πιστὸν οἰκέτην σου· ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῆς ἐκ δεξιῶν σου· ἀξίωσον Λόγε· ἁγίας στάσεως· μετὰ τῶν σῶν ἐκλεκτῶν· τὸν ἐλπίδι θανέντα· ἀναστάσεως φιλάνθρωπε· ἐκτενῶς δεόμεθα· μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Ἐν τῇ οὐρανίῳ· σου τῇ Βασιλείᾳ· σὸν ἐκλεκτὸν δοῦλον· φαιδρῶς ἀγάλλεσθαι· τὸν ἀπὸ γῆς μεταστάντα· καταξίωσον φιλάνθρωπε· παρορῶν ὡς εὔσπλαγχνος· τὰ τῆς ψυχῆς ἐγκλήματα.

Ὅμοιος ὡσεὶ χόρτος· ἡ δόξα τοῦ βίου· ὁμοῦ ἐξελώθησε· καὶ ἐξηράνθη εὐθύς· τοῦ ἐν τῷ τάφῳ ἀξία· τοῦ μορφὴ ἢ κάλλος ἐκεῖ· διὸ φεῖσαι Κύριε· τοῦ δούλου σου ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Κατακαρδίως πάντες ὑμνοῦμέν σε πόθῳ· Παρθένε ἄχραντε· Μαρία Μήτηρ Θεοῦ· ὅτι ἀκοίμητον ἔχεις· τῆς πρεσβείας σου τὸ ὄμμα ἀεί· ἐκ πταισμάτων ῥῦσαι νῦν· καὶ χείστου θανάτου ἡμᾶς.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐν γῇ· ὃς οὐχ ἥμαρτε Λόγε· διὸ δέησιν δέξαι· δι' ἡμῶν τῶν ταπεινῶν· καὶ ἄνες ἄφες Σωτὴρ· τοῦ σοῦ δούλου· πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Καὶ τίς φιλάνθρωπος ὡς σύ· Κύριε ἐλεήμων· συγχωρῶν ἁμαρτίας· καὶ τοῖς ζῶσι καὶ νεκροῖς· κατ' ἐξουσίαν πολλήν· διὰ ταύτης· σῶζε καὶ τὸν δοῦλόν σου.

Τῆς ἄνω κλήσεως Σωτὴρ· τὸν πιστῶς μεταστάντα· δεῖξον συγκληρονόμον· προσδεχόμενος αὐτοῦ· τὴν τελευταίαν εὐχήν· τῶν δακρύων· μόνε ἀναμάρτητε.

Θεοτοκίον.

Ὄντως Δέσποινα ἡμῶν· παναγία Παρθένε· δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· ὃν ἐκύησας Θεὸν· τὸν μεταστάντα πιστῶς· βασιλείας· ἄξιον γενέσθαι σοι.

Κάθισμα. ἦχος, πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα· ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής· ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν Κόσμον κερδήσωμεν· τότε

τῷ

τῷ τάφῳ οἰκήσομεν· ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου· ἐν χώρᾳ ζώντων ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Ὠδὴ, δʹ. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου· θείαν κένωσιν·

Ὅτι κρίσις· ἀνυπόστατος· τῆς φρικτῆς ἀπειλῆς· ἐκείνης τῆς ἡμέρας· τοὺς μεταστάντας μένει· ὅθεν ἐκτενῶς· τὴν ἀνάστασιν πίστει· Χριστῷ αἰτήσωμεν.

Ὡς μετανοίᾳ· σοὶ ἀνάψαντα· τὴν λαμπάδα Χριστὲ· φαιδρὰς περὶ τοῦ θανάτου· τὸν οἰκέτην Δέσποτα· εὔσπλαγχνε Σωτὴρ· τοῦ νυμφῶνός σου τοῦτον· φαιδρᾶς ἀξίωσον.

Ὅτε γυμνοῖς· πάντα τὰ κρύφια· καὶ ἐλέγχεις Χριστὲ· ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὃν προσελάβου Κύριε· φεῖσαι ἀγαθὲ· τῆς αὐτοῦ μεμνημένος· ἐξαγορεύσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάθῃ· τῶν βοώντων σοι· ἐν κλαυθμῷ ἐκτενῶς· ἁγία Θεοτόκε· τοῖς πᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν· εὑρεῖν Ἀγαθή· τὸν πιστόν σου οἰκέτην· πρὸς τὴν μετάστασιν.

Ὠδὴ, εʹ. Θεοφανείας σου.

Ἐν τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν· καὶ ἐν τρυφῇ· οἰκτίρμον Παραδείσου· ὃν ἐν πίστει ἐξ ἡμῶν μετέστησας· οἴκησον σὺ γὰρ ἔθου Σωτὴρ ἡμῶν· τοῖς ἁμαρτάνουσι βροτοῖς· μετάνοιαν ἔνθεον· ὡς πάντων Δεσπότης· καὶ τοῦτον τῆς Βασιλείας· σου ἀξίωσον.

Κατ᾽ ἐξουσίαν ὡς Θεὸς· δεσποτικῶς· ἐλεεῖς τὸ σὸν πλάσμα· οὐ τῷ νόμῳ ἀνθρωπίνῳ Κύριε· ὑπετάγης μόνε φιλάνθρωπε· διὸ ἄνες ἄφες Σωτὴρ· τοῦ μεταστάντος· πίστει τὰς ἁμαρτίας· καὶ τοῦτον τῆς Βασιλείας· σου ἀξίωσον.

Οὐδεὶς ἐκφεύξεται ἐκεῖ· τὸ φοβερὸν· τῆς κρίσεώς σου βῆμα· βασιλεῖς δυνάσται ἅπαντες· σὺν τοῖς δούλοις ἅμα παρέσονται· καὶ φωνῆς Κριτοῦ φοβερᾶς· τοὺς ἁμαρτήσαντας· λαοὺς εἰς κρίσιν· γεέννης καλεῖ ἐξ ἧς Χριστὲ· ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τεχθεὶς ὁ Λυτρωτὴς· ὑπερφυῶς· κατὰ φύσιν ἀνθρώπων· ὃν Παρθένε ἐκτενῶς ἱκέτευε· τοῦ ῥυσθῆναι πάντας ἀνύμφευτε· κολάσεως καὶ δεινῶν· καὶ φοβερῶν τοῦ ᾅδου· κολαστηρίων· καὶ σῶσαι τὸν ἐξ ἡμῶν νῦν· μεταστάντα πιστῶς.

Ὠδὴ, ϛʹ. Ἄβυσος· ἐσχάτη.

Θάνατος· καὶ τάφος καὶ κρίσις ἡμᾶς ἀναμένει· στηλιτεύουσα τὰ ἔργα πάντα· ἐξ οὗ τὸν δοῦλόν σου ῥῦσαι· φιλάνθρωπε ὃν μετέστησας.

Ἄνοιξον· Σωτήρ μου τοῦ μεταστάντος δεόμεθά σου· τοῦ ἐλέους σου Χριστὲ τὴν θύραν· ἵνα χορεύῃ ἐν δόξῃ· μετέχων εὐφροσύνης τοῦ κράτους σου.

Λύτρωσον· ἐκ τῶν πταισμάτων τῷ σῷ ἐλέει Σωτὴρ· σὸν δοῦλον ὃν μετέστησας· ἐν πίστει· ὅτι οὐδεὶς δικαιοῦται· ἐξ ἔργων ἀνθρωπίνων φιλάνθρωπε.

Νέκρωσις· θανάτου καὶ κατάρας ἀναίρεσις· ὁ Κτίστης σαρκὶ ἐτέχθη Θεογεννῆτορ· καὶ πάντας τοὺς θανόντας· σώζει ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι.

Ὅπως

Digitized by Google

Ὅπως Κύριος ὁ Θεός. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Εὐχή. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δʹ.
Μετὰ τῶν Ἁγίων· ἀνάπαυσον Χριστέ.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος· ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν· καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα· καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με· καὶ εἰπών μοι ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα· ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν: τὸ Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ, Μετὰ τῶν ἁγίων· ὡς ἄνωθεν εἰς τὴν Ἀκολουθίαν εἰς τεθνεῶτας.

Ὠδὴ, ζʹ. Ἄφραστον θαῦμα·

Πυρὸς γεέννης· καὶ τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως· ὡς οἰκτίρμων· λύτρωσαι Χριστέ· ὃν πίστει τὰ νῦν· προσελάβου δοῦλόν σου· καὶ μελῳδεῖν σοι· παράσχου σῷ οἰκέτῃ· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰς γῆν πραέων· καὶ Παραδείσου ἀπόλαυσιν· τὸν κοιμηθέντα· δοῦλόν σου πιστῶς· ἐν τόπῳ σκηνῆς· δόξης θαυμαστῆς ὁ Θεὸς· καταξιώσας· παράσχου μελῳδεῖν σοι· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολλὴ ἡ κρίσις· ἀνάγκη δὲ ἀδιήγητος· ἐν γεέννῃ· ἐστὶν ἀδελφοί· ἐκεῖ γὰρ ψυχαί· σώματι μὲν φλέγονται· καὶ ἐν ὀδύνῃ· δακρύουσι διό σοι· βοῶμεν Λυτρωτὰ εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀδιστάκτως· Θεοῦ Μητέρα ὑμνοῦντάς σε· Θεοτόκε· ἄχραντε ἁγνή· καὶ ζῶντας καὶ ἀεὶ· φρούρει πρεσβείαις σου· καὶ μεταστάντας· πικρῶν βασάνων ῥῦσαι· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὠδὴ, ηʹ. Ἔκστηθι φρῖττων Οὐρανέ·

Ὢ ποία ὥρα φοβερὰ· τοὺς ἁμαρτάνοντας· ἀναμένει ἀδελφοί· ὢ ποῖος· φόβος τότε πῦρ· καταφλέγεται τὸ τῆς γεέννης· καὶ ἑρπετῶν καταπίεται ὁ ὄφις· διὸ Χριστὲ οἰκτίρμον· Δέσποτα τὸν σὸν δοῦλον· ῥῦσαι φρικτῆς γεέννης· ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ὢ τῶν δικαίων τῆς χαρᾶς· ἧς ἀπολαύουσιν· ὅταν ἔλθῃ ὁ Κριτής· ἐκεῖ γὰρ· ὁ νυμφὼν ηὐτρέπισται· καὶ ὁ Παράδεισος καὶ πᾶσα· ἡ Χριστοῦ Βασιλεία ἐν ᾗ τοὺς οἰκέτας· εὐφραινομένους δεῖξον· μετὰ τῶν σῶν Ἁγίων· Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τίς ὑποστήσεται Χριστέ· τῆς παρουσίας σου· τὴν φρικώδη ἀπειλὴν· ἐκεῖ· ὁ Οὐρανὸς εἰλίσσεται· ὥσπερ βιβλίον φρικτόν· καὶ πίπτουσι τὰ ἄστρα τῷ φόβῳ· κλονεῖται πᾶσα Κτίσις· καὶ τὸ φῶς ἀλλοιοῦται· τότε φεῖσαι Λόγε· τοῦ ἔνθεν μεταστάντος.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐσωμάτωσας Υἱὸν· ὑπερφυῶς ἁγνή· οὗτος ἐστὶν ὁ Κριτής· καὶ ζώντων· καὶ τῶν νεκρῶν καὶ ἁπάντων· κρίνων δικαίως τὴν γῆν· καὶ σώζει τῶν βασάνων οὓς θέλει· καὶ μάλιστα τοὺς πόθῳ· προσκυνοῦντας ἐν τύποις· αὐτὸν καὶ σὲ ὑμνοῦντας· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ, θʹ. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ·

Μὴ ἐποδύρεσθε πάντες· οἱ ἐν πίστει θανέντες· ὅτι Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν· ὑπέμεινε σαρκὶ· καὶ Σταυρὸν καὶ ταφὴν· ἀθανασίας ὑμᾶς· ἀπειργάσατο πάντας· βοῶντας πρὸς αὐτὸν· μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν· μετὰ τοῦ δούλου σου.

Digitized by Google

ΩΣ ἐπ' ἐλπίδι θανόντες· ἀναστάσεως θείας· τῆς ἐν Χριστῷ πάντων ζωῆς· ἀξιήκαμεν πιστοί· ἀλλὰ κρίσις πολλή· ἐνταῦθα ἀδελφοί· καὶ οὐδεὶς ἐν ᾅδῃ λυτροῦται ἑαυτόν· ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ πάντων· Χριστῷ δεήθητε.

ΕΝ τῇ ἀγήρῳ σου δόξῃ· καὶ τρυφῇ Παραδείσου· τὸν ἐξ ἡμῶν μεταστάντα νῦν· τάξον ἀγαθέ· ὡς ὀρθοδοξίᾳ· καὶ μετανοίᾳ σοι· προσδραμόντα ἐν πίστει· καὶ ποίησον αὐτὸν· ἐκλεκτὸν παραστάτην· τῆς Βασιλείας σου. Θεοτοκίον.

ΣΕ τῆς ζωῆς ὡς Μητέρα· Θεοτόκε παρθένε· ὑπερφυῶς καὶ εὐσεβῶς· ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί· διὰ σοῦ γὰρ ἡμᾶς· οἱ τεθνηκότες τὸ πρίν· ἀθανατισθέντες· ἀξιήκαμεν ζωῆς· καὶ ἰδοὺ σοι τὸν ὕμνον· ἀποπληρούμεθα.

Β' τι, καὶ ἔτι. Ε' τι δεόμεθα. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

ΝΥ͂ν ἀνεπαυσάμην· καὶ εὗρον ἄνεσιν πολλήν· ὅτι μετέστην ἐκ φθορᾶς· καὶ μετετέθην πρὸς ζωήν· Κύριε δόξα σοι. καὶ ὁ Λαὸς τὸ αὐτό.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ.

Στίχ. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν. Στίχ. Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει.

Καὶ καθ' ἕκαστον στίχ. τὸ Ἐξαποστειλάριον. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν.

ΝΥ͂ν ἐξελεξάμην· τὴν Θεομήτορα κόρην· ὅτι ἐτέχθη ἐξ αὐτῆς· Χριστὸς ὁ πάντων Λυτρωτής· Κύριε δόξα σοι. Καὶ εὐθὺς οἱ Αἶνοι.

Εἶτα στίχ. ἦχος, πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη· διὰ τὸν βίον.

ΘΕοποιηθεὶς· ἐν τῇ μεταστάσει· τῷ ζωοποιῷ σου· νῦν μυστηρίῳ· πρὸς σὲ μεταβέβηκεν· ὁ θεῖος λειτουργός σου· δέξαι· ἐν ταῖς χερσί σου τὴν ψυχὴν· αὐτοῦ ὡς στρουθίον· τάξον· αὐτὸν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· τῶν Ἀγγέλων χορείαις· καὶ ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου· ὡς ἐλεήμων τῇ προστάξει σου Κύριε· διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΞΕ'νον τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου· ἐπεισέρχεται γὰρ· πᾶσιν ἐν ἀωρίᾳ· ἡ φύσις λυμαίνεται· βία Πρεσβύτας αἴρει· Ἡγουμένους Γραμματεῖς Διδασκάλους· σὺν ματαιοφρονοῦντας· φθείρει· Ἐπισκόπους Ποιμένας· καὶ πάντας σὺν βροτοὺς· ἀλλὰ κράξωμεν μετὰ δακρύων· ὡς ἐλεήμων τῇ προστάξει σου Κύριε· ὃν προσελάβου ἀνάπαυσον.

ΠΕπολιτευμένος· ἐν εὐσεβείᾳ· καὶ κεκοσμημένος· ὁ Ἱερεύς σου· καὶ θύτης καὶ πρόπολος· τῶν θείων Μυστηρίων· θείᾳ· προστάξει σου μετῆλθε· τῶν τοῦ βίου θορύβων· ὅνπερ· ὡς Ἱερέα Σῶτερ· προσδεξάμενος σῶσον· καὶ ἀνάπαυσον μετὰ Δικαίων· ὃν προσελάβου τῇ προστάξει σου Κύριε· διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΘΕὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα· ἔγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶθ' οὕτω. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. καὶ μετὰ τό, Καταξίωσον Κύριε.

Τὰ παρόντα Στιχηρὰ ἰδιόμελα, τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἦχος, α.

ΠΟία τοῦ βίου τρυφὴ· διαμένει λύπης ἀμέτοχος· ποία δόξα ἕστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος· πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα· πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία

ῥοπή·

ῥοπῇ· καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται· ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ, Χριστὲ, τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος. Κύριος ποιμαίνει με.

Ἔργῳ Σωτήρ μου δεικνύεις, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις· λόγῳ λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξαναστήσας· τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν· πύλαι δὲ ᾅδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο· ἀλλὰ εἰς τὸ σῶσαί σου τὸ πλαστούργημα, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγινόμενος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πάντων προστάτις θερμὴ ἀνεδείχθης Θεογεννήτρια· πάντων σκέπη κραταιά τε ἐκ Θεοῦ τοῖς προσφεύγουσί σοι· τοῖς ἐν ἀνάγκαις βοήθεια· τοῖς αἰχμαλώτοις ταχεῖα λύτρωσις· σὲ γὰρ Χριστὸς κατὰ βαρβάρων ἔδωκε ἀμυντήριον, καὶ προασπισμὸν καὶ τεῖχος ἀπόρθητον· ὡς τῶν ἀσθενῶν ἰσχὺν ἀπροσμάχητον· καὶ τῆς εἰρήνης βραβευτήριον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ, ἦχος β'. Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με.

Οἴμοι οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος· οἴμοι τότε πόσα δακρύει, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν· πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν.

Δεῦτε ἴδωμεν πάντες θαῦμα ὑπὲρ νοῦν· ὁ χθὲς σὺν ἡμῖν νῦν κεῖται νεκρός· δεῦτε γνῶμεν τί μετ' ὀλίγον· οἱ ταραττόμενοι τελούμεθα· πῶς οἱ τὰ μύρα χεόμενοι, ἡδυπνόων κεῖνται ὀσφράδιον· πῶς οἱ χρυσίῳ κοσμούμενοι, ἄκοσμοι κεῖνται καὶ ἄχρηστοι· διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Σῶζε ματαιότης· σώζεσθε πάντες φίλοι· συγγενεῖς τε καὶ τέκνα· εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγω ἣν οὐδέποτε διώδευσα· ἀλλὰ δεῦτε μνησθέντες μου, τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης ἀνακολουθήσατε· καὶ τάφῳ παράδοτε τὸν πηλόν μου τοῦτον· καὶ τὴν ἔχοντα κεῖναι τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, σὺν δάκρυσι Χριστὸν ἱκετεύσατε, ὅπως με πυρὸς ἐξελῆται τοῦ ἀσβέστου. Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη· εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε· δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Στίχ. Ἰδιόμελα, ἦχος γ'.

Ἰδοὺ κεῖμαι ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, ἐν μέσῳ πάντων σιγηρὸς καὶ ἄφωνος· τὸ στόμα ἤργησεν, ἡ γλῶσσα πέπαυται, καὶ τὰ χείλη κεκώλυνται· αἱ χεῖρες συνδέδενται, καὶ οἱ πόδες συμπλέκονται· ἡ μορφὴ ἠλλοίωται· οἱ ὀφθαλμοὶ ἐσβέσθησαν, καὶ οὐ κατανοοῦσι τοὺς θρηνοῦντας· ἡ ἀκοὴ οὐ παραδέχεται τῶν λυπουμένων τὸν ὀλολυγμόν· ἡ ῥὶς οὐκ ὀσφραίνεται τοῦ θυμιάματος τὴν εὐωδίαν· ἡ δὲ ἀληθινὴ ἀγάπη

οὐδὲ

οὐδέποτε νεκροῦται· διὸ ἱκετεύω πάντας τοὺς γνωστοὺς καὶ προσφιλεῖς μου· μνείαν ποιεῖτέ μου ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἵνα εὕρω ἔλεος· ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκείνου τοῦ φοβεροῦ.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα· ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος· οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος· ταῦτα πάντα ἐξηφάνισε· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον· ἔνθα πάντων ἐστὶν· εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἄνθρωποι τί μάτην ταραττόμεθα· ὁ δρόμος ταχὺς καὶ βραχύς ἐστιν· ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος· ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ κόνις· μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα· καὶ ὡς ἄνθος μαραινόμεθα· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον· ἔνθα πάντων ἐστὶν· εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σε σωτηρίας ἔχομεν Θεοτόκε Παρθένε· οἱ ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου χειμαζόμενοι· διὸ πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ ἀπορρήτως σαρκωθέντι Θεῷ· καὶ ἀφράστως ἐνανθρωπήσαντι· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. ἦχος, δ'.

Ποῦ ἐστιν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια· ποῦ ἐστιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία· ποῦ ἐστιν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος· ποῦ ἐστι τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος· πάντα κόνις· πάντα τέφρα· πάντα σκιά· ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν· τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν· ἀξίωσον τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν· ἀναπαύων αὐτὸν· ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητί σου.

Εὐφράνθην ἐπί.

Ἐπῆλθεν ὁ θάνατος ὡς ἅρπαξ· ἐπῆλθεν ὁ φθορεὺς καὶ καθεῖλέ με· ἐπῆλθε καὶ οὐκ ὄντα με ἔδειξεν· ἐπῆλθε καὶ γῆ γὰρ ὢν ὡς οὐκ ἦν κατάκειμαι· ὄντως ὄναρ· ὄντως φάσμα ἐσμὲν οἱ βροτοί· ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν· τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν· ἀξίωσον τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν· ἀναπαύων αὐτὸν· ἐν τῇ ἀγήρῳ ζωῇ σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος· ἡ Θεὸν ἀπορρήτως κυήσασα· πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. ἦχος, πλ. α'.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα· ἐν τοῖς μνήμασι καὶ εἶδον·· τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα· καὶ εἶπον ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς ἢ στρατιώτης· ἢ πλούσιος ἢ πένης· ἢ δίκαιος ἢ ἁμαρτωλός· ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε· μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου· ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες.

Σὺ εἶπας ὁ πιστεύων εἰς σὲ Χριστὲ· θάνατον οὐκ ὄψεται· ἀλλ' ὡς ἐγὼ ἐκ φωτὸς ἐν φωτὶ φῶς ὑπάρχω· οὕτω λάμψει καὶ ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ δόξῃ μου· ἀληθὴς ὑπάρχων· Θεὸς γὰρ ἐλήλυθα σῶσαι· τοὺς ἐν ἀληθεῖ ὀρθοδοξίᾳ με σέβοντας· ἕνα Κύριον Θεὸν· διπλοῦν ταῖς φύσεσι· σαρκὸς καὶ θεότητος· ἐν ᾧ καὶ ἄνες τὸν δοῦλόν σου· ὡς φιλάνθρωπος.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΕ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα· εὐλογημένη πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στιχηρά, ἦχος, πλ. β΄.

ἈΡχή μοι καὶ ὑπόστασις· τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε· καὶ ὁρατῆς με ζῷον συμπῆξαι φύσεως· γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας· δέδωκας δέ μοι ψυχὴν· τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει· διὸ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου· ἐν χώρᾳ ζώντων· ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Ὅμοιον.

ἘΤίμησας εἰκόνι σου· τὸ τῶν χειρῶν σου Λόγε πλαστούργημα· ζωγραφήσας γὰρ ἐν ὑλικῇ· μορφῇ τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα· ἧς καὶ κοινωνόν με κατέστησας· θέμενος ἐπὶ τῆς γῆς· κατάρχειν κτισμάτων τῷ αὐτεξουσίῳ· διὸ Σωτὴρ τὸν δοῦλόν σου· ἐν χώρᾳ ζώντων· ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα.

Στιχηρά, ἦχος, βαρύς.

ΚΑτ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν· πλαστουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον· ἐν Παραδείσῳ τέθεικας· κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς· τῆς βρώσεως μετέσχε· τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν· αὐτὸν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη· κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε· καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου.

ΛΎει πᾶσαν λύπην ὁ θάνατος· μεταδοθεὶς ἐκ τοῦ Ἀδὰμ τῇ φύσει ἡμῶν· καὶ γὰρ φθαρτοὶ γεγόναμεν· τῆς βρώσεως μετασχόντες· γινώσκομεν ὅτι πλασθέντες ἐκ γῆς· πάλιν κόνις τέφρα· γενησόμεθα καθάπερ ἦμεν τὸ πρίν· διὸ πάλιν· μετὰ φωνῆς κλαυθμοῦ τὸν Κτίστην· δυσωποῦμεν τῷ μεταστάντι ἄνεσιν· δωρηθῆναι καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΕ Θεοτόκε τεῖχος ἄρρηκτον· καὶ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα· διὸ μὴ παύσῃ Δέσποινα· πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν πίστει· κοιμηθέντων σου δούλων ἄνεσιν αὐτοῖς· γενέσθαι ἐν τῇ κρίσει· ὅταν καθήσῃ ὁ Υἱός σου καὶ Θεός· τὴν φύσιν γάρ· αὕτη ἐπίσταται ὡς πᾶσιν· ἁμαρτήμασιν ὅτι νῦν συμπέφυρται· ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Στιχηρά, ἦχος, πλ. δ΄.

ΘΡηνῶ καὶ ὀδύρομαι· ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον· καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην· τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ· πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα· ἄμορφον ἄδοξον· μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὢ τοῦ θαύματος· τί τὸ περὶ ἡμᾶς· τοῦτο γέγονε μυστήριον· πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ· καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ· ὄντως Θεοῦ προστάξει ὡς γέγραπται· τοῦ παρέχοντος· τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τῶν δυνάμεων.

ῬΕυστοὶ πῶς γεγόναμεν· ἄφθαρτον εἰκόνα φορέσαντες· καὶ ἐμφυσήματι θείῳ λαβόντες τὴν ἀθάνατον ψυχήν· μικτοὶ γεγονότες ὡς γέγραπται· πῶς δὲ παρέβημεν· Θεοῦ τὰς προστάξεις· ὢ τοῦ θαύματος· πῶς τῆς ζωῆς· τὴν βρῶσιν ἐφάγομεν.

γομεν· τὸν προξενοῦντα θάνατον καὶ πικρὸν· πῶς ἠπατήθημεν στερηθέντες· θείας ζωῆς λοιπὸν ἐκβοήσωμεν· ὃν μετέστησας· ἐν ταῖς αὐλαῖς σου κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε· ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες· ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα. Στιχ. ἦχος, πλ. δ'.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει· τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν· ὁ θάνατος βρυγμὸς· ὀδόντων καὶ κλαυθμὸς· ἀπαράκλητος· γνόφος ἀφεγγὴς· καὶ σκότος ἐξώτερον· καὶ σκώληξ ἀκοίμητος· δάκρυα ἀνενέργητα· καὶ κρίσις ἀσυμπάθητος· διὰ τοῦτο πρὸ τέλους· βοήσωμεν λέγοντες· Δέσποτα Χριστὲ· ὃν ἐξελέξω· μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ὅμοιον.

Ἐφώνησεν ἡ σάλπιγξ· ὡς ἐξ ὕπνου νεκροὶ· ἐξανίστανται ζωὴν· ποθοῦντες τὴν οὐράνιον· ἀναδέξασθαι· ἤλπισαν εἰς σὲ· τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· μὴ κρίνῃς τὸν δοῦλόν σου· θνητὸς γὰρ ὁ ἀθάνατος· δι' ἡμᾶς ἐχρημάτισας· διὰ τοῦτο πρὸ τέλους· βοήσωμεν λέγοντες· Δέσποτα Χριστὲ· ὃν ἐξελέξω· μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ὅμοιον.

Ἰδοὺ καὶ τὰ στοιχεῖα· Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ἀλλαγήσονται· καὶ πᾶσα Κτίσις ἀφθαρσίαν· ἠμφίασαι· λέλυται φθορὰ· καὶ σκότος ἠφάνισαι· ἐν τῇ παρουσίᾳ σου· μέλλεις γὰρ πάλιν ἔρχεσθαι· μετὰ δόξης ὡς γέγραπται· ἀποδοῦναι ἑκάστῳ· καθὼς διεπράξατο· Δέσποτα Χριστὲ· ὃν ἐξελέξω· μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φανεὶς ἐκ τῆς Παρθένου· παρθενίας μου Λόγε· ἀξίωσον χορεῖ· παρθένων τὰς λαμπάδας· ἀνάψαντες· ψάλλουσιν εἰς σέ· ποθοῦντες τὴν δόξαν σου· καὶ αὖθις συνεισέρχονται· ὥσπερ γὰρ εἰς οὐράνιον· νυμφῶνα χορεύουσι· ταῖς φρονίμοις παρθένοις· φαιδρῶς συνεισέλθωμεν· ἄναρχε Τριὰς· ὃν ἐξελέξω· μετὰ τῶν δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες· ξένον καὶ φρικτὸν θέαμα· τοῖς πᾶσι γνωριζόμενον· τὴν εἰκόνα τὴν νῦν ὁρωμένην· καὶ μηκέτι φρονεῖτε τὰ πρόσκαιρα· σήμερον ψυχὴ χωρίζεται τοῦ σώματος· πρὸς αἰώνιον Κόσμον μεθισταμένη· εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγει· ἣν οὐδέποτε διώδευσε· καὶ εἰς Κριτὴν ἀπροσωπόληπτον· ὅπου παρίστανται Ἀγγέλων τάγματα· φοβερὸν γὰρ ἀδελφοί μου τὸ κριτήριον ἐκεῖνο· ὅπου πάντες γυμνοὶ παραστησόμεθα· οἱ μὲν αἰσχυνόμενοι· οἱ δὲ στεφανούμενοι· διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· ὅταν μέλλῃς ἐτάζειν· τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων· φεῖσαι τοῦ δούλου σου· ὃν προσελάβου· Κύριε φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης. Εἶτα. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τό, Τρισάγιον. Ἀνάπαυσον Σωτὴρ. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου. Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφέσου. Ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἡ Εὐχή. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Ὁ Ἀσπασμὸς, καὶ ἀρχόμεθα τῶν τελευταίων, ἦχος, β'. Δεῦτε· τελευταῖον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς προεγράφησαν ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν Μοναχῶν. εἶθ' οὕτως.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'.

Ὁρῶντές με ἄφωνον· καὶ ἄπνουν προκείμενον· κλαύσατε πάντες ἐπ' ἐμοί· ἀδελφοὶ καὶ φίλοι· συγγενεῖς καὶ γνωστοί· τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ὑμῶν ἐλάλουν· καὶ ἄφνω ἐπῆλθέ μοι ἡ φοβερὰ ὥρα τοῦ θανάτου· ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθοῦντές με· καὶ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· οὐκ ἔτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι· ἢ συλλαλήσω τοῦ λοιποῦ· εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι· ἔνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι· δοῦλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ παρίστανται· βασιλεὺς καὶ στρατιώτης· πλούσιος καὶ πένης ἐν ἀξιώματι ἴσῳ· ἕκαστος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων· ἢ δοξασθήσεται ἢ αἰσχυνθήσεται· ἀλλ' αἰτῶ πάντας καὶ δυσωπῶ· ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμοῦ προσεύξασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ· ἵνα μὴ κατασταχθῶ διὰ τὰς ἁμαρτίας μου· εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου· ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ· ὅπου τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἀπερχόμενοι δὲ εἰς τὸν τάφον, ψάλλουσιν οἱ Ἱερεῖς τοὺς Εἱρμοὺς τοῦ μεγάλου Κανόνος. τό, Τρισάγιον. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε. Ἡ μόνη ἁγνὴ καὶ ἄχραντος.

Ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Καὶ κηδεύεται τὸ λείψανον, καὶ γίνεται τελεία ἡ Ἀπόλυσις.

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΝΕΚΡΩ'ΣΙΜΟΣ

Εἰς Κοσμικοὺς Ἄνδρας. Ψαλμός, ϙ'.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου. τό, Ἀλληλούϊα, ὁ Κανών.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τῶν ζώντων ὑπάρχων Χριστὲ ζωή· καὶ τῶν τεθνεώτων· ἐξανάστασις ἀληθῶς· τὸν πίστει θανέντα ἐπ' ἐλπίδι· τῆς αἰωνίου ζωῆς καταξίωσον.

Ἧς ἐν Παραδείσῳ θείας τρυφῆς· καὶ τῆς μακαρίας· τῶν Ἀγγέλων διαγωγῆς· ἀνάδειξον μέτοχον οἰκτίρμον· ὃν προσελάβου πιστὸν νῦν οἰκέτην σου.

Φύσει ὑπάρχων τῇ θεϊκῇ· ἀθάνατος μόνος· τῶν θνητῶν δὲ τὸ ἀσθενές· γινώσκων τὸν δοῦλόν σου θανέντα· ἀθανασίας μελλούσης ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Μόνη κυήσασα ἐν σαρκί· πηγὴν ἀφθαρσίας· καὶ ἀνάστασιν καὶ ζωήν· ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ πάντων· τῷ μεταστάντι δοθῆναι ἀνάπαυσιν.

Ὠδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίου σου δόξης· καὶ φωταυγοῦς λάμψεως· καὶ αἰωνιζούσης οἰκτίρμον· μακαριότητος· μέτοχον ποίησον· τὸν ἐξ ἡμῶν μετασάντα· εὐσεβῶς οἰκέτην σου ἐκδυσωποῦμέν σε.

Τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας· ἃς ἐν κρυφῇ ἔπραξα· καὶ τὰς χαλεπὰς ἀσθενείας· ἃς ἐπλημμέλησα· πάριδε δέομαι· ὁ σὸς κραυγάζει οἰκέτης· δι' ἡμῶν τῶν δούλων σου εὔσπλαγχνε Κύριε.

Τέλος

Τέλος δόντα τοῦ βίου· καὶ ὑπὸ γῆν κείμενον· τῆς ἀτελευτήτου σου δόξης· κοινωνὸν ποίησον· Δέσποτα Κύριε· ὃν ἐξ ἡμῶν προσελάβου· ὀρθοδόξῳ πίστει σε Σῶτερ λατρεύσαντα.

Θεοτοκίον.

Πανάγια Παρθένε· τὸ τοῦ Θεοῦ σκήνωμα· ἡ τοὺς κενεῶνας τοῦ ᾅδου· τῷ θείῳ τόκῳ σου· ἀναμοχλεύσασα· τῷ ἐξ ἡμῶν μεταστάντι· τὴν διαιωνίζουσαν ἄφεσιν δώρησαι.

Εἶτα μνημονεύει. Καὶ τὸ Τροπάρ. ἦχ. πλ. β΄. Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα·

Ὠδὴ, δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε·

Ἁμαρτίας νεότητος· Σῶτερ καὶ ἀγνοίας μου ὑπεράγαθε· μὴ μνησθῇς κράζει ὁ δοῦλός σου· μεταστὰς καὶ τάφῳ κατακείμενος.

Ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως· Λόγε ἐπιστάμενος τὴν ἀσθένειαν· τοῦ σοῦ δούλου τὰ ἐγκλήματα· παριδὼν Ἁγίοις· τοῦτον σύνταξον.

Παραδείσου ἀνάδειξον· Κύριε πολίτην καὶ τῆς μελλούσης σου· κοινωνὸν θείας λαμπρότητος· τὸν πιστόν σου δοῦλον· δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπεράγαθε Δέσποινα· Λόγον ὑπεράγαθον ὃν ἐκύησας· ἐκδυσώπει τὸν οἰκέτην σου· ἐν τῇ κρίσει δέξαι· ἀκατάκριτον.

Ὠδὴ, ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω·

Ἀμελείᾳ συζήσας· τέθνηκα καὶ ἄφωνος· τάφῳ κατάκειμαι· καὶ νῦν ἀναμένω· τὴν ἐσχάτην ἐγεῖραί με σάλπιγγα· ὁ θανὼν κραυγάζει· ἀλλὰ Χριστὸν αἰτεῖσθε φίλοι· δεξιοῖς ἀριθμῆσαι προβάτοις με.

Ἀποστόλων ἁγίων· δῆμος Ἀθλοφόρων τε· θεῖος κατάλογος· δυσωπεῖ σε Σῶτερ· ἀναπαῦσαι πιστὸν ὃν μετέστησας· Ἀβραὰμ ἐν κόλποις· ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώπου· καταλάμπει Χριστὲ πολυέλεε.

Ὁ συντρίψας τὰς πύλας· τῇ συγκαταβάσει σου· τοῦ ᾅδου Κύριε· Ἀβραὰμ ἐν κόλποις· ἀναπαύσασθαι τοῦτον ἀξίωσον· τὸν πιστόν σου δοῦλον· τὸν ἐπ' ἐλπίδι μεταστάντα· αἰωνίου ζωῆς τῇ προστάξει σου.

Θεοτοκίον.

Πανάγια Παρθένε· ἡ τὸν ὑπεράγιον· Λόγον κυήσασα· ἐν σκηναῖς Δικαίων· μεσιτείαις Ἁγίων σου αἴτησαι· ἐπαναπαυθῆναι· τὸν ἀπὸ γῆς νῦν μεταστάντα· προστασία τῶν πιστῶν χρηματίζουσα.

Ὠδὴ, ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ·

Τῆς ἐπωδύνου ζωῆς· τοῦ βίου μεταχωρήσαντα· τῆς ἀνωδύνου Χριστὲ· ἀξίωσον λήξεως· πιστὸν ὃν μετέστησας· ἱκεσίαις πάντων· τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων σου.

Ἐν ἀμελείᾳ πολλῇ· τὸν βίον μου κατηνάλωσα· καὶ μεταστὰς τὸ φρικτὸν· προσμένω κριτήριον· ἐν ᾧ ἀκατάκριτον· διατήρησόν με· Ἰησοῦ βοᾷ ὁ δοῦλός σου.

Ἐν συμπαθείᾳ πολλῇ· δακρύσατέ με φιλόχριστοι· καὶ τὸν τῶν ὅλων Θεὸν· θερμῶς ἐξαιτήσασθε· τοῦ διαναπαῦσαί με· μετὰ τῶν Ἁγίων· ὁ θανὼν βοᾷ οἰκέτης σου.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Καὶ ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν· προστάτις ἁγνὴ ὑπάρχουσα· δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν ἡμῶν· τῆς μερίδος μέτοχον· τῆς τῶν σωζομένων· ἀπεργάσασθαι τὸν δοῦλόν σου.

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων· ἀνάπαυσον.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Καὶ τοὺς λοιπούς.

Ὠδὴ, ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας·

Ὁ ἐκ γῆς διαπλάσας· τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν· τοῖς οὐρανοῖς σου· χαρμῆς καὶ εὐφροσύνης· κραυγάζοντα τὸ πιστὰ· μεταστάντα ἀνάπαυσον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν· Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ἀμέτρητον ἔχων· εὐσπλαγχνίας οἰκτίρμον· πέλαγος Κύριε· τὸν δοῦλόν σου μὴ κρίνῃς· ἀλλ' οἰκτηρὸν καὶ δόξης· μελῳδοῦντα ἀξίωσον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν· Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πλημμελήσας ἐν γνώσει· καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ βίου· πέρας ἐδέξατο· ὁ δοῦλός σου οἰκτίρμον· διὸ ἀπολαυστῆς· ζωῆς τοῦτον ἀξίωσον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν· Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν εὔσπλαγχνον Λόγον· ἀπορρήτῳ λοχείᾳ· κυοφορήσασα· ζωῆς τοῦ Παραδείσου· καὶ δόξης αἰωνίου· μεταστάντα ἀνάπαυσον· ταῖς μητρικαῖς σου λιταῖς· τὸν πιστόν σου οἰκέτην.

Ὠδὴ, η. Νικηταὶ τυράννου·

Ἡ ζωὴ τῶν ζώντων· ὁ θανὼν καὶ θάνατον νεκρώσας Σωτήρ· ζωῆς ἀϊδίου· καὶ φωτὸς τὸν δοῦλόν σου μέτοχον δεῖξον· οὗ ἀπέδρα λύπη· στεναγμὸς καὶ δάκρυα· τοῦτον κατατάξαι· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀδελφοὶ καὶ φίλοι· συγγενεῖς καὶ γνώριμοι ὀδύρεσθε· τὸν Θεὸν τῶν ὅλων· Παραδείσου δέξαι με τερπνὸν πολίτην· καὶ Ἁγίων δήμοις· τοῦ συναριθμῆσαί με· κράζει ἀοράτως· ὁ μεταστὰς τοῦ βίου.

Ὄμματα ἐσβέσθη· χεῖρες ἐφησύχασαν ὁμοῦ καὶ πόδες· ἀκοὴ καὶ γλῶσσα· πάλαι ῥητορεύουσα ἐπαναπαύθη· καὶ ἐν τάφῳ πάντα· κεῖται ἀνενέργητα· δεῦτε τὰ βροτεία· θρηνήσατε οὐσίαν.

Θελητὰ ἐλέους· θέλησον τὸν δοῦλόν σου ὃν προσελάβου· καὶ μὴ ἀποπέμψῃς· σοῦ καταμελήσαντος νόμου δικαίου· οἶδας γὰρ οἰκτίρμον· τὴν βροτῶν ἀσθένειαν· ταύτην ἐκ Παρθένου· φορέσας ἀσυγχύτως.

Θεοτοκίον.

Ἡ φωτεινοτάτη· πύλη ἣν διώδευσε Θεὸς ὡς οἶδας· πύλας οὐρανίους· ἀνοιγῆναι αἴτησαι τῷ σῷ οἰκέτῃ· ὅπως σὲ δοξάζῃ· ἐπαναπαυόμενος· μόνη προστασία· τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ, θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ

Τέθνηκε φύσεως θεσμοῖς· καὶ τὸν τάφον κατοικεῖ τὸν ἐπώδυνον· ἀπεκδεχόμενος· τὴν δι' Ἀγγέλου· ἐσχάτην σάλπιγγα· ὁ μεταστὰς Λόγε Θεοῦ· διὸ δυσωποῦμέν σε· τῆς δεξιᾶς αὐτὸν· καταξίωσον Χριστὲ θείας στάσεως.

Κύριε

Κύριε μόνε Βασιλεῦ· Βασιλείας οὐρανίου ἀξίωσον· ὃν νῦν μετέστησας· πιστόν σου δοῦλον· παρακαλοῦμέν σε· καὶ ἀκατάκριτον αὐτὸν· τότε διατήρησον· ἡνίκα ἅπας βροτὸς· παραστῇ σοι Κριτῇ μέλλων κρίνεσθαι.

Τέθαπται σῶμα μὲν ἐν γῇ· ἡ ψυχὴ δὲ ἐν ἀδήλοις πορεύεται· προσαναμένουσα· τὴν ἐσομένην· νεκρῶν ἀνάστασιν· ἐν ᾗ φιλάνθρωπε Σωτὴρ· λαμπρύνας τὸν δοῦλόν σου· Ἁγίοις σύνταξον· καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ διανάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Δέσποινα ἁγνὴ· τὸν Υἱόν σου καὶ Κριτὴν καὶ Θεὸν ἡμῶν· ὑπὲρ τοῦ δούλου σου· τοῦ μεταστάντος· θερμῶς ἱκέτευσον· ἐν χώρᾳ ζώντων ἔνθα φῶς· ὑπάρχει τὸ ἄδυτον· κατασκηνῶσαι αὐτὸν· μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν Ἀειπάρθενε.

Στιχ. προσόμοια, ἦχος. πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη·

Ἀπηγορευμένος· τοῖς ἀδελφοῖς μου· καὶ κεχωρισμένος· τῶν προσφιλῶν μου· κραυγάζω τῷ πνεύματι· ἐκ τάφου δυσωδίας· μή μου· τὰ πταίσματα ἐτάσῃς· ἐν τῇ κρίσεως ὥρᾳ· μή μου· τὰ δάκρυα παρίδῃς· ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου· τῇ προστάξει σου Κύριε· διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Βεβορβορωμένος· ταῖς ἁμαρτίαις· καὶ γεγυμνωμένος· κατορθωμάτων· κραυγάζω τῷ πνεύματι· ἡ βορὰ τῶν σκωλήκων· μή με· τὸν τάλαιναν ἀπορρίψῃς· ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου· μή με· ἐξ εὐωνύμων στήσῃς· ὁ πλάσας με χερσί σου· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου· τῇ προστάξει σου Κύριε διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γένος καὶ πατρίδα· νῦν καταλείψας· μόνος ἐπορεύθην· πρὸς ξένην τρίβον· καὶ τάφῳ ἐγκέχωσμαι· ὡς δυσώδης σαπρία· οἴμοι· οὐδεὶς ὁ βοηθῶν μοι· ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ· οἴμοι· ὅτι ἡ κρίσις· ἀδέκαστος ὑπάρχει· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου· τῇ προστάξει σου Κύριε· διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες· Ζήτει εἰς τὴν τῶν Ἱερέων.

Δεῦτε· τελευταῖον ἀσπασμὸν· Ποῖος· χωρισμὸς ὦ ἀδελφοί·

Ἄρτι· ἡ τοῦ βίου πονηρὰ· Ζήτει εἰς τὴν τῶν Μοναχῶν.

Μέγας· ὁ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς· μέγας στεναγμὸς καὶ ἀνάγκη· ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς· ᾅδης καὶ ἀπώλεια· ἡ τῶν προσκαίρων ζωὴ· ἡ σκιὰ ἡ ἀνύπαρκτος· ὁ ὕπνος τῆς πλάνης· ὁ ἀκαιροφάνταστος μόχθος τοῦ βίου τῆς γῆς· πόρρω· ἐκφευξώμεθα Κόσμου· ἅπαν τὸ ἁμάρτημα ἵνα· τὰ οὐράνια κληρονομήσωμεν.

Βλέποντες προκείμενον νεκρὸν· λόγον ἀναλάβωμεν πάντες· τῆς τελευταίας ῥοπῆς· οὗτος γὰρ παράγεται· ὥσπερ καπνὸς ἀπὸ γῆς· ὡσεὶ ἄνθος ἐξηλώθησε· ὡς χόρτος ἐτμήθη· ῥάκει σπαργανούμενος γῇ καλυπτόμενος· ὅνπερ· ἀφανῆ τε λιπόντες· τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δοῦναι· εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Εἴτε· οἱ ἀπόγονοι Ἀδὰμ· ἴδωμεν εἰς γῆν βεβλημένον· τὸν κατ' εἰκόνα ἡμῶν· ὅλην τὴν εὐπρέπειαν· ἀποβαλλόμενον· λελυμένον ἐν μνήματι· σαπρίᾳ σκωλήκων· σκότει δαπανώμενον γῇ καλυπτόμενον· ὅνπερ· ἀφανῆ λελοιπότες· τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δοῦναι· εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Ὅτε

Digitized by Google

ΟΤε· ἐκ τοῦ σώματος ψυχὴ· μέλλει μετὰ βίας ἁρπάζεσθαι· ὑπὸ Ἀγγέλων φρικτῶν· πάντων ἐπιλανθάνεται· τῶν συγγενῶν καὶ γνωστῶν· καὶ φροντίζει τὰ μέλλοντα· κριτήρια στῆναι· τὰ τῆς ματαιότητος καὶ πολυμόχθου σαρκός· τότε· τὸν Κριτὴν δυσωποῦντες· πάντες ἐπιδεξώμεθα ἵνα· συγχωρήσῃ Κύριος ὃ ἔπραξεν.

ΔΕῦτε· ἐν τῷ τάφῳ ἀδελφοί· βλέψωμεν τὴν τέφραν καὶ κόνιν· ἐξ ἧς ἐπλάσθημεν· ποῦ νῦν πορευόμεθα· τί δ᾽ ἐγεγόναμεν· ποῖος πένης ἢ πλούσιος· ἢ ποῖος δεσπότης· ποῖος δὲ ἐλεύθερος καὶ οὐχὶ πάντες σποδός· κάλλος· τοῦ προσώπου ἐσάπη· καὶ τὸ τῆς νεότητος ἅπαν· ἄνθος κατεμάρανεν ὁ θάνατος.

ΟΝτως· ματαιότης καὶ φθορά· πάντα τὰ τοῦ βίου ἡδέα· καὶ τὰ περίδοξα· πάντες γὰρ ἐκλείπομεν· πάντες θνηξόμεθα· Βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες· κριταὶ καὶ δυνάσται· πλούσιοι καὶ πένητες καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν· νῦν γὰρ· οἱ ποτὲ ἐν τῷ βίῳ· τάφοις καταβέβλιωνται ὥσπερ· ἀναπαῦσαι Κύριον δεξώμεθα.

ΠΑ'ντα· τὰ τοῦ σώματος νυνὶ· ὄργανα ἀργὰ θεωροῦνται· τὰ πρὸ μικροῦ κινητὰ· πάντα ἀνενέργητα· νεκρὰ ἀναίσθητα· ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέδυσαν· ἐδέθησαν πόδες· χεῖρες ἡσυχάζουσι καὶ ἀκοὴ σὺν αὐτοῖς· γλῶσσα· τῇ σιγῇ συνεκλείσθη· τάφῳ παραδίδοται ὄντως· ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα.

Θεοτοκίον.

ΣΩ῀ζε· τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ· Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου· Θεογεννήτρια· αἴτησαι πρεσβείαις σου· τὸν ὑπεράγαθον· ἀναπαῦσαι δεόμεθα· τὸν νῦν μεταστάντα· ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί· θείων· ἀγαθῶν κληρονόμον· δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων· εἰς μνημόσυνον πανάμωμε αἰώνιον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β´.

Ὁρῶντές με ἄφωνον· καὶ ἄπνουν. Περιεγράφη εἰς τὸ τῶν Ἱερέων, καὶ μετὰ τὸν Ἀσπασμὸν Τρισάγιον, καὶ χρίεται ὁ κοιμηθεὶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, λέγοντος.

Ὁ πιστεύων εἰς Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Εἶτα τίθεται ἐν τῷ μνήματι, καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἔλαιον, ποιεῖ σταυροὺς, γ´. ἐπάνω αὐτοῦ, ψάλλων τὸ Ἀλληλούϊα, καὶ τοὺς εἱρμοὺς τοῦ μεγάλου Κανόνος.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. εἶτα μικρὰ Ἐκτενή. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ, ΕΙ ΣΥΜΒΗ ΤΙ μιαρὸν, οἷον δήποτε, ἐμπεσεῖν εἰς φρέαρ ὕδατος.

Χρὴ πρῶτον ἐξαντλῆσαι ἐκ τοῦ φρέατος κάδους, μ΄. καὶ αὐτοὺς ἐκχέειν ἔξω. εἶτα ἅψας ὁ Ἱερεὺς κηροὺς, καὶ λαβὼν θυμιατὸν, θυμιᾷ κύκλῳ τοῦ φρέατος, εἶτα βάλλει ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, σταυροειδῶς ἐκ, γ΄. Καὶ οὕτω σταθεὶς κατὰ ἀνατολὰς, ἐπεύχεται λέγων. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιήσας, ὁ καθαρίζων ἐν ὀνόματί σου πάντα μολυσμὸν, καὶ ἀκαθαρσίαν, καὶ μετασκευάσας ἁγιάζων τὰ πάντα· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίφανον ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας, διὰ τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ καθάρισον τὸ φρέαρ τοῦτο ἐκ τῆς εὑρεθείσης ἐν αὐτῷ ἀκαθαρσίας, καὶ ἐκ τοῦ ἐμπεπτωκότος ἐν αὐτῷ μυσαροῦ, ἢ κνωδάλου, συγκαταβαίνων τῷ ἀτελεῖ τῆς διανοίας ἡμῶν, καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν λογισμῶν· καὶ μὴ καταλείπῃς ἡμᾶς τὰ καλὰ λίαν μὴ χωροῦντας, ἀλλὰ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνῃ, καὶ πλουσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὴν τῶν ἀνθρώπων ζωὴν, ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἡμῖν δωρησάμενος ἀγαθά σου· ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ Λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιήσας, καὶ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἐπὶ Ἐλισσαίου ἅλατι θεραπεύσας, ὁ τῷ Ἀποστόλῳ σου Πέτρῳ δι᾽ ὀπτασίας νομοθετήσας, μηδὲν ἡγεῖσθαι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον· αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε καθάρισον τὸ ὕδωρ τοῦτο, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου Σταυροῦ σου, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ ἁγίασον αὐτὸ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ τοῖς ἐξ αὐτοῦ μεταλαμβάνουσιν εἰς πόσιν ἀῤῥύπωτον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

ΤΑ'ΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕ'ΝΗ, ΕΙ' ΣΥΜΒΗ͂ ΤΙ μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον Οἴνου, ἢ Μέλιτος, ἢ ἄλλου τινός.

Χρὴ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον παραχρῆμα αἴρεσθαι, καὶ ῥίπτεσθαι ἔξω. Καὶ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον βαλεῖν τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλαιον. Τὸ δὲ κενωθὲν ἀγγεῖον πλυνέσθαι ἔσωθεν, καὶ ἔξωθεν, καὶ τὸν Ἱερέα, λαβόντα Θυμιατὸν, θυμιάσαι τὸ πλυθὲν ἀγγεῖον ἔσωθεν, καὶ βαλεῖν ἐν αὐτῷ Ὕδωρ ἀπὸ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, ποιοῦντα Σταυροῦ τύπον, τρίτον· εἶτα βαλεῖν ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, ἢ τὸ ἔλαιον, καὶ θυμιάσαντα, ἐπεύχεσθαι οὕτως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἅγιε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ ἐπὶ γῆς ἐπιδημίᾳ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τοῦ ἐχθροῦ καταργήσας, ὁ διὰ Πνεύματος λαλήσας μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ διὰ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου διδάξας ἡμᾶς πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν, καὶ μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀπόβλητον τὸ διὰ θείου λόγου, καὶ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἁγιαζόμενον· αὐτὸς εὐλόγησον τὸν Οἶνον τοῦτον, ἢ τὸ Ἔλαιον, τῇ σῇ χάριτι, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγίου Ὕδατος, καὶ πάντα μολυσμὸν, ἢ δισταγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἑρπετοῦ κατὰ μεθοδείαν τοῦ πονηροῦ ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου, εἰς τὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτοῦ μεταλαμβάνουσιν, ἐν ἁγιασμῷ, καὶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει προσιέναι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπογεύεται πρῶτον ὁ Ἱερεὺς ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδωσι καὶ τοῖς τοῦ οἴκου Κυρίοις.

Εἰ δὲ γὰρ συμβῇ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον, χρονίσαι ἐν τῷ ἀγγείῳ τοῦ Οἴνου, ἢ τοῦ Ἐλαίου, πιπλῶσαι, χρὴ ἐκχεῖσθαι ταῦτα, τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλαιον, καὶ μηδένα τούτων ἀπολαύειν.

ΕΥ'ΧΗ'

ΕΥ'ΧΗ' ΕΠΙ' ΣΚΕΥ'ΟΥΣ ΜΙΑΝΘΕ'ΝΤΟΣ.

Χρὴ αὐτὸ πλύνεσθαι, καὶ βαλλομένου Ἁγιάσματος συνεχεστάτως, λέγειν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος Ἅγιος, ἁγίασον τὸ Σκεῦος τοῦτο τῇ ἁγιαστικῇ σου ἐπιφοιτήσει, καὶ καθάρισον αὐτό, τοῦ εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν τῶν δούλων σου ἀμίαντον, καὶ δὸς ἡμῖν πάντοτε ἐν ἁγιωσύνῃ προσεύχεσθαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ εὐχαριστεῖν σου τῇ ἀγαθότητι, ὅπως ὑπὸ σοῦ πάντοτε φυλαττόμενοι, δόξαν καὶ προσκύνησιν σοι ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΗ' ΕΠΙ' ΣΙ'ΤΟΥ ΜΙΑΝΘΕ'ΝΤΟΣ,

ἢ Ἀλεύρου, ἢ εἴδους τινός.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ κατὰ σάρκα σου οἰκονομίᾳ διαστειλάμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς, ὁ διὰ τοῦ Σκεύους τῆς Ἐκλογῆς Παύλου τοῦ σοῦ Ἀποστόλου διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν διὰ Θείου λόγου καὶ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἁγιαζόμενα· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα συμπαθῶν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, εὐλόγησον τὸν σῖτον τοῦτον τῇ σῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, διὰ τῆς τοῦ Ὕδατος τούτου τοῦ ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι ἁγιασθέντος εὐλογίας καὶ ἐπιρραντίσεως, καὶ πάντα μολυσμὸν ἢ δισταγμόν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτου κατὰ μεθοδείαν τοῦ διαβόλου, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου, καὶ δὸς αὐτοῖς ἐλπίδι τῇ εἰς σέ, καὶ πληροφορίᾳ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, τῆς τούτου μεταχεῖν μεταλήψεως, ἐν εὐχαριστίᾳ τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, ἀκατακρίτως διαφυλαχθῆναι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

ΕΥ'ΧΗ' ΕΠΙ' ΘΕΜΕΛΙ'ΟΥ ΟΙ'ΚΟΥ.

Ο' Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν ἐν συνέσει, καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, ὁ Κτίστης καὶ Δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, ἔπιδε ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν ἑλόμενον ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου, ἐγεῖραι οἶκον εἰς κατοικίαν, καὶ τῷ κτίσματι αὐτὸν ἀνεγεῖραι· ἵδρυσον αὐτὸν ἐπὶ τὴν στερεὰν πέτραν, καὶ θεμελίωσον κατὰ τὴν σὴν θείαν ἐν Εὐαγγελίοις φωνὴν, ἣν οὐκ ἄνεμος, οὐχ ὕδωρ, οὐχ ἕτερόν τι καταβλάψαι ἰσχύσει· εὐδόκησον αὐτὸν εἰς τέλος ἀχθῆναι, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοικεῖν ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου ἐλευθέρωσον. Ο῞τι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α'μήν.

ΕΥ'ΧΗ', Ο῞ΤΑΝ ΜΕ'ΛΛΕΙ

τίς εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον νέον.

Ο' Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Ζακχαίου εἰσελθεῖν, καὶ σωτηρία αὐτῷ, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γενόμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς ἐνταῦθα οἰκεῖν βουληθέντας, καὶ δι' ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς δεήσεις σοι καὶ οἰκτισμοὺς προσάγοντας, ἀπὸ πάσης βλάβης συντήρησον ἀβλαβεῖς, εὐλογῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἐνταῦθα κατοικίαν, καὶ ἀνεπιβούλευτον αὐτῶν τὴν ζωὴν διαφυλάττων. Ο῞τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α'μήν.

ΤΑ'ΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕ'ΝΗ

ἐπὶ θεμελίῳ Ε'κκλησίας.

Τῶν θεμελίων ἑτοιμασθέντων τοῦ μέλλοντος ἀνεγείρεσθαι Ναοῦ, παραγίνεται ἐκεῖσε ὁ Α'ρχιερεὺς, καὶ βαλὼν Ε'πιτραχήλιον, καὶ τὸ Ω'μοφόριον αὐτοῦ, λέγει.

Εὐλο-

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς θυμιᾷ τοὺς θεμελίους κύκλῳ. Οἱ δὲ Ψάλται λέγουσι τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, εἰς οὗ τὸ ὄνομα ὁ Ναὸς μέλλει ἀνεγείρεσθαι.

Καὶ ἕτερα τροπάρια, οἷα βούλεται ὁ Προεστώς.

Εἶτα στὰς ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ τὸ ἅγιον πήγνυσθαι μέλλει Θυσιαστήριον, λέγει τὴν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀρεσθεὶς καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομηθῆναί σοι Ἐκκλησίαν· αὐτὸς τοὺς τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσκομίζοντας ἔπιδε, καὶ τοῦ πρὸς τὴν σὴν δοξολογίαν ἀνοικοδομουμένου ἢ κτιζομένου οἴκου, ἢ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (τοῦδε) τοῦ σοῦ θεράποντος, ἐν πλήθει τῶν σῶν ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἀντιμεῖψαι, καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας ἐν αὐτῷ ἐνίσχυσον, ἀβλαβεῖς διαφυλάττων· τὰ θεμέλια αὐτοῦ ἀρραγῆ καὶ ἀσάλευτα διατήρησον, καὶ τέλειον ἀνάδειξον οἶκόν σου, ὡς ἂν καὶ ἐν αὐτῷ πανευφήμοις ᾠδαῖς καὶ δοξολογίαις ἀνυμνούμενόν σε τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, ποιεῖ Ἀπόλυσιν. Εἶτα λαβὼν ἕνα τῶν λίθων, καὶ χαράξας δι' αὐτοῦ Σταυρὸν,

Αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ τίθησιν αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ, λέγων.

Ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος· ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ.

Καὶ εἶτα, οἱ τεχνῖται τῆς οἰκοδομῆς ἄρχονται.

ΠΕΡΙ' ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙ'ΟΥ.

Τὸ δὲ Σταυροπήγιον γίνεται οὕτως. Ἀναφέρεται τῷ Πατριάρχῃ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ναοῦ, καὶ γίνεται γράμμα προστακτικὸν πρὸς τὸν Ἔξαρχον αὐτοῦ, ἢ πρός τινα τῶν Ἀρχιερέων, ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι, καὶ καθιερωθῆναι, καὶ τὸν Ναὸν τελεσθῆναι ἐπὶ Σταυροπηγίῳ Πατριαρχικῷ. Κελεύει δὲ γλύφεσθαι καὶ Σταυρὸν ξύλινον, ἐν ᾧ γράφουσιν οἱ πατριαρχικοὶ Γραμματικοί. Ἐν τῷ ἑνὶ μέρει οὕτως.

Σταυροπήγιον Πατριαρχικὸν, ἀγιασθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (τοῦδε) ἐν τῇ θεοσώστῳ Πόλει (τῆσδε) ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ (τῆσδε) ἐν τῷ ἰδίῳ θελήματι, παρὰ (τοῦδε) τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων Βασιλέων ἡμῶν (τῶνδε), κατὰ μῆνα (τόνδε), ἐν ἔτει (τῷδε).

Καὶ

Καὶ πέμπεται ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ὁ Ναὸς μέλλει οἰκοδομηθῆναι. Εἶτα ὁ προσδεξάμενος ποιεῖ τὴν ἄνωθεν Ἀκολουθίαν ἐπὶ τοῦ θεμελίου.

Ὅταν δὲ ποιήσῃ τὴν καθιέρωσιν, πήγνυσι καὶ τὸν Σταυρὸν ὄπισθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, διὰ ξεπιθέντος τινὸς ἀναφερεῦς οἰκοδομημένου, λάκκον ἔχοντος, ἢ διὰ λίθου, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁρᾶται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Εὐχὴ ἐπὶ Σταυροπηγίου.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ προτυπώσας τὴν ῥάβδον τοῦ Μωϋσέως, εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρὸν τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ ἁγίασον τὸν τόπον τοῦτον, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ, καὶ ἀχράντου ξύλου τοῦ Σταυροῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων, καὶ παντὸς ἐναντίου, φυλάττων καὶ τὸν τόπον, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὰς ἐνοικούσας ψυχὰς τῶν ἐνταῦθα κατοικούντων· πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ'ΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕ'ΝΗ

ἐπὶ σαλευθείσης ἁγίας Τραπέζης.

Ὅταν μέλλῃ σαλευθεῖσα ἁγία Τράπεζα καθιδρυθῆναι, πρὸ τῆς Λειτουργίας ἑτοιμάζεται παρὰ τῶν ἐπιτηδείως ἐχόντων εἰς τοῦτο, Κηρομάστιχος μετὰ τετριμμένου μαρμάρου, ἐν χύτρᾳ καινῇ, διὰ τὸ εἶναι τὴν παλαιὰν Κηρομάστιχον τῆς σαλευθείσης ἁγίας Τραπέζης ξηρὰν, καὶ μὴ δύνασθαι πάλιν αὐτὴν ἐν αὐτῇ καταχυθῆναι· καὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης αἰρομένης, καὶ κατατιθεμένης. Εἰ μόνον φυλάττονται τὰ τοῦ Ἐνθρονιασμοῦ χαρτία ἐν τοῖς κίοσι σῶα καὶ ὑγιῆ, μένουσιν οὕτως· εἰ δὲ διεφθάρησαν, ἐναλλάττονται. Λαμβάνουσι γὰρ οἱ εἰς ταῦτα τεταγμένοι, χαρτία, ἀπὸ πιττακίου, καὶ διπλοῦσιν αὐτὰ, εἰς δύο, καθὼς καὶ ἐν τῷ Ἐνθρονιασμῷ. Οὐκ ἐπίσης, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔσωθεν μέρος, ὀλίγον, τὸ δὲ ἔξωθεν πλέον, ὥστε ὑπερέχειν ἑκάστου κίονος, ἕνα δάκτυλον. Καὶ δεσμοῦσιν αὐτὰ μετὰ σφικώματος, ἄνω τρίτον, καὶ κάτω τρίτον. Καὶ οὕτως ἀντιφέροντες, μιγνύουσι τὰ δύο ἄκρα τοῦ σφικώματος, καὶ συνδέουσιν, ὥστε ἔμπροσθεν ἀποτελεῖσθαι σταυρὸν, ἐν μέσῳ τῶν δύο. Εἶτα κατασφαλίζονται, ὡς ἂν ἵνα μὴ ἡ Κηρομάστιχος ἐκρυῇ κάτω διά τινος ὀπῆς. Καὶ οὕτω τῆς Λειτουργίας ἀρχομένης, καὶ τῆς Εἰσόδου μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως γινομένης, κομίζεται ἡ Κηρομάστιχος ζέουσα. Καὶ ἐπιχεῖται τοῖς κίοσιν, ἕως οὗ πληρωθῆναι τὰ χείλωσιν. Μικρὸν δὲ αὐτῆς ψυχρανθείσης, ἐπιλαμβάνονται τῆς ἁγίας

ἁγίας Τραπέζης, ὅ τε Ἀρχιερεὺς, καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ Ἱερεῖς, καὶ ἕτεροί τινες τοῦ Κλήρου, ἅπερ εἰσὶ μεγάλη, καὶ τιθῆσιν αὐτὴν ἐπὶ τὸν κίονα, ψάλλοντες τό, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ Βασιλεύς μου. Εἶτα δοξάζουσιν, ἐν τῷ ξέεσθαι τὸν Κηρομάστιχον, καὶ σπογγίζουσι τὴν Τράπεζαν, ψάλλοντες τό, Κύριος ποιμαίνει με. Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τούτου, δοξάζουσι, καὶ λέγει ὁ Ἀρχιερεύς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ πιέζουσι ταῖς χερσὶ τὴν Τράπεζαν, ὥστε συναρμοσθῆναι ταύτην καλῶς. εἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ Θυμιατὸν, θυμιᾷ κύκλωθεν αὐτήν.

Καὶ οὕτως ἔμπροσθεν αὐτῆς ἱσταμένου, λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου ἡ Συναπτή.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦδε), καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Ἱερέων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ θείαν Τράπεζαν καθιδρυθῆναι τῇ ἐπιφοιτήσει, δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγει ὁ Διάκονος τὴν Συναπτὴν, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὅτι ἣν ἐξέχεας χάριν ἐκχέοντι ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ τοὺς ὁσίους ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας διὰ τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ταύτην ἐκτεῖναι· διὸ δεόμεθά σου Δέσποτα πολυέλεε, πλήρωσον δόξης, καὶ ἁγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ θυσιαστήριον τοῦτο, εἰς τὸ μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους Θυσίας, τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ Λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τό, Ἀμήν, ἄρχονται οἱ ψάλται τοῦ Τρισαγίου, καὶ τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας, ὡς σύνηθες.

Digitized by Google

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΙΞΕΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ἀπὸ αἱρετικῶν βεβηλωθείσης, Ταρασίου Πατριάρχου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὲ δυσωποῦμεν τὸν ἵλεων καὶ εὐμενῆ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, εἰσάκουσον τῆς δεήσεως τῶν δούλων σου, καὶ εἴ τις ἐξ αἱρετικῆς ἐγχειρήσεως προσετρίβη λώβησις τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, ἀφέλε αὐτὴν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· ὅπως ἀκατακρίτως παριστάμενοι κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν ἐν αὐτῷ καὶ προσφέρειν σοι τὰς ἀναιμάκτους Θυσίας τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν λατρείας καταξιωθῶμεν, καὶ τυχεῖν τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε Κύριε. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΙΞΕΙ ΝΑΟΥ

βεβηλωθέντος ὑπὸ Ἐθνῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ Αἱρετικῶν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Ναὸν τοῦτον ἀναδείξας εἰς κατοικητήριον σὸν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος ἐν τῷ τιμίῳ χρίσματι, τῷ ἁγιάσαντι Προφήτας καὶ Ἀποστόλους, εἶτα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν βεβηλωθῆναι συγχωρήσας αὐτὸν, καὶ τὸ παναμώμητόν σου χρανθῆναι Θυσιαστήριον παρὰ τῶν ἀθέων ἐθνικῶν, οἷς τὸ πολυύμνητον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τῆς σῆς οὐ γινώσκεται δόξης· Αὐτὸς πάλιν ἵλεῳ προσδεχόμενος ἡμᾶς ὄμματι μετὰ πίστεως προστρεχομένους εἰλικρινοῦς, καὶ τὰς ἡμετέρας ἐξομολογουμένους ἁμαρτίας ἐν ἐπιγνώσει καὶ μετανοίᾳ, Θυσίας τε καθαρὰς καὶ ἀναιμάκτους ἀναφέρειν ἐν τούτῳ σοὶ θέλοντας, ἀπόσμηξον αὐτὸν τῆς ἐπιτριβείσης κηλῖδος, καὶ τῆς προτέρας ἔμπλεων ἀνάδειξον καθαρότητος, ὡς μόνος ὢν αὐτοκαθαρότης καὶ οὐσιώδης ἁγιωσύνη, μόνος τε δυνάμενος ἁγιάζειν τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπὶ σὲ, καὶ καθαρίζειν ὁλοτελῶς ἡμᾶς ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ παντὸς ἐνδοιασμοῦ καὶ ἀμφιβολίας. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχὴ καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ὑπὸ Αἱρετικῶν καθυβρισθέντος, ἐναλλάττοντος μικρὸν τοῦ Ἀρχιερέως ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου, καὶ λέγοντος οὕτω.

Παρὰ τῶν ἐκπαραξάντων, καὶ σχισάντων τὴν Ἐκκλησίαν ἐν ἀθετήσει, καὶ ὕβρει τῶν ἀχράντων Εὐαγγελίων, καὶ τῶν Ἀποστολικῶν, καὶ Πατρικῶν, καὶ κανονικῶν παραδόσεων.

Ἐπισυνάπτει ἄνωθεν ἐξῆς ἀπὸ τοῦ,

Αὐτὸς πάλιν ἱλέῳ προσδεχόμενος ἡμᾶς ὄμματι.

ΕΥ͗ΧΗ͗ ΛΕΓΟΜΕ͗ΝΗ Ε͗Ν ΤΗ͂ι ΕΙ͗ΣΟ͗ΔΩι

περὶ τοῦ συνήθους, ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ συνέβη θανεῖν ἄνθρωπον βιαίως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν πολλήν σου καὶ ἄφατον ἀγαθότητα καταξιώσας ὀνομασθῆναι τὸν Ναὸν (τόνδε) τὸ σῆς ἀπροσίτου καὶ ἀπεριγράπτου σκήνωμα δόξης, διὰ τῆς τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος ἐνεργείας ἁγιασθέντα, νῦν δὲ διὰ τὸ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων πλῆθος παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον ὑπὸ συμπτώματος βιαίου θανάτου γεγονότος εἰς ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα πλασθέντα σήν, ἐξ ἐπηρείας τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου· αὐτὸς πάλιν διὰ τὸ πολὺ καὶ ἀμέτρητον ἔλεός σου, τὴν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου αἴτησιν προσδεχόμενος, ἐξ εἰλικρινοῦς προσαγομένην σοι πίστεως, καθάρισον τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὴν προτέραν αὐτῷ χάριν ἐγκαίνισον εἰς δοξολογίαν πρόσκοπον, εἰς προσφορὰν ἀπρόσδεκτον τῆς ἀναιμάκτου Θυσίας, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ μόνος φύσει καθαρὸς καὶ πανάγιος, ὁ ἁγιάζων πάντα τῷ λόγῳ σου, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ζητοῦντάς σε, καθάρισον ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ διαλογισμῶν ἀμφιβόλων, καὶ συνειδήσεως ἐξεταζούσης. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχὴ, καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ ζῶον ἄλογον κατὰ τὸν νόμον τὸν πάλαι ἀκάθαρτον καὶ ἄθυτον, ἢ ἔθανεν, ἢ ἐγεννήσεν.

Ἐναλλάσσοντος μικρὸν τοῦ Ἀρχιερέως ἀπὸ τοῦ,

Ὑπὸ συμπτώματος βιαίου θανάτου, μέχρι τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου.

Καὶ λέγοντος ἐπὶ μὲν τοῦ διαφονήσαντος ἀλόγου οὕτω.

Παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἀλόγου θανάτῳ ζώου, καὶ κατὰ τὸν πάλαι σὸν ἅγιον Νόμον ἀθύτου, καὶ ἀκαθάρτου.

Εἶτα ἐπιφέρων τό,

Αὐτὸς πάλιν διὰ τὸ πολύ, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐπὶ δὲ τοῦ γεννήσαντος ζώου, οὕτω.

Παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτο ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἀλόγου γεννήσει ζώου, καὶ κατὰ τὸν πάλαι σὸν ἅγιον Νόμον ἀθύτου, καὶ ἀκαθάρτου. Εἶτα ἐπισυνάπτων τό,

Αὐτὸς πάλιν. Καὶ τὰ ἑξῆς. ἕως τέλους τῆς Εὐχῆς.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἐν τῇ ἐκπλύσει τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Μετὰ τὸ ψάλλειν τὴν Τριτέκτην, κατέρχεται ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης ἐν τῷ Μετατωρείῳ, ἤγουν τῷ Διακονικῷ. Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, ἐκ τοῦ μέρους τοῦ δεξιοῦ, καὶ γίνεται ἡ ἔκπλυσις τῆς ἁγίας Τραπέζης, οὕτως. Ἱσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἐξέρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἅμα τῷ Ὑπομνηματογράφῳ, καὶ τῷ Ἱερομνήμονι. Προδοποιούντων αὐτοῖς τῶν Νοταρίων, καὶ καλοῦσι τοὺς Μητροπολίτας, καὶ Ἀρχιεπισκόπους. Καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, μετὰ Φελωνίων. Καὶ προσκυνοῦντες τὸν Πατριάρχην, ἵστανται κύκλῳ τῆς ἁγίας Τραπέζης. Σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Διάκονοι. Θυμιᾷ δὲ πρῶτον ὁ Πατριάρχης τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ σφραγίζει. Εἶθ' οὕτω λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην τῆς Ἀπαμφιάσεως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ζωοποιῷ σου θανάτῳ τὸν θάνατον νεκρώσας, καὶ ἡμᾶς τῶν παθῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας ἀναστήσας· αὐτὸς καὶ νῦν κυκλοῦντας ἡμᾶς τοῦ σωτηρίου πάθους τὸν τύπον, καὶ διὰ τῆς ὀφειλομένης ἱερᾶς ὑπηρεσίας τὴν πίστιν ἀφοσιουμένους, προσδέξαι κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τοῦ μυστικοῦ σου Δείπνου κοινωνοὺς λαβεῖν καταξίωσον, καὶ μετόχους τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀνάδειξον, καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσεως, καὶ τῆς ἀθανάτου δόξης. Ὅτι παρὰ σοὶ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τό, Ἀμήν. Ἀπαμφιάζει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Συλλαμβανομένων αὐτῷ καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, Πρεσβυτέρων τε καὶ Διακόνων, ψαλλόντων ἐν συντριβῇ ἀντιφωνῶς, τόν, Ν'. ἤγουν τό, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Εἶτα λέγουσι τόν, κε'. Ψαλμόν. Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Εἶτα τὸν Ψαλμόν, πγ'. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε. Ὧν δὴ Ψαλμῶν λεγομένων, κομίζει ὁ Σκευοφύλαξ Μάσας τε καὶ Δισκάρια, τὰ κοινῶς λεγόμενα Τέστα, ὃ λέγεται Λεκάνη, καὶ ἀποσπογγίζεται ἡ ἁγία Τράπεζα.

Ἔπει-

Digitized by Google

Ἔπειτα φέρει ὁ Χαρτουλάριος Ὀρκιώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον, Θερμάριον, καὶ λέγει.

Εὐλόγησον Δέσποτα, καὶ ἐπιχέει τοῦτο τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ. Ἐπιδίδονται δὲ παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοῖς Μητροπολίταις, καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ πρεσβυτέροις Ἐγχείρια λινὰ, καὶ μετὰ τούτων τρίβουσι τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. εἶτα διανέμει σὺν Σπόγγοις, ἐπιχέων τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ ῥοδόσταγμα, καὶ μετὰ τῶν σπόγγων ἐκμάσσουσιν αὐτήν. εἶτα τίθεται τὸ κατὰ σάρκα. Καὶ μετὰ τοῦτο οἱ ἐνδυταὶ ἐνδύουσι, ποιοῦντος τοῦ Πατριάρχου τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων Θεὸς, ὁ δι᾽ ἄφατον ἀγαθότητα πρὸς λειτουργίαν τοῦ παναγίου καὶ ἀχράντου σου Θυσιαστηρίου, τὴν ἡμῶν ἀχρειότητα προσλαβόμενος· αὐτὸς καὶ νῦν ἐπίβλεψον ἐφ᾽ ἡμᾶς, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ καταξίωσον δεκτὴν γενέσθαι τὴν διακονίαν ἡμῶν τῶν ἀχρείων, ἣν ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ σου Τραπέζῃ ἐπιτελοῦμεν σήμερον μετὰ φόβου καὶ τρόμου παρεστῶτες αὐτῇ, καὶ κάθαρον ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπιτελεσθείσης ἐν αὐτῇ ἀχράντου πλύσεως, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἀνακάθαιρον ἡμῶν πάσας τὰς αἰσθήσεις τῆς ῥυπώδους ἁμαρτίας, καὶ παράστησον ἡμᾶς ἀμώμους καὶ ἀσπίλους τῇ φρικτῇ καὶ θείᾳ Ἱερουργίᾳ τοῦ ζωοποιοῦ Αἵματος, καὶ τοῦ Σώματός σου τοῦ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀφθαρσίας ἐν τάφῳ κατατεθέντος, καὶ μετὰ δόξης ἀναστάντος τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ πηγὴν ἀκένωτον ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας τὸν πανάγιον τάφον ἡμῖν ἀποτελέσαντος· ἐν αὐτῷ γὰρ τοῦ θανάτου καταπατηθέντος, καὶ τοῦ κέντρου αὐτοῦ τῆς ἁμαρτίας ἐξαφανισθέντος ὑπὸ τῆς σῆς θεϊκῆς ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, συνεζωοποιήθημεν, καὶ συνανέστημέν σοι, δοξάζοντές σε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ σωτηρία, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα θυμιᾷ κύκλῳ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ σφραγίζει μετὰ Πηνίων. Καὶ οὕτω μεθίσταται, καὶ διανέμει τοὺς Σπόγγους τῷ Λαῷ.

Ἐξελθὼν δὲ πάλιν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, κατέρχεται διὰ τοῦ δεξιοῦ ἐμβόλου εἰς τὸν Νάρθηκα. Καὶ τῶν βασιλικῶν πυλῶν κεκλεισμένων οὐσῶν, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν Τετραπόδιον μετὰ ἐνδυτῆς. Ἄνωθεν δὲ τοῦ Τετραποδίου, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον. Ἔνθεν δὲ κἀκεῖθεν, Μανουάλια. Εἶτα θυμιᾷ, καὶ σφραγίζει ὁ Πατριάρχης μετὰ Πηνίων. Τὰ αὐτὰ δὲ Πήνια πήγνυνται εἰς τὰ ῥηθέντα Μανουάλια, καὶ μετὰ τοῦτο, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος.

Εὐλόγησον Δέσποτα. Καὶ ὁ Πατριάρχης.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νιπτῆρος.

ΠΕΡῚ ΤΗ͂Σ ἉΓΊΑΣ ΤΡΑΠΈΖΗΣ.

ἧς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν.

ΠΕρὶ δὲ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἧς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν παλαιωθέντα, ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐνδύεται πᾶσαν τὴν στολὴν αὐτοῦ, συνόντων αὐτῷ καὶ τῶν τοῦ Κλήρου Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων.

Καὶ πρῶτον θυμιᾷ σταυροειδῶς. Εἶτα περισπουδάζει, συνεργούντων αὐτῷ καὶ τῶν ὑπηρετῶν, τὰ ἐπικείμενα τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, εἴτε παλαιὰ Ἄμφια, εἴτε κονιορτὸν, καὶ βάλλουσι ταῦτα ἐν ἀγγείοις καινοῖς.

Καὶ λοιπὸν γίνεται ἡ ἔκπλυσις καὶ ἡ ἀμφίασις, κατὰ τὸν τύπον τὸν γινόμενον κατὰ τὴν μεγάλην, ἤ. ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἥτις καὶ ἀνωτέρω ἐγράφη, λεγομένων καὶ τῶν Εὐχῶν, καὶ τῶν Ψαλμῶν, ὡς ἐκεῖ διείληπται.

Γίνεται δὲ Λειτουργία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΤΟΥ͂ ἉΓΊΟΥ ΜΎΡΟΥ.

ΤΗ͂ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, ἔ. ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, λεγομένου, Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Ἐρχομένων τῶν ἁγίων Μυστηρίων ἀπὸ τῆς προθέσεως ἐπὶ τὴν μεγάλην Τράπεζαν, βαστάζοντος τοῦ Πρωτοϊερέως τὸ Μύρον μετὰ τοῦ Ἀλαβάστρου, κεκαλυμμένον μετὰ τοῦ Δισκοκαλύμματος, ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Μυστηρίων, καὶ ὀψικευομένου ὑπὸ τῶν Διακόνων ἔνθεν κἀκεῖθεν, βασταζόντων Ῥιπίδια ζυγὰς, ζ'. προηγουμένου καὶ τοῦ Δομεστίκου, καὶ τῶν Διακόνων μετὰ λαμπάδων.

Καὶ ὅτε ἔλθωσιν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, τὰ μὲν δύο Ῥιπίδια εἰσέρχονται κατὰ τὸ σύνηθες· τὰ δὲ ἄλλα ζ' ἐκτὰ ἵστανται ἕως τῆς ἁγίας Τραπέζης ἀπὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν ἔνθεν κἀκεῖθεν. Ὁ δὲ Πρωτοϊερεὺς κρατῶν τὸ Μύρον, ἐκδέχεται τὸν Πατριάρχην πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν μετὰ τοῦ Μύρου. Καὶ ἐρχόμενος ὁ Πατριάρχης, λαμβάνει ἐξ αὐτοῦ τὸ Ἀλάβαστρον, καὶ τίθησιν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης, κάτωθεν τοῦ δευτέρου Ποτηρίου. Καὶ οὕτως εἰσέρχονται κατὰ τὸ λοιπὸν τὰ ἅγια. Εἶθ' οὕτως ὁ ἐν τῷ Ἄμβωνι Διάκονος λέγει. Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι. Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ. ὁ μὲν ἐν τῷ Ἄμβωνι Διάκονος ἵσταται σιγῶν· ὁ δὲ Πατριάρχης ἀνέρχεται ἐν τῇ τῆς ἁγίας Τραπέζης κρηπῖδι, καὶ ἀποσκεπάζει τὸ

ἅγιον

Digitized by Google

ἅγιον Μῦρον. Καὶ σφραγίζει αὐτὸ, γ΄. ἐπιλέγων μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε τοῦ ἐλέους, καὶ Πατὴρ τῶν φώτων, παρ᾽ οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον δίδοται, παράσχου ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις χάριν, εἰς τὴν διακονίαν τοῦ μεγάλου τούτου καὶ ζωοποιοῦ Μυστηρίου, ὡς ἔδωκας Μωϋσεῖ τῷ πιστῷ σου θεράποντι, καὶ τῷ δούλῳ σου Σαμουὴλ, καὶ τοῖς ἁγίοις σου Ἀποστόλοις, καὶ κατάπεμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τοῦτο τὸ Μῦρον· ποίησον αὐτὸ χρίσμα βασιλικὸν, χρίσμα πνευματικὸν, ζωῆς φυλακτήριον, ἁγιαστικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, τὸ προοδεῦσαν μὲν ἐν Νόμῳ, ἐκλάμψαν δὲ ἐν καινῇ Διαθήκῃ· ἐν ᾧ ἐχρίσθησαν Ἱερεῖς τε, καὶ Ἀρχιερεῖς, Προφῆται, καὶ Βασιλεῖς· δι᾽ οὗ καὶ αὐτὸς ἔχρισας τοὺς ἁγίους σου ἀποστόλους, καὶ πάντας τοὺς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας ὑπ᾽ αὐτῶν, καὶ τῶν καθεξῆς Ἐπισκόπων, καὶ Πρεσβυτέρων ἀναγεννηθέντας ἕως σήμερον. Ναὶ Δέσποτα Θεὲ παντοκράτορ ἀνάδειξον αὐτὸ τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, καὶ σφραγῖδα τελειοποιὸν, ἐντυποῦσαν τοῖς τὸ θεῖόν σου λουτρὸν δεχομένοις, τὴν θείαν σου ὀνομασίαν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐνώπιόν σου γνωστοὺς, οἰκείους, καὶ πολίτας, δούλους σου, καὶ παιδίσκας, ἡγιασμένους ψυχῇ καὶ σώματι, ἀπηλλαγμένους πάσης κακίας, καὶ πάσης ἁμαρτίας λελυτρωμένους, τῇ περιβολῇ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀχράντου σου δόξης· ἐπιγινώσκεσθαι γὰρ διὰ τῆς ἁγίας σου ταύτης σημειώσεως, ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως, καὶ φοβεροὺς πᾶσιν ὑπάρχειν τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις δαίμοσιν· ἵνα ὦσι Λαὸς περιούσιος, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, ἐσφραγισμένοι διὰ τοῦ ἀχράντου σου Μύρου τούτου, καὶ τὸν Χριστόν σου ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν φέρωσιν, εἰς κατοικητήριον σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐν ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Ἐπεύχεται ὁ Πατριάρχης.

Σοὶ τῷ Θεῷ τῶν ὅλων καὶ Βασιλεῖ, τὸν αὐχένα τῆς καρδίας εὐχαριστοῦντες ἐκλίναμεν, ἀνθ᾽ ὧν ἀξίους ὄντας ἡμᾶς διακόνους γενέσθαι τῶν θείων σου τούτων κατηξίωσας Μυστηρίων, καὶ τὸ ἔλεόν σου κηρύττομεν, ὃν ἐφ᾽ ἡμᾶς πλουσίως ἐξέχεας, δέξασθαι τὸν ἁγιασμὸν παρὰ σοῦ, ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς ἐκκενούμενον, διότι μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομα τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ᾧ σύμπας ὁ Κόσμος εὐωδιάζεται, ὅσος ὁρατὸς, καὶ ὅσος ἀόρατος. Σὺ γὰρ προσκυνητὸς ὑπάρχεις καὶ δεδοξασμένος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίσας, καλύπτει αὐτό. Καὶ τότε προσλαλεῖ ὁ ἐν τῷ Ἄμβωνι Διάκονος, λέγει. Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες. Τὰ δὲ Ῥιπίδια ἵσταται μέχρι τοῦ, Πληρωθήτω. Ὅτε δὲ μέλλουσιν ἐξέρχεσθαι τὰ Ἅγια, ἱσταμένου τοῦ πρωτοϊερέως ἔμπρο-

προσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, λαμβάνει ὁ Πατριάρχης τὸ Μῦρον, καὶ ἐπαίρει, καὶ δίδωσιν αὐτὸ τῷ Πρωτοπαπᾶ. Καὶ ἔκτοτε ἀποκινοῦσι καὶ τὰ Ῥιπίδια, καὶ αἴρονται καὶ οἱ Διάκονοι, καὶ ἀπέρχονται, καθὼς ἦλθον μετὰ τῶν Ῥιπιδίων. Καὶ ἐμβάλλεται παρὰ τοῦ Πρωτοπαπᾶ τὸ ἐν τῷ Ἀλαβάστρῳ Μῦρον, εἰς τὸ ἀγγεῖον, ἔνθα ἔνι τὸ Νάρδιον. Ἡ δὲ ὕλη τοῦ Μύρου, ἔχει οὕτως.

Εἰς ματλαῖα Ἐλαίου, ιβ'. καὶ Οἴνου ὅσου μέτρα ἱκανά εἰσιν ἐπὶ τὸ βράζεσθαι μετὰ τοῦ Ἐλαίου, ὥστε εἶναι ὑποκάτω τοῦ Ἐλαίου τὸν Οἶνον πάντοτε, καὶ μὴ ἐκκαίεσθαι τὸ Ἔλαιον. Κόρου λίτρας, β'. Ξυλοβαλσάμου λίτρας, γ'. Ἐχινάνθης λίτρας, β'. Πεπέρεως λίτραν, ἑ. Σμύρνης λίτρας, δ'. Στύρακος λίτραν, α. Πεπέρεως μακροῦ λίτρας, β'. Ξυλοκασσίας λίτρας, γ'. Φύλλου Ἰνδικοῦ λίτρας, γ'. Καρποβαλσάμου λίτρας, β'. Κυπέρεως λίτρας, ἑ. Μυτζακόκκου λίτρας, γ'. Κελτικοῦ λίτραν, ά. Κασσίας μελαίνης λίτρας, β'. Καρυοφύλλων λίτρας, γ'. Καλάμων λίτρας, β'. Κινναμώμου λίτρας, ϛ'. Ἀσάρου λίτρας, β'. Μάκερος λίτραν, ά. Τερεβινθίνης λίτρας, ιζ. Πιτύος λίτρας, ϛ'. Μυροβαλάνου λίτρας, β'. Σαμψύχου λίτραν, ά. Λαδάνου λίτρας, ἑ. Λιβάνου λίτρας, ἑ. Στάχυος λίτραν, ά. Τζιντζιβέρεως λίτρας, δ'. Ζουτουμπᾶ λίτρας, β'. Βοτάνης ξενονικῆς ταύτης ἀπείρου λίτρας β'. Ἐλενίου λίτρας, β'. Ἀριστολοχίας λίτραν, ά. Ἴρεως λίτραν, ά. Βόχου λίτραν, ά. Ξυλαλόης λίτραν, ά. Βαλσαμελαίου, ὅσον δίδωσιν ἡ εὐπορία, ἐν ᾧ καὶ Μόσχου ἀξάγια, β'. καὶ ταῦτα περὶ τοῦ ἡμετέρου Μύρου.

Τὸ δὲ πιστικὸν Μῦρον, ὅπερ ὁ Μωϋσῆς πρῶτος παρὰ Θεοῦ κελευσθεὶς ἐποίησε διὰ τὴν τῶν Ἀρχιερέων χρῖσιν, καὶ τῶν Ἱερέων· περὶ οὗ, οἶμαι, καὶ Δαβὶδ λέγει, Ὡς Μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών. ὅπερ ἦν συντεθειμένον ἐξ εἰδῶν τεσσάρων. Σμύρνης, Ἄνθους Κινναμώμου, Εὐώδους Ἴρεως, Καλάμου εὐώδους, καὶ Ἐλαίου. Πιστικὸν δὲ εἴρηται, ἢ Μυστικόν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἀνθρώπους ἐπιστήμονας σοφοὺς ἔστησεν ἐργάζεσθαι αὐτό, καὶ μόνον ὁ Μωϋσῆς μυστικῶς τοῦτο διαταξάμενος. τὸ δὲ Ἀλάβαστρον, ἀγγεῖον ὑελινόν ἐστιν ἀνὰ λαβὰς ἐπικειμένον τινός. ὃ δὴ Βυκίον οὑτωσὶ λέγεται.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ἐπὶ Καθιερώσει Ἀντιμινσίων.

Τῶν Ἱερέων ἐπιθέντων τῇ Τραπέζῃ τὰ Ἀντιμίνσια, τούτοις ἐκ τοῦ Οἰνάνθης τὸ ἀρκοῦν τρὶς ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιχέει, λεγομένου Στίχ. τοῦ Ψαλμοῦ, Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Τοῦτο δὲ τρί-

δὲ τρίτον εἰπών, ἐπισυνάπτει καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ Ψαλμοῦ. Καὶ δοξάζων λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λαμβάνων τὸ ἅγιον τοῦ μεγάλου Μύρου, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος.

Πρόσχωμεν. Ποιεῖ δι' αὐτοῦ σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἕνα, καὶ ἑκατέρωθεν δύο, λεγομένου Ψαλμοῦ. Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἕως τέλους. Καὶ δοξάζοντες, λέγει ὁ Ἀρχιερεύς.

Δόξα σοι ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἶτα δίδοται τῷ Ἀρχιερεῖ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν, λέγει. Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὔχεται ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτως.

Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὁ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀρρήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ ἀντίτυπον τῆς Ἀγγελικῆς ἐν Οὐρανῷ λειτουργίας τὴν τῆς Ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συστησάμενος· σὺ Δέσποτα μεγαλόδωρε πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένους ἡμᾶς, οὐχ' ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῇ τῆς σῆς ἀγαθότητος· οὐ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἡμῖν ἐδωρήσω τὴν σὴν εὐεργεσίαν, τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ παρουσίαν, ὃς ἐπὶ γῆς ὀφθείς, καὶ λάμψας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, καὶ γέγονε τοῦ Κόσμου παντὸς ἱλαστήριον, κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς ἰδίας ἀναστάσεως ποιησάμενος, καὶ ἀναληφθεὶς εἰς Οὐρανοὺς ἐνέδυσε τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὕψους, ἥτις ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ προσκυνητόν, καὶ παντοδύναμον, τὸ ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, δι' οὗ φερόμενοι δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, βάπτισμα παρέδωκαν υἱοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστησαν, ἵδρυσαν Θυσιαστήρια, Ἱερωσύνης ἔθεντο Κανόνας καὶ Νόμους, ὧν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν, προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ· καὶ δεόμεθά σου εὔσπλαγχνε, τὸν εἰς σὴν ὑμνῳδίαν οἰκοδομηθέντα τοῦτον Ναὸν τῆς θείας σου πλήρωσον δόξης, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ παγὲν Θυσιαστήριον, Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον, ὥστε ἡμᾶς παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς τῷ φρικτῷ τῆς Βασιλείας σου θρόνῳ, ἀκατακρίτως λαμβάνειν σοι, δεήσεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τοῦ λαοῦ σου παντὸς ἀναπέμπειν, καὶ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῇ σῇ προσφέρειν ἀγαθότητι, εἰς ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίου, εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς πλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὅτι ἣν ἐξέχεας χάριν ἐκχέοντι ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ τοὺς ὁσίους ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας διὰ τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δού-

λων

λαὸν σου ταύτην ἐκτῆναι· διὸ δεόμεθά σου Δέσποτα πολυέλεε, πλήρωσον δόξης, καὶ ἁγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ ἁγιαστήριον τοῦτο, εἰς τὸ μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους Θυσίας, τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ Λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα προσαγομένων τῶν Λειψάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῇ Κρεμαστῇ, ἐπιχέει τούτοις ὁ Ἀρχιερεὺς Μῦρον, καὶ ἐνθέμενος αὐτὰ ὄπισθεν τοῦ Ἀντιμινσίου, ἐν τῇ ἑτοιμασθείσῃ θήκῃ, καὶ ἀσφαλισάμενος καλῶς, ἄρχεται τῆς εὐχῆς ταύτης.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ταύτην δόξαν τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσασιν ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος, τὸ σπείρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ Λείψανα αὐτῶν ἐν τοῖς ἁγίοις Οἴκοις σου, καὶ καρποὺς ἰαμάτων βλαστάνειν· αὐτὸς Δέσποτα, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Λειψάνων ἐν τούτῳ τῷ σεπτῷ Θυσιαστηρίῳ σου γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναίμακτόν σοι προσενεγκεῖν ἐν αὐτῷ Θυσίαν, καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων καὶ ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἀπαρχὰς Ὀπώρας.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν προσφέρειν σοι κατὰ τὴν πρόθεσιν ἕκαστον κελεύσας, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τούτοις ἀντάμειψιν χαριζόμενος, ὁ τῆς χήρας τὴν κατὰ δύναμιν προσφορὰν εὐαρέστως δεξάμενος, πρόσδεξαι καὶ τὰ νῦν προσκομισθέντα σοι παρὰ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) καὶ τοῖς αἰωνίοις σου θησαυροῖς ἐναποθέσθαι ταῦτα καταξίωσον· δωρούμενος αὐτῷ καὶ τῶν ἐγκοσμίων σου ἀγαθῶν ἄφθονον τὴν ἀπόλαυσιν σὺν πᾶσι τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Digitized by Google

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΩΝΟΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κελεύσας τῇ γῇ ἐξενεγκεῖν καρπὸν διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ ἀγαθότητα, εὐλόγησον καὶ πλήθυνον καὶ τὴν Ἅλωνα ταύτην, καὶ τὴν καρποφορίαν τῶν δούλων σου· ἔμπλησον τὰ ταμεῖα αὐτῶν παντὸς ἀγαθοῦ καρποῦ, σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, μετὰ πάντων τῶν προσιόντων αὐτοῖς, καὶ φώτισον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπιγνώσει σου, ἵνα εὐάρεστοί σοι γενόμενοι, καταξιωθῶσι τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε, καὶ κελεύσας τὴν γῆν παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς, εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφὴν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς Παῖδας, καὶ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἁγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου (τοῦδε) ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ ἀγαθὲ τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τὴν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦδε), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ ὄντων, καὶ ἑαυτοὺς ὅρκῳ δεσμουμένων.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα δεσμὸν ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σῷ πάθει διαρρήξας, καὶ ἐμφυσήσας εἰς τὰ πρόσωπα

σαντι τῶν σῶν Ἀποστόλων, καὶ εἰπών· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Σὺ Δέσποτα διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων ἐχαρίσω τοῖς κατὰ καιρὸν ἱερουργοῦσιν ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ γῆς ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας, καὶ δεσμεῖν, καὶ λύειν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας. Δεόμεθα οὖν καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ παρεστηκότος ἐνώπιόν σου· ἐπιχορήγησον αὐτῷ τὸ σὸν ἔλεος, διαῤῥήξας αὐτοῦ τὸν δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν, εἴ τι ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ὀλιγωρίᾳ ἐλάλησεν, ἢ ὑπὸ μικροψυχίας ἔπραξεν, εἰδὼς τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ὡς φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθὸς Δεσπότης, πάντα τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα συγχώρησον αὐτῷ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐλεῶν τοὺς πεπεδημένους, ὁ ἀνορθῶν τοὺς κατεῤῥαγμένους, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάπαυσις τῶν πεπονηκότων, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον ἐλευθέρωσον ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τῶν ἁμαρτημάτων. Ὅτι δεδόξασαί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ

πρὸ τοῦ ὑπνῶσαι, καὶ εἰς ἐνυπνιαζόμενον.

Πολυΰμνητε Κύριε, ἀκήρατε, ἀμόλυντε, μόνε ἀναμάρτητε, κάθαρον τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ ἄσπιλον ἀνάδειξον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ἁγίασόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἵνα ἀνανήψας ἐκ τῆς ὁμίχλης τῶν ἀκαθάρτων φαντασιῶν τοῦ διαβόλου, καὶ παντὸς πειρασμοῦ, καταξιωθείην ἐν καιρῷ εὐθέτῳ προσελθεῖν, καὶ ἀπογεύσασθαι τῶν φρικτῶν σου, καὶ φοβερῶν μυστηρίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΠΟΡΝΕΙΑΣ.

Ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ, ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ μὴ δῷς ἀνθρώπῳ, καὶ δαίμονι κοινωνίαν· ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι· σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν δού-

λων

Digitized by Google

λων σου· ἐγκαίνισον αὐτοὺς τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι· ἕνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, καὶ πάσης ἐνεργείας τοῦ ἀντικειμένου λυτρωσάμενος, παράστησον τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων ἀξίωσον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης, ἰσχύς μου, καὶ βοήθεια, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῇ, σὺ σώζεις ἐν καιρῷ θλίψεως· σῶσόν με, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου· ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καταδυναστεύοντος, ὅτι κατεδίωξε τὴν ψυχήν μου, καὶ κατεπάτησεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου· ὅλην τὴν νύκτα πολεμῶν ἔθλιψέ με. Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος, καὶ ἀδικοῦντος, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι, ὅτι φόβος θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος· ἕως τίνος κεκράξομαι Κύριε, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ μου; βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος, καὶ οὐ μὴ σώσῃς; ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ τῆς δόξης σου· ποῦ ἐστιν τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν; Κύριε δίκασον τοὺς ἀδικοῦντάς με· μὴ ἔσο ὡς ἄνθρωπος ὑπνῶν, καὶ ὡς ἀνὴρ μὴ δυνάμενος σώζειν. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμίων λυομένων.

Εὔσπλαγχνε Κύριε, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὁ διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα διαῤῥήξῃ τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῶν πλημμελημάτων, καὶ λύσῃ τὰ δεσμὰ τῶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας πεπεδημένων, καὶ κηρύξῃ αἰχμαλώτοις ἄφεσιν. Σὺ Δέσποτα καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐλευθέρωσον τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ δεσμοῦ, καὶ δώρησαι αὐτῷ ἀναμαρτήτως ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ προσιέναι τῇ σῇ μεγαλειότητι μετὰ παῤῥησίας, καὶ καθαροῦ συνειδότος, καὶ αἰτεῖσθαι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προπετῶς ὀμνυόντων.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τὸ τῶν ἀνθρώπων φύσεως τὸ εὐάλωτον, καὶ ἀσθενὲς ἐπιστάμενος, καὶ τοὺς τῶν ἐννοιῶν ἡμῶν διαλογισμοὺς σαφῶς ἐπιγινώσκων, τὰς ἐκ προπετείας ἡμῖν γινομένας ἐνθυμήσεις, ἀμνησίκακος ὢν παριδεῖν καταξίωσον, καὶ τοῖς προσλήψει ὅρκοις συγχυθεῖσι συγχώρησον· σὺ γὰρ μόνος ἐπίστασαι τὰ κρύφια τῶν καρδιῶν ἡμῶν· δεόμεθά σου οὖν, συγγνώμην αὐτοῖς τε, καὶ ἡμῖν, διὰ τὴν σὴν ἄρρητον ἀγαθότητα παράσχου. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐπὶ τῶν μιαροφαγησάντων.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ, κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ παράσχου συγγνώμην τῷ σῷ οἰκέτῃ (τῷδε) μιαροφαγήσαντι, καὶ γευσαμένῳ κρεῶν, ἢ τοίων δὴ βρωμάτων μὴ καθαρῶν, ὧν τὴν βρῶσιν ἀπηγόρευσας ἐν Νόμῳ ἁγίῳ σου· τούτων δὲ ἀβουλήτως μετασχόντι συγχώρησον, καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἀκατακρίτως ἐν καθαρότητι ψυχῆς τε καὶ σώματος μεταλαβεῖν τῶν φρικτῶν σου, καὶ ἀθανάτων μυστηρίων τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, ὅπως ῥυσθείη τῆς λοιπῆς πάσης ἀκαθάρτου μεταλήψεώς τε, καὶ πράξεως, ὡς ἐντρυφῶν τοῖς θείοις σου Μυστηρίοις, καὶ ἀπολαύων τῆς ἁγίας σου καὶ μυστικῆς Τραπέζης, καὶ τῶν ἀθανάτων Μυστηρίων, καὶ διαφυλαττόμενος σὺν ἡμῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, αἰνῶν, καὶ δοξάζων τὸ ὄνομά σου τὸ ὕψιστον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

Εὐχὴ ἐπὶ αἰσχρῶν λογισμῶν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός μου, οὗ ἐν χερσὶν οἱ κλῆροί μου, ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ μὴ ἐάσῃς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ τῷ θελήματι ἐπακολουθῆσαι τῆς ἐπιθυμούσης σαρκός μου κατὰ τοῦ πνεύματος· πλάσμα σόν εἰμι, μὴ παρίδῃς ἔργον χειρῶν σου· μὴ ἀποστραφῇς, οἴκτειρον· ἀλλὰ μὴ ἐξουδενώσῃς, μηδὲ ὑπερίδῃς με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον τὸν σκεπαστήν μου Θεόν· ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου, ὅτι ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ νεότητός μου· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἐπανιστάμενοί μοι, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντές με ἐξουδενῶσαι ἀπὸ σοῦ, διὰ πράξεων ἀσέμνων, διὰ λογισμῶν ἀπρεπῶν, διὶ ἐνθυμήσεων ἀσυμφόρων. Ἀπέλασον ἀπ' ἐμοῦ πᾶσαν ῥυπαρίαν, καὶ κακίας περιουσίαν· ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, μόνος ἰσχυρός, μόνος ἀθάνατος, καὶ κατὰ πάντα, ἔχων τὴν δυναστείαν ἀνείκαστον, καὶ διὰ σοῦ δίδοται πᾶσιν ἡ κατὰ τοῦ Διαβόλου καὶ τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς ἰσχύς. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ, ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλημμελήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) μετανοοῦντα, ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφεὶς ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας· σὺ γὰρ εἶπας Κύριε, οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτὸν, καὶ ὡς ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τὰ ἁμαρτήματα. Ἐπεὶ ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου ἀνείκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον· εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἑτέρα Εὐχή.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Ποιμὴν καὶ Ἀμνὲ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ δοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῆς· αὐτὸς Δέσποτα, ἄνες, ἄφες, συγχώρη-

σον

σον τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ γενόμενα παρὰ τῶν δούλων σου τούτων. Καὶ εἴ τι ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν Κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν, ἢ ὅρκῳ ὑπηχήθησαν, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Δεσπότης τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα, καὶ τὸν ὅρκον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναὶ Δέσποτα φιλάνθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως· σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ, Ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζήτει τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ἐξομολογουμένων εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου.

Εὐχὴ μετὰ θάνατον Συγχωρητική.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς θείας ἐντολὰς τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις δοὺς, εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τοῖς πεπτωκόσι τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἐξ ἐκείνων αὖθις ἡμεῖς λαβόντες τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, συγχωρήσαι σοι τέκνον πνευματικὸν εἴ τι ἂν ἔπραξας ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἑκούσιον ἢ ἀκούσιον, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ Ἀρὰν καὶ ἀφορισμὸν, εἰς Τεθνεῶτα. Ἀναγινωσκόμεναι παρὰ Ἀρχιερέως, ἢ ἐξ ἀνάγκης, παρὰ πνευματικοῦ Πατρὸς, εἰ οὐ πάρεστιν Ἀρχιερεύς.

Ἰστέον δὲ, ὅτι αἱ παροῦσαι εὐχαὶ ἀναγινώσκονται οὕτως. ἐν μὲν τῇ Προσκομιδῇ ἀναγινώσκουσι ταύτας μετὰ κατανύξεως πάντες οἱ μέλλοντες ἱερουργεῖν Ἱερεῖς. ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Εἰσόδῳ, ἐξελθόντων τῶν Ἱερέων ἔξω τῶν καγγέλων μετὰ τῶν Ἁγίων, καὶ ἱσταμένων, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὸ γόνυ, ἐκφωνεῖ ταύτας μεγαλοφώνως μετὰ κατανύξεως καὶ δακρύων. μετὰ δὲ τὸ τελειῶσαι αὐτὰς, ἀνιστάμενος δέχεται τὰ Ἅγια.

Digitized by Google

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοὸς, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας, διὰ τὸ κατ᾽ εἰκόνα, καὶ καθ᾽ ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν, τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τοῦ σοῦ προστάγματος, καὶ μεταβαλόντα τῆς εἰκόνος, καὶ μὴ φυλάξαντα· καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν κρᾶσιν καὶ μίξιν ταύτην, καὶ τὸν ἄρρητόν σου τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν τῷ θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεσθαι, καὶ διαλύεσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖθεν χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο, μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, καὶ τὸ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι· διὰ τοῦτο δεόμεθά σου τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ, ἀλλὰ τὸ σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Δικαίων. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνείκαστος, καὶ εἴτε ὑπὸ κατάραν πατρὸς, ἢ μητρὸς, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, ἤ τινα τῶν ἱερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ᾽ αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, ἢ ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ δι᾽ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου, καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατάταξον. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ κορυφαίῳ Πέτρῳ ταύτην τὴν ἐξουσίαν δοὺς, ὥστε τῶν ἁμαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰπών· Ὅσα ἂν δήσῃ καὶ λύσῃ, ἵνα ὦσι δεδεμένα καὶ λελυμένα, καὶ δι᾽ αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς χαρισάμενος, λῦσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ ἔστω συγκεχωρημένος καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· πρεσβείαις τῆς σῆς παναχράντου, καὶ Ἀειπαρθένου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ κορυφαίῳ τῶν σῶν Μαθητῶν, καὶ Ἀποστόλων Πέτρῳ τὴν σὴν οἰκοδομήσας Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς κλεῖς αὐτῷ δοὺς τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας, καὶ τῇ σῇ χάριτι πᾶσαν αὐτῷ δοθῆναι θελήσας ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα παρ᾽ αὐτοῦ δέδενται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα παρ᾽ αὐτοῦ ἐν γῇ λέλυνται· διαδόχους ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς καὶ ἀναξίους τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ, τῆς αὐτῷ δοθείσης ἐξουσίας καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς οὕτω δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ Λαῷ σου συμβαίνοντα· αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, δι᾽ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, καὶ ἀχρείου δούλου σου, συγχώρησον τῷ δούλῳ σου (τῷ δεῖνι), ὅ,τι ἐν τῷ παρόντι βίῳ ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησε, καὶ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ,

γῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατ᾽ ἄγνοιαν ἥμαρτεν, λύσας αὐτοῦ καὶ τὸν ἐπικείμενον μεθ᾽ οἵων δήποτε τρόπων δεσμὸν, ὃν αὐτὸς καθ᾽ ἑαυτὸν, ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησεν, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, ἢ παρ᾽ ἄλλου τινὸς, φθόνῳ καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτο ὑπέστη ὀλίσθημα. Εὐδόκησον ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἁγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ᾽ αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρὰ σοῦ δημιουργηθείσῃ φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς, καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν Ἀῤῥωστίαν.

Δέσποτα Δέσποτα παντοκράτορ, Ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα) τὸν ἀσθενοῦντα ἐπίσκεψαι ἐν τῷ ἐλέει σου, καὶ ἔκτεινον τὸν βραχίονά σου τὸν ἀόρατον, τὸν πλήρη ἰάσεως καὶ θεραπείας, καὶ ἴασαι αὐτὸν, ἐξανιστῶν ἀπὸ κλίνης καὶ ἀῤῥωστίας· ἐπιτίμησον τῷ πνεύματι τῆς ἀσθενείας· ἀπόστησον ἀπ᾽ αὐτοῦ πᾶσαν πληγὴν, πᾶσαν ἀλγηδόνα, πᾶσαν μάστιγα, πάντα πυρετὸν ἢ ῥῖγος· καὶ εἴ τι ἐστὶν ἐν αὐτῷ πλημμέλημα, ἢ ἀνόμημα ἄνες, ἄφες, συγχώρησον διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν. Ναὶ Κύριε φεῖσαι τοῦ πλάσματός σου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐπὶ ὀρύξει Φρέατος.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι· ὁ ἐν ἀπόρεις πόρον εὑρίσκων ἀῤῥήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ, ὁ ἐξ ἀνίκμου πέτρας ὑδάτων παραχὼν ῥυῆναι χειμάῤῥους, καὶ διψῶντα τὸν σὸν ἐμπλήσας Λαόν· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷδε, διειδές τε καὶ πότιμον· ἄφθονον μὲν εἰς χρείαν, ἀβλαβὲς δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν, ὡς ἂν καὶ ἐν τούτῳ δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ

Digitized by Google

Εὐχὴ εἰς Φύτευμα Ἀμπελῶνος.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὃς ἡ Ἄμπελος ὑπάρχων ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ σου γεωργός ἐστι· σὺ καὶ τοὺς σοὺς Ἀποστόλους ἐκάλεσας Κλήματα, σὺ καὶ τὸν Ἰσραὴλ ὡς ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτόν, οὕτω καὶ νῦν Δέσποτα ἐπιφοίτησον ἐπὶ τὴν Ἄμπελον ταύτην, καὶ ἐμφύτευσον, ῥίζωσον, βάθυνον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτήν, δὸς αὐτῇ φύλακα τὴν σὴν βοήθειαν, περιχαράκωσον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους αὐτῆς τῇ προνοίᾳ σου, λύτρωσαι αὐτὴν καὶ πᾶσαν περιοχὴν αὐτῆς πάσης χαλάζης, ἀπὸ πάσης χιόνος, καὶ ζάλης, κρυστάλλου φερομένης βιαίως, ἀπὸ φρικτοῦ κρυμοῦ, καὶ πνευμάτων καύσεως, ἀπὸ καταιγίδος καὶ δαιμόνων, ἀπὸ πάσης ἁπαξαπλῶς εἰπεῖν ἐφόδου ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν· ἔπιδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν Ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου· ἵνα ἀποδῷ ἐν καιρῷ τοὺς καρποὺς αὐτῆς εἰς ὥραν, καὶ καταξιωθῶμεν τρυγῆσαι καὶ προσκομίσαι σοι ἐξ αὐτῆς εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς Αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐπὶ Τρυγῆς Ἀμπέλου.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας Ἄμπελον κληθῆναι τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἀθανασίας πρόξενον ἀναδείξας, διὰ τῆς τοῦ Πνεύματός σου χάριτος· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, καὶ τοῦτον τῆς Ἀμπέλου τὸν καρπὸν εὐλόγησον, καὶ δὸς πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ τὸν ἁγιασμόν, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς προκοπήν· τὸν δὲ συγκαλέσαντα ἡμᾶς τῆς ἀληθινῆς σου Ἀμπέλου μέτοχον ποίησον διαπαντός, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν αὐτοῦ διαφύλαξον, ταῖς αἰωνίοις σου καὶ ἀναφαιρέτοις δωρεαῖς κατακοσμῶν· χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

Εὐχὴ ἐπὶ Εὐλόγησιν Οἴνου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ἔπιδε ἐπὶ τὸν Οἶνον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς μεταλαμβάνοντας ἐξ αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ὡς ηὐλόγησας τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ τὸ ποτήριον τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εὐλογήσας τὰς ἓξ ὑδρείας, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ τὴν δόξαν σου φανερώσας τοῖς ἁγίοις σου Μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλοις· αὐτὸς καὶ νῦν ἐξαπόστειλον Κύριε τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τὸν Οἶνον τοῦτον, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων, καὶ πληθύνων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον, ἢ εἰς Ἀμπελῶνα, ἢ εἰς Κῆπον, εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν.

Χρὴ γίνεσθαι Λειτουργίαν, καὶ ἅπτειν Κανδήλαν τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, ἢ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἢ τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ, ἢ καὶ ἀμφοτέρων, καὶ μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν λαβὼν Ἔλαιον ἐκ τῶν Κανδήλων, καὶ ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανείων· καὶ ἐπιρραίνων σταυροειδῶς ὁ Ἱερεὺς τὸ Χωράφιον, ἢ τὸ Ἀμπέλιον, ἢ τὸν Κῆπον, λέγει τὰς εὐχὰς ταύτας. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σου ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὸν μὲν Οὐρανὸν κατακοσμήσας διὰ τῶν μεγάλων φωστήρων, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ τὸν μόνον Δημιουργὸν καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως, τὴν δὲ γῆν κατακοσμήσας χλόῃ, καὶ χόρτῳ, καὶ ποικιλίᾳ σπερμάτων σπορίμων κατὰ γένος, καὶ πᾶσιν ἄνθεσι μορφώσας εἰς εὐσχημίαν, καὶ εὐλογήσας αὐτήν· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου ἐπὶ τὸ κτῆμα τοῦτο, καὶ εὐλόγησον αὐτό· φύλαξον ἀπὸ πάσης φαρμακείας, καὶ ἐπαοιδίας, καὶ παντὸς κακοῦ, ἐνεργείας τοῦ πονηροῦ, καὶ πανουργίας ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ δὸς αὐτῷ προσφέρειν καρποὺς κατὰ καιρὸν πεπληρωμένους τῆς εὐλογίας σου, καὶ πᾶν θηρίον, καὶ ἑρπετὸν, καὶ πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον ἐπερχομένην βλαβερῶς ἀποδίωξον ἐξ αὐτοῦ. Ὅτι ἡγίασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ

τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκῳ σου οἰκονομίᾳ εὐλογήσας τὴν Βηθλεὲμ, καὶ τὴν Γεθσημανῆ, καὶ πρὶν τὸν οἶκον Ἰακὼβ, ὃς καὶ εὐλογηθεὶς Ἰσραὴλ μετωνομάσθη, ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ εὐλογήσας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ κτῆμα τοῦτο, καὶ ποίησον αὐτὸ ἐπ' εὐλογίαις καρποφορεῖν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος, Εὐσταθίου, καὶ Ἰουλιανοῦ, τοῦ Ἁγίου (τοῦδε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΗ' Ε'ΠΙ' ΣΠΟ'ΡΟΥ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τῆς ἀχράντου καὶ παμπλούτου παλάμης σου τὴν προκειμένην πρὸ ὀφθαλμῶν σου τῶν σπερμάτων παροχὴν ἐκομισάμεθα Δέσποτα, καὶ ταύτην σοι παρακαταθέσθαι δεόμεθα· οὐ γὰρ ἐθαρρήσαμεν τοῖς ἀψύχοις τῆς γῆς κόλποις ἐγκαθεῖρξαι ταῦτα, εἰ μὴ ἀφορῶμεν εἰς τὸ πρόσταγμα τῆς σῆς μεγαλειότητος, τὸ κελεῦον, ἐκτεκεῖν καὶ βλαστῆσαι τὴν γῆν, καὶ δοῦναι σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· καὶ νῦν δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἄνοιξον ἡμῖν τὸν θησαυρόν σου τὸν μέγαν, καὶ ἀγαθὸν, καὶ οὐράνιον, καὶ ἔκχεον τὴν εὐλογίαν σου, ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας, καὶ διάστειλον ἀφ' ἡμῶν ἅπαντα τὰ βιβρώσκοντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ πᾶσαν παιδείαν δικαίως ἐπαγομένην ἡμῖν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τοὺς πολλούς σου οἰκτιρμοὺς κατάπεμψον ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου. Χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ πέντε ἄρτων, καὶ δύο ἰχθύων, πεντακισχιλίους χορτάσας, καὶ ἐκ τῶν περισσευμάτων πλῆθος συναχθῆναι παρασκευάσας· αὐτὸς Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὰ προκείμενα δίκτυα εὐλόγησον, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ πρωτοκορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος διαφύλαξον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸ κατασκευάσαι Πλοῖον.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος Νῶε τῷ σῷ θεράποντι, τοῦ κατασκευάσαι Κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ Κόσμου, ὁ ἐκ πολλῶν ξύλων εὐδοκήσας αὐτὴν ἓν ξύλον γενέσθαι καὶ συναρμοσθῆναι· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ εὐδοκήσας διὰ τῶν ἀψύχων ξύλων κυβερνᾶσθαι, καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων διασώζων· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, καὶ τὸ Πλοῖον τοῦτο διατήρησον· δὸς αὐτῷ Ἄγγελον ἀγαθὸν, εἰρηνικόν· τοὺς μέλλοντας πλέειν ἐν αὐτῷ διαφύλαξον· δὸς, αὐτοὺς εἰς τὰ ἴδια ἀπέρχεσθαι ὑγιαίνοντας, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῶν τιμίων ἐπουρανίων νοερῶν Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου (τοῦδε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ κυβερνῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

Εὐχὴ τῶν ἁγίων ἑπτὰ Παίδων εἰς ἀσθενῆ, καὶ μὴ ὑπνοῦντα.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ αἴνετος, ἀκατάληπτος, καὶ ἀνεκδιήγητος, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον τῇ χειρί σου, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ σῇ τιμήσας αὐτὸν Ἰησοῦ Χριστὲ, τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, ἐπιφάνηθι ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε), καὶ ἐπίσκεψαι αὐτὸν ψυχῇ, καὶ σώματι, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς πανενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, καὶ τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν· τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ μεγαλομαρτύρων, Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, Ὀνουφρίου, Ἀρσενίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Θαλλαλαίου καὶ Τρύφωνος· καὶ τῶν λοιπῶν· τοῦ Ἁγίου (τοῦδε), καὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ δὸς αὐτῷ ὕπνον ἀνέσεως, ὕπνον σωματικὸν ὑγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ζωῆς, καὶ ῥῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος. Καὶ ὡς ἐπεσκέψω ποτὲ εἰς δόξαν τῆς σῆς ἀγαθότητος τοὺς ἁγίους σου ἐνδόξους ἑπτὰ Παῖδας, ὁμολογητὰς καὶ μάρτυρας τῆς σῆς ἐπιφανείας ἀναδείξας, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ τούτους κοιμήσας ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔτη πλείονα, ὡσεὶ βρέφη θάλποντα ἐν τῇ νηδύϊ τῆς αὐτῶν μητρὸς, καὶ μηδόλως ὑπομείναντα φθορὰν, εἰς ἔπαινον, καὶ δόξαν τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἡμῶν τῆς παλιγγενεσίας, καὶ ἀναστάσεως πάντων· αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Βασιλεῦ πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε), καὶ δώρησαι αὐτῷ ὑγείαν, ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὅτι παρὰ σοῦ ἐστι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ᾿ΧΗ᾿ Ε᾿ΠΙ᾿ Α῞ΛΑΤΟΣ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Ἱεριχῷ ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου, καὶ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἅλατι θεραπεύσας· αὐτὸς εὐλόγησον τὸ ἅλας τοῦτο, καὶ μετάβαλλε αὐτὸ εἰς θυσίαν ἀγαλλιάσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Α᾿ΚΟΛΟΥΘΙ᾿Α ΕΙ᾿Σ ΥΙ῾ΟΘΕΣΙ᾿ΑΝ.

Ἵσταται ὁ μέλλων ἀναγεννᾶσθαι υἱὸς, ἢ θυγάτηρ, ἔσωθεν τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου, καὶ ὁ Ἀνάδοχος ἔξωθεν, ἀμφότεροι κηροὺς κατέχοντες ἁπτομένους. Ὁ δὲ Ἱερεὺς φορῶν τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, ποιεῖ Εὐλογητόν. τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Εἶθ' οὕτως ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἠγαπημένου σου παιδὸς, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τέκνα καλέσας ἡμᾶς Θεοῦ, υἱοθεσίᾳ καὶ χάριτι τοῦ παντοδυνάμου, καὶ ἁγίου σου Πνεύματος· ὁ εἰπὼν, ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· αὐτὸς φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου σου κατοικητηρίου ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους, καὶ οὓς ἡ φύσις κατὰ σάρκα διεστηκότας ἀλλήλων ἐγέννησε, τούτους αὐτὸς εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν ἕνωσον τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι· στήριξον αὐτοὺς τῇ ἀγάπῃ σου, σύνδεσον αὐτοὺς τῇ εὐλογίᾳ σου, εὐλόγησον αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ σου, ἑδραίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει σου, φυλάττων διαπαντὸς, καὶ μὴ ἀθετῶν τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων αὐτῶν· καὶ γενοῦ μεσίτης τῆς αὐτῶν ὑποσχέσεως, ἵνα ἀδιάῤῥηκτον μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτῶν τὴν σχέσιν, ἣν ἐπὶ σοὶ ὡμολόγησαν, καὶ ἄλυσον διαφυλάττωσιν ἐν σοὶ ζῶντες τῷ μόνῳ ζῶντι, καὶ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς κληρονόμους τῆς βασιλείας σου. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Δέσποτα, Δέσποτα, ὁ τῆς κτίσεως πάσης Δημιουργὸς, ὁ ἐν τῷ πρώτῳ Ἀδὰμ κατὰ σάρκα φυσικὴν δεσμήσας συγγένειαν, ἐν δὲ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ ἠγαπημένῳ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, χάριτι καὶ ἡμᾶς συγγενεῖς σου ἀναδείξας· σοὶ τῷ μόνῳ εἰδότι τὰ πάν-

Digitized by Google

πάντα καὶ πρὸ γενέσεως, οἱ δοῦλοί σου οὗτοι τὰς κεφαλὰς ὑποκλίνουσι, τῆς παρὰ σοῦ εὐλογίας δεόμενοι, καὶ τῷ ἐν σοὶ συνδέσμῳ εἰς Πατέρα, καὶ Υἱὸν ἀλλήλους ἐπιγράφοντες, τύχοιεν ὧν ἐλπίζουσι, καὶ τῆς ἑαυτοῖς ὀφειλομένης καταστάσεως, καὶ τῆς ἐν σοὶ υἱοθεσίας, ἐπαξίως πολιτευόμενοι· ἵνα ὡς ἐν πᾶσι, καὶ ἐν τούτῳ δοξάζηταί σου τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαμβάνει ὁ Πατὴρ τὸν Υἱὸν ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου. Ὁ δὲ Υἱὸς πίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ Πατρὸς, καὶ πατεῖ αὐτὸν ὁ Πατὴρ εἰς τὸν τράχηλον, λέγων.

Σήμερον Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καὶ ἀνιστᾷ αὐτόν. εἶτα ἀσπάζονται ἀλλήλους. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν, καὶ εὐλογεῖ αὐτοὺς, καὶ διδάσκει αὐτούς.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος παραινετικὸς τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, ε.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ καὶ παμπόθητοι, οἱ συναθροισθέντες ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς τὸ λατρεῦσαι Θεῷ ζῶντι, ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ τῶν ἁγίων ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων φρικτῶν Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ μετὰ φόβου μεταλαβεῖν. Ἀκούσατε ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου· οὐ γὰρ ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν καὶ ὁ διδάσκων ὑμᾶς, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος· οὐ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθην παρὰ τῶν θείων κανόνων, καὶ θεοφόρων Πατέρων, καὶ ὡς παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία παρὰ τῶν θεοσόφων, καὶ θείων Ἀποστόλων, οὕτω δὴ αὐτὸς φημὶ, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ πάντων ἐλαχιστότερος τὰς πράξεις ὑμῶν οὐ γινώσκω, τὰ ἐπιτηδεύματα ἀγνοῶ, καὶ διὰ τοῦτο τῷ τοῦ Θεοῦ φόβῳ βαλλόμενος, παραγγέλλω ἑνὶ ἑκάστῳ ὑμῶν ἀνδράσι τε, καὶ γυναιξὶ, μικροῖς τε, καὶ μεγάλοις· μηδεὶς ἐξ ὑμῶν ἔνοχος ἁμαρτίας ὑπάρχων, ὑπὸ τῆς ἰδίας κατηγορούμενος συνειδήσεως, πρὶν μετανοῆσαι καὶ ἐξομολογήσασθαι, τολμήσῃ καταφρονητικῶς προσελθεῖν, καὶ ἅψασθαι τοῦ θείου τούτου πυρός. Ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλίσκον ἐστί, καὶ τοὺς μὲν ἐκ πίστεως καὶ φόβου προσερχομένους, ὡς Θεὸς καὶ Βασιλεὺς καὶ Κριτὴς πάντων ἡμῶν, φλογίζει καὶ κατακαίει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· τὰς δὲ ψυχὰς φωτίζει καὶ ἁγιάζει· τοὺς δὲ ἀπίστους, καὶ μετὰ ἀναισχυντίας προσερχομένους φλογίζει, καὶ κατακαίει τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ τὰ σώματα. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι κοιμῶνται, τουτέστιν, ἀποθνήσκουσι πολλοὶ ἀνεξαγόρευτοι, καὶ ἀμετανόητοι.

Digitized by Google

τοι. Καὶ λοιπὸν ἀδελφοί μου παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ λέγω· μηδεὶς ὀμνύων, ἢ ἐπίορκος, ἢ ψεύστης, ἢ κατάλαλος, ἢ πόρνος, ἢ μοιχὸς, ἢ ἀρσενοκοίτης, ἢ ἅρπαξ, ἢ μέθυσος, ἢ λοίδορος, ἢ μῖσος ἔχων κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ἢ φόνον πεποιηκὼς, ἢ μάγος, ἢ γόης, ἢ φαρμακὸς, ἢ ἐπαοιδὸς, ἢ μάντις, ἢ λῃστὴς, ἢ μανιχαῖος, ἀνεξαγόρευτος καὶ ἀνέτοιμος προσέλθῃ τῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἢ ἅψασθαι, ἢ προσεγγίσαι· φοβερὸν γὰρ τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος· τομώτερος γάρ ἐστιν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ μάχαιραν δίστομον διϊκνούμενος μέχρις ἁρμονιῶν, καὶ μυελῶν, καὶ ὀστέων, καὶ ἐννοιῶν, καὶ καρδιῶν· βλέπετε οὖν ἀδελφοί μου, μηδεὶς ἀμεταμέλητος, ἢ ἀνέτοιμος, ἢ ἀνάξιος, προσελθὼν μεταλάβῃ τῶν φοβερῶν, καὶ ἀχράντων αὐτοῦ Μυστηρίων. Αὐτὸς γὰρ φησίν· ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου· αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων. Αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος παραινετικὸς τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω ταύτης τῆς καλῆς καὶ φαιδρᾶς πανηγύρεως. Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτασάτω. Εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. Εἴ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐννάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴ τις μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται, καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ πρῶτοι, καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε· πλούσιοι, καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς, καὶ ῥάθυμοι τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες, καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάν-

Digitized by Google

Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνείτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος. Ἔσβεσεν αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν ᾅδην. Ἐπίκρανεν αὐτὸν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν. Ὁ ᾅδης φησὶν ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἔλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἔλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν Οὐρανῷ. Ἔλαβεν ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα Κρεῶν, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'. εἶτα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπίσκεψαι Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ εἰς τὰ ἐδέσματα τῶν Κρεῶν, καὶ ἁγίασον αὐτὰ ὡς ἡγίασας τὸν ἀμνὸν, ὅν σοι προσήγαγεν ὁ πιστὸς Ἀβραάμ· καὶ τὸν ἀρνὸν, ὅνπερ Ἄβελ σοι προσήνεγκεν εἰς ὁλοκάρπωσιν· ὁμοίως καὶ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὃν θῦσαι ἐκέλευσας τοῦ υἱοῦ σου τοῦ πλανηθέντος, καὶ πάλιν ἐπανελθόντι πρὸς σὲ, ἵνα καθὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς σῆς χάριτος ἀπολαῦσαι, οὕτω καὶ τῶν ἁγιασθέντων ὑπὸ σοῦ, καὶ εὐλογηθέντων ἀπολαύσωμεν εἰς τροφὴν πάντων ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινὴ τροφὴ, καὶ ὁ Δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Τυρὸν, καὶ Ὠά.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίστης καὶ Δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, εὐλόγησον τὸ Γάλα τὸ πεπηγὸς, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὰ Ὠά· καὶ ἡμᾶς συντήρησον ἐν τῇ χρη-

στότητί σου, ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν, τῆς σῆς ἀφθονοπαρόχου δωρεᾶς ἐμπλησθῶμεν, καὶ τῆς ἀνεκλαλήτου σου ἀγαθότητος. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐπὶ Οἰκίας περιεργαζομένης ὑπὸ κακῶν πνευμάτων.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, ὁ ὑπεράνω πάσης Ἀρχῆς, καὶ Ἐξουσίας, καὶ Δυνάμεως, καὶ Κυριότητος· σὺ εἶ μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ σου· σὺ εἶ ὁ στήσας τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ καμάραν· σὺ εἶ ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σείων τὴν ὑπ' Οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς ἀσάλευτοι· ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ, καὶ οὐκ ἀνατέλλει· τῶν δὲ ἄστρων κατασφραγίζεις ἀπειλῶν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ξηραίνων αὐτήν, οὗ ὁ θυμὸς τήκει Ἀρχὰς καὶ Ἐξουσίας, καὶ πέτραι διεθρύβησαν ἀπὸ σοῦ· πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, τὸν ἰσχυρὸν ἔδησας, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διήρπασας· τὸν τύραννον τῷ Σταυρῷ σου κατέβαλες, καὶ τὸν δράκοντα τῷ ἀγκίστρῳ τῆς ἐνανθρωπήσεώς σου εἵλκυσας, καὶ δεσμοῖς αὐτὸν ζόφου ταρταρώσας, συνέδησας· αὐτὸς οὖν Κύριε, ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα τεθειμένων, τὸ ὀχυρὸν τεῖχος τῶν εἰς σὲ ἐλπιζόντων, ἀπόστησον, φυγάδευσον, καὶ ἀπέλασον πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, καὶ πᾶσαν σατανικὴν ἔφοδον, πᾶσαν ἐπιβουλὴν ἐναντίας καὶ ἐπικειμένης δυνάμεως ἀπὸ τῆς στέγης ταύτης, καὶ τῶν περιεχομένων ὑπ' αὐτήν, τῶν τὴν σημείωσιν τοῦ φοβεροῦ κατὰ δαιμόνων τροπαίου τοῦ Σταυροῦ σου φορούντων, καὶ ἐπικεκλημένων τὸ ὄνομά σου τὸ ἀγαθόν. Ναὶ Κύριε, ὁ τὴν λεγεῶνα τῶν δαιμόνων ἀποδιώξας, καὶ τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι, καὶ ἀκαθάρτῳ πνεύματι, τὴν τοῦ κεκρατημένου ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἔξοδον, ἀνεπίστροφον ἐπιτάξας· ὁ πᾶσαν τὴν φάλαγγα τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἡμῶν ἐξολοθρεύσας, τοῖς δὲ πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι σοφίσας· ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· αὐτὸς Δέσποτα πάσης βλάβης καὶ ἐπηρείας ἀνωτέρους πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ διαφύλαξον, ῥυόμενος ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἵνα τῆς σῆς οἱ σοὶ δοῦλοι, καὶ αἱ σαὶ δουλίδες, καὶ τὰ νήπια ἀπολαύοντες βοηθείας, καὶ Ἀγγελικῷ στρατοπέδῳ φρουρούμενοι, ὡς εἷς ἅπαντες ἐν ὁμονοίᾳ πιστῶς ψάλλωσι· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος; καὶ πάλιν· οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, κραταίωμά μου, ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρή-

της, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, καὶ ἡ Βασιλεία σου, Βασιλεία αἰώνιος, καὶ σοῦ μόνου ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΕΙ'Σ ΚΑ'ΜΙΝΟΝ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Ἁγιασμόν. Μετὰ δὲ τὸν Ἁγιασμὸν, λέγει τὰς Εὐχάς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὴν ἑπταπλάσιον Κάμινον, καὶ τὴν φλόγα τὴν ἐν Βαβυλῶνι εἰς δρόσον μεταβαλὼν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ βληθέντας ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ναβουχοδονόσορ ἁγίους τρεῖς Παῖδας, Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν, καὶ Μισαὴλ, σώους διαφυλάξας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὴν Κάμινον ταύτην διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν δούλων σου, καὶ εὐόδωσον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγαθοεργίᾳ σου, κατεύθυνον αὐτὰ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, Μιχαὴλ, καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ πάντα ἐφορῶν, ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Λάβαν ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τὸν οἶκον Πετεφρὴ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ἰωσὴφ, ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Ἀμιναδὰβ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῆς κιβωτοῦ· ὁ διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου, σωτηρία γενόμενος τοῦ οἴκου Ζακχαίου· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν κάμινον ταύτην, καὶ τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὴν τῷ σῷ φόβῳ διατήρησον, καὶ ἀβλαβεῖς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων διαφύλαξον, καὶ τὴν σὴν εὐλογίαν ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου κατάπεμψον αὐτοῖς, καὶ εὐλόγησον καὶ πλήθυνον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα πάντοτε εὐχαρίστως δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὰς Αἰτήσεις.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου (τῶνδε), καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι, καὶ πληθυνθῆναι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν κοπιώντων ἐν τῇ Καμίνῳ (τῇδε) δεόμεθά σου Κύριε ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως γενοῦ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ῥαντίζει τὴν Κάμινον, καὶ τοὺς ὄντας ἐκεῖ.

Εἶτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

Εὐχὴ, ὅταν ἀπέρχεται Παιδίον μανθάνειν τὰ ἱερὰ Γράμματα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ εἰκόνι τιμήσας ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ αὐτεξουσίῳ περιβαλὼν θελήματι, ὁ ἐν τῷ ναῷ εἰσελθὼν μεσούσης τῆς ἑορτῆς, καὶ διδάσκων τὸν λαὸν, θαυμαζόντων τῶν λαῶν καὶ λεγόντων· πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; Δαβὶδ δέ· δεῦτε τέκνα φωτίσασθε, λέγει, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Ὁ τὸν Σολομῶντα σοφίαν διδάξας, Θεὲ τῶν ὅλων, Λόγε παντάναξ, ἄνοιξον τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν, τὸ στόμα, καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ δούλου σου (τοῦδε) εἰς τὸ συνιέναι, καὶ δέξασθαι, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, καὶ λύτρωσαι αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ διαβόλου, τηρῶν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ προκόπτοντα ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου διαπαντός· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΕΙ'Σ ΠΑΙ'ΔΑΣ ΚΑΚΟΣΚΟ'ΠΟΥΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως. Τρισάγιον. τό, Παναγία Τριάς. τό, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα. ἦχ. πλ. β'.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου· παρεγένου Σωτὴρ· τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς· ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν· καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς· τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· παιδευτὰς ἀνέδειξε Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν· τὴν πλάνην ἐμείωσεν· ὡς παντοδύναμος. ἦχ. α'.

Γλώσσαις ἀλλογλώσσων· ἐκαινούργησας Χριστὲ τοὺς σοὺς Μαθητάς· ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι· τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν· τὸν παρέχοντα· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. ἦχ. πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε· Παράκλητε· τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὁ πανταχοῦ παρὼν· καὶ τὰ πάντα πληρῶν· ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθὲ· καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν· καὶ καθάρισον ἡμᾶς· ἀπὸ πάσης κηλῖδος· καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην· ἄνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ· μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ· τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία· τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Εἶθ' οὕτω λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Παιδίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐνοικήσας εἰς τὰς καρδίας τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ἀνυποκρίτως, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου Πνεύματος, τοῦ κατελθόντος ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, καὶ τούτων τὰ χείλη ἀνοίξας, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις· αὐτὸς Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξαπόστειλον αὐτὸ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐπὶ τὸ παρὸν Παιδίον (τὸ δεῖνα), καὶ ἐμφύτευσον εἰς τὰ ὦτα τῆς καρδίας αὐτοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα, ἃ ἡ χείρ σου ἡ ἄχραντος ἐν πλαξὶ διεχάραξε τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐνοικήσας καὶ φωτίσας τὰς καρδίας τῶν εἰκοσιτεσσάρων Πρεσβυτέρων, καὶ τῶν ἁγίων σου Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν σου, Ἰωάννου, Ματθαίου, Μάρκου, καὶ Λουκᾶ, ὁ ὑπομνήσας καὶ φωτίσας τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον· αὐτὸς καὶ νῦν Κύριε φώτισον τὴν καρδίαν τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος), πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τοῦ τι-

μίου

μίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ματθία, τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπητοῦ, Προκοπίου, Φιλητοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα Σιωπή, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ

ἀσθενῶν χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐπηρεαζόντων.

Εὐλογεῖ ὁ Ἱερεύς, καὶ μετὰ τό, Τρισάγιον. τό, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. τό, Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. τό, Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. Τόν, Ν'. εἶτα, Μὴ καταπιστεύσῃς με. Δέξαι μου τὴν δέησιν. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεύς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ. Εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, εἰς τοὺς Ἀσωμάτους, εἰς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, β'. Δεῦτε λαοὶ· ᾄσωμεν.

Ὁ Ποιητὴς· καὶ Λυτρωτής μου καὶ Κύριος· ἡ τῶν πιστῶν βοήθεια· τάχυνον ῥῦσαί με· τοῦ παρόντος κινδύνου· ὁ δοῦλός σου βοᾷ σοι· μόνε φιλάνθρωπε.

Ὁ Ἰησοῦς ἡμῶν· μόνος γινώσκων ἀσθένειαν· ἐκ τῆς παρούσης θλίψεως· καὶ τοῦ συνέχοντος· ὀλεθρίου προφθάσας· ἐξάρπασον καὶ σῶσον· Σῶτερ τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα.

Ἀγγελικαὶ· τάξεις ἀΰλων Δυνάμεων· σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι· καθικετεύσατε· τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην· κινδύνου βαρυτάτου· ῥῦσαι τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν πιστῶν· καταφυγὴ Ἀειπάρθενε· ἡ κραταιὰ βοήθεια· ἡμῶν τῶν δούλων σου· τῆς παρούσης ἀνάγκης· τὸν δοῦλόν σου πρεσβείαις· λύτρωσαι Δέσποινα.

Ὠδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὡς πάλαι Ἰακὼβ τὸν σὸν θεράποντα· ἐρρύσω· τῆς τοῦ Ἡσαῦ βασκανίας· οὕτω ῥῦσαι τὸν οἰκέτην σου· τῆς παρούσης ἀνάγκης ὡς φιλάνθρωπος.

φιλάν-

Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἐπικαλοῦμαί σε· ἐν θλίψει· ὑπάρχων καὶ ἀθυμίᾳ· μὴ παρείδῃς με τὸν δοῦλόν σου· ἀλλὰ ἐπάκουσον καὶ ῥῦσαί με ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς ὁ μόνος εὔσπλαγχνος· ὁ μόνος· οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων· τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου· τὸν σὸν δοῦλον οἰκτείρας ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες ἁγνὴ Θεὸν ἱκέτευε· σὺν πᾶσιν· Ἀγγέλοις καὶ Ἀποστόλοις· σὺν Προφήταις τε καὶ Μάρτυσιν· ἐκ κινδύνων τὸν δοῦλόν σου λυτρώσασθαι.

Εἶθ' οὕτως ὁ Εἱρμόν. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε·

Εἶθ' οὕτω μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶτα Θεοτ. ἦχ. β'.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον· ἐλέους πηγή· τοῦ Κόσμου καταφύγιον· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον· καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς· ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὠδὴ, δ'. Ἐλήλυθας·

Τῷ κλύδωνι· τῶν κινδύνων δεινῶς ῥιπιζόμενον· τὸν σὸν δοῦλον Δέσποτα· καὶ τοῖς πελάγει τῶν θλίψεων· νῦν κλυδωνιζόμενον· πρὸς γαληνότατον ὅρμον καθοδήγησον.

Οἱ θλίβοντες· τὸν σὸν δοῦλον Χριστὲ ἐπληθύνθησαν· καὶ γλῶσσαν ἠκόνησαν· καθάπερ δίστομον μάχαιραν· ἰδὲ οὖν φιλάνθρωπε· καὶ ἐξ ἀδίκου θανάτου· τὸν σὸν δοῦλον λύτρωσαι.

Δόξα.

Ἀρχάγγελοι· Ἐξουσίαι Δυνάμεις καὶ Ἄγγελοι· Ἀπόστολοι Μάρτυρες· Ὅσιοι προφῆται καὶ Δίκαιοι· πάντες δυσωπήσατε· ὑπὲρ τοῦ νῦν κακάθλίως· κινδυνεύοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναμώμητε· τῶν ἀνθρώπων ἑτοίμη βοήθεια· τὰ ἄγρια κύματα· τῶν πειρασμῶν καταπράϋνον· καὶ τὸν ἐν τῇ σκέπῃ σου· καταφεύγοντα ἴασαι· δοῦλόν σου Δέσποινα.

Ὠδὴ, ε. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς·

Ἐζεκίου ποτὲ· ἀποπληρώσας τὰς εὐχὰς Κύριε· καὶ τὴν ἐμὴν· πληρῶσον ἐν τάχει· ὁ μόνος ἀγαθὸς· καὶ σῶσον τὸν δοῦλόν σου· ἐκ πάσης κακώσεως.

Ὁ δι' Ἀγγέλου χειρὸς· τὸν κορυφαῖον Μαθητὴν Κύριε· ἐκ φυλακῆς· θείᾳ δυναστείᾳ· ποτὲ ἐξαγαγὼν· ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου· δεινῶς κινδυνεύοντα. Δόξα.

Ἀγγελικαὶ στρατιαὶ· τῶν Ἀποστόλων Προφητῶν δῆμός τε· πανεύκλεων· Μαρτύρων Ὁσίων· ὑπὲρ τοῦ ἐν δεινοῖς· ὑπάρχοντος ἅμα· πρεσβείαν ποιήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· τάχυνον ῥῦσαι τὸν πιστὸν δοῦλόν σου· τοῦ χαλεποῦ· καὶ δεινοῦ κινδύνου· τοῦ νῦν ἐπελθόντος· ἵνα σε δοξάζῃ· καρδίᾳ καὶ στόματι.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ κητώας γαστρὸς λυτρωσάμενος· πάλαι τὸν Προφήτην σου Δέσποτα Κύριε· τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι· ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζῃ σε.

Δόξα-

Δανιὴλ ὡς ἐῤῥύσω λεόντων Χριστὲ· ῥῦσαι πονηρῶν ἐξ ἀνθρώπων νυνὶ κἀμὲ· τὸν οἰκέτην Δέσποτα· καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου ἀνάγαγε. Δόξα.

Κινδυνεύοντα σῶσον τὸν δοῦλόν σου· Σῶτερ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων δεήσεσι· τῶν Προφητῶν Μαρτύρων τε· καὶ σοφῶν Μαθητῶν σου ἐντεύξεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδῃς δεινῶς χειμαζόμενον· καὶ ἐξαπορούμενον Κόρη τὸν δοῦλόν σου· ἀλλὰ συνήθως λύτρωσαι· προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου ἄχραντε.

Καὶ τὸν Εἱρμόν. Εἶθ' οὕτω μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ.

Εἶτα λέγει τὸ Θεοτοκίον. ἦχ. δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς· νῦν προσδράμωμεν· ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί· καὶ προσπέσωμεν· ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον· ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα· ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ὠδὴ, ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς·

Ὡς πάλαι τοὺς τρεῖς· ἐκ καμίνου τοῦ πυρὸς· παῖδας ἐῤῥύσω· ῥῦσαι οἰκτίρμον τὸν οἰκέτην σου· ὡς ἀγαθὸς δυσωπούμενός σε· τῆς ἐπερχομένης ἀνάγκης· καὶ τῆς φλογώσεως Δέσποτα· τῶν ἀνυποίστων πειρασμῶν· ὅπως δοξάζῃ σε.

Ὁ μόνος εἰδὼς· τὴν ἀσθένειαν Χριστὲ· τὴν ἀνθρωπίνην· ὁ ὑποδείξας ἐν ταῖς θλίψεσι· τὰς παρακλήσεις φιλάνθρωπε· ῥῦσαι τοῦ παρόντος κινδύνου· καὶ τὸν οἰκέτην σου ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀγγέλων πληθὺς· Ἀποστόλων Προφητῶν· μαρτύρων θείων· καὶ Προπατόρων θεῖος σύλλογος· τὸν ἀγαθὸν δυσωπήσατε· νῦν τὸν κοπετὸν μεταστρέψαι· εἰς χαρὰν τοῦ κραυγάζοντος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπὶς· καὶ βοήθεια πιστῶν· Θεογεννῆτορ· σπεῦσον βοήθει τῷ ἱκέτῃ σου· χειμαζομένῳ ταῖς θλίψεσι· πάντοθεν καὶ ἠπορημένῳ· καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχοντι· καὶ καταφεύγοντι εἰς σὲ· ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ὠδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς·

Παύλου καὶ Σίλα τὰς εὐχὰς· ὡς ἐδέξω καὶ δεσμῶν τούτους ἐῤῥύσω· καὶ ἡμῶν ἐλεῆμον· τῶν ἀναξίων νυνὶ· βοώντων· τὰς φωνὰς ἐπάκουσον· καὶ ῥῦσαι τὸν σὸν δοῦλον· φθορᾶς τε καὶ θανάτου.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ· τοῦ οἰκέτου σου Χριστὲ τὸ πρόσωπόν σου· ὅτι θλίβομαι ταχὺ· ἐπάκουσόν μου Σωτὴρ· καὶ ῥῦσαι· τοῦ παρόντος κλύδωνος· δι' ἡμῶν βοᾷ σοι· ὁ δοῦλός σου οἰκτίρμον. Δόξα.

Ταῖς ἱκεσίαις ὁ Θεὸς· τῶν ἀΰλων λειτουργῶν καὶ Ἀποστόλων· καὶ Μαρτύρων χορείας· καὶ ἱερῶν Προφητῶν· Ὁσίων· Δικαίων ἁπάντων τε· ῥῦσαι τὸν σὸν δοῦλον· τοῦ χαλεποῦ κινδύνου.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, παναγία Παρθένε, μὴ παρίδῃς τὸν σὸν οἰκέτην, κινδύνοις ποντούμενον, καὶ τῇ κραταιᾷ σου προσφυγόντα νῦν σκέπῃ.

Ὠδὴ, θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὰ λυπηρὰ τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ παρόντος κινδύνου, τὴν ζάλην τὴν πολλὴν καὶ χαλεπὴν, μεταποίησον Δέσποτα, καὶ μετάστρεψον τούτου τὸ πένθος εἰς χαρὰν αἰωνικὴν, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Σοῦ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, μὴ νικήσῃ οἰκτίρμον, τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτρων μου κακῶν, ἀλλὰ συνήθει ἐλέει σου, διʼ ἡμᾶς σοι κραυγάζει ὁ δοῦλός σου, σῶσον καὶ ῥῦσαί με Χριστὲ, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Δόξα.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν καὶ ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων ἁπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε ῥυσθῆναι κακώσεως τὸν δοῦλόν σου.

Εἶθʼ οὕτως. Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί. Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ.

Εἶτα μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶθʼ οὕτω λαμβάνει θρυαλλίδα, καὶ συναλείφει τὸν ἀσθενῆ, καὶ λέγει τὴν εὐχήν.

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν ψυχικῆς τε, καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν, ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληρώσῃ, πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

Εὐχαί, ἤτοι Ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ Δαιμόνων, καὶ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν.

Ὁ Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ τῶν πυρίνων ταγμάτων Δημιουργὸς, καὶ τῶν ἀΰλων Δυνάμεων Τεχνουργὸς, ὁ τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων Τεχνίτης, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃν φοβεῖται, καὶ τρέμει πᾶσα ἡ Κτίσις· ὁ τὸν τραχηλιάσαντα ποτὲ Ἀρχιστράτηγον, καὶ τὴν τούτου λειτουργίαν παρακοῇ ἀθετήσαντα, ῥίψας ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τοὺς συναποστάτας αὐτῷ Ἀγγέλους δαίμονας γενομένους, εἰς σκότωσιν βυθοῦ ταρταρώσας· δὸς τὸν ἀφορκισμὸν τοῦτον ἐπὶ τῷ φρικτῷ ὀνόματί σου τελούμενον, φόβῳ γενέσθαι αὐτῷ προηγουμένῳ τῆς πονηρίας, καὶ πάσαις ταῖς φάλαγξιν αὐτοῦ ταῖς συνεκπεσούσαις αὐτῷ ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας, καὶ ῥῖψον αὐτὸν εἰς φυγὴν, καὶ ἐπίταξον αὐτῷ, καὶ τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ, ἀναχωρῆσαι παντελῶς, ἵνα μή τι βλαβερὸν κατὰ τὴν ἐσφραγισμένην εἰκόνα ἐργάσηται· ἀλλὰ λαβέτωσαν ἰσχὺν οὗτοι οἱ ἐσφραγισμένοι κραταιότητος, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Σοῦ γὰρ ὑμνεῖται, καὶ μεγαλύνεται, καὶ παρὰ πάσης πνοῆς ἐν φόβῳ δοξάζεται τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐξορκίζω σε τὸν ἀρχέκακον τῆς βλασφημίας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνταρσίας, καὶ αὐτουργὸν τῆς πονηρίας. Ἐξορκίζω σε τὸν ἐκριφθέντα ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας, καὶ σκότῳ βυθοῦ κατενεχθέντα διὰ τὴν ἔπαρσιν. Ἐξορκίζω σε, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκπεσοῦσαν δύναμιν τῆς σῆς ἀκόλουθον προαιρέσεως. Ὁρκίζω σε Πνεῦμα ἀκάθαρτον, κατὰ τοῦ Θεοῦ Σαβαὼθ, καὶ πάσης στρατιᾶς Ἀγγέλων Θεοῦ, Ἀδωναῒ, Ἐλωῒ, Θεοῦ παντοκράτορος· ἔξελθε, καὶ ἀπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε). Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ πάντα λόγῳ κτίσαντος, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων ἀῤῥήτως, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντος, τοῦ τὴν ἀόρατον καὶ ὁρατὴν Κτίσιν δημιουργήσαντος, τοῦ κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον πλαστουργήσαντος, τοῦ νόμῳ πρότερον φυσικῷ ταῦτα παιδαγωγήσαντος, καὶ Ἀγγέλων ἐπιστασίᾳ φυλάξαντος, τοῦ ὕδατι τὴν ἁμαρτίαν κατακλύσαντος ἄνωθεν, καὶ τὰς ὑπ' Οὐρανὸν ἀβύσσους ἀναστομώσαντος, καὶ γίγαντας ἀσεβήσαντας καταφθείραντος, καὶ πύργον τῶν βεβήλων κατασείσαντος, καὶ γῆν Σοδόμων καὶ Γομόῤῥων πυρὶ θείῳ τεφρώσαντος, οὗ μάρτυς καπνὸς ἀκοίμητος ἐξατμίζεται· τοῦ ῥάβδῳ πέλαγος ῥήξαντος, καὶ λαὸν ἀβρόχοις ποσὶ περάσαντος, καὶ τύραννον Φαραὼ, καὶ στρατὸν θεομάχον εἰς αἰῶνα τοῖς κύμασι κατακλύσαντος τῆς ἀσεβείας πόλεμον, τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου ἁγνῆς σαρκωθέντος ἀνεκλαλήτως, καὶ σώας τὰς σφραγῖδας τῆς ἁγνείας φυλάξαντος τοῦ πλῦναι βαπτίσματι τὸν παλαιὸν ἡμῶν ῥύπον εὐδοκήσαντος, ὃν ἡμεῖς διὰ τῆς παραβάσεως ἐπαπα-

ἐπισπασώμεθα. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ βαπτισθέντος ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τύπον ἡμῖν ἀφθαρσίας ἐν ὕδατι κατὰ χάριν παρεχομένου, ὃν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν κατεπλάγησαν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν βλέπουσαι μετειλάσαντα, ὅτι ὁ ἄναρχος Πατὴρ τὴν ἄναρχον γέννησιν τοῦ Υἱοῦ ἀπεκάλυψε, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ κατάβασις τῆς Τριάδος τὴν ἕνωσιν ἐμαρτύρησεν. Ὁρκίζω σε κατ' ἐκείνου τοῦ ἀνέμοις ἐπιτιμήσαντος, καὶ κλύδωνα θαλάσσης πραΰναντος, τοῦ σῖφη δαιμόνων ἐκδιώξαντος, καὶ κόρας ὀμμάτων ἀπὸ μήτρας λειπούσας πηλῷ τυφλοῖς ἀναβλέψαι ἐναρμόσαντος, καὶ τὴν ἀρχαίαν τοῦ γένους ἡμῶν διάπλασιν ἀνακαινίσαντος, καὶ ἀλάλοις τὸ λαλεῖν ἀνορθώσαντος, τὰ στίγματα λέπρας ἀποσμήξαντος, καὶ νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀναστήσαντος, τοῦ μέχρι ταφῆς τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσαντος, καὶ τὸν ᾅδην ἐγέρσει σκυλεύσαντος, καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀνάλωτον τῷ θανάτῳ κατασκευάσαντος. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, τοῦ τῇ θεοπνεύστῳ φωνῇ τοὺς ἀνθρώπους ἐμπνεύσαντος, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις συμπράξαντος, καὶ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην εὐσεβείας πληρώσαντος. Φοβήθητι, φύγε, δραπέτευσον, ἀναχώρησον δαιμόνιον ἀκάθαρτον, καὶ ἐναγὲς, καταχθόνιον, βύθιον, ἀπατηλὸν, ἄμορφον, ὁρατὸν δι' ἀναίδειαν, ἀθέατον διὰ τὴν ὑπόκρισιν, ὅπου ἂν τυγχάνῃς, ἢ ἀπέρχῃ, ἢ αὐτὸς εἶ ὁ Βεελζεβοὺλ, ἢ καζατείων, ἢ δρακοντοειδὴς, ἢ θηριοπρόσωπος, ἢ ὡς ἀτμὶς, ἢ ὡς καπνὸς φαινόμενος· ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῆλυ, ἢ ὡς ἑρπετὸν, ἢ ὡς πετεινὸν, ἢ νυκτόλαλον, ἢ κωφὸν, ἢ ἄλαλον, ἢ ἐκφοβοῦν ἐξ ἐπιδρομῆς, ἢ σπαράσσον, ἢ ἐπιβουλεῦον, ἢ ἐν ὕπνῳ βαρεῖ, ἢ ἐν νόσῳ, ἢ ἐν μαλακίᾳ, ἢ ἐν γέλωτι ῥέμβον, ἢ δάκρυα φιλήδονα ἐμποιοῦν, ἢ λάγνον, ἢ δυσῶδες, ἢ ἐπιθυμητικὸν, ἢ ἡδονικὸν, ἢ φαρμακόφιλον, ἢ ἐρωτομανὲς, ἢ ἀστρομαγικὸν, ἢ ἐνοικηματικὸν, ἢ ἀναιδὲς, ἢ φιλόνεικον, ἢ ἀκατάστατον, ἢ τῇ σελήνῃ συναλλοιούμενον, ἢ χρόνῳ τινὶ συντρεπόμενον, ἢ ὀρθρινὸν, ἢ μεσημβρινὸν, ἢ μεσονυκτικὸν, ἢ ὥρας τινὸς, ἢ αὐγῆς, ἢ αὐτομάτως συναντήσας, ἢ ἐπέμφθης ὑπό τινος, ἢ προσεπέλασας ἄφνω, ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν ποταμῷ, ἢ ὑπὸ γῆς, ἢ φρέατος, ἢ κρημνοῦ, ἐκ λάκκου, ἢ λίμνης, ἢ καλαμῶνος, ἢ ὕλης, ἢ ἀπογαίου, ἢ ἀκαθάρτου, ἢ ἄλσους, ἢ δρυμῶνος, ἢ δένδρου, ἢ ὀρνέου, ἢ βροντῆς, ἢ ἐκ στέγης λουτροῦ, ἢ ἐν κολυμβήθρᾳ ὑδάτων, ἢ ἐκ μνήματος εἰδωλικοῦ, ἢ ὅθεν ἴσμεν, καὶ οὐκ ἴσμεν, ἢ γνωστὸν, ἢ ἄγνωστον, καὶ ἐξ ἀπροσκέπτου τόπου, μετάστηθι, καὶ ἀπαλλάγηθι· αἰσχύνθητι τὴν εἰκόνα τὴν χειρὶ Θεοῦ πλασθεῖσαν, καὶ μορφωθεῖσαν. Φοβήθητι τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ τὸ ὁμοίωμα, καὶ μὴ ἐγκρυβῇς εἰς τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τόνδε), ἀλλὰ ῥάβδος σιδηρᾶ, καὶ κάμινος πυρὸς, καὶ τάρταρος, καὶ ὀδόντων βρυγμὸς, ἄμυνα τῆς παρακοῆς σε περιμένει. Φοβήθητι, φιμώθητι, φύγε, μὴ ὑποστρέψῃς, μὴ ὑποκρυβῇς μετ' ἑτέρας πονηρίας πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἀλλὰ ἄπελθε εἰς γῆν ἄνυδρον, ἔρημον, ἀγεώργητον, ἣν ἄνθρωπος οὐκ οἰκεῖ, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ, ὁ δεσμεύων πάντας τοὺς βασκαίνοντας, καὶ ἐπιβουλεύοντας τῇ αὐτοῦ εἰκόνι, καὶ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας εἰς μακρὰν νύκτα καὶ ἡμέραν σὲ πάντων τῶν κακῶν πεπειραμένον, καὶ ἐφευρετὴν διάβολον. Ὅτι μέ-

γας

Digitized by Google

γας ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, καὶ μεγάλη ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς τῶν Οὐρανῶν, ὁ Θεὸς τῶν φώτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἀγγέλων τῶν ὑπὸ τὴν σὴν ἰσχὺν, ὁ Θεὸς τῶν Ἀρχαγγέλων τῶν ὑπὸ τὸ σὸν κράτος, ὁ Θεὸς τῶν ἐνδόξων Κυριοτήτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἁγίων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τὰς δεσμευθείσας τῷ θανάτῳ ψυχὰς λύσας, ὁ τὸν προσηλωθέντα ἄνθρωπον τῷ σκότει διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ φωτίσας, ὁ λύσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν, καὶ πᾶν βάρος ἀποσκεδάσας, ὁ πᾶσαν τὴν προσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ ἀφ' ἡμῶν χωρίσας, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀπαθανατίσας ἡμᾶς τῷ θανάτῳ σου, καὶ δοξάσας ἡμᾶς τῇ δόξῃ σου, ὁ ἐξ ἀνθρώπων χωρεῖν εἰς Θεὸν ἐγέρσει τῇ σῇ χαρισάμενος, ὁ πάντα δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διὰ τοῦ Σταυροῦ σου βαστάσας, ὁ τὸ σύντριμμα ἡμῶν ἀναλαβὼν, καὶ ἰασάμενος Κύριε, ὁ ὁδοποιήσας ἡμῖν ὁδὸν εἰς Οὐρανοὺς, καὶ φθορὰν εἰς ἀφθαρσίαν μετασκευάσας. Εἰσάκουσόν μου πόθῳ καὶ φόβῳ κεκραγότος πρὸς σὲ, οὗ τὰ ὄρη τῷ φόβῳ τήκονται σὺν τῷ στερεώματι τῷ ὑπ' Οὐρανὸν, οὗ τῇ δυνάμει ἄλαλοι στοιχείων ψυχαὶ φρίττουσι, τηροῦσαι τοὺς ἑαυτῶν ὅρους, δι' οὗ τὸ πῦρ τὸ τῆς ἐκδικήσεως οὐχ ὑπερβήσεται ὅρους τοὺς ταχθέντας αὐτῷ, ἀλλ' ἀναμένει στένον τὴν σὴν βουλήν· δι' ὃν πᾶσα ἡ Κτίσις ὠδίνει στενάζουσα στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, εἰς καιροὺς μένειν ἐπιταχθεῖσα· ὃν πᾶσα φύσις ἐναντία πέφευγε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ στρατιὰ δεδάμασται, καὶ διάβολος πέπτωκε, καὶ ὄφις πεπάτηται καὶ δράκων ἀνῄρηται· δι' ὃν τὰ ἔθνη ὁμολογήσαντά σε ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐκραταιώθησαν ἐν σοὶ Κύριε· δι' ὃν ζωὴ πεφανέρωται, ἐλπὶς ἵδρυται, ἡ πίστις κεκράτηται, τὸ Εὐαγγέλιον κεκήρυκται· δι' ὃν ἄνθρωπος ἐκ γῆς ἀναπέπλασται, πιστεύσας ἐν σοί· τίς γάρ ἐστιν ὡς σὺ Θεὸς παντοκράτωρ; διὸ δεόμεθά σου Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους προαιώνιε, καὶ ὑπερούσιε, τὸν πρὸς σὲ ἐληλυθότα ἐπὶ τῷ ἁγίῳ ὀνόματί σου, καὶ τοῦ ἠγαπημένου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ παντοδυνάμου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος πρόσδεξαι· ἀποσόβησον ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πᾶσαν μαλακίαν, πᾶσαν ἀπιστίαν, πᾶν πνεῦμα ἀκάθαρτον, ταρακτικὸν, καταχθόνιον, πύρινον, δυσωδιακὸν, ἐπιθυμητικὸν, φιλόχρυσον, φιλάργυρον, τυφωνικὸν, πορνικὸν, πᾶν δαιμόνιον ἀκάθαρτον, σκοτεινὸν, ἄμορφον, ἀναιδές. Ναὶ ὁ Θεὸς, ἀπέλασον ἀπὸ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) πᾶσαν ἐνέργειαν τοῦ διαβόλου, πᾶσαν μαγείαν, πᾶσαν φαρμακίαν, εἰδωλολατρείαν, ἀστρομαντείαν, ἀστρολογίαν, νεκρομαντείαν, ὀρνεοσκοπίαν, ἡδυπάθειαν, ἔρωτα, φιλαργυρείαν, μέθην, πορνείαν, μοιχείαν, ἀσέλγειαν, ἀναίδειαν, ὀργὴν, φιλονεικίαν, ἀκαταστασίαν, καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν πονηράν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐμφύσησον ἐν αὐτῷ τὸ Πνεῦμά σου τὸ εἰρηνικὸν, ὅπως φρουρούμενος ὑπ' αὐτοῦ, ποιήσῃ καρπὸν πίστεως, ἀρετῆς, σοφίας, ἁγνείας, ἐγκρατείας, ἀγάπης, χρηστότητος, ἐλπίδος, πραότητος, μακροθυμίας, ὑπομονῆς, σωφροσύνης, συνέσεως· ὅτι σὸς ἐπικέκληται δοῦλος, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ,

πιστεύων

πιστεύσαντων εἰς τὴν ὁμοούσιον Τριάδα, συμμαρτυρούντων Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων, ἐνδόξων Κυριοτήτων, καὶ πάσης οὐρανίου στρατιᾶς· σὺν τούτοις φύλαξον τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς τὰ αὐτά. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ λυτρωσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ διαβόλου ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πνευμάτων ἀκαθάρτων· ἐπίταξον τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις πνεύμασί τε, καὶ δαίμοσιν, ἀποστῆναι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ δούλου σου (τοῦδε), καὶ μὴ ἐμμένειν, μηδὲ ἐγκρύπτεσθαι ἐν αὐτῷ· φυγαδευθείησαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἀπὸ τοῦ πλάσματος τῶν χειρῶν σου, ἵνα καθαρισθεὶς ἀπὸ πάσης ἐπηρείας διαβολικῆς, ὁσίως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς ζήσῃ, ἀξιούμενος τῶν ἀχράντων μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ πᾶσιν ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, καὶ δυνάμει ῥήματος ἐκδιώξας τὸν λεγεῶνα, ἐπιφάνηθι καὶ νῦν διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἐπὶ τὸ πλάσμα, ὃ κατ᾽ εἰκόνα σου ἐποίησας, καὶ ἐξελοῦ αὐτὸ καταδυναστευόμενον ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἵνα ἐλεηθὲν, καὶ καθαρισθὲν, ἐνταγῇ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ, καὶ φυλαχθῇ ναὸς ἔμψυχος τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῶν θείων καὶ ἀχράντων ἁγιασμάτων. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπικαλούμεθά σε Δέσποτα Θεὲ παντοκράτωρ, ὕψιστε, ἀπείραστε, εἰρηνικὲ Βασιλεῦ, ἐπικαλούμεθά σε τὸν ποιήσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνεφύη, καὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ, καὶ τὸ τέλος· ὁ δοὺς τοῖς ἀνθρώποις ὑπακούειν τετράποδα, καὶ ἄλογα ζῶα, ὅτι σὺ ὑπέταξας αὐτὰ Κύριε· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιὰν, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλὸν, καὶ τὸν ἅγιον, καὶ ἐπισκοπῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμα σου τοῦτο, καὶ κατάπεμψον αὐτῷ Ἄγγελον εἰρηνικὸν, Ἄγγελον κραταιὸν, ψυχῆς καὶ σώματος φύλακα, ὃς ἐπιτιμήσει, καὶ ἀπελάσει ἀπ᾽ αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον δαιμόνιον· ὅτι σὺ Κύριος μόνος, ὕψιστος, παντοκράτωρ καὶ εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τὴν θείαν τε, καὶ ἁγίαν, καὶ μεγάλην, καὶ φρικτὴν, καὶ ἄσεκτον ὀνομασίαν, καὶ ἐπίκλησιν ποιούμενοι, πρὸς τὴν σὴν ἐξέλασιν ἀποστάτα, ὡσαύτως καὶ ἐπιτίμησιν εἰς τὴν σὴν ἐξολόθρευσιν διάβολε. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος ὁ ἄναρχος, ὁ φοβε-

ρὸς,

ρός, ὁ ἀόρατος τῇ οὐσίᾳ, ὁ ἀνίκαστος τῇ δυνάμει, καὶ ἀκατάληπτος τῇ θεότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ παντοκράτωρ Δεσπότης, ἐπιτιμήσει σοι διάβολε· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα δι' ἐνεργοῦς λόγῳ συστησάμενος, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, Κύριος τῶν Δυνάμεων ὄνομα αὐτῷ. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ ὑπὸ τῶν ἀναριθμήτων οὐρανίων ταγμάτων πυρίνων φόβῳ λειτουργούμενος, καὶ ὑμνούμενος, καὶ ὑπὸ πλήθους χορῶν Ἀγγελικῶν, καὶ Ἀρχαγγελικῶν τρόμῳ προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ τιμώμενος ὑπὸ τῶν κυκλόθεν παρεστώτων Δυνάμεων, καὶ φρικωδεστάτων Ἑξαπτερύγων, καὶ πολυομμάτων Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, τῶν τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν ταῖς δυσὶ πτέρυξι σκεπόντων διὰ τὴν ἀθεώρητον αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστον Θεότητα, καὶ ταῖς δυσὶ πτέρυξι τοὺς ἑαυτῶν πόδας καλυπτόντων, εἰς τὸ μὴ κατακαυθῆναι ἐκ τῆς ἀρρήτου δόξης, καὶ ἀκατανοήτου μεγαλειότητος αὐτοῦ· καὶ ταῖς δυσὶ πτέρυξι πετομένων, καὶ τὸν Οὐρανὸν πληρούντων ἐκ τῆς βοῆς αὐτῶν, τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ πατρικοῦ καταβὰς ἐξ Οὐρανοῦ Θεὸς Λόγος, καὶ διὰ τῆς ἐκ Παρθένου ἁγίας προσκυνητῆς ἀφράστου, καὶ ἀχράντου σαρκώσεως, ἀνεκλαλήτως φανεὶς ἐν τῷ Κόσμῳ, τοῦ σῶσαι αὐτὸν, καὶ τῇ αὐθεντικῇ αὐτοῦ δυνάμει ῥίψας σε οὐρανόθεν, καὶ ἀπόβλητον παντὶ δείξας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ εἰπὼν τῇ θαλάσσῃ, σιώπα, πεφίμωσο, καὶ τῷ κελεύσματι εὐθέως ἐκόπασεν. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ τῷ ἀχράντῳ πτύελῳ πηλὸν ποιήσας, καὶ τὸ ἐλλεῖπον μέλος τῷ ἐκ γενετῆς τυφλῷ διαπλάσας, καὶ τὸ φῶς χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀρχισυναγώγου λόγῳ ζωοποιήσας, καὶ τῆς Χήρας τὸν υἱὸν ἐκ στόματος τοῦ θανάτου ἀφαρπάσας, καὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ ὁλόκληρον καὶ ὑγιῆ αὐτὸν χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν τετραήμερον ἄσηπον ὡς μὴ θανέντα, καὶ ἄσπιλον εἰς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ἀναστήσας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ διὰ τοῦ ῥαπίσματος τὴν κατάραν καταργήσας, καὶ διὰ τῆς λόγχης τῆς ἀχράντου πλευρᾶς αὐτοῦ τὴν τὸν Παράδεισον φυλάττουσαν φλογίνην ῥομφαίαν ἀναστείλας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ διὰ τοῦ ἐμπτύσματος τοῦ τιμίου αὐτοῦ χαρακτῆρος, πᾶν δάκρυον ἐκ παντὸς προσώπου ἐκμάξας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ πήξας τὸν Σταυρὸν εἰς στήριγμα ἐν, καὶ σωτηρίαν Κόσμου, εἰς πτῶσιν δὲ σὴν, καὶ πάντων τῶν ὑπὸ σὲ ἀγγέλων. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ δοὺς φωνὴν ἐν τῷ Σταυρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη, καὶ αἱ πέτραι διερράγησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν, καὶ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανέντες ἀνέστησαν. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ θανάτῳ θάνατον θανατώσας, καὶ ζωὴν τῇ ἐγέρσει αὐτοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος διάβολε, ὁ καταβὰς εἰς τὸν ᾅδην, καὶ τὰ μνημεῖα αὐτοῦ ἐκτινάξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ κατεχομένους δεσμίους ἐλευθερώσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀνακαλεσάμενος· ὃν οἱ πυλωροὶ ἰδόντες ἔφριξαν,

Digitized by Google

ξαν, καὶ ἀγωνίᾳ τοῦ φόβου κρυβέντες ἐξέλιπον. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος διάβολε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πᾶσι τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος διάβολε, ὁ εἰς Οὐρανοὺς ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς πρὸς τὸν Πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλωσύνης ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος διάβολε, ὁ πάλιν ἐρχόμενος μετὰ δόξης ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐρανοῦ μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων αὐτοῦ, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος διάβολε, ὁ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκώληκα τὸν ἀκοίμητον, καὶ σκότος τὸ ἐξώτερον ἑτοιμάσας σοι εἰς αἰώνιον κόλασιν. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος διάβολε, ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι ἄστεκτος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ σὲ ἀπειλῆς αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, διὰ τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ὀνόματος· φρίξον, τρόμαξον, φοβήθητι, ἀναχώρησον, ἐξολοθρεύθητι, φυγαδεύθητι, ὁ πεσὼν οὐρανόθεν, καὶ σὺν σοὶ πάντα τὰ πονηρὰ πνεύματα, πᾶν πνεῦμα πονηρὸν, πνεῦμα ἀσελγείας, πνεῦμα πορνείας, πνεῦμα νυκτερινὸν καὶ ἡμερινὸν, μεσημβρινόν τε, καὶ ἑσπερινὸν· πνεῦμα μεσονυκτικὸν, πνεῦμα φανταστικὸν, πνεῦμα συναντικὸν, εἴτε χερσαῖον, εἴτε ἔνυδρον, εἴτε ἐν ἄλσοις, εἴτε ἐν καλάμοις, εἴτε ἐν φάραγξιν, εἴτε ἐν διόδοις καὶ τριόδοις, ἐν λίμναις, καὶ ἐν ποταμοῖς, ἐν οἴκοις, ἐν αὐλαῖς, καὶ ἐν βαλανείοις παρατρέχον καὶ βλάπτον, καὶ ἀλλοιοῦν τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου· συντόμως ἀναχωρήσατε ἀπὸ τοῦ πλάσματος τοῦ Δημιουργοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀπαλλάχθητε ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε), ἀπὸ τοῦ νοὸς, ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀπὸ τῶν νεφρῶν, ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων, ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν, πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν ὑγιῆ καὶ ὁλόκληρον, καὶ ἐλεύθερον, ἐπιγινώσκοντα τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ Δημιουργὸν τῶν ἁπάντων Θεὸν, τὸν ἐπισυνάγοντα τοὺς πεπλανημένους, καὶ διδόντα αὐτοῖς σφραγίδα σωτηρίας διὰ τῆς γεννήσεως, καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ θείου Βαπτίσματος, εἰς τὸ καταξιωθῆναι αὐτὸν τῶν ἀχράντων, καὶ ἐπουρανίων, φρικτῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ ἑνωθῆναι τῇ αὐτοῦ ποίμνῃ τῇ ἀληθινῇ εἰς τόπον χλόης κατασκηνοῦντα, καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐκτρεφόμενον, καὶ ὑπὸ βακτηρίας τοῦ Σταυροῦ ποιμαντικῶς, καὶ ἀσφαλῶς ὁδηγούμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, καὶ μεγαλοπρέπεια, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΕἸ'Σ ΨΥΧΟΡ'Ρ'ΑΓΟΥ͂ΝΤΑ

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. τὸ Τρισάγιον. τὸ Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβʹ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γʹ. Καὶ τοὺς παρόντα

ρόντα

ἀρξάμεθα ψαλμοὺς τό, Ο' Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν μου. τό, Κ ύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. τόν, Ν'. Καὶ ὁ κανὼν τῆς δευτέρας παρουσίας, ψαλλόμενος καὶ τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκρέω. Ποίημα Θεοδώρου Στουδίτου.

Ωδὴ, α. ἦχ. πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Τ Ην ἡμέραν τὴν φρικτὴν· τῆς παναρρήτου σου παρουσίας· φρίττω ἐννοῶν· δεδοικὼς προορῶ· ἐν ᾗ προκαθίσεις· κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· Θεέ μου παντοδύναμε.

Ο' τε ἥξεις ὁ Θεός· ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι· τῶν ἀγγελικῶν· οὐρανίων Ἀρχῶν· κἀμὲ ἐν νεφέλαις· ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ· τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Δ Εῦρο λάβε μοι ψυχή· αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν· ὅτε ὁ Θεός· ἐμφανῶς ἐπιστῇ· καὶ θρήνησον κλαῦσον· εὑρεθῆναι καθαρά· ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Ε' Ξιστᾷ με καὶ φοβεῖ· τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γεέννης· σκώληξ ὁ πικρός· τῶν ὀδόντων βρυγμός· ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες· καὶ τῇ στάσει με Χριστέ· τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Τ Η͂ς εὐκταίας σου φωνῆς· τῆς σοῦ ἁγίους σου προσκαλούσης· ἐπὶ τὴν χαράν· ἧς ἀκούσω κἀγώ· ὁ τάλας καὶ εὕρω· βασιλείας οὐρανῶν· τὴν ἄρρητον ἀπόλαυσιν.

Μ Η' εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ· εἰς κρίσιν φέρων μου τὰ πρακτέα· λόγους ἐκζητῶν· καὶ εὐθύνων ὁρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου· παρορῶν μου τὰ δεινά· σῶσόν με παντοδύναμε.

Δόξα.

Τ Ρισυπόστατε μονάς· ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων· τελεταρχική· ὑπεράρχιε· αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον· ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός· καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Θεοτοκίον.

Τ Ι'ς ἐγέννησεν Υἱόν· τὸν μὴ σπαρέντα πατρῴῳ νόμῳ· τοῦτον ὃν γεννᾷ· ὁ Πατὴρ ἄνευ μητρός· παράδοξον τέρας· σὺ γὰρ ἔτεκες ἁγνή· Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ωδὴ, β'. Ι'δετε ἴδετε· ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὁ μάννα ἐπομβρείσας.

Ι Δω σου ἴδω σου· δῆμοις προσοῦσι Χριστέ· ἐν ἡμέρᾳ ᾗ κρινεῖς· τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων· ἡνίκα πάρεισιν ἀγγέλων μυριάδες· βροτῶν πᾶσα πνοή· καθεζομένου σου Κριτοῦ.

Ο' Τε ὑπὲρ πάντων· πάντες εὐθύνονται ὁμοῦ· ἱερεῖς ἱεράρχαι· μονασταὶ καὶ μιγάδες· σὺν βασιλεῦσι στρατιῶται καὶ σατράπαι· κολάσεως Χριστέ· τότε με ῥῦσαι φοβερᾶς.

Ο' Τι τὴν ὀργήν σου· οὐχ ὑποστήσεται πᾶς ζῶν· οὐαί μοι τῷ ἀθλίῳ· φεῦ μοι τῷ ταλαιπώρῳ· πῶς οἴσω τότε τὴν δικαίαν ἀπειλήν σου· ὁπότε τὸ φρικτόν· στήσεις κριτήριον Χριστέ.

Σ Τέναξον δάκρυσον· ψυχὴ πρὶν ἔλθῃ ὁ Κριτής· ἐκκαλύπτων τὰ ἔργα· θριαμβεύων τὰς πράξεις· ἑκάστῳ νέμων κατ' ἀξίαν τῶν πρακτέων· στεφάνους καὶ ποινάς· διὸ γρηγόρησον ἀεί.

Σ ἀλ-

ΣΑ'λπιγγος ἠχούσης· καὶ ἀναβραζόντος πυρὸς· τί ποιήσεις ψυχή μου· ἀνέτοιμος παροῦσα· ὦ ποῖος φόβος καταλάβει σε καὶ τρόμος· στενάζουσαν πικρῶς· καὶ ἀπορουσαν ἐν δεινοῖς.

ΚΥ'ριε Κύριε· ᾧ κάμπτει πᾶν γόνυ βροτῶν· σοὶ προσπίπτων κραυγάζω· σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας· ἐκείνης τότε ὁπηνίκα ἀποστείλῃς· δικαίους εἰς χαρὰν· καὶ εἰς τὸ πῦρ ἁμαρτωλούς. Τριαδικόν.

ΑΡχεις προανάρχως· ὡς ἐξ ἀρχῆς ἀχρόνου ὁ Πατὴρ· καὶ ὁ Υἱὸς συνάρχεις· συνδιαιωνίζεις τὸ Πνεῦμα· ἰσοβασίλειον τὸ κράτος σου ὑμνοῦμεν· τρισήλιε μονὰς· καὶ ὁμοούσιε Τριάς. Θεοτοκίον.

ΤΙ'κτεις ὑπὲρ φύσιν· καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς· τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ· τὸν ἄσαρκον ἐνσάρκως· παιδίον νέον τὸν τοῦ Πατρὸς ζῶντα Λόγον· διὸ οἱ γηγενεῖς· μακαρίζομέν σε Α'γνή.

Ω'δὴ, γ'. Στερέωσον Κύριε·

Ο` Κύριος ἔρχεται· καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον· τίς ὀφθῇ τῷ προσώπῳ αὐτοῦ· ἀλλ' ἑτοίμη· γενοῦ ὦ ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

ΠΡοφθάσωμεν κλαύσωμεν· καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον· ἐν ᾧ πάντες· τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Ε'Λέησον Κύριε· ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι· ὅτε ἥξεις μετ' ἀγγέλων σου· ἀποδοῦναι· πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

ΤΗ`ν ἄστεκτον Κύριε· ὀργὴν πῶς οἴσω τῆς κρίσεώς σου· παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα· ἀλλὰ φεῖσαι· φεῖσαί μου ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Ε'Πίστρεψον στέναξον· ψυχὴ ἀθλία πρὶν τοῦ βίου· πέρας λάβῃ ἡ πανήγυρις· πρὶν τὴν θύραν· κλείσῃ τοῦ νυμφῶνος ὁ Κύριος.

ΗΜάρτηκα Κύριε· καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων· πλημμελήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον· πρὸ τῆς δίκης· ἵλεως γενοῦ μοι φιλάνθρωπε. Δόξα.

ΜΟνὰς ἁπλῆ ἄκτιστε· ἄναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι· ὑμνουμένη ὑποστάσεων· ἡμᾶς σῶσον· πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου. Θεοτοκίον.

Ε'Βλάστησας ἄχραντε· ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον· σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου· οὐ τραπέντα· δόξα Θεομῆτορ τῷ τόκῳ σου.

Κάθισ. ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ·

ΤΟ` βῆμά σου φρικτὸν· καὶ ἡ κρίσις δικαία· τὰ ἔργα μου δεινὰ· ἀλλ' αὐτὸς ἐλεῆμον· προφθάσας με διάσωσον· καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα· τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος· καὶ ἀξίωσον· ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι· Κριτὰ δικαιότατε.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

ΤΟ`ν πάντων Ποιητὴν· καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην· πανάμωμε ἁγνὴ· διὰ Πνεύματος θείου· ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας· καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες· σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε· ὡς παλάτιον· τοῦ βασιλέως τῆς δόξης· καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ὠδὴ, δ'. Ἀκήκοεν ὁ προφήτης.

Ε Φέστηκεν ἡ ἡμέρα· ἤδη πρὸ θύραις ἡ κρίσις ψυχὴ γρηγόρει· ὅπου βασιλεῖς ὁμοῦ καὶ ἄρχοντες· πλούσιοι καὶ πένητες ἀθροίζονται· καὶ λήψεται· τὰ κατ' ἀξίαν· τῶν πεπραγμένων· τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος.

Ε'Ν τάγματι τῷ οἰκείῳ· μονάζων καὶ ἱεράρχης πρέσβυς καὶ νέος· δοῦλος καὶ δεσπότης ἐτασθήσονται· χήρα καὶ παρθένος εὐθυνθήσεται· καὶ ἅπασιν· αἴβαλε τότε· τοῖς μὴ τὸν βίον· ἔχουσιν ἀνεύθυνον.

Α'Δέκαστός σου ἡ κρίσις· ἀλάθητόν σου τὸ βῆμα τεχνολογίας· οὐ ῥητόρων πιθανότητος κλέπτουσα· οὐ μαρτύρων σκῆψις παραχαράττουσα· τὸ δίκαιον· ἐν σοὶ γὰρ πάντων· τὰ κεκρυμμένα· τῷ Θεῷ παρέστανται.

ΜΗ' ἔλθω εἰς γῆν κλαυθμῶνος· μὴ ἴδω τόπον τοῦ σκότους Χριστέ μου Λόγε· μὴ δεθῶ χεῖράς τε καὶ πόδας μου· ἔξω τοῦ νυμφῶνός σου ῥιπτόμενος· τὸ ἔνδυμα· τῆς ἀφθαρσίας· ῥερυπωμένον· ἔχων ὁ ταλαίπωρος.

Η'Νίκα ἀποχωρίσῃς· ἁμαρτωλοὺς ἐκ δικαίων κρίνων τὸν κόσμον· ἵνα τῶν προβάτων σου με συντάξον· ἀπὸ τῶν ἐρίφων διακρίνων με· φιλάνθρωπε· εἰς τὸ ἀκοῦσαι· φωνῆς ἐκείνης· τῆς εὐλογημένης σου.

Ε'Τάσεως γινομένης· καὶ βίβλων ἀνεῳγμένων τῶν πεπραγμένων· τί ποιήσεις ὦ ψυχὴ ταλαίπωρε· τί ἀπολογήσῃ ἐπὶ βήματος· μὴ ἔχουσα· δικαιοσύνης· καρποὺς προσάξαι· τῷ Χριστῷ καὶ Πλάστῃ σου.

Α'Κούων τοῦ πλουσίου· ἐν τῇ φλογὶ τῆς βασάνου θρηνολογίας· κλαίω καὶ ὀδύρομαι ὁ ἄθλιος· τῆς αὐτῆς ὑπάρχων κατακρίσεως· καὶ δέομαι· ἐλέησόν με· Σωτὴρ τοῦ κόσμου· ἐν καιρῷ τῆς κρίσεως. Δόξα.

Υ'Ιὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεῦμα· δοξάζω ὡς ἐξ Ἡλίου φῶς καὶ ἀκτῖνα· τὸν μὲν γεννητῶς ὅτι καὶ γέννημα· τὸ δὲ προβλητῶς ὅτι καὶ πρόβλημα· συνάναρχον· θείαν Τριάδα· προσκυνουμένην· ἀπὸ πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Π Αρθένος βρέφος τεκοῦσα· καὶ τὴν ἁγνείαν τηροῦσα σεμνὴ σὺ ὤφθης· τὸν Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον· ἵνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ· τὸ θαῦμά σου· Παρθενομῆτορ· ἐκπλήττει πᾶσαν· ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν.

Ὠδὴ, ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Τ Ρόμος ἀδιήγητος καὶ φόβος ἐκεῖ· ἥξει γὰρ Κύριος· καὶ τὸ ἔργον μετ' αὐτοῦ· ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων· καὶ τίς ἐντεῦθεν λοιπὸν· ἑαυτὸν μὴ πενθήσει.

Π Οταμὸς ὁ πύρινος τεθέαται με· τήκει με ξέει με· τῶν ὀδόντων ὁ βρυγμὸς· τὸ σκότος τῆς ἀβύσσου· καὶ πῶς ἢ τί πράξας· Θεὸν ἐξιλεώσω.

Φ Εῖσαι φεῖσαι Κύριε τοῦ δούλου σου· μήποτε δώσῃς με· τοῖς πικροῖς βασανισταῖς· ἀγγέλων ἀποτόμων· ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ· ἀνάπαυσιν εὑρέσθαι.

Α'Ρχων καὶ ἡγούμενος ἐκεῖ ἐν ταυτῷ· πλούσιος ἄδοξος· μέγας ἅμα καὶ μικρὸς· εὐθύνεται ἐπίσης· οὐαὶ ἑκάστῳ λοιπὸν· τῷ μὴ ἡτοιμασμένῳ.

Α'γιο

Α'Νες ἄφες Κύριε καὶ σύγγνωθι· ὅσα σοι ἥμαρτον· καὶ μὴ δείξῃς με ἐκεῖ· ἐνώπιον ἀγγέλων· ἐν κατακρίσει πυρὸς· αἰσχύνης ἀπεράντου.

Φ Εῖσαι φεῖσαι τοῦ πλάσματός σου Κύριε· ἥμαρτον ἄνες μοι· ὅτι φύσει καθαρὸς· αὐτὸς ὑπάρχεις μόνος· καὶ ἄλλος πλὴν σοῦ οὐδεὶς· ὑπάρχει ἔξω ῥύπου.

Δόξα.

Μ Ονάδα τῇ φύσει σε Τριὰς ἀνυμνῶ· ἄναρχον ἄληπτον· ἀρχικὴν βασιλικὴν· ὑπερτελῆ ἑνάδα· Θεὸν καὶ φῶς καὶ ζωὴν· Δημιουργὸν τοῦ κόσμου.

Θεοτοκίον.

Ε'Ν τῇ ὑπὲρ φύσιν σου κυήσει σεμνὴ· νόμοι σοὶ φύσεως· καταλύονται σαφῶς· καὶ γὰρ ἀπορρήτως τίκτεις· τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν· ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα.

Ὠδὴ, ς'. Ἐβόησα· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·

Ε'Ν τῇ φρικτῇ· Χριστὲ παρουσίᾳ σου· ὅταν φανῇς ἐξ οὐρανοῦ· καὶ τεθῶσι θρόνοι· καὶ βίβλοι ἀνοιγῶσι· φεῖσαι φεῖσαι τότε Σωτὴρ· τοῦ πλάσματός σου.

Ε'Κεῖ οὐδὲν· βοηθῆσαι δύναται· Θεοῦ ὑπάρχοντος κριτοῦ· οὐ σπουδὴ οὐ τέχνη· οὐ δόξα οὐ φιλία· εἰμὴ ἡ ἐξ ἔργων ἰσχύς σου· ὦ ψυχή μου.

Ε'Κεῖ ὁμοῦ· ἄρχων καὶ ἡγούμενος· πένης καὶ πλούσιος ψυχὴ· οὐ πατὴρ ἰσχύων· οὐ μήτηρ βοηθοῦσα· οὐ λυτρούμενος ἀδελφὸς· τῆς καταδίκης.

Τ Ὸ φοβερὸν· ψυχὴ λογοθέσιον· ἐννοουμένη τοῦ κριτοῦ· φρίξον ἀπ' ἐντεῦθεν· ἑτοίμασον τὸν λόγον· μὴ κατακριθήσῃ δεσμοῖς· τοῖς αἰωνίοις.

Α'Ρον τὸ σὸν· μὴ ἀκούσω Κύριε· ἀποπεμπόμενος ἐκ σοῦ· μηδὲ τὸ πορεύου· εἰς πῦρ κατηραμένων· ἀλλὰ τῆς εὐκταίας φωνῆς· τῆς τῶν δικαίων.

Α'Δου πυλῶν· λύτρωσαί με Κύριε· χάους καὶ ζόφου ἀφεγγοῦς· ἐκ καταχθονίων· καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου· ἐξ ἁπάσης ἄλλης ποινῆς· τῆς αἰωνίου.

Δόξα.

Τ Ριαδικῆς· μονάδος θεότητα· ὑμνῶ Πατέρα καὶ Υἱὸν· καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα· μιᾶς ἀρχῆς τὸ κράτος· συνδιῃρημένης τρισὶ· τοῖς χαρακτῆρσι.

Θεοτοκίον.

Π Ύλη σὺ εἶ· ἣν μόνος διώδευσεν· ὁ εἰσελθὼν καὶ ἐξελθὼν· καὶ τὰς κλεῖς μὴ λύσας· ἁγνὴ τῆς παρθενίας· Ἰησοῦς ὁ πλάσας Ἀδὰμ· καὶ ὁ Υἱός σου.

Κοντάκιον. ἦχος, α'. πρὸς τό. Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ·

Ο'Ταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς· ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης· καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς· πρὸ τοῦ βήματος ἕλκει· καὶ βίβλοι διανοίγονται· καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται· τότε ῥῦσαί με· ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου· καὶ ἀξίωσον· ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι: Κριτὰ δικαιότατε.

Ὁ οἶκος.

Τ Ὸ φοβερόν σου κριτήριον· ἐνθυμούμενος ὑπεράγαθε Κύριε· καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως· φρίττω καὶ πτοοῦμαι· ὑπὸ τῆς συνειδήσεως· τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος· ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου· καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν· τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἁμαρτίας· οὐδεὶς ἐξισχύσει· ἀληθείας ἐλεγχούσης· καὶ δειλίας

κατηχήσεις· μέγα μὲν ἠχήσει· τότε πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἁμαρτωλοὶ δὲ βρύξουσι· διό με ἐλέησον· πρὸ τέλους καὶ φεῖσαί μου. Κριτὰ δικαιότατε.

Ὠδὴ ζ΄. Ἡμάρτομεν· ἠνομήσαμεν·

Προαπείσωμεν· καὶ προσκλαύσωμεν· πρὸ τῆς κρίσεως πικροὶ ἐκείνης· ὅτε οἱ οὐρανοὶ ἀπολοῦνται· ἄστρα πίπτουσι καὶ πᾶσα κλονεῖται ἡ γῆ· ἵνα ἵλεων εὕρωμεν ἐν εἰς τέλος· τὸν τῶν πατέρων Θεόν.

Ἀδέκαστος· ἡ ἐξέτασις· φοβερὰ ἐστὶν ἐκεῖ ἡ κρίσις· ὅπου Κριτὴς ἀληθινὸς ἐστίν· ὅπου πρόσωπον οὐκ ἔστιν ἐν δώροις λαβεῖν· τότε φεῖσαί μου Δέσποτα ἐν λύτρωσαι· πάσης ὀργῆς σου φρικτῆς.

Ὁ Κύριος· κρῖναι ἔρχεται· τίς οἴσει ὀπτασίαν αὐτοῦ· φρίξον ψυχὴ ἀθλία μου φρίξον· καὶ ἑτοίμασον ἐξόδου τὰ ἔργα σου· ἵνα ἵλεων ἀπαλλαγχὸν εὑρήσῃς αὐτόν· τὸν τῶν πατέρων Θεόν.

Τὸ ἄσβεστον· πῦρ ταράττει με· ὁ πικρότατος βρυγμὸς σκωλήκων· ἅδης ὁ ψυχοφθόρος φοβεῖ με· ἀκατάπαυστος οὐδ᾽ ὅλως δὲ γίνομαι· ἀλλὰ Κύριε Κύριε πρὸ τέλους με· σύνεξον φόβῳ τῷ σῷ.

Προσπίπτω σοι· ἐν προσάγω σοι· ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου· ἥμαρτον ὡς οὐχ ἥμαρτε πόρνη· καὶ ἠνόμησα ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς· ἀλλ᾽ οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ ποίημά σου· ἐν ἀνακάλεσαί με.

Ἐπίστρεψον· μετανόησον· ἀνακάλυψον τὰ κεκρυμμένα· λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότι· σὺ γινώσκεις μου τὰ κρύφια μόνε Σωτήρ· ἀλλ᾽ αὐτός με ἐλέησον ὡς ψάλλει Δαβίδ· κατὰ τὸ ἔλεός σου. Δόξα.

Τὰ τρία ἕν· οὐσιότητι· καὶ τὸ ἓν προσώποις τρία ὑμνῶ· ταῦτα Πατὴρ Υἱὸς καὶ ἅγιον Πνεῦμα· μία δύναμις βουλὴ καὶ ἐνέργεια· εἷς Θεὸς ὁ τρισάγιος βασιλείων· ἐν μοναρχικωτάταις.

Θεοτοκίον.

Προέρχεται· ὡραιότατος· ἐκ θαλάμου τῆς γαστρός σου Θεός· ὥσπερ ἀνάκτωρ ἠμφιεσμένος· θεοΰφαντον ἀλουργίδα βαφῆς μυστικῆς· τῶν παρθένων αἱμάτων σου ἀνύμφευτε· καὶ βασιλεύει τῆς γῆς.

Ὠδὴ η΄. Οὐ στρατιαὶ· οὐρανῶν.

Τῆς φοβερᾶς· δευτέρας σου Κύριε· παρουσίας ἐννοῶν· τὴν ἀπαραίτητον· τρέμω τὴν ἀπειλὴν σου· φοβοῦμαι τὴν ὀργήν σου· ταύτης με τῆς ὥρας· κραυγάζω σῶσον εἰς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Θεοῦ· κρίνοντος τὰ σύμπαντα· τίς οἴσει γηγενῶν· ὧν ἀπειπαθής· ἄσβεστον πῦρ γὰρ τότε· καὶ σκώληξ βρύχων μέγα· τοὺς κατακριθέντας· συλλήψεται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν πνοήν· ἡνίκα προσκέκλησαι· τοῦ διακρῖναι Χριστέ· ἐπὶ τὸ αὐτὸ· μέγας ὁ φόβος τότε· μεγάλη ἡ ἀνάγκη· μόνον βοηθούντων· τῶν πράξεων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παν-

Digitized by Google

Πάντων Κριτὰ· Θεέ μου καὶ Κύριε· ἀκούσομαί σου φωνῆς· τότε εὐκτικῆς· ἴδω σου φῶς τὸ μέγα· ἀθρήσω τὰς σκηνάς σου· βλέψω σου τὴν δόξαν· γηθόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δικαιοκρῖτα· Σωτὴρ ἐλέησον· καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρὸς· καὶ τῆς ἀπειλῆς· ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει· δικαίως ὑποστῆναι· ἄνες μοι πρὸ τέλους· δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ὅταν καθίσῃς· Κριτὴς ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ δείξῃς τὴν φοβερὰν· δόξαν σου Χριστὲ· ὢ ποῖος φόβος τότε· καμίνου καιομένης· πάντων δειλιώντων· τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου.

Δόξα.

Ἕνα Θεὸν· κατ' οὐσίαν σέβομαι· τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ· διαιρετικῶς· ἄλλας ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας· ἐπεὶ θεότης μία· ἐν τρισὶ προσώποις· Πατὴρ Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτεινῆς· προελθὼν νηδύος σου· ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ· ἔλαμψε Χριστὸς· φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα· καὶ γὰρ δικαιοσύνης· Ἥλιος ἀστράψας· ἐφώτισεν ἁγνὴ τὸν κόσμον.

Ὠδὴ, θ'. Ἀπόρου συλλήψεως.

Ὁ Κύριος ἔρχεται· ἁμαρτωλοὺς κολάσασθαι· δικαίους σῶσαι· φρίξωμεν θρηνήσωμεν· καὶ λάβωμεν αἴσθησιν· ἐκείνης τῆς ἡμέρας· ἐν ᾗ τὰ ἄδηλα καὶ κρυπτὰ· ἐκκαλύψας τῶν ἀνθρώπων· ἀποδίδωσιν ἐπάξια.

Ἔμφοβος καὶ ἔντρομος· Μωσῆς ἰδών σε γέγονεν· ἐκ τῶν ὀπίσω· πῶς δὲ ὑποστήσομαι· σοῦ βλέπων τὸ πρόσωπον· τότε ἐγὼ ὁ τάλας· ἡνίκα ἔλθῃς ἐξ οὐρανοῦ· ἀλλὰ φεῖσαί μου οἰκτίρμον· ἐν ἱλέῳ σου προβλέμματι.

Δανιὴλ πεφόβηται· τῆς ὥρας τῆς ἐτάσεως· ἐγὼ τί πάθω· ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενος· ὁ δύστηνος Κύριε· τῆς φοβερᾶς ἡμέρας· ἀλλά μοι δίδου πρὸ τελευτῆς· εὐαρέστως σοι λατρεῦσαι· καὶ τυχεῖν τῆς βασιλείας σου.

Τὸ πῦρ ἑτοιμάζεται· ὁ σκώληξ εὐτρεπίζεται· τῆς εὐφροσύνης· ἡ δόξα ἡ ἄνεσις· τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ἡ χαρὰ τῶν δικαίων· καὶ τίς μακάριος ἐκφυγεῖν· τιμωρίας τῶν προτέρων· κληρωσάμενος τὰ δεύτερα.

Μή με τοῦ προσώπου σου· ἀποστρεψάτω Κύριε· θυμὸς ὀργῆς σου· μηδὲ εἰσακούσωμαι· φωνῆς ἠρεμημένης σου· εἰς πῦρ ἀποπεμπούσης· ἀλλ' εἰσελεύσωμαι εἰς χαρὰν· τοῦ ἀφθάρτου σου νυμφῶνος· κἀγὼ τότε σὺν ἁγίοις σου.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται· τὸ σῶμα μεμαλάκισται· νοσεῖ τὸ πνεῦμα· ὁ λόγος ἠσθένησεν· ὁ βίος νενέκρωται· τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· διό μοι τάλαινα ψυχὴ· τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ· ὁ Κριτὴς ἀνερευνῆσαι τὰ σά.

Δόξα.

Μόνου μονογεννήτορ· μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ· καὶ μόνον μόνου· φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα· καὶ μόνον μόνως μόνου· Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα· Κυρία Κύριον ὄντως ὄν· ὦ Τριὰς μονὰς ἁγία· σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Τὸ

Θεοτοκίον.

ΤΟ θαῦμα τοῦ τόκου σου· ἐκπλήττει με πανάμωμε· πῶς συλλαμβάνεις· ἀσπόρως τὸν ἄληπτον· εἰπὲ πῶς παρθενεύεις· γεννήσασα ὡς Μήτηρ· τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν· τὸ τικτόμενον προσκυνεῖ· ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Εὐχὴ εἰς ψυχὴν κρινομένην.

ΔΕσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (τοῦδε) παντὸς δεσμοῦ λῦσον, πάσης κατάρας ἐλευθέρωσον. ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, κείσα τῇ παρὰ σοῦ ἐλπίσας. Κέλευσον οὖν λυθῆναι Δέσποτα φιλάνθρωπε ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, καὶ καταπαῦσαι εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνὰς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων σου, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην.

ΔΕσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης κτίσεως, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ὡς ηὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, εὐλόγησον καὶ τὴν ποίμνην τῶν κτηνῶν τούτων, τοῦ δούλου σου (τοῦδε), καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτήν, καὶ ποίησον αὐτὴν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥῦσαι ταύτην ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου, καὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, καὶ αὔρας θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου· περιφρούρησον αὐτὴν δι' ἁγίων Ἀγγέλων σου· πᾶσαν ἀσθένειαν, πάντα φθόνον, καὶ πειρασμὸν φαρμακείας καὶ γοητείας ἐξ ἐνεργείας ἐπερχομένης τοῦ διαβόλου ἀποδιώκων ἐξ αὐτῆς. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἈΚΟ-

Digitized by Google

ἈΚΟΛΟΥΘΙ͂Α ΤΟΥ͂ ΘΕΙ͂ΟΥ

καὶ ἱεροῦ Νιπτῆρος.

Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καθὼς ἐστὶν ἠλλαγμένος, μετὰ λαμπάδων καὶ Θυμιατοῦ, ἔξω τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τῆς λεκάνης τοῦ Νιπτῆρος ἐξεπιθείσης παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου. Ταχθέντων δὲ Ἀδελφῶν, ιβʹ. τῶν μελλόντων νιφθῆναι παρὰ τοῦ Προεστῶτος, ἐφ᾽ ὧν ἐπάναγκες εἶναι, τόν τε Πυλωρὸν, καὶ τὸν Οἰκονόμον, συνεξερχόμεθα πάντες τῷ Ἱερεῖ, ψάλλοντες τὸν, Νʹ. Καὶ μετὰ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, λέγομεν ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς μεγάλης Πέμπτης τὴν, εʹ. Ὠδήν. Ὠδὴ, εʹ. ἦχος, πλ. βʹ.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης· συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι· τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων· ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι· ὡραίους πόδας ἐξαπενίζοντο· εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ τὸ ἄχετον κρατοῦσα· καὶ ὑπέρῳον ἐν αἰθέρι ὕδωρ· ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα· καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα· Θεοῦ σοφία ὕδωρ νιπτῆρι βάλλει· πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει· ταπεινώσεως ὁ Δεσπότης τύπον· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν Πόλον· περιβάλλων ζώννυται λέντιον· καὶ κάμπτει γόνυ δούλων ἐκπλῦναι πόδας· οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ὄντων.

Εἶτα ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τοῦ Νιπτῆρος. ἦχος, αʹ.

Ὁ Λεντίῳ ζωσάμενος· καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν Χριστὲ ὁ Θεός· ἀπόπλυνον ἡμῶν· τῆς ψυχῆς τὸν μολυσμόν· καὶ περίζωσον ἡμᾶς· συνδέσμῳ πνευματικῷ· τοῦ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου· καὶ δοξάζειν καὶ ὑμνεῖν τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ἦχος, βʹ.

Μεγάλης εὐεργεσίας ἀπολαύειν μέλλοντες πιστοί· εὐλαβῶς τῷ τιμίῳ Νιπτῆρι προσδράμωμεν· οὐ σαρκὸς ῥύπον ἀποπλύνοντες· τὰς ψυχὰς δὲ μυστικῶς ἁγιάζοντες· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· κλίνει ἑαυτὸν· καὶ ἰχνῶν ἅπτεται χοϊκῶν· πάσης ἐναντίας δυνάμεως· ἀσφαλῆ δωρούμενος τὴν ἐπίβασιν· αὐτῷ εὐχαρίστως βοήσωμεν· ὁ ἀρίστην ὑψώσεως ὁδὸν ὑποδείξας ἡμῖν τὴν ταπείνωσιν· σῶσον ἡμᾶς ἀγαθὲ ὡς φιλάνθρωπος. Ἦχος, βʹ.

Ὁ Πέτρος ηὐλαβεῖτο· νίψασθαι τοὺς πόδας ἐκ τῶν ἀχράντων χειρῶν· ὑφ᾽ ὧν ἐπλαστουργήθη ὁ Ἀδάμ· ἤκουσε δὲ εἰ μὴ νίψω σε οὐκ ἔχεις μέρος μετ᾽ ἐμοῦ· τρόμῳ πολλῷ συνεχόμενος ἐβόα σοι Κύριε· μὴ μόνον τοὺς πόδας μου νίψῃς· ἀλλὰ καὶ

τὰς

Digitized by Google

τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν· ὦ μεγίστων Δεσπότου δωρεῶν· κοινωνοὺς ποιεῖται τῆς χάριτος τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητάς· καὶ μέρος ἔχειν μετ᾽ αὐτοῦ ἐπαγγέλλεται εἰς τὴν ἄρρητον δόξαν· ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ ποτηρίῳ ἔφησε· καινὸν αὐτὸ πίνειν μετ᾽ αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρός· ἧς καὶ ἡμᾶς καταξίωσον· ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. δ᾽.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ· ἔργον δούλου ἀνέλαβε· λέντιον διεζώσατο ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ὕδωρ ἔβαλεν εἰς νιπτῆρα ὁ τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν διατεμών· καὶ κάμψας ἐπὶ τὰ γόνατα· ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν· καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ· ᾧ ἦν διεζωσμένος· ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν· εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς καθαροί ἐστε· ἀλλ᾽ οὐχὶ πάντες· σημαίνων τὸν παραδιδόντα αὐτόν.

Εἶτα Συναπτὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως, ἢ τοῦ Διακόνου.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.
Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι, καὶ ἁγιασθῆναι τὸν Νιπτῆρα τοῦτον, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν εἰς ἔκπλυσιν τοῦ ῥύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.
Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.
Ὅτι σὺ εἶ ἡ κάθαρσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τό, Ἀμήν. Ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε καὶ Θεὲ ὑπεράγαθε, ὁ ἀπρόσιτος τῇ Θεότητι, ὁ ἐν τῇ τοῦ δούλου μορφῇ, ὑπηρέτου σχῆμα ἀναλαβών, καὶ εἰς ὑποτύπωσιν ταπεινώσεως σωτηρίου τῶν Μαθητῶν σου πόδας ἀχράντοις σου χερσὶν ἀπονίψας, καὶ λεντίῳ ἐκμάξας, ἔπιδε καὶ νῦν ἐφ᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῆς τοιαύτης σου συγκαταβάσεως μεμνημένους τὸ ὑπερένδοξον· καὶ ἀξίωσον τοὺς τῆς σαρκὸς μολυσμοὺς ἀπονίψασθαι ἡμᾶς, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ῥυπαρὸν διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου προσψαύσεως. Χάρισαι ἡμῖν τὴν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος ἀόρατον ἐπιφοίτησιν· ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰς ψυχάς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ τοῦ τηροῦντος πτέρναν ὄφεως δολεροῦ· ἵνα καθαροὶ γενόμενοι, λατρεύσωμεν εὐπροσδέκτως σοι, ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ ἀβλαβῶς διαβαίνοντες. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ

προσ-

Digitized by Google

προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ε. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν μέτρα ταπεινώσεως ἐν τῇ οἰκείᾳ καὶ πανυψίστῳ σου συγκαταβάσει, καὶ τὸ ἔσχατον τῇ προθέσει, πρῶτον ἀναρρήσας· χαρίτωσον ἡμᾶς ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους διακονίᾳ, ὕψωσον ἡμᾶς διὰ ταπεινώσεως, διατήρησον ἀῤῥυπώτους, νιπτομένους ἀεὶ δάκρυσι, καὶ καθαιρομένους τῷ φωτισμῷ τῆς καθαρτικῆς σου χάριτος· ἵνα εἰλικρινῶς σοι πάντοτε προσανέχοντες, εὑρώμεν ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ἐν τῷ φοβερῷ σου βήματι. Ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγοντος τοῦ Ἱερέως. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς. κάθηνται οἱ μέλλοντες νιφθῆναι ἐν τοῖς προετοιμασθεῖσι σκάμνοις. Καὶ τοῦ Ἱερέως ἀρχομένου λέγειν τὸ, ά. Εὐαγγέλιον τοῦ Νιπτῆρος, ἵσταται ὁ Προεστὼς, ποιῶν ὡς περιέχει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὅτε οὖν λέγει, Τίθησι τὰ ἱμάτια. ἀποτίθησι καὶ αὐτὸς τὴν Μανδίαν. Ὅτε δὲ τὸ, λαβὼν λέντιον διεζώσατο. λαβὼν τὸ Σάββανον ζώννυσιν ἑαυτόν. Ὅτε δὲ, Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα. βάλλει καὶ αὐτὸς ὕδωρ χλιαρόν. καὶ αὖθις λεγομένου τοῦ. Καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν. ἄρχεται καὶ αὐτὸς νίπτειν ἀπὸ τοῦ Πυλωροῦ, μέχρι τοῦ Οἰκονόμου, καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ιβ'. καὶ ἐκμάσσειν ἑνὸς ἑκάστου τῶν νιπτομένων τοὺς πόδας, καὶ ἀσπάζεσθαι αὐτούς. Ὅτε δὲ ἔλθῃ εἰς τὸν Οἰκονόμον. τότε ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ λοιπὸν τοῦ Εὐαγγελίου. Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος. Καὶ καθεξῆς πληροῖ τὸ τοιοῦτον Εὐαγγέλιον. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι. Καὶ ἄρχεται τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλήν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει, ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι· ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος, καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν, διὰ τοῦτο εἶπεν, οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

Digitized by Google

Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποζώννυται ὁ Ἡγούμενος τὴν σινδόνα, καὶ περιβάλλεται τὸν Μανδύαν. Καὶ σταθέντος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Καὶ λέγει τὸ δεύτερον Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἔνιψεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε, τί πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν· εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου κενώσας ἑαυτόν, καὶ μορφὴν δούλου λαβών, ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σωτηριώδους, καὶ ζωοποιοῦ σου, καὶ ἑκουσίου πάθους, συνδειπνῆσαι καταξιώσας τοῖς ἁγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, καὶ μετὰ τοῦτο λεντίῳ περιζώσας σεαυτόν, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν ἁγίων σου Μαθητῶν, ὑπόδειγμα ταπεινοφροσύνης, καὶ ἀγάπης τῆς εἰς ἀλλήλους δεδωκὼς αὐτοῖς, καὶ εἰπών· καθὼς ἐποίησα ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε εἰς ἀλλήλους· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐν μέσῳ τῶν σῶν ἀναξίων δούλων, τῷ τῷ σῷ ὑποδείγματι ἐξακολουθησάντων γενόμενος, ἀπόσμηξον πάντα σπῖλον καὶ ῥυπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ἵνα ἀπονιψάμενοι τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῶν παραπτωμάτων κονιορτόν, καὶ τῷ λεντίῳ τῆς ἀγάπης ἀλλήλους ἐκμάξαντες, δυνηθῶμεν εὐαρεστεῖν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου. Ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ χερνίπτονται πάντες τὰς χεῖρας, καὶ τὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ νίμματος.

Εἶτα εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν, ψάλλοντες τροπάρια. Ἦχος, πλ. β΄.

Νιφθέντες πόδας· καὶ προκαθαρθέντες μυστηρίου μεθέξει· τοῦ θείου νῦν Χριστέ σου οἱ ὑπηρέται· ἐκ Σιὼν ἐλαιῶνος μέγα πρὸς ὄρος συνανῆλθον· ὑμνοῦντές σε φιλάνθρωπε.

Ὁρᾶτε ἔφης· φίλοι μὴ θροεῖσθε νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα· ληφθῆναί με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων· πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε ἐμὲ λιπόντες οὓς συνάξω· κηρύξαι με φιλάνθρωπον. Εἶτα δίδοται τὸ Καταβλασιὸν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, ψάλλοντες τό, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου. Καὶ μεταλαμβάνομεν Οἴνου μόνου. Τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Κελλίοις.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς Ἑσπέρας, σημαίνει ταχύτερον, καὶ παρεὶ Ἔναρξιν, καὶ λέγομεν τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχ. ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος, δʹ.

ΠΑράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαβίδ· ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ ἅγιον· ἐν πυρίναις γλώσσαις· καθὼς ὁ θεηγόρος· Λουκᾶς ἐπεφθέγξατο· φησὶ γὰρ συνηγμένων· τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ· ἐγένετο ἦχος· καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς· καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον· οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι· ξένοις ῥήμασι· ξένοις δόγμασι· ξένοις διδάγμασι· τῆς ἁγίας Τριάδος.

Ὁ αὐτός.

ΤΟ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἦν μὲν ἀεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται· οὔτε ἀρξάμενον· οὔτε παυσόμενον· ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ· καὶ Υἱῷ συντεταγμένον καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ καὶ ζωοποιοῦν· φῶς ἐκ φωτὸς ὑπάρχον· αὐτάγαθον· καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται· καὶ Υἱὸς δοξάζεται· καὶ παρ' ὧν μόνον γινώσκεται· μία δύναμις· μία σύνταξις· μία προσκύνησις· τῆς ἁγίας Τριάδος.

Ὁ αὐτός.

ΤΟ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· φῶς καὶ ζωὴ καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά· Πνεῦμα σοφίας· Πνεῦμα συνέσεως· ἀγαθὸν εὐθὲς νοερὸν· ἡγεμονεῦον· καθαῖρον τὰ πταίσματα· Θεὸς καὶ θεοποιοῦν· πῦρ ἐκ πυρὸς προϊὸν· λαλοῦν ἐνεργοῦν· διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφῆται ἅπαντες· καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι· μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν· ξένον ἄκουσμα· ξένον θέαμα· πῦρ διαιρούμενον· εἰς νομὰς χαρισμάτων.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. βʹ.

ΒΑσιλεῦ οὐράνιε· Παράκλητε· τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὁ πανταχοῦ παρὼν· καὶ τὰ πάντα πληρῶν· ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· καὶ ζωῆς χορηγὸς· ἐλθὲ· καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν· καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος· καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, ἦχος, βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς Λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου. Στίχ. Καὶ εἶπα νῦν· ἠρξάμην.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὸ γόνυ ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἐπὶ τοῦ Βήματος μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντος ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου, ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνὺς, ἡνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου δεήσεις προσφέρειν ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσεσιν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς οὖν πολυέλεε καὶ φιλάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά σε· ἐξαιρέτως δὲ ἐν ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τὸ, ἡμάρτομεν· ἐπὶ σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας· ἀλλὰ θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς· μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι· ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου· ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν· ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου Κύριε, ἐπὶ τὸν Λαόν σου τὸν περιεστῶτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου· Ἀγγέλῳ πιστῷ φύλακι παρακατάθου τὸν Λαόν σου· πάντας συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου· δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ

τοῦ ἁγίου

τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει δὲ ταύτην τὴν εὐχήν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης περιστάσεως, πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτί, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης. Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὰ λοιπά.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μεγαλοφώνως.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρών, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χείλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι καὶ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς

χάρι-

Digitized by Google

χάριτος, διάνοιξον κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χείλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος, ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον. Ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωήν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν Κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὔδιος τῶν χειμαζομένων λιμήν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος· πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν, ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας, καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου συναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα, ὅτιπερ ὅσα ἄν τις αἰτήσηται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός. Διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα, ὅσα ηὐξάμην ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναὶ Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ ὁ διδοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ συμπαθὴς ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονὼς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σὲ γόνυ ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχνως, ἱλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ Κύριε τῷ Λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ Οὐρανοῦ ἁγίου σου· ἁγίασον αὐτοὺς τῇ δυναστείᾳ τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου· σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἴδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἀλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν Δέσποτα χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα, καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας. Πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

ΚΥριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις· καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης· χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως· καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμ-

φαιδρυ-

φαιδρυνόμενοι τῇ θεωρίᾳ τῶν κτισμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἄσεπτον, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν· διατήρησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῇ χειρὶ τῆς προστασίας σου ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς παναγίας ἀχράντου. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Εὐδοκίᾳ, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ἡ ἀενάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγή, ἡ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν ὑπερκάλλως πληρώσας Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ κλεῖθρα ᾅδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας, ὁ προσαγαγὼν ἑαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δοὺς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγήτου Ἱερουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος, ὁ εἰς ᾅδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις ἄνοδον ἀναδείξας, τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαλισάμενος ἰσχύος, ἡ μεγαλώνυμος σοφία τοῦ Πατρός, ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. Σὺ δόξης ἀενάου Κύριε, καὶ Πατρὸς ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ, ἀΐδιον φῶς ἐξ ἀϊδίου φωτός, Ἥλιε δικαιοσύνης ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρί σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης Δημιουργέ, συνισταμένης τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως, ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἱστῶν, κατάγων εἰς ᾅδου, καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ, ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν, ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς οὖν Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς

Πεν-

Πεντηκοστῆς ἑορτῆς, τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν, καὶ παρουσίαν τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ Εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς, καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας, ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ ἑορτῇ καὶ σωτηριώδει, ἱλασμοὺς μὲν ἱκεσίους ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ᾅδου καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατεχομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν ἱκετῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, καὶ λύπη, καὶ στεναγμός· καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς δικαίων, καὶ εἰρήνης, καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτούς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ᾅδη ἐξομολόγησιν παῤῥησιάζονται προσφέρειν σοι· ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλάνθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στῆναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, καὶ παράσχου χάριν τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι Κύριε τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν· ἀλλὰ ποίησον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς, ἀνεπιβούλευτοι διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παῤῥησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεόν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἁπάντων καὶ Ποιητὰ, ἥ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις ἡ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἳ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται, ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγὸς, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλάνθρωπος Κριτὴς, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος, ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἑκουσίως εἰς πεῖραν καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτὸς τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός·

θὸς· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν Δέσποτα δεήσεις, καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἑκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφοὺς, καὶ ἀδελφὰς, καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἁγίας σου μονάς. Συνεγείρων καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ὥρισας κατὰ τὰς ἁγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν Κύριε τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετάστασις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρά. Εἰ δὲ καί τι ἡμάρτομεν εἰς σὲ, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, διό τι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν· εἰμὴ μόνος σὺ ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια. τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν, ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι· ἡμᾶς δὲ τοὺς περιόντας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ, καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον.

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ καὶ συναϊδίῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ὁμοουσίῳ καὶ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ παντοδυνάμῳ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρήσας ἀναμέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ, καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινήν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν· αὐτὸς φιλάνθρωπε Κύριε κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικήν. Ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἁπάντων τῶν ἀγα-

ἀγαθῶν χορηγέ, ἵνα καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διαναστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις, καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Καταξίωσον. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν. Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς. Τῆς παναγίας.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὔχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας Οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας, διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν. Εἶτα ἐκφωνεῖ.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τοῦ στίχου. ἦχος, γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν· ἐμφανεῖς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν· Ἰουδαῖοι γὰρ ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστὸς· ἀπιστίᾳ νοσήσαντες· θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος· καὶ τοῦ θείου φωτὸς· οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν· στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν· φθεγγομένων τὴν δόξαν· τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν· τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες· ἐν πίστει προσκυνήσωμεν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· στηριχθέντες· Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Νῦν τὸ παράκλητον Πνεῦμα· ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται· Ἀποστόλων γὰρ χορείας ἀρξάμενον· ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν· τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε·

καὶ

Digitized by Google

καὶ πέμπεται αὐτοῦ· τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν· ἐν πυρίνῳ τῷ εἴδει τοῖς Μαθηταῖς. διανέμον τὰς γλώσσας· εἰς ὑμνῳδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ· διὸ τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι· ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· δυσωποῦμεν· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

ΝΥν περιβάλλονται κράτος· οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους Ἀπόστολοι· ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος· ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος· μυστικῇ καινότητι γνώσεως· ἣν ταῖς ξέναις φωναῖς· καὶ ὑψηγόρως κηρύττοντες· τὴν ἀΐδιον φύσιν τε καὶ ἁπλῆν· τρισυπόστατον σέβειν· τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· διό· φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι· Πατέρα προσκυνήσωμεν σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι· δυσωποῦντες· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ'.

ΔΕῦτε λαοί· τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν· Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ σὺν ἁγίῳ Πνεύματι· Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως· ἐγέννησεν Υἱὸν συναΐδιον καὶ σύνθρονον· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ· σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις· μία οὐσία· μία Θεότης· ἣν προσκυνοῦντες· πάντες λέγομεν· ἅγιος ὁ Θεός· ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ· συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἅγιος ἰσχυρός· δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ· ἅγιος ἀθάνατος· τὸ παράκλητον Πνεῦμα· τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον· καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον· Τριὰς ἁγία δόξα σοι. Εἶτα τό.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν οὕτως.

ΟἘκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτόν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπίνην προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταύτης εἰς οὐρανοὺς αὖθις ἀνελθών, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμων, θεοκηρύκων, καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τέλος τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Digitized by Google

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΙΤΑΣ,

καὶ Ἀγρυπνίας Παρακλήσεων.

Μετὰ τὸ Εὐλογητὸν, ἀρχόμεθα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία. Τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. Καὶ ὁ, ρμβ΄. Ψαλμός. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. καὶ εἰς τὸ τέλος ψάλλεται. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Εἶτα τὴν μεγάλην Συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.
Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.
Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος εἰς ἦχον, πλ. β΄. Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε· ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες· ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότῃ· οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα· μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ᾽ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου· καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν· εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ· μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ· τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ἀρχόμεθα στιχολογεῖν τοὺς Ψαλμοὺς μετὰ μέλους. εἰς ἦχον, πλ. β΄.

Ψάλλοντες κατὰ στίχον, τροπάριον. ἦχος, πλ. β΄.

Εὔσπλαγχνε μακρόθυμε· καὶ πανοικτίρμον Κύριε· κατάπεμψον τὸ ἔλεός σου· ἐπὶ τὸν λαόν σου.

Ψαλμ. ς΄.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής. Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα.

Ἐπί-

Digitized by Google

Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ.
Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου. Λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα.
Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες.
Ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν.
Ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν. Δόξα.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε· σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου· ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα· πανύμνητε εὐλογημένη· ὡς φιλάγαθος παρακάλεσον· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων μίαν Εὐχὴν, κατὰ τὴν Λιτήν.

Εἶτα Συναπτή.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας ἀχράντου. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως, εἰς ἦχον, πλ. β.

Ἐλεῆμον, ἐλέησον, ἐλέησον, ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ στιχολογεῖται ὁ Ψαλμὸς μετὰ μέλους. Ψαλμὸς, ρα.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνός.
Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου.
Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ. Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην.
Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον.
Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου. Ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με.
Αἱ ἡμέραι μου, ὡσεὶ σκιά. Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις.
Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών. Ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτὴν, ὅτι ἥκει καιρός.
Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου. Καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.
Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών.
Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχήν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν.
Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ.
Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαούς.
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου.
Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις.
Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς.
Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου.
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Δόξα.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε· σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου· ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα· πανύμνητε εὐλογημένη· ὡς φιλάγαθος ἀδιαλείπτως· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ, β'. τῶν Ἱερέων ἑτέραν Εὐχήν. Εἶτα Συναπτὴ μικρά.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.
Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τροπάριον. ἦχος, πλ. β'.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε· σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου· ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ὁ Ψαλμὸς, οη'. μετὰ μέλους.

Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου.
Ἐμίαναν τὸν Ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον.
Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ Οὐρανοῦ.
Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ὡσεὶ ὕδωρ. Κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.
Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν.
Μυκτηρισμὸς, καὶ χλευασμὸς, τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος. Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου.
Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε.
Καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.
Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων.
Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε.
Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.
Ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς.
Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν.
Ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων.
Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.
Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν.
Τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.
Ἡμεῖς δὲ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου.
Ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
Εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου. Δόξα.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε· σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου· ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π Ανάγια Δέσποινα· πανύμνητε εὐλογημένη· ὡς φιλάγαθος ἐξιλέωσον· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ, α. Ἀντίφωνον τοῦ, δ'. ἤχου.

Ε Κ νεότητός μου· πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ· καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Ο Ἱ μισοῦντες Σιὼν· αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς. Δόξα.

Α Γίῳ Πνεύματι· πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται· καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται· τῇ τριαδικῇ μονάδι· ἱεροκρυφίως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α Γίῳ Πνεύματι· ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα· ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν· πρὸς ζωογονίαν. Εἶτα. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ τὴν Λιτήν, καὶ ὁ κανὼν κατὰ τὴν Λιτήν. Καὶ Ἀπόλυσις.

Α'ΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΕΙ'Σ Α'ΝΟΜΒΡΙ'ΑΝ.

Προκείμενον. Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον.

Στιχ. Ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται. Ὁ Ἀπόστολος.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Α Δελφοί, μακροθυμήσατε ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου· ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτὸν, ἕως λάβῃ ὑετὸν πρόϊμον καὶ ὄψιμον. Μακροθυμήσατε οὖν καὶ ὑμεῖς· στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε· μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδοὺ ὁ Κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ Οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἀλληλούϊα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τ Ω͂Ι καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτων αὐτὸν, σημεῖον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ δεῖξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· ὀψίας γινομένης λέγετε, εὐδία· πυρράζει γὰρ ὁ Οὐρανός· καὶ πρωΐας, σήμερον χειμών· πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ Οὐρανός. Ὑποκριταὶ, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ Οὐρανοῦ διακρίνειν γινώσκετε· τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ γινώσκετε. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι αὐτοῦ· ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· πολλαὶ

χῆραι

χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆνας ἕξ, καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας εἰμὴ εἰς Σαρέφθα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· τί οὖν οὐ ποιεῖς σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμέν σοι, τί ἐργάζῃ; οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.

ΚΑΝΩ͂Ν ἹΚΕΤΗΡΙΟΣ ΕἸΣ ΤῸΝ Φιλάνθρωπον Κύριον, εἰς Ἀνομβρίαν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δίδου ὑετὸν· τῇ γῇ διψώσῃ Σῶτερ.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, β΄. Δεῦτε λαοὶ· ᾄσωμεν.

ΔΈχου Σῶτερ· δέησιν ἐξ ἀναξίων ἡμῶν· στομάτων καὶ κατάπεμψον· ἐξ οὐρανοῦ τῇ γῇ· ὑετοὺς καρποφόρους· φιλάνθρωπος ὑπάρχων· καὶ πολυέλεος.

ἸΛάσθητι νῦν· Κύριε ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· καὶ τὴν ὀργὴν ἀπόστρεψον· τὴν καθ' ἡμῶν Σῶτερ· ἐπιχυθεῖσαν δικαίως· καὶ δίδου οὐρανόθεν· ὄμβρους ὑδάτων τῇ γῇ.

ΔΕῦτε βροτοὶ· κλαύσωμεν πρὸς τὸν τῶν ὅλων Θεόν· ἐν κατανύξει κράζοντες· φεῖσαι φιλάνθρωπε· ἡμετέρων πλασμάτων· καὶ πέμψον οὐρανόθεν· ὄμβρους διψώσῃ τῇ γῇ.

Θεοτοκίον.

ΦΩ͂ς διὰ σοῦ· ἔγνωμεν Θεογεννήτρια· διό σε ἱκετεύομεν· καὶ ἐξαιτούμεθα· δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· τὸν Κτίστην καὶ Υἱόν σου· πέμψαι τῇ γῇ ὑετόν.

Ὠδὴ, γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε·

ὉΠᾶσαν τῇ δρακὶ κατέχων Κύριε· τὴν Κτίσιν· ἐπάκουσον ὡς οἰκτίρμων· τῆς δεήσεως τῶν δούλων σου· καὶ κατάπεμψον ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ὙΠάρχων ἀγαθὸς καὶ εὐδιάλλακτος· ὡς ἔχων· τὴν ἄβυσσον εὐσπλαγχνίας· μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν· ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν εἰρηνικὸν ὑετόν.

Θεοτοκίον.

ὩΣ ἔχουσα ἁγνὴ πρὸς τὸν φιλάνθρωπον· Υἱόν σου· μητρόθεν τὴν παρρησίαν· ἐκδυσώπει τοῦ δοθῆναι τῇ γῇ· ὑετοὺς καρποφόρους μεσιτείαις σου.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ, δ'. Ὑμνῶ σε· ἀκοὴ γάρ.

Ὑψόθεν· ἐφ' ἡμᾶς ἐπίβλεψον· ἀγαθὲ τοὺς ἡμαρτηκότας· καὶ δώρησαι Κύριε· τὸ ἔλεός σου ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ κατάπεμψον δεόμεθα· πλουσίως τὰ ἐλέη σου φιλάνθρωπε.

Ἐπῆλθεν· ἐφ' ἡμᾶς φιλάνθρωπε· ἁμαρτήσαντας ἡ ὀργή σου· Οὐρανὸς ἔκλεισε· μὴ δοῦναι ὑετὸν τῇ γῇ σου διό· δυσωποῦμέν σε οἱ δοῦλοί σου· μὴ τῷ θυμῷ σου· Λόγε ἐκπαιδεύσῃς ἡμᾶς.

Τὸν πλοῦτον· ὅνπερ ἡμῖν ἔδωκας· ἀνηλώσαμεν ἐν ἀσωτείᾳ· ἀλλ' ὡς ἔχων Κύριε· τὴν ἄβυσσον τῆς εὐσπλαγχνίας πατήρ· ἀγαθὸς ὢν παρακλήθητι· καὶ ὑετὸν παράσχου ἐτησίους τῇ γῇ.

Ὁ κράσεις· μεταβάλλων Κύριε· τοῦ ἀέρος προστάγματί σου· ἱκέσιον δώρησαι· βροχὴν ἡμῖν ἀφορεισθῆναι καρπούς· εὐθηνίας ἀποστέλλων· τοῦ ἐμπιπλᾶν πᾶν ζῷον εὐδοκίας σου.

Νεφέλας· ὁ ἀνάγων Κύριε· ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς βουλήσει· καὶ ἀστραπὰς φαίνων τε· τοῦ βρέχειν ἐπὶ πᾶσαν κτίσιν αὐτός· ὡς φιλάνθρωπος εὐδόκησον· τοῦ καταπέμψαι ἄνωθεν τῇ γῇ ὑετόν. Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ· Θεοτόκε γέγονας· τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὅθεν πίστει· αἰτούμενοί σε ἅπαντες· ὡς ἔχουσαν τὴν παρρησίαν αὐτόν· ἐκδυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν· τοῦ καταπέμψαι ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός·

Ταῖς ἱκεσίαις Σῶτερ· τῶν Ἀσωμάτων εὐμενῶς ἄκουσον· πάντων ἡμῶν· ἀεὶ δυσωπούντων· καὶ δίδου ὑετὸν· τῇ γῇ σου διψώσῃ· ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ἡ Δωδεκὰς Μαθητῶν· σὺν Ἀθληταῖς πρὸς τὸν Θεὸν δέησιν· ὑπὲρ ἡμῶν· ποιήσασθε ὅπως· λυτρώσηται ἡμᾶς· ἐκ πάσης ἀνάγκης· ὀργῆς τε καὶ θλίψεως.

Γενοῦ ἡμῖν εὐμενής· ἐν τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν Κύριε· καὶ ἀπειλῆς· τῆς ἐπικειμένης· διάσωσον ἡμᾶς· καὶ πέμψον τῇ γῇ σου· βροχὴν τὴν ἱκέσιον.

Θεοτοκίον.

Πάντες μεσίτιν σε· νῦν πρὸς τὸν Θεὸν οἱ γηγενεῖς ἔχομεν· ὡς ἀληθῶς· διὸ ἐξαιτούμεθα· τῇ σκέπῃ σου ἁγνή· τὴν πόλιν σου σῶζε· ἐκ πάσης ἁλώσεως.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἡ πληθὺς τῶν Μαρτύρων πρεσβεύσατε· ἔχοντες πρὸς Κύριον ὡς παρρησίαν πολλήν· νῦν ὑετὸν δωρήσασθαι· καὶ καρπὸν εὐφορίας ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δυσωπούμεν πρεσβείαις τῶν σῶν Μαθητῶν· ἄνες ἄφες Κύριε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ τὴν ὀργὴν ἀπόστρεψον· ἀφ' ἡμῶν καὶ παράσχου τῇ γῇ ὑετόν.

Ἱκετεύομεν Δέσποτα Κύριε· σὲ ὡς ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον πόθῳ ψυχῆς· φεῖσαι ἡμῶν καὶ δώρησαι· ὑετὸν καρποφόρους διψώσῃ τῇ γῇ. Θεοτοκίον.

Ἱκετεύειν μὴ παύσῃ δεόμεθα· τὸν Υἱόν σου πάναγνε Θεογεννήτρια· ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου· ἱλεῶσαι καὶ σῶσαι ἐκ πάσης ὀργῆς.

Digitized by Google

Ὠδὴ, ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

ΨΥχῶν ἀγαθὲ· κυριεύοντα πασῶν· σὲ ἐπιστάμενοι· ἐκδυσωποῦμέν φεῖσαι σύγγνωθι· ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· καὶ τῆς ἐνεστώσης δικαίας· ἀπειλῆς ἡμᾶς λύτρωσαι· καὶ δώρησαι ὡς ἀγαθὸς· ὄμβρους διψώσῃ τῇ γῇ.

ὩΣ περ Μανασσῆν· ἐκ τοῦ ζώου τοῦ χαλκοῦ· μετανοήσαντα· Σῶτερ ἐρρύσω καὶ λύσω σας· θανατηφόρου συμπτώματος· εὔσπλαγχνε οἰκτίρμον· παράσχου ἡμῖν τὰ ἐλέη σου· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς· ἀπὸ λοιμοῦ καὶ σεισμοῦ.

ΣΠλαγχνίσθητι νῦν· ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς· καὶ ἐλεήμων· καὶ γὰρ ἡμάρτομεν ἠνομήσαμεν· καὶ ἠδικήσαμεν ἅπαντες· ὅθεν δυσωποῦμέν σε φόβῳ· μὴ τῇ ὀργῇ σου φιλάνθρωπε· παιδεύσῃς κλῆρον καὶ λαόν· ἀλλ' ὕδωρ πέμψον τῇ γῇ.

Θεοτοκίον.

ΣΕ πάντες βροτοὶ· καταφύγιον στερρὸν· καὶ ὅπλον ἄμαχον· Θεογεννήτορ ἐπιστάμεθα· καὶ δυσωποῦμέν οἱ δοῦλοί σου· ῥῦσαι ἀπειλῆς τῶν βαρβάρων· τὸν λαὸν καὶ τὴν πόλιν σου· ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ· σεισμοῦ καὶ πάσης φθορᾶς.

Ὠδὴ, η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

ἩΛίας λόγῳ ὑετὸν· ἀναστέλλει ἐπὶ γῆς καὶ πάλιν λόγῳ· οὐρανόθεν κατάγει· διὸ αἰτοῦμεν αὐτοῦ· πρεσβείαις· οἰκτίρμον κατάπεμψον· ὑετοὺς ὑδάτων· τῇ γῇ οὐρανόθεν.

ΣΤὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς· Ἀποστόλων Προφητῶν καὶ Μαρτύρων· Ἱερέων ὁ δῆμος· καὶ τῶν ὁσίων πληθὺς· ὡς Κτίστην· τὸν ὅλων καὶ Κύριον· σὲ καθικετεύει· σῶσαι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

ὩΣ Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς· καὶ θαλάσσης ὡς Θεὸς ἀπελύτρωσω· Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ τῶν θηρῶν ἀγαθὲ· ὡσαύτως· εἰσάκουσον δούλων σου· καὶ ῥῦσαι ἐκ πάσης· ἀνάγκης τὸν λαόν σου.

Θεοτοκίον.

ΤΗν σὲ τεκοῦσαν Ἰησοῦ· Θεοτόκον εἰς πρεσβείαν νῦν κινοῦμεν· οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι· ἡμαρτηκότα λαὸν· καὶ πάλιν· πόθῳ σοι προσφεύγοντα· καὶ ὑπερυψοῦντα· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

ΤΗ γῇ διψώσῃ οἰκτίρμον· καὶ ἡμῶν ἐξαιτούντων· τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἀγαθὲ· ἵλεως Δέσποτα φάνηθι· ὡς Θεὸς παντοκράτωρ· καὶ δώρησαι ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς· ὑετοὺς καρποφόρους· καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἘΛέησον ἐλεήμων· τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον· συγχώρησον ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς λαὸν· ἀλλὰ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ πρόσχες τῇ δεήσει ἡμῶν· καὶ παράσχου τῇ γῇ σου· ὄμβρους ὑδάτων Κύριε.

Θεοτοκίον.

ῬΥσαι ἐθνῶν καὶ βαρβάρων· καὶ παντὸς πολεμίου· τὴν πόλιν σου καὶ πάντα τὸν λαὸν· καὶ ὑετοὺς ὑμῖν δώρησαι· καρποφόρους οἰκτίρμον· εἰς εὐθηνίαν πάντων τῶν καρπῶν· καὶ εἰς σωτηρίαν· κατάπεμψον φιλάνθρωπε.

Digitized by Google

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ἘΠΙ' ΑΥ'ΧΜΩ͂ ἈΝΟΜΒΡΙ'ΑΣ.

Ἡ Ἐκτενὴ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ· ἀλλὰ ἀναμένων αὐτοῦ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὴν μετάνοιαν· ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Ὁ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς· ἔντειλαι αὐταῖς τοῦ δοῦναι ὑετὸν εἰρηνικὸν· ἐπ' αὐτῇ δεομένων σου.

Ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς κατάπεμψον· τὴν εὐλογίαν σου ἐφ' ἡμᾶς δεομένους σου.

Ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· καὶ ἑτοιμάζων τῇ γῇ ὑετὸν ἐξαπόστειλον ἡμῖν· τὰ ἐλέη σου δεομένοις σου.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι· καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων σῶσον ἀνθρώπους· σὺν κτήνεσι δεομένους σου.

Βροχὴν ἑκούσιον καὶ ὄμβρον εἰρηνικὸν· εὐφόρησον τῇ γῇ καὶ σῶσον τὰ σύμπαντα· φιλάνθρωπε ἡμῶν δεομένων σου.

Κατάπεμψον τοὺς ὑετούς σου ἐπὶ τοὺς χρῄζοντας· καὶ δεομένους τόπους φιλάνθρωπε· ἡμῶν δεομένων σου.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων· οἰκτείρησον καὶ εὔφρανον ἡμᾶς· φιλάνθρωπε δεομένους σου.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς· ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου δεομένους σου. Ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἀκρίδος, χαλάζης, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν ὑετὸν εἰρηνικὸν, καὶ ἐπομβρῆσαι τῇ γῇ ὄμβρον ἀγαθότητος, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς δεομένους αὐτοῦ.

Digitized by Google

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, καὶ ἵλεως ἵλεως γενοῦ ἡμῖν Κύριε ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ̓ΧΑῚ ἘΠῚ ἈΝΟΜΒΡΊΑΣ.

Εὐχὴ, α΄. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸν πρὸς σὲ ζῆλον ἐπακούσας Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, καὶ τὸν τῷ καιρῷ τῇ γῇ πεμπόμενον ὑετὸν ἐπισχεθῆναι κελεύσας, εἶτα πάλιν διὰ τῆς αὐτοῦ ἱκεσίας ὄμβρον καρποφόρον αὐτῇ χαρισάμενος· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγχνίας δυσωπούμενος, βροχὴν ἑκούσιον ἀφόρισον τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ τὰ πεπλημμελημένα ἡμῖν παριδὼν, τοὺς ὑετούς σου κατάπεμψον ἐπὶ τοὺς χρήζοντας καὶ δεομένους τόπους· εὔφρανον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς διὰ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τὰ νήπια, καὶ τὰ κτήνη, καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅτι πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ, β΄. ἐπὶ Ἀνομβρίας. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ὁ ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν πεποιηκὼς, ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν σου, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ αἰτούμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· ἔντειλαι ταῖς νεφέλαις τοῦ βρέξαι ὑετὸν, οἰκτείρων πάντα τὰ τῆς γῆς σου, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ πρεσβύτας, καὶ νέους, καὶ νήπια θηλάζοντα μαστὸν, δούλους σου, καὶ δουλίδας, υἱοὺς, καὶ θυγατέρας, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κτήνη τῆς γῆς· ἐξαγαγέτω ἡμῖν ἄρτον εἰς βρῶσιν, καὶ χλόην τοῖς κτήνεσι· πρόσδεξαι τὰς δεήσεις παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ τοὺς στεναγμοὺς τῶν πενήτων· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· μηδὲ διαφθείρῃς λιμῷ καὶ δίψει τὸν λαόν σου· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, λαβεῖν τὴν παρὰ σοῦ τροφὴν εἰς εὔκαιρον· ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν· τὰ παρὰ σοῦ πλούσια ἐλέη ἀπεκδεχόμεθα. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

Εἰς Ἀνομβρίαν Εὐχὴ, γʹ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἴδαμεν, ὅτι ἀνάξιοι τυγχάνομεν τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ἀτενίσαι εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ σταθῆναι ἐνώπιόν σου, καὶ τὰ αἰτήματα ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς σέ. Τί γὰρ καλὸν ἐποιήσαμεν, ἵνα καὶ τῶν αἰτήσεων ἐπιτύχωμεν; καὶ γὰρ διὰ τὴν σὴν ἄπειρον ἀγαθότητα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἡμᾶς εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν εἰκόνι τῇ σῇ τετίμηκας, καὶ τὴν Κτίσιν πᾶσαν ἡμῖν ὑπέταξας· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ τοσαῦτα εὐεργετηθέντες, ὡς ἐχθροὶ διετέθημεν, καὶ σοῦ τοῦ εὐεργέτου τὰς ἐντολὰς ἠθετήσαμεν, καὶ βίον ψεκτὸν, καὶ γνώμην ῥυπαρὰν καὶ ἀκάθαρτον ἐκτησάμεθα. Καὶ οὐ τὴν σὴν μόνον ἀγάπην ἀπεβαλλόμεθα, ἀλλὰ καὶ ὡς θηρία κατ' ἀλλήλων φερόμεθα, καὶ τὰς σάρκας ἀλλήλων κατεσθίομεν διὰ τῶν πλεονεκτικῶν τρόπων, καὶ τῆς ἀδίκου ἀφαιρέσεως ἡμῶν· πῶς οὖν ἄξιοι ἐσμὲν τῶν σῶν εὐεργεσιῶν ἀπολαύειν; Σὺ γὰρ δίκαιος, ἡμεῖς ἄδικοι· σὺ ἀγαπᾷς, ἡμεῖς ἐχθραίνομεν· σὺ εὔσπλαγχνος, ἡμεῖς ἄσπλαγχνοι· σὺ εὐεργέτης, ἡμεῖς ἅρπαγες. Ποίαν τὴν πρὸς σὲ κοινωνίαν φέρομεν, ἵνα καὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν κοινωνήσωμεν; ὁμολογοῦμεν τὴν δικαιοσύνην σου, ἐπιγινώσκομεν τὴν καταδίκην ἡμῶν, κηρύττομεν τὰς εὐεργεσίας σου, μυρίοις θανάτοις ὑπόδικοί ἐσμεν· ἰδοὺ ἐπὶ τὴν σὴν δραστικωτάτην, καὶ τὰ πάντα διακρατοῦσαν χεῖρα διαμένομεν· ῥᾴδιον τυγχάνει τῇ σῇ παντοδυνάμῳ χειρὶ, ὡς ἐν ῥοπῇ ἀφανίσαι ἡμᾶς, καὶ ὅσον ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γνώμης καὶ ἀναστροφῆς, δίκαιον ἐστὶν ἡμᾶς ὀλέθρῳ παραδοθῆναι, δικαιότατε Κριτά· ἀλλὰ τῆς σῆς ἀνυπερβλήτου ἀγαθότητος, καὶ ἀφράστου χρηστότητος, οὐκ ἔστιν ὅλως ἄξιον, φιλανθρωπότατε Δέσποτα. Διὸ εἰς τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου συμπάθειαν, καὶ τὰ ἀμνησίκακά σου σπλάγχνα θαρροῦντες, προσερχόμεθά σοι τῷ εὐεργέτῃ οἱ ἀγνώμονες, καὶ ἀχάριστοι· μὴ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς χεῖρας αὐχμοῦ, μηδὲ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν συντρίψῃς ἡμᾶς κλοιῷ τοῦ λοιμοῦ· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγαθότητά σου παράσχου τῇ γῇ, ἣν ἀφώρισας, βροχὴν ἑκούσιον τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ πλήρωσον τοὺς κόλπους τῆς γῆς τῶν ζωογόνων σου ὑδάτων· ἰδοὺ γὰρ προΐκηται αὕτη ὡς μήτηρ, ἐξηραμμένους ἔχουσα τοὺς μαστούς· ὡς γὰρ ἐκείνης οἱ μαστοὶ γάλακτος ἀποροῦντες, θάνατον προσφέρουσι τῷ βρέφει, οὕτω καὶ ἡ γῆ τοὺς αὔλακας αὐτῆς ἀμοίρους ὑγρότητος προβαλλομένη, μαρασμὸν ἐμποιεῖ τῇ χλόῃ, καὶ φθορὰν τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς φέρει, καὶ λιμὸν ἡμῖν ἀπειλεῖ καὶ θάνατον· ὁ γὰρ ἐκ τῆς ξηρότητος καύσων, καθάπερ τις διακαὴς πυρετὸς, τὰ βλαστήματα μαραίνας, ἀφανισμὸν προμηνύει τῶν γεννημάτων αὐτῆς· ἀλλὰ τῷ ἐλέει σου ἐπίσκεψαι αὐτὴν, καὶ ὑδατώδεσι νέφεσι τὸν ἀέρα εὐκράτωσον, καὶ τῷ πλουσίῳ σου ὑετῷ τὴν γῆν καταδρόσισον, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς ψυχαγώγησον, καὶ ταῖς ἀναπνοαῖς τῶν καλλίστων ἀέρων τοὺς καρποὺς ἀρτίους καὶ μεστοὺς ποίησον, καὶ πλήθυνον αὐτοὺς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. δι' ὧν ὥρισας τὴν τοῦ σώματος ζωὴν διακρατεῖσθαι. ἐὰν μὴ σὺ τὴν διὰ τῶν ἑκουσίων σου ὄμβρων δώῃς χρηστότητα, ἡ γῆ ἡμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς· ἀλλὰ διὰ τὰ πλήθη τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπάκουσον τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου.

Digitized by Google

σου. Σὺ γὰρ εἶ ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, καὶ ὁ τῶν ἀγαθῶν χορηγός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ τῷ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς Ἀνομβρίαν Εὐχή, δ'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Κύριε, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Ἡλιοῦ λύσας τὸν αὐχμόν, καὶ τῇ τῶν ὄμβρων καταῤῥοῇ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καταβρέξας, καὶ τῇ εὐθηνίᾳ τῶν καρπῶν διαθρέψας τὸν Λαόν σου πλουσίως· αὐτὸς καὶ νῦν ὑπὸ τῆς ἐμφύτου σου χρηστότητος δυσωπούμενος, δώρησαι τῇ γῇ ὑετοὺς εἰρηνικούς, εἰς γονιμότητα τῶν ἐτησίων καρπῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ ὕδατα εἰς τόπους αὐτῶν ἀποκαταστήσας, καὶ τὴν γῆν ὑπ' αὐτῶν καλυπτομένην ὁρατὴν παρασκευάσας. Σὺ εἶ ὁ κελεύσας αὐτῇ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρπούς, εἰς ἀπόλαυσιν ἡμετέραν. Σὺ εἶ ὁ διὰ τὴν ἁμαρτίαν τῶν ἐπὶ τοῦ Νῶε ἀνθρώπων πηγὰς ἀβύσσου ῥήξας, καὶ καταῤῥάκτας ἀνοίξας Οὐρανοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς θαλασσώσας πρὸς ἐξάλειψιν πάσης σαρκός. Σὺ εἶ ὁ ἐν ὕδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷά σου. Σὺ εἶ ὁ νέφη μετεωρίζων, καὶ τούτοις ἐπιτάττων τὰς τῶν ὄμβρων ἀπολύειν σταγόνας. Σὺ εἶ ὁ ἀνάγων τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. Σὺ εἶ ὁ ὑετὸν ὁρίσας, καὶ βροχὰς ἑκουσίους ἀφορίσας, καὶ ποταμοὺς ὑδάτων ἀποπληρῶν, καὶ ποτίζων τὴν γῆν, καὶ μεθύων τὰς αὔλακας αὐτῆς, εἰς πληθυσμὸν τῶν ὡραίων αὐτῆς καρπῶν. Σὺ εἶ ὁ διελὼν θάλασσαν, καὶ ποταμὸν βάσιμον ἀπεργασάμενος, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας, καὶ πικρίαν ὑδάτων εἰς γλυκύτητα μεταβαλών. Οἶδε τῶν ὑδάτων ἡ φύσις τὸν αὐτῆς Ποιητήν, ἐπιγινώσκει τὸν ἑαυτῆς Δεσπότην, οὐκ ἀγνοεῖ τὴν ὀφειλομένην ὑπηρεσίαν. Ἂν ἴδῃ σε τὸν Δεσπότην ὀργιζόμενον καθ' ἡμῶν, ἢ ἀμέτρως κινουμένη ὄλεθρον κατεργάζεται, ἢ συστελλομένη συνέχεται, καὶ ἡ αὐχμηρία χώραν λαμβάνει, καὶ φλογώδης ὁ ἀὴρ γίνεται, καὶ τῆς γῆς οἱ βλαστοὶ μαραίνονται, καὶ ἡμεῖς εἰς χεῖρας κινδύνου πίπτομεν. Ἂν δὲ πάλιν θεάσηταί σε τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, εὐθὺς ὑετοὺς ἑτοιμάζει, καὶ οἱ ὄμβροι ἐπὶ τὴν γῆν καταφέρονται, καὶ ὁ ἀὴρ εὔπνους γίνεται, καὶ ἡ γῆ τῷ σῷ προστάγματι εἴκουσα, δαψιλεῖς εὐθὺς καρποὺς ἐκ τῶν ἑαυτῆς λαγόνων ἀνατέλλει. Σὲ τοίνυν τὸν Ποιητὴν καὶ Συνοχέα τοῦ παντὸς ἱκετεύομεν, λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· μνήσθητι, ὅτι ἔργα τῶν χειρῶν σου ἐσμέν· πρόσχες τῇ ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως ἡμῶν, ὅτι σὺ ἐποίησας ἡμᾶς· ἴδε τῶν πετεινῶν τὴν στένωσιν, τῶν κτηνῶν τὴν βοήν, τῶν νηπίων τὸν κλαυθμόν, τῶν νέων τὴν κραυγήν, τῶν γηραιῶν τὴν ταλαιπωρίαν, τῶν ὀρφανῶν τὴν στέρησιν, τῶν χηρῶν τὴν μόνωσιν, τῶν πενήτων τὸ ἐνδεές, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου τὴν ἱκέσιον φωνήν, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν γῆν, καὶ μέθυσον αὐτὴν ταῖς πιαινούσαις βροχαῖς· ἰκμάδος γὰρ ἀποροῦσα, τοῖς μὲν ἰδίοις βλαστήμασι μαρασμόν, ἀνθρώποις δὲ καὶ κτήνεσι τὸν ὄλεθρον ἀπειλεῖ. Δι' ὕδατος τὸν ὄλεθρον ἐπάγων ποτέ, ἐμνήσθης τοῦ Νῶε φερομένου ἐν τῇ κιβωτῷ, ὑπὸ τῶν ἀμετρήτων ἐκείνων ὑδάτων· ἐμνήσθης δὲ αὐτοῦ, καὶ τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ τῶν ἑρπετῶν, καὶ ἐπήγαγες πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ· καὶ τὸν Νῶε, καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ

ζῶα,

ζῶα, καθάπερ σπέρμα διατηρήσας εἰς γένεσιν δευτέρου Κόσμου. Καὶ νῦν διὰ τοῦ συνέχοντος αὐχμοῦ τοῦ ἀέρος, λιμὸν ἀπειλῶν καὶ θάνατον, μνήσθητι τοῦ πεποιθότος ἐπὶ σὲ Λαοῦ· μνήσθητι καὶ τῶν πετεινῶν, μνήσθητι καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πνεῦμα δρόσου ἐπάγαγε, καὶ ὁ αὐχμὸς κοπασάτω, καὶ τὰ σπέρματα τῆς γῆς τελεσφορήσον εἰς διατροφὴν ἀνθρώπων τε καὶ ζώων, καὶ πάντα πάλιν τῆς παρὰ σοῦ προμηθείας ἀξίωσον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀνατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σὺ εἶ ὁ ἐξάγων ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνον πηγάζων, καὶ ἐλαίῳ καθιλαρύνων τὰ τῶν ἀνθρώπων πρόσωπα, ὅπως τῶν χορηγουμένων παρὰ σοῦ ἀγαθῶν, ἐν ἀφθονίᾳ μετέχοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας δοξάζωμέν σου τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ Ἀνομβρίας Εὐχὴ, ἑ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ῥήματί σου τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν, ὁ χοῦν λαβὼν ἐκ τῆς γῆς καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ ψυχῇ λογικῇ καὶ εἰκόνι σου τιμήσας αὐτὸν, καὶ εἰπών· αὐξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν· ὁ διδοὺς τοῖς κτήνεσι τροφὴν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων, ὁ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ διὰ σαρκὸς ἐπιδημίᾳ σου νῦν μὲν ἑπτὰ, νῦν δὲ πέντε ἄρτοις χιλιάδας χορτάσας πολλάς· αὐτὸς πανάγαθε Δέσποτα, καὶ τὸν σὸν Λαὸν τοῦτον, τὸν ἐπικεκλημένον τὸ πανάγιόν σου ὄνομα, τῇ σῇ παντουργῷ καὶ μεγαλοδώρῳ δεξιᾷ πλουσίως διάθρεψον· ἔπιδε Κύριε ἐπὶ τοὺς πτωχοὺς τοῦ Λαοῦ σου, ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας· οἰκτείρησον πάντας ἡμᾶς συμπαθῶς. Σὺ γὰρ Δέσποτα φιλάνθρωπε μόνος εἶ Πατὴρ ἁπάντων ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ μόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς αἴρομεν, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· σὸς ἐστὶ λόγος πανάγαθε Δέσποτα, τὸ αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε. Δὸς οὖν τοῖς αἰτοῦσι νῦν Δέσποτα, σὺν τῇ πνευματικῇ τροφῇ, καὶ τὴν ἀναγκαίαν τοῦ σώματος, καὶ διάθρεψον πεινῶντα τὸν σὸν Λαὸν, ὄμβρους ἐπικαίρους, εὐκρασίαν ἀέρων, καὶ καρπῶν παντοδαπῶν εὐφορίαν τῇ γῇ χάρισαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ λύμῃ, καὶ πυρετοῖς, καὶ νόσοις παντοδαπαῖς ταλαιπωρουμένους ἐπίσκεψαι· ῥῦσαι Κύριε τὴν τῷ σῷ ὀνόματι ἐπικεκλημένην ταύτην πόλιν, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, καὶ φόνου, χαριζόμενος ἡμῖν τὰ ἐλέη σου. Χάριτι τοῦ ἀνάρχου καὶ ὁμοουσίου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοτίμου σου Πνεύματος, εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν θεηγόρων σου Ἀποστόλων, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ἐπὶ Ἀνομβρίας Εὐχὴ, ς'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καταδεξάμενος σάρκα φορέσαι, ἵνα δοξάσῃς θαυμασίως τὴν λογικὴν φύσιν τῇ ἀρρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ ἀγαθότητι, καὶ τοὺς ἐν ἀληθεῖ ἐπιγνώσει ἐπιστρέφοντας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας συμπαθεῖν ὑποσχόμενος· ὅταν γὰρ πρὸς σὲ ἐπιβλέψωσιν σχήματι δουλικῷ

λικῷ καὶ γνησίῳ διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν θείων σου ἐντολῶν, τότε καὶ αὐτοὶ ἐν παρρησίᾳ δυνήσονται σὲ τὸν Θεὸν ἵλεων καὶ εὐμενῆ καταστῆσαι. Νῦν οὖν ἄφες πάσας τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, καθάπερ ποτὲ τῷ Θεσβίτῃ Ἡλίᾳ ὑπήκουσας, ὥστε ῥήματι μόνῳ δῆσαι τὸν Οὐρανὸν πρὸς σωφρονισμὸν τοῦ ἀπειθοῦς ἐκείνου Λαοῦ· εἶτα δι᾽ αὐτοῦ πάλιν τῇ συνήθει φιλανθρωπίᾳ χρησάμενος, ταῖς νεφέλαις προστάξας, τὴν γῆν πᾶσαν κατήρδευσας ὕδατος ἀγαθοῦ. Οὕτω καὶ νῦν πάλαι ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ τοῦ σοῦ θεράποντος, καὶ θερμαῖς ταῖς δεήσεσι, παρείδε τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας, καὶ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ θερμῶς δεομένων σου· καὶ λῦσον τὸν αὐχμὸν τοῦτον τῆς γῆς διὰ τῆς ἐξομολογήσεως, καὶ κραυγῆς τοῦ Λαοῦ σου, καὶ κατάπεμψον ἐφ᾽ ἡμᾶς ὑετὸν ἀγαθὸν, ὅπως ἐμφορηθῶμεν τοῦ ὕδατος, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσῃ τοὺς καρποὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ εἰς τροφὴν ἡμετέραν, καὶ αὐτῶν δηλαδὴ τῶν ἀλόγων ζώων. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ μὴ παρείδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν, μηδὲ νικησάτω ἡ ἀνομία ἡμῶν τὸ ἔλεός σου, ἀλλὰ κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν· ἴδε τὴν συντριβὴν, καὶ σπλαγχνίσθητι· βλέψον ἐξ ἁγίου σου κατοικητηρίου· ἴδε τοὺς στεναγμοὺς τῶν πενήτων· ἴδε τὴν ἄωρον ἡλικίαν τῶν νηπίων, τῇ σφοδροτάτῃ δίψει πιεζομένην· ἴδε τὴν τῶν ἀκάκων βρεφῶν κάκωσιν· ἴδε τὰ σπλάγχνα τὰ μητρικά· ἴδε μαζοὺς ξηραινομένους ἀναιρεθέντων νηπίων· ἴδε τοὺς τῷ χρόνῳ προβεβηκότας καὶ νέους, ὥσπερ ὁρμαθοὺς εἰς χεῖρας ἀνόμων ἐκδιδομένας. Καὶ τοίνυν παρείδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ μὴ ἀπώσῃ ἡμᾶς εἰς τέλος· οὐ γὰρ ὕδατος μόνου δίψει τηκόμεθα, ἀλλὰ καὶ μυρίοις ἄλλοις κακοῖς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ βλέπομεν, ἵνα ἐπιχεθῇ ἐφ᾽ ἡμᾶς ὑετὸς ὠφελιμώτατός τε καὶ δαψιλέστατος, ἵνα καὶ τὴν δικαίαν σου ὀργὴν στήσῃς τῆς δεινῆς ταύτης αἰχμαλωσίας. Ἀμφότερα τοίνυν αἰτοῦμεν καὶ δεόμεθά σου φιλάνθρωπε, ἵνα τὰ φρέατα καὶ τοὺς ἀγροὺς ἡμῶν ἐμπλήσῃς ὕδατος, καὶ τὰς ψυχικὰς ἡμῶν ἀρούρας, εἰς κόρον ποτίσῃς καὶ ἐμπλήσῃς τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ τὰ φρέατα δηλαδὴ, τὰς καρδίας ἡμῶν εὐφροσύνης καὶ ἀρρήτου μεθύσῃς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ στήσῃς τὴν ἐπικειμένην καθ᾽ ἡμῶν ἄγριον ὁρμὴν τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ περὶ Ἀνομβρίας, καὶ ἐξαλλαγῆς ἀνέμων. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, ὁ τὴν Κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας, καὶ ἐξ αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον πλαστουργήσας, ὕστερον δὲ τῇ ἀρρήτῳ φιλανθρωπίᾳ πεπτωκότα τοῦτον, καὶ δοῦλον τῇ ἁμαρτίᾳ γενόμενον, ἀναλαβὼν καὶ καθαγιάσας, ὅπως μὴ ἀπόληται εἰς τέλος τὸ τῶν χειρῶν σου ἔργον. δοὺς δὲ τούτῳ καὶ τὰς αὐτοῦ ἐντολὰς εἰς ὑπόμνησιν τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῶν σῶν ἐνταλμάτων, τῆς θείας ἐνανθρω-

θρωπήσεως. Ὁ θεὸς ἐκοπίασας, καὶ ἠγωνίασας, καὶ ἐπείνασας, καὶ ἐδίψησας, πληρώσας πάντα δι' ἡμᾶς ὡς εἰκὸς τὰ ἀνθρώπινα, ἐπιβάς τε πλοίου, καὶ θάλασσαν πεζεύσας, καὶ κύματα ἄγρια, καὶ βίας ἀνέμων χαλινώσας, καὶ πάντα παθεῖν ἀναδεχόμενος, μέχρι Σταυροῦ καὶ θανάτου, ἵνα ἐν ᾧ πέπονθας καὶ ἐπειράσθης, βοηθῇς ἡμῖν τοῖς ἀσθενοῦσιν· αὐτὸς καὶ νῦν Βασιλεῦ ἅγιε, ὁ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν φιλανθρώπως ἀναλαβών, σπλαγχνίσθητι ἡμῖν τοῖς χειμαζομένοις σφοδρῶς, καὶ τῇ τῶν ἀναγκαίων ἐνδείᾳ πιεζομένοις, χορήγησον ἡμῖν κατὰ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μέθυσον τὴν γῆν ἡμῶν ὕδατος καθαροῦ, πρὸς καρποφορίαν αὐτῆς, ἐπωφελεῖς ἡμῖν τοὺς ἀέρας χάρισαι· καὶ καθάπερ ποτὲ τοὺς Μαθητάς σου δεήσαντας βυθιζομένους ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ τῆς τῶν ἀνέμων βίας, οὕτω καὶ νῦν διάσωσον ἡμᾶς ἐκ τῆς συνεχοῦς ἡμῶν περιστάσεως. Στῆσον καὶ νῦν τῆς θαλάσσης τὴν ἀγριότητα· κατάπαυσον τὰ ἐναντία πνεύματα τῇ σῇ προστάξει τῇ θεϊκῇ· δὸς ἡμῖν γαλήνην καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἀνιαρῶν. Ναὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἴδε, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου πρὸς τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου, καὶ δὸς πνεῦμα εὐθὲς πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπερχομένων ἡμῖν συμφορῶν, πρεσβείαις τῆς σε τεκούσης Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, περὶ Ἀνομβρίας, καὶ προσευχῆς. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ χοὸς δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τοῦτον διαμορφώσας, καὶ εἰς κάλλος ἐξωραΐσας τῇ ἀρρήτῳ σου μεγαλειότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ, καὶ ὡς εἰπεῖν, διὰ τῆς ἔξωθεν ὡραιότητος τοῦ ἀνδριάντος τοὺς χαρακτῆρας θαυμασίους ἐμφήνας τῆς λογικῆς ψυχῆς, καὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα, ἣν ἔδωκας αὐτῷ, πρότερον μὲν διὰ τῆς θαυμαστῆς ἐκείνης δημιουργίας, ἀπώλεσε δὲ ὡς μὴ ὤφελε διὰ τὴν πικρὰν τῆς γεύσεως ἡδονήν· ὕστερον μέντοι προσελάβετο διὰ τοῦ ἐμφυσήματος τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ διπλοῦν αὐτὸν εἶναι ποιήσας, ἐκ ψυχῆς δηλονότι, καὶ σώματος, καὶ τὴν μὲν ἅτε νοερὰν οὖσαν καὶ ἄϋλον, ἀρρήτοις λόγοις ἐκτρέφων τῷ θείῳ Πνεύματι, καὶ ἀξίαν αὐτὴν ἐργαζόμενος τῆς σῆς δόξης τε καὶ μεγαλειότητος· τὸ δὲ σῶμα τοῦ αἰσθητοῦ Ἡλίου, καὶ τῆς τῶν ἀέρων εὐκρασίας, καὶ τῆς ἐκ τούτων τελεσφορουμένης τροφῆς, εἰς αὔξησιν καὶ ἀναδρομὴν προβιβάζων καὶ διατρέφων. Ὁ ἀνοίγων τὴν σὴν χεῖρα, κατὰ τὸ προφητικὸν λόγιον, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶσαν τὴν λογικὴν καὶ ἄλογον φύσιν τῆς σῆς εὐδοκίας. Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν μὲν κάθαρσιν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν προσγινομένην διὰ τῆς ἐργασίας τῶν σῶν ἐντολῶν, διαλευκάνας προφητικῶς εἰπεῖν, λαμπροτέραν χιόνος τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος ποίησον, καθὰ καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς ἐντείλατο, ἐκλάμψειν αὐτὰς ὡς τὸν Ἥλιον· τοῖς δὲ σώμασιν ἡμῶν τοῖς κατεσκληκόσι ταῖς ἀνομβρίαις καὶ ἀσιτίαις ἐμπεπυρωμένοις, ὑγείαν δώρησαι, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν τοιούτων δεινῶν. Εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρους εἰρηνικοὺς ἐξαπόστειλον τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν·

μέθυσον τῶν αὔλακας ταύτης ὕδατος καθαροῦ, εἰς ζωοτροφίαν ἡμῶν τε καὶ τῶν ἀλόγων ζώων· στῆσον τὴν καθ' ἡμῶν ἐπερχομένην ῥομφαίαν, καὶ μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, παρέχων ἱλέῳ ὄμματι ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου ἡμῖν τοῖς σοῖς ἀναξίοις ἱκέταις, δυσωπούμενος ταῖς ἀκαταμαχήτοις πρεσβείαις τῆς ἀῤῥυπάρου καὶ ἀχράντως σωματωσάσης σε παναγίας Παρθένου, τῆς κοινῆς ἐλπίδος ἡμῶν· ὡς ἂν διὰ πάντων δοξασθῇ τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩ'Ν ΕΙ'Σ ΦΟ'ΒΟΝ ΣΕΙΣΜΟΥ͂.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὦ Χριστὲ τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος: Ἰωσήφ.

Ὠδὴ, α. ἦχος, πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ὡς φοβερὰ ἡ ὀργή σου· ἐξ ἧς ἡμᾶς· ἐλύτρωσω Κύριε· μὴ συγχέῃς ἐν τῇ γῇ· ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν· εὐχαρίστως σε δέ· ἀεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἡμῶν καθ' ἑκάστην· τῇ παντελεῖ· διορθώσει Δέσποτα· ὥσπερ φύλλον εὐτελὲς· διασείεις ἅπασαν τὴν γῆν· εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς· στηρίζων Κύριε.

Ρ Τῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου· πάντας ἡμᾶς· καὶ μὴ δῴης Κύριε· ἀπολέσθαι παντελῶς· τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς· παροργίζουσαν κακοῖς· σὲ τὸν μακρόθυμον.

Θεοτοκίον.

Ἱκετικῶς σοι βοῶμεν· Μῆτερ Θεοῦ· τὰ συνήθη ἀπάγγελμα σου· ἐπὶ πόλιν καὶ λαὸν· συμπαθὲς δεικνύουσα σεισμοῦ· βαρυτάτου καὶ φθορᾶς· πάντας ἀπάλλαξον.

Ὠδὴ, β΄. Ἴδετε ἴδετε·

Σείσας περιβλέψει σου· πᾶσαν τὴν γῆν Παμβασιλεῦ· ἀνέβαλες εἰς φόβον· ἡμῶν τὰς διανοίας· ἀλλ' ἄνες Δέσποτα οἰκτίρμον τὴν ὀργήν σου· καὶ μὴ δῷς εἰς παντελῆ· ἀφανισμὸν τὸν σὸν λαόν.

Τὶς δυσωπήσει σε· ὑπὲρ λαοῦ παντοδαποῦ· αἰσχύνης ὀφλημάτων· ἀεὶ καλυπτομένου· καὶ ἀπολέσθαι προσδοκῶντος τῇ ὀργῇ σου· ἐξ ἧς ἡμᾶς Χριστὲ· τοῦ σοῦ ἐλέους ἐξελοῦ.

Ἔδειξας φόβον σου· νυνὶ Χριστὲ τῇ φοβερᾷ· προβλέψει σου σαλεύσας· τῆς γῆς τὰ θεμέλια· ἀλλὰ συνήθως δεῖξον πάλιν ἐλεήμον· τὸ ἔλεος τὸ σὸν· μὴ ἀπολλύμεθα δεινῶς.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Τίς μητρὸς ἄνευ σου· δύναται ἄχραντε ἁγνή· Θεὸν ἀγανακτοῦντα· καθ' ἡμῶν καταλλάξαι· διὸ δυσώπει παναγία παῦσαι τάχος· τὸν κλόνον τῆς γῆς· ἐμφανοῦντα ὄλεθρον ἡμῖν.

Ὠδὴ, γʹ. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ· Κύριε.

Ἡ γῆ μαστίζεται ἡμῶν· κακῶς διακειμένων· καὶ ἀεὶ τὴν ὀργήν σου· συγκινούντων καθ' ἡμῶν· οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ· ἀλλὰ φεῖσαι Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Σαλεύσας Κύριε τὴν γῆν· ἐστερέωσας πάλιν· νουθετῶν ἐπιστρέφων· τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν· στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῷ· θείῳ φόβῳ θέλων ὑπεράγαθε.

Γεννώσας θάνατον πικρὸν· καὶ σεισμοὺς βαρυτάτους· καὶ πληγὰς ἀνηκέστους· ἁμαρτίας ἀδελφοί· ἐκφύγωμεν καὶ Θεῷ· μετανοίας τρόπους ἐπιδείξωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη οὖσα ἀγαθή· τὸν πανάγαθον Λόγον· ἐκτενῶς ἐκδυσώπει· τῆς παρούσης τοῦ σεισμοῦ· ῥυσθῆναι πάντας ὀργῆς· Θεοτόκε ἄχραντε δεόμεθα.

Ὠδὴ, δʹ. Χριστός μου δύναμις.

Σαλεύεις Κύριε· τὴν γῆν βουλόμενος· ἑδρασμῷ ἀληθείας· πάντας ἡμᾶς· Δέσποτα στηρίζεσθαι· σαλευομένους προσβολαῖς· τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Τῇ θείᾳ νεύσει σου· κλονεῖς τὰ σύμπαντα· καὶ δονεῖς τὰς καρδίας· τῶν ἐπὶ γῆς· κατοικούντων Δέσποτα· τῆς οὖν δικαίας σου ὀργῆς· ἄνες Κύριε τὰ κύματα.

Οὐδ' ὅλως ἔχουσαν· εἰς νοῦν τὸν φόβον σου· ἐκφοβεῖς τῇ κινήσει· πᾶσαν τὴν γῆν· μόνε εὐσυμπάθητε· ἀλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς· τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε Δέσποτα· Θεοῦ γινώσκοντες· ἐν ἁγίῳ ναῷ σου· χεῖρας οἰκτρὰς· αἴρομεν εἰς δέησιν· ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν· καὶ παράσχου τὴν βοήθειαν.

Ὠδὴ, εʹ. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Καὶ σὺ καρδία σείσθητι νῦν· βλέπουσα Θεοῦ τὴν ἀπειλὴν· ἐπικειμένην καὶ βόησον· φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Δέσποτα Κύριε· καὶ παῦσον τὴν δικαίαν· ὀργήν σου εὔσπλαγχνε.

Λαὸν καὶ πάλιν ὥσπερ τῷ σῷ· αἵματι ἐκτήσω Ἰησοῦ· μὴ παραδῷς εἰς ἀπώλειαν· ἐν τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν σεισμῷ φοβερῷ· χορὸς τῶν Ἀποστόλων· καθικετεύει σε.

Ὁδούς σου Δέσποτα τὰς ὀρθὰς· γνώμῃ ἀποκλίνοντες στρεβλῇ· εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν· σὲ τὸν συμπαθῆ τε καὶ ἀμνησίκακον· ἀλλ' ἵλεως οἰκτίρμον· γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Θεοτοκίον.

Νῦν βοηθείας ἦλθε καιρὸς· νῦν καταλλαγῆς χρεία ἁγνή· πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον· ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρουκότας ἡμᾶς· καὶ τῆς ἐπικειμένης· ὀργῆς λυτρώσηται.

Ὠδὴ. ϛʹ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα· παρρησίαν δυσωπεῖν· οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σου· σοῦ τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμὴν· κινοῦμεν παράκλησιν· δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σου· ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Νῦν ἐγνώκαμεν Κύριε· ὡς ἠλέησας ἡμᾶς· καὶ οὐδαμῶς συνέχωσας· ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώματι χαλεπῷ· πολλὰ πλημμελήσαντας· εὐχαρίστως διό σοι· προσκυνοῦμεν Χριστέ.

Προστάττεις σαλεύεσθαι· τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ὅπως ἡμᾶς παυσώμεθα· οἱ ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν· τοῦ κρείττονος στάσεως· καὶ τῷ φόβῳ σου Λόγε· στηριζώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε· ἀπορούμενον νυνὶ· τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον· καὶ μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν· Θεοῦ ἀγανάκτησιν· μεταποίησον τάχος· δυσωποῦμέν σε.

Ὠδὴ. ζʹ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὑπερύμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε· ὅτι οὐκ ἐθανάτωσας· τοὺς οἰκέτας σου σπαραγμῷ καὶ κλόνῳ φοβερῷ· τῆς γῆς ἀλλ' ἐφόβησας ζητῶν· τοῦ ἐπιστρέψαι τῶν κακῶν· καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμψωμεν· καὶ δάκρυα προχέωμεν· ὅπως ἵλεων τὸν Δεσπότην ἕξωμεν Χριστὸν· ἐκθλίψαι σεισμῷ πάντας ἡμᾶς· διὰ πληθω-ἁμάρτιαν· ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Οἴμοι κράζωμεν καὶ χεῖρας ἐκπετάσωμεν· πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον· καὶ παυσώμεθα τοῦ λοιποῦ ποιεῖν τὰ πονηρὰ· καὶ γὰρ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν· σαλεύει ἅπασαν τὴν γῆν· στηρίξαι θέλων ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ἄχραντε σωθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου· ἀφανισθῆναι μέλλοντας· ἐν ὀργῇ Θεοῦ καὶ θυμῷ μεγάλῳ καὶ φρικτῷ· τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς· διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν· ἁμαρτημάτων ἡμῶν.

Ὠδὴ, ηʹ. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τῆς δικαίας σου ταύτης· ὀργῆς φιλάνθρωπε· ἐπελθούσης ἀθρόως· συνεταράχθημεν· καὶ ἀπελπισμῷ· παντελεῖ συνεχέθημεν· προσαγανακτοῦντα· ὁρῶντες καθ' ἡμῶν σε.

Ἀνατείνωμεν χεῖρας· πιστοὶ καὶ ὄμματα· εἰς τὸν μόνον Δεσπότην· σώζειν δυνάμενον· καὶ κράζοντες Χριστὲ· τὸν θυμόν σου ἀπόστρεψον· ἀφ' ἡμῶν ταχέως· φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων· Μαρτύρων σύλλογος· Προφητῶν Ἀποστόλων· Ὁσίων Ἱεραρχῶν· ἅγιος χορὸς· ἱκετεύει σε Δέσποτα· φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου· τοῦ τεταπεινωμένου.

Ὁ γινώσκων οἰκτίρμων· τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν· καὶ εὐόλισθον πάντη· καὶ ἀδιόρθωτον· ἄνες τὴν ὀργὴν· καὶ τὸν τάραχον κόπασον· καὶ τῷ σῷ ἐλέει· οἰκτείρησον οἰκτίρμον.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε· τῶν εὐσυμπαθήτων· ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα· ἴδε τὸν κλαυθμὸν· καὶ τὸν στεναγμὸν· τοῦ λαοῦ σου καὶ τάχιον· τὸν παρακάλεσαι· ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Ὠδὴ, θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰδοὺ· οἱ πάντες ἐπταίσαμεν· καὶ φοβερῶς· ἡ γῆ μηδὲν σφαλοῦσα κολάζεται· νουθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος· ὅλην αὐτὴν σαλεύει· λάβωμεν αἴσθησιν· καὶ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν· ἐπιμελώμεθα.

Ὡρῶν· καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος· μιᾷ ῥοπῇ· ἠθέλησας ἐκτρῖψαι τοὺς δούλους σου· ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐσπλαγχνίας σου· Δέσποτα ἐκωλύθης· εὐχαριστοῦμέν σοι· οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς· μόνε φιλάνθρωπε.

Σεισμοῦ· μαχαίρας πικρᾶς ἁλώσεως· καὶ ἐθνικῆς· χειρὸς ἐπιδρομῆς καὶ συμπτώσεως· καὶ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ κακώσεως· πάσης ἄλλης οἰκτίρμον· ῥῦσαι καὶ πόλιν σου· ἅπασάν τε χώραν τῶν πιστῶς ὑμνολογούντων σε.

Ἡ γῆ· ἀγλώσσοις βοᾷ στενάζουσα· τί με κακοῖς· μιαίνετε πολλοῖς πάντες ἄνθρωποι· καὶ ἡμῶν ὁ Δεσπότης φειδόμενος· μόνην ἐμὲ μαστίζει· λάβετε αἴσθησιν· καὶ ἐν μετανοίᾳ τὸν Θεὸν· ἐξιλεώσασθε.

Θεοτοκίον.

Φοβερὰν· τοὺς τίκτειν μὴ ὑπομείνασαν· καταφθορᾶς· Παρθένε ἐξελοῦ ἡμᾶς ἅπαντας· καὶ σεισμοῦ βαρυτάτου καὶ θλίψεως· παύουσα τοῦ Δεσπότου· τὴν ἀγανάκτησιν· ἐν ταῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς· Θεοχαρίτωτε.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σεισμοῦ. ἦχος, α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ τὰ θεμέλια πάντα· τῆς γῆς σαλεύων Θεὸς· ὁ συνταράσσων μόνος· τῆς θαλάσσης τὸ κύτος· ὡς Κτίστης τῶν ἁπάντων· ῥῦσαι ἡμᾶς· τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς· ὑπὸ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας διὰ παντὸς· δυσωπούμενος φιλάνθρωπε.

Ὁ πολυέλεος μόνος· καὶ παντοδύναμος· Χριστὲ Σωτὴρ ὑπάρχων· διὰ τῆς Θεοτόκου· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· σῶζε ἀεὶ· ἀπὸ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ σεισμοῦ· πυρὸς μαχαίρας ἐθνῶν καταποντισμοῦ· τοὺς δοξάζοντάς σε πόλιν πιστῶς.

Τῆς νῦν δικαίας σου ταύτης· ὀργῆς φιλάνθρωπε· ἀθρόως ἐπελθούσης· μὴ συγχώσῃς οἰκτίρμον· μηδὲ διασκεδάσῃς· μὴ τῷ θυμῷ· τῆς ὀργῆς σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ τὸν τάραχον κόπασον τοῦ σεισμοῦ· καὶ τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον.

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ Σεισμοῦ. ἦχος. β΄. ἰδιόμελα.

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ· βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσσείονται Κύριε· ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὄμματι· ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας· μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῇς ἡμῖν· ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· τῆς φοβερᾶς ἡμᾶς· τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον· ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος

Ἦχος, πλ. β΄.

Νινευῗται τοῖς παραπτώμασι· τὴν διὰ σεισμοῦ ἀπειλὴν κατάχωσιν ἤκουον· ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τοῦ κήτους· τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν· ἡ μετάνοια παρακαλεῖ· ἀλλ' ὡς ἐκείνων βοὴν λαοῦ σου· μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν· οἰκτείρας προσεδέξω· καὶ ἡμᾶς παιδευομένους· διὰ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Ἦχος, πλ. β΄.

Φοβερὸς εἶ Κύριε· καὶ τίς ὑποστήσεται τῆς δικαίας σου ὀργῆς· ἢ τίς σε δυσωπήσει· ἢ τίς παρακαλέσει ἀγαθὲ· ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου· τὰ οὐράνια τάγματα· Ἄγγελοι Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι· Θρόνοι Κυριότητες· τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶντα· Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἶ Κύριε· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς ἀγαθὲ· διὰ σπλάγχνα ἐλέους σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β΄. Ψάλλεται δὲ τὸ παρὸν τροπάριον εἰς πᾶσαν Λιτήν.

Οὐράνιε Βασιλεῦ· φιλάνθρωπε Κύριε μακρόθυμε καὶ πολυέλεε· ἐπίδε ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου· ἴδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν· ἴδε καὶ τὴν κάκωσιν ἡμῶν· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς· μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· μὴ παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς ἐπιδρομὰς ἐθνῶν· ἢ εἰς χεῖρας βαρβάρων· ἢ εἰς χάος ἀπολέσθαι· μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν· ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου· καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα· ἔχεις ἔμφυτον τὴν ἀγαθότητά σου· σκέπε τὴν πόλιν ταύτην· ἔχεις πρέσβιν τὴν Θεοτόκον· τὴν σὲ τεκοῦσαν Λόγε· χορὸν τῶν Ἀποστόλων· καὶ πλῆθος τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων· δέξαι τὰς δεήσεις ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου· καὶ σῶσον ἀνεξίκακε τὴν κληρονομίαν σου.

Εὐχαὶ ἐπὶ ἀπειλῇ Σεισμοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ φοβερὸς καὶ θαυμαστὸς, ὁ μέγας καὶ ἀληθινὸς, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων αὐτὰ, ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται, ὁ σείων τὴν ὑπ' Οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς οὐ σαλεύονται, ὁ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σαλεύων, ἥδρασαι δὲ τῷ σῷ νεύματι· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου, ὅτι ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου· ἀμέτρητον δὲ καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου· αὐτὸς μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου παράσχου ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι· στήριξον τὴν Κτίσιν, στερέωσον τὴν γῆν, παῦσον τὸν κλόνον αὐτῆς, ἵδρυσον τὴν δονηθεῖσαν οἰκουμένην, καὶ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, μηδὲ καταδικάσῃς ἡμᾶς ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ

Digitized by Google

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς ἀπειλὴν Σεισμοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, φιλάνθρωπε Δέσποτα, μακρόθυμε Κύριε, ὁ πάσης αἰσθητῆς τε καὶ νοουμένης κτίσεως Δημιουργός, ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι τῆς ἀρρήτου δυνάμεώς σου, ὁ μόνος ἔχων ζωῆς καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, ὁ παιδεύων ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ φιλανθρώπως πάλιν ἰώμενος, ὁ τὴν πρόσκαιρον ἡμῶν ζωὴν τῇ πανσόφῳ σου προνοίᾳ διακυβερνῶν, καὶ πάντοθεν τὴν σωτηρίαν χρησίμως κατασκευάζων ἡμῖν. Οἴδαμεν, ὅτι διὰ τὰς πολλὰς ἡμῶν ἁμαρτίας συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, καὶ φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, μακρόθυμε. Ἡ καρδία ἡμῶν τετάρακται τῇ μάστιγι αὐτοῦ· δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐφ' ἡμᾶς τῇ συγκινήσει αὐτῆς, μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Διὰ τοῦτο δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν μόνον ἀνεξίκακον Κύριον· μὴ μνησθῇς ἀνομιῶν ἡμῶν ἀρχαίων τε καὶ προσφάτων, μὴ ἀντισταθμήσῃς τῷ βάρει τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τὴν προσήκουσαν ἀνταπόδοσιν· ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῆς γενεᾶς ἡμῶν ταύτης, οὐδεὶς ἐνώπιόν σου δικαιωθήσεται, ἀλλ' ἀπολεῖται παντελῶς ἀπὸ τῆς γῆς πάντων ἡμῶν τὸ μνημόσυνον. Μνήσθητι μακρόθυμε τῶν ἀπ' αἰῶνος οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀληθινῆς διαθήκης σου, καὶ μὴ καταπιέτω ἡμᾶς βυθὸς γῆς, μηδὲ συνεχέτω ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῆς· ἀλλ' οἰκτειρον συντετριμμένους ἡμᾶς, καὶ τεταπεινωμένους ἐλέησον, καὶ ὑπὸ τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς τεθορυβημένους, καὶ τρόμῳ πολλῷ, καὶ φόβῳ συνεχομένους, ἐπίσκεψαι. Εἰ δ' ἔπου καί τινες εἰσὶ μέσον ἡμῶν οἱ φοβούμενοι τὸ ὄνομά σου, καὶ τηροῦντες τὰ σὰ προστάγματα, βραχεῖά τις ἐκλελεγμένη μερίς, σπέρμα εὐλογημένον, θησαυρὸς κεκρυμμένος, σοὶ μόνῳ γινωσκόμενος καὶ τηρούμενος, κἀκείνων ὡς ἀγαθὸς ἐπάκουσον ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων δεομένων τῆς εὐεργεσίας καὶ τῆς συμπαθείας τῆς σῆς, καὶ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τούτων ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος προσαγομένας σοι, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὡς Ἀβραὰμ ὑπὲρ τῶν Σοδόμων, ὡς Δανιὴλ, καὶ Ἱερεμίου τῶν θείων σου Προφητῶν, ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας τὴν σὴν ἱλεωσαμένων ἀγαθότητα. Ἵνα κατὰ γενεὰν, καὶ γενεὰν δοξάζηταί σου τὸ τῆς φιλανθρωπίας, μακροθυμίας, ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, καὶ ἡμεῖς προσάγωμέν σοι δῶρον εὐχαριστήριον τὴν ἡμῶν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ δυναμούμενοι· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Σεισμόν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρμῶν ἀνεξάντλητος πηγή, τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἡ ἄπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας καὶ τῆς χρηστότητος, ὁ καὶ τὰς κατὰ γενεὰν ἐπαγομένας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγάς τε καὶ μάστιγας συμφερόντως διὰ φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιφέρων, ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατὲς καὶ ὀξύρροπον, καθάπερ τινὶ χαλι-

χαλινῷ τῷ θείῳ σου κατεχόμενον φόβῳ, μὴ ἀτάκτως κινῆται κατὰ τῆς θείας εἰκόνος, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυβρίζῃ. Στῆσον δεόμεθα τὸν φοβερὸν τῆς γῆς κλόνον, καὶ τὴν ἀήθη ταύτης φορὰν, ἣν νῦν δικαίως καθ' ἡμῶν κινῆσθαι ταύτην προσέταξας, εἰς ὑπόμνησιν τῆς περὶ πᾶσαν ἁμαρτίαν παρὰ φύσιν ἡμετέραν ὁρμῆς, καὶ τῆς σῆς διὰ ταύτην πρὸς ἡμᾶς δικαίας ἀποστροφῆς. Εἰ γὰρ ἡμεῖς τὰ σὰ προστάγματα διεφυλάττομεν, καὶ τῶν οἰκείων ὅρων ἐντὸς ἱστάμεθα, οὐκ ἂν ἡ γῆ τῷ σῷ παντοδυνάμῳ προστάγματι πειθομένη, καθ' ἡμῶν ἐκινεῖτο νῦν, τῆς φυσικῆς ἀκινησίας ἐξισταμένη, καὶ τῇ παρὰ φύσιν ταύτης κινήσει καταπιεῖν ἡμᾶς ἐκζητοῦσα. Καὶ δικαίως, ὦ δίκαιε Κύριε· οὐ γὰρ ποιοῦμεν τὰ προστάγματα τῆς βασιλείας σου, καὶ μὴ ποιοῦντες, οὐ φοβούμεθα τὴν σὴν δικαίαν ὀργὴν καθ' ἡμῶν Δέσποτα· ἀλλὰ τὸ πονηρὸν ποιοῦμεν ἐνώπιον τῶν σῶν ὀφθαλμῶν, μισοῦντες ἀλλήλους, φθονοῦντες ἀλλήλους, ὀργιζόμενοι κατ' ἀλλήλων, τὴν ἀγάπην ἀποστάμεθα, τὴν φιλαδελφίαν ἀπεβαλόμεθα, τὴν ἐλεημοσύνην ἀπωθούμεθα, καὶ τὴν φιλαργυρίαν ἠγαπήσαμεν, τὴν φιλοκτημοσύνην ἠσπασάμεθα, καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ἐμισήσαμεν, τὴν γαστριμαργίαν καὶ τὴν φιληδονίαν ἠγαπήσαμεν, τὴν δὲ νηστείαν καὶ ἐγκράτειαν οὐκ ἐποθήσαμεν, καὶ ἁπλῶς πᾶσάν σου ἐντολὴν ἠθετήσαμεν Κύριε, καὶ πᾶσαν ἁμαρτίαν διαπραττόμεθα. Διὰ ταῦτα γάρ φησιν, ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα· τοῦτο τῶν πονηρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ κατάλληλον ἀποτέλεσμα· ταῦτα τοῦ μίσους καὶ τῆς ὑπερηφανίας, καὶ τῶν ἐν κρυφῇ καὶ φανερῶς γινομένων ἀνομιῶν ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα, θανατηφόρους κἀνταῦθα πληγὰς ἐπάγοντα, κλόνους γῆς, καὶ σεισμοὺς, καὶ λιμοὺς, καὶ λοιμοὺς, καὶ πολεμίων ἐφόδους, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἀφόρητον ἐκείνην καὶ ἀτελεύτητον βάσανον. Ἀλλὰ μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, μηδὲ καταπιέτω ἡμᾶς ζῶντας ἡ γῆ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἵνα μὴ τῆς μετανοίας, καὶ τῆς ἐπιστροφῆς ζημιωθῶμεν καιρὸν οἱ τάλανες. Εἰ γὰρ καὶ πολλάκις τὴν μετάνοιαν ὑπεσχέθημεν, καὶ πολλάκις σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐψευσάμεθα, διὸ καὶ τὴν τομὴν κατὰ τὴν ἄκαρπον συκῆν κατέκρινας, τὴν γῆν ἀρτίως προστάξας καλύψαι πάντας ἡμᾶς. Ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν μακροθύμησον ὁ φιλάνθρωπος Γεωργὸς, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἁμαρτήματα, μὴ συναπολέσῃς τὸ μικρόν σου ποίμνιον τοῦτο φόβῳ συντετριμμένον, καὶ πένθει τεταπεινωμένον, καὶ τῷ τῆς γῆς κλόνῳ τε θορυβούμενον, καὶ ἀπορούμενον πάντοθεν· ἀλλὰ μνήσθητι μακρόθυμε τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου· ἵνα καὶ νῦν τῆς ἀφάτου χρηστότητος ἀπολαύοντες, εὐχαριστήσωμεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις καὶ φοβεροῖς ἔργοις σου, ἃ ἐποίησας καὶ ποιεῖς μετὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν κατὰ τὸ τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος. Χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ἀπό-

Digitized by Google

Ἀπόστολος, εἰς Σεισμόν. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου. Στίχ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὃν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ υἱὸν, ὃν παραδέχεται· εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί. εἰ δὲ τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ· πᾶσα δὲ παιδεία, πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης· διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας, καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε, καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

Ἀλληλουιάριον. Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς.

Εἰς Σεισμὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων, αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε· καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία. Κοινωνικόν.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν.

ΚΑΝΩΝ ΕἸΣ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ, ΚΑΙ Ὁμοούσιον, καὶ ζωοποιὸν, καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα, καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, εἰς ἀπέλασιν Λοιμικῆς ἀσθενείας.

Ὠδὴ, α. ἦχος, πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ Παντουργὸς καὶ συμφυὴς καὶ σύνθρονος· καὶ ὁμοδύναμος· καὶ τριφεγγὴς δόξα· Πάτερ ἀκατάληπτε· Υἱὲ καὶ Πνεῦμα ἅγιον· χαλεπῆς ἀσθενείας τοὺς σοὺς οἰκέτας ἀπάλλαξον· ὅπως σε χαρέντες δοξάζωμεν.

Ἁμαρτιῶν με καταιγὶς συνώθησεν, εἰς ἀσθενείας βυθόν, καὶ συνεχεῖς πόνοι ὥσπερ τρικυμίαι με χειμάζουσι τὸν δείλαιον, ὁμοδυνάμων κράτος, Τριὰς ἁγία σπλαγχνίσθητι, σῶσόν με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Τῆς συνεχούσης ἁμαρτίας λυτρώσασθαι, Τριὰς ἀμέριστε, ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου, σβεννύουσά μου τὸν καύσωνα, τῶν δεινῶν ἀλγηδόνων, καὶ τὴν ὑγείαν παρέχουσα, ὅπως ὀρθοδόξως ὑμνοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Τὸν Λυτρωτὴν καὶ Παντουργὸν καὶ Κύριον, κυοφορήσασα, τὰς ἡμῶν νόσους Πάναγνε βαστάσαντα, αὐτὸν οὖν καθικέτευε, χαλεπῆς ἀσθενείας, τοὺς σοὺς οἰκέτας λυτρώσασθαι, μόνη τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἐπουράνιοι Νόες, Ἀγγελικὰ τάγματα, Θρόνοι καὶ Ἀρχαὶ καὶ Δυνάμεις, καὶ Κυριότητες, ἐκδυσωποῦσί σε, τὸν ἀγαθὸν καὶ Σωτῆρα, λοιμικῆς ἀπάλλαξον νόσου τοὺς δούλους σου,

Ἵνα φιλανθρωπίας, ἐπὶ πολὺ Δέσποτα, σοῦ ἐπιδεικνύῃς τὴν ἄβυσσον, παντοδυνάμε, νόσου ἀπάλλαξον, θανατηφόρου καὶ πόνων, χαλεπῶν τοὺς δούλους σου μόνε μακρόθυμε.

Ὡς Θεοῦ παραστάται, λειτουργικὰ πνεύματα, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι τοῦτον, ἐκδυσωπήσατε, παῦσαι τὸ νόσημα, διασκεδάσαι τὴν λύπην, καὶ θανατηφόρου τε μοίρας λυτρώσασθαι. Θεοτοκίον.

Ἰαμάτων πηγήν σε, τῶν ἀγαθῶν ἔδειξεν, ἄβυσσος ἐκ σοῦ προελθοῦσα, Χριστὸς ὁ Κύριος, Κόρη πανάμωμε· διὸ κλυδωνιζομένους, ἀσθενείας λαίλαπι ῥῦσαι τοὺς δούλους σου. Ὠδὴ, δ΄. Σύ μου Χριστὲ, Κύριος.

Νῦν ἡ σκιὰ, ὄντως θανάτου ἐκύκλωσε, καὶ τοῦ ᾅδου πύλαις προσεπέλασεν, ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ὡς δυνατὸς, ἡμᾶς ἀναστήσας, θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῴζων τοὺς ἐν πίστει, ἀδιστάκτως βοῶντας, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ Μύσται αὐτόπται καὶ κήρυκες, εἰληφότες δωρεὰν τὰ ἰάματα, καὶ ἰατροὶ ὄντες ψυχικοὶ, ἐκ τῶν ἀναγκῶν με, Ἀπόστολοι ἐξαγάγετε, τῆς συνεχούσης νόσου, Ἰησοῦν δυσωποῦντες, τὸν Δεσπότην καὶ Ῥύστην καὶ Κύριον.

Ἁμαρτιῶν ζάλη ἡμᾶς νῦν κατέλαβεν, ἀσθενείας κύματα χειμάζουσι, πόνοι βυθίζουσι συνεχεῖς, θλίψεις καὶ ὀδύναι, ἡμᾶς τοὺς δειλαίους. ῥῶσαι, Ἀπόστολοι Κυρίου, ταῖς ἡμῶν ἱκεσίαις, βοηθείας τὴν χεῖρα ὀρέξατε. Θεοτοκίον.

Πόνοις δεινοῖς, καὶ συνεχέσι βαλλόμενοι, τῇ Παρθένῳ πάντες σοι προσπίπτομεν, τῇ κραταιᾷ σκέπῃ σου ἁγνὴ, σῶσον ἡμᾶς πάντας, οἰκτείρησον Θεονύμφευτε, ἐκλύτρωσαι τῆς λύμης, καὶ δεινῆς ἀρρωστίας, καὶ τὰ ἄλγη θεράπευσον Δέσποινα.

Ὠδὴ, ε΄. Ἱνατί με ἀπώσω.

Οἱ θαλάσσας ἀπάτης, ταῖς μελισταγέσιν, ὑμῶν παρακλήσεσιν, ἱεροὶ Προφῆται, καταπλύσαντες νῦν μεταβάλλετε, τὴν πικρίαν ὅλην, τῆς λοιμικῆς νῦν ἀσθενείας, ῥωσίας πρὸς θείαν γλυκύτητα.

Ἔτε-

Ἐνεπάγησαν βέλη· τὰ τῆς ἀσθενείας· προστάξει σου Κύριε· καὶ ἐπεστηρίχθη· ἐφ' ἡμᾶς ἡ σὴ χεὶρ παντοδύναμε· ὡς Θεὸς οἰκτίρμων οἰκτείρησον πάντας σοῦ ἐλέει· ταῖς εὐχαῖς τῶν ἁγίων Μαρτύρων σου.

Τὸν υἱὸν ὥσπερ πάλαι· χήρας ἐξαναστήσας· τῷ σῷ προστάγματι· νεκρωθέντα Λόγε· χαλεπῆς ἀσθενείας τὸν δοῦλόν σου· ἀγαθὸς ὢν μόνος· ὡς συμπαθὴς ἀπολυτρώσας· ζωοποίησον μόνε φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ἐν νυκτὶ τῇ τοῦ βίου· θύελλα κατέλαβε· πάσης κακώσεως· ἐπεκάλυψέ με· ἀσθενείας Παρθένε σκοτόμαινα· ἀλλ' ἀνάτειλόν μοι· ἀναψυχῆς πάναγνε φέγγος· καὶ πρὸς φῶς εὐρωστίας ὁδήγησον.

Ὠδὴ, ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εἰς πέλαγος ἀχανὲς· ἀσθενειῶν ἐγκείμεθα· καὶ λοιμικῆς συμφορᾶς· χειμάζει τὰ κύματα· κυβερνῆτα Κύριε· βοηθείας χεῖρα· ἐπεκτείνας νῦν διάσωσον.

Παραλυτὸν ὡς τὸ πρὶν· συνέσφιγξας θείῳ νεύματι· ἐκ νόσου ὀδυνηρᾶς· καὶ χρονικῆς κακώσεως· νόσου βαρυτάτης δὲ· οἰκτειρήσας δίδου· τὴν ὑγείαν πολυέλεε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς· τῶν Ἀποστόλων ὁ σύλλογος· τὸ στῖφος τῶν Ἀθλητῶν· νῦν ἐκδυσωποῦσί σε· μόνε πολυέλεε· ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου· ἀγαθὲ τοῦτον οἰκτείρησον. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν· τῆς παρθενίας κειμήλιον· καθάρισον δὲ ἡμᾶς· καὶ νόσων καὶ θλίψεων· καὶ τῆς συνεχούσης νῦν· ἀσθενείας ῥῦσαι· ἵνα πίστει σε δοξάζωμεν.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'. πρὸς τό. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προστασία ἄμαχε· τῶν θλιβομένων· καὶ πρεσβεία ἕτοιμε· τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σέ· ἀπὸ κινδύνων ἐκλύτρωσαι· μή με παρίδῃς ἡ πάντων ἀντίληψις.

Ὠδὴ, ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φλογίζει ἡ κάμινος· ἀμέτρων πόνων· καὶ κατακαίει με· πυρετοῦ λοιμικῆς τε· ἡ φλὸξ ἀπαύστως ἡ ἀναιδέστατος· ἀλλὰ τῇ δρόσῳ· ἀνάψυξον ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Προφῆται Ἀπόστολοι· Μαρτύρων δῆμος· θεῖοι Διδάσκαλοι· τῶν νοσούντων τὸ ἄλγος· ὑμῶν πρεσβείαις καταπραΰνατε· καὶ τὴν ὑγείαν· δωρήσασθε ψάλλουσιν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγῳ τὸν Λάζαρον· ἐξαναστήσας· νῦν ὡς ἐκ τάφου ἡμᾶς· χαλεπῆς ἀσθενείας· ἐξαναστήσας ζώωσον Κύριε· ἵνα βοῶμεν· ᾠδὴν χαριστήριον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Οἰκτίρμων ὑπάρχουσα· καὶ Μήτηρ οὖσα· τοῦ πανοικτίρμονος· οἰκτειρήσασα ῥῦσαι· τὸν σὸν λαὸν τὸν ἐπικαλούμενον· τὰ σὰ ἐλέη· Παρθένε καὶ ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὀδυνηρῶς στενάζομεν· ἀπὸ κλίνης ὀδύνης ἡμῶν· καὶ ἀπὸ λιμώδους ἀσθενείας κράζομεν· πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον· τὰ τῆς καρδίας ὄμματα· νῦν ἀνατείνοντες τὴν ὑγείαν αἰτούμενοι· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς Σῶτερ· καὶ ἀνάστησον ψάλλειν· λαὸς ὑπερυψοῦτε· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν· συμπαθῶς ἐνδυσάμενος· καὶ ὁμοιωθῆναι τοῖς βροτοῖς ἑλόμενος· εὐχαῖς τῶν Ὁσίων σου· ἀπεγνωσμένους σῶσον ἡμᾶς· ἔγειρον ἐκ τάφου ἀπογνώσεως ψάλλειν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δημιουργὲ τῆς φύσεως· χορηγὲ τῆς ἰάσεως· σπλάγχνα οἰκτιρμῶν καὶ εὐσπλαγχνίας πέλαγος· ὡς ἔχων μακρόθυμε· ἐπισκοπῇ ἐπίσκεψαι· ἀπὸ τῆς λοιμώδους ἀσθενείας λαόν σου· καὶ ζώωσον κραυγάζειν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ κραταιὰ βοήθεια· καὶ βεβαία ἀντίληψις· τῶν ἀπηλπισμένων ἡ ἐλπὶς πανάμωμε· ἐπίσκεψαι κάμνοντας· ὀδυνηρῶς τοὺς δούλους σου· κούφισον τὸ βάρος τῆς πικρᾶς ἀσθενείας· ἀπέλασον τὴν νόσον· τῆς λοιμώδους ἀνάγκης· καὶ σῶσον τοὺς σοὺς δούλους· παρθένε Θεοτόκε.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Θαυμάσια μεγάλα ὧν ἀριθμὸς· οὐχ ὑπάρχει ποιήσας· ἀθάνατε· ἐπὶ τοὺς σοὺς· δούλους τὰ ἐλέη σου ὁ Θεὸς· ὡς συμπαθὴς ἀνάδειξον· καὶ τῆς συνεχούσης ἡμᾶς νόσου· ἀπάλλαξον ὀδύνης· λιταῖς τῆς σὲ τεκούσης· καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων καὶ Προφητῶν· Ἀποστόλων Μαρτύρων· Ὁσίων τε· Ἱεραρχῶν· Ἱερομαρτύρων σου ταῖς εὐχαῖς· τὸν κοπετὸν τῶν δούλων σου· στρέψον παντοδύναμε εἰς χαράν· θεράπευσον τὰ ἄλγη· κούφισον τὰς ὀδύνας· καὶ τὴν ὑγείαν ἡμῖν δώρησαι.

Ψυχῶν τε σωμάτων τὸν ἰατρὸν· ἐν ἐλέει τὸν πλούσιον Κύριον· σὲ δυσωπῶ· ἴασαι τὰ πάθη μου τὰ πολλά· τῶν ὀδυνῶν ἀπάλλαξον· καὶ τῶν λυπηρῶν με ὡς ἀγαθὸς· καὶ μόνος εὐεργέτης· καὶ σῶζε τοὺς ἐν πίστει· εἰλικρινῶς σε μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Οἰκτίρμονα τεκοῦσα καὶ συμπαθῆ· καὶ Δεσπότην καὶ Κτίστην· καὶ Κύριον· νῦν ἐπ' ἐμοὶ· δεῖξόν σου συνήθως τοὺς οἰκτιρμοὺς· καὶ χαλεπῆς με λύτρωσαι· νόσου δαπανώσης μου τὴν ψυχήν· παρθένε Θεοτόκε· παράσχου μοι τὴν ῥῶσιν· ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνω σε.

Εὐχὴ εἰς πληγὴν θανατικοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρμῶν ἀνεξάντλητος πηγή, τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἡ ἄπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας καὶ τῆς χρηστότητος, ὁ καὶ τὰς κατὰ γενεὰν ἐπαγομένας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγάς τε καὶ μάστιγας συμφερόντως διὰ φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιφέρων· ἵνα τὸ

πρὸς

Digitized by Google

πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατὲς καὶ ὀξύῤῥοπον, καθάπερ τινὶ χαλινῷ τῷ θείῳ σου φόβῳ μὴ ἀτάκτως κινῆται κατὰ τῆς θείας εἰκόνος, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς ἐπιβουλὶς κακοῖς ἐξυβρίσῃ· στῆσον δεόμεθα τὴν κατὰ τῆς φύσεως ἡμῶν φερομένην ὀξεῖαν, καὶ ἄωρον ταύτην τοῦ θανάτου ῥομφαίαν, ἵνα μὴ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ποιήσῃς, μηδὲ τοῖς νοητοῖς καὶ αἰσθητοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν παραδώσῃς ἡμᾶς ἐξουθένημα. Ἐξηρήμωνται πόλεις, ἠφανίσθησαν ἀγοραὶ, ἱεραὶ πανηγύρεις, καὶ τελεταὶ, καὶ θείων ὕμνων συστήματα, τῷ πλείονι μέρει κατεσιγάσθησαν· οἰκίαι καλαὶ καὶ μεγάλαι, κατὰ τὴν γραφὴν, ἠφανίσθησαν, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ κατοικῶν ἐν αὐταῖς. Φόβος, καὶ τρόμος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ σκότος ζοφερὸς τοῦ φοβεροῦ τούτου θανάτου πάντας ἐκάλυψεν. Οὐ φθάνομεν Δέσποτα τοὺς τελευτῶντας ὡς ἔθος θρηνεῖν οἱ προσήκοντες, καὶ τὸ τέλος ἡμῶν φθάνει, καὶ ἄλλους ἐπιζητοῦμεν τοὺς θρηνοῦντας, καὶ κοινῷ τῷ τάφῳ παραδιδόμεθα. Οὐδὲ οἱ ζῶντες καὶ φαινόμενοι ζῆν ἤδη νομίζομεν τῷ φόβῳ τῆς φοβερᾶς ταύτης πληγῆς, μικροῦ καὶ ἑαυτοῖς ἀπιστοῦμεν· τὸ τοῦ θανάτου σύμβολον καὶ πληγὴν ἔχειν ἕκαστος ἐν ἑαυτῷ φανταζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ θανάτου τῷ δέει τοῦ θανάτου χαλεπῶς ἀποθνήσκοντες. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα· τοῦτο τῶν πονηρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ κατάλληλον ἀποτέλεσμα· ταῦτα τῆς ἀσελγείας, καὶ ἐπιορκίας ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα. Οὗτος ὁ τρικέφαλος ὄφις τοὺς παρ' ἡμῖν ὀδόντας ἐμπήξας, τὴν φθορὰν καὶ τὸν θάνατον τοῦτον ἐπήγαγε· διὰ ταῦτα ἔρχεται, φησὶν, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Διὸ οὐδὲ νοητοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπᾶραι, οὐδὲ προσδέξασθαι καθαρῶς, καὶ τὸ ἔλεον ἐφελκύσασθαί σου δυνάμεθα, τῷ βάρει τοῦ πεπονθότος καθάπερ τινὶ κλοιῷ σιδηρῷ κατακαμπτόμενος ἕκαστος. Ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, μηδὲ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, μηδὲ τὸν τῆς μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς καιρὸν ζημιωθῶμεν οἱ τάλανες. Διὸ καὶ τὴν πληγὴν τοῦ θανάτου ταύτην φιλανθρώπως ἐπήγαγες· οἴδαμεν ὡς πολλάκις τὴν μετάνοιαν ὑποσχόμενοι, καὶ πολλάκις ψευσάμενοι, τὴν τομὴν κατὰ τὴν ἄκαρπον ἐκείνην συκῆν κατεσπεύσαμεν. Ἀλλ' ἔτι, καὶ ἔτι μακροθύμησον ὡς φιλάνθρωπος γεωργὸς, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτὸν, ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἁμαρτήματα, ὁ δυνάμενος ἐκ τῶν σκληρῶν καὶ ἀκάρπων λίθων ἐγείρειν τέκνα τῷ Ἀβραάμ· σοὶ γὰρ μόνῳ πάντα δυνατὰ, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα φιλάνθρωπε Δέσποτα· ἵνα καὶ ἐφ' ἡμῖν εἰς γενεὰς, καὶ γενεὰς δοξασθείη σου τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς πληγὴν θανατικοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου πανάγαθε Δέσποτα, παρέβημέν σου τὰς σωτηρίους ἐντολὰς, τὰς ἱερὰς συνθήκας ἡμῶν, ἃς ἐπὶ τῷ θείῳ βαπτίσματι κατέναντι τοῦ μεγάλου σου θυσιαστηρίου ἐνώπιον Ἀγγέλων ἐποιησάμεθα, καὶ ἀνθρώπων, ἠθετήσαμεν τὸ φρικτὸν αἷμα τῆς διαθήκης, ἐν ᾧ ἡγιάσθημεν, κοι-

νὸν

Digitized by Google

νὸν ἡγησάμενοι καὶ τῷ πνεύματι τῆς χάριτος ἐνυβρίσαντες, καὶ τῆς φοβερᾶς καὶ ὑπερφυοῦς υἱοθεσίας καταφρονήσαντες. Πᾶσα γραφὴ καὶ θεῖος νόμος, καὶ διδασκαλία θεόπνευστος, ψόφος κενὸς καὶ ῥήματα πράξεως ἔρημα παρ' ἡμῖν ἐλογίσθησαν, ὀνόματι μόνον καὶ λόγοις τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν ἀληθῆ χριστιανισμὸν οἱ τάλανες περιφέρομεν· αἱ χεῖρες ἡμῶν πρὸς πᾶσαν ἁρπαγὴν καὶ πλεονεξίαν γεγόνασιν ἐπιτήδειοι· οἱ πόδες ὀξεῖς καὶ ἀνομώτατοι, καὶ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν καὶ κακοτρέχειαν ἕτοιμοι, τοῦ μείδους τῶν ἀδελφῶν ἐπιβαίνειν, καὶ καταπατεῖν, καὶ κατεσθίειν τοὺς πένητας· τὸ στόμα τὸ τῶν ἱερῶν εὐχῶν τε καὶ λόγων ὄργανον πάσης αἰσχρότητος καὶ μωρολογίας, ἐπιορκίας τε καὶ διαβολῆς ἀπετελέσαμεν ὄργανον· τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν καὶ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις, ἀσωτίας καὶ πάσης ἀσελγείας καθ' ὑπερβολὴν ἐπληρώσαμεν, τὸν ἐν ἡμῖν βασιλεύοντα νοῦν, τὸ θεῖον ἐκεῖνο σπέρμα καταπατήσαντες, καὶ τὰ μέλη σοῦ τοῦ Χριστοῦ, πόρνης μέλη ποιήσαντες, καὶ ἀντὶ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, φθορᾶς καὶ ἀκαθαρσίας ἀποθῆκαι γινόμενοι. Διὰ τοῦτο πανάγαθε Δέσποτα, τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐξετρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι· τὸ πλῆθος τῶν σῶν εὐεργεσιῶν, εἰς τιμωρίας ἡμῖν ἀφρόνως μετατεθείκαμεν. Καὶ ἐπειδὴ μήτε τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς, μήτε τοῖς ἀλλογενοῖς τοῦ πλησίον βελτίους γεγόναμεν, δικαίως καθ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν δικαίαν σου παίδευσιν καὶ τὴν πληγὴν ἐκινήσαμεν. Ἀλλὰ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς Κύριε· σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ καὶ σὲ προσκυνοῦμεν μόνον, καὶ μετὰ συντετριμμένης καρδίας, ὡς θυσίαν καθαρὰν τὴν ἐξομολόγησιν προσφέρομεν. Ἄνες, ἄφες φιλάνθρωπε Δέσποτα, στῆσον τὴν καθ' ἡμῶν φερομένην δικαίως μάστιγα· νικησάτω τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν πονηρὸν σύστημα, τὸ τῆς σῆς ἀπείρου χρηστότητος πέλαγος κατακαλυψάτω τῆς κακίας ἡμῶν τὴν πικρὰν θάλασσαν· ἔχομεν τῆς σῆς φιλανθρωπίας ὑποδείγματα μέγιστα, λῃστάς, καὶ πόρνας, τελώνας, καὶ τὸν ἄσωτον υἱόν, οἵτινες ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους παρευδοκιμοῦσι, καὶ εἰς τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν προάγουσι. Μετὰ τούτων καὶ ἡμᾶς ἐξομολογουμένους σοι καὶ προσπίπτοντας πρόσδεξαι Δέσποτα· εἰ δὲ καὶ τῆς αὐτῶν ἐπιστροφῆς, καὶ εἰλικρινοῦς μετανοίας πλεῖστον ἀπολειπόμεθα, τὸ λεῖπον ἀποπληρωσάτω ἡ ἄπειρος ἀγαθότης σου, μᾶλλον δὲ καὶ τὸ πᾶν· ἐπειδὴ καὶ τοῦ παντὸς ὅλως λειπόμεθα. Ἔχεις σὴν εὐσπλαγχνίαν τε καὶ συγγνώμην παρακαλοῦντάς σε, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν ἑκούσιον θάνατον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀχαρίστων ὑπέμεινας, τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἀποστόλων, τοὺς τῶν Ὁσίων ἱδρῶτας καὶ τῶν Μαρτύρων τὰ αἵματα, καὶ πρὸ πάντων τὴν κοινὴν τῶν ἁπάντων ἐλπίδα καὶ σωτηρίαν. τὴν ὑπὲρ λόγον ἀπορρήτως τεκοῦσάν σε Θεοτόκον· ὧν τὰς ἐντεύξεις φιλανθρώπως δεξάμενος, τῶν παρόντων ἀνιαρῶν, καὶ τῆς μελλούσης αἰωνίου κολάσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ ἀνάρχου σου Πατρός, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς λοιμικὴν νόσον. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Παντοκράτορ Δέσποτα, μακρόθυμε, πολυέλεε, εὐδιάλλακτε, φιλάνθρωπε, πανάγαθε, ὑπεράγαθε, παντοδύναμε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι διὰ μόνην ἀγαθότητος περιουσίαν τὴν ἡμετέραν φύσιν παρήγαγες· σὺ νοερὰν ψυχὴν καὶ λόγον ἐμπνεύσας ἡμῖν, καὶ εἰκόνι σου τιμήσας ἡμᾶς, τρυφῆς τοῦ παραδείσου, καὶ θεωρίας ἀγωγῆς καὶ ὁμιλίας θείας ὑπερφυοῦς κατηξίωσας· σὺ τὴν σὴν ἐντολὴν ἀθετήσαντας, καὶ ἀπάτῃ καὶ πλάνῃ καθυπαχθέντας δαιμονικῇ, καὶ τῆς σῆς ἐκπεσόντας δόξης, καὶ θάνατον ἀλλαξαμένους ζωῆς καὶ βασιλείας δουλείαν αἰσχράν, οὐ παρεῖδες διὰ πέλαγος ἄφατον μακροθυμίας καὶ ἀγαθότητος· ἀλλ' ἐπισκέψω πολυτρόπως διὰ πατέρων καὶ Προφητῶν· σὺ νόμον ἡμῖν τὸν ἐν γράμμασιν εἰς ἐπιστροφὴν καὶ παιδαγωγίαν ἔδωκας· Ἀγγέλους ἐπέστησας ὁδηγούς τε καὶ φύλακας διδάσκοντας καὶ χειραγωγοῦντας, οἱονεὶ πρὸς τὴν τοῦ κρείττονος εὕρεσιν. Ἐπεὶ δὲ πάντα ταῦτα κενὰ καὶ μάταια ἀπεδείξαμεν τῇ ἀμέτρῳ πρὸς τὴν κακίαν ἡμῶν ῥοπῇ, αὐτὸς σὺ τὴν δευτέραν τῆς φύσεως ἡμῶν δημιουργίαν τε καὶ ἀνάπλασιν ἀρρήτως ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων εἰργάσω, καὶ ὅλον τὸν ἡμέτερον ἄνθρωπον ἑνώσας φρικτῶς ὅλῃ σου τῇ θεότητι, καὶ σαρκὶ σάρκα, καὶ ψυχῇ τὴν ψυχὴν καθαγιάσας, καὶ θανάτῳ καὶ πάθεσι τῶν παρὰ φύσιν παθῶν καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξας ἡμᾶς, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν θείων σου ἐντολῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς κατηξίωσας. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡμεῖς τὰς θείας σου ἐντολὰς ταύτας παραβάντες, καὶ τῶν ὀρέξεων ἡμῶν καὶ τῶν θελημάτων ὀπίσω γενόμενοι πᾶσαν ἁμαρτίαν ἐπιμελῶς καθ' ἑκάστην διενεργοῦμεν, καταλαλιάν, βλασφημίαν, μνησικακίαν, ἐπιορκίαν, ψευδολογίαν, αἰσχρολογίαν, δόλον, ἔριν, φθόνον, καὶ πᾶσαν ἀθέμιτον αἰσχρουργίαν φυσικήν τε καὶ παρὰ φύσιν, καὶ ἣν οὐδὲ ἐν ἀλόγοις ζώοις ἐστὶν εὑρεῖν, ταύτην ἀσεβέστατα καινοτομοῦμεν· ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, τῆς βοηθείας τῆς σῆς γεγυμνώμεθα, μυκτηρισμὸς καὶ χλεύη τοῖς κύκλῳ ἡμῶν ἐγενήθημεν, τὸ σὸν ὄνομα τὸ πανάγιον καὶ προσκυνητόν, δι' ἡμῶν βλασφημεῖσθαι τοῖς ἔθνεσι πεποιήκαμεν. Τῇ κακίᾳ παλαιωθέντες, καὶ ταῖς τρίβοις ἀφρόνως χωλάναντες, πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν· οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός· ἱερεῖς καὶ λαὸς ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐτό. Διὰ ταῦτα κρίσει δικαίᾳ ἐξώσθημεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπερρίφημεν τῆς μεγάλης σου ἀντιλήψεως, καὶ τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι. Λοιμοὶ καὶ αἰχμαλωσία, καὶ στενοχωρία, καὶ ἀπορία, καὶ θάνατοι ποικίλοι, καὶ συνεχεῖς, τοὺς τρισαθλίους ἡμᾶς ἐμερίσαντο, ἵνα διὰ τῶν τοιούτων μαστίγων πρὸς ἑαυτὸν ἄκοντας ἑλκύσῃς φιλάνθρωπε. Ἀλλ' οὐδὲ οὕτω γέγονέ τι πλέον παρ' ἡμῶν· παρέδωκας ἡμᾶς εἰς δουλείαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς αἰχμαλωσίαν, καὶ σφαγὴν, καὶ διαρπαγὴν τοῖς ἀνόμοις, καὶ οὐδὲ οὕτω συνήκαμεν, οὐδὲ τῶν πονηριῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ἀπέστημεν. Μικρὸν τῆς δουλείας ἀνῆκες ἡμᾶς παραδόξως, καὶ τῶν ἀσεβῶν παρὰ πᾶσαν ἠλευθέρωσας ἐλπίδα· καὶ ἔτι μᾶλλον προσεθήκαμεν ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, τῇ εὐεργασίᾳ

γασίᾳ

γεσίᾳ φυσιωθέντες, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, καὶ τῇ ἀνέσει καταχρησάμενοι. Διὰ ταῦτα πανάγαθε Δέσποτα, ὡς μήτε διὰ τῶν λυπηρῶν καὶ τῶν δεινῶν σωφρονιζομένους· μήτε διὰ τῶν σῶν εὐεργεσιῶν καὶ τῶν χαρίτων βελτίους γινομένους, κρίσει δικαίᾳ κατεδίκασας ἡμᾶς, καὶ ἀπωλείᾳ, καὶ πανωλεθρίᾳ, καὶ ἀφανισμῷ παντελεῖ παραδέδωκας, καὶ δῆλον, ὡς τέλεον ἐκτριβῆναι καὶ ἀφανισθῆναι κατεκρίθημεν, ἀφ' ὧν οὕτως ἀφειδῶς τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους περιωρῶν ἐξεθέρισας, ὡς μηδὲ ῥίζαν, μηδὲ σπέρμα τῷ Ἰσραὴλ ὑπολειφθῆναι, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἀλλὰ γενέσθαι ἡμᾶς ὡς Σόδομα, καὶ ὡς Γόμορρα, καθ' οὓς κατακλυσμὸς ἄρδην πάλαι διέφθειρεν, αὐταῖς ῥίζαις, καὶ αὐτοῖς κλάδοις ἀφανισθέντας. Οὐδὲ γὰρ νόσος ἐπιπεσοῦσα κατὰ μικρὸν μετρίως ὑπεξάγει τοὺς θνήσκοντας, ἀλλὰ καθάπερ σφαγέως παρόντος καὶ ἑκάστῳ μετὰ τῆς ῥομφαίας καιρίαν ἐπιφέροντος, οὕτως ἅμα τε τὴν πληγὴν, καὶ τὸ σύμβολον ἀθρόον ἐδέξαντο τοῦ θανάτου πολλοὶ, καὶ ἅμα πάντας ἐξαίφνης τὸ σκότος ἐκάλυψε· καὶ ὁ θάνατος, ὡς μόνον εἰπόντας, ὅτι ἐπλήγημεν, κατὰ πόδας εὐθὺς ἐπακολουθεῖ, ὥστε συνδύο, καὶ συντρεῖς ἐκβάλλεσθαι ἀπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκίας, καὶ πρὸς ἐκφορὰν ἀπάγεσθαι ὥσπερ σωρηδὸν ἐπὶ μιᾷ κλίνῃ κειμένους, καὶ μηδ' ἐξαρκεῖν τοὺς περιλειπομένους τῶν νενομισμένων ἀξιοῦν τοὺς προσήκοντας, μηδ' ἔχειν πρός τινα πρῶτον τὴν συγγένειαν πορευθῆναι, πάντων ἁπλῶς ὁμοῦ φθειρομένων ἐλεεινῶς, καὶ παραπεμπομένων τῷ ᾅδῃ. Ἀλλ' ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ πανταχόθεν ἐλαυνομένους, μὴ ἐξευρίσκειν τί μᾶλλον τῆς συμφορᾶς θρηνῆσαι προσήκει, πότερον τὸν ἄωρον θάνατον, ἢ τὸ αἰφνιδίως οὕτως ἁρπάζεσθαι, ἢ τοὺς προαπελθόντας, ἢ τοὺς τηνικαῦτα ἐκπνέοντας, ἢ τοὺς αὐτίκα τοῦτο πείσεσθαι μέλλοντας, ἢ τοὺς περιεῖναι δοκοῦντας, καὶ ἀνωτέρους τοῦ πάθους. Περὶ πάντων δὲ καὶ μᾶλλον ἔπεισιν ὀδύρεσθαι καὶ δακρύειν, ὡς οὐ περιλειπομένης ἐλπίδος οὐδὲ μιᾶς, μὴ καὶ ἑαυτοὺς ἐν ὀλίγῳ μετὰ νεκρῶν ἀριθμεῖσθαι, οὕτως ἀπηλπισμένοι πανταχόθεν προκείμεθα, καθάπερ θρέμματα τῆς σφαγῆς ἀναμένοντες. σήμερον περιΐσταται τοῖς πατράσι καὶ ταῖς μητράσι χορὸς παίδων, χορὸς υἱωνῶν, χορὸς ἄλλων συγγενῶν, καὶ συνήθων, ὥστε στενοχωρεῖσθαι τὰς οἰκίας τῷ πλήθει συναγομένων ἐνίοτε κατὰ πατρίας καὶ συγγενείας, καὶ αὔριον ἄπαιδες, ἔρημοι, ἐλεεινοὶ, περιηρημένοι, καὶ ὥσπερ ἠκρωτηριασμένοι τὰ καιριώτατα καὶ ἀθρόως τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ἀποβαλλόμενοι, καὶ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ γένους, καὶ τῆς διαδοχῆς τῆς εἰς ἔπειτα γενεᾶς, καὶ πάντων ὁμοῦ τῶν φυσικῶν, καὶ τῶν φιλτάτων, καὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων στερούμενοι. Ἐξεπλάγημεν οὖν φιλάνθρωπε Δέσποτα τῷ μεγέθει τῆς ἀφορήτου ταύτης συμφορᾶς καὶ τῆς μάστιγος, καὶ μικροῦ ἐξέστημεν ἑαυτῶν· καὶ ἀπορία, καὶ ἀμηχανία περιέχει ἡμᾶς, καὶ φόβος καὶ τρόμος ἀνεκδιήγητος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου, καὶ ἀπειρήκαμεν καὶ ἀπεγνώκαμεν παντάπασιν. Οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ζῶσιν ἑαυτοὺς εἶναι λογιζόμεθα, οὐδ' ἐν τῷ καθεστηκότι τοῦ νοὸς ἐσμέν· ἀλλ' ἕκαστος τὴν πληγὴν καὶ τὸ σημεῖον ἑαυτῷ φανταζόμενος ἔχειν, πυκνὰ τῶν μελῶν ἐφαπτόμενοι, καθ' ὥραν ἐξιστάμενοι, κἂν κώνωψ ἐπέλθῃ,

κἂν

κἂν ζωΰφιόν τι δάκῃ, τὸν ὄλεθρον παρεῖναι οἰόμεθα ὑπὸ τοῦ δέους, καὶ περὶ τοῦ θανάτου νεκροῦσθαι δοκεῖ. Ὅθεν καὶ περιαγόμεθα ἅπαντες, ὥσπερ ἡμιθνῆτες καὶ ἐκλελυμένοι καὶ πανταχόθεν ἠπορημένοι, καὶ μηδεμίαν καταφυγὴν εὑρίσκοντες, καὶ τὸ δὴ χεῖρον, ὅτι οὐδὲ διᾶραι τὰ ὄμματα ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὐδὲ ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ δέξασθαι ἐνώπιόν σου τολμῶμεν οἱ τάλανες, τῷ κέντρῳ τοῦ συνειδότος πληττόμενοι. Ἀλλὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας ἀνάμεστα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, αἰσχύνῃ τὰ πρόσωπα καλυπτόμενοι, ἀναξίους ἑαυτοὺς τῆς βοηθείας καὶ τῆς σῆς ἀντιλήψεως κρίνομεν. Τοῦτο μόνον συντετριμμένοι καὶ τεταπεινωμένοι, κατῃσχυμμένοι βοῶντες πρὸς σὲ τὸν ἀγαθὸν Θεόν· δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ δικαία ἡ κρίσις σου, καὶ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν. Μᾶλλον δὲ, οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ταύτην καθ' ἡμῶν ἐπιφερομένην μάστιγα, φιλάνθρωπον πλέον, ἢ δικαίαν εἶναι ὁμολογοῦμεν· πᾶσα γὰρ μάστιξ καὶ πληγὴ, καὶ πᾶς ὄλεθρος καθ' ἡμῶν ἐπιφερόμενος, ὀλίγος ἐστὶ καὶ μικρὸς πρὸς τὰ πολυπληθῆ ἡμῶν ἀνομήματα. Διὰ μὲν οὖν τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, οὐδὲ θαρρῆσαι ἔχομεν δικαιοκρῖτα Κύριε, ἵνα τὴν σὴν ἱκετεύσωμεν ἀγαθότητα, λύσιν τῆς φοβερᾶς ταύτης εὑρεῖν ἀπειλῆς· ἡ δὲ ὑπερβολὴ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν ἡ ἄβυσσος, πολυέλεε Δέσποτα, κατατολμᾶν ἀναγκάζει καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν ἀξίαν ἐπιζητεῖν. Ὅθεν Θεὲ ὑπεράγαθε, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, δεόμεθά σου τῆς γαληνότητος· στῆσον τὴν καθ' ἡμῶν τοσαύτην ἐπιφερομένην ὀξεῖαν καὶ ἄωρον τοῦ θανάτου ῥομφαίαν, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς τέλος ἀπολέσθαι διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, μηδὲ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν φιλάνθρωπε, μηδὲ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, ἣν διέθου τοῖς πατράσιν ἡμῶν, μηδὲ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς ποιήσῃς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. Ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν ἡμετέρων κακῶν· σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν Κύριε, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· ἐκτός σου ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν· σοὶ μόνῳ μετὰ συντετριμμένης καὶ τεταπεινωμένης καρδίας παριστάμεθα, καὶ δακρύοντες βοῶμεν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Δέξαι φιλάνθρωπε τὴν κοινὴν ταύτην συμβοὴν ἡμῶν, καὶ τὸν καρδιακὸν πόνον, ὡς ἐδέξω τὰ δάκρυα Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ θανάτου τοῦτον ἐρρύσω, καὶ χρόνον ζωῆς ἐδωρήσω παρὰ τὸν ὡρισμένον τοῦ τέλους αὐτοῦ· ἀπέστρεψε γὰρ, φησὶν, Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἔκλαυσε, καὶ παραυτὰ ὡς φιλάνθρωπος Δεσπότης τὸν Προφήτην ἀπέστειλας, λέγοντα αὐτῷ· ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου, καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰ ἔτη σου, πεντεκαίδεκα ἔτη. Αὐτὸς οὖν ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ εἰπών· οὐ θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, σπλαγχνίσθητι καὶ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου τὸν δικαιότατον ἀφ' ἡμῶν, καὶ μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν. Ὁρᾷς Δέσποτα, ὅπως ἐσμικρύνθημεν, καὶ ὠλιγώθημεν ἡ κληρονομία σου, καὶ τὸ ἅγιον ἔθνος σου, καὶ τὸ πλήρωμα τῆς γῆς ὅλης, οὗ ἡ σκιὰ καὶ τὰ ὄρη περιελάμβανε. Μνήσθητι φιλάνθρωπε

τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ θανάτου, καὶ τοῦ ἑκουσίου πάθους σου, οὗ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν κατακρίτων ὑπέμεινας, καὶ μὴ ἁρπάσῃ ὡς λέων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Οἶδας μακρόθυμε, ὡς οὐδεμία πληγὴ τῶν ἀναισθήτων οὕτως Αἰγυπτίων καθήψατο, ὡς ἡ τῶν πρωτοτόκων φθορὰ καὶ ἀπώλεια· ἐφ' ἡμῖν δὲ, ἀμύθητος ἐστὶν ἡ συμφορά, καὶ ἀνείκαστον τὸ δεινόν, πάντων ὁμοῦ καὶ τῶν πρώτων, καὶ τῶν μέσων, καὶ τῶν ἐσχάτων πρὸ ὥρας οὕτως ἁρπαζομένων ἐξαίφνης. Σπλαγχνίσθητι οὖν εὐδιάλλακτε Κύριε, ἐπὶ τοῖς δάκρυσι καὶ τοῖς κλαυθμοῖς τῶν νηπίων, καὶ τῶν βρεφῶν, καὶ τῆς ἁπλάστου πάσης καὶ ἀώρου ἡλικίας, καὶ στῆσον τὴν καθ' ἡμῶν δικαίαν σου ἀγανάκτησιν, καὶ κοπασάτω ἡ θραῦσις πολυέλεε Κύριε· καὶ γὰρ πληγὴν καὶ τὸ σύμβολον τοῦ θανάτου τὰ βρέφη δεξάμενα, καὶ ἐν συναισθήσει τοῦ κακοῦ καὶ τῆς φθορᾶς γενόμενα πρὸς ἡμᾶς κεχήνασι, καὶ ὅλοις ὀφθαλμοῖς ἐνατενίζουσι, καὶ χεῖρας ὀρέγουσι, καὶ δάκρυσι, καὶ ψελλίσμασι, καὶ ἀκοαῖς ἀσήμοις, καὶ οἷς ἔχουσι κινήμασι τὴν σφαγὴν δεικνύουσι, καὶ τὸν ὄλεθρον ἀποδύρονται, καὶ πρὸς βοήθειαν αὐτῶν πᾶσι τρόποις ἡμᾶς ἐφελκύσασθαι δῆθεν βιάζονται· ἡμεῖς δὲ μηδαμόθεν δυνάμενοι χεῖρα τούτοις ἐπορέξαι, πρὸς σὲ τὸν πάντα δυνάμενον καταφεύγομεν, καὶ παρὰ σοῦ μόνου τὴν βοήθειαν καὶ τὴν λύσιν τῶν δεινῶν ἐξαιτούμεθα. Σοὶ γὰρ μόνῳ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐχὴ ἑτέρα ἱκετήριος πρὸς Θεὸν, λεγομένη ἐν καιρῷ Λοιμοῦ, καὶ Λιμοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ὁρωμένην ταύτην κτίσιν τῇ δημιουργικῇ σου προστάξει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον οἰκείαις χερσὶ διαπλάσας τῇ ἄκρᾳ σου ἀγαθότητι, καὶ πρότερον μὲν πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἑτοιμασίαν ἀδάπανον καὶ ἄνετον ἐκτελέσας εἰς βρῶσιν καὶ πόσιν, ἅμα δὲ τῇ παραβάσει τῆς ἐντολῆς, στερήσας αὐτὸν τῆς ἀκηράτου τρυφῆς ἐκείνης, καὶ ἑτέραν διαγωγὴν αὐτῷ ἐπίμονον παρεχὼν συμφερόντως, ὥστε καρποὺς ἐκφέρειν ἐπιτάξας τὴν γῆν εἰς τροφὴν ἡμετέραν, καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων πολυειδῶς καὶ ποικίλως, καὶ τοῖς μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν σπερμάτων τῆς γῆς χορηγῶν τὰ πρὸς χρείαν, τοῖς δὲ ἑτέρως κατὰ τὴν προνοητικήν σου δύναμιν, δι' ἧς καὶ τοὺς τῆς θαλάσσης ἰχθύας ἐφορᾷς τῇ σῇ χρηστότητι· τῆς σῆς δεξιᾶς ἀνοιγομένης καὶ ἐμπιπλώσης πᾶν ζῶον εὐδοκίας· ὁ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τέρατα ἐργασάμενος ἔν τε τῇ παλαιᾷ, καὶ τῇ νέᾳ διαθήκῃ, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου, καὶ καθάπερ ποτὲ, διὰ τοῦ Ἰωσὴφ ἐκείνου τοῦ φέροντος τύπον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἅπαντα τὸν Ἰσραηλίτην ἐκεῖνον διέθρεψας λαὸν δαψιλῶς, οὕτω καὶ νῦν διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, χορήγησον τὰ πρὸς τροφὴν καὶ ἀνάπαυσιν ἡμετέραν, καὶ τῶν ἀνιαρῶν πάντων ἀπαλλαγὴν ἡμῖν δώρησαι, τοῦ Λοιμοῦ, καὶ Λιμοῦ, τῆς προσδοκωμένης ἀνάγκης καὶ βίας ἐλευθερώσας ἡμᾶς· ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία. Τοῦ Κυρίου Ἀνθίμου.

Ὁ Τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ καὶ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἐργασάμενος· ὁ τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δουλείας τοῦ Φαραώ· ὁ τῇ χειρί σου τῇ δεξιᾷ τοῦτον καθοδηγήσας, καὶ ἀβλαβῆ διασώσας πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας· ὁ πρότερον μὲν διὰ τῶν ὀρνίθων ἐκείνων εἰς κόρον ἐκθρέψας, οὐκ εὐαρίθμητον λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ ξηροτάτῃ· ὁ ὀμβρήσας τὸ μάννα καθάπερ ὕδωρ ἐκ πηγῆς ἀενάου· ὁ τὴν ἀκρότομον πέτραν πηγὰς ὑδάτων ὀμβρῆσαι παρασκευάσας, καὶ πάντας κορέσας τῇ τοῦ ὕδατος ἐκχύσει τῇ δίψει πιεζομένους, οὕτω καὶ νῦν ἡμᾶς θρέψον τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι. Χορήγησον ἡμῖν τὰ δέοντα, καὶ αὐτάρκησον πρὸς ὑπουργίαν, καὶ τροφὴν ἡμετέραν· δεῖξον καὶ ἐν ἡμῖν τὰ σὰ μεγάλα θαυμάσια, καὶ θρέψον ἡμᾶς εἰς κόρον τῇ εὐλογίᾳ τῆς σῆς χρηστότητος· πάντα γὰρ δυνατά σοι· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ ἐκθρέψας μυριάδας λαοῦ ἐν ὀλίγοις ἄρτοις ἐν τῇ ἐρήμῳ, θρέψον καὶ νῦν ἡμᾶς τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΠΕΙΛΗΝ

Βροντῶν καὶ Ἀστραπῶν.

ΠΑλιν σοῦ Κύριε τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου, μνήμη παιδείας· πάλιν δούλων ἀχρείων συγχωρήσεως δεήσεις γινωσκόντων· ὡς ὅσον ὑπερβάλλει τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων, τοσούτῳ πλέον καὶ αὐτὸς ὑπερέχεις τῇ ἀμνησικάκῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ· διὸ καὶ δεόμεθά σου, ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν, ὅπως μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐλέει σου ζωώσῃς ἡμᾶς τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ στερεῶν βροντὴν, καὶ μετασκευάζων ἀστραπὴν, καὶ πάντα περιάγων πρὸς σωτηρίαν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σου· ἔπιδε τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐφεστώσης ἀπειλῆς· ἐβρόντησας γὰρ ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνας, καὶ συνετάραξας ἡμᾶς· διαλλάγηθι εὔσπλαγχνε· πρὸς σὲ καταφευγόμενοι, καὶ τοὺς πλουσίους σου οἰκτιρμοὺς κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησον τοὺς δούλους ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Μὴ καταφλεξάτω ἡμᾶς τὸ πῦρ τοῦ θυμοῦ σου, μηδὲ καταφαγέτω ἡμᾶς θυμὸς ἀστραπῶν καὶ βροντῶν σου· ἀλλὰ τῇ συνήθει σου χρηστευόμενος εὐσπλαγχνίᾳ· πράϋνον τὴν ὀργήν σου, καὶ εἰς αἰθρίαν τὸν ἀέρα μετάβαλε, καὶ ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι τὴν ἐπι-

κείμενον ζόφον διακόψας, καὶ τὴν ἀχλὺν εἰς γαλήνην μεταποίησον.

Ἐκφώνως.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΔΥΣΚΡΑΣΙΑΣ
Ἀνέμων, καὶ κλύδωνα θαλάσσης.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ συνυποστάτῳ καὶ ἀνάρχῳ σου Λόγῳ, καὶ τῷ ζωοποιῷ καὶ ὁμοτίμῳ σου Πνεύματι, ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ πάντα· ὁ θαλάσσῃ θέμενος ὅριον ψάμμον, καὶ σταθμήσας ὄρη τε, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ· ὁ σπιθαμῇ μετρήσας οὐρανὸν, καὶ δρακὶ συνέχων τὴν γῆν· ὁ μέτρα καὶ κανόνας καὶ ὅρους, ἁρμονίας τε καὶ τάξεις τῇ ὁρωμένῃ καὶ αἰσθητῇ κτίσει ταύτῃ δοὺς, καὶ καιρῶν ἀλλαγὰς, καὶ τροπὰς ἡλίου κράσεσι στοιχείων, νεύματί σου ταύτην συνέχων ἀρρήτως, καὶ πρὸς τὸ ἀπαθές τε καὶ ἄλυτον διακυβερνῶν· αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, τῇ ἐμφύτῳ καὶ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι πάλιν χρησάμενος πρὸς ἡμᾶς, ἐπίσκεψαι τὰ τῶν σῶν χειρῶν ἔργα, καὶ μὴ ἀποστήσῃς ἀφ' ἡμῶν τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, μηδὲ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, ὁ κατ' εἰκόνα δημιουργήσας ἰδίαν ἀπορρήτως ἡμᾶς· ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν δοὺς, καὶ Πνεύματος ἀπορρήτῳ κοινωνίᾳ τῆς οἰκείας θεότητος μεταδοὺς, ἄφες τὸ τῶν ἁμαρτιῶν δεόμεθα πλῆθος τῷ ὑπερέχοντι πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου· ὁ τῷ σταυρῷ τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ τῷ αἵματι τὴν ἁμαρτίαν ἀπαλείψας τοῦ γένους ἡμῶν, ἐπανάγαγε σὺ τὴν κτίσιν πρὸς τὴν φυσικὴν ἁρμονίαν, καὶ τάξιν, εἰς τὸ παρὰ φύσιν ἐλεεινῶς ἐκτραπεῖσαν διὰ τὴν παρὰ φύσιν ἀταξίαν καὶ ἀκοσμίαν τοῦ ἀθέσμου καὶ φαύλης πολιτείας ἡμῶν· δεῖξον ἡμῖν τὴν συνήθη τοῦ μεγάλου τούτου γαλήνην πελάγους, καὶ τὸν ἐπικείμενον κλύδωνα καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ ἀέρος διακόψας, ἔντειλαι τοῖς ἀνέμοις καίριον καὶ κατάλληλον πνοὴν δοῦναι· ἐπιτίμησον τῷ κλύδωνι τῆς θαλάσσης, καὶ ταῖς παρὰ φύσιν τῶν ἀνέμων κινήσεσι· στήτω πνεῦμα καταιγίδος, καὶ πρὸς γαλήνην τὰ τῆς ζάλης μεταθήτω· ἵνα τὰ σὰ ἔργα καὶ θαυμάσια πάλιν ἴδωσιν οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς· παρασκεύασον αὐτὴν φιλάνθρωπε Δέσποτα, τῇ σῇ ἀνεικάστῳ φιλανθρωπίᾳ παύσασθαι τοῦ κλύδωνος· ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, εὐδοκίᾳ σῇ, καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καταξιώσας γενέσθαι ἄνθρωπον, καὶ συμπλεῦσαι τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀπο-

Digitized by Google

Ἀποστόλοις, καὶ ἐπιτιμήσας τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, καὶ τῆς θαλάσσης γαλήνιαν τὰ κύματα κελεύσας· αὐτὸς καὶ νῦν πάντα ἐναντίον ἄνεμον κοίμησον, καὶ τὰ κύματα πράϋνον, καὶ τὸν κλύδωνα κατάπαυσον, καὶ διέγειρον τοὺς ἐπιτηδείους καὶ εὐθέτους καιροὺς καὶ ἀνέμους· κυβερνήτης καὶ βοηθὸς πανταχοῦ γινόμενος τοῖς δούλοις σου, ὁδηγῶν αὐτοὺς εἰς λιμένα σωτηρίας· οἱ γὰρ τὸ σὸν μόνον εἰδότες ὄνομα, καὶ μὴ γινώσκοντες πλήν σου Θεὸν ἕτερον, καὶ πρὸς τὴν βοήθειαν διὰ παντὸς ἀποβλέπουσιν· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.. Ἐκφώνως.

Εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν..

ΕΥΧΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

εἰς πᾶσαν Λιτήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ μόνος ἐν ἐλέει πλούσιος, ὁ καὶ σπλάγχνοις χρηστότητος ἐπικαμπτόμενος ἐπὶ ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου· ὁ πάντα συμφερόντως τὰ καθ' ἡμᾶς διϊθύνων καὶ διακυβερνῶν· ὁ σοφῇ σου προνοίᾳ τὸν ἡμέτερον βίον διεξάγων· ὁ καὶ παντὶ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἀφιέμενος· ὁ φύσει μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος· ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, καὶ τὴν παιδείαν ἐκτείνων χρηστῶς τε καὶ φιλανθρώπως· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῷ ἀπολέσαι τῶν χειρῶν σου τὸ πλάσμα· μᾶλλον δὲ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐπανασώσασθαι κάλλος, καὶ τὴν πρώτην ἐκείνην εὐμορφίαν, ἣν ἀπωλέσαμεν ἁπλότητι γνώμης, καὶ συμβουλίᾳ ἀλάστορος, ἐπαναγαγεῖν βουλόμενος καὶ πᾶσι τρόποις οἰκονομούμενος, ἐπανασώσασθαι τὸ τῆς ἐκπτώσεως ἐκείνης ἐλλεῖπον· αὐτὸς Δέσποτα παντοκράτορ, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πρόσχες ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν· τὸ γὰρ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ἀπαρρησιάστους ἡμᾶς πεποίηκε, καὶ μηδὲ τολμᾶν ὅλως αἰτεῖσθαι τὴν τῶν ἐπταισμένων συγχώρησιν· ἀλλ' εἰδότες σου τὸ φιλάνθρωπον, τὸ εὔσπλαγχνον, τὸ πολυέλεον, τὸ μακρόθυμον, τὸ ἀνεξίκακον, καὶ τὸ ὑπεράγαθον, ἀποτολμῶντες τῷ βάθει τούτων, καὶ τῷ πελάγει τῆς χρηστότητός σου, αἴρομεν χεῖρας καὶ ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, ὅτι ἐπελαθόμεθα τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ὀπίσω τῆς διανοίας ἡμῶν τῆς πονηρᾶς ἐπορεύθημεν· ὅτι ἀναξίως τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ σου πεπολιτεύμεθα,

καὶ τῶν

καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ παθημάτων, καὶ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν κενώσεως, ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τῷ ἀγαπητῷ σου. Ἱερεῖς, καὶ ὁ λαός σου ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐτό. πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔστι ποιῶν κρῖμα καὶ δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. ἀπεκλείσαμεν τοὺς οἰκτιρμούς σου, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν διὰ τὴν κακίαν ἡμῶν, καὶ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων, μεθ' ἧς ἀνεστράφημεν. Σὺ χρηστὸς, ἀλλ' ἡμεῖς ἠνομήσαμεν· σὺ μακρόθυμος, ἀλλ' ἡμεῖς πληγῶν ἄξιοι· γινώσκομέν σου τὴν ἀγαθότητα, καίπερ ἀσυνετοῦντες· ὀλίγα, ὧν ἡμάρτομεν μαστιγώμεθα· σὺ φοβερὸς, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι; τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ μεγέθει βραχίονός σου τίς ἀντερήσει; ἐὰν κλείσῃς τὸν οὐρανὸν, τίς ἀνοίξει; καὶ ἐὰν κλείσῃς τοὺς καταῤῥάκτας σου, τίς συνάξει; κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς σου πτωχίσαι καὶ πλουτίσαι, ζωῶσαι καὶ θανατῶσαι, πατάξαι καὶ ἰάσασθαι, καὶ τὸ θελῆσαί σου πρᾶξίς ἐστι συντετελεσμένη. Σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν, λέγει τις τῶν πάλαι ἀνθομολογούμενος· ἡμῖν δὲ, καὶ τὸ ἐναντίον καιρὸς εἰπεῖν· ἡμεῖς ἡμάρτομεν, καὶ σὺ ὠργίσθης· διὰ τοῦτο ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἀτιμίας ἐπλήσθημεν· ἀλλὰ κόπασον Κύριε, ἄνες Κύριε, ἱλάσθητι Κύριε, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, μηδὲ διὰ τῶν ἡμετέρων μαστίγων παιδεύσῃς ἄλλους· δὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ ἑτέρων βασάνου σωφρονισθῆναι τινῶν τούτων τῶν ἐθνῶν τῶν οὐ γινωσκόντων σε, καὶ βασιλειῶν, αἳ τῷ σῷ κράτει οὐχ ὑπετάγησαν· ἡμεῖς δὲ λαός σου, καὶ ῥάβδος κληρονομίας σου. διὰ τοῦτο παίδευσον ἡμᾶς, πλὴν ἐν χρηστότητι, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου, ἵνα μὴ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς ποιήσῃς, καὶ παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ἐξουδένωμα· τὸ γὰρ ἔλεός σου ἄφατον, καὶ ἡ φιλανθρωπία σου ἀνυπέρβλητος, καὶ ὁ τῆς χρηστότητός σου πλοῦτος ἀνεξιχνίαστος, ἐφ' οἷς καὶ τεθαῤῥηκότες δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· κάμπτοντες γόνυ καρδίας ἡμῶν, κόπασον τὴν θραῦσιν τῆς ὀργῆς σου ἐξαιτούμεθα, ὡς ἐπὶ τοῦ Δαβὶδ πάλαι τὴν ἐπὶ τῷ λαῷ σου, κἂν οὐχ ὁμοίαν καὶ τὴν μετάνοιαν ἐπιδεικνύμεθα· ἀλλ' ὡς ὑπεράγαθος, στῆσον τὴν ὀργήν σου, καταπράϋνον τὸν θυμόν σου τὸν δίκαιον, καὶ δὸς τοῖς κάμνουσι τὴν ὑγείαν, τοῖς ἀσθενοῦσι τὴν ῥῶσιν, τοὺς δὲ ὑγιαίνοντας τήρησον ἐν ταύτῃ· πάσας δὲ νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπέλασον ἐκ τοῦ λαοῦ σου· πάντας τῆς προσδοκίας ταύτης ἐλευθέρωσον, συντηρῶν ἀνεπηρεάστους τῆς αἰκιζούσης ἀσθενείας, καὶ φυλάττων παντοκρατορικῇ σου χειρὶ ἀπροσψαύστους τῆς δεινῆς ταύτης κακώσεως, καὶ ὀλεθρίου συντριβῆς· ὄντως γὰρ συνέσχε πάντας καὶ συνετάραξεν ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου· κἂν οὐκ ἐπιστρέψωμεν ὅλως ἐκ τῶν πονηριῶν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπάλλαξον τοῦ κακοῦ συνεδόντος πάντας, καὶ δὸς ἐν πάσῃ ἀγαθοεργίᾳ εὐαρεστεῖν σοι, πρεσβείαις τῆς ἀπειράνδρως σε τεκούσης ἁγνῆς Θεομήτορος ἀειπαρθένου Μαρίας, προστασίαις τῶν ἁγίων καὶ θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ τῷ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ,

Digitized by Google

ΕΥ̓ΧῊ ΕἸΣ ΤῸ ΕΥ̓ΛΟΓΉΣΑΙ

τὰ Βαΐα, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς ταφῆς, καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὗ παραγενομένου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, τὴν ἀνάστασιν προεμήνυσαν· αὐτὸς Δέσποτα καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ βαΐα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας διατήρησον, καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι, καὶ οἱ παῖδες τὸ ὡσαννὰ σοι βοῶντας διαφύλαξον· ὅπως ἐν ὕμνοις, καὶ ᾄσμασι, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν καὶ τῆς ζωοποιοῦ, καὶ τριημέρου ἀναστάσεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ̓ΧῊ ΕἸΣ ΜΕΤΆΛΗΨΙΝ

Σταφυλῆς τῇ, ς'. τοῦ Αὐγούστου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλόγησον Κύριε τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὡριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν ηὐδόκησας· ἵνα ᾖ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν εἰς εὐφροσύνην, καὶ προσενέγκασι δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Digitized by Google

ΚΑΝΩ῍Ν Α῍ΝΑΠΑΥ῍ΣΙΜΟΣ

εἰς Νήπια τελευτήσαντα. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας. Κύριε ἀνάπαυσον τὸ Νήπιον.

Ὁ Σαρκὶ πτωχεύσας Λόγε Θεοῦ· καὶ βρέφος γενέσθαι· εὐδοκήσας δίχα τροπῆς· Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις ἀναπαυόμενον· ὃ προσελάβου κατάταξον νήπιον.

Παιδίον ὡράθης ὁ πρὸ παντὸς· αἰῶνος ὑπάρχων· καὶ παιδίοις ὡς ἀγαθὸς· τὴν σὴν ἐπηγγείλω βασιλείαν· ἧς τὸ παρὸν συναρίθμησον νήπιον.

Πρὸ τοῦ τῶν ἡδέων τῶν ἐπὶ γῆς· ἐν πείρᾳ γενέσθαι· προσελάβου Χριστὲ Σωτὴρ· τὸ ἀμέμπτον βρέφος αἰωνίου· καταξιώσας αὐτὸν θείας χάριτος.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς· ἀφράστως τεκοῦσα· τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν· θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας· τὴν ἀλγηδόνα καταπράϋνον.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ὁ Προτέλειος Λόγος· βρέφος ὀφθεὶς τέλειον· βρέφος ἀτελὲς ἡλικίᾳ· πρὸς σὲ μετέστησας· ὅπερ ἀνάπαυσον· μετὰ δικαίων ἁπάντων· εὐαρεστησάντων σοι μόνε φιλάνθρωπε.

Τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων· ἀναρπαθὲν ἄγευστον· τῶν ὑπερκοσμίων οἰκτίρμον· ἀγαθῶν μέτοχον· δεῖξον δεόμεθα· τὸ ἀδιάφθορον βρέφος· ὅπερ μετατέθηκας θείᾳ προστάξει σου.

Οὐρανίων θαλάμων· καὶ φωταυγοῦς λήξεως· καὶ ἱεροτάτης χορείας· Ἁγίων Κύριε· μέτοχον ποίησον· τὸ καθαρώτατον βρέφος· ὅπερ ὡς ηὐδόκησας Σῶτερ μετέστησας.

Θεοτοκίον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων· ἐπὶ τὴν σὴν ἄχραντε· Δέσποινα καὶ μόνην προσφεύγω· σκέπην βοήθει μοι· πολλὴν συνῆξα γὰρ· τῆς ἁμαρτίας τὸν πλοῦτον· ἀρετῶν πτωχείας δὲ ὅλος πεπλήρωμαι.

Τροπάριον. ἦχος, πλ. β΄. Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ, δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μὴ τὰ νήπια κλαίωμεν· ἑαυτοὺς δὲ μᾶλλον ἀποδυρώμεθα· ἁμαρτάνοντας ἑκάστοτε· ὅπως τῆς γεέννης· λυτρωθείημεν.

Ἐπιγείων ἐστέρησας· Δέσποτα τὸ νήπιον ἀπολαύσεων· οὐρανίων ἀγαθῶν αὐτὸ· ὡς Δικαιοκρίτης· καταξίωσον.

Παρα-

Π Αραδείσου πολίτην σε· δείκνυσι μακάριον ὄντως νήπιον· ὁ ἐκ γῆς σε προσλαβόμενος· καὶ χοροῖς Ἁγίων· κατατάττει σε. Θεοτοκίον.

Θ Εοτόκον σε πάναγνε· οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας· τῆς δικαιοσύνης· Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ, ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω·

Τ Η͂ι δικαίᾳ σου κρίσει· πρὶν τοῦ ἐκβλαστῆσαι· τελείως ἐθέρισας· ἁπαλὴν ὡς χλόην· ὃ μετέστησας Κύριε νήπιον· ἀλλὰ τοῦτο Λόγε· εἰσαγαγὼν εἰς θεῖον ὄρος· ἀγαθῶν αἰωνίων ἐμφύτευσον.

Α Παλὸν ὥσπερ κλάδον· ξίφος ἐπελθὸν· τοῦ θανάτου σε ἔτεμεν· μὴ λαβόντα πεῖραν· κοσμικῶν ἡδονῶν ὦ μακάριε· ἀλλ᾽ ἰδοὺ Χριστός σοι· τὰς οὐρανῶν πύλας ἀνοίγει· ἐκλεκτοῖς ἀριθμῶν σε ὡς εὔσπλαγχνος.

Ε Π᾽ ἐμὲ μὴ θρηνεῖτε· θρήνου γὰρ οὐδὲν· ἐπιτήδευσα ἄξιον· ἑαυτοὺς δὲ μᾶλλον· ἁμαρτάνοντας πενθήσατε πάντοτε· συγγενεῖς καὶ φίλοι· τὸ πενθικὸς κραυγάζει βρέφος· ὅπως πεῖραν μὴ σχῆτε κολάσεως. Θεοτοκίον.

Ε Μαυτὸν ἀπελπίζω· ὅταν πρὸς τὸ πλῆθος· ἀπίδω τῶν ἔργων μου· ὅταν δὴ εἰς νοῦν σε· [illegible] τὴν τεκοῦσαν τὸν Κύριον· Θεομῆτορ λάβω· ἐπαναψύχω τῇ ἐλπίδι· προστασίαν γὰρ μόνην κεκτήμεθα.

Ὠδὴ, ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ω Σ νήπιον ἐπὶ φάτνης ἐτέθης· καὶ ἀγκάλαις ἐπεδόθης πρεσβύτου· ὁ βρεφουργῶν· ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη· καὶ πρὸ τοῦ φθάσαι τελείαν εἰς αὔξησιν· μετάγεις τοῦτο πρὸς ζωήν· εὐχαρίστως διό σε δοξάζομεν.

Ε Βόας τοῖς Ἀποστόλοις ἄφετε· τὰ παιδία πρός με ἔρχεσθαι Λόγε· ἡ γὰρ ἐμὴ· βασιλεία τοῖς οὕτω· γεγονημένοις ὑπάρχει τὸ φρόνημα· τὸ νήπιον οὖν τοῦ πρὸς σὲ· μετάστασιν τοῦ φωτός σου ἀξίωσον.

Ε Στέρησας ἀγαθῶν ἐπιγείων· τὸ σὸν βρέφος ἵνα τῶν οὐρανίων· σου ἀγαθῶν· τοῦτο μέτοχον δείξῃς· μὴ παραβάντα τὸ θεῖόν σου πρόσταγμα· δοξάζομέν σου ἀγαθὲ· τῶν κριμάτων τὸ βάθος τὸ ἄπειρον. Θεοτοκίον.

Ω Σ τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα· καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν· καὶ πλατυσμὸν· ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη· καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς· ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Κοντάκιον. ἦχ. πλ. δ΄. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον. Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις. Εἶτα καὶ τοὺς παρόντας οἴκους.

Ο Υ̓δὲν ἐστὶ Μητρὸς συμπαθέστερον· οὐδὲν ἐστὶ Πατρὸς ἀθλιώτερον· τὰ γὰρ σπλάγχνα αὐτῶν συνταράττονται· ὅταν νήπια ἔνθα προπέμπωσι· μέγα τὸ κέντρον ὅπερ ἔχουσιν· αἱ καρδίαι αὐτῶν διὰ τὰ παιδία· μάλιστα ἐὰν ὦσιν εὔλαλα· ἐνθυμούμενοι λόγους αὐτῶν μετ᾽ ᾠδῆς· τὸ Ἀλληλούϊα.

Π Ολλάκις γὰρ τοῦ ῥήματος ἐμπεσόντος· τοῦ μαθεῖν συγκροτοῦσι καὶ λέγουσιν· ὦ Υἱέ μου καὶ τέκνον γλυκύτατον· οὐκ ἀκούεις Μητρός σου τί φθέγγεται· ἰδοὺ μα-

σοὶ ὥσπερ ἐθήλασας· ἰδοὺ καὶ ἡ γαστὴρ ἡ βαστάσασά σε· διατί οὐ λαλεῖς ὡς ἐλάλεις ἡμῖν· ἀλλ᾽ οὕτω σιγᾷς τοῦ λαλεῖν μεθ᾽ ἡμῶν: τὸ Ἀλληλούϊα.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ὁ καλέσας με· παραμυθία γενοῦ νῦν τῷ οἴκῳ μου· πένθος γὰρ μέγα συνέβη αὐτοῖς· εἰς ἐμὲ γὰρ ἠτένιζον ἅπαντες· μονογενῆ με οὗτοι ἔχοντες· ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ τεχθεὶς ἐκ μήτρας Παρθένου· τῆς Μητρός μου τὰ σπλάγχνα ἀνάψυξον· καὶ δρόσισον καρδίαν Πατρός μου μετ᾽ ᾠδῆς: τὸ Ἀλληλούϊα.

Ὠδὴ, ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Γράψον ἐν βίβλῳ σωζομένων· ὡς φιλάνθρωπος οἰκτίρμον τὸ σὸν βρέφος· ἵνα χαῖρον βοᾷ· τῷ κράτει τῆς σῆς δόξης· εὐλογητὸς εἶ Κύριε· ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλη τοῦ σοῦ Λόγου προσώπου· καταλάμπρυνον τὸ βρέφος τὸ σὸν πίστει· μεταστὰν νῦν πρὸς σέ· ἀώρῳ ἡλικίᾳ· καὶ μελῳδοῦν σοι πρόσδεξαι· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θλίψεων αἴτιος ἐδείχθη· τοῖς ποθοῦσί σε νυνὶ ὁ χωρισμός σου· ἀλλὰ σὺ ἀληθῶς· χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης· κληρονομεῖς γὰρ νήπιον· τὴν ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἴδε τὴν θλῖψιν μου Παρθένε· ἣν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου· καὶ πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν· ἀνάψυξίν μοι δίδου· ταῖς μητρικαῖς δεήσεσιν· ἱλεοῦσθαί μοι τὸ θεῖον.

Ὠδὴ, η΄. Ἑπταπλασίως.

Τοῦ Ἀβραὰμ ἐν κόλποις σε· ἐν σκηναῖς ἀναπαύσεως· ἔνθα ἡ χαρὰ ἑορταζόντων πάντοτε· ἐν τόποις ἀνέσεως· ἔνθα τὸ ὕδωρ ἐστὶ τὸ ζῶν· τάξαι σε Χριστὸς ὁ δι᾽ ἡμᾶς νηπιάσας· βοῶν αὐτῷ ἀπαύστως· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύπης ἡμῖν παραίτιος· καὶ δακρύων ἀείμνηστος· σοῦ ὁ χωρισμὸς ὡς ἀληθῶς γεγένηται· πρὸ τοῦ γάρ σε γεύσασθαι· τῶν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ τερπνῶν· ἔλιπες τὴν γῆν καὶ γλυκυτέρους τοὺς κόλπους· ἀλλ᾽ οὖν τοῦ Ἀβραάμ σε· ὑπεδέξατο κόλπος· ὡς νήπιον καὶ πάσης ἀμέτοχον κηλίδος.

Μή με πενθεῖτε νήπιον· μεταστάντα ὁ κείμενος· κράζει ἀοράτως· οὐ γὰρ πέλω κλαύσιμον· νηπίοις γὰρ ὥρισται· ἡ τῶν δικαίων πάντων χαρά· ἄξια δακρύων μὴ ποιήσαντα ἔργα· Χριστῷ γὰρ μελῳδοῦσιν· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε· εἰς πάντας.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν ἐμὴν βοήθειαν· Θεοτόκε ἀνάστηθι· πρόσχες τῇ δεήσει τῇ ἐμῇ καὶ ῥῦσαί με· δεινῆς κατακρίσεως· τῆς χαλεπῆς ἐτάσεως· σκότους καὶ πυρὸς καὶ τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων· δαιμόνων ἐπηρείαις· ἀπὸ πάσης ἀνάγκης· ἐλπὶς ἀπηλπισμένων· ζωὴ ἀπεγνωσμένων.

Ὠδὴ, θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο.

Χριστὲ ὁ νηπιάσας δίχα τροπῆς· καὶ σταυρῷ ὁμιλήσας θελήματι· καὶ μητρικῶν· πόνων τῆς τεκούσης σε κατιδών· τὴν ἀθυμίαν κούφισον· καὶ τὴν ἀχ-

θηδόνα

θηδύναι τὴν χαλεπὴν· νηπίου τοῦ θανόντος· πιστῶν τῶν γεννητόρων· ἵνα δοξάζωμεν τὸ κράτος σου.

Ἀπέστειλας ἐξ ὕψους Παμβασιλεῦ· καὶ λαβὼν τὸ μακάριον νήπιον· ὡς καθαρὸν· Δέσποτα στρουθίον πρὸς καλιάς· ἐπουρανίους ἔπτωσας· τούτου ἐκ παγίδων πολυειδῶν· τὸ πνεῦμα καὶ δικαίων· τοῖς πνεύμασι συνάψας· καταξίωσον τῆς βασιλείας σου.

Μηδὲν πεποιηκόσι Λόγε Θεοῦ· τοῖς νηπίοις παρέχεις τὴν οἴκησιν· τῶν οὐρανῶν· οὕτω γὰρ ηὐδόκησας ἀγαθέ· οἷς ἀριθμεῖς τὸ πλάσμα σου· νήπιον φοιτῆσαν τὰ νῦν πρὸς σέ· τὸ ἄλγος τῶν γονέων· αὐτὸς ἐπικουφίζων· ὡς πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας διὰ παντὸς· ἀτενίζω πρὸς σὲ τὴν παναμώμητον· τὴν μητρικὴν· ἔχουσαν πρεσβείαν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ· σὲ γὰρ ὑμνοῦσι πάναγνε· κοίμησον τὰ πάθη μου τῆς ψυχῆς· πρὸς ὄρθρον μετανοίας· ἐξέγειρόν με Κόρη· καὶ τῷ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Συναπτὴ μικρά, καὶ ἡ Εὐχὴ αὕτη.

Ὁ φυλάσσων τὰ νήπια Κύριε ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι διὰ τὸ τῆς γνώμης ἁπλοῦν καὶ ἀνεύθυνον τοὺς Ἀβραμιαίους κόλπους ἀποκληρώσας, καὶ φωτοειδέσι τόποις κατασκηνῶν, ἐν οἷς αὐλίζεται τῶν δικαίων τὰ πνεύματα, πρόσδεξαι ἐν εἰρήνῃ καὶ τὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) ψυχήν· αὐτὸς γὰρ εἶπας, τῶν τοιούτων εἶναι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἐκφώνως. Ὅτι σοῦ μόνου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα.

Ἐξαποστειλάριον. Νῦν ἀνεπαυσάμην.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρά, ἦχος, πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τίς μὴ θρηνήσει Τέκνον μου· τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου· πενθηρὰν σου μετάστασιν· ὅτι βρέφος ἄωρον· ἐκ μητρικῶν ἀγκαλῶν νῦν· ὥσπερ στρουθίον· τάχος ἐπέτασας· καὶ πρὸς τὸν Κτίστην· πάντων κατέφυγες· ὦ τέκνον τίς ποτε· μὴ θρηνήσει βλέπων σου· τὸ ἐμφανὲς· πρόσωπον ἠμαυρωμένον· τὸ πρὶν ὡς ῥόδον τερπνόν.

Ὢ τίς μὴ στενάξει Τέκνον μου· καὶ ἐν κλαυθμῷ βοήσει· τὴν πολλήν σου εὐπρέπειαν· καὶ τὴν ὡραιότητα· τῆς ἁγνῆς πολιτείας σου· ὥσπερ γὰρ ναῦς δὲ· ἴχνος οὐκ ἔχουσα· οὕτως ὑπέδυς· ἐξ ὀφθαλμῶν μου τάχυ· δεῦτε οἱ φίλοι μου· συγγενεῖς καὶ γείτονες· ἅμα ἐμοὶ· τοῦτο ἀσπασώμεθα· τάφῳ ἐκπέμποντες.

Θάνατος νηπίοις ἄνεσις· τῶν γὰρ τοῦ βίου κακῶν· ἀνεπίδεκτα ὤφθησαν· καὶ πρὸς λῆξιν ἔφθασαν· καὶ χαρὰν ἐπουράνιον· τοῦ Ἀβραὰμ· τοῖς κόλποις ἀγάλλονται· καὶ τῶν νηπίων· Ἁγίων θείοις χοροῖς· νῦν συνευφραίνονται· καὶ πιστῶς χορεύουσιν· ὅτι φθορᾶς· τοῦ φιλαμαρτήμονος· καθαροὶ ἀπεδήμησαν.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις· πάλαι ἐν Ἐδέμ· ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος· παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρω-

θρέπτην· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης· καθεῖλε τὸν δράκοντα· καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο· πρὸς αὐτὸν ἐνβοήσωμεν· φεῖσαι Σωτὴρ· καὶ οὓς προσελάβου· μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων· ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων· ὑπάρχουσα Θεοτόκε παρθένε· σῶζε πόλιν καὶ λαὸν· τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη· τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη· ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

ἈΚΟΛΟΥΘΊΑ ΕἸΣ ἘΠΈΛΕΥΣΙΝ ΒΑΡΒΆΡΩΝ, καὶ ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν.

Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλειπέτωσαν. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ, χάριτί ἐστε σεσωσμένοι, καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τῇ γὰρ χάριτι ἐστὲ σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως. καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται· αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἀλληλούϊα. Κύριος συντρίβων πολέμους.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρῆσαν τινὲς ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησοῦ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε· ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς· δοκεῖτε, ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε· ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην, καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν. εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι, ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ

ταύ-

Digitized by Google

ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργῇ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ βάλω κοπρίαν· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν, εἰ δὲ μήγε εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. ταῦτα λέγων, ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Κοινωνικόν. Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἐπὶ προσδοκίᾳ Πολέμου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοῖς σοῖς ἄνασσα συμμάχησον οἰκέταις. Ὠδὴ Ἰωάννου.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Τὸν κραταιὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ δυνατὸν· ἐν πολέμοις Κύριον· ἡ γεννήσασα σεμνὴ· κραταιᾷ χειρί σου παναλκεῖ· συμπολέμησον ἐχθροὺς· τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Ὁ ἐν θαλάσσῃ ποντίσας· πρὶν Φαραὼ· καὶ τὰ τούτου ἅρματα· καταστρώσας ἐν βυθῷ· εἰς ἡμῶν βοήθειαν καὶ νῦν· διανάστηθι Χριστὲ· τῆς σε τεκούσης εὐχαῖς.

Ἀξινὸν μὲν τὸ τέμνειν· καὶ ὁ καυστὴρ· τῆς ὑγείας αἴτιον· ἀλλ' ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ· ἀπαλοῖς φαρμάκοις οἰκτιρμῶν· σὺ ἰάτρευσον τῆς σῆς· Μητρὸς δεήσεσι.

Σεναχηρεὶμ ὥσπερ ἄλλην· πανστρατιὰν· ἄρδην ἐξαφάνισον· καὶ τὴν νῦν πανστρατιὰν· τὴν περικυκλώσασαν ἡμᾶς· τῶν βαρβάρων κραταιᾷ· χειρί σου Δέσποινα.

Σὲ τοῖς ἡμᾶς πολεμοῦσι· πικροῖς ἐχθροῖς· ἄρτι καθοπλιζόμεθα· καὶ κινούμεθα κατ' αὐτῶν· πρὸς ἀντιπαράταξιν ἁγνή· σὺ γὰρ εἶ Χριστιανῶν· ἡ ἀρχιστράτηγος.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ· Κύριε.

Οὗτοι ἐν ἅρμασι πολλοῖς· καὶ ἐν πλείοσιν ἵπποις· ἀλλ' ἡμεῖς ὁ λαός σου· ἐν ὀνόματι τῷ σῷ· ἐπικαλούμεθα νῦν· καὶ βοῶμεν· σῶσον ἡμᾶς Δέσποινα.

Ἰσχὺν καὶ σθένος ὁ δοὺς· ἀσθενοῦσι καὶ κέρας· ἀνυψῶν τῶν σῶν δούλων· τῷ πιστῷ σου νῦν στρατῷ· κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν· ἰσχὺν δίδου· διὰ τῆς τεκούσης σε.

Στρατὸς βαρβάρων ἀθροισθεὶς· ἐξ ἐθνῶν τῶν ἀθέων· πῦρ καὶ βλέπων καὶ πνέων· χαίρων φόνοις καὶ σφαγαῖς· καὶ πόλεμον συγκινεῖ· τοῖς σοῖς δούλοις· Δέσποινα βοήθησον.

Ἄνυδρος

Digitized by Google

Ἄνδρες αἱμάτων ἀπηνεῖς· δολιότητος πλήρεις· καθ᾽ ἡμῶν συναχθέντες· ἐμελέτησαν κενά· φρυάξαντες ψαλμικῶς· Θεοτόκε· καθ᾽ ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Χειρῶν ἐκτάσει Μωϋσῆς· σταυροῦ σχῆμα τυπώσας· ἐτροπώσατο Κόρη· Ἀμαλὴκ τὸν δυσμενῆ· σὺ δὲ χειρὶ νοερᾷ· τοῦ λαοῦ σου· τοὺς ἐχθροὺς κατάβαλε.

Ὠδὴ, δ΄. Χριστός μου δύναμις·

Ῥομφαίαν ἔκχεον· Ἁγνὴ καὶ σύγκλεισον· πάντων τῶν ἐναντίων· τῶν νῦν ἡμᾶς· καταπολεμούντων ἐχθρῶν· καταπολέμησον ἐχθροὺς· τῇ ἰσχύϊ τῆς πρεσβείας σου.

Αἰσχύνης πλήρωσον· ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα· καὶ πολλῆς ἀτιμίας· καὶ ἐντροπῆς· καὶ ἀποστραφήτωσαν· εἰς τὰ ὀπίσω ψαλμικῶς· κενοὶ Δέσποινα καὶ ἄπρακτοι.

Νῦν γνωσόμεθα· ἐν τούτῳ Δέσποινα· ὡς τεθέληκας πάντα· τὸν σὸν λαόν· ταύτης σου τῆς πόλεως· ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ· ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐχθρὸς πολέμιος.

Τὸ θέλειν σύνδρομον· ἔχεις τῷ δύνασθαι· ὡς τεκοῦσα τὸν πάντα· μόνῳ ψιλῷ· νεύματι δυνάμενον· ἂν οὖν θελήσῃς τὴν ἡμῶν· σωτηρίαν σωθησόμεθα.

Ἐν τῇ ἐκστάσει σου· τῆς ἀντιλήψεως· δυναστῶν πολεμίων· τὰς δυσμενεῖς· κεφαλὰς διάκοψον· σεισθήσονται γὰρ ἐν αὐτοῖς· ἐκ τοῦ φόβου τοῦ σοῦ κράτους Ἁγνή.

Ὠδὴ, ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ·

Σατράπαι τύραννοι βασιλεῖς· ἄρχοντες χωρῶν βαρβαρικῶν· ἐπὶ κακῷ συμφωνήσαντες· κατὰ ταύτης σου τῆς ποίμνης καθάπερ λέοντες· καὶ θῆρες ἀγριόθυμοι· ὠρυόμενοι.

Υἱὸν γεννήσασα τοῦ Θεοῦ· τὸν ἐπιστατοῦντα νοερῶς· ταῖς οὐρανίαις δυνάμεσιν· Ἄγγελον ὑπέρμαχον ἐξαπόστειλον· παρθένε Θεοτόκε· ἡμῖν βοήθειαν.

Μετὰ δακρύων καὶ σκυθρωπά· τὰ καταλαβόντα νῦν ἡμᾶς· καὶ θρήνων ἄξια Δέσποινα· ἀλλὰ σὺ παρθένε τάχυνον οἴκτειρον· καὶ πάλιν τοὺς ἀθέους· ἐχθροὺς κατάβαλε.

Μὴ παραδώῃς χερσὶν ἐθνῶν· τὴν κληρονομίαν σου Ἁγνή· μήποτε εἴπωσι ποῦ ἐστιν· ἡ Θεογεννήτωρ ἣ ἐπεποίθεισαν· ἀλλ᾽ ἄθραυστον τὴν ποίμνην· σοῦ διατήρησον.

Αἱ βασιλεῖαι πᾶσαι τῆς γῆς· γνώτωσαν τὸ κράτος σου σεμνή· καὶ τὴν ἰσχύν σου τὴν ἄμαχον· ἔθνη ταραχθήτωσαν καὶ σεισθήτωσαν· λαοὶ οἱ μὴ εἰδότες· τὴν ἐξουσίαν σου.

Ὠδὴ, ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν·

Χαλκοῦν τόξον ἔργασον· τοῦ λαοῦ σου τοὺς πιστοὺς· τοὺς ἐκλεκτοὺς βραχίονας· καὶ περίζωσον δύναμιν καὶ ἰσχύν· αὐτοὺς ὑπέρμαχε· οὐρανόθεν βραβεύουσα· αὐτοῖς δύναμιν.

Ἡμᾶς

Ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας· εἰς τὸ ὄνομα σεμνὴ· Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος· καὶ προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου τὸν σεπτὸν· μὴ δῷς τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν· ἀλλὰ τούτους εἰς τέλος· Κόρη συνέτριψον.

Στενάζοντες κράζομεν· γόνυ κλίνοντες εἰς γῆν· χεῖρας εἰς ὕψος αἴροντες· ἐξημάρτομεν Δέσποινα εἰς Θεόν· αὐτὸν ἐξιλέωσαι· καὶ μὴ βάρβαρα ἔθνη παιδευσάτω ἡμᾶς.

Οὐ φέρομεν Δέσποινα· καὶ γὰρ εἶπεν ὁ ἐχθρός· διώξας καταλήψομαι· μεριῶ σκύλα ἐμπλήσω μου τὴν ψυχήν· ἀνελῶ μαχαίρᾳ μου· κυριεύσει ἡ χείρ μου· διὸ πρόφθασον.

Ναοὺς τοὺς ἁγίους σου· καὶ τέμενη ἱερὰ· καὶ τὰς σεπτὰς εἰκόνας σου· τῶν Ἁγίων ἁπάντων τε τὰς μορφάς· σκεύη καὶ κειμήλια· οἱ ἐχθροί σου Παρθένε· ἐξηφάνισαν. Ὠδὴ, ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Οὐ πρὸς ἕτερον Θεὸν διεπετάσαμεν· τὰς χεῖρας ἡμῶν Δέσποινα· κἂν ἡμάρτομεν· ἀλλὰ οὐκ ἀπέστημεν ἐκ σοῦ· καὶ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν πλήν σου· διὸ ἐλέησον ἡμᾶς· τῆς Θεοτόκου λιταῖς.

Ἰδοὺ ὡς κύνες πολλοὶ περιεκύκλωσαν· ταῦροι πίονες περιέσχον ἡμᾶς· καὶ ἐφάλλονται διασπάσαι νῦν θυμωδῶς· τοὺς δούλους σου Δέσποινα ἁγνή· οὓς ῥάβδῳ θείας σου ῥοπῆς· μακρὰν ἀπέλασον.

Κοσμοσώτειρα Βασίλισσα πανύμνητε· τὴν πόλιν ταύτην φύλαττε· βασιλεύοντα· βασιλέων τέξασα Χριστόν· ἁλώσεως λύτρωσαι πικρᾶς· αἰχμαλωσίας πρόνομῆς· καταδρομῆς τῶν ἐχθρῶν.

Ἐμφυλίου μάχης ῥῦσαι Παναμώμητε· καὶ ἀπὸ συστροφῆς πονηρᾶς· ἀποστάσεως· ταραχῆς ἐνέδρας συσκευῆς· λαθραίας ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς· καὶ προδοσίας δολερᾶς· ταύτην τὴν πόλιν σου.

Τεῖχος ἄρρηκτον ἀπόρθητον ἀκλόνητον· καὶ πύργον ἀπερίτρεπτον· σὲ κεκτήμεθα· ἐν ἐφόδοις καὶ ἐπιδρομαῖς· βαρβάρων ἐθνῶν αἱμοχαρῶν· καὶ σοὶ προσφεύγοντες ἁγνή· διασωζόμεθα. Ὠδὴ, η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις·

Αἱμοβόρα θηρία· καὶ λύκοι ἅρπαγες· τοὺς σοὺς δούλους ὡς ποίμνην· περιεκύκλωσαν· καὶ τὰ λογικὰ σοῦ ἀρνία σπαράττουσι· πρόφθασον παρθένε· ἁγία Θεοτόκε.

Ἰδιόρρυθμον ἔθνος· γαῦρον ἀγέρωχον· φιλοπόλεμον γένος· ὅρκων παράσπονδον· πόλεμον ἡμῖν· ἄσπονδόν τε ἐπεγείρει· πρόφθασον παρθένε· ἁγία Θεοτόκε.

Στρατιᾶς οὐρανίου· παρεμβολῇ νοερᾷ· κύκλωσον σου τὴν πόλιν· καὶ περιτείχισον· καὶ τὰς τῶν ἐχθρῶν· ἐπηρείας ματαίωσον· πρόφθασον παρθένε· ἁγία Θεοτόκε.

Ὡς ὁ Ἄδερ ἐκεῖνος· ὁ ἀλιτήριος· κατὰ τοῦ Σολομῶντος· οὕτως ἐγήγερται· Ἄγαρ ὁ δεινὸς· Ἰσμαὴλ ὁ ἐπώνυμος· πρόφθασον παρθένε· ἁγία Θεοτόκε.

Δορυά-

Δ Ορυάλωτον θεῖναι· ἀπόδιδει τοὺς δούλους σου· ὁ στρατὸς ὁ ἐν ὅπλοις· θαρρῶν καὶ δράσιν· ἀλλ᾽ ἡμεῖς ἐν σοὶ· πεποιθότες κραυγάζομεν· πρόφθασον παρθένε· ἁγία Θεοτόκε.

Η Τὰ κέρατα τῶν τόξων· πάλαι συντρίψασα· τῶν βαρβάρων ἐφόδους· πολλάκις τρέψασα· σύντριψον καὶ νῦν· καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον· Δέσποινα παρθένε· ἁγία Θεοτόκε.

Ὠδὴ, θ΄. Θεὸν· ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον·

Ἰ Σχὺς· καὶ κράτος γένου Πανάμωμε· τῷ σῷ λαῷ· ἀνδρεία καὶ φρουρός τε καὶ δύναμις· καὶ ῥομφαία καὶ μάχαιρα δίστομος· τὰς τῶν ὑπεναντίων· φάλαγγας τέμνουσα· καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν παρεμβολήν· εἰς ἓν συγκόπτουσα.

Ὡ Σ τεῖχος· ἄρρηκτον καὶ ἀπόρθητον· Χριστιανῶν· ὡς πρόβολος καὶ πύργος ἀχείμαστος· τῶν δεινῶν καὶ ἀθέων φρυάγματα· καὶ τὴν κορυφουμένην· τυράννων ἔφοδον· καὶ τὰς τῶν βαρβάρων ἀπειλὰς· Ἁγνὴ διάλυσον.

Ἀ Γγέλου· πάλαι ὑπερασπίζοντος· ὁ Γεδεὼν· τὰ τῶν Μαδιανιτῶν ἐξέκοψε· καὶ τανῦν ἐξαπόστειλον Ἄγγελον· φάλαγγας τῶν βαρβάρων· καταδιώκοντα· καὶ κατασυντρίβοντα ἐχθροὺς· τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Ν Ικᾶται· τάξις φύσεως Δέσποινα· ὅπου Θεὸς· ὁ πάντα δρῶν τῷ νεύματι βούλεται· σὺ δὲ αὐτὸν ὑπὲρ φύσιν γεννήσασα· δύνασαι ὅσα θέλεις· ὅθεν τοὺς θέλοντας· ταύτην σου τὴν πόλιν ἀπολεῖν· ἄρδην ἀφάνισον.

Ν Αοῦ· ἐπάκουσον ἐξ ἁγίου σου· τῶν οἰκετῶν· Ἁγνὴ καὶ ὀργὴν Θεοῦ ἔκχεον· ἐπὶ ἔθνη τὰ σὲ μὴ γινώσκοντα· καὶ ἐπὶ βασιλείας· αἳ σου τὸ ὄνομα· οὐκ ἐπεκαλέσαντο πιστῶς· τὸ πολυπόθητον. Δόξα.

Ὁ Λύσας· Λόγε τὸν μέγαν πόλεμον· καὶ τὴν μακρὰν· ἐκείνην καὶ ἀρχαίαν διάστασιν· καὶ ἑνώσας τῇ γῇ τὰ οὐράνια· διὰ τῆς Θεοτόκου· λύσας τὸν πόλεμον· τὸν πρόσφατον τοῦτον καὶ βαρὺν· ἡμᾶς εἰρήνευσον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑ Φαπλωσόν σου τὴν σκέπην Δέσποινα· ὡς φωτεινὴν· νεφέλην καὶ τὴν πόλιν σου σκέπασον· καὶ ἀγκάλαις ἐν αἷς ἠγκάλισω Χριστὸν· ἐναγκαλισαμένη· ταύτην ἀπόρθητον· τήρησον ὀνόματι τῷ σῷ· ἐγκαυχωμένην ἀεί.

Εὐχὴ Μακαρίου τοῦ Φιλαδελφίας, ἐπὶ ἐπιδρομαῖς Ἐθνῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δ Έσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν; τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας ἡμᾶς; μὴ σιγήσῃς, μὴ δὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεὸς ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχυσαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλὴν, ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν Ἁγίων σου. εἶπον· δεῦτε, καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. ἤλθοσαν Ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο τὴν τιμίαν σου Ἱερουσαλὴμ, ὡς ὀπωροφυλάκιον·

ἔθεντο

ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἀλλ' ἕως πότε Κύριε ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν; ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται; μέχρι τίνος χρήσεται παράνομος ἐξουσία; ἕως τίνος ὑψωθήσεται ῥάβδος ἀσεβῶν κατὰ κλήρου τῶν ἡγιασμένων; οἴμοι, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις ἡμῶν, καὶ ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. οἴμοι, ὅτι οἱ λυποῦντες ἡμᾶς σφόδρα κατισχύουσι, καὶ ἡ πληγὴ ἡμῶν στερεὰ ἐγενήθη· καὶ σὺ Κύριε ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσῃς τὴν Ἱερουσαλήμ; κλαύσομαι γὰρ καὶ ὡς Ἱερεμίας ἐπὶ τῇ συντριβῇ μου πικρῶς, ὅτι ἐξερρύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας, καὶ τοῖς νεκροῖς μετὰ τῶν ἐν ᾅδου συνελογίσθημεν· καὶ ἐλπιῶ πάλιν ὡς Ζαχαρίας ἐπὶ σὲ, Κύριε, τὸν θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὅτι Θεὸς οἰκτίρμων σὺ εἶ, ἐξουθενῶν βουλὰς ἰσχυρῶν, ταπεινῶν εὐχὰς προσδεχόμενος. τί ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν; τοῖς ἐκκλίνασι δηλαδὴ ἐξ ὁδοῦ δικαίας εἰς παράδοξον δογμάτων, καὶ τοῖς ἀθετοῦσι καθάπαξ εἰς ἀσέβειαν, οἵτινες λόγον πανσόφου προνοίας οὐκ ἐπιστάμενοί σου, τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν ὡς ἐγκατάλειψιν διαβάλλουσιν· ἔδει γὰρ τούτους μὲν ἐκ τῶν ἱερῶν ἀκοῦσαι λόγων, ὅτι ἐλεγχόμενοι ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν· ἐκείνους δὲ ἐκ τῶν κοινῶν καταμαθεῖν ἐννοιῶν, ὅτι οὐχ οἱ τεθνηκότες, οὐδὲ οἱ νεκροὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιμελείας ἀξιοῦνται· ἀλλ' οἱ ζῶντες ἐν ἀσθενείᾳ, τῆς τῶν θεραπευόντων προνοίας ἀπολαύουσι, καὶ τὴν παγκόσμιον ταύτην πληγὴν, εἰς ὑπερκόσμιον μετατιθεμένην εὐφροσύνην, ὀψέποτε συνιέναι· ἀλλ' οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν. καὶ διὰ τοῦτο ἀσέβειαν ἡμῖν ὀνειδίζουσι, καὶ τὴν εἰς σὲ πεποίθησιν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν παρρησίαν ἀποκαλοῦσι· καὶ ὅτι σὲ τὸν Μονογενῆ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, Υἱὸν ὁμοούσιον τῷ συμφυεῖ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγάθῳ σου Πνεύματι κηρύττοντες, μίαν φύσιν, μίαν οὐσίαν, μίαν δύναμιν, θεότητα, καὶ βασιλείαν προσκυνοῦμεν· ταῦτα πάσχειν ὑπολαμβάνουσι, καὶ δίκην ἀσεβείας τὴν πληγὴν τῆς αἰχμαλωσίας οὐ πλημμελημάτων ἔκτισιν ἡγοῦνται οἱ παράφρονες, καὶ τὴν σὴν ἐπιτωθάζοντες ἀνοχὴν, βλασφημοῦσί σου τὴν Θεότητα, καὶ τὴν κοσμοσώτειραν διαχλευάζουσιν οἰκονομίαν σου. ἀλλ' ἄνες Κύριε, ἄνες ὁ φιλανθρωπότατος Θεὸς, οἰκτείρησον ὁ συμπαθέστατος, καὶ ἐλεήμων Δεσπότης, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἐπὶ πλέον ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἐκθλιβῶμεν. μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἵνα μὴ γενώμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἀλλὰ γενοῦ μεθ' ἡμῶν ὡς μαχητὴς ἰσχυρὸς, ὅτι οὐκ ἀδυνατεῖ παρὰ σοὶ σώζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις· κατίσχυσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τεθαρρήκαμεν· καὶ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου Κύριε, ὃ ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς· ὅτι μεθ' ἡμῶν εἶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· καὶ ὑψωθήτω κέρας χριστιανῶν, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντες ἡμᾶς, καὶ ἡττηθήτωσαν οἱ ἐκφοβοῦντες ἡμᾶς καὶ ἐκτραπήτωσαν, καὶ ἀπολέσθωσαν, καὶ συντριβήτω ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, καὶ ἡ δυναστεία αὐτῶν μὴ ὑπαρξάτω, καὶ γνώτωσαν ἅπαντες, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος. Σὺ μόνος

ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ σὲ δεῖ προσκυνεῖν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, ἐπὶ ἐπιδρομαῖς Ἐθνῶν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, ὅπως ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀχρείων οἰκετῶν σου, καὶ ἐλεήσῃς ἡμᾶς, ὅτι Δέσποτα, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑπερῆραν τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἔθνεσι, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς περικύκλῳ ἀθέοις Ἀγαρηνοῖς, καὶ ἐταπεινώθημεν ἕως θανάτου διὰ τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἀνομίας, καὶ βλασφημίας ἡμῶν· τίς οὐ κλαύσει ἡμᾶς οὕτω διακειμένους; τίς οὐ θρηνήσει τὴν τηλικαύτην αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὅτι ταῦτα πάντα ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἀνομίας, καὶ βλασφημίας ἡμῶν; διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ Σιὼν οἱ τίμιοι ἐλογίσθημεν ὡς ἀγγεῖα ὀστράκινα· διὰ τοῦτο ἠμαυρώθη τὸ χρυσίον, ἠλλοιώθη τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν· διὰ τοῦτο οἱ Ναζηραῖοι Σιὼν, οἱ ὑπὲρ χιόνα λάμψαντες, γεγόναμεν ὡς Αἰθίοπες, οἱ ὑπὲρ γάλα λευκανθέντες, ὑπὲρ μέλαν ἐζοφώθημεν, οἱ τιθηνούμενοι ἐπὶ πόκον, περιεβαλλόμεθα ἀσχημοσύνην, καὶ ἐμεγαλύνθησαν αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων· διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ ἡμέρας καὶ τοῦ φωτὸς, υἱοὶ γεγόναμεν νυκτὸς καὶ σκότους· διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας, δοῦλοι γεγόναμεν ἐχθρῶν ἀνόμων καὶ ἀπίστων ἐθνῶν· ὅτι ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, παραβαίνοντες τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου Κύριε, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ τοὺς οἰκτιρμούς σου. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ διὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ διὰ τὸ ἔλεος τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἀλλὰ ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου· πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων οἰκετῶν σου, διὰ τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Υἱοῦ σου, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς ἐξέχεε, διὰ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Ἀποστόλους καὶ Μάρτυρας, οἵτινες ἠγωνίσαντο ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὸ ἴδιον αἷμα ἐκχέαι· διὰ τοὺς ἁγίους Προφήτας, καὶ Πατέρας, καὶ Πατριάρχας, οἵτινες ἠγωνίσαντο εὐαρεστῆσαι τῷ ἁγίῳ σου ὀνόματι· μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἡμῶν Κύριε, μὴ δὲ ἐγκαταλείπῃς ἡμᾶς εἰς τέλος· οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν πεποιθότες ἐσμὲν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἐλέη τὰ σὰ, δι' ὧν τὸ γένος ἡμῶν περιποιῇ· ἱκετεύομεν οὖν καὶ παρακαλοῦμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, μηδὲ βδελύξῃ τὴν ἡμῶν ἀναξιότητα, ἀλλ' ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου πάριδε τὰ ἀνομήματα, καὶ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν· ναὶ Δέσποτα παντοδύναμε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεή-

σεως

Digitized by Google

σεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ βοήθησον τῷ λαῷ σου, καὶ ἐνίσχυσον τὸ στρατόπεδον ἐν ὥρᾳ πολέμου, καὶ δυνάμωσον, καὶ ὀχύρωσον αὐτό, ὡς ἔδωκας ἰσχὺν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ Δαβὶδ τῷ Προφήτῃ σου, κατὰ τῶν ὑπεναντίων· οὕτω Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ βοήθησον τῷ λαῷ σου, τοὺς κεκλημένους τὸ σὸν ἅγιον ὄνομα, ὅτι ἐκτός σου Θεὸν ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι, καὶ τὴν παρὰ σοῦ ἐπιζητοῦμεν βοήθειαν· ἐπίβλεψον οὖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου τῆς δόξης σου· ποῦ ἐστιν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου; σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ Θεός, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστιν· ἐπίστρεψον Κύριε διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν, διὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους σου· οἱ γὰρ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου, ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπαρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν. ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς ἐγενήθημεν, ὡς ῥάκκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· καὶ ἐρρύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου, καὶ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σου· καὶ ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας καὶ βλασφημίας ἡμῶν, ἐχθροῖς ἀλαζόσιν, ὑπερηφάνοις, καὶ ἀπίστοις ἔθνεσι· καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μὴ ὀργισθῇς ἕως σφόδρα, ὅτι ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακήσεται, καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ φοβερὸν ἔσται τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον· καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀθέων ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν μεθοδειῶν καὶ μηχανημάτων, καὶ παγίδων αὐτῶν ἐλευθέρωσον· καὶ μὴ ἀποστήσῃς ἀφ' ἡμῶν τὴν σὴν κραταιὰν βοήθειαν, ὅτι ἡμεῖς οὐχ ἱκανοί ἐσμεν πρὸς τὸ νικᾶν τὰ ἀντιπίπτοντα· σὺ δὲ δυνατὸς εἶ πρὸς τὸ σώζειν ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπίστων ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ ἐνίσχυσον τὸν λαόν σου, καὶ τὸ στρατόπεδον ἡμῶν· καὶ ὀχύρωσον, καὶ ἐνδυνάμωσον, καὶ κραταίωσον αὐτὸ ἐν ὥρᾳ πολέμου· καὶ κατάβαλε, καὶ σύντριψον, καὶ ἀφάνισον τοὺς ἀθέους, καὶ ἀπίστους βαρβάρους, καὶ Ἀγαρηνοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; πρεσβείαις καὶ ἱκεσίαις τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ βοήθεια καὶ ἡ ἰσχὺς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Digitized by Google

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΥΜΦΟΡΑ ΛΑΟΥ.

Ἰστέον, ὅτι αὗται αἱ ἤδη προκείμεναι Εὐχαὶ λέγονται καὶ εἰς λοιμικὴν ἀσθένειαν.

Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους, ὁ πάσης ἀγαθότητος χορηγός, ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ τῶν οἰκτιρμῶν Πατήρ, ὁ τῆς συμπαθείας λιμήν, ἡ τῆς φιλανθρωπίας ἀκένωτος πηγή, ὁ τῇ σοφίᾳ διοικῶν τὰ πάντα, ὁ δεσμεύων καὶ πάλιν ἐξάγων, ὁ ταπεινῶν καὶ αὖθις ἀνυψῶν, ὁ τοῖς μὲν ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος, ταπεινοῖς δὲ διδοὺς χάριν· οὗ τῷ κράτει συνέχεται πᾶσα κτίσις, ὅση τε νοητή, καὶ αἰσθητή· οὗ τὰ κρίματα ἄβυσσος πολλή, καὶ αἱ ὁδοὶ ἀνεξιχνίαστοι· οὗ τῷ Πνεύματι πάντα ἄγεται· οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων· ᾧ ὑπείκει τὰ ἄστρα, ᾧ πάντα ὑποτέτακται, ᾧ πᾶσα δουλεύει κτίσις· ὃν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις τρέμουσι, καὶ ἀλήκτοις δοξολογίαις γεραίρουσιν· ὃν τὰ σύμπαντα φωναῖς ἀλαλήτοις ὑμνεῖ. Σὺ τοίνυν νοητὲ δικαιοσύνης Ἥλιε, Θεὲ ἀληθινέ, ὁ πάντα ποιῶν καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι, εὐμενεῖ καὶ ἱλέῳ ὄμματι ἔπιδε ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν ἡμαρτηκότα καὶ ἀπεγνωσμένον, καὶ κατάπεμψον ἐπ᾽ αὐτοὺς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· φεῖσαι τῆς κληρονομίας σου, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, φεῖσαι τοῦ ἀμπελῶνος, ὃν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου, τὴν ἔμφυτον ἀγαθότητα τὴν σὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχων ἱκετεύουσαν· μνήσθητι τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου· μνήσθητι τῶν ἁγίων σου θυσιαστηρίων, ἃ βεβήλοις ποσὶν ἐπατήθησαν, καί γε πυρὶ παρεδόθησαν· μνήσθητι τῆς ἐλεεινῆς ἡλικίας, τῆς εἰς αἰχμαλωσίαν ἀσεβέσι παραδοθείσης, καὶ τὴν μὲν πατρῴαν εὐσέβειαν ἀνοήτῳ γνώμῃ ἐξομωσαμένης, τῷ δὲ διαβόλῳ ἐπιγραψαμένης, καὶ στῆσον ἤδη ῥάβδον ἁμαρτωλῶν κατὰ κλήρου δικαίων ἀφιεμένην· μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ ἄφατον ἔλεον τὸν ὑπερεκχυνόμενον ἐκ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δὸς δὴ τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄνεσιν τῶν κατεχόντων τούτων ἀνιαρῶν, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν ἐμφυλίων θορύβων, καὶ στάσεων· ἐνίσχυσον αὐτοῦ τὸν βραχίονα, καὶ τοὺς ἐπανισταμένους αὐτῷ ὑπόταξον, καὶ συνάψον αὐτοῦ τὰ στρατεύματα εἰς μίαν ὁμόνοιαν, καὶ εἰρήνην, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀνώτερον αὐτὸν διατήρησον· Ἄγγελον αὐτῷ ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου κατάπεμψον φύλακα, σαφῶς προπολεμοῦντα τοῦ σοῦ Βασιλέως· ἀστασίαστον ἐν βαθείᾳ γαλήνῃ τὴν βασιλείαν αὐτῷ δώρησαι· ὡς ἂν τὸ σὸν ἅγιον ἔθνος ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτοῦ, ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγῃ, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπιφερομένην κατ᾽ αὐτοῦ ταραχήν, καὶ ἐπιβουλὴν τῇ ἀμάχῳ δεξιᾷ διασκέδασον, καὶ ἀνεπιβούλευτον καὶ μακρὰν αὐτῷ τὴν ζωὴν

χάρι-

χάρισαι· πρεσβείαις τῆς πανυπερενδόξου ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἀΰλων λειτουργῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, ἐπὶ συμφορᾷ λαοῦ.

Ἄναρχε Βασιλεῦ, ἀόρατε, ἀνεξιχνίαστε, ἀκατάληπτε καὶ ἀνέκφραστε, ὁ πᾶσαν δρακὶ περιέχων τὴν κτίσιν καὶ διατηρῶν· ὁ διακατέχων καὶ διακυβερνῶν αὐτὴν ἀῤῥήτῳ λόγῳ· ὁ τῶν Νινευιτῶν τὰς ἀνομίας πρότερον μὲν ἀνεχόμενος, ὕστερον δὲ τὴν μετάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπιστροφὴν προσδεξάμενος, καὶ χαρισάμενος αὐτοῖς διὰ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, πάσας τὰς ἀνομίας καὶ τὰ πλημμελήματα τῇ συνήθει, καὶ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ δεξάμενος· δέξαι καὶ ἡμῶν τὰς εὐχὰς, καθάπερ ὡς εἴρηται τῶν Νινευιτῶν τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν· δέξαι τὰ δάκρυα καὶ τοὺς στεναγμούς· δέξαι τὴν τεταπεινωμένην ἡμῶν δέησιν· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα ὅλως ταῖς ἁμαρτίαις γενόμενοι, πρὸς σὲ τὸν μόνον ἀναμάρτητον ἀτενίζειν· δέξαι τὰς ἐκ βάθους ὡς δίκην καπνοῦ ἀναπεμπομένας σοι τῷ Δεσπότῃ κραυγάς· δέξαι τοῦ ταλαιπωρουμένου λαοῦ τὴν παράκλησιν· νικησάτω ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν, καὶ δὸς τῷ λαῷ σου λύτρωσιν, καὶ ἐλευθερίαν τῶν πειρασμῶν, καὶ τῆς τοῦ θανάτου τομῆς ἄφεσιν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον τοῦ λαοῦ σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ στῆσον τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπεγειρομένην ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν Δικαίων, οὓς σὺ μόνος οἶδας καὶ ἐπίστασαι παρ' αὐτῶν γινωσκόμενος· ὅπως καὶ διὰ ἡμῶν τῶν σῶν ἀχρείων δούλων δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία.

Ὑπεράγαθε Κύριε, Δημιουργὲ τοῦ παντὸς, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀνείκαστος· ὁ τὰς ἀνομίας ἡμῶν πάσας ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, ἵνα καθαγιάσῃς ἡμᾶς ὁ ἀναμάρτητος, καὶ παντὸς ῥύπου ἀνεπίδεκτος· σοὶ θαῤῥοῦντες προσπίπτομεν ἱκετικῶς, ἀνεξίκακε Κύριε, καὶ τῆς σῆς ἀφάτου, καὶ ἀμετρήτου φιλανθρωπίας τὸ πέλαγος ὑποσκοποῦντες, κράζομεν πρὸς σὲ τὸν εὐδιάλλακτον Κύριον, σῶσον ἡμᾶς· οὐ φαρισαϊκῶς τὰς ᾠδὰς ἡμῶν καὶ ὑμνῳδίας ἀναφέρομεν, ἀλλὰ τελωνικῶς· οὐδὲ κατὰ τὸν ἀγνώμονα ἐκεῖνον λῃστὴν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν εὐγνώμονα καὶ εὐχάριστον βοῶμεν τό, μνήσθητι· διὰ τοῦτο νικησάτω τὸ ἀνεξερεύνητον ἔλεος τὰς ἀνομίας ἡμῶν, εἰ καὶ μὴ προσηκόντως μετανοοῦμεν καὶ ἐπιστρέφομεν· δεῖξον καὶ ἡμῖν τῆς φιλανθρωπίας σου τὸ μέγεθος· σπλαγχνίσθητι, καὶ διαλλάγηθι ὡς μακρόθυμος ἐπὶ τῷ λαῷ σου· στῆσον τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου, ὥστε μὴ καθ' ἡμῶν προβλῆναι· στῆσον τὴν ταχεῖαν, καὶ ἄωρον ταύτην τομήν· στῆσον τῆς λοιμώδους νόσου τὴν δικαίαν ταύτην φθοράν· στῆσον τὴν ῥομφαίαν τὴν καθ' ἡμῶν διεγειρομένην, ἵνα μὴ ἀπολώμεθα· σοὶ γὰρ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ προσπίπτομεν. Ναὶ Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου

ἐν

ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ μὴ ἀπώσῃ τὰς δεήσεις ἡμῶν· παρεῖδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, ἵνα δοξασθῇ καὶ ἐν ἡμῖν τὸ παναγιον ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία.

ΕΥ'διάλλακτε Κύριε, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, χορηγὲ πάσης κτίσεως λογικῆς τε καὶ νοερᾶς· ὁ τὸ εἶναι ἐξ οὐκ ὄντων τοῖς πᾶσι δωρούμενος, καὶ τὸ εὖ εἶναι πανσόφως ἡμῖν χαρισάμενος, δοξολογίαις καὶ ᾠδαῖς εὐχαρίστοις προσπίπτοντας τῇ σῇ ἀνεικάστῳ ἀγαθότητι, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς, μηδὲ τὰς ἱλαστηρίους ἡμῶν προσευχὰς καὶ ἱκεσίας ἀπώσῃ· ἀλλ' εὐδόκησον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου· καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἀπὸ ταύτης τῆς δεινῆς καὶ λοιμώδους νόσου, τῆς τομῆς τοῦ θανάτου, τῆς ψυχικῆς δηλαδὴ καὶ σωματικῆς· ἡ γὰρ φοβερὰ αὕτη, καὶ ἀπροσδόκητος συμφορὰ οὐ μόνον σώματα εἰς τέλος νεκροῖ, καὶ διαφθείρει, ἀλλὰ καὶ ψυχὰς τελείως ἀπόλλυσιν, ἀμετανοήτως ἡμῶν διακειμένων, καὶ προσκεκρουκότων ἐντεῦθεν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν. Διὰ τοῦτο σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐπακούσῃς τῆς δεήσεως τοῦ λαοῦ σου καὶ ἱκεσίας, καὶ ἀποστρέψῃς τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν. Ναὶ Κύριε, μὴ ὀργισθῇς εἰς τοὺς αἰῶνας ἡμῖν, μηδὲ ἐπιτείνῃς τὴν δικαίαν σου καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν· οὐδεὶς γὰρ δύναται ἔμπροσθέν σου στῆναι, ἢ παῤῥησιάσασθαι, καὶ οὐδεὶς ζῶν ἄνθρωπος ὅλως ἐν σοὶ δικαιωθήσεται· πᾶσα γὰρ δικαιοσύνη ἀνθρώπου, ὡς ῥάκκος ἀποκαθημένης, κατὰ τὸν μεγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν· τὰ γὰρ ὄρη, καὶ οἱ βουνοὶ τῷ σῷ φόβῳ συνεχόμενα κλονοῦνται καὶ φρίσσουσι· κατάπαυσον τοίνυν τὴν ὀργήν σου ἀφ' ἡμῶν, ἀπόστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ἐκ τῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν· ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν κατὰ νῦν γινομένην αἰχμαλωσίαν τῇ τρικυμίᾳ καὶ ζάλῃ τῶν πειρασμῶν ὑπὸ τοῦ νοητοῦ Φαραώ· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα κατ' ἄμφω πλημμελοῦντες, ᾄδειν σοι ᾠδὴν εὐχαριστήριον ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· κατάπεμψον ἡμῖν Ἄγγελον πιστὸν φύλακα, ᾧ καὶ παρακατάθου τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ θανάτου ὀργῆς, καὶ τῆς ἀπροσδοκήτου ταύτης ῥομφαίας, ἵνα διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης καὶ ἀνέσεως, δοξάσωμεν σε τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὴν μίαν Θεότητά τε καὶ βασιλείαν, ᾗ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

ΕΥ'ΧΗ' Ε'ΤΕ'ΡΑ
Υ'πὲρ τοῦ Χριστωνύμου Λαοῦ.

ΣΟῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἐκτενῶς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἱλέῳ ὄμματι ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν

κλη-

Digitized by Google

κληρονομίαν σου, ἀπαλλαγχθεὶς ἐφ' ἡμῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν τὴν ἐξερημωθεῖσαν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ αἰχμάλωτον γεγονυῖαν καὶ δούλην τοῖς πολεμίοις, ἐπευδοκήσῃς, ἐπανελθεῖν εἰς τὴν προτέραν ἐλευθερίαν, καθάπερ ποτὲ καὶ τοῦ παλαιοῦ Ἰακὼβ ἐκείνου τοῦ φέροντος τύπον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εὐδοκίᾳ καὶ θελήσει τῇ σῇ ὑποστρέψαντος τοὺς οἰκογενεῖς ἅπαντας πρὸς τὰ ἐπηγγελμένα τῶν ὑπεσχημένων σου ἀγαθῶν ἐπανήγαγες· καὶ γὰρ ἐπ' ἐκείνων τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ χρώμενος ἀφῆκας τὰς ἀνομίας αὐτῶν, κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον τοίνυν καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ τῶν σωτηρίων σου ἐντολῶν φροντίζειν ἀξίωσον· ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν, μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν, ἢ διατείνῃς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας, ζώωσον ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται· δεῖξον καὶ ἐν ἡμῖν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἀκουσόμεθα εἰρήνην καὶ ἀγαλλίασιν ἐπὶ σέ. Ναὶ Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν καὶ εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· τῇ γὰρ σῇ συνάρξει, καὶ βοηθείᾳ θαρροῦντες ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἐλπίζομεν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἔμπροσθεν ἡμῶν προπορεύεσθαι· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· καὶ μὴ ἀποστραφῇς ἡμᾶς εἰς τέλος, ἀλλ' ἐγέρθητι καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν· καὶ ὡς ἀμνησίκακος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν· στῆσον τὴν καταιγίδα τῶν συμφορῶν· ἄνες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὅπως τῇ ἀνέσει τῶν συμφορῶν δοξάσωμέν σε τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὺν τῷ Μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Βασιλέα, καὶ εἰς τὸν στρατὸν αὐτοῦ.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι ταῦτα παραγαγὼν, καὶ εἰς ἓν συνάψας, καὶ συναθροίσας τῇ ἀρρήτῳ σου δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, πάντα γὰρ δυνατά σοι· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν· καὶ διὰ τοὺς καιροὺς, καὶ χρόνους καὶ ἐνιαυτοὺς συνάψας, καὶ συναρμόσας τῷ σῷ βουλήματι, καὶ κατακοσμήσας τοῦτον τὸν ὁρώμενον καὶ βλεπόμενον· ὁ τὸν οὐρανὸν ἐξαπλώσας καὶ χρωματώσας, καθὰ καὶ τὴν σκηνὴν ἐκείνην διὰ Μωσέως, καὶ τὸ πλῆθος ἐκεῖνο καὶ μυριάριθμον γένος τῶν Ἰουδαίων καταστείλας ἐν τάξει καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ τὸν Μωϋσῆ ἐπ' αὐτοῖς διὰ τῆς σῆς δεξιᾶς καὶ βραχίονος ἰσχυροῦ δημαγωγὸν καταστήσας, καὶ μίαν ἀρχὴν αὐτοῖς δοὺς, διατηρήσας αὐτοὺς ἀβλαβεῖς ἐν τῇ σῇ σκέπῃ, καὶ κραταιᾷ χειρί· ὁ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ τὴν σελήνην εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός· ὁ τὴν πληθὺν τῶν ἀστέρων ἐπὶ τοῦ στερεώματος καταπυκνώσας τῇ στεγανότητι, καὶ τὴν ἀκίνητον δοὺς αὐτοῖς κίνησιν, καὶ ἐν τάξει θέμενος τούτους τῷ σῷ προστάγματι, φυλάσσειν τὸν ὅρον αὐτῶν, ὡς μὴ τὸ σύνολον ἡμᾶς παραβλάψαι, ἀλλὰ τῷ δρόμῳ καὶ τῇ κινήσει τρέχειν ἀόκνως κατὰ τὸ σὸν βούλημα. Ὁ τὴν γῆν ἀόρατον οὖσαν τὸ πρῶτον καὶ σκοτεινὴν ἀνακαλύψας, καὶ εἰς κάλλος αὐτὴν ἀναμορφώσας.

Digitized by Google

φώσας διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν· ὁ τῷ Ἀβραὰμ ἐκείνῳ ποτὲ συνοδεύσας θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ παραδοὺς ὑποχειρίους αὐτῷ· ὁ τὸν Γεδεὼν ἐνισχύσας, καὶ τοὺς ὑπεναντίους πανολεθρείᾳ συντρίψας, καὶ ἀφανίσας· ὁ τῷ Βασιλεῖ καὶ Προφήτῃ Δαβὶδ τὸ κράτος δοὺς κατὰ τοῦ παλαμναίου ἐκείνου Γολιὰθ, καὶ εἰς τέλος αὐτὸν ἀφανίσας· ὁ διὰ τοῦ θεράποντός σου Μωσέως τὸ γένος τῶν Ἑβραίων ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δουλείας, καὶ τὸν Φαραὼ τῇ ἀμάχῳ σου δυνάμει, καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ πανστρατὶ καταποντίσας, καὶ παραπέμψας αὐτὸν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν στύλον τοῦ φωτὸς ὁδηγὸν αὐτοῖς ἐπιδείξας, ἵνα μὴ προσκόπτωσιν οἱ πόδες αὐτῶν· αὐτὸς καὶ νῦν ἅγιε Βασιλεῦ τῆς δόξης, ἐξαπόστειλον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου στύλον φωταυγῆ, καὶ ὑπέρλαμπρον, εἰς ὁδηγίαν κατ' ἐχθρῶν ὁρωμένων, καὶ ἀοράτων, νίκην τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου Αὐτοκράτορος· καὶ ἐνίσχυσον αὐτὸν τῇ δεξιᾷ σου χειρὶ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πορευομένους πιστοὺς δούλους καὶ οἰκέτας, καὶ παράσχου αὐτῷ εἰρηνικὸν καὶ ἀτάραχον τὸ βασίλειον, καὶ πάσης στάσεως καὶ ἐμφυλίου πολέμου ἀνώτερον. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους, ἐπάκουσόν μου τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κραταίωσον μὲν αὐτὸν τῇ ἀμάχῳ σου καὶ ἀηττήτῳ δυνάμει, τὰ δὲ τούτου στρατεύματα ἐνίσχυσον πανταχοῦ, καὶ διάλυσον τὰς ἔχθρας καὶ στάσεις τῶν ἐπανισταμένων τῷ κράτει αὐτοῦ· σύναψον αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ὑποταγῇ δικαίᾳ, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν καὶ ἀστασίαστον ἔν τε γῇ, καὶ θαλάσσῃ αὐτῷ βράβευσον, καὶ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον ἐπιχορήγησον, ἵνα τὰς ἐπεγειρομένας μάχας καὶ θορύβους ἀποσεισάμενοι, ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζωμέν σε τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

εἰς τὰ Ἐγκαίνια τοῦ θείου Ναοῦ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας, καὶ εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, ἀρρήτοις δὲ λόγοις ποικίλως ταύτην διαμορφώσας· ὁ τὸ ἐπιφερόμενον ἐπ' αὐτῇ σὸν Πνεῦμα συστείλας, καὶ τὸ ἡλιακὸν τοῦτο φῶς ἐπ' αὐτὴν ἐκχέας εἰς ταύτης τὸν ἐγκαινισμόν· ὁ τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ ἐμπνεύσας ἔπαινόν τινα ἐξαίρετον προσθεῖναι τῇ ἀρίστῃ σου δημιουργίᾳ, καὶ εἰπεῖν, ἰδεῖν σε τὸ φῶς ὅτι καλὸν, καὶ ἡμέραν τοῦτο καλέσαι· ὅπερ δὴ καὶ ἡμεῖς ὁρῶντες, καὶ τὸν φαεινότατον

τοῦτον

Digitized by Google

τοῦτον ἥλιον ἐγκαινίζοντα καθ' ἑκάστην τὴν κτίσιν, σὲ τὸν τῆς ὄντως ἡμέρας δοξάζομεν Ἥλιον, καὶ τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον· ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ σου ἡμῖν ἐντειλάμενος, ἐγκαινισθῆναι τὴν ἡμετέραν φύσιν τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, ὥστε καὶ διὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης τοὺς δικαίους ἐκλάμψειν κατὰ τὸν ἥλιον· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Λόγου, τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἐπειδὴ τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ, καὶ τῷ ἀμετρήτῳ σου ἐλέει ἡ κτίσις τὸν ἐγκαινισμὸν ἐδέξατο, καὶ ὁ παλαιὸς νόμος εἰς τύπον τῆς νέας διαθήκης ἐν τῇ παρὰ τῷ Σινᾷ ὄρει σῇ θεοπτείᾳ, καὶ ἐν τῇ Βάτῳ ἐκείνῃ τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἐν τῇ τοῦ μαρτυρίου σκηνῇ, καὶ ἐν τῷ τοῦ Σολομῶντος ἐκείνου περικαλλεστάτῳ ναῷ, ἱλέῳ ὄμματι ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τοὺς κατοικοῦντας τοῦτον τὸν οἶκον τὸν οὐρανομήκη, τὸ τῆς οἰκουμένης καύχημα, τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀληθινὸν τῆς σῆς ἀρρήτου δόξης, καὶ κατάπεμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ κατὰ τὸν θεῖον Δαβὶδ ἐγκαίνισον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πνεῦμα εὐθὲς, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξον ἡμᾶς, καὶ τοῖς μὲν Βασιλεῦσιν ἡμῶν τρόπαια καὶ νίκας κατὰ τῶν ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν δώρησαι, ἡμῖν δὲ ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην· τοῖς δὲ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην, καὶ τὸν τοῦ ναοῦ ἐγκαινισμὸν ἔρωτι θείῳ ποιησαμένοις διὰ σπουδῆς, ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων παράσχου· δώρησαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἔγειρον αὐτοὺς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· χάρισαι αὐτοῖς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς δωρεᾶς τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἵνα ἀκατακρίτως προσκυνῶσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς ἐγκαίνια Ναοῦ.

Προαιώνιε Λόγε, καὶ Υἱὲ μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, Θεὲ ἀληθινὲ, Δημιουργὲ πάσης κτίσεως, αἰσθητῆς τε καὶ νοητῆς· ὁ ταύτην τὴν κτίσιν πανσόφως καθωραΐσας, ὁ τὴν ἐπάνω τῆς γῆς ὑγρὰν καὶ διαλελυμένην τῶν ὑδάτων φύσιν, εἰς μίαν συναγωγὴν καὶ συνάθροισιν ἀγαγὼν, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, τῷ ἐπάνω τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένῳ τὴν γῆν πᾶσαν κατακοσμήσας, καὶ τὸν Κόσμον ἅπαντα ἐγκαινίσας· ὁ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐκείνην τεχνικῶς κατασκευάσας διὰ Μωσέως, καὶ Πνεύματί σου ἁγίῳ ἐγκαινίσας αὐτήν· ὁ τῷ σοφῷ Σολομῶντι προστάξας οἰκοδομῆσαι οἶκον ἅγιον καὶ περιφανῆ, τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀνεκδιηγήτου δόξης, καὶ τοῦτον ἐγκαινίσας τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τῆς ἐπικαλυψάσης αὐτὸν τότε δόξης καὶ χάριτος τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, πάντας τοὺς τῆς Γερουσίας ἐκείνης τῶν ἰουδαίων θεατὰς γενέσθαι παρασκευάσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἄναρχε Λόγε, καὶ Υἱὲ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ἵνα καὶ ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καταπέμψῃς τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν νῦν ἐγερθέντα Ναὸν, εἰς σὴν δοξολογίαν καὶ ἔπαινον στηρίξῃς καὶ ἐνδυναμώσῃς, φυλάττων αὐτὸν ἕως τῆς τῶν αἰώνων συντελείας, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ τοῦτο ἐγκαινίσῃς, ὡς ἂν ἐν αὐτῷ τὰς ἀναιμάκτους θυσίας προσφέροντές σοι, μέτοχοι γε-

Digitized by Google

νώμεθα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐγκαινιθέντος ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν ἡγεμονικὸν στηρίζοντος, καὶ παρέχοντος μυστικῶς τὰς νοερὰς θυσίας διὰ τῆς καθάρσεως τοῦ νοός, προσφέρειν σοὶ τῷ Δεσπότῃ Θεῷ εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρός σου, καὶ σοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἈΚΟΛΟΥΘΊΑ ΤΗ͂Σ ΚΟΙΝΗ͂Σ ΠΑΡΑΚΛΉΣΕΩΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τό, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Μετὰ τῶν στίχων. Εἶτα Τροπάριον τῆς Θεοτόκου. ἦχ. δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν· ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν· ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον· ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα· ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δίς. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε· τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα· τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων· τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους· οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἅπαξ. εἶτα τον, Ν'. καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστόν, ἀρχόμεθα τοῦ κανόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἄνευ τῶν εἱρμῶν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ὠδὴ α'. ἦχ. πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς· πρὸς σὲ καταφεύγω· σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε· τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί· πολλῆς ἀθυμίας· ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ· τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Δόξα.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν· δυσωπῶ Παρθένε· λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω· καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν. Καὶ νῦν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν· ἐπισκοπῆς θείας· καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ· ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ· ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὠδή.

Digitized by Google

Ὠδὴ, γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος·

Προστασίαν καὶ σκέπην· ζωῆς ἐμῆς τίθημι· σὲ Θεογεννῆτορ παρθένε· σύ με κυβέρνησον· πρὸς τὸν λιμένα σου· τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα μόνη πανύμνητε. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω Παρθένε· τὸν ψυχικὸν τάραχον· καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην· διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε· τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης· τὸν Χριστὸν ἐκύησας Θεομακάριστε. Δόξα.

Εὐεργέτην τεκοῦσα· τὸν τῶν καλῶν αἴτιον· τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον· πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι· ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ· τὸν Χριστὸν κυήσασα μόνη πανάχραντε. Καὶ νῦν.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις· καὶ νοσεροῖς πάθεσιν· ἐξεταζομένῳ Παρθένε· σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ· ἀνελλιπῆ σε γινώσκω· θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων· τοὺς δούλους σου Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν· εἰς σὲ καταφεύγομεν· ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ· πανύμνητε Θεοτόκε· ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν· τοῦ σώματος κάκωσιν· καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς δι' ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, καὶ ψάλλομεν τὸ Κύριε ἐλέησον, ιε'. ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων. Καὶ εὐθὺς λέγομεν τροπάριον. ἦχ. β'.

Πρεσβεία θερμὴ· καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον· ἐλέους πηγὴ· τοῦ κόσμου καταφύγιον· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον· καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς· ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε·

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον· ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον· καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον· τῶν ἐμῶν πταισμάτων· Θεονύμφευτε. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον· ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι· ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα· καὶ Σωτῆρα πάντων· τῶν ὑμνούντων σε. Δόξα.

Ἀπολαύοντες πάναγνε· τῶν σῶν χαρισμάτων σοι χαριστήριον· ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον· οἱ γινώσκοντές σε· Θεομήτορα. Καὶ νῦν.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα· καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον· κεκτημένοι σε πανύμνητε· δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὠδὴ, ε'. Φώτισον ἡμᾶς·

Ἔμπλησον ἁγνὴ· εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν· τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν· τῆς εὐφροσύνης· ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς· ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἁγνὴ· ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν· καὶ τὴν εἰρήνην· τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Digitized by Google

Δόξα.

ΛΥ̓́σον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε· τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος· ἡ φῶς τεκοῦσα· τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον. Καὶ νῦν.

Ἴ̓Ασαι ἁγνὴ τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν· ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα· καὶ τὴν ὑγείαν· ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Ὠδὴ, ϛʹ. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

ΘΑνάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν· ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ· τὴν τῇ φθορᾷ· καὶ θανάτῳ μου φύσιν· κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον· τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱὸν· τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

ΠΡοστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι· καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε· καὶ τῶν πειρασμῶν· διαλύουσαν ὄχλον· καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντὸς· ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με. Δόξα.

ὩΣ τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα· καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν· καὶ πλατυσμὸν· ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη· καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς· τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον. Καὶ νῦν.

ἘΝ κλίνῃ νῦν ἀσθενὴς κατάκειμαι· καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν· καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου· καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα· σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, εὐθὺς τὸ Κοντάκιον. ἦχος, βʹ.

ΠΡοστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε· μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε· μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνὰς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ· εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν· καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν· ἡ προστατεύουσα ἀεὶ· Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε. Ὁ Ἱερεύς. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ἘΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα,

Digitized by Google

σασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ εὐθὺς, Δόξα. ἦχος, β'.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. ἦχος, πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι·

Μὴ καταπιστεύσης με· ἀνθρωπίνη προστασία· παναγία Δέσποινα· ἀλλὰ δέξαι δέησιν· τοῦ οἰκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με· φέρειν οὐ δύναμαι· τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι· οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος· πάντοθεν πολεμούμενος· καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σοῦ· Δέσποινα τοῦ κόσμου· ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν· μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν· τὸ συμφέρον ποίησον.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον. ιβ'.

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὠδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας·

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν· ὡς ἠθέλησας Σῶτερ· οἰκονομήσασθαι· ἐν μήτρα τῆς Παρθένου· κατῴκησας τῷ κόσμῳ· ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν· Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους· ὃν ἐγέννησας Μῆτερ· ἁγνὴ δυσώπησον· ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων· ψυχῆς τε μολυσμάτων· τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν· Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Δόξα.

Σωμάτων μαλακίας· καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας· Θεογεννήτρια· τῶν πόθῳ προσιόντων· τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ· θεραπεύειν ἀξίωσον· ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν· ἡμῖν ἀποτεκοῦσα. Καὶ νῦν.

Θησαυρὸν σωτηρίας· καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας· τὴν σὲ κυήσασαν· καὶ πύργον ἀσφαλείας· καὶ θύραν μετανοίας· τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν· Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὠδὴ, η. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν·

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ· δεομένους· μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας· καὶ ὑπερυψοῦντας· σὲ Κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς· ἐπιχέεις· τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε· καὶ ὑπερυψοῦσι· τὸν ἄφραστόν σου τόκον. Δόξα.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς· ἰατρεύεις· καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε· ἵνα σὲ δοξάζω· τὴν κεχαριτωμένην. Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς· ἐκδιώκεις· καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ,

Digitized by Google

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων· μὴ ἀποποιήσῃς· ἡ τοῦ παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον· ἀφῃρηκότα Παρθένε· Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν· πλήρωσον Παρθένε· ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα· τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην· ἐξαφανίσασα. Δόξα.

Κακώσεως ἐν τόπῳ· τῶν τῆς ἀσθενείας· τεταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον· ἐξ ἀῤῥωστίας εἰς ῥῶσιν· μετασκευάζουσα. Καὶ νῦν.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι· λαμπρότατον Παρθένε· τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα· τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον· σὲ καταγγέλλοντας.

Καὶ εὐθὺς τό, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Θεοτοκία. ἦχ. πλ. β'.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν· καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν· τὴν λυτρωσαμένην· ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας· τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου· ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν· ἀσθενεῖ τὸ σῶμα ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή· πρὸς σὲ καταφεύγω· τὴν κεχαριτωμένην· ἐλπὶς ἀπηλπισμένων· σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ· δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν οἰκετῶν· ἵνα μεσιτεύσῃς· πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου· γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδήν· νῦν τῇ πανυμνήτῳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς· μετὰ τοῦ Προδρόμου· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· δυσώπει Θεοτόκε· τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί· Πρόδρομε Κυρίου Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς· οἱ Ἅγιοι πάντες· μετὰ τῆς Θεοτόκου· ποιήσατε πρεσβείαν· εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σοῦ. καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα. ἦχος, πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν.
Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν.
Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Ὁ Ἱερεύς.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, κατευοδώσεως, κυβερνήσεως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος,) καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Μονὴν ταύτην.

Καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ

Digitized by Google

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ,

ὅταν μέλλει ἀποδημῆσαι τίς ἐν ταξιδίῳ.

Εἰς μὲν τὸν μέλλοντα ἀποδημῆσαι, ψάλλεται πρῶτον Παράκλησις, ἢ βούλεται. Εἰδ' οὖν, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς Εὐλογητόν. Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Εἶτα τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια, τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Τὸ, Κύριε ἐλέησον. ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. γ'. Καὶ ὁ πεντηκοστός. Εἶτα τὸ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνες, ἄφες. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ.

Καὶ τὰ παρόντα Θεοτοκία τροπάρια. ἦχ. πλ. β'.

Παναγία Θεοτόκε· τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου· μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ· μὴ καταπιστεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ· καὶ ἐλέησόν με. ἦχ. πλ. δ'.

Ἐγὼ παρθένε ἁγία Θεοτόκε· τῇ σκέπῃ σου προστρέχων· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι.

ἦχ. πλ. β'.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ· κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται· ἁγνὴ παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν· καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα· πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως. ἦχ. γ'.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται· ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή· ὡς σὺ Θεοτόκε· σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. ἦχ. δ'.

Νεῦσον παρακλήσεσι· σῶν οἰκετῶν πανάμωμε· παύουσα δεινὰς ἡμῶν ἐπαναστάσεις· πάσης θλίψεως· ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ· καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν· καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν· τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· χαῖρε Δέσποινα ἡ πάντων βοήθεια· χαρὰ καὶ σκέπη· καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ἦχ. β'. Ὅτε· ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πάντων· προστατεύεις ἀγαθή· τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει· σκέπῃ σου τῇ κραταιᾷ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν· ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν· ἀεὶ μεσιτείαν· οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν ῥῦσαι· πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου. Καὶ ὕψοι τὴν Παναγίαν, λέγων.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε βοήθει τῷ δούλῳ σου, τῷ δεῖνι.

Ταῖς

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα. Θεοτ. ἦχ. πλ. δ. Ἀνδρέου Κρήτης.

ΓΕγονεν ἡ κοιλία σου· ἁγία τράπεζα· ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον Χριστόν· ἐξ οὗ πᾶς τρώγων· οὐ θνήσκει ὡς ἔφησεν· ὁ τοῦ παντὸς Θεογεννήτωρ τροφεύς.

ΤΩν σῶν δωρεῶν ἀξίους· ἡμᾶς ποίησον Θεοτόκε Παρθένε· παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν· καὶ παρέχουσα ἰάματα· τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι· τὴν εὐλογίαν σου ἄχραντε. Καὶ ψάλλομεν τό,

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦχ. πλ. δ.

ΕΠὶ σοὶ χαίρει· Κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις· Ἀγγέλων τὸ σύστημα· καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος· ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ· παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη· καὶ παιδίον γέγονεν· ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν· θρόνον ἐποίησε· καὶ τὴν σὴν γαστέρα· πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο· ἐπὶ σοὶ χαίρει· Κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι. Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ.

ΤΗ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια· ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια· ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε· ἀλλ᾽ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον· ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζω σοι· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. ἦχ. β.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου· εἰς σὲ ἀνατίθημι· Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου. ἦχ. δ.

Ἔχοντές σε Θεοτόκε· ἐλπίδα καὶ προστασίαν· ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ φοβούμεθα· ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου. Καὶ Ἀπόλυσις,

Εἰδὲ ἐστὶ παρὼν ὁ μέλλων ταξιδεῦσαι, οὐ γίνεται Ἀπόλυσις, ἀλλὰ λέγει ὁ Ἱερεύς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. καὶ τὴν εὐχήν.

ΟΘεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀληθινὴ καὶ ζῶσα ὁδὸς, ὁ συνοδεύσας τῷ θεράποντί σου Ἰωσὴφ, συνόδευσον Δέσποτα καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δεῖνι)· ῥῦσαι αὐτὸν ἀπὸ πειρατηρίων, καὶ πάσης χειμασίας καὶ ἐπιβουλῆς· εἰρήνην καὶ εὐρωστίαν ἀποκατάστησον, δικαιοσύνης πάσης πρόνοιαν ποιούμενον, κατὰ τὰς ἐντολάς σου, καὶ πλήρη τῶν βιωτικῶν καὶ ἐπουρανίων ἀγαθῶν γενόμενον, πάλιν ἐπανελθεῖν εὐδόκησον. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Ἑτέρα εὐχὴ ἐπὶ μέλλοντος πλεῖν.

ΔΕσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταξιώσας συμπλεῦσαι τοῖς ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σου, καὶ ἐπιτιμήσας τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, καὶ τῆς θαλάσσης γαληνιᾶν τὰ κύματα κελεύσας, σύμπλευσον καὶ τοῖς ἐκδημοῦσιν ἐν τῷ πλοίῳ τούτῳ, πάντα ἐναντίον ἄνεμον καταπραΰνων· διέγειρον δὲ ἐπιτηδείους ἀνέμους,

Digitized by Google

μους, κυβερνήτης αὐτοῖς πανταχοῦ γενόμενος, πᾶσαν πειρατηρίων ἐξ αὐτοῦ ἐπιστρέφων ἐπιβουλήν· χαίροντας χαίρουσιν ἡμῖν ἐνταῦθα ἐπανελθεῖν εὐδόκησον αἰσίως, καὶ κατὰ πρόθεσιν πράττοντας τὰ ἐπιτηδευόμενα παρ' αὐτῶν, χάριν τὴν σὴν δωρούμενος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, σωτήριος καὶ εὔδιος λιμὴν τοῖς πλέουσι, καὶ τῷ πλοίῳ εἰσκομιζόμενος. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩ'Ν ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟ'Σ

εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἐν ἐξομολογήσει ἁμαρτωλοῦ.

Ποίημα Εὐθυμίου μοναχοῦ Συγκέλλου.

Ὠδὴ α΄. ἦχος, πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον· τὸν ῥυπαρὸν· καὶ τὰ πλήθη Δέσποινα· τῶν ἀμέτρων μου κακῶν· τί δὲ ἐξαγγελῶ σοι ἁγνή· ἀπορῶ καὶ δειλιῶ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Πόθεν ἀπάρξομαι λέγειν· τὰ πονηρὰ· καὶ δεινά μου πταίσματα· ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· οἴμοι τί γενήσωμαι λοιπόν· ἀλλὰ Δέσποινα κἀμὲ· πρὸ τέλους οἰκτείρησον.

Πᾶσαν ὁδὸν παροδεύσας· ἁμαρτιῶν· σωτηρίας ἄχραντε· τρίβον εὗρον οὐδαμῶς· ἀλλὰ σοὶ προστρέχω ἀγαθή· μὴ παρίδῃς ἐκ ψυχῆς· μετανοοῦντά με.

Τοῦ μὲν θανάτου τὴν ὥραν· διηνεκῶς· ἐννοῶ πανάχραντε· καὶ τὸ βῆμα τὸ φρικτὸν· συνηθείᾳ ὅλως δὲ κακῶν· δελεάζομαι δεινῶς· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν ἀγαθῶν ὁ φθορεύς με· νῦν καθορῶν· γυμνὸν ἀποστρατεύζον· καὶ μακρὰν ἀπὸ Θεοῦ· γεγονότα θείων ἀρετῶν· καταπίνειν με ὁρμᾷ· Δέσποινα πρόφθασον.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ· Κύριε.

Ψυχὴν ἐμόλυνα αἰσχρῶς· Δέσποινα Θεοτόκε· ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων· ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· καὶ ποῦ λοιπὸν πορευθῶ· ἀπογνώσει· ὅλος συνεχόμενος.

Τὸ κατ' εἰκόνα σου Ἁγνὴ· κατεσπίλωσα οἴμοι· ὑψηλόφρονι γνώμῃ· ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· καὶ ποῦ λοιπὸν πορευθῶ· ἀλλὰ σπεῦσον· Παρθένε βοήθει μοι.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν βροτοῖς· ὁ τὰ ἄθεσμα πράξας· γεννηθεὶς ἐν τῷ βίῳ· ὥσπερ ἐγὼ ἀγαθή· ἀσελγείας τῶν δεινῶν· τὸ γὰρ θεῖον· βάπτισμα ἐμόλυνα.

Εἰς τέλος ἔφθασα κακῶν· παναγία Παρθένε· σὺ βοήθησον τάχει· οὐρανὸς γὰρ καὶ ἡ γῆ· καταβοῶσι πικρῶς· τῶν ἀμέτρων· πράξεων τὰ ἄτοπα.

Ὠδὴ, δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ἀγγέλων τάγματα· καὶ τὰ στρατεύματα· οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις· τοῦ σοῦ Υἱοῦ· φρίττουσι τὸ κράτος Ἁγνή· νῦν δὲ ἐγὼ ἀπογνωσθεὶς· ἀφοβίᾳ κατέχομαι.

Ἐξέστη ἅπασα· ἡ γῆ καὶ ἔφριξε· καθορῶσα δεινῶς τε· καὶ πονηρῶς· πράττοντα τὰ ἄτοπα· καὶ τοῦ Υἱοῦ σου τὴν πολλὴν· εὐσπλαγχνίαν καταπλήττοντα.

Ναὸν ἐμόλυνα· κακῶς τοῦ σώματος· καὶ ναὸν τοῦ Κυρίου· ὅνπερ βροτοὶ· τρέμοντες εἰσέρχονται· ἐγὼ δὲ οἴμοι ἀναιδῶς· εἰσπορεύομαι ὁ ἄσωτος.

Μὴ δείξῃς Δέσποινα· μὴ δείξῃς ξένον με· ξενωθέντα τῆς σκέπης· τοῦ σοῦ Υἱοῦ· ὅλως καὶ ἀνάξιον· ἀλλὰ ἀπόπλυνον κἀμὲ· ἐκ τοῦ ῥύπου τῶν πταισμάτων μου. Ὠδὴ ε. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθή.

Ἀδὰμ παρέβη μὲν ἐντολὴν· μίαν σου Παρθένε τοῦ Υἱοῦ· καὶ ἐξορίᾳ ὑπέπεσε· πῶς δὲ μου θρηνήσω πταισμάτων ἄβυσσον· ἐγὼ ὁ ἀποστάτης· καὶ παραβάτης Θεοῦ.

Φθορεὺς μὲν πάλαι ἀναφανεὶς· καὶ ἀδελφοκτόνος Κάϊν· πρὶν ἀπὸ Θεοῦ κεκατήρατται· τί δὲ καὶ ποιήσω ἐγὼ ὁ πάντολμος· ψυχὴν γὰρ ἀπέκτεινας· νῦν οὐκ αἰσχύνομαι.

Ἠσαῦ ἐζήλωσα τὸ δεινὸν· ἐν γαστριμαργίᾳ καὶ τρυφῇ· ψυχὴν καὶ σῶμα ἐμόλυνα· μέθῃ καὶ λαγνείᾳ ῥυπώσας βίον μου· καὶ τίς λοιπὸν μὴ κλαύσει· ἐμὲ τὸν ἄθλιον.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὴ· ἴασαί μου πάθη τῆς ψυχῆς· ἃ ὁ φθορεὺς μοι ἐνέσπειρε· ῥῦσαί με τῆς τούτου αἰχμαλωσίας πικρᾶς· γελᾷ γὰρ καθορῶν με· νῦν ἀπρεσσάτευτον. Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν·

Ὁ βίος μου ἄσωτος· ἡ ψυχή μου ῥυπαρὰ· καὶ ἡ ζωὴ πανάθλιος· τὸ δὲ σῶμά μου ὅλον ἐν τοῖς κακοῖς· δεινῶς κατεσπίλωσα· διὸ σπεῦσον Παρθένε· καὶ βοήθει μοι.

Τὸ τέλος ἐφέστηκε· καὶ οὐ φέρω ἀγαθὴ· τὸ συνειδὸς ἐλέγχει με· παριστᾷ γάρ μοι πράξεις τὰς πονηρὰς· καὶ βίου τὸ ἄστατον· καὶ τὸ βῆμα πτοοῦμαι· τοῦ Υἱοῦ σου Ἁγνή.

Σαρκός μου τὴν πύρωσιν· ποταμὸς ὁ τοῦ πυρὸς· ὁ φοβερὸς καὶ ἄσβεστος· ἀναμένει Πανάχραντε ἀληθῶς· καὶ σκώληξ ἀκοίμητος· ἀλλὰ ῥῦσαί με τούτων· ταῖς πρεσβείαις σου.

Σὺν τρόμῳ συνέχομαι· καὶ πτοοῦμαι ἀγαθὴ· τοῦ πονηροῦ τὰ ἔνεδρα· περὶ τοῦ τέλους γὰρ τρίζει μοι ὁ φθορεὺς· ὀδόντας κατέχων με· ὡς αἰχμάλωτον ὄντα· καὶ γυμνὸν ἀρετῶν. Ὠδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἑπταπλάσιον τὴν φλόγα μοι ἐξέκαυσε· τὴν τῶν παθῶν ὁ δόλιος· ταῖς μοιχείαις δὲ τῆς καρδίας ὅλον θανατοῖ· ἀλλ' ἄρδευσον ῥείθροις τῶν ἐμῶν· δακρύων Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· καὶ μὴ ἀπώσῃ με.

Συμπνιγόμενον τῷ βόθρῳ τῶν πταισμάτων μου· μή με ἐάσῃς Δέσποινα· καὶ γὰρ βλέπων με ἀπογνῶτα ὄντα ἀγαθὴ· γελᾷ ὁ παμπόνηρος ἐχθρὸς· ἀλλὰ αὐτή σου κραταιᾷ· χειρὶ ἀνάστησον.

Φοβερὸν μὲν τὸ κριτήριον ταλαίπωρε· ψυχή μου καὶ ἀναίσθητε· καὶ ἡ κόλασις ἀτελεύτητός τε καὶ φρικτή· ἀλλ' ὅμως νῦν πρόσπεσον Μητρὶ· τῇ τοῦ Κριτοῦ σου καὶ Θεοῦ· καὶ τὴν ἄπειρον σαυτήν.

Μ' πι

Ε Πὶ σὲ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα μου ἀνέθηκα ὁ ἄσωτος· μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου νῦν· μὴ σπλάγχνα φιλάνθρωπα τὰ σὰ κλείσῃς μοι Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ε Σκοτίσθην ὁ ταλαίπωρος Πανάχραντε· τῷ πλήθει τῶν ἁμαρτιῶν κακῶν· καὶ ἠλλοίωμαι τῆς ψυχῆς τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν· διό με φωτός σου ταῖς αὐγαῖς· πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θεῖον εἰσάγαγε.

Ωδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις·

Τ Ἡς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν ἡ τέξασα· καὶ ἀγκάλαις βαστάσασα· Μητροπάρθενε· σβέσον τῶν παθῶν· τὴν πυρίφλογον κάμινον· καὶ δακρύων ῥείθροις· ἀπόπλυνον ψυχήν μου.

Π Αρουσίαν θανάτου· φρίττω Πανάχραντε· καὶ τὴν κρίσιν ἐκείνην· ὅλως οὐ δέδοικα· πράττειν δὲ κακὰ· οὐδὲ ὅλως ἀφίσταμαι· οἰκτειρον καὶ σῶσον· πρεσβείαις σου πρὸ τέλους.

Σ Τεναγμοὺς ἀσιγήτους· Δέσποινα δώρησαι· καὶ δακρύων πηγήν μοι· ἵνα ἐκπλύνω μου· πταίσματα πολλὰ· καὶ ἀνίατα τραύματα· ὅπως ἐπιτύχω· ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Τ Ω̃ν κακῶν μου τὰ πλήθη· σοὶ ἐξηγόρευσα· ὡς οὐδεὶς γὰρ ἐν κόσμῳ· ἄλλος παρώργισα· Δέσποινα Θεὸν· τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον· τούτῳ με ἐν τάχει· καταλλαξον εὐχαῖς σου.

Μ Ή με στήσῃς ἐν ὥρᾳ· Δέσποινα κρίσεως· μετὰ τῶν κατακρίτων· ὁ φύσει εὔσπλαγχνος· ἀλλὰ σῆς Μητρὸς· ταῖς πρεσβείαις ἐλέησον· καὶ τοῖς δεξιοῖς σου· με σύνταξον προβάτοις. Ωδὴ, θ'. Θεὸν· ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ι Δοὺ· προσέρχομαί σοι Πανάχραντε· φόβῳ πολλῷ· καὶ πόθῳ τὴν ἰσχὺν ἐπιστάμενος· τῆς πολλῆς πρεσβείας ἐγὼ ὁ δοῦλός σου· μέγιστα γὰρ ἰσχύει· ὦ παντευλόγητε· δέησις Μητρὸς πρὸς τὸν Υἱόν· σπλάγχνοις γὰρ κάμπτεται.

Χ Ορούς· παράλαβε Ἀρχαγγέλων τε· καὶ τῶν πληθὺν· τῶν ἄνω στρατευμάτων καὶ Πρόδρομον· Ἀποστόλων δήμους καὶ Προφήτας τε· Μάρτυρας καὶ Ὁσίους· Ἱερομάρτυρας· καὶ πρεσβείαν ποίησον Ἁγνὴ· ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Θεόν.

Κ Αὶ νῦν· καὶ τότε τὴν σὴν βοήθειαν· δεῦρο Ἁγνὴ· ἐν ᾗ ὅταν ἐκλείπῃ τὸ πνεῦμά μου· τῶν δαιμόνων θεῖον λυτρουμένη με· ῥῦσαι τῆς τυραννίδος· τούτων Πανάχραντε· καὶ μή με ἐάσῃς ἀγαθὴ· παραδοθῆναι αὐτοῖς.

Κ Ριτὴν· οἰκτίρμονα καὶ φιλάνθρωπον· τὸν σὸν Υἱὸν· ἐκδέχομαι Ἁγνὴ μὴ ὑπερίδῃς με· ἀλλ' αὐτόν μοι ποίησον εὐίλατον· στῆσαι ἐκ δεξιῶν με· τότε Πανύμνητε· τοῦ ἀχράντου βήματος αὐτοῦ· εἰς σὲ γὰρ ἤλπισα.

Α Ρχαὶ· Ἀρχάγγελοι Κυριότητες· καὶ Σεραφὶμ· Δυνάμεις Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι· Θρόνοι πολυομμάτοις σὺν τοῖς Χερουβὶμ· νῦν τὸν δεδοξασμένον· τόκον σου σέβοντες· σὲ Παρθενομήτορ εὐλαβῶς· ἀεὶ δοξάζομεν.

Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστιν. καὶ αὐτούς. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Digitized by Google

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ, ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ἃ ἐὰν εἴπῃ. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε, ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε, εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσῃ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν, εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἀφήσῃ τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου· ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Καὶ ἡ Εὐχὴ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, πάριδε πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πλημμελήματα, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ κατὰ διάνοιαν, καὶ ἀκατακρίτως τὸν δοῦλόν σου καταξίωσον, μεταλαβεῖν τῶν θείων ἁγίων ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων σου Μυστηρίων· μὴ εἰς βάρος καὶ κόλασιν, καὶ προσθήκην ἁμαρτημάτων, ἀλλ᾽ εἰς ἁγιασμὸν, εἰς φωτισμὸν, εἰς καθαρισμὸν, εἰς στηριγμὸν, εἰς ἀῤῥαβῶνα ζωῆς αἰωνίου, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας, εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν καὶ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς ἐξάλειψιν τῶν αὐτοῦ πλημμελημάτων, καὶ δόξαν τοῦ κράτους σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν τιμίων ἐπουρανίων νοερῶν ἀΰλων Δυνάμεων ἀσωμάτων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ᾽ αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, Ἀμήν.

Digitized by Google

ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΤΟΥ ἉΓΙΩΤΑΤΟΥ

πατριάρχου Διάταξις περὶ τῶν διαφόρων τρόπων, καὶ ἡλικίᾳ ἐπιστρεφόντων.

Ἴσθι, ὅτι αὕτη ἡ διάταξις ἐτυπώθη κατὰ τὸν τύπον τοῦ παλαιοῦ Εὐχολογίου, C. 20. φύλλ. 104. τοῦ νῦν τῆς Μονῆς τῆς Κρυπτοφέρρης, καὶ ἔκπαλαι τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰ μὲν παιδίον συνελήφθη, καὶ ἠρνήσατο, ἢ φόβῳ καὶ ἀγωνίᾳ καὶ ἀμαθείᾳ, ὁ τοιοῦτος λαμβανέτω ἱλαστικὰς Εὐχὰς ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ τῇ η΄. λουέσθω. Καὶ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ λοιπὸν ἀναζωσθείς, χριέσθω τῷ Μύρῳ, ὡς οἱ βαπτιζόμενοι, καὶ φορεσάτω ἱμάτια καινά, κατὰ τὸν τύπον τῶν βαπτιζομένων. Εἰ δὲ νεανίαι εἰσίν, ἢ πρεσβύτεροι, ἢ γέροντες, τέλειοι τὴν ἡλικίαν· εἰ μὲν ἀπὸ βασάνων ἠρνήσαντο, τυχέτωσαν φιλανθρωπίας· πλὴν νηστευέτωσαν δύο Τεσσαρακοστάς, σχολάζοντες προσευχαῖς, καὶ ἐκτελοῦντες γονυκλισίας, καὶ ἐκτενεῖς δεήσεις· ἐγγίζοντος δὲ τοῦ πληρώματος τῶν δύο Τεσσαρακοστῶν, ἐπὶ, η΄. ἡμέρας δεχέσθωσαν ἱλαστικὰς Εὐχάς, καὶ λεγέτωσαν καθ᾽ ἑκάστην, τό, **Κύριε ἐλέησον**, ρ΄. καὶ μετὰ ταῦτα, λουέσθωσαν, καὶ χριέσθωσαν τῷ Μύρῳ κατὰ τὴν προειρημένην διάταξιν· καὶ γινομένης Λειτουργίας, ἀξιούσθωσαν τῶν Ἁγιασμάτων, σχολάζοντες, καθὼς καὶ οἱ φωτιζόμενοι, τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ ὀκτὼ ἡμέρας. Εἰ δέ τινες ηὐτομόλησαν ἀπὸ προαιρέσεως πρὸς τὴν ἄρνησιν· οἱ τοιοῦτοι, κανόνα μὲν φοβερὸν ἔχουσιν· ἀλλὰ διὰ συμπάθειαν ἐπὶ δύο ἐνιαυτοὺς νηστευέτωσαν· ἀπεχόμενοι κρεῶν, καὶ τυρογάλακτος, καὶ ὠῶν, καὶ οἴνου, ποιοῦντες γονυκλισίας· εἰ μὲν νέοι εἰσίν, καὶ ἰσχυροί, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ρ΄. καὶ, σ΄. τὸ **Κύριε ἐλέησον**· εἰ δὲ ἀδύνατοι, κατὰ δύναμιν. Πληρουμένων δὲ τῶν, β΄. ἐνιαυτῶν, ἐπὶ ὀκτὼ ἡμερῶν λαμβανέτωσαν ἱλαστικὰς εὐχάς, καὶ τὸ ἑξῆς, ὡς προτέτακται, γινέσθωσαν ἐπ᾽ αὐτοῖς, εἴτε ἄνδρες εἶεν, εἴτε γυναῖκες, μόνον τέλειοι τὴν ἡλικίαν.

Εὐχαὶ ἱλασμοῦ εἰς τὸν ἀπ᾽ ἀρνήσεως ἐπιστρέφοντα πρὸς τὴν ἡμετέραν Πίστιν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου· οὐ γὰρ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· παραβάντες γὰρ τὰς ἐντολάς σου, ἑαυτοὺς παρεδώκαμεν τῷ θανάτῳ· αὐτὸς δὲ ὡς εὔσπλαγχνος Δεσπότης, εἰδὼς τὴν καταστροφὴν ἡμῶν, ὅτι πονηρά, καὶ ὅτι κατέπιεν ὁ θά-

νατος

νατος ὁ ἰσχύσας, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς, σῶσαι εὐδόκησας τὸ σὸν πλάσμα, μορφὴν δούλου λαβὼν, καὶ τῷ θανάτῳ συμπλακεὶς, ἀνεκαλέσω τὴν σὴν εἰκόνα, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς τῆς ἐξουσίας τοῦ θανάτου, ὑπέδειξας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, τὴν διὰ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος θείαν ἀναγέννησιν, καὶ σωθέντες τῇ σῇ χάριτι, ἀνυμνοῦμεν τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν· ἐν τῇ δευτέρᾳ σου παρουσίᾳ, καθ' ἣν μέλλεις κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, καὶ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, μνήσθητι τοῦ ἐλέους σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός ἐστι· καὶ ὑπερβὰς τὰ ἀνθρώπινα ἡμῶν πλημμελήματα· παράσχου ἱλασμὸν αἰτουμένοις σε, καὶ συγχώρησον ἡμῖν πᾶν παράπτωμα ἑκούσιον καὶ ἀκούσιον, ἐν γνώσει τε καὶ ἀγνοίᾳ· οὐ γάρ ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσει, οὐδὲ εἰ μιᾶς ἡμέρας γένηται ὁ βίος αὐτοῦ· τίς γὰρ καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν; ἢ τίς παῤῥησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ῥύπου; πάντες γὰρ εἴτε λόγοις, εἴτε ἔργοις ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, καὶ στερούμεθα τῆς σῆς δόξης, ἐλπίζοντες δικαιωθήσεσθαι ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ φρικτοῦ βήματός σου, οὐκ ἐξ ἔργων δικαιοσύνης· οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ' ἐκ πίστεως ἀληθοῦς, καὶ τῆς εἰς σὲ ὁμολογίας· τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε, ὁλόκληρος δικαιοσύνη, καὶ τὸ εἰδέναι σου τὸ κράτος, ῥίζα ἀθανασίας, καὶ οἴδαμεν, καὶ ὁμολογοῦμεν, καὶ πιστεύομεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκ μὴ ὄντων· καὶ εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν ἡμᾶς, καὶ παραπεσόντας ἐλεῶν, καὶ ἁμαρτάνοντας φέρων, καὶ ἐκ θανάτου ζωοποιῶν. Καὶ δεόμεθά σου Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἴ τι ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, ὡς σάρκα φορέσαντες, καὶ Κόσμον οἰκήσαντες, καὶ ἀσθένειαν περικείμενοι, εἴτε λόγοις, εἴτε ἔργοις, εἴτε ἐνθυμήμασιν, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Δεσπότης ἄνες, ἄφες, πάριδε, καὶ συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ μὴ λογίσῃ, μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ δεχόμενος τοὺς μετανοοῦντας, καὶ σοὶ τὴν ἐπὶ πᾶσι δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἄλλη εἰς ἱλασμὸν, μετὰ τὸ εἰπεῖν ψαλμ. ν'. λε'. ρβ'.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας σου Πέτρῳ τῷ Κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων καταπιστεύσας, καὶ ἐπ' αὐτῷ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν οἰκοδομήσας, καὶ δοὺς αὐτῷ ἐξουσίαν διὰ τῆς σῆς χάριτος, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπάκουσον καὶ ἡμῶν, καὶ νῦν τῶν ἀναξίων, ἐπικαλουμένων σε ἐπὶ τῷ τοῦ παρόντος δούλου σου ἱλασμῷ, καὶ θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ἐπ' αὐτῷ, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· σὺ γὰρ εἶπας Κύριε διὰ θεοφορουμένων χειλέων τῶν Προφητῶν σου· ἐπιστράφητε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς· καὶ τὸ, οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆσαι αὐτόν. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ ἐπιστρέφοντα, καὶ αἰτούμενον παρὰ σοῦ ἱλασμὸν, μὴ ἀποστραφῇς, ἀλλ' ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς ἀνακάλεσαι·

ὅτι

ὅτι σὺ εἶ ὁ τῶν μετανοούντων Θεός, καὶ τῶν πρὸς σὲ ἐπιστρεφόντων Σωτήρ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ πρὸς χριστιανοὺς ὑπαχθέντας ἐθνικῇ πλάνῃ, ἐπιστρέψαντας δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ προσδραμόντας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, Κύριε, ὁ τῶν ἁπάντων Ποιητής, καὶ Δεσπότης, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν· ὁ μὴ παριδὼν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου πανουργίας εἰς βυθὸν ἀπωλείας καὶ πλάνης κατενεχθέντα, ἀλλὰ διὰ τῆς σωτηρίου ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον ἀναζητήσας καὶ σώσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπαναγαγών· αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ νῦν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, πρόβατον τῆς λογικῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ σου ὑπάρχοντα, ὃν ἐλυτρώσω τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἀθέων ἐχθρῶν· μεθ' ὧν ἀγνοίᾳ παιδικῇ ἢ βίᾳ τυραννικῇ τὰ τῆς ἐκείνων πλάνης ἔθη μετήρχετο· νῦν δὲ κατηξίωσας αὐτὸν τῇ τοῦ λαοῦ σου πολιτείᾳ συνενωθῆναι· κατάλαμψον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, ὥστε τὸν ἐναποκείμενον τῇ ψυχῇ αὐτοῦ σπινθῆρα τοῦ σωτηριώδους Βαπτίσματος ταῖς αὔραις τῆς χάριτος ἀναῤῥιπισθέντα, εἰς φλόγα πνευματικὴν νοητῶς ἐξαφθῆναι, καὶ τὴν ἐνσημανθεῖσαν αὐτῷ σφραγῖδα ἐκτυπώτερον ἐπιφαίνεσθαι, ἐντυπῶν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ τοῖς λογισμοῖς διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, τὴν εἰς σὲ ἐλπίδα καὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν· ἵνα γινώσκῃ, καὶ προσκυνῇ σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· ἕνωσον αὐτὸν τῇ ἁγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· ἀπόστησον τῆς αὐτοῦ διανοίας πᾶσαν συνήθειαν ἐθνικῆς ἀθεότητος, καὶ κατεύθυνας αὐτὸν τοῦ ἀξίως τῶν ἐντολῶν σου πορεύεσθαι, καὶ τῆς τῶν σωτηρίων σου Μυστηρίων ἀκατακρίτου μεταλήψεως καταξίωσον, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐπὶ ἀποστατήσαντος παιδός, καὶ μαγαρίσαντος, καὶ μεταμελοῦντος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ διὰ τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας εἰς τὸν κόσμον Σωτῆρα καὶ Λυτρωτήν, ἵνα τὴν σὴν ἀναζητήσῃ καὶ ἀνασώσῃ εἰκόνα, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προστρέχοντα, καὶ τυχόντα

μετὰ

μὲν ἐκ παιδὸς τῆς ὀρθῆς, καὶ ἀμωμήτου πρὸς σὲ πίστεως διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, ἐκπεσόντα δὲ ταύτης διὰ νηπιότητος, ἤ τινα ἄλλην περιπέτειαν, ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, καὶ διὰ μετανοίας καὶ ἐπιγνώσεως πρὸς τὴν σὴν παλινδρομοῦντα χρηστότητα, ἔκχεον ἐπ᾽ αὐτῷ τῆς σῆς φιλανθρωπίας τὴν εὐσπλαγχνίαν· πρόσδεξαι αὐτὸν ὡς τὸν Ἄσωτον πρὸς σὲ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἐπανακάμπτοντα· ἀπόστησον ἀπ᾽ αὐτοῦ πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐπίνοιαν τοῦ ἐχθροῦ· σύνταξον τῇ τῶν λογικῶν σου προβάτων ἁγίᾳ ποίμνῃ· κόσμησον αὐτὸν καὶ νῦν τῇ δόξῃ τοῦ παναγίου ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ σου· μέτοχον ἀπέργασαι σὺν πᾶσι πιστοῖς τῶν ἀχράντων ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν μὲν τῶν προσγεγονότων σφαλμάτων, ἀσφάλειαν δὲ τοῦ μέλλοντος, καὶ φυλακὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· δὸς αὐτῷ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ πρὸς σὲ καταφεύγειν, χολάζειν ταῖς Ἐκκλησίαις σου, καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ἐπιτελεῖν, ἵνα καὶ κληρονόμος διὰ ἀγαθοεργίας ἀναφανῇ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας, ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον σὺν αὐτῷ. Οἰκτιρμοῖς, διὰ τῆς χάριτος, τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ᾽ οὗ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι ἐθνικὸν κατηχούμενον.

Ποιῶν αὐτὸν κλῖναι τὸ γόνυ πρὸ τῶν πυλῶν, σφραγίζει τρίτον, καὶ λέγει.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐκλεγόμενος ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων· σὺ τὸν παρόντα, καὶ προσελθόντα τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ δοῦλόν σου εὐλόγησον· ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πρὸς τὴν τῶν θαυμασίων σου κατανόησιν· διάνοιξον αὐτοῦ τὰ ὦτα εἰς ὑπακοὴν τῶν θείων λογίων σου· σύναψον αὐτὸν τοῖς κατηχουμένοις τοῦ λαοῦ, ἵνα ἐν καιρῷ εὐθέτῳ καταξιωθῇ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας.

Εἶτα σφραγίσας αὐτὸν πάλιν τρίτον, ἐγγράφει αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς κατηχουμένοις.

Σὺ Δέσποτα τὴν σωτηρίαν ἐξέπεμψας τῷ κόσμῳ τὸν ἅγιόν σου Λόγον, ἵνα πληρώσῃ πάντα τῆς θεογνωσίας σου· σὺ ἐξείλου τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ἐκ τοῦ πονηροῦ· σὺ καὶ φώτισον αὐτὴν, καὶ ὁδήγησον εἰς ἁγιασμὸν τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ μὴ συγχωρήσῃς πνεύματι τινὶ πονηρῷ χώραν ἔτι ἔχειν μετ᾽ αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἶ μόνος Λυτρωτὴς τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν προσάγομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας Οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τοῦ Σταυροῦ σου τῆς προγονικῆς κατάρας ἐλευθερώσας ἡμᾶς,

καὶ

καὶ πρὸς τὴν μακαρίαν ζωὴν ἐπαναγαγών· ὁ εἰπών, γίνεσθαι χαρὰν ἐν Οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· πρόσδεξαι καὶ νῦν τὸ ἀπολωλὸς σου πρόβατον λογικόν, καὶ τῇ ποίμνῃ σου σύναψον, καὶ τοὺς ἁρπάσαντας λύκους ἀπ' αὐτοῦ ἀποσόβησον· ἀξίωσον αὐτὸν πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, τειχιζόμενον τῷ Σταυρῷ σου, καὶ φρουρούμενον τῇ δόξῃ τοῦ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος, τοῦ ἐπικεκλημένου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. καὶ Ἀπόλυσις.

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΕἸΣ ἹΕΡΕ'Α ἘΝΥΠΝΙΑΣΘΕ'ΝΤΑ.

Μετὰ τὸν ἐνυπνιασμὸν εὐθὺς ἀνίσταται. Καὶ ποιήσας εὐλογητόν, ἄρχεται τοῦ Τρισαγίου. τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. τὸν Ν'. εἶτα τό, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. τό, Ἄνες, ἄφες. Καὶ Ἀπολυτίκιον. καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. εἶθ' οὕτως, τὰ τροπάρια ταῦτα. Ἦχος, β'.

Ἥμαρτον εἰς σὲ Σωτήρ· ὡς ὁ ἄσωτος υἱός· δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα· καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστὲ Σωτήρ· τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· ἱλάσθητί μοι ὥσπερ ἐκείνῳ· καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος, πλ. α'.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην· καὶ τὴν βοήθειαν· καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον· ἐπὶ τῷ δούλῳ σου· καὶ νῦν τὰ κύματα Ἁγνή· σὺ καταπράϋνον· τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχήν· ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε· ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι. Τὸ Τρισάγιον. τό, Παναγία Τριάς. σὺν τῷ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Εἶτα στιχηρά, ἦχος βαρύς.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστάς· καὶ τετραυματισμένος· οὕτω κἀγὼ περιέπεσα· ἐκ τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν· καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχή· πρὸς τίνα καταφύγω τοῦ θεραπευθῆναι· ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ· εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον· τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν· ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεός· τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς ὁ ἄσωτος υἱός· ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα· ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου· ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με. Ἦχος, πλ. δ'.

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν· λῃσταῖς περιπεσὼν· ἐσυλήθην ὁ τάλας τὸν νοῦν· καὶ δεινῶς πληγωθείς· ὅλην μου τὴν ψυχὴν τετραυμάτισμαι· καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν ἐν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ· ἱερεὺς δὲ ἰδών με τῷ μώλωπι ὀδυνώμενον· διὰ

τὸ ἀνιάζον παρεῤῥὸν οὐκ ἀποβλέπει με· λευΐτης δὲ πάλιν μὴ φέρων τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα· καὶ αὐτὸς κατιδὼν ἀντιπαρῆλθέ μοι· σὺ δὲ ὁ εὐδοκήσας οὐκ ἐκ Σαμαρείας· ἀλλ᾽ ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι Χριστὲ ὁ Θεός· τῇ φιλανθρωπίᾳ σου παράσχου μοι τὴν ἴασιν· ἐπιχέων ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν· καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ· ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ· εὔσπλαγχνε Πάτερ· Υἱὲ μονογενές· καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος· εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου· ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον· ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν· μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα· μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεός· καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα.

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε· κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον· καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι· καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκετεύω· πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης ἐπίστρεψόν· καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ· Θεοτόκε παρθένε· τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν· προστασίαν αἰτοῦμαι· σπλαγχνίσθητι ἐπ᾽ ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· καὶ δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν· ῥυσθῆναι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐκ πάσης ἀπειλῆς· μόνη εὐλογημένη.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ. καὶ ἡ Εὐχὴ αὕτη, Μάρκου Μοναχοῦ.

Ἄχραντε, ἀμόλυντε, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, ὁ τῇ ἀναλήψει τῆς σῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἡμετέραν φύσιν τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξας, καὶ τῇ ἑνώσει τοῦ κρείττονος ὅλην καθαγιάσας· ὁ τοῖς εἰς σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν ἀνενδοιάστως πιστεύουσι, τὴν χάριν σου δαψιλῶς παρεχόμενος, καὶ ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς τὸν μεγάλαυχον καταισχύνων, καὶ παλαιὸν πτερνιστήν· αὐτὸς εὐεργέτα Κύριε, κἀμὲ τὸν ἐμπαθῆ καὶ φιλαμαρτήμονα, διὰ τῆς καθ᾽ ὕπνον φαντασίας χρανθέντα κάθαρον ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ μὴ λογίσῃ μοι τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν, εἴτε φθόνῳ τοῦ μισοκάλου καὶ ἀνυποστάτου Δαίμονος διὰ τῆς ὀνειρώξεως ἐμολύνθην, εἴτ᾽ ἀμελείᾳ καὶ ἀκρασίᾳ τῶν βλαβερῶν, ἢ ἕξει πονηρᾷ καὶ προσλήψεων τυραννίδι· ἐνίσχυσον δέ με τοῦ λοιποῦ κατὰ τῆς αὐτοῦ σκαιότητος, καὶ μανίας τῇ παντοδυνάμῳ σου χάριτι, καὶ ἀνώτερον τῶν αὐτοῦ ποικίλων ἐπινοιῶν διατήρησον, τὸν τῆς σωφροσύνης μου λύχνον, ἄσβεστον μέχρι τέλους διαφυλάττων· ἵνα μυσαρᾶς μὲν ἁπάσης τῶν γαργαλισμῶν ἡδυπαθείας, καὶ παντοίας φοβερᾶς τῶν νυκτερινῶν φαντασιῶν ἀχλύος, διὰ τῆς σῆς βοηθείας ἀπηλλαγμένος, τῇ δὲ φωταυγεῖ θεωρίᾳ τῶν ἐπιθυμητῶν καὶ ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἡδυνόντων κριμάτων σου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐμμελετῶν ἐν καθαρῷ συνειδότι, τῶν ζωοποιῶν, καὶ ἀθανάτων σου μυστηρίων μεταλαβεῖν ἀξιωθήσομαι, πρεσβείαις τῆς ἀφθόρως τεκούσης σε παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, Ἀμήν.

Digitized by Google

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Πολυεύσπλαγχνε, ἀκήρατε, ἀμόλυντε, ἄχραντε, μόνε ἀναμάρτητε Κύριε, κάθαρόν με τὸν ἀχρεῖον δοῦλόν σου ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ τὸν νοῦν ἐξ ἀπροσεξίας μου, καὶ ῥαθυμίας ἐπιγινομένης μοι ἀκαθαρσίας, μετὰ καὶ τῶν ἄλλων μου πασῶν ἀνομιῶν, καὶ ἀνάδειξόν με ἄσπιλον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ἁγίασόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἵνα ἀνανήψας ἐκ τῆς ὁμίχλης τῶν ἀκαθαρσιῶν μου καὶ τῶν φαντασιῶν τοῦ διαβόλου· ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ διαβολικοῦ, καταξιωθῶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ἀνοῖξαι τὸ ῥυπαρόν μου στόμα καὶ ἐναγές, εἰς τὸ ὑμνῆσαί τὸ πανάγιον ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ οὕτω μετασχεῖν ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως τῶν ἀχράντων, ἀθανάτων, ὑπεραγίων, καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ. τινὲς δὲ φασὶν εἶναι ταύτην τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Πάλιν ὑπεσκελίσθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, τῇ πονηρᾷ συνηθείᾳ τῆς ἁμαρτίας δουλεύων· πάλιν ὁ τοῦ σκότους ἄρχων, καὶ τῆς ἐμπαθοῦς ἡδονῆς ὁ γεννήτωρ αἰχμάλωτον εἷλέ με, καὶ ὥσπερ δοῦλον τεταπεινωμένον, τοῖς ἑαυτοῦ θελήμασι, ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς δουλεύειν καταναγκάζει με, καὶ τί ποιήσω Κύριε Κύριε, Λυτρωτὰ καὶ ὑπερασπιστὰ τῶν πεποιθότων ἐπὶ σοί; πρὸς σὲ πάλιν ἐπιστραφήσομαι, καὶ στενάξω, καὶ συγγνώμην αἰτήσω τῶν πεπραγμένων μοι· ἀλλὰ δέδοικα καὶ τρέμω, μήπως καθ᾽ ἑκάστην ἐξομολογούμενος, καὶ ἀποχὴν τῶν κακῶν ἐπαγγελλόμενος, καὶ καθ᾽ ὥραν ἁμαρτάνων, καὶ μὴ ἀποδιδοὺς τὰς εὐχάς μου σοὶ τῷ Θεῷ μου τὴν μακροθυμίαν σου διεγείρω πρὸς ἀγανάκτησιν, καὶ τίς ὑποίσει Κύριε τὸν θυμόν σου; γινώσκων οὖν τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τὸ ἄβυσσον τῆς φιλανθρωπίας σου, πάλιν ἐπιρρίπτω ἐμαυτὸν εἰς τὰ ἐλέη σου, καὶ κράζω σοι τό, ἥμαρτον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με τὸν παραπεπτωκότα· δός μοι χεῖρα βοηθείας τῷ ἐν βόθρῳ τῶν ἡδονῶν βεβυθισμένῳ, καὶ μὴ καταλίπῃς με Κύριε τὸ πλάσμα σου, φθαρῆναι ταῖς ἀνομίαις καὶ ταῖς ἁμαρτίαις μου· ἀλλὰ τῇ συνήθει σου χρηστότητι χρησάμενος, ῥῦσαί με τοῦ μιασμοῦ, καὶ τοῦ ῥύπου τῆς σαρκός μου, καὶ τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν μου, τῶν καθ᾽ ἑκάστην καταχραινόντων τὴν ἐμὴν ἀθλίαν ψυχήν· ἰδοὺ γὰρ Κύριε ὁ Θεός μου, οὐκ ἔστι τόπος ἐν ταύτῃ καθαρὸς, ἀλλ᾽ ὅλη λελέπρωται, τὴν ὁλοσώματον ἔχουσα πληγήν· αὐτὸς οὖν, ὡς ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τοῦ ἐλέους πηγή, καθάρισον ταύτην τῇ τῶν δακρύων μου καθάρσει, ταῦτα προχέων ἐν ἐμοὶ δαψιλῶς, καὶ ἐπίχεε τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, καὶ δός μοι τὴν ἴασιν καὶ κάθαρσιν, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ καταφάγηταί με τὸ τῆς ἀπογνώσεως πῦρ. ἀλλ᾽ ὥσπερ εἶπας ὁ ἀψευδὴς Θεός, ὅτι μεγάλη χαρὰ γίνεται ἐπὶ ἁμαρτωλοῦ μετανοίᾳ,

Digitized by Google

τοῦτο πραχθείη ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ μὴ κλείσῃς τὰ ὦτα τῆς εὐσπλαγχνίας σου εἰς τὴν προσευχὴν τῆς μετανοίας μου· ἀλλ' ἄνοιξόν μοι ταύτας, καὶ ὡς θυμίαμα κατευθυνθήτω ἐνώπιόν σου· οἶδας γὰρ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως ὁ Πλάστης, καὶ τὸν ὄλισθον τῆς νεότητος, καὶ παρορᾷς ἁμαρτίας, καὶ τὴν μετάνοιαν ἐκδέχῃ τῶν ἐν ἀληθείᾳ ἐξομολογουμένων σοι. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ μετανοίας Ν'. Ὀφείλει δὲ λέγειν κατὰ μετάνοιαν, τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. ἢ τὸ, Ἡμαρτόν σοι Κύριε, συγχώρησόν μοι τῷ ἀσώτῳ. εἶτα λέγει τὸ, Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ. Καὶ ἡ εὐχὴ, Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτορ. εἶτα, Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Τὴν τιμιωτέραν. Τῇ ὑπερμάχῳ. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΚΑὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἡ φαντασία ἐκ δαιμονικῆς ἐπηρείας, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν αὐτὴν διάταξιν, καὶ ἱερουργεῖ· ὁ δὲ λαϊκὸς μεταλαμβάνει. εἰ δὲ ἐκ πολυποσίας γίνεται, μὴ ἁπλῶς, κατὰ τὸν, δ'. Κανόνα τοῦ Διονυσίου, καὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἐν τῇ πρὸς Ἀμμοῦν ἐπιστολῇ, καὶ κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον ἐν τοῖς Ἀσκητικοῖς. ζήτει ταῦτα εἰς τὸν Νόμον, εἰς τὸ, Κ'. στοιχεῖον, ἐν κεφαλαίῳ, κή.

Εὐχὴ ἐπὶ ἔχθρας εἰρηνευούσης.

ΕΥχαριστοῦμέν σοι Δέσποτα φιλάνθρωπε, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, καὶ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν, τῷ καθελόντι τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον, καὶ εἰρήνην βραβεύσαντι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τῷ δωρησαμένῳ καὶ νῦν εἰρήνην τοῖς δούλοις σου· ῥίζωσον ἐν αὐτοῖς τὸν φόβον σου, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην βεβαίωσον, κατάσβεσον πᾶσαν ἔχθραν, καὶ ἐριθείαν· ἄφελε πάντα τὰ τῆς διχοστασίας σκάνδαλα. Ὅτι σὺ εἶ εἰρήνη ἡμῶν, καὶ καταφυγὴ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἀκολουθία εἰς Ἀδελφοποιΐαν πνευματικήν.

ἸΣτέον, ὅτι ταύτην τὴν ἀκολουθίαν, εἰ καὶ παρὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ βασιλικοῦ Νόμου ἐκωλύθη ἐπιτελεῖσθαι, ἀλλ' ἡμεῖς ἐτυπώσαμεν, καθὼς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς βιβλίοις εὑρήκαμεν. Εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἄρχεται τὸ Τρισάγιον. Πα-

ναγία

ναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ὁ ἱερεὺς τὸ τροπάριον. Σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Οἱ δὲ μέλλοντες συναπτεσθαι εἰς ἀδελφικὴν ἑνότητα, ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἄνωθεν τοῦ θείου Εὐαγγελίου, προκειμένου τούτου, καὶ ὄντος ἐν τῷ Τετραποδίῳ· κρατοῦσι δὲ καὶ εἰς χεῖρας αὐτῶν κηροὺς ἀπτομένους. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, τὸ Σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου. καὶ τῆς τυχούσης ἡμέρας τὸ τροπάριον.

Δόξα. Ἀπόστολοι ἅγιοι. Καὶ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε. καὶ αὖθις τὴν μεγάλην συναπτήν. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν προσελθόντων εὐλογηθῆναι ἐν αὐτῷ, καὶ τῆς ἐν Θεῷ αὐτῶν ἀγαπήσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τῆς ἀποστολικῆς ὁμονοίας τὴν ἐπίγνωσιν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι αὐτοὺς ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῷ τιμίῳ Σταυρῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτούς τε, καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντα πρὸς σωτηρίαν ἡμῖν χαρισάμενος, καὶ ἐντειλάμενος ἡμῖν, ἀγαπᾶν ἀλλήλους, καὶ συγχωρεῖν ἀλλήλων τὰ παραπτώματα· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς πνευματικῇ ἀγάπῃ ἑαυτοὺς ἀγαπήσαντας, καὶ προσελθόντας τῷ Ναῷ σου τῷ ἁγίῳ, ὑπὸ σοῦ εὐλογηθῆναι, καὶ ἁγιασθῆναι, φύλαξον ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ· χάρισαι αὐτοῖς πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, καὶ ὡς ἐδωρήσω τοῖς ἁγίοις σου Μαθηταῖς τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην, δώρησαι καὶ τούτοις πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ᾽ εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν· ὁ εὐδοκήσας τοὺς ἁγίους σου Μάρτυρας, Σέργιον, καὶ Βάκχον, ἀδελφοὺς γενέσθαι, οὐ δεσμουμένους φύσεως δεσμῷ, ἀλλὰ πίστεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος τύπῳ· αὐτὸς Δέσποτα κατάπεμψον τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τοὺς προσελθόντας ἐν τῷ Ναῷ

Digitized by Google

Ναῷ τούτῳ εὐλογηθῆναι· χάρισαι αὐτοῖς πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, ἀμισήτους καὶ ἀσκανδαλίστους εἶναι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εὐτρεπισθέντος δὲ τοῦ Τετραποδίου ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ, τίθεται ἐπάνω τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον. Καὶ ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἀλλήλους. Εἶτα ψάλλει ὁ Ἱερεύς. Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης· συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι· τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων· ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀνατιθέμενοι· ὡραίους πόδας ἐξαπενίζοντο· εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Ὁ Ἱερεύς. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Ὅταν σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς ἁγίας Λόγχης.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ· ἀνῃρέθη ἡ τυραννίς· ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος οὐκ ἄνθρωπος· ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς.

Δόξα.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς· ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου· τῷ τιμίῳ σου Αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς· καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθείς· τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. Καὶ νῦν.

Λόγχη πλευρὰν· ὦ Χριστέ μου νυγείς σου· τῆς ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθείσης· ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς· γεγονυῖαν πρόξενον· τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

Δόξα, καὶ νῦν. καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπο-

Digitized by Google

Ἀποστολο-ευαγγέλια τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ, ἤγουν εἰς τὰς Ἑορτὰς τῶν, ιβʹ. Μηνῶν, ἤτοι τῶν Δεσποτικῶν, καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων. Ἔτι δὲ καὶ Ἀποστολο-ευαγγέλια εἰς Μάρτυρας Γυναῖκας, Ὁσίας Γυναῖκας, καὶ εἰς Ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας, ὁπόταν τίς βούλεται ἑορτάσαι. Ἔτι δὲ καὶ τὰ, ιαʹ. ἑωθινὰ Εὐαγγέλια, τὰ Ἀναστάσιμα.

ΜΗ'Ν ΣΕΠΤΕ'ΜΒΡΙΟΣ

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ηʹ.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ Ὄρθρῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς Πόλιν Ἰούδα. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ. Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριὰμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά σου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ Ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος, γʹ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν

δούλου

δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ Σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσα ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος, πλ. δ΄. Ἄκουσον Θύγατερ.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾽ αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιδ΄. Ἡ παγκόσμιος Ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· οὐ δι᾽ ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι᾽ ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω. Κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μι-

κρὸν

Digitized by Google

κρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ ἀπόστολος. Περιεχόμενον τοῦ ἀποστόλου. ἦχος, βαρύς.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Ὁ ἀπόστολος. πρὸς Κορινθίους πρώτης.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ· ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω· ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεός, διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον· ἰουδαίοις μὲν, σκάνδαλον· ἕλλησι δὲ, μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς ἰουδαίοις τε καὶ ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ἡμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα· οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου, καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐστὶ ὑμεῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε, καὶ ἁγιασμὸς, καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα καθὼς γέγραπται, ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω· κἀγὼ δὲ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου, ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, α΄. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. Καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, λέγων· ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον οὐκ ἔξεστι, βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν Κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες,

ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν, διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὼς συνέταξέ μοι Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις. Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ᾔδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ᾽ ὄναρ δι᾽ αὐτόν. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· σταυρωθήτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν, ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ᾽ αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

Digitized by Google

ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταὶ, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος, ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων, καὶ πρεσβυτέρων, καὶ φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεὸν, ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν. Εἶπε γάρ· Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας, σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἠλεί, Ἠλεί, λαμᾶ σαβαχθανί· τουτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος; Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας σῶσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν. Καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν, καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων Ἁγίων ἠγέρθη. Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν, καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. Ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· κἀκεῖνος οἶδεν, ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλι-

λαίας, διηκονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Ἰωσῆ Μήτηρ, καὶ ἡ Μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ. Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Κοινωνικόν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κϛ΄. Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ζήτει Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, ια΄. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος, πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος, α΄. Ἐξομολογήσονται. Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἱστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. Καὶ

ἀπ'

Digitized by Google

ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΜΗ῍Ν ὈΚΤΩ΄ΒΡΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κϛ΄. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. ἦχος, βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον, β΄. ἐπιστολῆς Παύλου.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις· οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, πλ. δ΄. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου. οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ Ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν

ὑμῖν

Digitized by Google

ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ, καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ᾽ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς μετ᾽ ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν, α. τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. ἦχος, δ.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ. Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου.

Πρὸς Κορινθίους, α. ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι καθ᾽ ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν.

Digitized by Google

κόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, β'. Ἰδοὺ δὴ τί καλόν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, η'. Ἡ Σύναξις τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. ἦχος, δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ. Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί· εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη· συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ Πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. Διεμαρτύρατο δέ που τὶς, λέγων· τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους ἠλαττωμένον, βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου. Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν Ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλλη-

Αλληλούϊα. ἦχος, β΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.
Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα· ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιγ΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. ἦχος, α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, Υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς· τῶν ἁγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, β΄. Στόμα δικαίου. Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ,

Digitized by Google

κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ. Ἐγώ εἰμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων, καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία Ποίμνη, εἷς Ποιμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κα΄. Ἡ ἐν τῷ ναῷ εἴσοδος τῆς Θεοτόκου. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, ζήτει Σεπτεμβρίῳ, η΄. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου. ἦχος, γ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται ἁγία. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα· καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς· οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, πλ. δ΄. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην τινά.

Ζήτει, Σεπτεμβρίῳ, η΄.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου.

Μηνὶ, τῷ αὐτῷ, λ'. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου. Ἐν τῷ ὄρθρῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος, δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πρὸς Κορινθίους, α' ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν· καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί. Λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς· μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος, β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί. Στίχ.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεα-

θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον, Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε, καὶ ἴδετε· ἦλθον, καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ παρ᾽ αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὑρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν Μεσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Χριστός· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδὰ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν Υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΜΗ͂Ν ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς, ε. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ζήτει εἰς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου, τῇ, ιζ. τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ς. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ. Ζήτει ὁμοίως.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κδ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς Παραμονῆς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος, α.

Κύριος εἶπε πρός με· Υἱός μου εἶ σύ.

στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

ΠΟλυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς· τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν. Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν Πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, σὺ κατ' ἀρχὰς Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας, ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα. ἦχος πλ. δʹ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

ἘΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο, ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου· καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβίδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεὲμ (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου

καὶ

Digitized by Google

καὶ πατριᾶς Δαβίδ) ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων· δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν, ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ καθεξῆς, ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβίδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν ἁγίου. Τέξεται δὲ Υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται Υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Χριστοῦ Γέννησεως. Προκείμενον, ἦχος, πλ. β'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι. στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Εἴπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δέ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ. Ὥστε οὐκ ἔτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱὸς· εἰ δὲ υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, α. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, Μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν· ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται Ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπ' ἂν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν. Καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν, ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ Παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Κοινωνικόν. Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Digitized by Google

ΜΗ͂Ν ἸΑΝΝΟΥΆΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν, α΄. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ τὸ Εὐαγγέλιον ζήτει Νοεμβρίῳ ιγ΄. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, Ὠδή, γ΄. καὶ ς΄. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος, α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κολασσαεῖς.

Ἀδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς· καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας. Ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ· συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ Παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ Παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς· καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ, καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ. Νομίσαντες δέ, αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς. Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς, εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, ἐξεπλάγησαν. Καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ Πατήρ σου, κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ

ᾔδει-

Digitized by Google

ᾔδειτε, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς· ἡ δὲ Μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ, καὶ ἀνθρώποις.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. καὶ τό. Εἰς μνημόσυνον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ς'. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον, ζήτει εἰς τὸν μέγαν Ἁγιασμόν, εἰς φύλλ. 179. Εἰς τὴν λειτουργίαν. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος, δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.
στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός. Ὁ ἀπόστολος.

Πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι, οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν, πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην· τότε ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Κοινωνικόν. ἦχος, γ'.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιζ΄. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄. Προκείμενον. ἦχος, βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου. στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ.

Πρὸς ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποιθάμεθα γὰρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι· περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου· τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, β΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου, καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν. Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ᾽ αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοὶ· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Digitized by Google

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, λ΄. Τῶν ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει τῇ, ιζ΄. τοῦ Ἰανουαρίου μηνός.

Ἀλληλούϊα. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΜΗΝ ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς, β΄. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν τῷ ὄρθρῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεὼν, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ. Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Digitized by Google

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Προκείμενον. Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευῒ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται· ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ Πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο· τίς ἔτι χρεία κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι Ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς μετέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε. Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται Ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. Μαρτυρεῖ γάρ· ὅτι σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, πλ. δ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται. Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν. Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ. Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ ἦν Ἰωσὴφ, καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα Προ-

φῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ. Αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς. Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ Παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΜΗ'Ν ΜΑ'ΡΤΙΟΣ.

Εἰς τὰς, θ'. Τῶν Ἁγίων, μ'. Μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων. Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου. ἦχος, πλ'. α'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς. στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Ὁ ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν εἰς τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα· ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθησεν. Ἀναλογίσασθε οὖν τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὔπω γὰρ μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται. Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου, ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει Πατήρ; Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, δ'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθών, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε. Ὀψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. Λαβόντες δέ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; Ἆρον τὸ σόν, καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι, ὡς καὶ σοί. Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κε΄. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, ζήτει Σεπτεμβρίῳ, η΄. Εἰς τὴν λειτουργίαν. Προκείμενον. ἦχος, δ΄.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ὅ, ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανά-

Digitized by Google

θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, διαπαντὸς τοῦ ζῆν, ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, δ. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον.

στίχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

ΤΩ͂ καιρῷ ἐκείνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα Ναζαρὲτ, πρὸς Παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ Υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ Ἅγιον, κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτῆς ὁ Ἄγγελος.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικόν.

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Εἰς τὰς, κγ'. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου. ἦχος, δ'.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων. Ὃν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν· βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁλύσεσι δυσί, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει· καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν· περίζωσαι, καὶ ὑπόδυσαι τὰ σανδάλιά σου· ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν, ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτως ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες, προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἀλληλούϊα. ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος.

Εὐαγγέλιον, ζήτει εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ μεγάλου Δημητρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Digitized by Google

ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ.

Εἰς τὰς, η. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ζήτει, Σεπτεμβρίῳ, κς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κα. Τῶν ἁγίων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης. Εἰς τὴν λειτουργίαν. ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. ἦχος, δ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο ἐκτείνας τὴν χεῖρα· ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς, καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσαν τῇ ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην, καὶ μάρτυρα, ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω· ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεὸν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον, καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, α. Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ.

στίχ. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ

τὰ

τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων· πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΜΗ͂Ν ἸΟΥ͂ΝΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κδ'. Τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ. Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ ἀπόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοὶ, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις· μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις· μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Ἀλληλούϊα. ἦχος γ'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.
Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον προφήτης Ὑψίστου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου· ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν, ἀκριβῶς κα-

Digitized by Google

καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων
τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱε-
ρεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγα-
τέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου
ἄμεμπτοι. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθ' ὅτι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφό-
τεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν
αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας,
ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ
ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυ-
ρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδών·
καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος· μὴ φοβοῦ Ζαχα-
ρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει Υἱόν σοι, καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰωάννην. Καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολ-
λοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ
οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς
αὐτοῦ. Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ
αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλιοῦ, ἐπιστρέψαι
καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ
λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦ-
το; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ
ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ'
ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ
ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ
ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὀπτασίαν
ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένε-
το, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ περιέ-
κρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέ-
ραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη
ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι, καὶ οἱ
συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαι-
ρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ
ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· οὐχὶ, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν·
ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνένευον

Digitized by Google

δὲ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει, εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· τί ἄρα τὸ Παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφήτευσε, λέγων· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ παιδίον προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κθ'. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ πρωτοκορυφαίων Πέτρου, καὶ Παύλου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Προκείμενον. ἦχος, πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους, β'. ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ· λέγω, τολμῶ κἀγώ· Ἑβραῖοί εἰσι; κἀγώ· Ἰσραηλῖταί εἰσι· κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Τρὶς ἐραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει. ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως, ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμ-

φέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν,) ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν,) ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ, φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ᾽ ἐμοῦ. Καὶ εἴρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος, δ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ᾽ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κἀγὼ δέ σοι λέγω· ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς, καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κ΄. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος, δ΄.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Ὁ ἀπό-

Digitized by Google

Ὁ ἀπόστολος. Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου οἴδατε, ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος, καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ, οὒ, οὔ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ᾽ αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, γινωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἀλληλούϊα. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον· καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν· καὶ ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ᾽ ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. Καὶ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ᾽ οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΜΗΝ

Digitized by Google

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Εἰς τὰς, ϛʹ. Ἡ ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας· οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοὶ, καὶ μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου. ἦχος, δʹ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε. στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Πέτρου.

Ἀδελφοὶ, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες, οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει· εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν· ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν

καὶ

καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, πλ. δ'. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί. Στίχ. Μακάριος ὁ λαός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοὺ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Κοινωνικόν. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιε'. Ἡ σεβασμία μετάστασις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ζήτει ἐν τῷ ὄρθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ εἰς τὰς, η'. τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κθ'. Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὸν ὄρθρον,

Προκείμενον. ἦχος, δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου. Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν,

καὶ

Digitized by Google

καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο εἰς φυλακὴν διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον· ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται. Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς· δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτῇ. Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος, βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν ἀποστόλων.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα, ἦχος, δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ. Στίχ. Πεφυτευμένος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι Ἠλίας ἐστίν. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ὅτι προφήτης ἐστὶν, ὡς εἷς τῶν προφητῶν. Ἀκούσας δὲ

ὁ Ἡρώ-

ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ ἠδύνατο. Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτὸν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς Μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς Χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς δώσω σοι, ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ᾐτήσατο λέγουσα· θέλω, ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἀποστολο-ευαγγέλιον εἰς γυναῖκας μάρτυρας. Προκείμενον τῆς Ἁγίας. ἦχος, δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις.

Ὁ ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι· ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν· πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλ-

λῳ· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν, καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς, εἷς ἐστὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δὲ· ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν, ἀλλ' ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός· οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, α. Ὑπομένων ὑπέμεινα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν. Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος, καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβίδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν, λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· ναὶ Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ Γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι, ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἀποστολοευαγγέλιον εἰς ὁσίας γυναῖκας. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Ὁ αὐτὸς λέγεται, καὶ εἰς ὁσιομάρτυρας γυναῖκας. Προκείμ. ἦχος, β.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου. Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ· ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν, καὶ πιεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ, καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν

τοῦ

Digitized by Google

τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; ἢ δι᾽ ἡμᾶς πάντως λέγει; δι᾽ ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη· ὅτι ἐπ᾽ ἐλπίδι ὀφείλει, ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ᾽ ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα, εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν. εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσι, οὐ πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ᾽ οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. ἦχος, β'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ.

Στίχ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Εὐαγγέλιον. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη· καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, καὶ ἐπιγνοῦσα, ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου· καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν, τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ, ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτὸν· Σίμων, ἔχω σοι τι εἰπεῖν· ὁ δέ φησι. Διδάσκαλε, εἰπέ. δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα· μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐτῶν, εἰπὲ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· ὑπολαμβάνω, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας, καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε· φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ᾽ ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας· ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας. οὗ χάριν λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι, λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἀποστολο-ευαγγέλιον, εἰς ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας.
ὁ Ἀπόστολος. ζήτει εἰς τὰς Ὁσίας.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ᾽ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΕΥ'ΑΓΓΕ'ΛΙΑ Ε'ΩΘΙΝΑ' Α'ΝΑΣΤΑ'ΣΙΜΑ, ΤΑ', ΙΑ'.

Εὐαγγέλιον, α'. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, ἀμήν.

Εὐαγγέλιον, β'. ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατεί-

Digitized by Google

λαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Εὐαγγέλιον, γ'. ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωῒ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. Κἀκεῖνοι ἀκούσαντες, ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς, οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὕστερον δὲ ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων, Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον, δ'. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέως, ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνημεῖον, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. Καὶ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν πάντα ταῦτα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ

Ἰωάν-

Digitized by Google

Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Εὐαγγέλιον, ε'. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαοῦς. Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο, τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον. Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα· καὶ εἰσῆλθε, τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ

αὐτοὶ

αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Εὐαγγέλιον, ϛʹ. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν, ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφὰς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ᾽ ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. ἀμήν.

Εὐαγγέλιον, ζʹ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

Digitized by Google

Εὐαγγέλιον, η'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

ΤΩ͂ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς, καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα, ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι, τί κλαίεις, τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα, ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι, ποῦ ἔθηκας αὐτόν· κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία· στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Εὐαγγέλιον, θ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

ΟΥ͂σης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἑωράκαμεν τὸν Κύριον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι, οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν αἰώνιον ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Digitized by Google

Εὐαγγέλιον, ι. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον οὖν, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· οὔ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνὸς, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων, ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον, ια. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς

ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει, καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, ὁ καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

ΑἹ ἈΠΟΛΥ'ΣΕΙΣ ΤΩ͂Ν ΔΕΣΠΟΤΙΚΩ͂Ν ἙΟΡΤΩ͂Ν,

Λεγόμεναι εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, κατὰ τάξιν.

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ, κε.

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γένναν.

Ὁ Ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῶν ἁγίων Θεοφανείων.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν, καὶ Ἀποστόλων.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ὁ ἐπὶ πώλου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ μεγάλῃ, ε.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι

νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἁγίων παθῶν.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμοὺς, καὶ Σταυρὸν, καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἑκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῇ ἁγίᾳ κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ πάσαις ταῖς κυριακαῖς τοῦ χρόνου.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῇ κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τὸν Θωμᾶν πληροφορήσας.

Τῇ, ε. τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν καὶ θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀναλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὖθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς, καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμων, θεοκηρύκων, καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ὈΦΦΙΚΙΩΝ

Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἃ διηρμηνεύθησαν κατὰ τάξιν.

ΧΟΡΟΣ Ὁ ΔΕΞΙΟΣ.

Πεντὰς πρώτη.

α΄. Ὁ μέγας Οἰκονόμος.
β΄. Ὁ μέγας Σακελλάριος.
γ΄. Ὁ μέγας Σκευοφύλαξ.
δ΄. Ὁ Χαρτοφύλαξ.
ε΄. Ὁ Σακελλίου.

Πεντὰς δευτέρα.

α΄. Ὁ Πρωτονοτάριος.
β΄. Ὁ Καστρήσιος.
γ΄. Ὁ Ῥεφερενδάριος.
δ΄. Ὁ Λογοθέτης.
ε΄. Ὁ Ὑπομνηματογράφος.

Πεντὰς τρίτη.

α΄. Ὁ Πρωτέκδικος.
β΄. Ὁ Ἱερομνήμων.
γ΄. Ὁ Ὑπὸ γονάτων.
δ΄. Ὁ Ὑπομιμνήσκων.
ε΄. Ὁ Διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ Ὁ ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Ὁ Πρωτοπαπᾶς.
Ὁ Δευτερεύων.
Ὁ Ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν.
Ὁ Ἔξαρχος.
Ὁ Κατηχητής.
Ὁ Περιοδευτής.
Ὁ Βυτιστής.
Οἱ δύο Ἔκδικοι.
Οἱ δύο Δομέστικοι.
Οἱ δύο Λαοσυνάκται.
Οἱ δύο Πριμικήριοι.
Ὁ Πρωτοψάλτης.
Ὁ Πρόξιμος.
Ὁ Δεποτάτος.
Οἱ Θεάριοι.
Οἱ ἐπὶ τῆς εὐταξίας.
Ὁ Κατηγοριάρης.
Ὁ Δεκανός.
Ὁ Κυβουκλῆς.

Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος, καὶ ὁ δεύτερος τῶν Διακόνων, οὐ τάσσονται μετὰ τῶν Ἀρχοντικίων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, ἀλλ' Ὀφφίκιά εἰσι, καὶ μόνα.

Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι εἴ τις ἔχει ἀπὸ τὰς τρεῖς σφραγίδας ταύτας, δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὸ Ὀφφίκιον καὶ Κληρικᾶτον, οἷον Ἀναγνώστης, Ὑποδιάκονος, καὶ Ἱεροδιάκονος· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ ὁ δευτερεύων τῶν Διακόνων, οὐκ ὀφείλει γὰρ εἶναι τὸν Ἱερέα κληρικόν· διότι τοῖς Ἱερεῦσιν ἔταξεν ὁ κανὼν ἱερουργεῖν τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, καὶ οὐκ οἰκέτας τοῦ Ἀρχιερέως εἶναι· τὰ γὰρ Ἀρχοντίκια καὶ Ὀφφίκια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρχιερέως γεγόνασι, καὶ εἰς κρίσιν τῶν ἐν-

βίῳ

βίῳ προσταγομένων, καὶ διερμηνεύονται κατὰ τάξιν ἓν ἕκαστον κατὰ τὴν αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ ὑπηρεσίαν.

Περὶ τοῦ μεγάλου Οἰκονόμου.

Ὁ Μέγας Οἰκονόμος, φορῶν τὸ στιχάριον αὐτοῦ, ἵσταται ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἁγίας τραπέζης, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, βαστῶν τὸ ἅγιον Ῥιπίδιον, λαμβάνων τὰ εἰσόδους, καὶ ἐξόδους, καὶ λογαριασμοὺς ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ. Ἔστιν οὖν καὶ ἐπὶ πᾶν κτῆμα, κρατῶν καὶ Χαρτουλάριον, καὶ ἀναγράφει τὰ τῇ Ἐπισκοπῇ εἰσερχόμενα πράγματα, καὶ δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ. Ἔστιν οὖν καὶ εἰς τὰς κρίσεις· προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι Ἱερέα· ὑποκρατῶν καὶ τὴν Ἐπισκοπὴν μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ Ἀρχιερέως, μέχρι ἐλεύσεως τοῦ ἐρχομένου. Ἔστιν οὖν καὶ ἐπὶ ψήφους τοῦ Ἐπισκόπου πρῶτος· διανέμων καὶ τὰ δικαιώματα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ἐκ τῶν εἰσερχομένων δικαίων τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ὁ Μέγας Σακελλάριος φορῶν τὸ στιχάριον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὡράριον, ἵσταται ἐν τῷ εὐωνύμῳ μέρει τῆς ἁγίας Τραπέζης, βαστῶν τὸ ἅγιον Ῥιπίδιον. Ἔχει οὖν τὰ Μοναστήρια τὰ ἀνδρικὰ τῆς Ἐπισκοπῆς εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, κρατῶν καὶ Χαρτουλάριον, καὶ ἀναγορεύει τὰς τῶν Μοναστηρίων εἰσόδους καὶ ἐξόδους, βίους καὶ πολιτείας τῶν Μοναχῶν, καὶ τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ. Ἔστι δὲ καὶ εἰς τὰς κρίσεις· προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι εἰς Ἱερέα, ἱστάμενος πλησίον τοῦ μεγάλου Οἰκονόμου.

Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ, ἵσταται ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔμπροσθεν τοῦ Σκευοφυλακίου, καὶ εἴ τι δ᾽ ἂν ζητηθῇ ἐκ τοῦ Σκευοφυλακίου, ἤτοι σκεῦος, βιβλίον ἱερὸν, κηροὶ, καὶ ἀλλαγαὶ, αὐτὸς ἀποδιδοῖ· ὑποκρατῶν καὶ τὸ Σκευοφυλάκιον τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ πᾶν σκεῦος τῆς ἐκκλησίας. ἔχων δὲ καὶ τὰς χηρευομένας ἐκκλησίας εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, καὶ τὰ ἱερὰ αὐτῶν πάντα. ἔστι δὲ καὶ εἰς κρίσεις· φυλάττων καὶ τὰ δίκαια τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ τοὺς Κληρικοὺς, μέχρι τοῦ διανέμειν αὐτοὺς ταῦτα.

Ὁ Χαρτοφύλαξ ἀλλάσσει, καὶ ἵσταται πλησίον τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ μεταλήψει αὐτὸς λέγει· Ἱερεῖς προσέλθετε· προσφέρων καὶ τὸ ψῆφος τοῦ Ἐπισκόπου, τοῖς Ἀρχιερεῦσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἐκ προσώπου τοῦ Ἀρχιερέως εἰς πᾶσαν κρίσιν διδόναι τὰς ἀποφάσεις. ἔστιν οὖν καὶ εἰς τὰς μνηστείας τὰς ἀρραβῶνοις γινομένας ὑπ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἀναγράφει τοῦ Ἱερέως τοῦ μέλλοντος εὐλογῆσαι τοὺς γάμους.

Ὁ Σακελλίου ἐστὶν οἰκέτης τῆς πρώτης Πεντάδος· κρατῶν καὶ τὴν φυλακὴν τῆς Ἐπισκοπῆς· ἔχων δὲ καὶ ἐν τῇ ἐπισκέψει αὐτοῦ τῶν γυναικείων Μοναστηρίων τὴν σκέψιν.

Οὕτως περιέχει ἡ πρώτη Πεντὰς τῶν Ὀφφικίων.

ΠΕΝ-

Digitized by Google

ΠΕΝΤΑ'Σ Η' ΔΕΥΤΕ'ΡΑ,

Ὁ πρῶτος τῆς δευτέρας Πεντάδος.

Ὁ Πρωτονοτάριος ἵσταται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ γράφει ὁ τοιοῦτος ἅπερ χρῆσίς ἐστιν· ἀναθεωρεῖ καὶ τοὺς Νομικοὺς· γράφει καὶ διατάξεις, καὶ ἐλευθερίας, καὶ προστάγματα, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

Ὁ Καστρήσιος ἀλλάσσει τὸν Ἀρχιερέα, καὶ κρατεῖ τὸν θυμιατὸν, καὶ τὸν ἀέρα ἐν τῷ Τριαδικῷ ὕμνῳ. ῥαντίζων καὶ τὸν λαὸν τὴν δρόσον· φυλάσσων δὲ καὶ τὰ ἀξιώματα τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὁ Ῥεφερενδάριος ἀποστελλόμενος εἰς Ἄρχοντας καὶ εἰς μεγάλους ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ Ἀρχιερέως, μηνύματα, καὶ ἅπερ ἂν βούλεται, ἀναφέρει.

Ὁ Λογοθέτης ὑποκρατῶν τὴν Βοῦλλαν τοῦ Ἀρχιερέως, σφραγίζει πᾶσαν γραφὴν· κρατῶν καὶ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ ἁγίου Ἀντιδώρου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ καταπλασμοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὁ Ὑπομνηματογράφος καθεζόμενος εἰς τὰς ψήφους τῶν Ἐπισκόπων, γράφει, ἅπερ αὐτῷ ὁρίσωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς. ἔστι δὲ καὶ οἰκέτης τῆς δευτέρας Πεντάδος.

ΠΕΝΤΑ'Σ Η' ΤΡΙ'ΤΗ,

Ὁ Πρῶτος τῆς τρίτης Πεντάδος.

Ὁ Πραιτικόδικος κριτὴς ἐκ προσώπου τοῦ Ἀρχιερέως κρίνει ὑποθέσεις μικρὰς μετὰ τῶν δύο Ἐκδίκων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν Ἐπισκοπήν.

Ὁ Ἱερομνήμων κρατεῖ ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοῦ τὸν Κώδικα τῆς ἐκκλησίας· καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔστιν Ἐπίσκοπος, μέλλει αὐτῷ σφραγίζειν Ἀναγνώστας, καὶ ἐγκαινίζειν ἐκκλησίας καινάς.

Ὁ Ὑπὸ γονάτων, ὅταν ἱερουργεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, φορεῖ αὐτῷ τὸ Ὑπογονάτιον αὐτοῦ.

Ὁ Ὑπομιμνήσκων, δεχόμενος τὰς ὑπομνήσεις τῶν ὑπομνημάτων τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν, ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ.

Ὁ Διδάσκαλος ἑρμηνεύει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἰ δυνατός ἐστιν· ὁμοίως καὶ τὸ ψαλτήριον· κρατῶν καὶ τὰ διδασκαλεῖα τῆς Ἐπισκοπῆς. ἔστι καὶ οἰκέτης τῆς τρίτης Πεντάδος.

Τέλος τοῦ δεξιοῦ χοροῦ.

Digitized by Google

θι ἓν καὶ αὐτὸ, εἰς τὴν τῶν κληρικῶν διήγησιν· ὅτι τὸ μὲν ἅγιον εὐαγγέλιον τῆς Βαϊοφόρου λέγει ὁ Πρωτονοτάριος· τῆς μεγάλης δευτέρας λέγει ὁ Ἱερομνήμων· τῆς μεγάλης τρίτης ὁ Καστρήσιος· τῆς μεγάλης τετράδος λέγει ὁ Σακελλάριος· τῆς μεγάλης πέμπτης λέγει ὁ Χαρτοφύλαξ· τοῦ μεγάλου σαββάτου λέγει ὁ Σκευοφύλαξ· τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης κυριακῆς τοῦ Πάσχα λέγει ὁ μέγας Οἰκονόμος.

ΧΟΡΟΣ Ο ΕΥΩΝΥΜΟΣ

Οὕτως τέτακται.

Ὁ Πρωτοπαπᾶς, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵσταται ἐπάνω τῶν ἀρχόντων πάντων τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ μεταδιδοῖ τῷ Ἀρχιερεῖ τὴν ἁγίαν Μετάληψιν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Πρωτοπαπᾷ· ἄρχει δὲ καὶ εἰς τὰ πρωτεῖα τῆς ἐκκλησίας· κρατοῦν καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τόπον τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὁ Δευτερεύων, ὅταν λείπει ὁ Πρωτοπαπᾶς, κρατεῖ τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ὁ Ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν, γράφει τὰ Ἀντιμίνσια, καὶ τὰ Σταυροπήγια.

Ὁ Ἔξαρχος ἀναθεωρεῖ, ἄπις κρίσις ἐκείθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐὰν ἐκρίθη δικαίως,

Ὁ Κατηχητὴς κατηχίζει τὸν λαὸν, καὶ πάντας τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῶν ἑτεροδόξων εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, καὶ μέλλοντας βαπτισθῆναι.

Ὁ Περιοδευτὴς περιπατεῖ, καὶ ὁδηγεῖ τοὺς μέλλοντας εἰσελθεῖν εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Οἱ δύο Ἔκδικοι κρίνουσι μετὰ τοῦ Πρωτεκδίκου μικρὰς ὑποθέσεις.

Ὁ Βουτιστὴς, ὅταν εἴπῃ ὁ Ἱερεὺς τὰς εὐχὰς τῆς βαπτίσεως, λαμβάνει τὸ παιδίον, καὶ βαπτίζει αὐτό.

Οἱ δύο Δομέστικοι, ἵστανται ἐν τοῖς δύο χοροῖς, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Οἱ δύο Λαοσυνάκται συνάγουσι τοὺς διακόνους, καὶ ἀναγορεύουσιν, ἵνα μήτις λείπῃ· συνάγουσι καὶ τοὺς Ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Οἱ δύο Πριμικήριοι, ἵστανται καὶ αὐτοὶ ἐπάνω τῶν ὑποδιακόνων, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Ὁ Πρωτοψάλτης, ἵσταται μέσον τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἄρχεται τῆς ψαλμῳδίας, καὶ μετὰ τούτου οἱ Δομέστικοι, καὶ οἱ Πριμικήριοι.

Ὁ Πρόξιμος, ὁρίζει, ἵνα σημαίνωσιν εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν.

Ὁ Δεποτάτος καλεῖ τοὺς Ἄρχοντας εἰς τὸν Ἀρχιερέα, καὶ ἐκκαθαίρει τὰς ὁδοὺς ἀπὸ τοῦ ὄχλου.

Οἱ

Οἱ Θυρώρειοι θυρωροῦσι, καὶ σκοπεύουσιν, ἵνα καθαρίζωνται, καὶ ἱστῶσιν εὐτάκτως.

Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας, ὁρίζουσι φιλοκαλεῖν, καὶ πλύνειν τὰς κανδήλας.

Ὁ Κατηχειάρης ὑπομιμνίζει τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς τῷ λαῷ, ἵνα σχολάζωσι.

Ὁ Δεκανὸς καλεῖ τοὺς ἱερεῖς εἰς τὰ αὐτῶν δικαιώματα, καὶ προσφοράς.

Ὁ Κουβούκλης βαστάζει τὸ Δεκανίκιον τοῦ Ἀρχιερέως, ὅταν περιπατεῖ.

Οἱ Λαμπαδάρειοι καθαρίζουσι τὰς λαμπάδας εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ὁ Περιεισερχόμενος φέρει λαμπρὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ὁ Βασταγάρειος βαστᾷ τὸν τῆς ἐκκλησίας Ἅγιον εἰς λιτὰς καὶ ἑορτὰς ἐπισήμους.

Ὁ Μυροδότης ὑποκρατεῖ τὸ ἅγιον Μύρον, ὅπου ὁρίσῃ ὁ Ἀρχιερεὺς, δίδωσι Μύρον.

Ἰστέον οὖν, ὅτι ὁ Ἀρχιδιάκων, καὶ ὁ Δεύτερος τῶν διακόνων, ταῦτα οὐκ εἰσὶν Ἀρχοντίκια, ἀλλὰ Ὀφφίκια εἰσὶ μόνον. Καὶ ὅταν λειτουργεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. εἰ δὲ οὐδὲν θέλει, αὐτὸς ὁρίζει ἄλλον οἷον θέλει.

Ὁ Δεύτερος τῶν διακόνων, ὅταν λείπει ὁ Ἀρχιδιάκων, ὁρᾷ τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ἴσθι δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ Συνοδικὸν, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἅπασαν ὁ Χαρτοφύλαξ ἀναγινώσκει. εἰ δὲ οὐκ ἔστι Χαρτοφύλαξ, οἷος προτεύει τῶν ἀξιωμάτων.

Οὕτως δὲ διερμηνεύονται τὰ μηναῖα τῶν Κληρικῶν· ἡ πρώτη πεντὰς, τὰ διπλᾶ· ἡ δευτέρα, ἐνήμισυ· ἡ τρίτη πεντὰς, ἕνα τέταρτον. ἄρχεται οὖν ὁ Πρωτοπαπᾶς εἰς τὰ διπλᾶ τοῦ εὐωνύμου χοροῦ.

Αὕτη ἐστὶν ἡ διάταξις τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ἥνπερ ἐνομοθέτησαν οἱ ἁγιώτατοι Πατριάρχαι, καὶ οἰκουμενικοὶ πατέρες διὰ τῶν ἁγίων συνόδων, καὶ ἀνέθηκαν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ποιεῖν οὕτως.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Εἰς τὸ γενέσθαι Ἀρχιδιάκονον.

Προτίθεται οὕτως. Προσφέρεται ὁ εὐλαβέστατος ἀδελφὸς ἡμῶν, (ὁ δεῖνα,) τοῦ γενέσθαι Ἀρχιδιάκονον τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας (τῆς δεῖνος.) Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν, ἔρχονται ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει οὕτως. Ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται τὸν εὐλαβέστατον (τὸν δεῖνα) εἰς Ἀρχιδιάκονον τῆς ἁγιωτάτης ταύτης ἐκκλησίας· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ [illegible] τὸ, Κύριε ἐλέησον. τρίς.

Κλι[illegible] ἀμφότερα τὰ γόνατα ἐπὶ τῆς κρηπῖδος, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιθεὶς [illegible], εὔχεται μεγαλοφώνως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἀρχιδιακονίαν τοῦ γένει ἡμῶν, τῇ ἀφάτῳ σου προμηθείᾳ δωρησάμενος, τοὺς αὐτὴν ἐνδυσαμένους διατάττειν, καὶ διακονεῖν ἐν τοῖς ἀποβεβηκόσιν ὑπερόροις τῶν θείων σου Μυστηρίων· αὐτὸς ἔνδυσον τὴν χάριν ταύτην τῆς Ἀρχιδιακονίας τὸν παρόντα δοῦλόν σου, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ κατακόσμησον αὐτὸν τῇ σεμνότητί σου, ἐν ἀρχῇ ἵστασθαι τῶν διακόνων τοῦ λαοῦ σου, καὶ ὑπόδειγμα καλὸν αὐτὸν γενέσθαι τοῖς μετέπειτα· ποίησον καὶ ἐν γήρει πίονι φθάσαι, καὶ δοξάζειν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ....

Καὶ φορεῖ αὐτοῦ τὰ ἐπιμάνικα, καὶ λέγει.

Εὐλογητὸς Κύριος, ἰδοὺ γέγονεν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν, (ὁ δεῖνα,) Ἀρχιδιάκονον τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, (τῆς δεῖνος,) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ δίδωσιν αὐτοῦ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην, καὶ ἵσταται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Ἀρχιερέως.

Digitized by Google

ΤΑ'ΞΙΣ Ε'ΠΙ' ΠΡΟΧΕΙΡΙ'ΣΕΩΣ μεγάλου Οἰκονόμου. Γίνεται ἡ προσαγωγὴ οὕτως.

Προσφέρεται ὁ εὐλαβέστατος ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα,) εἰς τὸ γενέσθαι μέγας Οἰκονόμος τῆς ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς ἡμῶν, (τῆς δεῖνος.)

Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσφορὰν, ἔρχονται ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ οὕτως. Ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται τὸν εὐλαβέστατον (τὸν δεῖνα,) μέγαν Οἰκονόμον τῆς ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς ἡμῶν (τῆς δεῖνος). Εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ ὁ Κλῆρος τὸ, Κύριε ἐλέησον. τρίς.

Καὶ κλίνων ἀμφότερα τὰ γόνατα ἐπὶ τῆς κρηπῖδος, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπικειμένην ἔχων τὴν χεῖρα, εὔχεται οὕτως.

Εὐχή.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομῶν, καὶ τῇ κατὰ σάρκα σου οἰκονομίᾳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐργασάμενος· ὁ τὸν φρόνιμον Οἰκονόμον καλῶς οἰκονομήσαντα, ὡς ὁ οἰκοδεσπότης ἐπαινέσας· εὐλόγησον καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) εἰς Οἰκονόμον, καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτὸν, καὶ ἐνίσχυσον, πρὸς τὸ πιστῶς, καὶ φρονίμως, καὶ εὐαρέστως σοι οἰκονομεῖν τὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματά τε, καὶ χρήματα, ὅπως οὕτως ποιήσας, καὶ οὕτως διακονήσας, ἀξιωθῇ δὲ χαρᾶς τῶν τὰ τάλαντα καλὰ διακονησάντων· ἀποφύγῃ δὲ τῆς φρικτῆς ἐκπομπῆς τε, καὶ κατακρίσεως τοῦ τὸ τάλαντον ὀλιγόρως καταχώσαντος δούλου πονηροῦ. Εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ γενναίου μάρτυρος Βαρνάβα, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι ἡγίασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαμβάνει αὐτὸν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκ τοῦ κρανίου, λέγων οὕτως.

Εὐλογητὸς Κύριος, ἰδοὺ γέγονεν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) μέγας Οἰκονόμος τῆς ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς ἡμῶν (τῆς δεῖνος,) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὅλος ὁ Κλῆρος μετ' εὐφημίας ἐκφωνεῖ ἐκ τρίτου. Ἄξιος, ἄξιος, ἄξιος.

Καὶ ἀπέρχεται, καὶ ἵσταται ἐπάνω τῶν τὰ διακονικὰ Ὀφφίκια λαχόντων.

Digitized by Google

ΤΑ'ΞΙΣ Α'ΚΟΛΟΥΘΙ'ΑΣ
Εἰς τὸ ποιῆσαι Πρωτοπρεσβύτερον.

Προσφέρεται συνήθως ὑπὸ τῶν Ἱερέων οὕτως. Προσφέρεται ὁ εὐλαβέστατος ἀδελφὸς ἡμῶν Ἱερεὺς, εἰς τὸ γενέσθαι Πρωτοπρεσβύτερος (τῆς δεῖνος) Πόλεως. Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν, ἔρχονται ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιερέως· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται τὸν εὐλαβέστατον (δεῖνα) Ἱερέα εἰς Πρωτοπρεσβύτερον τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ οἱ Κληρικοὶ τὸ, Κύριε ἐλέησον. τρίς.

Ὁ δὲ μέλλων γενέσθαι Πρωτοϊερεὺς κλίνει τὰ δύο γόνατα ἐπὶ τῆς κρηπῖδος ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπικειμένην ἔχων τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ, εὔχεται οὕτως.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἱεροπρεπῆ χαρισάμενος τῷ γένει ἡμῶν, καὶ τῆς τοιαύτης δωρεᾶς καὶ τιμῆς τὴν χάριν ἡμᾶς ἐνδυσάμενος, καὶ αὐτοὺς ἱκανοὺς εὐλαβεῖς καθιστάμενος, τοῦ ἱερατικῶς διατάττειν, καὶ διακονεῖν τοὺς ὑποβεβηκότας λειτουργοὺς τοῦ μυστηρίου σου· αὐτὸς ἔνδυσον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα), καὶ τῇ σεμνότητι κατακόσμησον αὐτὸν, τοῦ ἐν ἀρχῇ ἵστασθαι τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ σου, καὶ καλὸν ὑπόδειγμα τοῖς μετ' αὐτοῦ γενέσθαι καταξίωσον, καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ αἰδοῦς, ἐν γήρει καλῷ τελέσαι τὸν βίον εὐάρεστον, καὶ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς ἐλέησον· ὅτι σὺ εἶ ὁ Δοτὴρ τῆς σοφίας, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ κρατῶν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγει.

Εὐλογητὸς Κύριος, ἰδοὺ γέγονεν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνας) Πρωτοϊερεὺς (τῆς δεῖνος) Πόλεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγει ὁ Κλῆρος τρίς. Ἄξιος, ἄξιος, ἄξιος.

ΤΑ'ΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕ'ΝΗ
ἐπὶ Προχειρίσει Ἡγουμένου.

Παραγίνεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ Μονῇ, καὶ εἴπερ βούλεται λειτουργῆσαι, ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν, καὶ γίνεται Εὐλογητός. Τὸ Εἰσοδικόν. Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν μονὴν Ἁγίου. Δόξα, Καὶ νῦν. Εἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν τῆς Μονῆς ἱερομονάχων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως οὕτω. Προσφέρεται ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερομόναχος, δεῖνα, καὶ Ὑποψήφιος στερεωμένος τοῦ λαβεῖν τὰς ἁγίας εὐχάς, καὶ ἐνθρονιασθῆναι εἰς Ἡγούμενον καὶ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς, τῆς δεῖνος. Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν βοᾷ ὁ Ἀρχιερεύς. Ἡ θεία χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ, φωτίζουσα, στηρίζουσα, καὶ συνετίζουσά σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως. Προσχῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπικειμένην ἔχων τὴν χεῖρα ἐπεύχεται οὕτως.

Ὁ Θεὸς ὁ διὰ παντὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας πρόνοιαν ποιούμενος, ὁ καὶ τὴν λογικὴν ταύτην ποίμνην ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς ἓν συναγαγών· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων τῇ ἀμέτρῳ σου φιλανθρωπίᾳ ἄμεμπτον τὸν δοῦλόν σου διατήρησον, τὰς σὰς ἐντολὰς ἀδιαλείπτως φυλάττοντα, πρὸς τὸ μὴ ἀπολέσθαι ἐξ αὐτῆς ἓν πρόβατον, καὶ ὑπὸ λύκου ἐναντίου φθαρῆναι, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν ηὐδόκησας καταστῆναι ἐπ' αὐτῆς Ἡγούμενον, ἄξιον ἀνάδειξον τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ πάσαις ταῖς ἀρεταῖς διακόσμησον διὰ τῶν ἰδίων ἔργων ἀγαθὸν τύπον τοῖς ὑπ' αὐτὸν γινόμενον, ὥστε αὐτοὺς ζηλωτὰς αὐτοῦ γίνεσθαι τῆς ἀμέμπτου αὐτοῦ πολιτείας, καὶ σὺν αὐτῷ ἀκατακρίτους εἶναι τῷ φοβερῷ σου βήματι.

Ἐκφώνως. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα.

Καὶ εὐθὺς εἷς τῶν ἱερέων λέγει. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ νυνὶ προχειριζομένου (τοῦ δεῖνος) εἰς Ἡγούμενον καὶ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ καταστάσει διαφυλάξῃ τὴν αὐτοῦ ἀδελφότητα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Digitized by Google

Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὁ Ἀρχιερεύς. Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ ἀνάδειξον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον τὸν Καθηγούμενον ταύτης τῆς σεβασμίας Μονῆς πιστὸν καὶ φρόνιμον τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς χάριτος λογικῆς ποίμνης, ποιοῦντα ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου, καὶ ἄξιον τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας γινόμενον.

Ἐκφώνως. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ.

Καὶ ἐνθρονιάζει αὐτὸν μέσον τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ δίφρου, καὶ ἐπαίρων τὸ πιλλίον αὐτοῦ, φορεῖ αὐτῷ ἄλλο καινόν, καὶ λέγει.

Ἐνθρονιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ὁ Ἱερομόναχος εἰς Ἡγούμενον καὶ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος) Καὶ ὑψοῦσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἐκ τρίτου, λέγοντες. Ἄξιος, ἄξιος, ἄξιος. Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἐπίσκοπος τὸν Ἡγούμενον, καὶ ὅλοι οἱ Καλόγεροι, καὶ παραδίδωσι ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτῷ τὴν βακτηρίαν, λέγων. Λάβε ταύτην τὴν βακτηρίαν, ἐφ' ᾗ στηριζόμενος, τὸ ποίμνιόν σου κυβερνήσῃς· ὅτι καὶ λόγον μέλλεις ἀποδοῦναι ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Καὶ πολυχρονίζεται ὁ Ἀρχιερεύς, καὶ ὁ Ἡγούμενος,
καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

ΤΑ'ΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕ'ΝΗ

ἐπὶ χειροτονίᾳ Ἐπισκόπου, μετά τινος πλατυτέρας ἐκθέσεως τῶν γινομένων.

Ἄρχονται τῆς θείας Λειτουργίας, καὶ ὅταν ἐξέλθωσιν οἱ Ἱερεῖς εἰς τὴν πρώτην Εἴσοδον τῆς θείας Ἱερουργίας, συνέρχεται μετ' αὐτῶν καὶ ὁ Ὑποψήφιος, καὶ πληρουμένης τῆς Εἰσόδου, λέγει ὁ Διάκονος. Σοφία, ὀρθοί. Καὶ εἰσέρχεται μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου μόνος εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον. οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ Κληρικοὶ ἵστανται κύκλῳ τοῦ Ὑποψηφίου, πρὸς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ. Τρεῖς δὲ Ἀρχιερεῖς, ἢ καὶ πλείονες τούτων ἐνδεδυμένοι πάσας τὰς ἀρχιερατικὰς στολάς, καθέζονται ἐν τοῖς θρόνοις αὐτῶν, πρὸ τῶν ἁγίων θυρῶν τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου. Ὁ δὲ πρῶτος Ἀρχιερεὺς ὁ μέλλων ποιῆσαι τὴν χειροτονίαν, καθέζεται μέσον τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. Καὶ ὁ Διάκονος τοῦ Εὐαγγελίου λέγει μεγαλοφώνως. Πρόσχωμεν. Εἷς δὲ τῶν Κληρικῶν ὁ λογιώτατος, εὐθὺς ποιεῖται τὴν πρώτην

τὴν

ιου προσαγωγὴν τοῦ Ὑποψηφίου, κηρύσσων, καὶ λέγων ταῦτα.

Προσφέρεται ὁ θεοφιλέστατος Ὑποψήφιος ἐκλελεγμένος, (ὁ δεῖνα) τοῦ χειροτονηθῆναι Ἐπίσκοπον τῆς θεοσώστου Πόλεως, (τῆς δεῖνος.) Καὶ προσφέρεται ὑπὸ τῶν Κληρικῶν ὁ Ὑποψήφιος ἄχρι τῆς Οὐρᾶς τοῦ Ἀετοῦ, κρατοῦντα ἐπὶ χεῖρας αὐτοῦ ἐγγράφως τοὺς θείους Λιβέλλους τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ μέλλων χειροτονῆσαι αὐτὸν Ἀρχιερεύς.

Τί προσῆλθες ἐνθάδε παρ' ἡμῶν αἰτῶν; Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Ὑποψήφιος λέγων. Τὴν χειροτονίαν τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, συμψηφισαμένων με τῶν Κληρικῶν τῆς ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς (τῆς δεῖνος.)

Καὶ λέγει πάλιν ὁ Ἀρχιερεύς. Καὶ τί πιστεύεις; Καὶ ὁ Ὑποψήφιος ἀποκρίνεται λέγων μεγαλοφώνως τὸ ἅγιον Σύμβολον, εἰπών. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα, καὶ τὰ ἑξῆς.

Καὶ εὐθὺς λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς, εὐλογῶν αὐτὸν σταυροειδῶς. Ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ. Εἶτα προσφέρεται ὑπὸ τῶν Κληρικῶν αὐτοῦ ὁ Ὑποψήφιος, ἄχρι μέσου τοῦ Ἀετοῦ, κηρύσσοντος τὴν προσαγωγὴν αὐτοῦ τοῦ ἐντιμοτέρου τῶν Κληρικῶν, ὡς δεδήλωται, καὶ ἱσταμένου τοῦ Ὑποψηφίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἀετοῦ, προσφωνεῖ αὐτὸν, καὶ λέγει ὁ ἱερὸς Ἀρχιερεύς.

Δήλωσον ἡμῖν πλατύτερον, πῶς ὁμολογεῖς καὶ περὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν τριῶν Ὑποστάσεων τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος;

Καὶ ὁ Ὑποψήφιος διαπρυσίᾳ καὶ μεγάλῃ φωνῇ εἰς ἐπήκοον πάντων τὸν δεύτερον Λίβελλον οὕτως ἀναγινώσκει.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις μεριζόμενον, Πατέρα φημὶ, καὶ Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα· μεριζόμενον λέγω κατὰ τὸν τῆς ἰδιότητος λόγον· ἀμέριστον δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν, καὶ ὅλη Τριὰς ἡ αὐτὴ, καὶ ὅλη Μονὰς ἡ αὐτή. Μονὰς, κατὰ τὴν οὐσίαν, καὶ φύσιν, καὶ μορφήν· Τριὰς, κατὰ τὴν ἰδιότητα καὶ ὀνομασίαν· ὀνομάζεται γὰρ, ὁ μὲν Πατὴρ, ὁ δὲ Υἱὸς, τὸ δὲ Ἅγιον Πνεῦμα. Ὁ Πατὴρ ἀγέννητος, καὶ ἄναρχος· οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῦ τί πρεσβύτερον· ἦν γὰρ ἐκεῖνος, καὶ πάντως ἦν Θεός· ἄναρχος δὲ, ὅτι μὴ ἔκ τινος ἔχει τὸ εἶναι, ἢ ἐξ ἑαυτοῦ. πιστεύω δὲ, ὅτι ὁ Πατὴρ αἰτία ἐστὶν Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος· τοῦ μὲν Υἱοῦ γεννητῶς, τοῦ δὲ ἁγίου Πνεύματος, ἐκπορευτῶς· μηδὲ μιᾶς διαστάσεως, μηδὲ ἀλλοτριώσεως ἐν τούτοις θεωρουμένης, ἢ μόνον τῆς διαφορᾶς τῶν ὑποστατικῶν ἰδιωμάτων· ὅτι ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ γεννᾷ τὸν Υἱὸν, καὶ προβάλλει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὁ δὲ Υἱὸς γεννᾶται ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Πατρός. Καὶ οὕτω μίαν ἀρχὴν πρεσβεύω, καὶ ἓν αἴτιον ἐπιγινώσκω τὸν Πατέρα, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος· λέγω δὲ τὸν Υἱὸν ἀρχὴν ὑπέρχρονον καὶ ἀόριστον· οὐχ ὡς ἀρχὴν τῶν κτισμάτων, οἱονεὶ πρωτόκτιστον ὄντα, τὰ πρεσβεῖα τούτων ἐπιφερόμενον· ἄπαγε. τοῦτο τῆς Ἀρειανῶν δυσσεβείας ἐστὶ παραλήρημα· ἐκεῖνος γὰρ ὁ δυσώνυμος ἐβλασφήμει κτίσμα τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ

Πνεῦ-

Digitized by Google

Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἐγὼ δὲ λέγω ἀρχὴν τὸν Υἱὸν ἐκ τοῦ ἀνάρχου ὄντα, ἵνα μὴ παραδειχθῶσι δύο ἀρχαί. μετὰ τῆς ἀρχῆς δὲ ἐπὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐπειδὴ καὶ ἅμα καὶ ὁμοῦ τὸ εἶναι ἔχουσιν ἐκ Πατρὸς, ὅτι Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὁ μὲν γεννητῶς, τὸ δὲ ἐκπορευτῶς, ὡς εἴρηται, καὶ οὐθ' ὁ Πατὴρ διῄρηται τοῦ Υἱοῦ, οὐθ' ὁ Υἱὸς τοῦ Πνεύματος, οὔτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ· ἀλλ' ὅλος ἐστὶν ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ὅλος ὁ Υἱὸς ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ὅλον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ· ἥνωνται γὰρ διῃρημένως, καὶ διῄρηνται ἡνωμένως. Ὁμολογῶ δὲ, ὅτι ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ συναΐδιος τῷ Πατρὶ, ὁ ὑπέρχρονος, ὁ ἀπερίληπτος, ὁ ἀπεριόριστος κάτεισι μέχρι τῆς ἡμῶν φύσεως, καὶ ἄνθρωπον τεταπεινωμένον, καὶ ὅλον τὸν περιπεπτωκότα λαμβάνει ἐκ τῶν ἁγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς μόνης παναμώμου καὶ καθαρᾶς Παρθένου· ἵνα ὅλῳ τῷ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν καὶ χάριν ἕνεκα τῆς ἰδίας εὐσπλαγχνίας χαρίσηται, καὶ γέγονεν ἡ καθυπόστασις τῶν φύσεων ἕνωσις, οὐ ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις τελειουμένου τοῦ βρέφους, οὐδὲ κατὰ φυρμὸν, ἢ σύγχυσιν, ἢ ἀνάκρασιν ἑνωθεισῶν τῶν συνεληλυθυιῶν φύσεων· οὐδὲ ὑποστάντος τοῦ ἀνθρώπου, ἐπὶ γενέσθαι τὸν Λόγον, καὶ σχετικὴν γενέσθαι τὴν ἕνωσιν, κατὰ τὸν θεοστυγῆ καὶ Ἰουδαιόφρονα Νεστόριον· οὐδὲ ἄνουν καὶ ἄψυχον, κατὰ τὸν ἄνουν ὄντως Ἀπολλινάριον· ἐκεῖνος γὰρ ἐλήρει ἀρκεῖν τὴν Θεότητα ἀντὶ τοῦ νοός. Ἐγὼ δὲ Θεὸν τέλειον αὐτὸν ὁμολογῶ, καὶ τέλειον ἄνθρωπον τὸν αὐτὸν, ὃς ἅμα σὰρξ, καὶ ἅμα Θεοῦ λόγος· σὰρξ ἔμψυχος λογικῇ τε καὶ νοερᾷ ψυχῇ, σώζοντά τε πάντα τὰ τῆς αὐτοῦ Θεότητος φυσικὰ αὐχήματα καὶ μετὰ τὴν ἕνωσιν, καὶ μὴ τραπέντα τὰ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, ἢ τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ τὴν πρὸς τὸν Λόγον ἀκραιφνεστάτην συνάφειαν, φέροντα τὸν αὐτὸν μίαν ὑπόστασιν σύνθετον, δύο τὰς φύσεις, καὶ ἐνεργείας σώζουσαν, τὰ, ἐξ ὧν, καὶ ἐν οἷς ἦν ὁ αὐτὸς εἷς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔχοντά τε δύο θελήσεις φυσικὰς, οὐ γνωμικάς. Ἰστέον δὲ, ὡς ἔπαθε μὲν, ὡς Θεὸς λέγω σαρκὶ, θεότητα παθητὴν, ἢ παθοῦσαν σαρκὶ, οὐδαμῶς. Ἔτι ὁμολογῶ αὐτὸν ἀναλαβεῖν πάντα τὰ ἡμέτερα ἀδιάβλητα πάθη τὰ συνόντα τῇ φύσει ἡμῶν δίχα τῆς ἁμαρτίας, οἷον τὴν πεῖναν, τὴν δίψαν, τὸν κόπον, τὰ δάκρυα, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐνεργοῦντα δὲ ἐν αὐτῷ, οὐκ ἠναγκασμένως ὥσπερ καὶ ἐν ἡμῖν, ἀλλὰ τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως ἀκολουθούσης τῇ θείᾳ αὐτοῦ θελήσει· θέλων γὰρ ἐπείνασε, θέλων ἐδίψησε, θέλων ἐκοπίασε, θέλων ἀπέθανε. Θνήσκει τοίνυν τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀπεκδεχόμενος θάνατον, ἀπαθοῦς μενούσης τῆς αὐτοῦ Θεότητος· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπέκειτο θανάτῳ, ὁ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα πάντας ἡμᾶς ἐξάξῃ τῆς παμφάγου χειρὸς τοῦ θανάτου, καὶ τῷ οἰκείῳ αὐτοῦ αἵματι προσάξῃ τῷ οἰκείῳ Πατρὶ, καὶ σώματι προσβαλὼν ὁ θάνατος ἀνθρωπίνῳ, δυνάμει Θεότητος καταράσσεται, καὶ ἀνάγονται ἀπ' ἐκεῖθεν αἱ ἀπ' αἰῶνος τῶν δικαίων πεπεδημέναι ψυχαί· μετὰ δὲ τὸ ἀναστῆναι

αὐτὸν

αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Μαθητῶν ἐπιφαινόμενος, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Πατρός· δεξιὰν δὲ τοῦ Πατρὸς λέγω, οὐ τοπικὴν, ἢ περιγραπτὴν· ἀλλὰ λέγω δεξιὰν τοῦ Θεοῦ εἶναι, τὴν ἄναρχον, καὶ προαιώνιον δόξαν, ἣν ἔχων ὁ Υἱὸς πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ταύτην ἔχει· συμπροσκυνεῖται γὰρ ἡ ἁγία αὐτοῦ σὰρξ τῇ αὐτοῦ Θεότητι μιᾷ προσκυνήσει, οὐ προσθήκην δεξαμένης τῆς ἁγίας Τριάδος· μὴ γένοιτο· Τριὰς γὰρ ἔμεινεν ἡ Τριὰς, καὶ μετὰ τὴν ἕνωσιν τοῦ Μονογενοῦς, ἀχωρίστου μενούσης τῆς ἁγίας αὐτοῦ σαρκὸς, καὶ ἔτι μετ' αὐτοῦ μενούσης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. μετ' αὐτῆς γὰρ ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, δικαίους τε καὶ ἁμαρτωλούς· καὶ τοῖς μὲν δικαίοις ἀποδώσειν τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς, καὶ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀνθ' ὧν ἐνταῦθα ἐκοπίασαν· τοῖς δὲ ἁμαρτωλοῖς αἰώνιον ἀνταμειβόμενος βάσανον, καὶ τὸ τῆς γεέννης ἀκοίμητον πῦρ· οὗ γένοιτο πάντας ἡμᾶς τὴν πεῖραν ἐκφυγεῖν, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων καὶ ἀκηράτων ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπευλογῶν τὸν χειροτονούμενον σταυροειδῶς.

Ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ, φωτίζουσα, στηρίζουσα, καὶ συνετίζουσά σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Εἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν Κληρικῶν αὐτοῦ ἄχρι καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀετοῦ, κηρύσσοντος τὴν προσαγωγὴν ἑνὸς τῶν Κληρικῶν, ὡς προεδηλώθη, καὶ τοῦ Ὑποψηφίου στάντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀετοῦ, λέγει αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ὅ ζήτ.

Δήλωσον ἡμῖν ἔτι πλατύτερον, πῶς ὁμολογεῖς καὶ τὰ περὶ τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ ἐνυποστάτου Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ πόσας φύσεις δογματίζεις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

Καὶ ὁ Ὑποψήφιος εὐθὺς μεγαλοφώνως ἀναγινώσκει τὴν τρίτην ὁμολογίαν ὑψηλοτέρᾳ τῇ φωνῇ.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων· ἄναρχον μὲν καὶ ἀγέννητον, καὶ ἀναίτιον· ἀρχὴν δὲ φυσικὴν, καὶ αἰτίαν Υἱοῦ καὶ Πνεύματος. Πιστεύω καὶ εἰς τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱὸν, ἀῤῥεύστως καὶ ἀχρόνως ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντα ὁμοούσιον αὐτῷ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Πιστεύω καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ συνδοξαζόμενον ὡς συναΐδιον, καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ τῆς κτίσεως Δημιουργόν. Πιστεύω τὸν ἕνα τῆς αὐτῆς ὑπερουσίου καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος τὸν μονογενῆ Λόγον κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου ἐνανθρωπῆσαι, τοῦτ' ἔστι τέλειον ἄνθρωπον γενέσθαι, μένοντα Θεὸν, καὶ μηδὲν μεταβαλόντα τῆς θείας οὐσίας διὰ τὴν πρὸς σάρκα κοινωνίαν, ἢ ἀλλοιώσαντα· ἀλλ' ἄνευ τροπῆς προσειληφότα τὸν ἄνθρωπον, ἐν αὐτῷ τὸ

πάθος

πάθος καὶ τὸν σαυρὸν ὑπομεῖναι, παντὸς πάθους κατὰ τὴν θείαν φύσιν ἐλεύθερον, καὶ ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀνεληλυθότα ἐκ δεξιῶν καθῆσαι τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός. Πιστεύω καὶ τὰς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων παραδόσεις τε, καὶ ἐξηγήσεις τῆς μιᾶς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἔτι δὲ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Λόγου μίαν ὑπόστασιν ὁμολογῶ, καὶ ἕνα πιστεύω τὸν αὐτὸν, καὶ κηρύττω Χριστὸν, ἐν δυσὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι, τὰ ἐν οἷς, καὶ ἐξ ὧν, πέφυκε σώζοντα· ἀκολούθως δὲ καὶ δύο θελήματα πρεσβεύω, τῆς ἑκάστης φύσεως τὸ ἴδιον θέλημα καὶ τὴν ἰδίαν σωζούσης ἐνέργειαν. προσκυνητὴς εἰμὶ σχετικῶς, ἀλλ' οὐ λατρευτικῶς, καὶ τῶν θείων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, αὐτοῦ τε τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς πανάγνου Θεομήτορος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ ἐπὶ τὰ πρωτότυπα τὴν πρὸς ταῦτα διαβιβάζω τιμήν. τοὺς δ' ἄλλως ἢ οὕτω φρονοῦντας καὶ ἀλλοτριόφρονας ἀποβάλλομαι. Ἀναθεματίζω Ἄρειον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ σύμφρονας, καὶ κοινωνοὺς τῆς αὐτοῦ μανιώδους κακοδοξίας, Μακεδόνιον, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν καλῶς ὀνομασθέντας πνευματομάχους· ὡσαύτως Νεστόριον, καὶ τοὺς λοιποὺς Αἱρεσιάρχας, καὶ τοὺς τούτων ὁμόφρονας ἀποβάλλομαι, καὶ ἀναθεματίζω, καὶ τρανῶς ἀνακηρύττω μεγίστῃ φωνῇ. Πᾶσι τοῖς αἱρετικοῖς, ἀνάθεμα. Ὅλοις τοῖς αἱρετικοῖς, ἀνάθεμα. Τὴν δὲ Δέσποιναν ἡμῶν τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, κυρίως καὶ ἀληθῶς ὁμολογῶ καὶ κηρύσσω, ὡς τεκοῦσαν σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἥτις γένοιτό μοι βοηθὸς, σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, Ἀμήν.

Καὶ ταύτης πληρωθείσης, εὐλογεῖ αὐτὸν ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγων.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἐμῆς μετριότητος προβάλλεταί σε τὸν θεοφιλέστατον Ἱερέα καὶ Ὑποψήφιον (τὸν δεῖνα) Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώστου Πόλεως (τῆς δεῖνος.)

Καὶ εὐθὺς ἀνίσταται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς μετ' αὐτοῦ. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν φορεῖ τῷ Ὑποψηφίῳ τὸ Ὑπογονάτιον, καὶ πολυχρονίζεται παρὰ πάντων ὁ Ἐπίσκοπος ὁ χειροτονούμενος.

Εἶτα δίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Ἀρχιερατικὴν Ῥάβδον, λέγων οὕτω πρὸς αὐτόν· Λάβε τὴν Ῥάβδον, ἵνα ποιμαίνῃς τὸ ἐμπιστευθέν σοι Ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῖς μὲν εὐπειθέσιν, ἔστω αὐτοῖς ὑπὸ σοῦ βακτηρία, καὶ ὑποστηριγμὸς, τοῖς δὲ ἀπειθέσι, καὶ εὐτραπέλοις χρῶ αὐτῇ, ῥάβδῳ ἐπιστυπτικῇ, ῥάβδῳ παιδεύσεως.

Εἶτα παραλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ὁ Χειροτονούμενος, καὶ εἰσάγεται μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ εὐθὺς κλίνει τὸ ἑαυτοῦ γόνυ κατενώπιον τῶν Ἀρχιερέων.

Εἷς δὲ τῶν Ἀρχιερέων, ἤγουν ὁ Πρῶτος, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τοῦτο ἀνα-

ἀναγνώσεως, τίθησιν αὐτὸ ἐξάπινα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐπὶ προσώπου κρατοῦντες αὐτὸ οἱ ἕτεροι Α'ρχιερεῖς ἔνθεν κἀκεῖθεν. Εἶτα λέγει ὁ Α'ρχιερεὺς εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ψῆφος καὶ δοκιμασία τῶν θεοφιλεστάτων Ι'ερέων καὶ Κληρικῶν τῆς Πόλεως (τοῦ δεῖνος.)

Η' θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται τὸν Θεοφιλέστατον Ι'ερέα, καὶ Υ'ποψήφιον (τὸν δεῖνα) Ε'πίσκοπον καὶ Πρόεδρον τῆς Θεοσώστου Πόλεως (τῆς δεῖνος) εὐξόμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγουσιν οἱ Ι'ερεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον. τρίς.

Τῶν δὲ Α'ρχιερέων κρατούντων τὸ εὐαγγέλιον, ὁ χειροτονῶν Α'ρχιερεὺς ποιεῖ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Χειροτονουμένου σταυροὺς τρεῖς, ἐπευλογῶν αὐτὸν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, εὔχεται οὕτως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς γέγραπται ἐν τῇ χειροτονίᾳ τοῦ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἔνδον.

ΤΑ'ΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕ'ΝΗ

ἐπὶ Χειροτονίας, εἴτ' οὖν προχειρίσεως Ε'κκλησιάρχου, ἢ Οἰκονόμου τῆς Μονῆς, ἢ Κελλαρίτου.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν. Τρισάγιον. Τροπάριον τοῦ Α'γίου τοῦ ἐν τῷ Ναῷ. Θεοτοκίον. Ο' διάκονος λέγει. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο' δὲ Ι'ερεὺς εὔχεται οὕτως.

Σὲ ἱκετεύομεν πολυεύσπλαγχνε Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸν ἀληθινὸν καὶ ἀνεξερεύνητον καὶ ἀνερμήνευτον· ἔπιδε ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν προχειριζόμενον ἀφ' ἡμῶν τῶν ἁπλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου εἰς διακονίαν τοῦ Ε'κκλησιάρχου τάγματος, καὶ μετὰ φόβου Θεοῦ ἐν πάσῃ ἰσχύϊ ἀγρύπνως ἐν ὑπομονῇ, ἐν ὑπακοῇ, καταξίωσον διακονεῖν· σὺ γὰρ μείζονας ἀπέφηνας τοὺς διακονοῦντας, ἢ διακονουμένους· καὶ Δέσποτα Κύριε δὸς αὐτῷ καλῶς τὸ ἐπίταγμα ὑπουργῆσαι ἵνα τοῦ μισθοῦ τῶν φρονίμων καὶ πιστῶν οἰκονόμων τύχῃ, καθὼς διὰ τοῦ εὐαγγελίου λέγεις. Ο'τι ἡγίασταί καὶ δεδόξασταί τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἰρη-

Ε'ιρήνη πᾶσι. Τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο' Α'ρχιερεὺς εὔχεται.

Ο'Θεὸς ὁ μέγας, καὶ θαυμαστὸς, ὁ αἰώνιος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων, ὁ διὰ τῆς ἀρρήτου καθόδου τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος ὑποδείξας ἡμῖν τὰς εἰς σωτηρίαν ὁδοὺς· αὐτὸς καὶ νῦν δεόμεθά σου Κύριε, ἐπίπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε,) τὸν προσελθόντα εἰς ἔργον διακονίας, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος· ἐνίσχυσον αὐτὸν Δέσποτα· ἐνδυνάμωσον ἀνελλιπῆ, ἵνα ἐν ὑπομονῇ καὶ καρτερίᾳ πολλῇ τοῦ φόβου σου ἐξυπηρετησάμενος τῇ ἐκκλησίᾳ σου, καὶ οἰκονομῶν πᾶσι τοῖς τὸ ἅγιόν σου ὄνομα φοβουμένοις, τύχῃ τῆς μερίδος, τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, καὶ μὴ ἐκπέσῃ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ἀλλ' εὕρῃ χάριν, καὶ ἔλεος ἐνώπιόν σου διαπαντὸς, διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Χριστοῦ σου. σοῦ γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

ΕΥ'ΧΗ' ΕΙ'Σ ΤΟ'Ν ΕΙ'ΣΕΡΧΟ'ΜΕΝΟΝ

Εἰς Διακονίαν.

Δ Έσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ἐπαγγελίᾳ, καὶ ἀμεταμέλητος τοῖς χαρίσμασιν, ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σου κλήσει ἁγίᾳ, καὶ συναγαγὼν τοὺς δούλους εἰς τὴν ἐπουράνιον ταύτην πολιτείαν· αὐτὸς συνεργὸς αὐτῶν γινόμενος, ἐνδυνάμωσον τοῦτον εἰς τὸ διακονεῖν τῇ ἁγίᾳ σου ἐκκλησίᾳ· αὔξον αὐτὸν ἐκ δικαίων πόνων δωσόμενον ἑκάστῳ καρπὸν πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἡμῶν δὲ τὰς ψυχὰς ῥύθμισον πρὸς πᾶσαν εὐταξίαν καὶ κατάστασιν εἰρηνικὴν, εἰς τὸ ἀνέχεσθαι ἀλλήλων ἐν ταπεινώσει ἀληθινῇ καὶ ἀνυποκρίτῳ, χαρισάμενος πᾶσιν ἡμῖν τὴν ἐπουράνιόν σου βασιλείαν. Ε'λέει καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ι'ησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α'μήν.

Digitized by Google

Ἀ Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Ά
τῶν Ἐξομολογουμένων.

Λέγει ὁ Ἱερεύς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς δωρήσηται αὐτῷ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ καιρὸν μετανοίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν παροῦσαν εὐχήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ Ἀμνὲ . . . ὡς ἄνωθεν εἰς τὰ φύλ. 269.

Καὶ ψάλλει τὸ Τρισάγιον. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Καὶ τὸν, Ν'. ψαλμὸν, καὶ τὰ παρόντα τροπάρια. ἦχος, πλ. β'. Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Αὐτὸς δὲ κείμενος λέγει. Ἥμαρτον Κύριε, συγχώρησόν μοι. ἐκ τρίτου. Καὶ ἀναστάμενος λέγει. Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν. ὡς ἄνωθεν εἰς φύλ. 269.

Εἶτα λέγει ὁ Ἐξομολογούμενος ἄνω τὰς χεῖρας ἔχων.

Πάτερ Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι σὺ γινώσκεις πάντα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου.

Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεύς.

Ἀδελφὲ, δι' ὃ ἦλθες πρὸς Θεὸν, καὶ πρὸς ἐμέ; μὴ αἰσχυνθῇς· οὐ γὰρ ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ἐν ᾧ ἵστασαι.

Καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ ἐπιτιμῶν εἰς τὰ ἄλλα, καὶ μετὰ τὸ ἐρωτῆσαι καὶ λοιπὸν, λαμ-

βάνει

βάνει τὸν πίνακα, καὶ ἐρωτᾷ ὁποῖον ἁμάρτημα ἐστι, καὶ καταβάλλει αὐτὸ ἔμπροσθεν τῆς βίβλου ταύτης, ὁποῖον ἁμάρτημά ἐστιν. εἶτα λέγει ταῦτα.

Τέκνον μου πνευματικὸν, ὁ τῇ ἐμῇ ταπεινότητι ἐξομολογούμενος, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, οὐκ ἰσχύω ἀφιέναι ἁμάρτημα ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ μὴ ὁ Θεός· διὰ δὲ τὴν θεόλεκτον φωνὴν ἐκείνην, τὴν μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν γενομένην, τὴν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους λέγουσαν· ἄν τινων ἀφῆτε, καὶ τὰ ἑξῆς· εἰς ἐκείνην καὶ ἡμεῖς θαῤῥοῦντες λέγομεν· ὅσα ἐξεῖπες τῇ ἐμῇ ἐλαχίστῃ ταπεινότητι, ὅσα οὐκ ἔφθασας εἰπεῖν, ἢ κατ' ἄγνοιαν, ἢ κατὰ λήθην, οἷον δήποτε, ὁ Θεὸς συγχωρήσοι σοι, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Εὐχὴ ἐπὶ ἐξομολογουμένων.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ καὶ τῇ Πόρνῃ διὰ δακρύων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν δωρησάμενος, καὶ τὸν Τελώνην τὰ οἰκεῖα ἐπιγνόντα πταίσματα δικαιώσας, πρόσδεξαι καὶ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ δούλου σου (τοῦδε), καὶ εἴ τι πεπλημμέληται αὐτῷ ἑκούσιον, ἢ ἀκούσιον ἁμάρτημα, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς συγχώρησον· σὺ γὰρ μόνος ἐξουσίαν ἔχεις ἀφιέναι ἁμαρτίας. Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι: νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Θεὸς ὁ συγχωρήσας Δαβὶδ διὰ Νάθαν τὸν Προφήτην τὰ ἴδια ἐξομολογήσαντι κακὰ, καὶ Πέτρῳ τὴν ἄρνησιν κλαύσαντι πικρῶς, καὶ Πόρνῃ δακρυσάσῃ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πόδας, καὶ Τελώνῃ, καὶ Ἀσώτῳ· αὐτὸς ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ σοι δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ἀκατάκριτόν σε παραστήσῃ ἐν τῷ φοβερῷ αὐτοῦ βήματι· ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας τῶν δούλων σου, ὁ ἐλεήμων καὶ μακρόθυμος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις τε καὶ ἡμετέραις κακίαις, ὁ εἰπὼν διὰ Ἰεζεκιὴλ τοῦ Προφήτου· ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῇν αὐτόν· αὐτὸς φιλάνθρωπε, καὶ ἀνεξίκακε Κύριε Δέσποτα, παρακλήθητι καὶ νῦν ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, ὁ, καὶ παράσχου αὐτῷ τρόπον μετανοίας, συγγνώμην ἁμαρτιῶν· συγχωρῶν αὐτῷ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου δούλου σου πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα τοῖς θείοις σου καὶ ἱεροῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, λάβετε πνεῦμα ἅγιον ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε κεκράτηνται· καὶ ὅσα ἂν δήσητε καὶ λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα καὶ λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς. αὐτὸς οὖν Δέσποτα, συγχώρησον καὶ τὸν δοῦλόν σου ὁ, ἐπὶ τοῖς ἰδίοις οἷς ἔπραξε πλημμελήμασι δι' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου καὶ εὐτελοῦς, καὶ διαλλάγηθι, καὶ ἕνωσον αὐτὸν τῇ ἁγίᾳ σου ἐκκλησίᾳ· μεθ' οὗ σοι δόξα πρέπει. κράτος, μεγαλοπρέπεια· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἑτέρα εὐχὴ συγχωρητική.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ Θεὸς ὁ τὴν ἐντολὴν ταύτην δεδωκὼς τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας. αὐτὸς ἐξ ὕψους παρίδωσοι πάσας τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὰ πλημμελήματά σου. Ἐγὼ δὲ ὁ ἀνάξιος αὐτοῦ δοῦλος ἐξ ἐκείνων λαβὼν τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν. ἀπολύω σε ἀπὸ παντὸς ἀφορισμοῦ καθ' ὅσον δύναμαι, καὶ θέλω, καὶ σὺ χρείαν ἔχεις. Ἔτι ἀπολύω σε ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν σου ὅσας ἐξωμολογήσω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος. εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. ἀμήν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α ΕἸΣ ἘΓΚΑΙ'ΝΙΑ ΔΙ'ΣΚΟΥ,
Καὶ ποτηρίου καινοῦ.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεύς. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ ἄρχεται ὁ Διάκονος λέγων.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως.

Ὑπὲρ πλεόντων.

Ἀντιλαβοῦ.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι.

Τῆς παναγίας.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα χρίει αὐτὰ τῷ ἁγίῳ Μύρῳ. Καὶ μετὰ τὸ χρίσαι, καὶ ἁγιάσαι, λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ τὸ Ποτήριον τῆς καινῆς σου διαθήκης ἁγιάσας, καὶ ἐπιδοὺς αὐτὸ εἰς εὐφροσύνην πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐπὶ τὸ Ποτήριον τὸ καινὸν τοῦτο, καὶ εὐλόγησον, καὶ ἁγίασον, καὶ τελείωσον, καὶ τοῖς μεταχοῦσιν ἐξ αὐτοῦ παράσχου τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν ὁμόνοιαν, ἥτις οὐδέποτε ἐκπίπτει. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ ὁ φωτισμὸς. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ σφραγίζει αὐτὸ τῇ χειρὶ λέγων. Ὕδατα ἡγίασεν καὶ πεπλήρωται τὸ Ποτήριον τῆς σωτηρίας, καὶ ὁ Δίσκος τῆς ζωῆς τῆς καινῆς διαθήκης, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

ΕΥΧΗ', Η'Ν ΛΕ'ΓΕΙ Ο' Α'ΡΧΙΕΡΕΥ'Σ ΕΠΙ' Ι'ΣΤΟΡΗΘΕΙ'ΣΑΝ Καινὴν Εἰκόνα.

Τῷ ἁγίῳ Μύρῳ χρίει αὐτὴν ἐν τοῖς τέσσαρσι μέρεσι, καὶ οὕτως εὔχεται.

Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Βασιλεῦ ἡμῶν παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁρίσας τὸν δοῦλόν σου Μωϋσῆν, ἵνα ἱστορήσῃ τὴν εἰκόνα τῶν Χερουβὶμ εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἡμεῖς Κύριε οὕτως ἐλάβομεν εἰκόνα ἁγίαν εἰς μνήμην αὐτῶν· δεόμεθά σου Βασιλεῦ ἡμῶν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν Ἄγγελόν σου ἐπὶ τὴν εἰκόνα ταύτην τὴν ἁγίαν· ἵνα γένηται (εἰς αὐτὴν εἴ τις δεηθῇ) εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς δεήσεως αὐτοῦ, διὰ τῆς χάριτος, καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ στοργῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ φιλανθρώπου Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι σοὶ πρέπει τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. καὶ τὰ ἑξῆς.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ'Ν ΚΑΤΑ' ΠΝΕΥ͂ΜΑ ΥΙ'Ω͂ ΠΑΠΑ͂ ΚΥ'ΡΩ (τῷ δεῖνι,) εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἐγράφη ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ τῆς ἁγίας Ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος, κατὰ τὴν δοθεῖσαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἐξουσίαν ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων εἰς τὸ χειροτονεῖν Διακόνους, Ὑποδιακόνους, καὶ εἰς τὸ τοῦ Πρεσβυτέρου ἀνάγειν ἀξίωμα, καὶ ταύτης τῆς χάριτος καὶ εἰς τὴν ἡμῶν ταπεινότητα διελθούσης, κατακεχειροτόνηκα Πρεσβύτερον, τὸν ἐν Μοναχοῖς Κύριον (τὸν δεῖνα) κατὰ τὴν συμμαρτυρίαν τοῦ Πνευματικοῦ αὐτοῦ πατρὸς, καὶ κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· δέδωκα δὲ αὐτῷ ἐξουσίαν ἱερουργεῖν ἀκωλύτως ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις. ὅθεν καὶ εἰς τοῦτο γέγονε τὸ παρὸν Συστατικὸν τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, καὶ ἐπεδόθη τῷ διαληφθέντι Ἱερομονάχῳ Κυρίῳ (τῷ δεῖνι.) εἰς ἀσφάλειαν αὐτοῦ.

ἘΝΤΑΛΤΗΡΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ἈΡΧΙΕΡΕΩΣ

Εἰς τὸν Πνευματικὸν τὸν ἐξομολογοῦντα.

Ἡ Ταπεινότης ἡμῶν ἀνατίθησί σοι τῷ εὐλαβεστάτῳ Ἱερομονάχῳ (τῷ δεῖνι), τὸ λειτούργημα τῆς πνευματικῆς πατρότητος· ὅθεν ὀφείλεις ἀναδέχεσθαι τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὰς πράξεις, καὶ τὰ ποικίλα πάθη πάντων τῶν εἰς ἐξομολόγησιν προσερχομένων σοι, καὶ οἰκονομεῖν τὴν μετάνοιαν, καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, ἀναλόγως κατὰ τὴν ἑκάστου δύναμιν, καὶ τὰς τῶν ἁμαρτημάτων διαφοράς· δήσεις γὰρ ὃ δεῖ δεθῆναι, καὶ λύσεις, ὃ δεῖ λυθῆναι, ὡς συνεργὸς καὶ ὑπηρέτης τῆς παρὰ Θεοῦ δοθείσης ἡμῖν πνευματικῆς καὶ ἀποστολικῆς χάριτος, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν· δεῖ εὐσεβῶς κατὰ Μοναχοὺς ἀποκείρειν τοὺς εἰς τοῦτο προσκαλουμένους σε, μετὰ τῆς ὀφειλομένης κανονικῆς παρατηρήσεως, τῆς τε ἄλλης, καὶ τοῦ μέλλοντος πνευματικῶς ἀναδέχεσθαι τὸν ἀποκειρόμενον· τοὺς δὲ πρὸς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἀναγομένους οὕτως ἐξετάζειν ὀφείλεις, καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς διερευνᾶσθαι πάντα ἀκριβῶς, ὡς ὁ ἀποστολικὸς καὶ κανονικὸς ἀπαιτεῖ λόγος· ἵνα μὴ διὰ ῥαθυμίαν, ἢ συναρπαγήν τινα λάθῃς σεαυτὸν ἀλλοτρίαις κοινωνῶν ἁμαρτίαις, κατὰ τὸν θεῖον εἰπεῖν Ἀπόστολον· ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ παρὸν Ἐνταλτήριον γράμμα γεγονὸς τὸ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἐπιδόθη σοι δι' ἀσφάλειαν, ἐν Μηνὶ, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἑτέρα ἀκολουθία εἰς [illegible] καὶ ποτηρίου, [illegible] καὶ [illegible].

Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κατάπεμψον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τὸν Δίσκον τοῦτον τῇ ἁγιαστικῇ σου δυνάμει τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἵνα ἐν αὐτῷ σφαγιάσωμεν τὸν Ἀμνὸν, καὶ προσφέρωμεν τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου τοῦ αἴροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, τὸ διαδιδόμενον τοῖς πιστοῖς, ὅπως μεταβαίνωσιν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, εὐδοκίᾳ, καὶ τῇ σῇ ἀγαθότητι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπίπεμψον Κύριε ἐπὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο ἐκ τῶν ἀπεριγράπτων σου κόλπων τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸν Κύριον, καὶ ζωοποιόν· ἵνα προσφέρωμεν ἐν τούτῳ τὸ Αἷμα σου τὸ τίμιον, δι' οὗ ἐξέχεις ἔλεος ἐπὶ τῷ σῷ ποιμνίῳ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτημάτων τοῖς πιστεύουσι, καὶ ὁμολογοῦσι τὰ παθήματά σου.

Digitized by Google

σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Δοτὴρ τῆς χάριτος, καὶ σοὶ πρέπει δόξα σὺν τῷ Πατρί σου, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα χρίει τῷ ἁγίῳ Μύρῳ, λέγων.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λέγει. Ἰδοὺ ἡγίασται καὶ πεπλήρωται ὁ ἅγιος Δίσκος σὺν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Πατρός, καὶ τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ, καὶ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΧΡΗ ΔΕΧΕΣΘΑΙ τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν.

Χρὴ τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον χριστιανίσαι, πρότερον θριαμβεύειν πᾶν νόμιμον Ἰουδαϊκὸν ἐπιτήδευμα, κἀντεῦθεν δεικνύειν, ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ πίστεως εἰλικρινοῦς χριστιανίσαι ἠθέλησεν, καὶ ἀποτάσσεσθαι μὲν φανερῶς, ἐπ' Ἐκκλησίας πάσῃ τῇ Ἰουδαϊκῇ θρησκείᾳ, καὶ τοῖς παλαιοῖς νομίμοις ἅπασιν· ἀναθεματίζειν δὲ τὰ ὕστερον ἐπισυνοηθέντα παρὰ γνώμην Θεοῦ ἐπιτηδεύματα καὶ ἔθη, καὶ οὕτω συντάσσεσθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τῇ πίστει τῶν Χριστιανῶν, τοῦ Ἱερέως πρότερον λέγοντος, καὶ ἐκείνου ἀποκρινομένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου αὐτοῦ, εἴπερ ἐστὶ παιδίον, ἢ ἀλλόγλωσσος ὁ βαπτιζόμενος.

Ἐγὼ (ὁ δεῖνα) ὁ ἐξ Ἑβραίων σήμερον προσιὼν τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν οὐ διά τινα βίαν, ἢ ἀνάγκην, ἢ φόβον, ἢ ἐπήρειαν, ἢ πενίαν, ἢ χρέος, ἢ ἔγκλημα κατ' ἐμοῦ κινούμενον, ἢ διὰ τιμὴν κοσμικήν, ἢ δι' εὐεργεσίας τινάς, ἢ κτήματα, ἢ χρήματα παρά τινος ὑπισχνούμενα, ἢ διὰ οἵαν δήποτε ὠφέλειαν, ἢ προστασίαν ἀνθρωπίνην, ~~ἢ δι' ἔριν, ἢ~~ φιλονικίαν πρός τινα τῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμοπίστων μου, ἢ ὡς βουλόμενος ἐντεῦθεν ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ὡς δῆθεν ζηλωτὴς τοῦ Νόμου, ἀλλ' ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, καὶ τὴν αὐτοῦ Πίστιν, ἀποτάσσομαι πάσῃ τῇ Ἑβραϊκῇ θρησκείᾳ, καὶ τοῖς νομίμοις πᾶσι, καὶ περιτομῇ, καὶ ἀζύμοις, καὶ τῷ Ἰουδαϊκῷ Πάσχα, καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ Ἀμνοῦ, καὶ τῇ τῶν Ἑβδομάδων ἡμερῶν ἑορτῇ, καὶ τῷ ἐκείνων Ἰωβηλαίῳ, καὶ ταῖς σάλπιγξι, καὶ τῷ ἱλασμῷ, καὶ ταῖς σκηνοπηγίαις, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἁπάσαις ἑορταῖς τῶν Ἑβραίων, σὺν ταῖς θυσίαις αὐτῶν καὶ ταῖς προσευχαῖς, καὶ τοῖς ῥαντισμοῖς, καὶ καθαρισμοῖς, καὶ ἁγνισμοῖς, καὶ ταῖς νηστείαις αὐτῶν, καὶ τοῖς σάββασι, καὶ ταῖς νεομηνίαις, καὶ τοῖς βρώμασιν αὐτῶν, καὶ τοῖς πόμασι, καὶ ἁπλῶς ἀποτάσσομαι παντὶ Ἰουδαϊκῷ νομίμῳ, καὶ ἔθει, καὶ ἐπιτηδεύματι,

καὶ

Digitized by Google

καὶ ἐπὶ τούτοις ἀναθεματίζω τὰς παρ' Ἰουδαίων αἱρέσεις, καὶ τοὺς αἱρετικοὺς Σαδδουκαίους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον βλασφημοῦσι, καὶ τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν ἀθετοῦσι, καὶ τοὺς ἄλλους ἀποβάλλονται· Φαρισαίους τοὺς ἀφωρισμένους, οἳ κατὰ δευτέραν καὶ πέμπτην νηστεύουσι, καὶ παρθενίαν ἐπὶ καιροὺς ὑποκρινόμενοι, μετὰ δὲ ταῦτα λύουσι πᾶσαν ἐγκράτειαν ἀσώτως καὶ ἀκορέστως· δοξάζουσι δὲ καὶ Εἱμαρμένην, καὶ τῇ ἀστρολογίᾳ σχολάζουσι· Νασαραίους τοὺς ἀφανιστάς, οἳ τὸν περὶ θυσιῶν οὐ παραδέχονται Μωσέως νόμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐμψύχων ἀπέχονται, καὶ ὅλως οὐ θύουσι· Χοσσαίους τοὺς ἰταμωτάτους, οἳ, γραφαῖς ἑτέραις παρὰ τὸν νόμον χρώμενοι, καὶ τοὺς πλείους τῶν Προφητῶν ἀποβάλλουσι, διδάσκαλον αὐτῶν ἔχουσιν ἄνθρωπόν τινα Ἀλλεξαῖον καλούμενον (εἶτ' οὖν δύναμιν κεκαλυμμένην) καὶ τὴν Μαραθῶ καὶ Μαρθάνην, τὰς ἀπὸ τοῦ γένους αὐτῶν καταγομένας, ἃς καὶ ὡς Θεὰς τιμῶσιν οἱ Ἡρωδιανοί, οἵτινες καὶ τὸν ἀλλόφυλον βασιλέα τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδην τὸν σκωληκόβρωτον ὡς Χριστὸν δοξάζουσιν· Ἡμεροβαπτιστάς, οἳ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι τοῖς Φαρισαίοις, καὶ ἔτι κατὰ προσθήκην δογματίζουσι, τὸ μὴ δύνασθαι ἄνθρωπον σωθῆναι, εἰ μὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν βαπτίζεσθαι ἰωματοῖς, καὶ οὐ θέλουσι κατὰ Νόμον ζῆν, ἀλλὰ περιουσίαν αὐτοὺς ξεστῶν, καὶ ποτηρίων, καὶ πινακίων, καὶ ἄλλων σκευῶν τοῖς βαπτισμοῖς ἁρμοδίων· καὶ πυγμῇ τὰς χεῖρας νίπτειν, καὶ κατασκευὴν πλείονα ἐννοοῦσι, καὶ ἁπλῶς ἰδίας παραδόσεις πολλὰς τῷ νόμῳ προσθέντες, δευτερώσεις αὐτὰς καλοῦσι, οἷον δευτέρας Θεοῦ νομοθεσίας, καὶ τὴν μὲν πρώτην ψευδῶς ἀναφέρουσι (παρεξηγοῦντες) εἰς τὸν Μωσέα· τὴν δὲ δευτέραν εἰς τὸν Ῥαββὶ Ἀκικάν, καὶ τὴν τρίτην (ὡς λέγουσιν) εἰς Ἄνναν καὶ Ἰούδαν· τὴν δὲ τετάρτην εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Νασαμοναίου, οἵτινες καὶ τὸ σάββατον ἐν τοῖς πολέμοις ἠθέτησαν· ταύτας οὖν τὰς Ἰουδαϊκὰς αἱρέσεις πάσας ἀναθεματίζω, καὶ τοὺς αἱρεσιάρχας αὐτῶν, καὶ τοὺς δευτερωτάς, καὶ τὰς δευτερώσεις τοῦ Ταλμούθ. σὺν τούτοις δὲ ἀναθεματίζω καὶ τοὺς τὴν ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῦ λεγομένου Μαρδοχαίου, κατὰ τὸ πρῶτον σάββατον τῶν Χριστιανικῶν νηστειῶν· ξύλῳ γὰρ δῆθεν τὸν Ἀμὰν προσηλοῦντες, εἶτα μιγνύντες αὐτῷ τὸ τοῦ Σταυροῦ σημεῖον, κατακαίουσιν ἐπιλέγοντες καί τινας ἐπῳδάς· τὴν δὲ στάκτην ἐκείνου κατέχουσιν εἰς ἀποτροπὴν (ὡς οἴονται) ῥίγους, καὶ πάσης ἄλλης ἀρρωστίας. Ἔτι ἀναθεματίζω καὶ τοὺς κατὰ τὸν Ἰούλιον Μῆνα τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντας τῶν λεγομένων παρ' αὐτοῖς λυπηρῶν, ἤγουν τῆς ἁλώσεως Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Τίτου, κόνει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐπιπάσσοντας, καὶ νήστεις διατελοῦντας ἐφ' ὅλον τὸ νυχθήμερον ἐκεῖνο, καὶ μετὰ μυρίων ὀδυρμῶν ἐπιφωνοῦντας ἑαυτοῖς τὸ οὐαί, οὐαί. Ἔτι ἀναθεματίζω πάντας τοὺς τὴν τοῦ Ἠλιμένου (μᾶλλον δὲ τὴν τοῦ Ἀντιχρίστου) προσδοκῶντας ἔλευσιν, ὃς καὶ τράπεζαν αὐτοῖς ἑτοιμάσει μεγίστην ἐλπίζουσι, καὶ προσθήσειν εἰς ἑστίασιν τόν τε Ζίζ, καὶ τὸν Μεγχεμώθ, καὶ τὸν Λευιαθάν· εἶναι δὲ λέγουσι τὸν μὲν Ζίζ πτηνόν τι ζῶον, τὸν δὲ Μεγχεμώθ τετράπουν, καὶ τὸν Λευιαθὰν λέγουσιν ἐνάλιον· οὗπο

μέγι-

Digitized by Google

μέγιστα καὶ πλήθοντα ταῖς σαρξὶν, ὥστε ἀρκεῖν ἕκαστον εἰς τροφὴν μυριάσιν ἀνθρώπων ἀπείροις. Ἔτι ἀναθεματίζω πᾶν Ἑβραϊκὸν ἔθος καὶ ἐπιτήδευμα μὴ παραδεδομένον παρὰ Μωσέως, καὶ πᾶσαν αὐτῶν γοητείαν, καὶ ἐπῳδὴν, καὶ κληδονισμὸν, καὶ τελετὰς, καὶ τὰ περιάμματα καὶ φυλακτήρια. Ἔτι ἀναθεματίζω πάντα Ῥεμπὶ (ἢ Ῥαμπὶ) παρὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον διδάξαντα, ἢ διδάσκοντα, καὶ πάντας τοὺς λεγομένους παρ᾽ αὐτῶν Ἀρχιφερεκίτας (ἢ Ἀρχιγραμματίτας καὶ Διδασκάλους,) ὧν τὰς διδαχὰς παζ.κὰ καλοῦσι. Ἀναθεματίζω πρὸς τοῖς παλαιοῖς, Ἀρχιγραμματίτας τοὺς παρὰ τὸν Νόμον διδάξαντας, καὶ τοὺς νέους τῶν Ἰουδαίων διδασκάλους, Λάζαρον φημὶ τὸν τὴν ἄθεσμον ἑορτὴν ἐξευρόντα, τὴν λεγομένην παρ᾽ αὐτοῖς Μονοποδαρίαν, καὶ Ἠλίαν τὸν ἐκείνου κατὰ τὴν ἀσέβειαν οὐκ ἐλάττονα, Βενιαμίν τε, καὶ Ζεβεδαῖον, Ἀβράμιον, καὶ Συμπλίκιον, καὶ τοὺς λοιποὺς, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναθεματίζω, καὶ καταθεματίζω τὸν παρὰ Ἰουδαίων προσδοκώμενον, ὡς Χριστὸν ἐλεύσεσθαι Μεσίαν, ἤγουν Ἠλειμμένον· μᾶλλον δὲ Ἀντίχριστον ἐκεῖνον εἶναι ὁμολογῶ, καὶ ἀποτάσσομαι αὐτῷ. ἀποτασσόμενος δὲ ἰουδαϊκὰ πάντα τὰ σκιώδη καὶ πεπερασμένα, συντάσσομαι τῷ ἀληθινῷ Θεῷ, καὶ μόνῳ Χριστῷ, καὶ πιστεύω εἰς Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα, καὶ τὴν ἔνσαρκον Οἰκονομίαν, καὶ πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν ὁμολογῶ τοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος ἑνὸς μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων γεννηθέντος, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· αὐτὸν ὑπάρχειν πιστεύω τὸν παρὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν Προφητῶν προκηρυχθέντα Μεσίαν· ὃν καὶ ἤδη ἐλθόντα ἐπὶ γῆς πληροφοροῦμαι διὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὴν σωτηρίαν, καὶ γενέσθαι κατὰ ἀλήθειαν ἄνθρωπον, μὴ ἐκστάντα τῆς οἰκείας Θεότητος, καὶ εἶναι αὐτὸν Θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, ἐν ὑποστάσει μιᾷ καὶ δυσὶ φύσεσιν, ἑκουσίως τὰ πάντα παθεῖν καὶ σταυρωθῆναι σαρκὶ, τῆς Θεότητος ἀπαθοῦς μενούσης, καὶ ταφῆναι, καὶ τριήμερον ἀναστῆναι, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀναληφθῆναι, ὃς καὶ ἥξει ἐν δόξῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· καὶ τὴν κατὰ σάρκα τοῦτον τεκοῦσαν ἁγίαν παρθένον Μαρίαν, καὶ μείνασαν μετὰ τόκον παρθένον, κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκον πιστεύω καὶ λέγω, ὡς κατὰ ἀλήθειαν Μητέρα Θεοῦ ἐνανθρωπήσαντος, καὶ διὰ τοῦτο Κυρίαν καὶ Δέσποιναν γεγενημένην πάσης τῆς κτίσεως. Προσκυνῶ καὶ τιμῶ καὶ τὸν παρὰ Χριστιανοῖς ἱερουργούμενον Ἄρτον καὶ Οἶνον, ὃν ἐν ταῖς θείαις Τελεταῖς μεταλαμβάνουσι. πείθομαι καὶ ὁμολογῶ καὶ πιστεύω Σάρκα καὶ Αἷμα κατὰ ἀλήθειαν εἶναι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεταβαλλόμενον τῇ ἐκείνου θεϊκῇ δυνάμει ὑπὲρ πᾶσαν φυσικὴν ἔννοιαν, ὡς οἶδε μόνος αὐτὸς, καὶ οὕτω κἀγὼ μεταλήψεσθαι τούτων τῶν Μυστηρίων συντίθεμαι, εἰς ἁγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, ἣν χαρίζεται τοῖς ἐξ αὐτῶν τῶν μυστηρίων ἐν πίστει τελείᾳ μετέχουσι καὶ μεταλαμβάνουσι, καὶ τὸ ἅγιον τοῦ

Χριστοῦ

Digitized by Google

Χριστοῦ βάπτισμα, μετὰ καθαρᾶς καὶ ἀδόλου ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ πίστεως εἰλικρινοῦς, ἐπιζητῶ δέξασθαι, πληροφορούμενος ἀληθῶς κάθαρσιν αὐτὸ νοητὴν εἶναι, καὶ ἐξάλειψιν τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ ἀναγέννησιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ τὸν σεβάσμιον δὲ Σταυρὸν τοῦ αὐτοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς οὐκ ἔτι φθορᾶς ὄργανον καὶ ἀρᾶς, ἀλλ' ἐλευθερίας καὶ ζωῆς αἰωνίου, καὶ σημεῖον τῆς κατὰ θανάτου καὶ τοῦ διαβόλου νίκης, ἔτι δὲ καὶ τὰς σεβασμίας Εἰκόνας τῆς τε μετὰ σαρκὸς πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ τῆς ἀφράστως αὐτὸν τεκούσης ἁγνῆς παρθένου, καὶ Θεοτόκου, καὶ τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων, ὡς σύμβολα τῶν πρωτοτύπων καὶ δέχομαι, καὶ τιμῶ, καὶ σχετικῶς προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι· αὐτοὺς δὲ τοὺς ἱεροὺς Ἀγγέλους, καὶ τοὺς Ἁγίους πάντας οὐ μόνον Προπάτορας καὶ Προφήτας, ἀλλὰ καὶ Ἀποστόλους, καὶ Μάρτυρας, καὶ Ὁμολογητὰς, καὶ Διδασκάλους, καὶ Ὁσίους, καὶ πάντας ἁπλῶς τοὺς τῷ ἤδη ἐλθόντι Χριστῷ εὐαρεστήσαντας, ὡς δούλους ἐκείνου καὶ πιστοὺς θεράποντας, τιμῶ καὶ σεβάζομαι, διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον τιμὴν, καὶ ὄντως ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ προαιρέσεως ἀληθοῦς προσέρχομαι, ἀναγεννηθῆναι διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, καὶ χριστιανίσαι θέλω μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης πολλῆς, ἀποθέμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον, καὶ ἐνδυσάμενος τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας· εἰ δὲ μεθ' ὑποκρίσεως καὶ δόλου ταῦτα φημὶ, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως εἰλικρινοῦς καὶ ὁλοψύχου καρδίας, τὸν ἤδη ἐλθόντα Χριστὸν ἀγαπῶν, ἀλλ' ὡς βουλόμενος ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ἐντεῦθεν ὡς ζηλωτὴς τοῦ παλαιοῦ Νόμου, ἄρτι μὲν χρηματίζομαι Χριστιανὸς, ὕστερον δὲ θελήσω ἀρνήσασθαι, καὶ πρὸς τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐπιστρέψαι πάλιν θρησκείαν, ἢ εὑρεθῶ συνεσθίων τοῖς Ἰουδαίοις, ἢ συνεορτάζων, ἢ συνομιλῶν αὐτοῖς λάθρα, καὶ τὸν Χριστιανισμὸν καταβάλλων, ἢ πρὸς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ προσευχὰς ἀπιὼν, ἢ ἀνανεῶν, ἢ περιποιούμενος ταύτας, καὶ οὐχὶ μᾶλλον φανερῶς ἐλέγχων τούτους, καὶ τὰς τούτων πράξεις, καὶ ἀθετῶν τὴν ματαίαν πίστιν αὐτῶν καὶ θρησκείαν. νῦν ἔλθοιεν ἐπ' ἐμὲ πᾶσαι αἱ κατάραι, ἃς ἐν τῷ Δευτερονομίῳ Μωσῆς ἔγραψε, καὶ ὁ τρόμος τοῦ Καΐν, καὶ ἡ λέπρα τοῦ Γιεζῆ· πρὸς δὲ καὶ τὸ ταῖς ποιναῖς τῶν πολιτικῶν Νόμων εἶναί με ὑπεύθυνον ἀπαραιτήτως, κατὰ δὲ τὸν μέλλοντα αἰῶνα εἴη μοι τὸ ἀνάθεμα, καὶ ἡ ψυχή μου ταχθείη μετὰ τοῦ σατανᾶ καὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων ἐν πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ.

Μετὰ δὲ τὴν ὁλοψύχως ὁμολογίαν ταύτην, βαπτίζεται ὁ ἐξ Ἰουδαίων.

Τέλος, καὶ τῷ Θεῷ Δόξα.

BIBLIOTECA

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google